

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல நிலையம்
சிவமயம்,
திருச்சிற்றம்பலம். -20.

சிதம்பரபுரணம்.

—0*0—

இஃது,

சைவ. பரஞ்சோதிமாமுநிவர்

அருளிச்செய்த மூலமும்,

துறைமங்கலம் VIII. D. 15-(2)

சிவப்பிரகாசஜயரவர்களாற்செய்த
பொழிப்புணையும்.

திருவிடைமருதூர்

சிவபாதம்பிள் ணியவர்கள்

வேண்டுகொளின் படி

ம-ா-ா-ஸ்ரீ மருத்துக்குடி

இரத்தினசேகரம்பிள் ணியவர்கள்

முன்னிலையில்

கோகுலாபுரம்

மலையாளந்தசுவாமிகளின் மாணுக்குளொருவராகியும்

வேங்கடராமமுதலியார்குமாரருமாகிய

அருணாசலமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,

கொண்ணூர்

மாணிக் கமுதலியார்

கம்பேனியரவர்களது

மனோன்மனிவிவாச அச்சககூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

பிரமாதினு) ஆடி மீ.

இரண்டாம்பதிப்பு காப்பி. சு00.

ரிஜிஸ்டர் காப்பிரயிட்ட.

சென்னை 20
MAHARAJA'S LIBRARY
MADRAS

கடவுள் துணை.

அறிவிப்பு.

—940—

கட்டளைக்கலித்துறை.

சென்னையிலேயச்சுக் கூடங்கன்வைத்துச் சிறத்தமிழ்
நன்னூல்களச்சி விட்டேதொழிற்செயும் நாவலர்க்குந்
தன்னேரிலாத யாபாரிகட்கும்யான் சாற்றலென்னே
இந்நூலையச்சி விடமுயலாம விருப்பதுவே.

விருத்தம்.

கற்றவர்துதலா யாவருங்களிக்கக் கருத்தினி லவாமிகக்கொண்டு
நற்றமிழதனாற் சிதம்பரபுராணம்நன்குற வச்சினிலிட்டேன் [மூட
பெற்றதாயதனைப் பெண்டிரென்மெண்ணிப் பிரியமாய்ப் புணர்ந்த
சிறற்றிவுடையோ ரச்சினிலிடுவர் சிதம்பரபுராணமா மிதையே.

இச் சென்னைமாநகரத்திலே அச்சுக்கூடங்கள் வைத்துச் சிறு
பாகிய தமிழ்க் காவியபுராணம் நன்னூல்முதலிய மற்றென்னூலுட
அச்சிலிட்டத் தொழிற்செய்யும் நாவில் வல்லவர்கட்கும் தனக்கு நி.
ரில்லாத புத்தகவியாபாரிகட்கும் யான் சொல்லுவது யாதெனில்

இச் சிதம்பரபுராணத்தை இயலிசைநாடகமென்னு முத்தமிழ்,
சிறந்த கல்விமான்களும் மற்ற யாவர்களும் வாசித்து மனக்களிப்படை
யடையும்படியாய் அச்சிட்டிருக்கின்றனன். ஆகையால் மேற்கூறி
பாட்டின் கருத்தைபுணர்ந்து ஷ. சிதம்பரபுராணத்தை அச்சிடா
வருக்கும்படி கோருகின்றனன் இதைமறுத்து என்மனது டெ.
பாருத்;
மில்லாமற்செய் தச்சிட்டவர்கள் பெற்றதாயைப் புணர்ந்தவர்களெ
ற்பாவரும் அறியக்கடவது.

இங்ஙனம்,

சிவமயம்.
திருச்சிற்றம்பலம்.
வி ள் ம் ப ர ம்.

இதனால் யாவருக்குந் தெரிவிப்பது யாதெனில், சென்னை பெத்துநாயக்கன்பேட்டை செங்கான்கடைக்கடுத்த நாட்டுப்பிள்ளையர்க்கோயிலுக்கருகில் சீரங்கப்பட்டணம் சுப்பிரமணியமுதலியார் தெருவில் கீழண்டைவாடை - ௨௮ - வது கதவிலக்கமுள்ளவீட்டில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கும் மனோன்மணிவிநாயகமென்னும் அச்சுக்கூடத்தில் பதித்திருக்கின்ற புத்தகங்களில்

சிதம்பரபுராணம் மூலமும் உரையும்

சிதம்பரத்திலிருக்கும் பெ. அருணாசலபிள்ளையவர்களிடத்திலும் சிதம்பரத்தைச் சார்ந்ததில்லைவடங்கயிலிருக்கும், பொன்னுசாமிபிள்ளையவர்களிடத்திலும், பண்ணுருட்டியில் கற்பூரமளிகைவைத்திருக்கும் புதுவை - நாராயணசாமிநாயுடு அவர்களிடத்திலும், மேற்படி மனோன்மணிவிநாயக அச்சுக்கூடத்திலும், தூரதேசங்களிலிருந்து வேண்டிபவர்கள் புத்தகம் ஒன்றுக்கு இதனடியிற்கண்டவிலையும், தபாற்சிலவு அணு - ச - ம், அதுப்பிப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டியது.

கித்தான் பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க-க்கு-ரூபா-கவு.

காயித பவுண்டுசெய்த புத்தகம் - க-க்கு-ரூபா-ச.

பன்னிரண்டு புத்தகம் மொத்தமாக வாங்குகிறவர்களுக்கு ஒரு புத்தகம்

அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும்

இப்போது பதிப்பித்திருக்கும் புத்தகங்களின் விபரம்.

அகஸ்தியர்தேவாரத்திரட்டு - திருவாசகம் - திருவிசைப்பா - திருப்பல்லாண்டு பெரியபுராணச் செயுட்டிரட்டு இவைகளடங்கிய,

அருட்பா

சானந்தகணேசர்புராணம்

கட-ஸ்கந்தமாகிய பாகவதவசனம்

ஞானவாசிஷ்டவசனம்

கந்தரந்தாதுபுரா

இரங்கேசுவெண்பாடகம்

குசலவநாடகம்

ஜோகநாடகம்

சாரங்கதரன்கதை

சகந்திரமுதராவணன்சுதை

சின்னசாமிசுந்திரிபாராலியற்றிய பவநாமசங்கீத

இராமதாஸ்கீர்த்தனை

இன்னும் பலவித தமிழ் தெலுங்குமுதலிய வயித்திய சாஸ்திரங்களும் விலைசரசமாய விற்பனைசெய்துவருவதால் வேண்டிபவர்கள் மேற்கண்டவீட்டில் விலைக்குப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சருக்க அட்டவண்ண.

— * —

பக்கம்.	சருக்கம்.	பாட்டினுறை
க.....	பாயிரம்.....	௨௦
கக.....	மான்மியச்சருக்கம்.....	௭௬
க௩.....	துன்மதச்சருக்கம்.....	௧௩௮
௮௫.....	துச்சகச்சருக்கம்.....	௧௨௨
௧௨௪.....	நியமச்சருக்கம்.....	௧௫௮
௧௪௫.....	சோமநாதச்சருக்கம்.....	௬௦
௧௬௪.....	தீர்த்தச்சருக்கம்.....	௫௧
௧௮௧.....	திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்.....	௧௪௦
௨௨௬.....	சமாதிச்சருக்கம்.....	௫௦
௨௪௪.....	துற்றேரிசனச்சருக்கம்.....	௯௯

ஆக கூடிய சருக்கம்-௧௦-க்கு-திருவிருத்தம்-௮௧௪.

—

சருக்க அட்டவண்ண முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி த ம் ப ர பு ர ண ம்

மூலமும் உரையும்.

பாயிரம் காப்பு.

கணபதி துதி.

க லி வி ரு த்த ம்.

வானநாடர்கண் மாதவர்நாட்டு
மோனஞான முழுதுமுணர்ந்திடத்
தானமேவுந் தடவிகடாசலத்
தானைமாழுகத் தண்ணிலையேத்துவாம்.

இதன்பொருள்.

ஆகாயசம்பந்தமாகிய மேலுகைகளில் வாசமாயிருக்கும் அநீ
பிரமதி தேவர்களும், முனிவர்களும், மாட்சிமையுற்ற தவங்களிழைத்த
தினாலும் அறிதற்கரிதாகிய மவுனமுத்தியாய் சுருதி குரு உபதே
ச சுபானுபவங்களினாலும் அறியத்தக்க சிவஞானத்தைப் பரிபூரண
னுபவமாகத் தெரியும்பொருட்டாய்க் கருணையென்னு மததாராபொ
ழியும் விசாலமான கபோலங்களுடைய மலைபோன்ற கஜமுகக்கடவு
ளைத் தோத்திரஞ்செய்வாம்—என்றவாறு.

இதன்கருத்து

பிள்ளைகள் இருவருட் பிரணவத்தை யுணர்ந்தவனையறிவோமெ
ன்றும் ஆணவங்கொண்ட முருகக்கடவுள் நாணவும், பக்தி ஞான
வயிராக்கிய சொரூபமான விராயகன் சிவஞானத்தை விளங்கச்செய்
யவும், பரசிவனினந்து தமதுகரத்திலோர் மாங்கனியைக்கட்டிச் ச
ராசரமனைத்து மிருவருளெவன் முன்னர் வலம்வருகின்றானே வவ
னுக் கிக்கனியை நல்லுவோமெனப்புகன்றபோது சர்வலோகசரண்ய
னிவனென்றுணராது மயின்மீதேறி யுலகத்தை வலம்வரச்சென்ற ஆ
றுமுகனுக்குமுன் லோகநாயகன் சிவனென்றுணர்ந்து வச்சிவத்தை
யே வலம்வந்து மாங்கனியைப்பெற்ற சிவஞான சொரூபான கம்ப
தவிராயகனைக் கோக்கிஞ்செய்வாம்—என்பதாம்.

சபாநாயகர் துதி.

அறுசீர்க்கழிநெடி. லடி. யாகிரியவிருத்தம்.

நீர்தாங்கும் பார்தாங்கு நெமொலு மலரயனு நிரந்துபோற்ற
வார்தாங்கு புளகமிரு களபமுலை மலைவனிதை மகிழ்ந்துகாணத்
தார்தாங்குசடாமவுலி நிலவெறிப்பப்பொதுவினடந்தயங்காநிற்குஞ்
சீர்தாங்கு வேதாந்த நாதாந்தப் பாஞ்சுடரைச் சிந்தைசெய்வாம்.

இ-ள். சமுத்திரத்தின்மீது மிதக்கும்படி ஆமை உருவாய் பூமி
யைச்சுமக்கும் பெருமையையுடைய விஷ்ணுவும், அவன் உந்திக்கப
லத்தில் உதித்த பிரமனும் வரிசையாய் நின்றுபுகழவும், சிவபெருமா
னைப் பதியாக அடைந்ததினால் அண்டாண்ட சராசரங்களை எல்லாய்
படைத்த மலையரையன்மகளாகிய சிவகாமசவுந்தரி களபமணிந்து ௬
ச்சுக்குளடங்காத தனகலசங்கள் பூரித்து ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசு
னஞ்செய்யக் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானது ஜடாமகுடத்தி
லே அமிர்தகலசமான சந்திரன் நிலவு பொழியத்தக்கதாகவுந் திரு
ச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நிருத்தஞ்செய்யுஞ்சிறப்புற்ற
வேதங்களின் சிரசான உபநிடதங்களின் பொருண்முடிவாகியும், நாத
விந்துக் ளாதீதமான பாஞ்சோதிசொருபத்தை இதயாருவிந்தங்களா
ல் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. ஞானாகாச உருவமாயிருப்பதைக் கண்களினும்
கண்டு தொழக்கூடாமையினாலும் வேதாகமங்களால் அளவிடப்படா
ததை வாக்கினால் துதிக்கப்படாமையினாலும், குருஉபதேசப்படிச்
சுத் தியானம் செய்வாம்—எ-ம். (க)

உருவமொரு நாலாகி யுருவருவத் திருவுருவ மொன்றே யாகி, யரு
வமொரு நாலாகி யப்பாலாயப்பாலு மள விடாத, பொருவிகந்தவயி
ர்கடொறும் புணராமற் புணர்ந்தருளே பொழிந்தெல் லோர்க்குங், க
ருத்திய திருச்சிற்றம் பலத்திலகும் பேரொளியைக் கருத்துள் வைப்
பாம்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-மயேஸ்வரன் என நான்கு
உருவமாகியும், சகலநிஷ்கள சொரூபமான பூகயிலாச மேருகயிலாச
த்திற்கும் பிரமாண்டத்திற்குமேலாகிய வெளியில் அப்பிராகிருதகயி
லாசத்தில் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சதாசிவமூர்த்தியாகியும், நிஷ்கள
ரூபமான பரவிந்து, பரநாத, பராசத்தி, பராசிவம் என்னும் நவதத்
துவங்களுமாகியும், அதற்கு மேலுமாகியும், அதற்குமேலும் எந்தவி
தத்தினும் எண்ணிக்கைப்படாத இப்படி அப்படியென்று உவமை
சொல்லப்படாத சராசர ஜீவகோடிகளெல்லாம் கலவாமல் கலந்தி

ருந்து கருணையென்னும் அமிர்த்தத்தையே சொரிந்துக்கொண்டு யாவரும் நினைத்தற்கரிதாகிய ஞானசபையிலே ஓங்கார உருவமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பரஞ்சோதியை இதயாரவிந்தத்தில் நிறுத்துவாம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. பிண்டபிரமாண்டங்களில் ஏகஉருவமாய் விளங்கியுஞ் சிருட்டி-திதி-சங்காரம்-திரோபவம் - அனுக்கிரகம் என்னும் ஐந்தொழிலும் நடக்கக்கடக்கதாக எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுஞ் சபாபதியை நினைவிலே நிறுத்துவாம்—எ-ம். (உ)

அருமறையின் சிரத்தொளியா யனந்தமாய்ப் பூரணமா யசலமாகி பொருமுதலா யுணமையா யுணர்வாகி யானந்த வருவமாகி பிரமலமம் நிருப்போகன் விருப்பாகி மணியென்று னென்று ஞானத்திருமகிழ் நின்றாடுஞ் சிதம்பரத்தை பெந்நாளுஞ் சிநதை செய்வாம்.

இ-ள். வேதங்களின் சிரசாகிய உபநிடதங்களின் பிரகாசமாய், இறுதியில்லாததாய், என்கும் பரிபூரணமாய், அசைவில்லாததாய் என்குபமாய், இரகசியப்பொருளாய், ஞானரூபமாய், ஆனந்தமயமாகிவிளங்கியும் பெரிய அஞ்ஞானமயமாகிய நான் என்னும் ஆணவமலமும் என் திரவியம் என்னும் மாயாமலமும், நான் நல்லநடத்தையுடையவன் என்னுங் காயிமலமும் ஆகிய இந்த மும்மலங்களும் நீங்கினபதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதா முதலாகிய சிவபக்தஜனங்க ளர்ச்சித்தத்தக்கதாகி நவரத்தினங்களினால் அலங்கரித்த திருச்சிற்றமலத்தில் எப்போதும் ஞானசத்தியாகிய சிவகாமசவுந்தரி ஆனந்தபரவசமாகித் தரிசிக்கநின்று நடனஞ்செய்யும் ஞானாகாசொருபமானசிதம்பரத்தை எந்தநாளிலும் தியானஞ்செய்வாம்—எ-று. (ங)

சிவகாமியும்மன் றுதி.

இருபதமுந் தூடியிடையுந் திகழுடையுந் தனதடமு மியற்பொற் பூணுந், கருவிழியுந் செவ்வாயும் வெண்ணகையும் பசுநதோளுங்க முகூக்கையும், பொருவருமந் கலநாணுந் கந்தரமும புரிமுதலும்புனிதன் கண்ணுந், திருவருந் முலாவுமெழிந் சிவகாம சுந்தரிதான் சென்னி சோப்பாம்.

இ-ள் உபைய பாதாரவிநகங்களும் உடுக்கைக்கு ஒப்பாகியிசிறிதையும அவலிடையிலிளங்கும் பட்டாடையும, மேகலாபரணமும, பெரியதனங்களும், அதின்மேல் நவரத்தினமயமாகிய கசகம, இசைநத பொன்னினம்செய்த ஆபரணங்களும், உத்தரீகமும, நீலோதபலமலர்கள்போன்ற இருகண்களும் செவ்வாமபல் மலருக்கு இணையாகிய பவளவாயும், வெண்ணிலவுபொழியும் புன்சிரிப்பும், பசைமூங்கிலுக்கிணையாகிய புயங்களும், செங்கழுநீராமலரை ஏந்திய கூமும, ஒருகாலத்திலும்நங்காமல ஒப்புமையிலலாத திருமங்கலநாணுந், சங்

குக்கு ஒப்பாகிய சுழத்தும், சுட்டிமுதலாகிய சிரோபூஷணங்களான ந்த அளகபாரமும், பாதாதிசேச வவயவங்களிலெல்லாம் அம்பலவாணசுவாமியின் திருநயனனோக்கமும், கருணாரசமும், பக்தியும், வீணையினிடத்து விரல்கள்சஞ்சரிப்பதுபோல உலாவிக்கொண்டிருக்கிறதிருவழகுநிறைந்த சிவகாமசவுந்தரியின் சரணாவிநதங்களை என் இதயகமலத்திலுஞ் சிரசிலும் அணிந்துகொள்வாம்—எ-று. (சு)

தில்லைக் கற்பகவிநாயகர் துதி.

நெடியவெழு பலக்கடலை யுழக்கிவினைக் கிரிநூறி நீங்காதோங்குங் கொடியகுணம்புலன்கரணமுதலான பகைப்படையைக்குடையமோதியடியவர்தங் கருத்தளிகுமந் தாலீக்கக் கருணைமத வாறு பாயும் படிபுகழுநதில்லைவனக்கற்பகக்குஞ் சரத்திருதாளபணிதல்செயவாம்.

இ-ள். உத்தமமான மதயானையின் னடையைப்போல் இவ்வளவென்றளவிடப்படாத விசாலமாகிய எழுவகைத்தோற்றம் நாலவகைபிறவியாகியஎன்பத்துநான்குலக்ஷம்ஜ்வராசிபேதமென்னும்பவசமுத்திரத்தைக்கலககித் துதிக்கையினால் பானஞ்செயதும் திவலைபாகத்தூவியும் தீவினையென்னும மலையைத் தூளியாக்கி கிரிபாஞ்சுமொழியாமல் அதிக தீமைகளைவிளைத்து உயர்வின்ற அநதரங்க சத்துருக்களென்னும் காமக்குரோதாதிகளின் சேனைகளாகிய கொடிய ராஜச, தாமஸ, ஸாத்வீககுணங்களையும், ஐம்புலன்களையும், அந்தக்கரணங்களான்கிணையும், சின்னாபின்னமாக்கி அடியார்கள்மனமென்னும்வன்மிகள் சுற்றிக்கொண்டு கீதங்களபாடிக்களிகக, அருளென்கிற மத்தானையைப் பொழியும் உலகங்களெல்லாந்துதிக்குஞ் சிதம்பர மேலைக்கோபுரத்திலெழுந்தருளிய அழகையுடைய கற்பகதருப்போல் அடியார்கள் வேண்டின வரங்களைக்கொடுக்கும் கற்பக கணபதியினுடைய பெருமைபொருந்திய உபய பாதாரவிநதங்களை வணங்கித் தோத்திரஞ்செயவோம்—எ-று. (ரு)

சப்பிரமணியர் துதி.

விடலரிய பெருந்தெய்வச சிறைமீள மறைமுனிவர் விண்ணோர் வாழ, மடலவிழ்கற் பகிழலு மாசிருப்பு மமருவகு மகவானெயதக், கடலுத்தி யோலமிடக் கிரிவீழச் சூரனாந கலங்கச செங்கை, யடலயில்வேற் பணிகொண்ட வெருகுமரணிருசரண மகத்துளவைபபாம்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணுமுதலாகிய தேவர்களாலும் விடுவிக்கப்படாத சூரன்-காவலிலேவைத்திருந்த தேவேந்திரன்புத்திரனாகியசயநதன்முகலீய தேவாகளுக்கு சிறைநீங்கவும், வேதாகமபுராணங்களும், தபோதனாகளும், அமரர்களும், வாழ்ந்திருக்கவும், முறுக்கவிழ்ந்தமலாக்கையுடைய கற்பக விருக்ஷங்களின்நிழலும், சுதனமமென

ஹம் வசந்தமண்டபத்தில் சிந்தாமணிபீடமும், சகலலோகாதிபத்தியமும், தேவேந்திரன்பெறவும், சூரன் ஓளித்திருக்க இடங்கொடுத்தசமுத்திரஞ் சுவறிமுறையிடவும், தாருகாசூரனுக் கிடமான கிரவுஞ்சுகிரியைத் துளைக்கவும், சூரபத்மாசூரன் இதயத்தைப்பேதிக்கவும், சிவந்த கையிற்பிடித்தவெற்றிபெற்ற வேலாயுதத்தையேவித்தொழில்செய்வித்தஒப்புவமையில்லாத தேவபெருமானாகியமுருகக்கடவுளது உபயசரணகமலங்களை இதயாரவிந்தத்தி லிருத்துவாம்—எ-று. (சு)

நந்திதேவா துதி.

புரிசடையெம் பரனருளாற் சடைமுடியு துதல்விழியும் புயங்குணன்குஞ், சுரிகைபிரம் புழைமழுவும் படைத்தூரிய கண்திபர்க டொழுதுபோற்ற, வரியபர மானந்தச் சிவஞான போதமெனு மருநாறன்னைத், தெரியவிநித் தருணந்திதேவனரு ணினைந் துவினைதீர்துமன்றே.

இ-ள். சுருண்ட சடையினையுடைய பரமசிவன் அநுக்கிரகத்தினால் சடாமகுடமும், நெற்றியகண்ணும், நான்குதோளும், உடைவாளும், பிரம்பும், மாணும், மழுவந்தரித்து சேனாதிபதிகளாகிய பிருங்கி, காலாக்கினி, உருத்திரன் முதலிய சிவகணங்கள் வணங்கித்தோத்திரஞ்செய்ய மேலாகிய பேரினபத்தைத் தந்தருளுஞ் சிவஞான போதமென்னும் அருமையையுடைய சாஸ்திரத்தை சிவபக்தர்கள் அறியும் படி திருவுளம்பற்றி அநுக்கிரகிக்கின்ற சிவஞான நந்திகேசுவரர்கருணையைத் தியானஞ்செய்து பாவத்தை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ-று.

இதன்-கருத்து. சிலாதமகாமுனி செய்த தபோபலத்தினால் சிவபகதியே பிள்ளையாகத் திருவுருக்கொண்டு கயிலாச கோபுரவாயி லதிசூரியாகவும் கட்டியககாரனாகவும் ரிஷபவாகனமாகவும் ரிஷபக்கொடியாகவும் தாம்பூலம் கொடுக்கிற அடைப்பக்காரனாகவும் இவ்வைந்து விதரூபமாகியுஞ் சிவபணிவிடை செய்துகொண்டு சிவஞானமுஞ் சிவபகதியும் அடியாகளுக்குக் கொடுக்கும் கருணையும் உடைய நந்திகேசுவரரது அருள்பெற்று எம்மை அடைந்தவினையை நீக்கிக்கொள்வோம்—எ-ம். (எ)

நால்வர் துதி.

அருமறையி னொழிவிடத் துந் திருஞானசம்பந்த ராழியீது
மருவுமொரு கனம்நப்பின வந்தநாவுக் கரையர் மங்கைபாகத்
தொருவனம் தடிமையிவ னெனவாண்ட வாளுர ருலவா தோங்குந்
திருவருள்கூர் திருவாத லூரரிவர் பதமலர்கள் சிரத்தின்வைப்பாம்.

இ-ள். வேதத்தின் பொருளாகிய விபூதி நுத்திராகு பஞ்சாஷ்டினைப் புத்தனா வாழில்வென்று கழுவிவந்தவனாகிய சிவசுவாமி

தை நிலை நிறுத்திய திருஞானசம்பந்தசுவாமிகள், பஞ்சாக்ஷரமகிமை யினால் கற்றுணைத் தெப்பமாக்கிக் கடலைக்கடந்த அப்பர்சுவாமிகள், பரமசிவன் வலியனாகவந்து வழக்கேறித் தன்னைமையென்று ஆண்டு கொண்ட சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், ஆகியமூவரும் தேவாரங்களோதியும் திருப்பெருந்துறையிற் சிவனுபதேசம் பெற்ற மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் திருவாசகமோதியும் பேறும்பெற்ற, இந்த நால்வர் பாதார விந்தங்களைச் சிரசில் அணிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (அ)

தில்லைமூவாயிரவர் துதி.

எல்லைகாண் டற்கரிய விறைவனிவர் தம்மில்லா நெருவனென்னுந் தொல்லைமா மரபுடையோர் மன்றுடையானருச்சீனையாற் றாய்மைபூ ண்டோர், மல்லலா கமவிதியு மகச்சடங்கு மாமறையும் வரம்பு கண்டோர், தில்லைமூ வாயிரமா முனிவரருட் பதங்கருதிச் சிறந்த வாழ்வாம்.

இ-ள். அடியையும் முடியையும் நாராயணனும், நான்முகனுங்காணுதற்கரிய சபாநாயகர் இந்த மூவாயிரவருள் நானும்நெருவனென்ற ராகையினால் தில்லைமூவாயிரத் தொருவொன்னு மகிமைபெற்று விளங்கிய திருச்சிற்றம்பல முடையாரென்னும் பெயர்பெற்றசபாபதியினது ஆத்மார்த்தலிங்கத்தை ஆறுகாலமும் பூசைசெய்வதினால் பரிசுத்த மாயிருக்கப்பட்டவர்கள் பரமசிவன் திருவாக்கினால் மொழிந்த இருபத்தெட்டாகமங்களிற் சொல்லும சைவசித்தார்த்தமும் ஆகமங்களும் வேதார்த்த சாத்விதமுங்ககாண்ட தில்லைமூவாயிரவரான பிரமரிஷிகள் பாதாரவிந்தங்களைத் தியானஞ்செய்து சகல அபிசுவரியமும் பொருத்தி சுகமாயிருப்போம்—எ-று. (க)

சிவனடியார்கள் துதி.

மோதுயிரு வினைபகலத தாதையிரு தாளெறிந்து முடிவிலாத,வா தியிரு தாளுடைந்த வண்டர் புகழ் தண்டிச ரகிலமேத்தும், வேதநெ றிசைவநெறி வழுவாது சிவஞானம் விளங்கா சிற்கும், போதமுடையுருத்திரபல் கணத்தவாதற் திருப்பதங்கள் போற்றி செய்வாம்.

இ-ள். வருத்தங்களைச்செய்யும் எல்வினை தீவினைகள். விட்டோட த்தக்கதாக சிவபூசைக் கமைத்திருந்த பத்திர புட்பங்களையும் பாற்குடங்களையும் காலினாலுதைத்துத்தள்ளின தகப்பனைசிவத்துரோகி இவனென்று இரண்டு காலையும் வெட்டினஉடன் பரமசிவன பிரசன்ன மாய் சித்தியமான பதவிமைக் கொடுக்கப்பெற்ற தண்டிசர்முதலான வேதார்த்த சித்தார்த்த முறைமையான சிவபக்தியும் சிவஞான முடைய சிவகண்ணகளுது சரணாவிந்தங்களைத் தோததிரஞ்செய்வாம்—எ-று

பாயிரம்.

திருநீற்றுச்சோழர் துதி.

பரிதிசுலக் தனிலுதித்துப் பரசமைய விருளகற்றிப் பரமனும்,
பொருவருபே ரம்பலமுங் கோபுரமு மாலயமும் பொன்மேய்ந்துண்
மைச், சுருதிபுடன் சைவநெறி தழைத்தோங்கத் திருநீற்றுச் சோழ
னென்று, குருமணிமா முடிபுனைந்த குலோத்துங்க வளவனருள்குறி
த்து வாழ்வாம்.

இ-ள். சூரியகுலத்தில் பிறந்து சிவசமயமல்லாத மற்றைச்சம
யங்களென்னு மிருட்டையுலகத்தில் இராமலோட்டி ஆம்பலவாணசு
வாமி நடனஞ்செய்யும் சபைகளும் கோபுரங்களும், கோயிலும், சிவ
கங்கைத் தீர்த்தபடிகளும், நவரத்தினங்களினு லலங்கரித்து வேதாக
மங்களில் சொல்லு முறைமையாக வுலகமெல்லாஞ் சைவசமயமென்
றும் விளங்க உலகங் கடைத்தேறத்தக்கதாக செங்கோல் செலுத்தி
யாவரும் விழுதிதரிக்கச் சொன்னதினால் திருநீற்றுச்சோழனென்னும்
பெயர்பெற்றுக் கீர்டாதிபதியாகிய குலோத்துங்க சோழமகாராசாவி
ன் கருணையை நினைந்து வாழ்ந்திருப்போம்—எ-று. (க௧)

கனகநெடு வரைச்சிகரத் திலகியசிற் றம்பலத்துக் காதல்கூற, வன
வரத முமைகாண வானந்தத் தாண்டவஞ்செய் யமலற் கன்பாய், ம
னமொழிமெய் யொருமைபெறப் பணிபளவில் கிளைஞருடன் மகிழ்
ந்து செய்யுந், தினமுநெறி வளர்த்ததிரு வகம்படிமைப் பரிசுனர்தாள்
சிரமேற் கொள்வாம்.

இ-ள். பிரமாண்டத் தடியிலிருந்து முளைத்தெழுந்து கீழேழுல
குழமிருவிவந்த பொன்மலைச் சிகரத்தில் பிரகாசிக்குந் திருச்சிற்றம்
பலத்திலே சிவகாமசௌந்தரி கண்டிமகிழ் வெப்போது மானந்தத்தா
ண்டவஞ்செய்யும் சபாபதி பாதாரவிந்தத்தில் பக்தியுண்டாகி மனோ
வாக்கு காயங்கள் பேதிக்காமல் ஒருமையுடனே உரிமையாக புத்திர
பெளத்திர பந்துசனங்களுடனே பராபரியமாகச் சிவபணிவிடைக
ள் சந்தோஷமாகச் செய்யும் ஆனந்தக் கொத்து பரிசுனங்களின் பா
தங்களைச் சிரசின்மே லணிந்துக்கொள்வாம்—எ-று. (க௨)

தூல்செய்தோன் பெயர்.

முற்றுமுணர் மெய்கண்ட சந்ததிக்கோர் தீபமென முதன்மைகொ
ண்ட, கொற்றவன்மன் குடிமருவு குலவுமுமாபதிசிவன்பொற் கோயி
லுண்மை, சொற்றபுரா ணமுமிருக்கப் பின்னுமொரு வகையானுஞ்
சொல்வான் புக்கேன், மற்றவன்மன் நிருவடியின் வழிவந்தோர்க் கடி
யனெனும் வழக்கான் மன்னோ.

இ-ள். சிவஞான முழுதுமுணர்ந்த மெய்கண்ட சுவாமிகள் சந்தியில் ஞானவிளக்காக பிரகாசிக்கும் மூர்த்தியாகிய சோழராஜாவிருந்த அரண்மனையான கொற்றவன் குடிமடத்தி லெழுந்தருளியிருந்த உமாபதிசிவன் தமிழினுற்பாடின கோயிற்புராணமுமிருக்க வேறொருமுறைமையாகச் சொல்லத்தொடங்கின தேதென்றால் இரணியவரணமகாராசன் முதலானபேர்கள் கோயிற்றிருக்குளங்கள் முதலான திருப்பணிகள் கட்டிவைத்த மகிமை சொல்லப்பட்ட கோயிற்புராணஞ் சொன்ன உமாபதிசிவன் பதாரவிந்தந்தொழு மடியார்களுக்கு அடிமையாகி ஞானவானந்தப் படியினால் பாஞ்சோதிமுனியென்னு மடியன் சிதம்பரப்புராணஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ-று. (கங்)

தேவாதி தேவனரு ணந்திபாற் சனற்குமான் நெளிந்து வேதமோவாத வியாசற்குப் புகலவவன் சூதமுனிக் குணத்த தெய்வமூவாறுபுராணத்துட் சிதம்பரத்தின் பெருமைபலமுறைமைத்தாகுந்தாவாத பெருஞ்சைவ புராணத்தின் வந்துளது சாற்றும் தால்.

இ-ள். தேவாதிதேவனான பரமசிவன் கருணைபெற்று உபதேசங்கேட்ட நந்திகேசுரரிடத்தில் சனற்குமாரர்கேட்டு வியாசருக்குணாக் க வேதவியாசர் சூதமுனிவருக்குச் சொன்ன பதினெண் புராணத்திலேயும் சிதம்பரத்தின் மகிமையனைகமுண்டு மேலான சைவபுராணத்திலே சொல்லியிருக்கும் இந்தச் சிதம்பரத் தலமகிமையைச் சொல்லுகிறேன்—எ-று. (கசு)

ஐஞ்சீரடியாசிரியவிருத்தம்.

ஆற்றல் சான்றமு வாயிர மறையவ ரானுக்
கேற்ற தொண்டர்கண் மறைநெறியெதிகளா யுள்ளோர்
போற்றருஞ் சிதம் பரத்திடைப் புகழினைத் திகழச்
சாற்று வாயவட மொழிவழி தமிழினு லென்றார்.

இ-ள். வேதாகம விதிப்படிக்குச் சிவபூசை சிவத்தியானம் செய்யவதினாலே மகா மகிமைபெற்ற தில்லைமூவாயிரத் தீக்ஷதானம் சிவனுக்குப் பிரியமாக பணிவிடைகள் செய்யும் சிவனடியார்களும் வேதவிதிப்படி நடக்கும் முனிவர்களும் சைவபுராணத்தில் வடமொழியிலிருக்கிறபடி சிதம்பரத்தலமகிமையைத் தமிழ் விருத்தப்பாவினங்களினால் விரிவாய் கற்றோர் மற்றோர் யாவருக்கும் விளக்கமாகச்சொல்லென்றுணர்த்தவர்களுக்குப் பாஞ்சோதிமுனிவர் அவர்களைப்பார்த்துச் சொல்லுகிறார்—எ-று. (கரு)

களங்க மற்றபொற் பொதுவின்முன் காதலா லோங்க
வுளந் திகழ்ந்தபே ரறிஞர் தான் மாசொழித் தன்பா

லுளம் பரிந்திடச் சருக்கமு மொன்பகா வகுத்து
விளங்குமா றுறா செய்தனன் விருத்தையாப் பதனூல்.

இ-ள். குற்றமற்ற மேன்னம்பொருந்திய தங்கமயமாகிய கனகசபைக்கு முன்பாகவிருந்து ஆசையுடன் விரிவாய் யான்சொல்லும் தமிழில் சொற்குற்றம் பொருட்குற்றங்களை வேதாகமமுணர்ந்த சிவஞானமுடைய பெரியோர்கள் நீக்கி அவர்கள்விருப்புடன் உட்கொண்டு மகிழ்த்தக்கதாது விருத்தப்பாவினங்களினால் ஒன்பது சருக்கமாகவகுத்துப் பிரகாசிக்கும்படியாக விர்தப்புராணஞ் சொல்லத் தொடங்கினேன்—எ-று. (யசு)

மறு விலிங்கிது கூறயான் வல்லனோ புலத்தைச்
செறுநர் கேட்டிடச் சிதம்பர புராணமென் றருட்பேர்
நிறுவி யிப்பவ நீத்தற்கு நிமித்தமெய்ஞ் ஞானம்
பெறுது மென்பதோர் கருத்தினுற் றுணிந்தனன் பெரிதும்.

இ-ள். களங்கமில்லாத விர்தச் சிதம்பர தலமகிமைமுதலிய அதிசயத்தைச்சொல்ல அடியேனுக்கு வல்லமை இல்லாதிருந்தாலும் ஆசையாய் ஐம்புலன்களைவென்ற பெரியோர்கள்கேட்கச் சிதம்பரபுராணமென்று மனதில்நினைத்து வாக்கினால்சொல்லி இந்த சனனமாணத்தை ஒழித்து மேன்மையாகிய சிவஞானம் பெறும்பொருட்டு நினைவில் மிகவுந் துணிந்துசொல்வேன்—எ-று.

இதன்-கருத்து. வேதாகமசாஸ்திரங்களினால் அளவிடப்படாமலும் மனதினாலும் தியானிக்க வரிதான ஞானாகாச உருவமாகி மகாமகிமையையுடையதாகிய சிவசிதம்பரமென்னும் பெயரைஒருதரம்சொல்லினால் சகலமந்திரங்களுக்கும் தலைமையாகிய பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தை பலதரமும்-செபஞ்செய்த பலனைக்கொடுக்கும் மகிமைபெற்றதாகையினால் சிதம்பரபுராண மென்றுசொல்லிச் சனனமாணத்தைப் போக்கி மெய்ம்மையான சிவஞானம் பெறும்பொருட்டுச் சொல்லத் தொடங்கினேன்—என்பதாம். (கள)

குழுமாகடற் புடவியான் சுடர்முடிச் சகங்கீ
ரேழு தாறுடன் முப்பஃதி யைந்தவான் டெல்லைத்
தாழு மாமதிச் சடைமுடித் தனிமுத லென்றும்
வாழு மம்பலப் பெருமையை வழத்தலுற் றளன்யான்.

இ-ள். சமுத்திரங்குழந்த பூமண்டலமெல்லாம் ஒரு குடைநிழற்கீழ் கிரீடாகிபதியாய் அரசாண்ட மகாராஜாவாகிய சாலிவாகனசகாப்தம் ஆயிரத்து நானூற்று முப்பது வருடத்திற்குமேல் இளஞ்சந்

திரளைச் சடையில்லாத தவப்பற்ற தலைமையையுடைய சபாபதி
எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமையை
த் தமிழினால் நான் சொல்லத்தொடங்கினேன்—எ.று. (கஅ)

மொய்த வங்களான் முதிர்ந்தவர் மொழிப்படி யாய்ந்து
செய்த செய்யுள்சேர் சிதம்பர புராணமென் றொருக்காற்
கைத வங்களைத் தோதிய கணக்கிலா நலத்தோ
ரெய்து கின்றபேற் றெல்லையை யிசைக்குமா நெளிதோ.

இ-ள். முடிவில்லா தவங்களினாலே மேன்மையையுடைய சூதம
காமுனிவர் செளனகாதிமுனிவர்களுக்கு வடமொழியினால் முறை
மையாகச்சொல்லிய சைவபுராணத்தை நன்றாகச்சொதித்து விருத்த
ச்செய்யுளில் யன்கூறிய இர்தசு சிதம்பரபுராணத்தை ஒருதரஞ்
சொல்லியவனவில் மரயாசம்பந்தமான பவமொழிந்து எண்ணிக்கை
யில்லாத சிவஞானம்பெற்றவர்களை இவ்வளவென்று யாவராலுமளவி
டப்படாது—எ.று. (கக)

அவைபடக்கம்.

தீர்த்த ராமுதற் கடவுளர் செய்தகா ரியம்போற்
கூர்த்த ராடல்கண் டிகழ்ந்ததோ குவலைய மெவரு
மேத்து ருகரா லிசைத்தவிப் புராணத்தி னியல்பைப்
பார்த்தி யான்புகல் கின்றவிப் பரிசுமப் படியால்.

இ-ள். யாவரையும் பரிசுத்தராகச்செய்யும் சிவன்முதலான தே
வர்கள் முன்னடந்தகைகளை நாடகமாகப் பாடிக்கொண்டு அந்தந்த
தேவர்களைப்போல வேடங்கள்பூண்டுக் கூத்தாடும் கூத்தாடிகளையுல
கத்தார் இகழாமல் பார்ப்பதுபோல் செளனகாதிமுனிவர்கள் தோத்
திரஞ்செய்துகேட்க உலகத்திலுள்ள யாவரும் துதிக்கும் சூதமகாமு
னிவராலே வடமொழியில்சொன்னபடி ஞானத்தமிழினால் யான்சொ
ல்லும் சிதம்பரபுராணத்தை யாவரும்நிதிக்காமல் உகந்துகொள்ளு
வார்கள்—எ.று. (உ௦)

பாயிரம் - முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முதலாவது

மா ன் மி ய ச் ச ரு க் க ம்.

—*—

ஐஞ்சீரடியாகிரியவிருத்தம்.

சிவ பரம்பரன் திருவடித் தாமரை மறவாத்
தவ மிகுந்தருள் சூதனாத் தகவுற நோக்கி
நவ மிலங்கிய நலங்கிளர் நைமிசா ரணியத்
துவமை யொன்றிலா மாதவ ருனாத்தன்மே யினரால்.

இ-ள். எல்லாவளங்களும் நிறைந்திருக்கின்ற நைமிசாரணியவா
சிகளாகிய செனனகாதி மஹாதபோதனர்கள் மிகுந்த சிவபத்தியுட
னே ஆதிகாரணனுமிய பரமசிவன் பாதாரவிந்தங்களை நொடிப்பொ
ழுது மறவாமல் தியானஞ்செய்துக்கொண்டிருக்கும் சிவப்பாகியான
சூத மஹாமுனிவவைவணங்கித் தேர்த்திரஞ்செய்து தங்கள் மனதிலி
ருக்கும் ஆசையைச் சொல்லத்தொடங்கினார்கள்—எ.று. (க)

தெள்ளு மாமறை முதற்கலை தேர்ந்துநற் பொருள்க
ளுள்ள தன்மையீ தெனவுண ருணர்வின லுபரந்தோய்
களா வல்வினை கடந்தருள் கருணையங் கடலே
பொள்ள லொன்றிலா யாமுனக் கியம்புவ துணடால்.

இ-ள். தெளிவாகப் பரமசிவன் திருவருளினால் உண்டாகிய வே
தாகம சாஸ்திரங்களிலுள்ளபொருளை யின்னதென்று நன்றாகவறிந்த
வறிவினாலே மேன்மைபெற்ற ஞானவானே கபடமாகிய தீவினைகளை
ப்போக்கி சிவக்கியானத்தை யதுக்கிரகஞ்செய்யும் தயாசமுத்திரமே
தேவரீரிடத்திலே நாங்கள் கேட்கவேண்டிய மேன்மைபெரிய
தொன்றுண்டென்று தபோதனாகா சொன்னார்கள்—எ.று. (உ)

பொன் னலந்திகழ் புண்டரீ கப்புரப் பெருமை
முன்னருந் தொகை பெறத்தவ முயற்சியாற் கேட்டோ
யின்ன மும்மதன் பெருமைகள் விரிவுற விற்பந்
துன்னு மாறுகேட் குதுமெனு மாசையோ தொலையா.

இ-ள். சொர்ணமயமாய்விளங்கும் விராட்புருடன் இதயாரவிந்
தஸ்தலமாகிய சிதம்பரத்தின்மகிமையை யாங்கள் முன்செய்ததபோ
பலத்தினால் சுருக்கமாகத் தேவரீர்முன் திருவுளம்பற்றினதினால்அறி

ந்தோம் இன்னமும்ந்தச் சிதம்பரதலமகிமை யதிசயத்தை விஸ்தர
மாக நாங்கள் பேரின்பம் பெறும்படிக்குக் கேட்கவேண்டி மென்கிற
வாசை தீராமலிருக்கின்றது—எ-று. (௩)

தான மெண்ணில வவற்றினுட் டலைமையீக் கொண்ட
தேன லம்புதண் பொழிலணி தில்லையின் பெருமை
ஞான தேசிக நவிற்தினு னயந்துடன் கேட்டற்
கான பக்குவ ராகினீ யருளினு லருள்வாய்.

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத வகை சிவஸ்தவங்களுண்டு அந்த
த் தலங்களுக்குள்ளாக மேன்மைபெற்ற தேன்பொழியும்மலர்களுங்
கனிகளுமுடைய குளிர்ச்சிபொருந்திய சோலைகளினு லழகுற்ற தில்
லைவனமான சிதம்பர தலமகிமையை ஞானகுருவே தேவரீரருளிச்
செய்ய ஆசையுடனே நாங்கள்கேட்பதற்கு நல்லபக்குவம் பெற்றவ
ர்க ளிவர்களென்று தேவரீர் சித்தத்தில் தோற்றினால் கருணையோடு
திருவாய்மலர் துரைக்கவேண்டும்—எ-று. (ச)

உட் லழிந்திடா வகைகட லமுதத்தை யுண்டு
தொடரு மாசையோ னொனமதி துளக்கறச் சோதி
விடல ருந்திரு முகத்துரை யமுதினே மேன்மே
லடரு மன்பினு லயின்றுநெஞ் சமைதிகொண் டிலதால்.

இ-ள். நகாதினா மூப்பிறப்பில்லாம லிருக்கும் பொருட்டாகத்
திருப்பாங்கடலைக்கடைந்து அமிர்தபானஞ்செய்த தேவர்கள் மேன்
மேலும் அமிதபானஞ்செய்ய விச்சிப்பதுபோல தேவரீர் குற்றமற
நன்றாகச்சோதித்து உறுதியாய திருவாய்மலர்த் வசனமாகிய தே
வாமிர்த்தை எங்கள் செவியென்னும் வாயினால் பலதாம் பானஞ்
செய்தும் அதிலிருக்கு மிகுந்த சிவபக்தியென்னும் மதுரமானது எ
ங்கள்மனதில் மேன்மேலு மிகுதியும் வளர்த்தோங்குகின்றது என்றார்
கள்—எ-று. (ரு)

என்று கூறலுஞ் சூதரு மெதீர்முக மலர்ந்து
நன்று சொல்லினீ ரிறைபத நளினமே லன்பு
துன்று நற்றவர்க் கவனருட் டிகளிலாப் புகழ்மே
னின்ற காதலோ னொன்பது புதுமையோ நிகழ்த்தின்.

இ-ள். இவ்விதமாக கைமிசாரணியவாசிகள் வணங்கி விருப்ப
மாகக் கேட்டவுடனே சூதமகாமுனிவர்கேட்டு மிகுதியும் அவர்களை
ப்பார்த்து சந்தோஷித்து நல்லவசனஞ்சொன்னார்கள். அம்பலவாண
ர்திருவருள்பெற்று அவர் பாதாரவிந்தத்தில் மிகுதியும் பக்தியுண்டா
யிருக்கு முங்களுக்கு களங்கமற்றஇந்தச் சிதம்பரத்தலமகிமையைஇ

ன்னமுங் கேட்கவேண்டுமென்று மனதில் ஆசைகொண்டிருப்பது
ஆச்சரியமோவென்று சூதர்சொன்னார்—எ-று. (சு)

வேத நான்முக னுதியாம் விண்ணவர்க் கமலன்
காதை கேட்குமால் கிடைக்குமோ கனகமன் தகச்சி
ரோதல கேட்பவ ரருமைநீர் விரும்பினீ ருமைப்போன்
மாத வப்பெரி யோரெவர் வகுத்துரைக் குங்கால்.

இ-ள். பிரமதேவன் நாராயணன் முதலாகிய தேவர்களுஞ் சிவ
பெருமானது குணத்துவங்களைக்கேட்டு ஆநந்திப்பது மிக அருமை
அப்படி மகிமைபெற்ற கனகசபையின் புகழைச் சொல்லுவோர்க
ளும் கேட்போர்களும் அரிதாகையினால் நீங்கள் ஞானசபையின்மகி
மையை கேட்பதற்கு ஆசையுடையவர்களா யிருக்கிறீர்கள் உலகத்
தில் விசாரிக்குமிடத்து உங்களைப்போல எவர்கள் மகாதவப்பயனை
அடைந்தவர்களென்று மிகுதியும் சொன்னகாதியரைச் சூத்புராணிகர்
கொண்டாடினார்—எ-று. (எ)

உரக வேந்தனு மித்தலத் துண்மையை விரித்துப்
பரவ வல்லனே வரிததின் பரிரினைத் தொகுத்து
விரத மாதவப் பெருமையீர் விளம்புவன் மிகவும்
வர மிகுந்தவா தரவுடன் மகிழ்நதுகேட் டிடுவீர்.

இ-ள். ஆயிரமுகத்தி லிரண்டாயிரநாவுடைய ஆதிசேடனாகிய
நாகாதிபதியும் இரதச சிதம்பர தலமகிமையை விசாலமாகச்சொல்
லச சமர்த்த நல்ல அப்படிக்கொத்த அரிதான வரத்த தலத்தின்மகி
மையைக் குருவான வியாசருடைய அருங்கிரகத்தினால் சுருக்கமாகச்
சொல்லுகிறேன் நீங்கள்செய்த தவமகிமையினால் உங்களுக்குக்கேட்
கப் பாக்கியங்கிடைத்தது மிகுதியும் மேன்மைபெற்ற வன்புடன் சந்
தோஷமாய்க்கேளுங்களென்று சூதமாமுனிசொல்லினார்—எ-று. (அ)

தரும தேசிகன் வாதரா யணன்றனித் தெனக்கீ
தருளி யின்னது கேட்குநீ ளன்பிலோர்க் கின்பம்
பெருகு மாறுவெண் பிறைநறுங் கண்ணியோற் பேணு
மொருமை யில்லவர்க் கியம்பலை பென்றுமுன் னுரைத்தான்

இ-ள். புண்ணிய சொருப குருவாகிய வேதவியாசர் ஏகாத
மான சிதம்பர தலமகிமையை எல்லாஞ் சைமினிபகவானுக்கும் அடி
யேனுக்கும் உபதேசித்தபின்பு இரதச சிதம்பரமகிமையை மீமனமே
லும் கேட்கவேண்டுமென்றும் ஆசை மிகுதியில்லாதவாகளுக்கும
பேரின்பம் பெறும்படி வெணமையான சந்திரனையும், வாசனைபொ
ருந்திய கொன்றைமாலையையும் அணிந்த சடாமகுடத்தையுடைய

சிவபெருமானைப் பூசிக்கு மனதொருமை யில்லாதவர்களுக்கும் சொல்லவேண்டிமென்று முன்னமே யுபதேசித்தார்—எ-று. (க)

அன்ன வாறுகொண் டருமறைக் கொழுந்திலா னந்தந்
து ன்னு பேரவைப் பெருமையைச் சொற்றில னெவர்க்கு
மன்னு மீங்கிதி லாதர மறைமறை முதல்வ
னென்னு மெய்வழக கிசைசுதுளீர்க் கிசைத்திடத் தருமால்

இ-ள். அவ்விதத்தை மேற்கொண்டு அரிதான வேதாந்தத்தின் முடிவில் விளங்கு மானந்தமயமான ஞான சபையின் மகிமை இந்நேரம் வரைக்கும் எவர்களுக்குஞ் சொன்னதில்லை நீங்க ளாசையுடனே வேதாந்த முடிவான பரபாவஸ்துவே பரமசிவனென்று தெளிந்த சித்தமுடையவர்க ளாகையா லுங்களுக்கு இந்நேர சிதம்பர மகாமகிமையைச் சொல்லத் தருமென்றா—எ-று. (க0)

வாத ராயணன் சயிமினி மாமுனிக் குணாகதும்
போது பெற்றன னீவிருங் கேண்மெனப் புகல
வேது காலமீ தெவ்விடத் திசைத்ததவ் வடைவே
சூத மாதவ வோதெனச சொற்றனா முனிவா.

இ-ள். வேதவிபாசர் சயிமினிபகவானுக்கு உபதேசிக்கும்போது யானுங் கேட்கப் பர்க்கியம்பெற்றேன் நீங்களு மந்தச் சிதம்பர மகிமையைக் கேளுங்களென்று சொன்னபோது நயிமிசாரண்ணிய முனிவர்கள் சூதரைப்பார்த்து ஒருவசனஞ் சொல்லுகிறார் இந்தச்சரித்திரத்தை பெந்தக்காலத்தி லெவ்விடத்தில விபாசர் உபதேசித்தார் அந்தவிதமெல்லாந் தேவரீர் எங்களுக்குத் தெரியச்சொல்ல வேண்டி மென்று கேட்டார்கள்—எ-று. (கக)

தனது தேசிகன் றன்னையுந் தக்கவாக் கிணையு
மன னிடைக்கொளா மகிருதி வனைந்தவன் ளிலையுங்
கனக மன்றையு நினைந்துங் கமலரீர் பொழிய
வனக மெய்ப்புள சத்துடன் பரவசத் தடைந்தான்.

இ-ள். தன் னாசிரியராகிய விபாசனையும் அவரருளினல் திருவாய்மலாந்து உபதேசித்த மேன்மைபொருதிய சொற்களையும் மனதிலே திபானஞ்செய்து நிறுத்தி சந்திரனையுங் கங்கையையுஞ் சடாமகுடத்திற்றித்த சபாபதியையும் அவ ரொப்போதும் நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலத்தையும் அந்தரங்கத்திலே யிருத்திக் கணகளிலே ஆனந்தரீ சொரிய மெய்மெல்லா மயிரகஞ்செறிந்து ஆனந்தபரவசத்திற் பொருந்தினர் சூதமகாமுனிவா—எ-று. (கஉ)

ஒரு முகுர்த்தகமந் கிடைவிடா துண்மைபா னந்தம்
பருகி யின்புற விழித் துமெய்த் முனிவரைப் பாரா
வருள சுரந்துல கனித்தரு ளரிவைபா கையுந்
தரும தேசிகன் றன்னையுந் தகவுடன வணங்குத.

இ-ள். இரண்டு நாழிகைவரைக்கும் ஏகாந்த நீங்காமல் சிவயோ
கத்திலிருந்து பேரின்பமென்னுந் தேவாயிர்த்ததைப் பாணஞ்செய்து
கண்மலர்திறந்து மேன்மைபெற்ற சவுனகாதியரைப்பாத்து உருபை
யினால் சுகங்களையெல்லாம் இரட்சிக்கும் சிவகாமசவுந்தரியை வாம
பாகத்தில் வைத்து விளங்கும் சபாபதியையுங் குருவாகிய வேதவி
யாசனாயுத் மனதில் தியானித்து நெண்டநிட்டா சூதமகாமுனிவா.)

நன்று நல்லறிவுடையநீர் நசைமிக வளர
வின்று கேட்டலாற் கனகமன் றிடத்துள பெருமை
யொன்று காதலி னினைந்திடப் பெற்றன னுண்மை
துன்று தேசிகன் மொழிப்படி சொலவனென் றறைவான.

இ-ள். மிகுந்த நன்மையைத்தரும் சிதம்பரமகிமையை நீங்கள்
நல்ல சிவஞானமுடைய எங்களுக்கு ஆசை பெருகும்படி இனறைக்
குச் சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டபடியினால் திருச்சிறம்பலத்
தின் மகிமையை விருப்பமுடன் தியானஞ்செய்ய நான் பாகியம்
பெற்றேன் இந்த மகிமையையும் அதிசயத்தையும் என்னுடையயாகிய
வேதவியாசர் சொல்லியபடி உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று
சூதமகாமுனிவா சொல்லினார்—என்று. (கசு)

உளங் குவிந்தரு மறைச்சிகை யுணர்ந்தமொத்த தவர்கள்
வளங் குலாவிய தவத்தினால் வாழ்வதங் கடைந்தோர்
களங்க வல்வினை நீக்கிய கங்கையங் கரைமேல்
விளங்கு கின்றது தனைநிகர் வெதிரிகாச் சிரமம்.

இ-ள். மனதைப் பஞ்சேந்திரியங்கள் வழியிலேசெல்லாமல் நிறு
த்தி அந்தாங்கத்திலே வேதமுடிவின் பொருளையறிந்த தபோதனர்
கள் நினைத்த பலன்களைக்கொடுக்கும் வணமைபெற்று தபோதனர்
கள் வாசஞ்செய்வதனும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் வநதுமூழ்கித்
தரிசித்திருப்போர்களை யிறப்பிறப்பு முதலான துயரங்களைப் போக்
கிச் சிவபதவிபைக் கொடுக்கு மகிமையையுடைய சிவ கங்காநதித்
கரைமேல் தனக்குத்தானே ஒப்பாகி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமம்.)

விரி பகந்தழை விளங்கிய வெதிரியென் றுரைத்தற்
குரிய செங்கனி யிரந்தையங் கானகின் றொளிர்

வரி யிலங்கிய கற்பக மளவில்பன் மரங்க

டெரி வரும்பல பறவைமாக் திகழ்ந்திடா நிற்கும்.

இ-ள். (வடமொழியில் வெதிரிகாசீர்மமென்பது-தமிழில் இலங்
தையங்காடென்பது.) பச்சைநிறமாகப் பிரகாசிக்கும் விரிந்தயிலைக
ளுஞ் சிவந்தகனிகளுங் குளிர்த் திழலுடனே விளங்கு மிலநதை மர
ங்களும் பாரிசாதமுதலிய கற்பகவிருகூடங்களும் எண்ணிக்கையில்
லாத வெளிபெற்ற பலவித மரங்களு மனேகங் குயில் கிளி நாகண
வாய் மயில் ஆன்னம் முதலிய பட்சிகளுஞ் சிங்கமுதலிய மிருகங்க
ளும் ஒன்றுக்கொன்று பகையில்லாமல் வாழ்ந்துக்கொண்டு அந்ந
வெதிரிகாசிரமத்திலிருக்கும்—எ-று. (கசு)

கங்கையா னறுங் கொன்றைபாற் காமரு வல்லி

தங்கலா லுழை விளங்கலாம் தவக்ருஷ்டச செறியாற்

பொங்கு மாமறை யாகமப் பொலிவினா னெற்றிச்

சேங்கனா னெனத் திகழ்வுறுஞ் சிறந்தவாச கிரமம்.

இ-ள். கங்காநதி பெருக்கினாலும், வாசனையோடுங்கூடிய சரக்
கொன்றை மரங்களாலும், அழகுபொருந்திய கொடிகள் படர்ந்திருப
பதினாலும், மான்கூட்டங்கள் சேர்ந்திருப்பதினாலும், முனிவர்கள் நெ
ருங்கிய கூட்டத்தினாலும் வேதாகம கோஷ்டங்கள் முழங்குகின்ற
யாகசாலைகளில் மூன்றக்கினிகள் பிரகாசிப்பதினாலும் கங்காநதியையு
ங் கொன்றைமாலையுஞ் சிரசிலணிந்து அழகுபொருந்திய வல்லிக்கொ
டிபோன்ற பார்வதி யிடப்பாகத்தில் மருவகரத்தில்மானைத்தரித்துத்
தபோதனர் கூட்டங்கள் குழந்திருக்க வளர்ச்சிபெற்ற வேதாகம முழ
க்கத்தினால் பிரகாசிக்கும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவனைப்போலு
லந்தைவனம் விளங்கியிருக்கும்—எ-று. (கசு)

மலர்ந்த செம்மலாப் பலாசமு மருவியீழ் தருபுட்

குலங்களும் மலை விழுவெழுங் குளையளித் தொகையு

மலர்ந்த மாமறை யங்கியு மதன்றிற வியமுங்

கலந்த போதெழுங் கருங்கொடித் தூமமுங் காட்டும்.

இ-ள். மலர்ந்திருக்கும் பாதிரிப்புட்பங்களும் வாசனைபொருந்திய
மலரினிதழ்களும் மரங்களின் கொம்புகளாகிய சமீத்துகளும் பறவை
க்கூட்டங்களும் ஓடையிலிருக்குஞ் செந்தாமரையெனனுந் தீயினிட
த்தில் வீழும்போது தாமரையிலிருக்கும் வண்டினங்களெழுந்தபற
க்கிற தெப்படி யிருக்கிறதென்றால் ஓமத்திரவியங்களை யோமகுண்ட
த்திலாகுதி பண்ணும்போது வேமப்புக்கை யெழுந்ததுபோலேவின
ங்கிற்று—எ-று. (கசு)

உ. வே. சாமிநாதையர் தூல் துறையின்
அங்கு வேட்பவந்திலைபுடைய யதந்தமூர் போலப்
பொங்கு பன்மலர் வாசமுந் தாதுமுன் பொதிந்து
கங்கை யந்துறைத் தரங்கிற் கரங்களுங் கலந்து
தங்கு மென்னடை மாருதந் தநதுலா வருமால்.

இ-ள். யாகங்கள்செய்யுந் தபோதனர்களுக்கு வெப்பத்தை நீக்
கிவருவதுபோல் அனேகவகை புஷ்பங்களினுடைய வாசனையு மேற்
றுக்கொண்டு அம்மலர்களிலிருந்து உதிருந் தாதுப்பொடிகளுடனே
யும் கங்கைமானதியிலைகளி லெழுந்த திவலைகளுடனே கலந்து மெல்
லெனவந்து தென்றற்காற்று வீசிக்கொண்டிருக்கும் அந்த வெதிரிகா
சிரமத்தில்—எ-று. (கக)

கங்கை யந்துறை பாற்கட லாடியர் களிறு
துங்க மந்தரந் துதைந்தெழு தரங்கம்வா ககிகோட்
டங்க னாசமு மதனிறை யரும்புமுன் கடைபுந்
செங்கண் மாறன்மேற் சுதைத்துளி தெறித்தமை சிவனும்.

இ-ள். கங்காநதியென்னுந் திருப்பாற்கடலை அதில்விளையாடும்
யானையாகிய மந்தரகிரியில் அலையாகிய வாசகியென்னுங் கயிறுபூட்
டிச் கடையும்போது கங்கைநீர்த் திவலைகள் கரையின்மேல்விசக் க
ரையருகிலிருக்கும் புன்னைமரத்தி லரும்புகள் கொண்டிருப்பது எப்
படியிருக்கிறதென்றால் முன் திருப்பாற்கடலைக் கடையும்போது
அருகிலிருந்த விஷ்ணுவின்மேல் அந்த வழுதத்துளிகள் தெறித்தி
ருப்பதுபோல விளங்கிற்று—எ-று. (உ௦)

விண்ண வல்வினை யுளத்துமெய் விளக்கினுன் முனிவோர்
குண்ட வங்கியாற் தீபமா மரம்பொலி குழுவான்
மண்டு முட்புறம் புளவெனு மாரிருள் வடிவங்
கண் டறிந்தவ ரிலையவண் காதலித் தோருள்.

இ-ள். தீவினைகளைப் போக்கிய முனிவர்கள் மனதில் சிவஞான
மென்னும் விளக்கின் பிரகாசத்தினாலும் புறத்தில் யாகசாலையின் அக்
கினியொளியினாலும் சோதிமரங்களின் கூட்டம் ஆகாயம்வரைக்கு
முயர்ந்திருக்குங் காரதியினாலு முள்ளும் புறம்பும் அஞ்ஞானத்தி
னுருவையும இருளினுருவையுங் காண்போமென்று தேடினாலுங் கா
ணக்கிடையாமல் விளங்கியிருக்கும் வெதிரிகாசிரமம்—எ-று. (உ௧)

கணங்கொள் மாதவர்க் கயலிடைக் காற்றினுற் பசுமை
யிணங்கு பிண்டியின் செம்மல ரிடையிடை வீழ்தாங்
குணங்கு மாறுவே ளுதவிய சிவீழுக மவனா
யணங்கு செய்வதற் கஞ்சின வாடின வனைய.

இ-ள். முனிவர் கூட்டங்க ளிருக்குமிடத்தில் தங்கநிறமான அசோகமலர்கள் காற்றினுலசைந்து தபோதனர்க ளருகிலுதிர்ந்து வாடிக்கிடப்பது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் மன்மதன் முனிவர்மீ திற் றொடுத்த வசோகமலராகிய பாணங்க ளவர்களை வருத்துவதற் குப் பயந்து உலர்ந்து கிடப்பதுபோ லிருக்கின்றது—எ-று. (உஉ)

சடையர் தண்டினர் குண்டுகைத் தடக்கையர் சீரை
யுடையர் நிறணி மேனிய ருயிர்வருந் தாத
கடைய ரைம்புலப் பகைஞரை வென்றருண் ஞானப்
படைய ரெண்ணிலர் மாதவர் பதியதவ் வனமே.

இ-ள். சடாமகுடந் தரித்தவர்கள் கரதலங்களில் தண்டு கமண் டலம் பிடித்தவர்கள் மரவுரியென்னும் வஸ்திரம்தரித்தவர்கள் விபூதி தரித்த மேனியுடையவர்கள் சிற்றுயிர்களும் இவ்வாதவிதமாய் நடக் கிறவர்கள் பஞ்சேந்திரியங்களென்னும் சத்துருக்களை சிவஞானமெ ன்னு மாபுத்ததினால் வென்றவர்களும் ஆகிய எண்ணிக்கையில்லாத வனேகந் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருப்பார்கள் அந்த யிலந்தைவனத்தில்—எ-று. (உ௩)

தருப்பை கொய்பவர் சமித்துடன் கொணர்பவர் செவ்வி
மருப் பொதிந்திடு மலரிலை யெடுப்பவர் வன்னி
விருப்பின் வேட்பவ ரருச்சனை வியப்பினர் ஞானத்
தருப் பொலிந்திட விருப்பவர் காட்சியாற் சிறக்கும்.

இ-ள். தருப்பை யறுத்துக்கொண்டு வருகிறவர்களும், சமித்து கள் கொண்டுவருகிறவர்களும், காந்தியும் வாசனையும்பெற்ற பத்திர புஷ்பங்களை யெடுத்து வருகிறவர்களும், அக்கினியில் விருப்பத்துட னே ஓமங்கள் வளர்க்கிறவர்களும், சிவார்ச்சனை பண்ணுகிறவர்களும், சிவயோக நிஷ்டையி லிருக்கிறவர்களுமாகிய மகாமுனிவர்கள் வாழ்ந் துகொண்டிருப்பதினால் வெதிரிகாசிரமம் பிரகாசிக்கும்—எ-று. உச

அனிகொ டேசிக ரிடத்துநால் கேட்பவ ரையந்
தெனியு மாறெதிர் வினவினாற் றெளிந்திடு மாறு
கிளிகளோ வயற் பூவையுங் கிளர்த்திடு மென்ற
லொளிகொ ளவ்வனத் துள்ளவர் பெருமையா ருரைப்பார்.

இ-ள். கருணையையுடைய குருவினிடத்திற்குவந்து சாஸ்திர பாடம் கேட்கு மடியார்களுக்கும், சந்தேகமுற்றுக் கேட்பவர்களுக் கும், அவ்வனத்திலிருக்கும் கிளிப்பிள்ளைகளும், நாகணவாய்ப் பற வைகளும், சந்தேகம் தீர்த்துக்கதாக உள்ள பொருளைச்சொல்லி மன

தை தெளிவிக்குமென்ற லந்த ஒளிபெற்ற வெதிரிகாசிரம வாசிகளா கிய பெரியோர்களின் மகிமையை யாவராலும் சொல்லிமுடியாது.)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியனிருத்தம்.

ஆறிருது மைம்பொழுது நன்குரு தன்பருவ மன்றிவினை யாத வினைவும், பேறனைய சரகமொடு மூலநிறை காய்கனிகள் பேதமிரு வா சமலருங், கூறிவைக ளெப்பருவ மெப்பொழுதெ னாகருள் கொழுப் புடன் விழுப்ப மிகுமான், மாறுபடு மைம்புலனை வென்றதவ மன்ன வர்கள் வைகியுறை தெய்வவனமே.

இ-ள். சித்தினா லைகாசி இந்த இரண்டிமாதமும் வசந்தகாலம், இந்தப்படி இரண்டிமாதங்கள்கூடின ஆறு ருதுகாலங்களிலும் அரு ணைதபாதிமுதல் அஸ்தமானம்வரைக்கும் ஐந்துவேளைகளிலும் துளி ர்த்து அரும்பி மலாந்து காய்நீனி கிழங்குகளுடையதாய் மற்ற வன த்திலுள்ள தருக்களபோலக் கொடுப்பதுமல்லாமல் எக்காலமு மாறு மல் செழிப்பாக அதிக வாசனையுடனே பஞ்ச யிரத்திரியங்களைவென்ற தபோதனாகளுக்கு வேண்டும்போதெல்லாம் கற்பகத்தருக்கள்போல் துளிர் மலர் கனிகளைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கு மந்த வெதிரிகா சிரமம்—எ-று. (உசு)

ஆகப் மிகுங்கொடிய வேனிவிம மாரிமுத லாறுபரு வங்கள் புரி யும், வேதனை நயப்பிலர் விருப்பிலர் வெறுப்பிலா வினைப்பதை தனை ப்பொடி செய்தோர், பூகல வியக்கிலர் மலர்க்கணை யுறவடிவர் போ தமுத வேதமுடிவிற, காதல்கொ டிருப்பதல தொன்றுமுண ராமு னிக ணம்பயின லம்பெருகுமால்.

இ-ள். சூரியகிரணங்களினால் உஷ்ணமிருந்த இளவேனிற்கா லம், முதுவேனிற்காலம், முன்பனிக்காலம், பின்பனிக்காலம், மழை பெய்யுங்காலங், சூளிக்காலம் ஆகிய இந்த ஆறுகாலத்திலும் வருத்த ங்களெண்ணாமல் தவஞ்செய்யிறவர்கள் மண்-பெண்-பொன் என் னும் இம் மூவாசைகளை விட்டவர்கள் எந்நேரத்துக் கெதுகிடைத் தாலும் சிவாநுக்கிரகமென்று சந்தோஷித்திருப்பவர்கள் விருப்பு வெறுப்பில்லாதவர்கள் தீவினைகளைத் தருமந்தரங்கச் சத்துருக்களை வெற்றிகொண்டவர்கள் உலகநடததையில் மயங்காதவர்கள் மன்மத பாணம்படாத தேகமுடையவர்கள் வேதாந்தமுடிவில் விளங்கும் பரசிவத்தியானத்தில் விருப்பமாய் ஆந்தானுபவம் பெற்றிருப்பதே யல்லாமல் பயனில்லாத சாஸ்திரப் பொருள்களைப்பாராத முனிவா கூட்டங்கள் வாசமாயிருப்பதினாலே மிகுந்த நன்மைபெறும் இல க்தைவனம்—எ-று.

ஆசினிய ரம்பைபல சூதமுறு நற்கனியி லாறுநிகர் சாறுபெருகா, விசியொரு பாலடைய வேழமத தானாநெடு வெள்ளமொரு சார்பின் மருவத், தேசுடைய கங்கைநதி பெய்வகை சிறந்ததுகொ தேவர்பு கழ் வாணிநதியு, மாசில்யமு னாதியும் வந்திடை கலந்ததுறை மாணு மல தேதுரை செய்வாம்.

இ-ள். அனேகம் பலாக்கனி,வாழைக்கனி,மாங்கனிகள் தானே யுதிர்ந்து தாறுவெடித்து ரசங்கள் மஞ்சள்நிறமுடைய ஆரூயப்பெரு கியோடி. யொருபக்கமாய்க் கங்கையிலேகூடுகிறது யானைகளினுடைய கபோல மததானாகள் வழிந்தொழிகி கரியநிறமாய் நதியாகப்பெருகி யொருவிடத்திலே வெண்மையான கங்கையிலேசேருகிறது எப்படி யிருக்கிறதென்றால் ப்றயாகையில் தேவர்கள்புகழும் சரஸ்வதி நதி யும், பரிசுத்தமான யமுனைநதியும் வந்துகூடுந் திருவேணி சங்கமம் போல் வெதிரிகாச்சிரமத்தில் கங்கானதி பிரகாசிக்கும்—எ-று.(உஅ)

கொண்டலை யுழக்கியெழு தாழையிள நீர்பலவு கொக்கினுறு நெக்க கனிசேர், தண்டலை ளண்டமிசை சென்றளவு கண்டெதிர் தயங்கு வவி யந்து முனிவோர், மண்டலம் விளக்குமறை கொண்டவனி யன் றியு மருந்தென வருந்து மெனவா, னண்டர்கள் பெறும்படி தினர் தொறும் விருந்தெதி ரளிப்பன நிகர்த் துடையவால்.

இ-ள். மேகமண்டலத்தைக்கலக்கி யுயர்ந்து வளர்ந்திருக்கும் தென்னமரங்கள் இளநீர்க்காயும் பலாமரங்களும் மாமரங்களுங் கனி களையுமேந்திய சோலைகள் ஆகாசத்தை அளாவியது எப்படியிருக்கிற தென்றால் மாத மும்மாரிபொழியவும் பூமி நன்றாய்வினையவுஞ் சகல தருமங்களும் வளரும்பொருட்டாக வேதங்களின் சொற்படிக்கு முனிவர்கள் யாகங்கள்செய்யு மந்த அவிர்ப்பாகங்கொள்ளவருந் தே வர்களுக்கு விடாய்தீர தேவாமிர்தம்பெற நற்கனிவற்கங்களை எதிரே யமைத்துவைத்திருந்து நாள்தோறுங் கொடுப்பதுபோல் பிரகாசிக் கின்றது—எ-று. (உக)

தேவருர காதிபர்கள் சித்தர்பல கிம்புருடர் சேணிலவும் வாச மு டையோர், யாவர்களும் வந்திலகு கங்கைநதி மூழ்கியரு ளெய்துதவ மாமுனிவர்தம், மேவரு மொழுக்கமும் விழுப்புமு மதிக்கரிய மெய் த்தவமு மெய்த் தகைமையா, லாவது நமக்கென வொருப்படும் விரு ப்பினை யளிக்கிடம் எனத்தி னியல்பே.

இ-ள். தேவர்கள் நாகலோகாதிபர்களா சித்தர்கள் கின்னரர்-கிம் புருடா ஆகாசத்தில் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் மற்றுமுள்ளவர்களும் பிரகாசிக்குங் கங்கைநதியில்மூழ்கி அந்த கங்கைக்கரையில்விளங்கும்.

வெதிரிகாச்சிரமத்திலிருக்கும் தபோதனர்களைப்பர்த்து இவர்களைப் போல நமக்கு நித்திபங் கங்கைக்கையிலும்கவும் அரிதாகிய ஆசாரமும் பெருமையு மெண்ணுதற்கரிதான தவமுமுடைய விர்த மேன்மையுங் கிடைக்கத்தக்க பாக்கியமுண்டோவென் றதிசயித்து யிதுவே கிடைக்கவேண்டுமென்று இச்சிக்கத் தக்கதாகவிருக்கு மந்த வெதிரிகாச் சிரமத்தின்மகிமை—எ-று. (௩௦)

மதங்கொடு வருங்களி றருந்தவ ரெதிர்த்திடிந் மகிழ்ந்தெதிர் விலங்கி யிலகும், பதங்களின் விழந்துட னெழுந்துசுவை துன்றிய பலம்பல கொணர்ந் தவைகொடா,விதம்பெற வரும்பணி யறிந்தன புரிந்துறை வியன்மல மடைந் தவர்கள்சந், ததம்புக லறங்களி னுளங் களி மிகுந்தருட யங்கவய றங்கு வனவால்.

இ-ள். மதங்கொண்டு வரு மியானைகள் முனிவர்களை யெதிரில் கண்டவுடனே தரிசனஞ்செய்ய பாக்கியங்கிடைத்ததென்று அறிவுண்டாகி தூரவிலகி பாதாரவிநதங்களில் தண்டனிட்டெழுந்து மதுரமாகிய கனிவகைகள் கொண்டு வந்து கொடுத்துந் தங்களால் செய்யத்தக்க ஊழியங்களைச் செய்யும் முனிவர்கள் ஆசீர்மத்திற்சேர்ந்தபின் பவர்கள் செய்யப்பட்ட தருமங்களுக்கு எப்போ தென்னவுபசாரங்களால் செய்பத்தக்கதோ வருதல் பணிவிடைக ளவர்கள் சொற்படிக்கு மனதில் மிகுந்த சந்தோஷமாகச்செய்தும் அவாக ளனுக்கிரகம்பெற்று விளங்கிப் பக்கத்தில் இருக்கு மவ்வனத்தில்—எ-று. (௩௧)

யாகமலி சரலைதொறு மங்கல விளக்கமென வெல்லை ளறிந்து குறுகு, நாகமுயிழ் மாமணிகள் கொண்டிபல தீபமிட நண்ணியதனோடு பயிலுந், தோகையை விரித்தமர வீச்சிறு கால்கொடலர் துங்கமறை யங்கி தனைநின், நேகையொடு கேகய மெழுப்புவன கண்ட வரு வப்புறு நிவப் புடையதே.

இ-ள். யாகங்கள் செய்யிறவேளையில் யாகசரலைகளிலே வாத்தியமும் வேதகோஷ்டமு முழங்குகிறதைக் கேட்டவுடனே நாகங்கள் வந்து சிரசிலிருக்கு மாணிக்கங்களை விளக்குகளாகவைக்கவு மந்தப் பாம்புகளுடன் பகையில்லாம லுறவாகி கலநதுதிரியு மயிலக ளிறகை விரித்தசைத்து அதில்வருஞ் சிறுகாற்றினால் ஓமகுண்டத்திலிருக்கும் நெருப்பைமூட்டி எரியச்செயவிக்கும் புதுமைபார்த்தபோர்கள் சநதோஷித் ததிசயத்தையடைவார்க ளநத இலநதைவனத்தில்—எ-று.

ஈரமன மாமுனிவர் கங்கையிடை மூழ்கவுடன் மூழ்கியுட னேறி விலகுஞ், சீகாகள் கொடுத்தவர்கள் பின்னலுநிர் கொண்டுவகிர் செய்தரு ளருச்சனை செய், நேரம தறிந்து பசு நேடிபெதி ரெய்துமவை

நேயமுறு கன்றை வெரினிற், பேர்வற வெடுத்துரிய சாலைதனி லுய் த்துமுனை பேதமற நீதி பெருகும்.

இ-ள். அன்புநிறைந்த மனதையுடைய முனிவர்கள் கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்கிறதற்கு முன் வேங்கைப்புலிகள் கங்கையில் மூழ்கிக் கரையிலேறிப் பிரகாசிக்கும் படிவஸ்திரங்களெடுத்து ஸ்நானஞ்செய்த முனிவர்களுக்குக்கொடுத்து அவர்கள் சடைகளை தங்களாகங்களினால் வகிர்ந்து ஈரமுலர்த்தியபின்பு அவர்கள் சிவபூசைசெய்யுங்காலம் அறிந்து பால்கொடுக்கவரும் பசுக்களைத்தேடி எதிராகப்போய் வோட்டி அதின்கன்றுகளை முதுகில் சுமந்துக்கொண்டிவந்து பசுக்களிடத்தில் விட்டுப் புலிகளபசவினுடன் உறவாக முனிவர்களுக்குப்பணிவிடை செய்துக்கொண்டிருக்கு மந்தவெதிரிகாசிரமத்தில—எ-று.)

‘கேழலுழ வந்தெழு மணித்திரள் வெடித்தரு யிளத்தரள மந்தநெறியின், குமுனிமை யப்பரவி னேகுமுயா மாதவா துணைப்பதம்வருத்துவ தெனாக், காழுடை யகிற்றழைகள் சந்தன நறுந்தழைகள் கைக்கொடவை முற்று மகல, வேழமரி யாளிகள் விளக்கிய வரைப்பணி வியப்பினை யுரைப்ப தெவனே.

இ-ள். காட்டுப்பன்றிகள் கிழங்குகளைத் தின்னுமித்தம் பூமியை யுழுகிறபோது அதின் கொம்பிலிருந்து தெறித்த முத்துக்களு மூங்கில வெடித்துதிர்ந்த முத்துகளும் முனிவர்களடக்கும் வழிகளில் கிடைக்கிறதைப்பார்த்துத் தபோதனான்கள பாதங்களிலே கல்லுகள் உறுத்துவதைப்போ லுறுத்துமென்று யானைகளுஞ், சிங்கங்களும், யாளிகளுங், கைகளினால் வாசனையையுடைய சந்தனத்தழைகளையும், அகிற்றழைகளையு மொடித்துக்கொண்டு மார்க்கங்களிற்கிடக்கிற முத்துக்களைக்கூட்டி யொதுக்கி அந்த ரிஷிகளைவணங்கிப் பணிவிடைகள் செய்கின்றன அவைகளின் பகத்திகளை யொருவராம்சொல்லிமுடியாது—எ-று. (கஉ)

இகம்பர முணர்த்துமறை யாகம முழக்கமு மிசைத்தவழி யர்ச்சையுடன், மகம்புரி சடங்கினெழு பேரொளியு மீரமுடன் வரகெதிர் னிருந் தெதிர்கொளு, முகம்பொலி நயப்புணாபி னாவமுடன் மாந்தியின் மூழ்குமவ ரோசையு மெழுக, தங்களக லப்புணரி யஞ்சமுகி லஞ்சுவக லண்டமிசை மணடி யெழுமால்.

இ-ள். இகலோக பரலோக சாதகங்களைத் தெரியச்சொல்லும் வேதாகமங்கள் படிக்கிறவொலியும் அந்த வேதாகமங்கள் முறைமை யாக சிவபூசைசெய்கிற வொலியும் யாக்கங்கள் செய்யுமிடத்தி லெழுக த பேரொலிகளும் பெரியோர்கள் வருகிறகுறிப்பறிந்து அன்புடனே முனிவர்க ளொதிக்கொண்டிவந்து உபசாரஞ் சொல்லுஞ் சத்தமும்அ

ன்புடனே தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு கங்கையில் ஸ்காநம்பண்ணுகிறவர்களொலியும் இரதச் சத்தங்க ளெல்லாங்கூடி சமுத்திரமும் யுத்தையடைய மேகங்கள் திடுக்கிட பாவங்கள் அந்தயெல்லையி லணுகாமலோடத்தக்கதாக பிரமாண்டம்வரைக்குமளாவும்அந்த வெதிரிகாசிரமத்தில்—எ-று. (௩௫)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

தன்னிகர நெறிபடைத்த திகழ்வெதிரி காசிரமம் தன்னின்முன்னந், தன்னுதுவா பாயுகதது முடிவின்மட லளிழ்வாசத் துழாயலங்கன், மின்னவிருந் திருமாநன் கலையான வியாதனென விளம்பு மேலோன், பன்னெடுகா ளினிழ்ருநதா னிமையோரு முனிவோரும் பணிந்து போற்ற.

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாமல் தனக்குத்தானே சமானமாகியலக்ஷணங்களை யுடைத்தாகி விளங்கும் வெதிரிகாசிரமத்தில் பூர்வகாலத்தில் துவாபாயுகமுடிவில் வாசனையுடைய துளசிமாலையணிந்தலங்காரமாகிய மார்பில் லட்சுமிதேவியைத் தரித்திருக்கும் மகாவிஷ்ணுவின் கலைகளிலொன்று வேதவியாசொன்று அவதரித்து கீர்த்தி பெற்ற மேன்மையையுடையவராய் எக்காலமுந் தேவர்களும் முனிவர்களும் வணங்கித் தோத்திரஞ் செய்யத்தக்கதாக ஈகமா யெழுந்தருளியிருந்தார் அந்த இலந்தைவனத்தில்—எ-று. (௩௬).

இ சீதமா மதிவேணி யமலனுயர் திருவருளைச் சிறப்பா லெய்தி, வேதமெலா மளவிட்டுப் பிரித்துடைய குறிப்பினால் வியாதனென்று, மேதமிலா மாதவங்கூர் வெதிரிகாச் சிரமத்தி னிருத்த றன்னால், வாதராயணனென்றும் பெயருடையோ னவன்பெருமை வழுத்தம் பாற்றே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனைச் சடையிலணிந்த பரமசிவனுடைய மிகுந்த வலுக்கிரகத்தினால் பிரகாசித்து வேதங்களைவாமாகப்பெற்று அந்த நாலுவேதங்களையும் காண்டங்களென்றுஞ் சாகைகளென்றும் பிரித் தளவிட்டு திட்டப்படுத்திய படியினாலேவேதவியாசொன்கிற பெயரும் இலந்தைமரத்துக்கு வடமொழியில் வெதிரியென்று பெயருண்டாகியதனால் வெதிரிகாச்சிரமமென்னும் அதில் வாசமாய்த் தவஞ்செய்கிறபடியால் வாதராயணனென்கிற பெயரும் பெற்ற வேதவியாசர் மகிமையைத் தோத்திரம்பண்ண முடியுமோவென்று சூதபுராணிகர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (௩௭)

பொங்குதினைக் கடல்புடைக்கும் புடைவியிடைப் பிறந்திற்று முலையு மாக்க, டங்கண்மதி யோசிறிது வாணாநு மிகுதியிலே சாற்றுகி

ன்ற, விங்கிவர்க ளிம்முறையா லெஞ்ஞான்றும் பரகதியி லெய்த மாட்டா, ரங்கதுகொண் டவருய்யு நெறிவேண்டி புலப்பிலா வருண்மீக்கொண்டு.

இ-ள். மென்மேலும் அதிகப்படுகிற அலைகளோடுங்கூடிய சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் பிறந்திறந்து வருத்தமடையும் மானிடர்களுக்கு அறிவு சிறிது ஆயுளும் வெகுதூரமில்லை ஆகையினால் இங்குலகத்தார் பெய்தவிதத்தினாலேயுஞ் சிவபதவியைச் சேரமாட்டார்கள் இப்படியிருக்கிறதே பென்று மனமிரங்கிச் சகல ஜனங்களும் கடைத்தேறும் விதம் ஆலோசனைசெய்து மிகுந்த கருணையுடனே வேதவியாசரிருந்தார்—எ-று. (ஙஅ)

; பெருக்கமிகு மொழிவேதப் பருப்பதத்திற் றிருவருளின் பெருமை கன்ன, விருக்கியசுச் சாமமதர் மணந்திகழிம் மறைநான்கு மெடுத்திசைத்து, வருக்கமிகு புராணமிதி யாசமிவை தாமைநதா மறையாச் சேர்த்துத், திருக்கிளரு முணர்வுடைய முனிவர்க்குப் பேரதித்தான் நெளிவு கூர.

இ-ள். சிவனருளினால் மிகுதியும் பெருக்கமாய்ச்சொல்லப்பட்ட வேதமென்று மலையை வரமாகப்பெற்று அந்த கூட்டத்தை இருக்குவேதம்-யசுர்வேதஞ்-சாமவேதம்-அதர்வணவேதமென்னும் நான்காகப்பிரித்து மற்றும் பதினெண்புராணங்களையும் பாண்டவர் சரித்திரமாகிய பாரதத்தையும் ஐந்தாம்வேதமாகச் சேர்த்துலட்சுமீகரம், விளங்கிய புத்திகோசரரான முனிவோர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியத்தக்கதாக வேதவியாச ருபதேசஞ்செய்தார்—எ-று. (ஙக)

பகரிருக்குப் பயிலற்கு மியசுவைசம் பாயனற்கும் பரவினோர்தந், துகளொழிக்குந் திகழ்சாமஞ் சயிமினிக்கு மதர்வமறைசுமந்துவுக்கு, மகமகிழ வருவித்துப் புராணமிதி யாசமிவை யடியேற் கீந்து, புகழ்மருவ வியாவர்க்கு மிகலொழியப் புகலென்று புகன்ற பின்னர்.

இ-ள். மேற்சொல்லிய இருக்குவேதத்தைப் பயிலவமாமுனிக்கும் மியசுர்வேதத்தை சம்பாயனரிஷிக்கும் துதித்தவர்கள் மும்மலங்களையறுத்துப் பிரகாசிக்குஞ் சாமவேதத்தைச் சயிமினிபகவானுக்கும் அதர்வண வேதத்தைச் சுமந்துமுனிக்கும் மனது சந்தோஷிக்கப்போதித்துப் பதினெண் புராணங்களையும் பாரதமுதலிய யிதிகாசங்களையும் அடிமையாகிய எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்தது இந்த ஐந்தாம் வேதங்களைக் கீர்த்தியுண்டாகும்படிக்கு உலகத்தோர் பிறப்பிறப்பு ஒழிந்து பரமசிவத்தை யடையத்தக்கதாக தெரியச்சொல்லென்று சொன்னபின்பும் வேதவியாசர் சொல்லுகிறார்—எ-று. (சு0)

உத்தரீய கால்வேதப் பயனளவு படாவவற்றி னியல்புதன்னைப், பார்த்தறிய யாவோருஞ் சிற்றறிவோ ரெனக்கருணைப் பரவை போலு, மாத்தவமா முனியிறைவன் றிருவருளான் மறைப்பயனின் வரம்பி தென்னச், சூத்திரமு மினிதினுரைத் தறிஞர்பெற வருள்செய்தான் றுளக்க நீங்க.

இ-ள். துதித்தற்கு அரிய காலு வேதங்களின்பயன் அளவுபடாது அந்த ரகசியப்பொருளை அறிதற்கோ மாஸிடர்கள்கிற்றறிவினையுடையவாகள் என்றுகினைத்து கருணைக்கடலாகிய மகாதவமுடைய முனிவர்களுக் கரசனான வேதவியாசர் திருவருளினால் வேதாந்த ரகசியப்பொருள் இன்னதென் றளவிட்டி வேதாந்த சூத்திரங்கள் சந்தேகமற அறிவுடையோராக ளறிந்துக் கொள்ளுமபடி சொல்லினார்—எ-று. (சக)

பொருவரிய கருமகாண் டத்துமறை மொழியினுள பொருளினுண்மை, யருளுடைய சயிமினிவ மொழிதியெனத் தேசிகன்ற னருளுமீசன், கருணையுமற் கொண்டதனை யீராறு காண்டமாக் கழறிஞானக், குருபரனைத் தொழுதிறைஞ்சி யருத்தியுடன் மெரித்துரைத்தான் குணக்குன் றன்னுள்.

இ-ள். கிருபையையுடைய சயிமினிபகவானே ஒப்புசொல்லுதற்கரிதான கர்மகாண்டத்திலுள்ள பயனை யாராய்ந்து சுருக்கமாகச் சொல்லுங்களென்று கேட்க ஞான தேசிகரான வேதவியாசரனுக் கிரகமும் பரமசிவன் றிருவருளும் பெற்று அந்த கர்ம காண்டத்தை பனிரொண்டு காண்டமாய் வகுத்துச் சொல்லி வாதராயணரை வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்து ஆசையுடனே சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ் செய்கிறார்—எ-று. (சஉ)

பு அன்னவனுன் மொழிகரும காண்டத்தி னியல்புதனை யடைவிற்கேட்டு, நன்னலத்த தெனவுரைத்துச் சிரந்துளக்கி யாங்கவற்கு நயப்பா லங்ஙன், றுன்னியமா ணைக்கர்க்குந் தானுரைத்த வேதாந்தச் சூத்திரங்க, டன்னருளா லளித்துவிரித் துரைத்தருளிப் பின்னொன்று சாற்றுகின்றான்.

இ-ள். சயிமினிபகவான் சொன்ன பனிரொண்டு காண்டமாகிய கர்மகாண்டத்தின் பயனை வாதராயணர் அன்புடன் கேட்டுநல்லபொருளுடையதென்று மகிழ்ந்து சிரசையசைத்து மெச்சிக்கொண்டு முன்னந் தன்னைநெருங்கின முனிவர்களுக் குபதேசித்த வேதாந்தசூத்திரங்களைத்தானே தயவுண்டாகி திருவுளம்பற்றி விஸ்தாரமாகத் தெளிவா யுபதேசித்துப் பின்னையு மொருவசனஞ் சொல்லுகின்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (சக)

முத்தியனை வருமடையித் தோன்றினமங் கதுதொண்டு முடிவி லாத, நித்தமறை களையெல்லாம் பிரித்துவருத் திசைத்தனமங் னெறி யினில்லாச், சித்தமுடை வேதியர்குத் திரர்மாதர் வீடடைவான் னெ ளிந்து கேட்க, வுத்தமமாய் புராணீயிதி யாசயிவை நேசமுற வுணர் த்தோ மன்பால்.

இ-ள். எல்லோரு மோட்சமடையும் பொருட்டாக நாமவதா ரஞ்செய்தோ மாகையினுலே முடிவில்லாத மகேஸ்வர சொருபமான னேதங்களை யெல்லாக தொகையாகவருத்து விரிவாகப் பிரித்துச் சொன்னோம் அந்த வேகமுறைமையாய் நடவாத சஞ்சலமனதுடை ய பிராமணர்-சூத்திரர்-பெண்கள் இவர்களமுதலான போகள் மோ ட்சம் பெறும் பொருட்டாக ஆசையுடனே கேட்கும்படிக்கு உத்தம மான பதினெண் புராணங்களு மிதிபாசங்களுந் விருப்பமாக வுலக மெல்லா மறிநதுக்கொள்ளாச் சொன்னார் வேதவியாசர்—எ-று. (சச)

கருமநெறிஞானநெயி யிவையிரண்டும் விளங்கியமெய்க்காதல்கூற, வொருமைதிகழ் சயிமினிபா லெம்மானின் றுராயத்திங் குரைக்கப் பெற்ற, பொருவரிய சூத்திரங்க டம்மாலெம் முடைத்தோற்றம்பொ லிந்த திங்ஙன், நருமொழிக்கோ னாயமிலே நங்சருத்துச் சமாதியி லே சார்ந்த தன்றே.

இ-ள். சிவயோகத்தினால் விளங்குஞ் சயிமினிபகவானுலும்என் னாலும் சொல்லப்பட்ட கருமகாண்ட சூத்திரங்களும் ஞானகாண்ட சூத்திரங்களும் இவையிரண்டு கருமமார்க்கம் ஞானமார்க்கம் இவை இரண்டும் பிரகாசிக்கின்ற வேதங்களிலிரிதான பொருளாய்ப் பிரகா சிக்கும் அதை தெளிவா யாராயநது சொன்னதினால் எங்களிருவர் சனனங்களுஞ் சாபல்லியமாச்சது இந்தப் பொருள் களுக்குச்சந்தேக மில்லையென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றி நம்முடையமனஞ் சிவ யோக னிஷ்டையிலே பொருநதிற்றென்று சொன்னார்—எ-று. (சரு)

நீங்களுநங் கற்பனையை நீங்காம லோங்கிவளர் நெறிக னென்றுங், தேங்குமறை வழிதன்னை வருந்தியுமெவ்வுலகத்துஞ் சிறந்துநிற்கும், பாங்குபெற நிறுத்துமென வருள்செய்து மோனத்தின் பரிசுசார்ந் தூள், வாங்கரிய தீவினையி னெறிமாற்றி மெய்ஞ்ஞான வரம்பு கண் டோன்.

இ-ள். நீங்குதற்கிரிதான தீவினைகளின்வழியே செல்லாமல் ஞா னமார்க்கத்தில் மனதைச்செலுத்தி மெய்மையாய் சிவஞான பிரமா ணத்தை யறிந்த வேதவியாசர் சயிமினிபகவானையுஞ்ஞகனென்னும் பேர்பெற்ற வென்னையுங் கிருபையினால் பார்த்து நீங்களு நம்மைப்

போல் மனதைப் புறத்திற் போகாமல் அந்தாங்கத்தில் நிறுத்தி மேன்மேலும் வளருமார்க்கம் பொருத்திய வேதத்திலுணர்த்த முறைமையாக விருப்பமாகி பெவ்வுலகத்திலு் மேன்மையாய் நிலபெறும்படிக்கு நன்றாகச் சிவபோகசமாதியிலே மனதை நிறுத்துங்களென் றனுக்கிரகஞ்செய்து வொருவருடனேயும் பேசாமல் நிஷ்டையிலே பிருந்தார்—எ-று. (சச்சு)

பின்னரெழுந் தருளுடைய சயிமினிவன் நேசிகன்றன் பொருமை நோக்கிப், பன்னிருகா லட்டாங்க முறப்பணிந்து மகிழ்ந்தருகைப் பதுமங் கூப்பிச், சென்னியிறைஞ் சுதலொடுக்கத் துடனின்னு நேசமெழச சிகதை யூறு, மின்னமிாத நிகரையா நீயுரைத்த தெலாந்தோற்ற மெம்ம னோக்கே.

இ-ள். இப்படி யனுக்கிரகம்பெற்றபின்பு பக்தியுடனே சயிமினி பகவா நெழுநதிருநது வியாசரது நிஷ்ட மயிமையைப்பாாத்து பன்னிரண்டுவிசை அவயவங்கள் பூமியில் பொருநதத் தெண்டனிட்டிச் சந்தோஷத்துடன் இரண்டு கரகமலங்களைக்குவித்துச் சிரசைவளைத்து வணக்கத்துடனே அனபுண்டாக மனதி லுண்டாகின்ற தேவாமிர்தத்துக்குச் சமானமாய் கேவரீ ரொங்களுக்குத் தெளிவாகக் கட்டினையிட்ட யிர்தபுத்தி நன்று—எ-று. (சா)

அரந்தையிலா வறிவுடைய பெரியோர்த் தோற்றங்க ளிலெமெங்கும், புரந்தருங்கைப் பொருட்டன்றோ வப்படி நின் னாலுலகம் பொலிவு பெற்ற, வுரந்திகழுன் மாணுக்க னெனகின்றம் போயிக்குமுணர்வா லுய்ந்தே, னிரந்தரமு நன்குடையே னானலு நினைக்கொன்று நீ கழ்த்த லுண்டால.

இ-ள். உலகங்களைபெல்லாம் இரக்ஷிப்பதற்காக வல்லவர்களுண்வாதி மும்மலங்களகறறு வொழுக்கத்தோடுங்கூடி ஞானமுடைய மேலோர்கள் திருவவதாரஞ்செய்வது ஞானையினுல் தேவரீரால் பூமியின்கண் ஆத்துமாக்கள் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கின்றது நம்முடைய உளளத்திற் ற அடிமையிவனென நெண்ணி தேவரீரருளால் நாணுப தேசம் பெற்று அடியேன் ஞானமுண்டாகிக் கடைத்தேறினென எப்போதும் நன்மையுண்டானவ னானலும் இன்னமொரு விண்ணப்பம் அடியேன் செய்யவேண்டுவ துண்டென்று சயிமினிபகவான சொன்னார்—எ-று. (சா)

மறைமுதலா கியகலையிற் பொருளுணர் மெய்ஞ் ஞானங்கை வந்ததெங்கு, நிறைபரம சிவத்திலுணரா வுறஞான மென்னிடத்தி னிகழ்ந்த தில்லை, குறைவகல முதத்தினைக் கூடுவதெப் படிபென்னக் குரவன் றானும், பொறையுடைய சயிமினியோ டென்னையும் தன்னத்திருத்திப் புலுகின்றான்.

இ-ள். வேதமுதலாகிய சாஸ்திரங்கள் படித்ததினால் உண்மைப் பொருளை யறிந்து கலைஞானத்தெளிந்து எங்கும் பரிபூரணரான பரமசிவனிடத்தில் பொருந்தியும் சிவஞானமு மடியேனுக்கு விளக்கமாகத்தெரியவில்லை எக்காலமுஞ் சனனமரணத்தி யவத்தைகளில்லாத சிவபரமரகசியம் பொருந்தும் வகைபெய்ப்படியென்று சயிமினிபகவான் விண்ணப்பஞ்செய்ய குருவாகிய வேதவியாசர் சாந்தமுடைய சயிமினியுடனே சூதபுராணிகரென்னு மடியேனையுந் தம்முடைய பக்கத்தில் இருக்கச்செய்து திருவுளம் பற்றுகிறார்—எ-று. (சக)

மைந்தநீ கேட்டவுரை பல்லுயிரின் பொருட்டன்றோர் வருதியார்க்குஞ், சிந்தைமகி முன்றனக்கும் வீட்டையு நெறியுளது செய்யவேணி, பெய்தைதிரு வருளுடையே னாதலா லியானறியா யாவுமில்லை, முந்து சிவ ஞானமலர்த் கன்மகோ டிகடருமோ முடியா முத்தி.

இ-ள். நம்முடைய பிள்ளையாகிய சயிமினியே நீ நம்மைப் பிரார்த்தித்துக்கேட்ட கேள்வி சகலசீவரத்துமாக்களையுங் கடைத்தேறச் செய்விக்கிற நிமித்தமல்லவா என்னருகில் வரக்கடவாய் மணக்களிப்போடுகூடிய உனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் மோகூமடையு மார்க்கமுண்டு அஃதெப்படியென்றால் சிவந்த சடாமருடத்தைத் தரித்த பரமசிவன் நிருவருளை அடைந்த யானறியாத ரகசியப்பொருள்கள் ஒன்றுமில்லை நித்தியமாகிய சிவபதவி சிவஞானத்தினால் கிடைக்குமே யல்லாமல் யாகமுதலிய நல்வினைகள் கோடிசெய்தாலு மேலானமோகூம் கொடுக்க மாட்டாதென்று வியாசர் திருவாய் மலர்ந்தருளி னார்—எ-று. (௩௦)

வேதமுடி வுரைப்பதுவே மெய்ஞ்ஞான மந்தையவை மிகு மஞ்ஞான, மோதலுறு மெய்ஞ்ஞான மாவதுயிர் பரமசிவத் துற்று வாழ்த், னாதனரு ளாற்றுவ நேயத்தான் மறையந்த நாடாரின்ற, போதமுடை யவர்பெறுவ ரல்லாதோர் பெறாமைமாற்புகன்றதுண்மை.

இ-ள். வேதாந்தத்திற் சொல்லப்பட்ட ஞானமே மெஞ்ஞானம் மற்றெல்லாம் அஞ்ஞானம் யாவராலுஞ் சொல்லப்படுகின்ற மெஞ்ஞானமாவது சிவகோடிகள் பரமசிவத்தோடு கலந்துவாழ்தலாம் அம்மெஞ்ஞானம் எப்படி கிடைக்குமென்றால் சிவானுக்கிரகத்தினாலுங் குருவின் நேசவுபதேச மகிமையினாலும் வேதமுடியினாலுரைக்கும் மெஞ்ஞானம் பெற்றவர்கள் சிவபரமயிக்கியம்பெறுவார்கள் மெஞ்ஞான மிலலாதவர்கள் சிவபரமயிக்கியம் பொருந்தமாட்டார்களென்று நம்மாலே சொல்லப்பட்ட விந்தவாக்கியம் மெய்யென்றுரைத்தார். (௩௧)

அந்நணர்குத் திரர்சீச ரரிவையர்சங் கரசாதி யாயி னோர்க்குங், கருதிருவ ரியக்கரிமை யவருரகா முனிவர்முதற் கணத்தி னோர்க்கும,

வெத்தில்கூர் புள்விலங்கு கிரிமிகே டங்களுக்கும் விளம்பெ வைக்கு
ஞ்சந்திரசே கரனருளுண் டாமாகிற் சிவஞானந் தானுண் டாகும்.

இ-ள். பிராமணர்-சூத்திரர்-சண்டாளர் - பெண்களொருஜாதி
புருஷரொருஜாதி இருவர்க்கும் பிறந்த சங்கிரமஜாதியானவர்கள்
இவர்கள் முதலியபேருக்குங் கந்திருவர்-இயக்கர்-தேவர்கள்-ஏகலோ
கத்தார்-மூலிவர்கள் முதலிய கூட்டத்தார்களுக்குங் கொடுமையாகிய
பராக்கரமுடைய படகிளுக்குஞ் சிங்கமுதலான யிருகங்களுக்கும்
நெளித்தலையுடைய கிருமிகளுக்கும் ஊர்வனவாகிய புழுக்களுக்கும்
சொல்லப்படுகிற வெண்பத்து நான்குதூறியிரம் ஜீவபேதங்களுக்
குஞ் ஐடாமகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த பரமசிவன் திருவருளுண்
டானும் சிவஞானந் தனக்குத்தானே யுண்டாகுமென்று வியாசர் திரு
வுளம்பற்றினா—எ-று. (௫௨)

அன்றியுரைக் கருமனந்த கோடிபிறப் பிடைக்கரும மாற்றினாலுந்,
துன்றிது பரகதியைச் சயிமினிவ வேதாந்தச் சொற்க டோந்து, நன்
றுதிகழ் பொருட்டெளிவாஞ் சிவஞானஞ் சிவனருளா னண்ணின்
முத்தி, யொன்றலெளி தாதலால் முதுணர்வா விதற்கேற்ற வுறுதி
யோர்வாய்.

இ-ள். இதுவல்லாமல் நல்வினையினையினால் எண்ணிக்கையில்
லாத வனேகனுகோடி ஜனனங்களுதித்துக் கருமகாண்டத்தி லுரை
த்தபடிக்கு நல்வினைகள்செய்தாலும் மேன்மையையுடைய மோட்ச
பதவியை அடைதல் மிகவும் அருமை சயிமினிபகவானே வேதாந்த
த்திலுள்ள பொருளையறிந்து அப்பொருளில்விளங்கிய சாரமான சிவ
ஞானத்தைச் சிவகருணையினு லெளிதாகச் சிவபரமயிக்கியம் பெறலா
மாகையினாலே மேலான விரிவினும் சிவஞானத்துக்கேற்ற நிச்சயித்
தை யறிந்துகொள்ளென்று வாதராயணர் திருவாய்மலர்ந்தனர். (௫௩)

ஓ இங்கிலையி னுலன்றிக் கலையறிவி னுன்முத்தி யெய்த லாமே, மன்
னுமனு பவஞான மடையுநெறி வினவுதியேன் மாசொன் றில்லா, மின்
னவிருஞ் சடாடவிமா தவநாத மிகுஞ்சாம வேதந் தன்னிற், நன்னி
கரா மொருதகர வித்தையுள ததனிலைமை சாற்றற்பாற்றே.

இ-ள். இந்தச் சிவஞானத்தினுல்லாமல் சாத்திரங்களைப்படி
த்த கலைஞானத்தினுல் சிவபதங்கிடைக்காது. நிலைமையுடைய சிவ
ஞானஞ் சித்திக்கும்வகை யெப்படியெனக் கேட்பாயேயானால் கும்ப
மற்ற மின்னல்போல விளங்குஞ் சடாமகுடமுடைய சயிமினியே
கேளும் மேன்மையையுடைய ஓசைவிளங்குஞ் சாமவேதத்தில் தன

க்துத்தானே யொப்பாயிருக்கு மொருதகரவித்தையென்னும் பரம
ரகசியமுண்டு அது இன்னவிதமென்றுசொல்ல வொருவர் வசமோ
வென்று வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந்தனர்—எ-று. (ருச)

ஒருபிரம புரத்தன்னி னுண்ணியபுண் டரிகவகத் துணர்வுக் கெய
தா, வருளிமர கியநுண்பே ராகாய முண்டலேதே யறிஞர் தம்மாந்,
கருதவிரும் புதுமதுவா ரேடுவதும் புறப்பூத ககனத் தன்னின், மரு
வியவெல் லையினுமிருந் தெஞ்ஞான்றுங் குறையின்றி வயங்காநிற்கும்.

இ-ள். ஒப்பற்ற ஈ-ருபத்தைபுடைய பரப்பிரமமிருக்குந் தான
மாகிய இந்த தேகத் துக்குப் பிரம்புரத்திலிருக்கிற இதயப் விரகத்
தினுள்ளாக வறிவினுலேபு மறிதற்கரிதான வந்ரக சதநிச்சிடமாகிச
சூக்குமாதி சூக்குமமாய்ப் பெரிதுக்கும் பெரிதான வாகாயமுண்டு
அந்த ஞானாகாசமான சிவத்தையே சிவயோகிகள் தியானஞ்செய்வ
தற்கு விரும்பப்பட்டதும் விசாரணை பண்ணுவது வாயிருக்கும் புற
த்திலுள்ள பூகாகாசத்தின் பரமமாண்டத்திலு மதிக்கவிரலமா யெக்
காலத்திலுங் குறைவில்லாமற் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும-எ-று.

விண்ணுலக மண்ணனல்கா லிரவிமதி தாரகண மீன்க ளாகி, பெ
ண்ணுமுள திலதென்னப் படுமபொருள்க ளொத்துணைக்கு மிருப்பா
மந்த, துண்ணியவந் தரமென்து கிறைந் துறந் தெவாறிவு நோக்கிக்
காண, நண்ணிரதாய் மூப்பிறப்புச சோகந்தா ரகந்தாக நண்ணு
தோங்கும்.

இ-ள். தேவ உலகமாகிய ஆகாயம் - பூமி-அகநினி-காற்று சூரி
யன்-சந்திரன் நட்சத்திரக்கூட்டங்கள்-மேகங்கள்-மின்னல்கள் முத
லானவைக ளெப்போது முண்டென்றும் இல்லையென்றுந் சொல்ல
ப்பட்ட பொருள்கள் எப்போதுமிருப்பது அந்த வநிசூக்குமமாகிய
ஞானாகாசமென்கூட பரிபூரணமாய் பரகாசித்துக்கொண்டிருக்கு ம
தைச் சிவயோகிகடங்கள் ஞானக்கண்ணினுல்பார்த்து வறியத்தக்க
தேயல்லாமல் மற்றவர்கள் சித்தங் குவித்தறிதற்கு அருமையாகிக்
கிழத்தன்மை-இறப்பு-துக்கம்-பசி-நோவேட்டல் பொருநதாமல் வள
ம்சி பெற்றிருக்கும்—எ-று. (ருச)

சூறியவப் பொருணியமத் ததுவும்விரும் பியதுமொரு குறைவு
ண்டாகா, தேறவகி லாண்டமெலா கித்திலை தனிநி மத்துத் தீர
மாகு, மாறிலது தனையுணர்ந்தோர் முதகரனு பவஞான மருவி வா
ழும், பேறிதெனச் சாமமறை மொழிதகர விந்தையிது பேசுங் காலே.

இ-ள். சொல்லப்பட்ட வந்தப்பொருள் விசயஞ் செய்பதற்க்
கதுவும் சூசிப்பதுவு மொருகுறைவு மில்லாமலுந் தேறுதலையாகப்

பார்க்குமிடத்தில் பரம்மாண்ட ஸ்ரீமாயேல்லாம் நிலையாகநிறுத்துவதற்குத் துறைபாயிருக்கும் மாறுபடாத அந்த சிதாகாசத்தை யறிந்தவர்களே பேரின்பம்பெற்றவர்கள் சிவாநுபவ ஞானம்பொருந்தி பரமசுகமடைவிக்கும் வாழ்வு இதுவென்று சாமவேதத்திற்சொல்லப்பட்ட தக்ரவித்தை யிதுவென்று வேதவியாசர் நிருவுளம்பற்றினார்.()

மலைவகல வுணர்தரவு மரியதெனச் சயிமினிபும் வணங்கி ஞானத் தலைவதிக முருந்தகர வித்தைதனை நன்குபெறத் தக்க வன்பா மலைவகல வுணர்திடவும புன்மதியே னாதலின லடிய நேற்கந் நிலைமைதனிவியலபநிஷ் ளிடைசர்திநாக தெளிவுபெற நிகழ்ந்ததிலை.

இ-ள். சந்தேகநீர அறிவித்தாலுந் தெரிந்துக்கொள்ளுகிற தரிதென்று வியாசாசொன்னபோது சயிமினியும் மயக்க வணங்கிச் சிவ ஞானநாயகனே பரகாசிக்கின்ற வந்தமேலான கருவிதையை அடியேன் பரமசுகம் பெறத்தக்கதாக வென்மேல கருணைவைத்து தேவரீர் நிருவாயமலாந்து சந்தேகநீர் அருளிச்செய்து அநபபுத்தியை யுடையவனாகையினால் அந்த சிதாகாசத்திள்ளுநிபபு இன்னதென்று வென்னினையில் சந்தேகநீர் தெளிவுறத் தெரியவில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார்—எ-று. (௫௮)

புகலரிய பிரமபுர மப்பிரம புரநதன்னிற் புண்டரீக வகமகத்துணுணணியபே ராகாயமெனவருளா லுறைபாநின்ற | கான் திகழ்வுறுமிக கிவற்றியல்பு நெளிவுறநீ செப்புகளைச் சென்னி தாமத முகமலர வகமலர வா தரா யணனவிரிதது மொழிவ தானு.

இ-ள். சொல்லுதற்கரிய பிரமபுரமென்றும் அந்தப் பிரமபுரத்திலிதையதாமரையி லஞ்ஞானத்தைப்போக்கிச் சூட்சுமமாய்ப் பெரிதான வாசகமுண்டென்றும் அடியேன்மேலருளினிலே நிருவுளம்பற்றியும் அடியேனுக்குத் தெரிந்ததிலை பரகாசம்பொருந்திய வந்த தக்ரவித்தையின் இலட்சணமின்னும் விரிவாக வடிவேன் தெளிவுபெறச் சொல்லவேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் வணங்கிக்கேட்க முகமலர்ந்து சயிமினி மனமானது கனிப்புற விரிவாக வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (௫௯)

புரிசுரணந் தனைக்கடந்து நின்றலாற் சொற்றகைய புவனத் தியார்க்குந், தெரிவிரிதா யுண்மையாய்ச் சித்தாயா னந்தமாய்த்திரியா தோங்கும், குரியபரி பூரணமா யிருக்கின்ற பரம்பிரம முள்ளே காணும், பெரியநலத் தாலிந்த வுடல்பிரம புரமெனப்பேர் பெற்ற தம்மா.

இ-ள். மனமுதலான வந்தக்கரண நான்கினுடைய தொழிலைக் கடந்து நிற்கிறபடியினால் கேழ்வியுடைய வுலகத்தார்களுக்கெல்லா

மறிதற்கரிதாகி நிச்சயமாய்ச் சித்தாகி யானந்தமயமாகி விகாரப்படாமல் வளர்ச்சிக்குரித்தா யெங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரப்ரம்ம் சிவயோகிக ளுள்ளத்துக்குள்ளே காணப்பட்ட மிருத்த நன்மையினால் இந்ததேகம் பிரமபுரமென்று நாமகரணம்பெற்றது விந்தபுதுமையை யென்னென்றுரைப்பேனென்றார் வாதராயணர்.()

சொற்றவுடற் கமலநிக ளுளக்கமலம் பிரமமுறை தொன்மை தன்னு, னற்றகைய புண்டரிக வகமாயிற் றந்தவக நண்ண லாலான், பற்றுடலம் புரமெனப்பேர் படைத்ததுபுண் டரிகவகம் பற்றி நித்தம், பெற்றபிர மங்ககன வுவமையாற் ககனமெனப் பேசிற் றுமால்.

இ-ள். தாமரைபோல் இருக்கிறதென்று சொல்லப்பட்ட இதயாணித்தத்தில் பரப்பிரமம் எப்போது நிலையும் நிருக்கின்றபடியினால் அந்த இதையதாமரைக்குப் புண்டரீகபுரமென்றும் பெயராயிற்று அப் புண்டரீகத்தில் பரப்பிரமம் வாசமாயிருப்பதினால் புண்டரீகபுரமென்று உடலுக்குப் பெயராயிற்று ரித்கள சொருபமானதினால் கண்ணினும்பார்க்கவும், வாக்காற்றுதிக்கவும், மனத்தானினைக்கவும், அரிய பொருளாதலாற் சுத்தவெளியாகிய வாகாயம்போல் இருப்பதா லப் பரப்பிரமத்தைச் சிதாகாசமென்று நுவலுவது—எ-று. (சுக)

தனைகிராம் பேரருளே மூப்பிறுதி முதற்குணங்க டயங்கு மென்னு, நினைவொடுநீ பஸ்காலும் பாவித்தா லனுபவத்தி னிலைவாதெயது, மனையதென வருந்தகர வித்தையிது காயம்போ லண்டத் துள்ளு, மனையமுறை மையினிற்குந் காயத்தின் பரிசுனக்கிங் கிசைத்தோ மிப்பால்.

இ-ள். தன்னைப்போல் இன்னமொரு பொருளுண்டென்றுஞ் சொல்லப்படாததா யநுக்கசொருபமாய்விளங்கும் சித்தத்தன்மையும் இறந்துபோவதும் இதுமுதலிய மாயையிள்குணங்களை சார்புந் நிருத்தாலுந் தியானத்துடனே நீ எந்நேரமுந் தியானஞ்செய்வாயேற் சிவபோகசமாதிக்கூடும் அப்படிப்பட்டதென்று சொல்லப்படுக தகரவித்தை இந்நேரஞ்சொன்னது பிண்டத்திலுள்ளபடி ப்ரம்மாண்டத்திலும் இப்படியேயிருக்கும் இப்போது பிண்டத்திலிருக்கும் தகரவித்தையைச் சயிமினிபகவானே யுமக்கு யாம் போதித்தோம் இனிமேல் ப்ரம்மாண்டத்தி லிருப்பவையைச் சொல்லத் தொடங்குகிறேமென்றார் வேதவியாசர்—எ-று. (சுஉ)

அண்டமதிற் பாவிக்கு முறைமைகே ளண்டமருள் பிரமம் கண்டம், வண்டகைய வடிவதனும் பிரமபுர மவ்வண்ட வடிவினோர்க்குத்,

கொண்டவுளப் புண்டரிகம் புலியூரென் றருமறைகள் கூறலாலே, யெ
ண்டருபுண டரிகவக மெனப்படுமப் பதியின்னு மிசைப்பக்கேட்டி.

இ-ள். பிரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகாவித்தையைத் தியானஞ்
செய்யும்விதஞ் சொல்லுகிறோமகேளும் ப்ரமாண்டங்களை யெல்லாம்
லீலாவிநோதமாக நினைத்தமாதிரிததில் உண்டாககிய பரப்பிரம்மம்
பரிபூரணமான வஸ்துவாகையினால் ப்ரமாண்டத்துள்ளுஞ் சிதாகா
சமயமா யுள்ளேயிருப்பதாற் பரமமாண்டத்துக்குப்பிரமபுரமென்று
ம்பெயர் அந்த ப்ரமமாண்ட சொரூபமான விராட்புருடனுக்கு இ
தயதாமாயாகையினால் புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சிதம்பரத்துக்குப்
பெயர். வியாக்கிரமபாதா வாசமாயிருந்து பூசிக்கின்றமையாற் புலியூ
ரென்றுஞ் சிதம்பரமென வேதங்களுெல்லாமுறையிடுந் தன்மையாற்
புண்டரீகபுரமென்றுஞ் சொல்லப்பட்டது இஃதன்றி அகதலத்தின
மகிமையை இன்னஞ் சொல்லுகிறோமென்று வாதாபணா திருவுள
ம் பற்றுகிறா—எ-று. (சுந)

அப்பெருஞ்சிற் றம்பலத்து ளானந்தத் தாண்டவின் றுடாகின்ற,
மெய்ப்பொருளே துண்ணியவந் தரமலின மடையாளம் விகார மின்
றி, யொப்பிகந்து நிறைந்திருக்கு மம்பரத்தோ டிடன்மிகவு முவமை
பெயது, மிப்பரிசா னுண்ணியவா காயமென வேதமெலா மிசையா
நிற்கும்.

இ-ள் அப்பெருமைகொண்ட ஞானசபையினிடத்தில் ஆனந்த
நிர்த்தஞ்செய்யும் நிதயவஸ்துவானது மாயையின் சடபந்தமும் அழு
க்கும் மாறுபாடும் ஆகிய இக்குணங் குறிகளில்லாததாகியுமருக்கும்
சொரூபமாகியும் ஞானகாசமயமாயும் உபமானமில்லாத பரிபூரணத்
துக் கொப்பாகியும் இருக்கின்ற இந்தத்தன்மையினால் சுத்தவெளியா
ள ஆகாயத்தையொத்திருக்குமென்று நானகு வேதங்களும் சொல்
லும்—எ-று. (சுச)

பூதவா காயம்போற் சடமாகா தருட்சித்தாயப் பொலித லாலே,
யோதருமம் பரமான சபாபதியைச் சிதம்பரமென் னுணர்த்ததந்தத்,
கீதகனற் சிதம்பரமெந் தாளுமில் காநிற்குஞ் செயலா லென்று, மேத
மிலாப் பதியதற்குஞ் சிதம்பரமென றருணம் மெய்திற் றுமால்.

இ-ள். பஞ்சபூதத்தி லொன்றாகி சடரூபமாயிருக்கிற ஆகாயத்
தைப்போலிருக்குமென்று உறுதியாயதைச் சொல்லலாகாது அருளு
ருவாயும் ஞானமயமாயும் எப்போதும் பிரகாசித்துக் கொண்டி சிவ
யோகிகள் அறிவினால் காணப்படும் பொருளாகிய ஞானசொரூபமா
ன சபாபதியை ஞானகாசமெனறே சொல்லப்பட்டது தீதுகளுையக
டு

ற்றிய பரமசிவன் எப்போதுஞ் சிதம்பரசொருபமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்யுஞ்செயலினால் எந்நாளுங் குற்றமற்ற அத்தலத்திற்குச் சிதம்பரமென்று பெயர்க்கிடைத்தது—எ-று. (௬௫)

திகழ்ந்தவருட் சிதம்பரமான் திருச்சிற்றம் பலத்துறையுந் தேவுன்னாலே, புகழ்ந்திடவுந் தியானத்திற் புணர்ந்திடவும் பணிந்திடவும் பூசை செய்து, மகிழ்ந்திடவும் பெறக்கடவ னிப்படிநீ நடத்தியேன் மலமா யாதி, யகழ்ந்தரிய பரஞான வெளிவீட்டி லடைவதற்கோரைய முண்டோ.

இ-ள். அதுக்கரசொருபமாய் ப்ரகாசிக்கு ஞானகாச மயமாகிய ஞானசபையினிடத்திலே எப்போது மானந்தநடனஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் அம்பலவாணமூர்த்தி தோத்திரஞ்செய்யவு மனதிலே பாவனைசெய்து ஏகரூபமாய்வணங்கவும் பதினாறுவித வுபசாரத்துடனே பூசனைபுரிந்து சந்தோஷிக்கவும் தன்னை எதிர்ப்படுதலவன்நீஇவ்வகை நடப்பாயேல் ஆணவாதி மாயை கருமங்களென்னு மும்மலங்கனையும் அம்மாயையினது மயக்கத்தையும் போக்கி மேலாகியமெஞ் ஞானகாசமாம் மோட்சத்தைச் சேருவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று வேதவியாசர் சயிமினிக்குரைத்தார்—எ-று. (௬௬)

அத்தலனி லுறையுமெவ றந்தகர வித்தைதனை யறிந்துவந்தித், துத்தமநன் னெறியடைந்தோ ராவரிது நிச்சயமில் வுடலம்பெற்ற, மெய்த்தகைய பயன்பெறுவோர் யாவோரும் பணிந்திறைஞ்சுமேன்மையோர்க, ணித்தமுறு நலமுடையோ ரவர்பெருமை யெவராலு நிகழ்த்த லாமோ.

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தி லமர்ந்திருந்து தகராசாத்தினுடைய மஹாமகிமையைத் தெரிந்து தரிசனஞ்செய்தும், பணிந்தும், பூசைசெய்துந், தோத்திரம் பண்ணுபவர்களே மேன்மைபொருந்திய நன்மார்க்கத்தை யடைந்து நன்மையான சிவபதவியையும் மானிட ஜென்ம மெடுத்ததனு லுண்டாகிய பயனையு மடைந்தவர்கள் இவர்களே ஜனனமரணத்தி லவதிப்படாமற் பாமானந்தத்தைப் பெற்று தேவாதி ஜீவகோடிகளும்பணிந் தேத்தத்தக்க வுத்தமார்களாய் என்னைக்கு மழிவில்லாத பரமசுகத்தைப் பெற்றவர்கள் இவர்களது மகிமையை யொருவராலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாம் இதுநிச்சயம்—எ-று.

தக்கவுட லண்டத்தி னிருவகையாய் விளங்குமெனச் சாமவேத, மிக்பரி சாலுனாத்த வருந்தகர வித்தைதனை விளம்பினே மாற், றொக்குடைய காத்திரத்திற் பாவிக்க வரிதெவர்க்குந் துளங்க முத்தி, புக்குறுதி பெறவண்டத் தருந்தகர வித்தைதனைப் போற்றிக் காண்பாய்.

இ-ள். தேகமான பிண்டத்திலும் ஞானாகாசம்போன்றதகரவித்
தையென்னும் விராட்புருடன்வடிவம் பாம்மாண்டத்திலும் அவையி
ருக்கின்ற விதத்தைச் சாமவேதத்திற் சொல்லியதுபோல் உனக்குச்
சொன்னோம் தேகத்திலிருக்கும் தகரகாசமான சிதம்பரத்தைக்குரு
வுபதேசத்தினாலுந் தத்த மனுபவத்தினாலுந் துதித்துங் கண்ணுந்
ண்டும் நித்தியமான மோட்சத்தைப் பெறுவார்கள் அதையுங்காண்
பாய்—எ-று. (௬௮)

அத்தகர வித்தையென விங்குரையா நின்றது நான் னறிவாமென்
று, முத்தலைவேற் கைத்தலத்து முக்கணரு ளானந்த முதல்வனென்
றுஞ், சித்தவையின் ஞானநா டகங்கண்டால் பேறென்றுந் தேறுவ
ன்பால், வித்தகமா யுரைத்தனம்பா மிவ்வளவோ வின்னமுநீ விள
ம்பக் கேண்மோ.

இ-ள். நா முன்சொன்ன தகரவித்தையான ஞானாகாசமகிமை
யை புன்னுடைய சூக்குமவறிவினாலேயெண்ணிப்பார் சூலபாணியா
ம்சோமசூரியாக்கினிற் கண்களையுடைய ஆதிகர்த்தாவுமான பரமசி
வத்தினது அநுக்ரகத்தினால் பஞ்சகிர்த்திபங்களும் நடக்கத்தக்கதாக
த் திருவருட்கொண்டு ஞானசபையிடத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநட
னஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசுனைசெய்யும் பாக்கியமேமேலான
பாக்கியமென்று துணிவுபெற்று சிவபக்தியின் உண்மையினாலே உ
னக்கு விஸ்தாரமாக வுபதேசஞ்செய்தோம் இதன்மகிமை இவ்வளவு
தானென்றெண்ணுதே இன்னமு மநின்மகிமையைச் சொல்லுகிறோ
ம் சாவதானமாகக்கேள்—எ-று. (௬௯)

விற்கதுவும் விராட்புருடன் மனப்புண்ட ரீகத்து விழிகண் மூன்
று, மற்களமு மிலகவுமை காணநிலை யாய்நிலைய மடைந்தவானுஞ், சிற்
கனமா யானந்தத் திறமான தலைவனைமுன் சென்றுகண்டோர், நற்க
தியோ றெனக்கைவல் லியமறையன் பான்முனிவ நவிறற்றல் காண்ட்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய விராட்புருடரானவர் இதயதாம
ஸாயில் மூன்றுகண்களும் நீலகண்டமுதலிய திருவுருவமும் விளங்கு
வதைச் சிவகாமசவுந்தரியம்பாள் கண்டு மகிழ்ச்சிநீங்காம லெப்போ
தும் ஞானசபைக்குள்ளாக ஞானாகாசமாகியும் ஞானம்பொழியுமேக
மாகியும் ஆனந்தநடனம்புரியும் ஆத்மநாயகன சந்நிதானத்துக்கெதி
ரோவநது தரிசுனஞ்செய்தவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்றவர்க
ளென்று வேதத்திற்சிரமான கைவல்லிய உபசித்தஞ்சொல்லுமின்ற
விபரத்தைச் சயிமினியே நீபக்தியுடனே பார்த்துக்கொள்—எ-று. (70)

ஏதமிலாக் கடவுளர்க ளெல்லோர்க்குங் காரணமா யிருப்போன ந்தச், சிதமா லுக்கப்பா லாயினேன் மலர்த்தவிசிற் சிறந்தவேத, மாத வனைப் படைத்தருள்வோன் யாதொருவன் மலமாயை கரும நீக்கிச், சாதல்பிறப் பிவையொழிக்குஞ் சிவஞானம் யாவோர்க்குந் தருவோ னென்றும்.

இ-ள். குற்றமற்ற சகலதேவர்களுக்குங் காரணரூபமாயிருப்ப வனும் இலட்சுமியை மாபிசிலேதரித்திருக்கும் மாயவனுக்கு மேலா யிருப்பவனும் தாமரைமலரின் மீதிருந்து நான்குவேதங்களையும் நான் குமுகங்களினாலுந் தோத்திரஞ்செய்யும் மகாதவ வாய்மையையுடைய பிரமனைப்படைத்துச் சிருட்டித்தொழிலை யதுக்கஞ்செய்யப்பட்ட வனெவனோ வவன் ஆணவமுதலிய மலமாயைக் கன்மங்களைப்போ க்கிப் பிறப்பிறப்புகளை யகற்றுஞ் சிவஞானத்தை யனைவருக்குமெளி திற் கொடுப்பவன்—எ-று. (எக)

உருத்தெரியா மலமிகந்து காத்திரத்து ளருளகமா யொளியா நின் ற, திருத்தகுமெய்ம் மனக்கமலத் துட்பொலியு நுட்ககனஞ் சிறந்தி லங்கும், வருத்தமுறும் பிறப்பிறப்பு மாமாயை கருமமும்போயமரு ங்கு சாய, வருத்தியுடன் யாவோரு நாடோறும் வழிப்படுவ ததுவே யென்றும்.

இ-ள். ஆணவாதி மும்மலங்களின் ரூபமில்லாமற்போக்கி கிரு னைக்கடலாய் ப்ரகாசியாரின்றஇலக்குமி கடாக்கூழற்றபுண்ணியதே. கிகளி னிதையாரவிந்தத்துள் வளராரின்ற சூக்கும் ரூபமான ஞானா காசமிசூதியும் விளங்கியிருக்குந் தன்பங்களைத்தருஞ்ஜனனமரணங களும் மஹாமாயைத்தொழிலான வினைகளும் பற்றறும் பொருட்டா க ஆசையுடனே எப்போதும் யாவருந்கொழுது தியானஞ்செய்யப் படுவது அந்த ஞானகாசமே யென்றறிவாய்—எ-று. (எஉ)

அருமறைகண்முதலிளடு வினின்முடிவி னறைவதுருத்திரனையெ ன்று, மொருமைதிக முண்மையறி வானந்த மேயுருமா பொப்பிலா த, மருவருமவ் வருத்திரனே யிதையகம லந்தன்னில் வந்தித்தேத்து ம், பொருவருஞ் சுகாய மென்றுமிய வியசுமறை புகன்ற தன்றே.

இ-ள். அரிதான நான்குவேதங்களின் முதலிலும் நடுவிலும்மு டியிலும் பரமசிவனைச்சொல்லப்படுவதும் எப்போதுந்தானெருவனு கப்பிரகாசித்துக்கொண்டு நிச்சயமாகிய ஞானாதந்தவடிவமாய் உவமை யில்லாததாய் விஷ்ணுவினாலும் பிரமனாலுங் காண்பதற்கரிதான அந த மஹாதேவனே விராட்புருடனுடைய இத பத்ராமணியில் விளங்கி

யாவருவ்வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்யும் நிகரற்ற ஞானாகாசமான சித்
ம்பரமென்று யஜுர்வேதஞ் சொல்லப்படுகின்றது—எ-று. (௭௩)

மற்றுமுன பலமறையி னிப்பரிசு வருமிடங்கண் மதியான்மிகே,
யுற்றபொரு ளிப்படியே கோடிசிதம் பரப்பெருமை யுணர்ந்துசென்
று, முற்றரிய காதலுடன் சிற்சபையி னற்புயங்க முயங்குகூத்தன்,
ஹற்கதி ருதயநிகர் பதமலர்கண் டருண்முததிச் சூழல்சோவாய்.

இ-ள். மிகுந்த புத்தி கோசாமுள்ள சயிமினியே இன்னுமுள்ள
வேதங்களும் உணமையானபொரு ளின்னதென்று முறையிடும்வன்
து இப்படிப்பட்டதென்று மனத்திலெண்ணிச் சென்று சிதம்பரத்தி
னது அளவில்லாத மஹாமகிமையையறிந்து அளவில்லாத ஆவலுட
னே திருச்சிற்றம்பலத்தில் நல்லார்ப்பம் படம்விரித்தாடுவதுபோல்
ஆனந்தத்தாண்டவஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும் நடராஜமுடிகியி
னது கோடிசூரியப்பிரகாசமபோன்ற சிவந்த பாதாவிநீருங்களைத்
தரிசித்துத் தோத்திரஞ்செய்யு நற்கதியடைவாய்—எ-று. (௭௪)

சுடர்பரவு சுராட்புருட னுளக்கமல மாகியவக் தொல்லைத் தில்லை,
யிடமதனு ளருவுருவச சிற்சபையிற் சிற்றகன் மெவரு முப்ப, நடம
ருவு திருவுருவோ டெதிரின்று கண்டோர்க்கு நாடற கொண் ணுத்,
தடமருவு பரமுத்தி தருமென்ற லத்தலத்திற் றலங்கள் யாதோ.

இ-ள். எங்கும் பிரகாசியாநின்ற விராட்புருட னிதைப்பாரவிந்த
மான பழமையாகிய தில்லைவனதகில அநுக்கரசத்தி சொருபமான
திருச்சிற்றம்பலத்தில் யாவரு மீட்டற ஞானாகாசசொருபமாய் ஆண
ந்தத்தாண்டவத் திருக்கோலங்கொண்ட அம்பலவாணமுடந்தி சன
னிகானத்துக்கெதிரின்று தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு இயாவராலுங்
காணுதற்கரிய உயர்வான சிவபதங்கிடைக்குமென்றால் அந்தச சித்
ம்பரத்தலத்தினுக்கு நிகராக எந்தத்தலத்தை உவமித்துச்சொல்ல
லாம்—எ-று. (௭௫)

சித்தநெறி திரியாத சயிமினிவ யாமுறைத்த திறங்க னெல்லாஞ்சத்
தியமே யையயிலை வாழிபெண்ப பேரருளாற் சாற்றி னானல், வித்தக
நல் லறிதவனு ளளவிலா வேதங்கள் விளங்கக் கிட்டா, முத்திநெறி
யாவோரு மடையவவ தாரஞ்செய் முனிவர் கோமான்.

இ-ள். மனஞ்சென்றநெறியே செல்லாது நன்மார்க்கத்தையனு
சரித்த சயிமினியே நாம் இப்போது சொல்லிவந்தவைகளெல்லாம்
உணமையென்பதற்கு யாதொரு சந்தேகமும்இல்லை இது சத்தியம்
நா முபதேசஞ்செய்க்படி திபானஞ்செய்துக்கொண்டு சென்று சித்
ம்பரத்தலத்தைத் தரிசித்து சுகமாய் வாழுகதுக்கொண்டிருவென்று
ஆசிரிவதித்தா யட்டில்லாத வேதங்களினுஞ் மனவிடப்படாமற் பர

காசிக்கும் மோகூசாம்பராச்சியத்தை யாவருமடையச் செய்விக்கும் பொருட்டாக வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவஞானமே திருவுருக்கொண்டெழுந்த விபாசமுசிவர் மிகுந்த கருணையினலே திருவுளம்பற்றி னுரென்று சூதபுராணிகர் கையிசாரண்யவாசிகளுக்குரைத்தார். (எசு)

மாண்மியச்சூக்கம் - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் இரண்டுக்கு திருவிருத்தம் - கூகூ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

இரண்டாவது

துன்மதச்சூக்கம்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியரசியவிரூத்தம்.

மதம்பரவை யெனப்பெருக வருகாடக் கரியுரித்த வள்ளலே யிச்
சிதம்பரமென் றறியுநெறி சயிமினிக்கு முனியுனாத்த திறத்தி னன்
னோன், பதம்பரவி யறிந்தவா னுனாத்திப்பாற் றுன்மதன்றான் பழ
நூல் வேத, விதம்பரமென் னுரைமன்றிற் றுள்கண்டு வீழிற்ற வீளக்
கஞ் சொல்லாம்.

இ-ள். சமுத்திரம்போல் மும்மதத்தானா பொங்கிவருங் கபோ
லத்தையுடைய கஜமுகாசூரையுரித்துப் போர்வையாய்த்தரித்த தே
கத்தையுடைய பரமசிவனே இச சிதம்பரமென்று அறியும் மார்க்கத்
தை வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவுளம்பற்றினதுபோ
ல் அவரது பாதபத்மங்களைப்பணிந்து யான் தெரிந்தமட்டுஞ்சொன்
னெனென்று சூதபுராணிகள் கையிசாரணயவாசிகளாகிய செளனகா
திமுநிவர்களுக்குச் சொல்லிப் பின்னர் ஆதியான வேதங்களிற்றுதிங்
கப்பட்ட பராபரவஸ்துவாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்ப
லத்தி லானந்தநடனம்புரியுஞ் சரணம்புயத்தை தரிசனஞ்செய்து து
ன்மதன் சிவபதவியடைந்த விவரத்தையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேளு
ங்களென்று சூதபுராணிகள் சொல்லத்தொடங்கினா—எ-று. (க)

குருபரானங் குரைத்தமொழி யமுதுசெவி நாவாகக் குலவு மன்
பாற், பருசுசயி மினியொடுக்கத் துடனிறைஞ்சி மிகுங்கருணைப் பக
வழக்கீ, தருமிய விருத்தக வித்தையருள் செய்தனையென் றனக்

கோராய, மருவியது தெவியவுரைத் தருள்புரிதி யெனமிகவும் வருந் திச் சொல்வான்.

இ-ள். ஞானசுருவாகிய வேதவியாசருளையென்னுந் தேவாமிர் தத்தைக் க1தென்னும் நாவினுலே மிகுந்த பத்திவினயத்துடனே பா னஞ்செய்யுஞ் சயிமினிபகவான் வணக்கத்துடனே தெண்டனிட்டு மிகுந்த வருளையுடைய ஆசாரியரே மோட்சத்தைக்கொடுக்கு மேலா ன தகரவித்தையை யுபதேசஞ்செய்தீர் அவற்றிலோர் சந்தேகம் அடி யேனுக்குப் புலப்பட்டமையா லச் சந்தேகத்தைநீக்கி யருளவேண்டு மென்று தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (2)

அடைவுபெறு மறைப்பொருண்முன் டின்கூட்டி யாராய்ந்த வள விலிந்த, வுடலினுறப் பெறுந்தகர வித்தையொழிந் தண்டத்தி னுள் ளதாகத், திடமருவ வென்னிதயத் துதித்தகிலை பென்னறிவு தெளி யும் வண்ணஞ், சடைமவுலி முனிவேந்த வருளென்றான் மெய்ம்மு னியுஞ் சாற்று கின்றான்.

இ-ள். நன்றாகவே தங்களின்பொருளை யாதியோடந்தமாகச் சோதித்தபோது இத்தேகமென்னும் பிண்டத்திற் பெரிதான தகரா காச மிருக்குதென்று சொல்லி இப்படியே பிரம்மாண்டத்தினு மிரு க்கு தென்றுரைத்தீர் ஆஃதென் னறிவுக்கெட்டாமையாற் சடைமுடி புனைந்த முநிவர்கட்கரசே என்னறிவிற்குப் புலப்படமுடியா யப் பரம் மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையைத்தெரிவித் தருளவேண்டுமெ ன்று சயிமினிகேட்க வேதவியாசர் சொல்லலுற்றனர்—எ-று. (3)

நந்துமறைப் பொருளாய்ந்த மிகப்பெரியோய் வினவியது நன்று சால, மந்தணமீ தாயினுநீ யென்பாலன் பிணையதனான் மகிழ்ந்து கே ட்டி, யந்தமிலே வேதங்கட் கவற்றினுறும் பொருடெரியா வளவிலாத, விந்தவகை தெரிந்துவிரித் தனர்தவத்தி னுயர்ந்தருளே யெய்தினோ ர்கள்.

இ-ள். ஞானநீதியாகிய வேதத்தின்பொருளைச் சோதித்துப் பெ ருமைபெற்ற சைமினியே நீ நம்மைக்கேட்ட வுத்தர மிகவுமன்று அவை இரகசியப்பொருளாயிருப்பினும் நீ என்னிடத்தில் மிகுந்த பத் தியுடையவதைதலால் அதையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறேன்கேள் மு டிவில்லாத அனேக வேதங்களின்பொருள் இன்னதென்றுணர்ந் தள விடப்படாத வித் தகரவித்தையின்விவர மின்னதென்றறிந்த தபோ தனர்க ளனுபவானந்தமடைந்து பேறுபெற்றவர்கள்—எ-று. (4)

அண்டமுட லவைதனக்கங் கதுபொதுவென் றருமறைக் ளறையா நிற்குங், கொண்டவுட லகத்துளதென் றியாவோரும் வெளிப்படையாக் கூருகிற்ப, ரெண்டருமண் டத்தினது மறைந்தபொரு ளா

யிருப்ப தியாகோ வென்னில், விண்டலரா மிமையோர்கண் மறைத்
தபொருண மேல்விருப்ப மேவ லாலே.

இ-ள். அண்டத்தினும் பிண்டத்தினும் தகராகாசபிண்டத் துற்
றபடிக்கு ப்ரம்மாண்டத்திலு முண்டென்று அரிதான வேகங்களிற்
சொல்லியதுபோல் பிண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையை யநுபவ
ஞானிகள் சிவயோகத்திலறிந்து யாவருக்கு மெளிதிற்றோன்றப புக
லுவார்கள் அறிதற்கரிய ப்ரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையில்
மறைந்தபொருள் யாதென்னில் இனிமேல் விகசிக்கப்படும் பக்குவ
மானவரும் பிண்டத்திலே யாவர்களும் விருப்பங்கொள்வதுபோல
வும் தேவர்கட்குங் கண்ணினும்காணப் புலப்படாமல் மறைவாயிரு
க்கிற வஸ்துவினிடத்திலே ஆசைகொண்டிருப்பதால் அந்தப் பிரம
மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தை ஞானக்கண்ணினும் காண்பகா
யிருக்கும்—எ-று. (ரு)

மன்னியவண டத்தினிடை யருட்டகர வித்தையது மயக்குமா
யை.தன்னியல்பான் மறைக்கப்பட்ட டியாகாதி கருமங்க டவங்க ளோ
ங்கு, நன்னியமு முடையோர்க்குந் தெரிவரிய தரவுமதி நதியம பூத்
த, பொன்னவிர்செஞ் சடையண்ண லருளுடையோ ருணர்ந்தின்பப்
புணரிசேர்வார்.

இ-ள். நிலையான ப்ரம்மாண்டத்தினிடத்திலே யநுக்கரூப
மான தகரவித்தை யாவரையும்புக்கு மாயாசம்பந்தமானதால் யாவ
ருக்கும் புலப்படாமல் மறைந்து யாகாதிமுதலிய தானதரும்ங்கள்
தவங்கள்செய்யும் நன்மையான நியமுடையவாகட்கு மறிதற்கரிதா
கும் சர்ப்பத்தையுஞ் சந்திரனையுங் கங்காரதியையுந் தரிததுப் பொ
ன்போலிலுஞ் ஜடாமகுடத்தையுடைய பரமசிவனது அருட்பெற்ற
வர்கள் விராட்புருட னிதையாரவிந்தத்திலிருக்குந் தகராகாசத்தை
யறிந்து ஆனந்தக்கடலுள் மூழ்குவார்கள்—எ-று. (சு)

பரப்பிரமம் பரமசிவம் பரமபதம் பரமுத்தி பகரு மின்ன, வரம்
பில்பெயர் புனைந்துசுரரட் புருடனுள்பு புண்டரிசு மலரி லென்றுந்,
திரந்திகழ்மெயஞ் ஞானவரு ளிடங்கொண்ட சிதம்பரமே செநதி நா
கங்,கரம்பயில நடமருவு கடவுளென மறைகளெலாங் கழறுமன்றே,

இ-ள். விராட்புருட னிதையாரவிந்தமான திருச்சிறம்பலத்தி
லெப்போதும் ஞானசத்தி வாமபாகத்தில்விளங்க ஆனந்தநீர்த்தம்பு
ரியுஞ் சிதம்பரமே பரப்பிரமமென்றும் பரமசிவமென்றும் பரமபத
மென்றும் பரமுத்தியென்றும் அளவிடுதற்கரிய பல பெயர்களைப்பெ
ற்று அக்கினியையும் சர்ப்பத்தையும் கரத்திற்புனைந்து தாண்டவஞ்
செய்யும் மஹாதேவனென்று வேதமனைத்து முறையிடும்—எ-று. (ஃ)

படர்கின்ற தடுமென்று மான்முதலோ ரபயமெனப் பாவைத்த, விடமுண்ட வொருபெரிய கடவுடரு வருஷ்புரியும் விளக்கத்தாலே, யடரண்ட முறுதகர வித்தையது நுண்ணியபே ரறிவிற கென்று, மிடமிந்த வானந்த கனகசபை பெனவுணர்ந்தே னின்பங் கூட.

இ-ள். திருப்பாற்கடலிற்பிறந்து உலகமெல்லாஞ்சங்கரிக்கின்ற வரும் ஆலகாலவிடத்தைக்கண்டு விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களும் தங்களைக் கொல்லுமென்றஞ்சி சிவபெருமானைச் சரணாகதியென் றடைந்தபோது அவ்விடத்தைப் பாமைப்பண்ணி ஜகமனைத்தையும் ரகஷித் த மஹாதேவனே பரம்மாண்டத்திலிருக்குந் தகரவித்தையென்றும் சூக்குமபுத்தியாகிய ஞானத்துக் கிடமாயிருப்பது இரத ஆனந்தக் கனகசபையென்றுஞ் சந்தோஷமாகவறிந்தேன் சுவாமியென்றார் வா தராயணர்—எ-று.

(அ)

சித்தமுடன் சத்தமுறு மானந்த வம்பலத்து ணிருத்தஞ்செய்யுஞ், சித்துருவ வித்துருமச் சடையாளன் பதங்கண்ணைற் றிளைக்கப் பெற்ற, வெத்தகைய வுயிரோனு முத்தியடைந் திடெமைய மின்ற லிச் சொற், சத்தியமீ துத்தமநீ தேறுதியென் றனன்பின்னுஞ் சாற்றுகி ன்றான்.

இ-ள். எந்தவேளையினும் பரிசுத்தமாயிருக்கும் ஆனந்தகரமா ன திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஞானரூபமாக ஆனந்தநடனம்புரியும்ப வுழம்போன்ற சடையையுடைய அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதா ம்புயங்களைக் கண்ணினுற்கண்டு தரிசிக்கும் பாக்கியத்தைப் பெற்ற எவ்வித ரூபத்தையுடைய லீவஜெந்துவானுலும் சிவபதவியையடை யும் இதற்குச் சந்தேகமில்லை. இம்மொழி சத்தியம் முகிவர்களுக்கெ ல்லா மேன்மைபொருந்திய சயிமினியேயென்று பின்னுஞ் சொல்லு கின்றார்—எ-று.

(க)

உருவருவங் கடந்ததிரு வருவுடைய பரம்பரனை யுச்சிறெற்றி, யிரு புருவ நடுச்செவிகண் களமார்ப மிதயமுட னுந்தி கொப்பூழ், மருவ ருழ லாதார முன்பின்ன ரிருபாற்றம் வடிவிற சிந்தித், தருளுடன் வந்தனைபுரிவோ ரிபாவர்சிலர் திருவருளை யடைவ ரன்றே.

இ-ள். ரூபமும் அரூபமுகடந்து மேலாயிருக்கும் ஞானரூப மான பரமசிவத்தைச் சிரத்தில் பிரம ரந்திர தானத்திலும் இரண்டு புருவத்தின் நடுவான நெற்றியிலிருக்கும் ஆக்னேய தானத்திலும் இருசெவிறடுவான விசுத்திதானத்திலும் கழுத்தில் அனுகததானத்தி லும் இதயத்தில் மணிபூசகதானத்திலும் உத்தியில் சிவாதிஷ்டானத்தி லும் இருப்பிடத்தினடுவான மூலாதாரத்திலும் ஆகியோடந்தமாய்த் தன்னுடைய தேகத்திற்குள் தியானஞ்செய்து பத்தியுடன் வணங்கி

னவ ரெவர்களுே வவர்கள் பரமசிவனது அதுக்கத்தைப் பெறுவா
ர்க ளிது நிச்சயம்—எ-று. (க0)

அப்பரிசு போலளவி லெவ்வுயிர்க்கு மருள்புரிவா ளகிலந் தந்தா
ண், மெய்ப்படரு மொருபாகன் விடைப்பாகன் மதிப்பாக மிலைந்த
சென்னிப், பொய்ப்பகைவன் முப்பகையுங் கடந்தவருட் போதமு
றை புனிதனென்று, மிப்புவனத் திடங்கொண்ட பதிகளுக்கோ ரள
விலவா லெண்ணுங் காலே.

இ-ள். முன்சொல்லிய பான்மைபோல் அளவில்லாத சகலஜீவ
ராசிகளுக்கும் அதுக்கஞ் செய்யும்பொருட்டு லோகாலோகங்களைப்
படைத்து இரட்சிக்குஞ் சிவகாமவல்லி வாமபாகத்திற் ப்ரகாசிக்கா
கின்ற திருமேனியை யுடையவனும் வெள்ளிடைபை வாகனமாகக்
கொண்டவனும் அசத்தியத்திற்குச் சத்துருவாயிருப்பவனும் சூவி
தப்பகையையுங்கடந்த வதுக்கரசொருப ஞானபரிபூரணனுமாகியப
ரமசிவன் இப் பூமண்டலத்தில் வாசமாயிருக்குஞ் சிவதலங்களுையெ
ண்ணில் கணக்கற்றவைகளாம்—எ-று. (கக)

சொற்கமையா தெனவுரைத்த வளவிலாப் பதியவற்றுட் சுரர்க
ளேத்து, மெற்கிர்கு மூலகமொரு வடிவான விராட்புருட னிதய
மாண, பெரற்கமலம் பொற்பொதுவே யவ்வெல்லை யளவைபாற் போ
ற்றற் கெட்டாச், சிற்கருணை முதனிலையா யுறையுமென முறையிடும
க் தெய்வ வேதம்.

இ-ள். இவ்வளவென்று சொல்லுதற்கரிய சிவத்தலங்களானே
கமாயிருப்பினும் தேவர்களெல்லாம் தோத்திரஞ்செய்யும் ஆயிரங்
கிரணங்களையுடைய சூரியன் மேருவை வலமாகவா விளங்குமஉலக
வடிவாகிய விராட்புருடனுடைய உள்ளமான தங்கநிறம்போன்ற
தாமஸாயே கணக்கை அப் பொன்னம்பலத்தின் மகிமை இவ்வள
வென்றறிந்து தோத்திரஞ் செயதற்கரியது ஞானவுருவமான பரமசி
வன் ஆதியாயெழுந்தருளி சிதம்பரத்தில கடனஞ்செய்யுமென்று தெ
யவத்தன்மைபொருத்தி வேதங்களெல்லாம் ஐதித்துதிக்கும் மகிமை
யையுடையது—எ-று. (கஉ)

ஆதலினு லெத்தலமு மித்தலத்துக் கொவ்வாத லாவி யுள்ளப்,
போதினுட லிடத்தளா யிருந்தாலும் விசேடித்தும் புணரு மாபோ,
லோதலுறு மற்றையவை யவத்தன்னி லுறுதுகா னென்போருள்ள,
மீதுதரம் லுவுத்துணாப்புக் கண்டனயான் மற்றுறுப்பின் வியப்பா
மூள்னம்

இ-ள். ஆதலால் எந்தத்தலமும் இச்சிதம்பரத்தலத்துக் கிணையா காது மேலும் தேகமெல்லாம் ஜீவனிறைந்தாலும் நானென்னுந் துணிபுகொண்டு சொல்லுகிறவர்கள் கரத்தை மார்க்கிவைத்துச்சுக் கட்டிக்காட்டுவதல்லாமல் மற்ற அவையவங்களைத்தொட்டுக் காண்பிப்பதுண்டோ இல்லை இதை யாம்பிரத்தியக்ஷமாகக் காண்கின்றோமாதலான் எல்லா அவையவங்களிலும் இதயத்தானமே யதிகம் அதுபோல் விராட்புருடன் இதயகமலமான சிதம்பரத்தலமே எத்தலத்திற்கும் விசேஷித்ததாம்—எ-று. (கஉ)

ஆங்கதுபோற் பரம்பரனு நிரந்தரமு மண்டத்துக் கப்பா லிப்பா, னீங்கரிய நிறைவுடைய னாடியினும் விராட்புருட னிலவு முள்ளப், பூங்கமல மானசிதம் பரந்தன்னி லணவரதம் புகழற்கொண்ணு, வோங்கிவளர் பெருங்கருணை யுடன்மிகவு மதிகமா யுறைவ னன்றே.

இ-ள். முன்சொன்னவைபோற் பராபரவஸ்துவான பரமசிவன் பரம்மாண்டத்தி னுள்ளும் புறமும் நீங்காமல் பரிபூரணமாயிருந்தாலும் விராட்புருட னிதயதாமரைக் கமலமான சிதம்பரத்தி லெப்போது மானந்தத் தாண்டவஞ்செய்யுந் திருவருளுடன் சொல்லுதற்கரிய மேன்மைவளரக் கருணாகரனாய் மிகுந்த விருப்பத்துடன் வாசமாயிருப்பார்—எ-று. (கச)

உறைவதுவு மனாதியே மனாதிதனக் கெய்தாத வொருவ னென்கு, நிறையிறைவ னித்தலத்து னனவரதத் தாண்டவமு நீங்கானென்றும், பொறையுடைய புடவிறனி லெப்பதிபு மிப்பதிபோற் பொலிவுண்டாகா, குறைவறவா னந்தநட மிவனொழிய வெவனுளது கூறுங்காலே.

இ-ள். ஆதிகாலமாயுங் காலாதீதமாயும் மனோவாக்குக் காயங்க ளுக்கு மெட்டாது தானொருவனே நித்தியபரிபூரணனாயிருக்கும் பரமசிவ னிரந்தச சிதம்பரத்திற் சதாகாலமும் இடைவிடாது ஆனந்த கிரீர்த்தஞ் செய்துக்கொண்டிருப்பதா லழகிய பூலோகத்திலுள்ள எத்தலங்களும் கிராகாது அதேனெனில் சிருஷ்டிமுதலிய வைவந்தொழிலுக்கும் உரியதாயும் ஆண்டவனது தாண்டவமாறாதகாயமுள்ள இத்தலத்தைப்போல் வேறுதலமுண்டோ சொல்லுவாய்—எ-று ()

கண்டவர்கட் கியாவோருங் காணாத முத்தியினைக் காட்டவென்றே, யண்டார்பிரா னனவரத மானந்தத் தாண்டவநின் றாடலாலிம், மண்டலத்து னெத்கலத்து மதிகமிக வதிகமென வயங்காநிற்கும், புண்டரிக புரந்தனாகிவ கொப்பாடும்

இ-ள். தமது பாதாம்புயங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு அரிபிரமாதிகேவர்களுத்தேடிக் காணுதற்கரிய சேவடியென்னுமேலான முத்திவிட்டையருளும்பொருட்டிப் பரமசிவம் எப்போதும்நீங்காமல் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிதலால்இப்பூமண்டலத்துள்ள சிவதலங்களுக்கெல்லாம் அதிகமேன்பட்டதாகிப் ப்ரகாசித்துக்கொண்டிருப்பதாலும் விராட்புருடனுடையஇதயகமலமான சிதம்பரத்தைநிகர்க்குமென்று உவமித்துச்சொல்ல வேறொருதல மில்லாமையினாலும் இத்தலம் தனக்குத்தானே ஒப்பாய்விளங்கும்—எ-று. (கசு)

அருட்காமக் கொடிபாகன் நிருவாண சிதம்பரங்கண்டவர்க்குமுதகி, பொருக்காலன் நிருக்காலு முக்காலு முண்மையி துண்மையாமென், செருக்காலி துரைத்தேனேற் கணப்போகிற் சிரமிற்றுச்சிதை கமுன்னே, யிருக்காதி மறைமொழிந்த திப்பரிசென் றுன்சருதியெல்லாம் வல்லான்.

இ-ள். கருணாகரவல்லியாகிய சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகீத்திறந்த அம்பலவாணமூர்த்தியின்மே லாணைப்படிசிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்களுக்கு மேலானமுத்தியுண்டென்று ஒருதராஞ்சொன்னதல்ல இரண்டி மூன்றுவிசையுஞ்சொன்னேன் இது சத்தியஞ்சத்தியம் நான் அகங்காரங்கொண்டிரைப்பனாயி லிக்கணமே யென்றலையற்றுவிழக்கடவது அன்றியும் இருக்குமுதலிய வேதங்களும்இப்படியேசொல்லுகிறதென்றும் வேதங்களையெல்லாம் ஆராய்ந்தறிந்தவேதவியாசர்திருவாய்மலர்ந்தருளினொன்று சூதபுராணிகர் நைமிசாரண்ய வாசிகளுக்குரைத்தார்—எ-று. (கசு)

அத்தணர்மன் னவர்வணிகர் சூத்திரர்சண் டாளர்தவ மடைந்துநீத்தோ, ரிந்தமர பிவர்க்கென்னுத்தன்மையோ ரன்பினரன் பில்லோர்யாருஞ், சந்ததமு மானந்த சபையினடம் புரிசலசத் தாள்கண் டோனே, முந்தைவினைப் பாசமெலா முடித்துமுடி யாமுத்தி முதல்வராவர்.

இ-ள் பிராமணர்கள், இராஜாக்கள், வைசியர்கள், சூத்திரர்கள், நீசர்கள், விரதங்கெட்டவர்கள், இன்னஜாதியென் றறியப்படாதவர்கள், சிவபத்தியுடையவர்கள், பத்தியில்லாதவர்கள் முதலிய யாவரும் ஆனந்தகரமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் றுண்டவம் நீங்காதுசெய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது சரணாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தால் அனேக ஜன்மாந்திரங்களிற்செய்த பாவங்களையும் பவபாசங்களையும்கற்றி யொருகாலத்திலேயுங் கெடுதலில்லாதமுத்திக் கதிகாரியாவார்கள்—எ-று. (கசு)

ஆரணமோ டாறங்கங் கணைகண்டோர் யோகநெறி யறித் தடைத்
தோர், சீரணவு மகம்பலவும் புரிந்துளோர் நித்தமுறுஞ் செந்தி யோ
ர்கள், பூரணவே தாந்தகிலை தெரிந்துளோ ராயினும்பொற் பொதுவி
னாடுங், காரணகா ரியங்கடந்த தாள்கண்டா லொழிந்துகதி காண
லாமோ.

இ-ள். நான்குவேதங்களையும் ஆறுசாத்திரங்களையும் உணர்ந்த
றிந்தவர்களும் யோகமார்க்கந்தெரிந்து சாதனஞ்செய் ததுபவப்பட்
டவர்களும் யாகாதிகிர்த்தியங்களை வழுவாதுசெய்தவர்களும் நித்தமு
மச்சினிவளர்த்தி வலஞ்செய்து பூசித்தவர்களும் வேதாந்தசாதகிரங்
களை யறிந்த பரிபூரணஞானிகளும் கனகசபையி னடனஞ்செய்யும்
ஆதிகாரணகாரியங்களையுங் கடந்த அம்பலவாணமூர்த்தியினது பா
தாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்யாராயின் முத்திகுருகியவராகார். ()

அருட்கனக மணிமன்றத் தானந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருள்வே
தாந்தப், பொருட்கமல பதங்கண்டோர் வீடுறுவ ரெனவெம்மாற்
புகன்ற செஞ்சொ, லிருட்கடுவுண டவரறிய வுண்மையிதி லோர்க
தையு மிசைப்பக் கேட்டி, தெருட்கருணை யறிவுடைய சயிமினிவ
வெனமுனிவன் செப்பு கின்றான்.

இ-ள். அநுக்ரகசத்திநூபமாகிய நவரத்தினங்களினால் அலங்கா
ரம்பெற்ற திருச்சிற்றம்பலத்தில் உலகமெல்லாஞ் சுகமடையும்பொ
ருட்டு ஆனந்தநடனம்புரியும் வேதாந்தப்பொருள்வடிவான சபாப
தியினது சரணாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்திபெறு
வார்களென்று ஆலகாலவிடத்தையருந்தி அகிலசராசரங்களையுங் கா
ப்பாற்றிய திருநீலகண்டாறியச் சத்தியமாக நாம் சொன்னோம் இத
ற்குமுன் தரிசனஞ்செய்து பதித்துவம்பெற்றவரு ளொருவர்கதை
யைச் சொல்லுகிறோம் இரக்கமும் ஞானமுமுடைய சயிமினியே சா
வதானமாகக் கேளென்று வேதவிபாசர் சொல்லத்துடங்கினார். (20)

ஐஞ்சீரடி யாசிரியவிருத்தம்.

காரெலாம் பயில் பொழிலெலாங் களையெலாந் தடத்து
ணீரெலாங்குளிர் வயலெலா சிலனெலாஞ் செந்நெற்
போரெலாம்வளைத் தாளங்கள் புதுசிலா வெறிக்கும்
பாரெலாம் புகழ் முத்தமிழ்ப் பாண்டுகன் னாடு.

இ-ள். மேகங்கள்நெருங்கித் தவழுஞ் சோலைகளிலுங் கணைகள்
லுங் தண்ணீர்நிறைந்த தடாகங்களிலும் வயல்களிலும் மற்ற சிலங்
களிலும் நெற்போர்களிலுஞ் சங்கினங்களிற் ற தரளங்களினொளியான
து பூரணசசந்திர னிலவெறிப்பதுபோல் வயங்கிப் பூமண்டலமனைத்

தன் கொண்டாடப்பெற்று இயலிசைநாடகமென்னும் முத்தமிழுக்குத் தாயகம்போன்ற நல்வளம்பொருந்தியது பாண்டிகாடு—எ-று.)

சந்த னுடவி வாசமுந் தண்டமிழ் மணமு
மந்த மாருத முலாவரு மிடமெலாம் வயங்கு
மந்த ராதிப ரீனவரு மகமகிழ்ந் தேத்து
மெந்தை மேவிய மதுகாநாட் டியல்பையா ருரைப்பார்.

இ-ள். மலைகளில் வளர்ந்தோங்கும் மேலான சந்தனவனத்திலுண்டாகிய பரிமளங்களையும் இனிமைபொருந்திய முத்தமிழினிசைகளையும் தென்றற்காற்றானது கொண்டுவந்து எங்கும்விசுவதால் விண்ணுலகத்தில் வசிக்குந் தேவர்களெல்லாம் மனக்களிப்போடுவந்து தோத்திரஞ்செய்ய அங்கயற்கண்ணியென்னும் பராசத்தியுடனே அறுபத்துநான்கு திருவிளையாடல்புரியுஞ் சொக்கநாதசுவாமி யெழுந்தருளியிருக்கும் மதுராபுரியைச்சார்ந்த பாண்டியதேசத்தின் வளப்பத்தை யெடுத்துரைக்கவல்ல வருளரோ இல்லை—எ-று. (உஉ)

அத்த கைத்திரு நாட்டிலோ ரந்தணன் வேத
வித்த கன்றிக முத்தகம வேள்விமா னென்போ
னெத் திறத்தன யாகங்க ளெவ்வகை விரத
ரித்த நல்லற மியாவையும் புரியுநன் னெறியோன்.

இ-ள். முன்சொன்ன வளப்பங்களையுடைய பாண்டியதேசத்தில் ஓர் பிராமணன் வேதசாத்திரங்களைப்படித்து அதன்பொருள்களையறிந்து அவற்றுட்சொல்லியவிதிபோற் சகல யாகாதிரதங்களை யும் அதிக நியமத்துடன் நுட்டித்துவருபவனும் நித்திபகருமங்களை யும் சகலதருமங்களையுந் தவறாமற்செய்யு நன்னடத்தையுடையவனுமாகிய உத்தமவேழ்விமானென்னும் பெயர்வகித்த வைதீக னொருவனுண்டு—எ-று. (உ௩)

புடவி யெண்ணுமவ் வந்தண னிடத்தலை பொருபாற்
கடல கத்தெழு கடுவினைக் காட்டுமோர் துணையன்
றடனி லாநிய புனிமகள் சுமையெனத் தருக்கு
மடமை தீவினை யுருக்கொடு வருதல்போல் வந்தான்.

இ-ள். பூமண்டலமெங்கணும் நல்லவனென்று கொண்டாடும் அந்த வுத்தம வேழ்விமானவயிற்றில் திருப்பாற்கடலுள் ஆலகாலவிடம் பிறந்ததுபோலும் விசாலம்பொருந்திய பூமிக்குச் சுமையாக அகங்காரமும் மூடத்தன்மையுந் கொடிய மாபாவங்களும் ஒருநுக் கொண்டுவந்துபோலும் ஒரு புத்திரன்பிறந்தான்—எ-று. (உ௪)

துன்ம தன்பெய ரன்னவன் சரிதம்யார் சொல்வார்
வின்ம தன்கனைக் கிலக்கென வளர்பவன மேலோர்

பன் மதங்களின் விதித்தவெம் பாவங்க ளனந்தச்
தன்ம தங்களால் விரிவுறப் புரிதரச் சமைந்தோன்.

இ-ள். அந்தப் பிள்ளைபிறந்த நட்சத்திர லக்கினபலையுங் கிர
கங்களினிருப்பையும் சோதிடர்களறிந்து இவன் துர்நடத்தைக்குரி
யவனென்று கருதி துன்மதனெனப் பெயரிட்டார்கள் அவனடக்கு
ம் பொல்லாநடக்கைகளை வாக்கினுற்சொன்னாலும் பாவம்வரும் இவ
ன் மன்மதனது ஐந்துகணைகளுக்கும் இலக்காயிருப்பவன் பெரியோ
ர்க ளிது பாபமெனத் தள்ளியவைகளைச் சிரேஷ்டமாகக்கருதி கர்வ
த்தினால் விஸ்தாரமாகசெய்வதற்குப் பிள்ளையாய்ப் புவியிற்பிறந்
தான்—எ-று. (உரு)

சந்தி வந்தனை மந்தனன் றுறந்தனன் றரும
முந்தை யோர்தமைப் பழித்தன நெழித்தனன் முறைமை
சிந்தை செயதவந் தணந்தனன் புணர்ந்தனன் சிறுமை
பந்த மாமறை யிகந்தன னுகந்தனன் பாவம்.

இ-ள். மேலும் அந்த துன்மதனென்பவன் திரிகாலங்களிலுஞ்
செய்யு நிக்திய கருமாறுஷ்டானங்களை மறந்து பருவ புண்ணியகால
ங்களினடாத்தும் விதிகளைத்துறந்து பாபங்களை யுணையாகக்கொ
ண்டு பெரியோர்களைப்பழித்து நாய்தமரென்னு முறைமைகளைத்த
ள்ளி நடந்து நன்மையான விரதங்கள் தவங்கள் புரிபாமற் தீவினை
யையேவிரும்பி வேதசாஸ்திரங்களை நிர்தித்து அஞ்சாமல் பாதகங்க
ளையே விசேஷமாகசெய்து மகிழ்ந்தான்—எ-று. (உசு)

உடல மீதுடற் காவியீ துயிற்குயி ராய
கடவு டன்மையீ தெனநெறி காட்டிய வேதத்
தொடர் குலத்திடைத தோற்றியு மநெறி மறந்தான்
விடல ரும்பெருந் தீவினை விலக்குவ ரெவனோ.

இ-ள். தேகத்தாவ மிப்படியென்றும் ஜீவனுடையதன்மை யி
ப்படியென்றும் ஜீவனாகனான பரமசிவன்மகிமை யின்னதென்றும்
அறிவிக்கும் வேதசாஸ்திரங்களைப்படித்து அதிற் சொல்லுமுறை
போ னடந்து மற்ற ஏனையோர்களுக்கும் நீங்கள் கடைத்தேறத்தக்க
நன்னெறியிதுவென்று போதிக்கும் வைதீககுலத்திற்பிறந்தும் முன்
ஜனனங்களிற்செய்த பாவத்தினால் நன்மார்க்கத்தைவிடுத்துத் துன்
மார்க்கத்தைக் கைக்கொண்டால் அவனது தீவினையை விலக்குபவன்
யார்—எ-று. (உஎ)

இனைய தன்மைய னிவன்றனைத் தந்தைகண் டிரங்கி
மனையும் வாழ்வுறம் மரபுநீ போற்றிலை யந்தோ

தனைய கேளெனப் பன்முறை சமைவரு மயிர்த
மனைய ஊலின லறம்பல வறிவுறுத் தினனூல்.

இ-ள். இப்படிப்பட்ட பாதகனாகிய பிள்ளையின துடத்தையை
க்கண்ட தகப்பன் நமது குலத்திற் பிறந்தபிள்ளை நரகத்துக் காட்படு
வதோவென்று மனநொந்து இரக்கமூற்று அப்பாமகனே இவ்வுறத
ருமத்தையும் குலதருமத்தையும் செழித்தோங்கச் செய்யாமல் தூர்வி
ஷயத்தில் மனதைச் செலுத்தி பாபத்துக் குட்படுகிறாயேனெயோ புத்
திரனே நான் நீ பிழைக்கத்தக்கதாகச் சொல்லும் புத்தியைக்கேளெ
ன்று அநேகவிதமாகக் காமக்ரோதமுதலிய வுட்பகைகளைக் களையும்
பக்தினான வயிராக்கிய சாஸ்திரங்களைப்போதித்துஞ் சமைதமைமு
தலிய நற்குணங்கள்வரத்தக்க மனோபாவனை ஜீவனிடத்தின்பொருந்
தும் விதமெதுவோ அதையும் போதித்தான்—எ-று. (உஅ)

தாதை கூறிய மொழியெலார் தமையுணர்ந் தோர்பார்
றீதுறா தென வவன்செனி யுறாதமை தெளிந்து
போத மாதவ ருலகினிற் புரிமயக் கறுத்த
நீதி யாமெனத் தனையன்பா னேயத்தை நீத்தான்.

இ-ள். தகப்ப னுரைத்தருளிய புத்தியெல்லார் தன்னையறிந்த
சிவயோகிகளிடத்திற் குற்றங்கள்சாராம லெவ்வகையகலுமோ அது
போற் றுன்மதன்செனியி னுழைபாமற்போனதைப் பிதாவானவன்
கண்டு மனம்வருந்தி சிவஞானத்தைப்பெற்றவாகள் ப்ரபஞ்சமயக்க
த்தைவிட்டு நீங்கியிருப்பதுபோற் பொல்லாநடத்தைக் கேதுவாகிய
புத்திரன்மேலிருந்த ஆசையை யகற்றிவிட்டான்—எ-று. (உக)

மாயத் தாலுலை மைந்தனை யன்னையு மறந்தான்
தாயத் தார்தனித் துணைவர்க டமருளா ரேவ
லாயத் தாரய லாயுளார் பதியுளா ரகலா
சேயத் தாருடன் தேயத்தா ரடைவினி னீத்தார்.

இ-ள். காமவிகாரத்தால் வேசையர்மயக்கி லாழ்ந்து தாறுமாறு
ய்த்திரியுங் குமாரனைப்பார்த்துப் பெற்ற அன்னையும் இவ மைக்குப்
பிள்ளையல்லவென்று நினைந்து அவன்மேலுற்ற பிரியத்தைவிடுத்தான்
பெரியதகப்பன் சிறியதகப்பன் முதலான தாயாதிகளும் சோதார்க
ளும் பந்துக்களும் பணிசெய்வோரும் புறம்பிலுள்ளோரும் நீங்காத
சினேகரும் மற்ற இதராளும் தன்மதன் பொல்லாநடத்தையுடையவ
னென்றும் அவனுற வாகாதென்றும் விட்டொழிந்தார்கள்—எ-று. (உ)

ஆடல் வேந்தர்வந் தடிதொழ வருத்தமிழ்த் தெய்வப்
பாடல் வேந்தர்கள் புகழ்நீகிடப் பாண்டிநா டாளுங்

கூடல் வேந்தனு மொற்றா லறிந்துபார் குறை
ணீடல் வேந்தர்கண் டிருத்தல்பொல் லாதென வினையா.

இ-ள். அதிவீர பராக்மசாலியாகிய அரசர்கள்வந் தடிதொ
ழுது கப்பங்கட்டிவரவும் தெய்வத்தன்மை பொருநகிப மேலானமு
த்தமிழ்க் கவிவாணர்கள் கொண்டாடவும் பாண்டிநாட்டுக் கிறைவ
னாய் மதுராபுரிபை யரசாட்சிசெய்துவரும் வேந்தனது சமூகத்தில்
தூதர்கள்வந்து துன்மதனுடைய தூரடத்தைதன்யாயையுஞ் சொல்
லக்கேட்டுப் பாண்டிவேந்தன் சினங்கொண்டு பூமிக்குச் சமையாகப்
பிறந்து பொல்லாங்குகளை விளைவிக்குந் தூர்த்தனைக்கண்டு சகித்திரு
ப்பது ராஜநீதிக் கழகல்ல கண்டனைசெய்வதே கருமமென்று கருதி
னான்—எ-று. (கூக)

மறை வழக்கமு மனுநெறி வழக்கமுஞ் சைவத்
துறை வழக்கமும் எழுங்குநந் தொல்லைநாட் டகத்தோர்
குறை வழக்கமுண் டாவதே யெனமனங் கொதியா
விறை வழக்கினில் லாணைநாட் டெல்லைத் தொழித்தான்.

இ-ள். வேதாகம மார்க்கமும் மதுரீதிமுறைமையும் சைவநெறி
யும் பிறழாமல் ஆதிகாலமுதற்கொண்டு நடந்துவரும் நம்முடைய
பாண்டிநாட்டில் ஒருவிரலினுடைய யிறையளவாகிலும் பாபத்தொ
ழில் உண்டாக லாமோவென்று மனங்கொதிப்பெய்தி இராஜநீதியை
மீறி நடக்குந் துன்மதனைத் தன் தேசத்தெல்லையவிட்டுத் தூர்த்தி
னான்—எ-று. (கூஉ)

ஆய நாட்டைவிட் டயல்செலா வளவிநே யங்க
ளைய கூத்தரோ டெத்திசை போற்றும்பாழ்ப் பாணர்
போய நாணுடைத் தூத்தர்பொல் லாருடன் புணர்ந்து
சேய நாட்டிரி வான்பொரு ளாசையிற் றிளைத்தான்.

இ-ள். பாண்டிநாட்டை விட்டகன்ற துன்மதனுனவன் பின்பு
அளவிற்றத் தேசங்களில் கூத்தாடிகளுடன் கூடித்திரிந்துஞ் சங்கீத
பாடகராகிய வீணை வாசிப்பவர்களுடன் சேர்ந்து சஞ்சரித்தும்நாண்
மற்றவனாய் துட்டர்களுடனே கலந்து பொருண்மீ தாசைவைத்து
வெகுசில மலைந்துதிரிந்தான்—எ-று. (கூங)

கொச்சகக்கலிப்பா.

கானநெறித் தனிவருவோர் கருத்தலையப் பொருள்கவாந்து
முனுயிர்போ லுறவுபுரிந் துடைமையுட னெடுத்தொழித்தும்
போனகரீ ரடைக்கரையிற் புரிமயக்கஞ் சிறிதகலா
வானமருந் தருத்தியவ ரருஞ்செல்வங் கொணர்ந்தகன் றும்.

இ-ள். காட்டுவழியில் ஒண்டியாய் வருபவர்களை மனதுதல்க் வடித்து அவர்களை டத்திலிருக்குந் திரவியங்களைப் பறித்துக் கொண்டு. தேகமுஞ் ஜீவனும் போல சினைகஞ்செய்து கொண்டு நுது அவர் ாளுடமையை சிலரிடத்தில் யெடுத்த மறைத்தும் அன்னம் அடைக்காய் முதலியவைகளி லிடுமருந்துகளைவைத்து அன்னவர் புசித்து மயக்கமுற்றறினார் அவர்களது பொருள்களைக் கவர்ந்துகொண்டு மற்றோரிடத்திற்குச் சென்றும்—எ-று. (௩௪)

அந்தணரை வதைசெய்து மறவோரை யுயிர்கவர்ந்து முத்துநெறி விருத்தர்களைப் பாலகரைமுற்றுவித்தும் பைநதொடியார் தமைமுடிக்கும் பல் கோடி கொலைபுரிந்தும் வருநபொரு ளான்மகிழ்வான் மதன்கணையால் வருந நுவான்.

இ-ள். வேதவேதியர்களைக் கொலைசெய்தும் புண்ணியசாலிகளு டிரைக் கவர்ந்தும் நன்மார்க்கத்தை யனுசரித்த விருத்தராகிய கிழவா களையுங் குதலைசொற்களைபுடைய குழந்தைகளை யுங்கொன்றும் பெ ண்களை வதைத்தும் பின்னு மகேகங்கோடி பழிபாடகங்களைச் செய் துஞ் சம்பாதித்த திரவியங்களை நானுஜாதியிலுற்ற விபசாரிகளுக்கு ம் மாரனது பஞ்சபாணங்களுக்கும் இவையாய வருநதினான் துன் மதன்—எ-று. (௩௫)

வாதித்த வேல்விழியார் மயலனற்றின் வீழ்ந்தழுந்தி யாதித்தொல் குலமுடைய வரிவையரை யயலாராற் பேதித்துஞ் சோர்வறிந்து பெட்பமுறத் தன்னுரையாற் [ன். போதித்தும் பொருளகொடுத்தும் புணர்ந்தவர்த நெறியொழித்தா

இ-ள். இளைஞர்களினது மனதைக் கொள்ளுகொள்ளும் வேலைப் போன்ற விசாவம்பொருந்திய விழிகளையுடைய விலைமாதர்களது மோகமென்னுஞ் சேற்றிலமுந்தியும் உயாகுலப் பெண்களைத் தோழி ப்பெண்களைக்கொண்டு மனம்பேதிக்கச்செய்து புணர்ந்தும் சிறிது பெண்களைக் கள்ளமனத்தோடு அவர்களுக் கினிமையுண்டாகப்பேசி சேலைமுதவிய பணிகளைக்கொடுத்துப் புணர்ந்தும் அவர்களுடைய நெறியையும் நீக்கினான் துன்மதன்—எ-று. (௩௬)

மகங்களை விலபுரிந்தோர் மறைவரம்பு கண்டோர்தம் மகத்தெளிந்தோர் மனைவியர்க ளனந்தம்பேர் புவிதாங்கு நகங்கடனை யிறுத்துக்கா னடுக்கச்சாய்த் ததுபோல விகம்பரமென் றறியாதோ நிலவியகம் பழித்தொழித்தான்.

இ-ள். அளவில்லாத யாகாதிகளைச் செய்தவர்கள் வைதீகவேத சாத்திர முற்றமுணர்ந்த பெரியோர்கள் யோகிகள் முதலிய சம்சன

ர்களினது இல்லறதருமத்துக்கியைந்த மனைவியர்கள் அநேகரை மனது பேதிக்கும்படியாய்ச்செய்தும் தெப்பம்போன்ற பூமிக் காதார மாயிலங்கும் பர்வதங்களைப் பிரளயகாலப்பெருங்காற்றானது வீசிப் பெயர்த்தெறிவதுபோலப் புண்ணியபாவ மிதுவென்றுஞ் சொர்க்கநரக மிதுவென்று மறியாததுன்மதன் அந்த குலஸ்திரீகளினது பதிவிருதாதன்மத்தையுங் கெடுத்தான்—எ-று. (௩௭)

ஈந்தறியா னேருண்மை யிசைத்தறியான் பேரறது
லாய்ந்தறியா னாய்ந்தவரை யடைந்தறியா னேருதீர்த்தந்
தோய்த்தறியான் மெய்வமெனச் சொற்றமறி யானிரைய
நீந்தறியா வவையாவு நினைவுரையாக் கையிற்கொண்டான்.

இ-ள். பெரியோர்கட்கு ஈதலாகிய தானதருமங்களைச் செய்து மறியான், மெய்மொழி புகன்றுமறியான், சிவபுண்ணியத் தெளிவாகிய சாத்திரங்களை விசாரித்துமறியான், அஃதுணர்ந்த பெரியோர்களை நேசித்துமறியான், பவமென்னு மழக்கைப் பரிசுத்தப்படுத்தாதீர்த்தங்களின் மூழ்கியுமறியான், பராபரவஸ்துவாகிய சிவபெருமானது நாமங்களை வாக்கினுற் சொல்லியுமறியான், நரகவாதனையைத் தருந் துயரக்கடலினின்றகல வகையறியாது மனதில் பாபத்தொழிலையே நினைத்து காயத்தால் நடத்திவந்தான் துன்மதன்—எ-று. ()

கொலைகளிலிங் கிவன்முடியாக் கொலையில்லை யாவர்க்குங்
கலகமுறுங் களவுதனி லிவன்புரியாக் களவிலலை
யிலகுபெரும் புடவியிடை யிவனழியாக் கற்பில்லை
நலமகறி வினைக்கொடியோ னிவ்வண்ண நாட்கழித்தான்.

இ-ள். ஜீவவதை செய்யுந்தொழிலில் இவன் கொலைசெய்யாத ஜீவனுமில்லை எவர்களிடத்திலும் கலகஞ்செய்து ஒருவாக்கொருவா விரோதித்தசமயத்தில் இவன் செய்யாத களவிலலை பெரியபூயியினிடத்தில் இவனழிக்காத கற்புமில்லை ஒருநாலத்திலும் நன்மையினிட வாப் பாதகனாகிய துன்மதன் இவ்வகையாக வாழ்நானைக் கழிந்துவந்தான்—எ-று. (௩௯)

கருங்கடலுட் டிசைமயங்கிக் கரைகாணு துழலுமோ
ரருங்கலமங் கொருகாலா லேற்றகரை செல்லறுபோ
லொருங்கரிய பவக்கடல்வா யுலைபவன்முன் னலவினைககள
மருங்குதவி யுந்திடலான் மதற்றில்லைத தினை சென்றான்.

இ-ள். நெடிய கருங்கடலுள் திசைதப்பிபுழலுமோர் மரக்கலததைச் சுழற்காற்றானது மோதியவற்றை நந்துறையிற் சேர்ப்பது போலச் சன்னமாணமென்னும பவராகரத்தை நீந்தவறியாம லவதிப்ப

இத் துன்மதனை யவன் முற்பிறப்பிற்செய்த புண்ணியபலனென்னுங்
காற்றானது வந்துகூடிப் பூலோககைலாசமான சிதம்பரதலத்திற்குப்
போகிறமார்த்தத்திற் கொண்டுவந்து சேர்ந்தது—எ-று. (சு0)

காணின்னு மலைநின்னு கமலமிசை நின்னுதழன்
மேனின்னு தவம்புரிந்தும் பெறற்கரிய வீட்டின்பம்
யானின்னு தருவனென விளங்கொடியோ டானந்தத்
தேனின்னு நடம்புரியுந் திருவெல்லைப் புறத்திணைந்தான்.

இ-ள். நெருங்கிய வனங்களிற் சஞ்சரித்தும் மலைகளில் வாசஞ்
செய்தும் ஜலத்திலெழுந்தொளிசுங் கமலத்தின்மீதிருந்தும் பஞ்சாக்
கினியின் மத்தியில்நின்று தபஞ்செய்துங் கிடைப்பதற்கரிய மேலான
முத்திகுகத்தை என்னைத் தரிசனஞ்செய்தால் நான்றருகிறேனென்று
சிவபெருமான் மின்போலிலங்குங் கொடியிடை யாளாகிய சிவகாம
வல்லி கண்டிமநிழ வெப்போது மாணந்த நடம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத்
தெல்லைக் கருகேவந்து சேர்ந்தான் துன்மதன்—எ-று. (சுக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

அங்கொடிக்கோ சேல்போ லரும்பிறப் பிறப்பிடைத்
தங்கிவெந் துபர்க்கணிற் றணவுமாறு மார்கழித்
திங்கடன்னி லாதினாத் தினத்தும்வா னம் வையக
மெங்குமுய்ய நெறிவழங்கு மெழில்விழா நடந்ததால்.

இ-ள். ஊசலானது முன்னும்பின்னு மசைந்தாடுவதுபோலப்
பிறப்பிறப்பென்னுந் தீராய் பெருந்துக்கத்தை யறுபவித்துமலுஞ்
ஜீவகோடிகளை யாதரிக்கும்பொருட்டு மார்கழிமாதற் திருவாதினா
யென்னுஞ் சுபதினத்தில் தெய்வலோகவாசிகளும் பூவுலகத்தவரும்
வந்து கூடி ஆனந்தக்கண்ணீருகுத்துத் தரிசனஞ்செய்த மாத்திரத்
தில் சிவகதியைத்தரும் அழகாராத திருவிழாநடந்தது—எ-று. (சஉ)

பந்தமாட வீதியிற் பரிங்மிழைத்த முன்றில்வாய்
முந்துசெம்ம ணிக்கணத்தின் முறையிழைத்த நிறைகுட
மந்தமற்ற பெருமைகொண்ட வர்சிலா திலங்குபாற்
சுந்துவின்ன ணிரவிவர் துதித்தசெய்கை சிவனுமே.

இ ள். நவரத்தினங்களாவிழைத்து மேலணி மாடங்கணிறைந்த
வலங்காரம்பெற்ற விகிலிலுள்ள வீடுகடோறும் வாயிலகடோறும்
சுகநிரகரந்தக் கற்களினார் றளவரிசைப்படுத்தி முத்தத்தின்கண் சிவ
ந்த காந்தியையுடைய நாகரத்தினங்களிழைத்த பசும்பொற் பூணகு
ம்பங்கா வரிசையாய்ப் பிரகாசிப்ப தெப்படியிருந்ததென்றால் மட்டி-

ல்லாப் பெருமையுண்டு களங்கமற்றிருக்குந் திருப்பாற்கடலிலே ஞ்ரியன்வந் துதித்ததுபோல் விளங்கியது—எ-று. (சுங்)

மாலடைந்த செய்யசோதி மணியினிற் குயிற்றிடும்
பாலிகைக்கண வெண்முனைப் பரப்பெழுந்த பர்சு நான்
வேலைத்தந்த வழுதனினது மதியமன்றி வெய்யவன்
கோலமண டலத்துமவந்து குடிபுகுந்த தொக்குமால்.

இ-ள். ஒப்பற்ற சிவந்த காரதியையுடைய இரத்தினங்களழுத்திய பாலிகைக்குள் வெண்ணிறமுற்ற நவதானியமுனைக ளெப்படியிருந்ததென்றால் திருப்பாற்கடலிலெழுந்த வழுதென்னுந் தூளி + ள வெண்மையையுடைய சந்திரபிம்பத்தினிடத்தும் அவற்றினு மதிக கார்தியோடுங்கூடிய சூரியமண்டலத்தினுந் தோய்ந்தனபோற் பரகாசித்துக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (சுங்)

குருமணிக் குலங்களிற் குயிற்றுமம்பொன் மாடமு
மருவுவாயின் மணிதயங்கு பகாதோரணங்களு
மிருமைகொண்ட வுதயவெற்பி னத்தினங்கு னுதயமா
யொருவிகந்த விரவியெண்ணி லுள்ளவாயி னொக்குமே.

இ-ள். காந்திபெற்ற இரத்தினங்களிறந்த குருமணியென்னு மாணிக்கங்களழுத்திய மேலணிமாடங்களும் வாயில்கடோறும் இரத்தினமபமாகிய மகாதோரணங்களும் வயங்குவன யாதபோலுமெனின் இரண்டு உதயபருவதங்களினிடத்தில் எண்ணிறந்த சூரியாக ளெழுந்து பிரகாசிப்பதுபோல் பிரகாசித்தன—எ-று. (சுரு)

இரவியால் விளங்குமாறி கந்துதில்லை யம்பலம்
பரவுசெய்ய சோதியே பரந்திலங்கு வெய்யவன்
கிரணமுநது வெமமைவந்து கிட்டினு னிகேதன
நிவவுகே தனக்குழா நிறைந்துமே னிழந்துமால்.

இ-ள். உலகங்களைமெல்லாம் விளங்கச் செய்யுஞ் சூரியகிரணமா னது பிரகாசம்பொருந்திய கனகசபைக்குமுன்னா பாதுவினமுன் விளக்கைப்போல ஒளிமழுகியிருந்தன வீடுகடோறும் மேலணிமாடங்களிற் கட்டியிருக்குந் துவசங்கள் சிதம்பரகலத்தான பருதியின் கிரணத்தைப் பரவவொட்டாமற் மறித்து நிழலுண்டாகிக் (சூரி)ச சயங்கிய சீதளத்தைத்தந்தன—எ-று. (சுங்)

யாகசாலை தெற்றிமுற்ற மேசிலாத விதிவாய்
மாகராடு கோபுரக்கண மண்டபங்க ளாலயார்
பாகசாத னுதியண்டர் பகுதிதுள்ளு மனநிபுள
சேகழற்றமுனிவாநொண்டா தொருதமெ ளுமரிருந்மால்.

இ-ள். யாகாதிறோம யெக்கியவிரதங்க ளதுட்டிக்குஞ் சாலைகளிலும் பெரியோர்கள் வேதபாராயணஞ்செய்து ஆனந்தித்திருக்குஞ் சபைகளிலும் திருவாயில்களிலும் நால்வகை வருணத்தார்வாழும் அழகுபொருந்திய சூற்றமற்றவீதிகளிலும் முகிலினங்கள்மொய்தது வாதுலகளவுமளாவிய கோபுரங்களிலும் இராஜசபைபோன்ற ஆயிரக்கால்மண்டபம் நூற்றுக்கால் மண்டபமுதலிய மஹாமண்டபங்களிலும் கோயில்களிலும் இந்திராதிதேவர்கள்முதலிய தெய்வகணங்கள் நிறைந்திருப்பதுமன்றியுஞ் சிவயோகிகள் யோகாநுபவங்களாற் பேராணந்தமுற்றும் தபோதனர்களும் பக்தஜனக்கூட்டங்களும் சதா காலமும் இடைவிடாது நெருங்கியிருப்பார்கள்—ஏ-று. (சௌ)

புரமெரிந்து விழுகைத்த புனிதனன்ப ரளவிலார்
வாயிருந்த மேனீன்று மறுகிலங்கு மொளிகன்பார்
பரவைமுன் பிரிந்தமெய்ப் பதஞ்சலிக் கீணையமே
விரவிவந்து காணவெங்கு மேவினேட லொக்குமே.

இ-ள். திரிபுரத்தைக் குறுகுகையா லெரிந்துவிழ்ச்செய்து பாமசிவத்தின் மெய்த்தொண்டர் திருக்கூட்டங்கள் தத்தந் திருமேனியிலணிந்திருக்குந் தவளநிறம்போன்ற விபூதியின ஆகாந்தி பட்டணமெங்கும் பிரகாசிப்பது எப்படியிருந்ததென்றால் பாற்கடலின்கண் விட்டுனுவுக்குச் சயனமாயமைந்திருந்த ஆதிசேடன் பதஞ்சலிமாமுதியா யவதரித்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தி லானந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்து சிவானந்தத்தை யடைநதிருக்கும் அப் பதஞ்சலியாரைக் காணவேண்டி நனிகாதல் பூண்டெழுநதுவந்த பாற்கடலானது எங்கும் நிறைநது தேடுவதுபோல் இருந்தது—ஏ-று. (சஅ)

மக்கடேவர் தந்நெருக்கின் வழிவிலங்கி வந்துளோர்
மிக்கதஞ்செய தொழிலறிந்து வேறுவேறு சேர்வாரம்
பக்கமே பணிந்துமீள் பதங்கர்தங்க டேர்ததைத்
தக்கதேரோ டையமாழி யொன்றுகண்டி தணர்வரால்.

இ-ள். மானிடர்களுந் தேவர்களுங் கலந்து நெருங்கி அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசிக்கின்றபோது கண இமைக்கின்ற சூறிப்பைக் கண்ட பக்கள் மக்களுடன் சேர்வார்கள் கண்ணிமையாநிருக்கு மடையாளங்களைக்கண்ட விமையாராடராகிய தேவர்கள் தெய்வலோகத்தாருடன் சேர்வார்கள் சூரியரும் இராஜாக்களும் நடராஜனைத் தரிசனஞ்செய்து தத்தம் தானங்களுக்குப்போகவேண்டி ஒற்றையாழியுடைய தேரடையாளங்களைக்கண்டு சூரியர்கள் தேரேறிச்செல்லுவார்கள் ஒற்றையாழியிலலாத் தங்களைப்பார்த்து வேந்தர்களவற்றி லாகாக்கணித்துச் செல்லுவார்கள்—ஏ-று. (சகூ)

அண்டர்கும் விமானகோடி யந்தரத் தபந்தரான்
மண்டலத்தி னந்தகார மன்னனிங் கவற்றினுல்
விண்டதேச தோவிளக்கும் வேதனாக னமபலங்
கொண்டசோதி யண்டரண்ட கூடமெங்கு மூடுமால்.

இ-ள். தேவர்கள் ஆகாயமெங்கும் நிறைந்து பந்தரைப்போ னெ
ருங்கியிருப்பதினால் அத்தலத்தின்கண் சூரியகிரணம புராமல அவ்
வவர் ஆரோகணித்திருக்கும் விமானங்கா தோகளின்மறைவால் மழு
ங்கிப் பூமண்டலத்தின் பிரமாண்டமெங்கு மளாவின்னது—எ-று.

முடிகளோடு முடிநெருங்கி முந்திமுந்தி வந்துவின்
றடிகண்மன்றி லாடல்கண்ட வண்டரா வணைந்தவெண்
பொடிகொண்மேனி சிலவுவிசு புனிதஞான வன்பரும்
படியின்மேல் விழுந்தெழுந்து பாடி.பெங்கு மாடினார்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தின்கண் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும்
விராட்புருடனாகிய சபாநடேசனது நடனத்திற்குமுன் செல்லவே
ண்டுமென்று தேவர்கள் நனியாவலுடனே கிரீடங்க ளொன்றோடொ
ன்று தாக்க முன்வந்து தரிசனஞ்செய்து பின்வந்து தரிசிக்கும் பரி
சுத்தமான சிவனடியார்க ளணிந்திருக்கும் வெணமைபொருந்திய
விழுதியின் காந்தியானது பூரணச்சந்திரனொளிபோல பிரகாசிப்பதைந்
கண்டு அவர்களுடள்சேர்ந்து பூமியில்விழுந்து அட்டாங்கமாயப்பணி
ந்து வேதாகமபுராணங்கள் தேவார திருவாசகங்கள் முதலியவைக
ளால் தோத்திரங்கள்செய்து ப்ரம்மானந்த பவித்ராய் எங்குங் கூத்
தாடுவார்கள்—எ-று. (௫௬)

கதுவுதேவர் மகுடமீது கற்பகத்தின் மாலைவீழ
மதுவையுண்டு புதுமைகொண்ட வண்டினங் களித்தபாற்
பதுமமன்ன கண்கள்கொண்டு பண்கள்கொண்ட மாமறைப்
பொதுவினாடு மதுவையுண்டு புலவருங் களித்தனா.

இ-ள். நெருங்கிய தேவர்களினது கிரீடங்களில் அலங்கிருக்கத்
தொய்திருக்கும் பரிஜாதமலர் மாலைகளிலிருந்து ஒழுகும் இனிமை
யான தேன்களை வண்டினங்க ளிவை நமக்குக்கிடைப்ப தரித்திரிதென
றுகாந்து ஆனந்தத்தைபடைந்தன பண்ணோடுங்கூடிய வேதங்கா
முறங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில்ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாண
மூர்த்தியினது தரிசனந்தமென்னுந் தேனை தாமனாமலையொத்த
கண்களைக்கொண்டு பாணஞ்செய்து தேவலோகத்தாருஞ் சந்தோஷி
த்தார்கள்—எ-று. (௫௭)

முற்றுமுள்ள புவனின்று வந்தவந்த வாணுளோர்
ரெற்றைநா ளீணந்ததென் மெகிர்ந்துதன்னில் வினவுறப்
பெற்றவோதை யன்பர்பூசை பேணுகின்ற பலவிதத்
துற்றவார வங்கடன்னி லொளிமழுங்கி நையுமால்.

இ-ள், சபாபதியினது பூசை தீபாராதனை காலங்களில் - பூரி-
பேரி-காகளம்-டமாரம்-சின்னமென்னும் ஐந்துவகை மேளவாத்நிய
ங்கள் முழங்குமோசையும் வேதாசுமபுராண தேவார திருவாசகத்தி
ன் கோஷ்டியும் லோகாதிலோகங்களிலிருந்து அம்பலவாண மூர்த்தி
யிலாது ஆனந்த தாண்டவதரிசனஞ் செய்யும்பொருட்டாகவந்த முப்
பகதுமுக்கோடி தேவர்களும் நார்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் ஒரு
வர்க்கொருவ ரெப்போது வந்தீர்களென்றும் கைலாசுதந்துங் காடா
லிங்கனஞ்செய்தும் கேசுமலாபங்களை வினவும் கோஷ்டியால் மழுங்
கிக் கேளாமலிருந்தது—எ-று. (௫௬)

பங்கயத் தடம்பணிந்து பாசம்விசி யேறுவா
ரங்கணமிக்க தானநல்கி யமரரஞ்ச விரவுவார்
சங்கரற் குகந்தசைவ தருமின்று புரிசுமார்
பொங்கிமிக் கெழுந்தவோசை புவனமெங்கும் விரவுமால்.

இ-ள் சிவகங்கையில் தோத்திரங்கள் செய்துக்கொண்டு மூழ்கி
மஹாபாதகங்களையும் பவமென்னும் பாசபந்தங்களையும் நீக்கிக் கரை
யேறினவர்களது ஆரவாரமும் அந்தத் தீர்த்தக்கரை மண்டபங்களில்
பதினாறுவிக் மஹாதானஞ் செய்பவர்களைப்பார்த்துத் தங்கள் பதவி
யைப் பெறுவார்களென்று தெய்வலோக வாசிகளாகிய அமரர் பயங்
கொள்ளும்படி தானஞ்செய்யும் ஒலியும் சிவபெருமானுக்கு விருப்ப
மான தருமங்களை வேதாசுமங்களின் விதிவழுவாது நடாத்துகின்றவ
ர்களினது ஆரவாரமும் பொங்கியெழுந்து சகலலோகங்களிலும் நிறை
ந்தன—எ-று. (௫௭)

அரம்பைமாதர் கீதவோதை யாடலோதை யாரணம்
பரம்புமோதை பல்லியம் பரப்புமோதை யன்றிமுன்
வரம்பிலார் நெருங்குதேவர் மகுடமோது நந்திகைப்
பிரம்பிணோதை சலதியோதை சிறிதெனப் பிரங்குமால்

இ-ள். அரம்பை - பூர்வசி - திலோத்தமை முதலிய தெய்வகணி
கையாகள் சங்கீதங்கள் பாடுகின்ற இனிமையாகிய ஓசையும் அவர்கள்
நாட்டியம் செய்யுமிடத்துண்டாகும் மக்தளமுதலாகிய வாத்நியமு
ழக்கமும் பிரமணர்கள் கான்குவேதங்களை பாராயணஞ்செய்யும் ஒ
சையும்பலவாத்நியங்களினது முழக்கங்களுடல்லாமல் சபாநடேசரது

சன்னிதானத்திற் றரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று அவ்வரவாவலி
னற் றராதரமன்றி நெருக்கி முன்வினாந்துசெல்லுகின்ற தேவர்களி
னது கிரீடங்கள் தகரும்படி நெருங்குகின்ற சந்தடியை விலக்கும்
பொருட்டு நந்திதேவர் கரத்திற் பொற்பிரம்பேநதியடிக்கையில் கிரீ
டங்களின் மீதுவிழுவதால் கணீரென்னு மோசை மிகுந்தெழுந்து ச
முத்திரத்தினது ஆரவாரத்தைச் சிற்றொலியாயடக்கிவிளங்கும்.—௭-று

புரமெரித்த துங்கதித்த புண்டரீக வந்தணன்
சிரமறுத்த துஞ்சிலைக்கை வேளையன்று செற்றது
நரமடங்க லைத்தொலைத்த நன்குமின்ன வாதியாம்
வரமிகும் புராணமே வழுநதுவார்க னெங்கணும்.

இ-ள். சிவசம்பந்தத்தோடு பகதியையனுசரித்த திரிபுரங்களுக்
கரசர்களாகிய மூன்று சுராதிபாக்களைச் சுகமாயிருக்கச்செய்து சைவ
சமயத்தைவிட்டுப் புறச்சமயத்திற்புகுந்த மற்றவர்களோடு திரிபுரத்
தைப் புன்னகையெய்தெரித்த புதுமையையும் ஜலநதரன் அந்தகாசு
ரன் முதலிய வசுரரைக்கொன்று தேவர்களை மிரட்சித்த புகழையும்
ஆணவங்கொண்டு சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவனது முடி
யைக்கண்டேனென்று பெரயம்மொழிபுகன்ற பிரமன் சிரத்தைக்கொ
ளிப் பாத்திரமாகக் கையிலேந்திய சிறப்பையும் கருப்புவில்லைவளைத்
துச்சுரும்பைநாணுகப்பூட்டி முல்லை-அசோகு-நீலோற்பலம்-மாம்பூ
தாமரைமென்னும் ஐந்துவித மலர்க்களைக்கைத்தொடுக்கும் அனங்க
னாகிய மன்மதனை நெற்றிக்கண்ணினால் நீருக்கின பெருமையையும்,
விஷ்ணு மச்சம்-ஆமை-வராகம்-நாரசிங்கம்-வாமனென்னு மைந் தவ
நாரங்களாகிய காலத்தில் சங்கராஞ் செய்தவைமுதலிய சிவபுராண
ங்களைச் சிதம்பரத்தலத்தில் எங்கணும் வாசிப்பார்கள்.—௮-று. ()

சரிதையீது கிரியையீது தக்கபோக மீதுதம்
குரியஞான மீதென வுணர்த்துமாக மங்களும்
புரியுமாக மங்களாதி புகலுமா ரணங்களுந்
தெரிவு னோர்கள் கழகமே திகழ்ந்துயர்ந்த திக்கெலாம்.

இ-ள். பரசிவமாகிய உமாமஹேசனது சரித்திரங்க ளின்னதெ
ன்றுஞ் சைவாசாரநடத்தை யின்னதென்றும் பரமசிவத்தையே நிப
வமாக மனதில் அநுசந்தானஞ்செய்து சிவயோகஞ் சாதிக்கின்றநெறி
இன்னதென்றும் அறிவிற்கலந்து சிவபரமயிக்கியமாகுஞ் சிவஞான
மின்னதென்றுந் தெரியச்சொல்லுஞ் சிவாகமங்களும் யாகாதிகரும
ங்கள் செய்யுத மின்னதென்று அறிவிக்கும் வேதங்களும்அவ்வேத
விதிப்படி நடாத்திவைக்கும் பெரியோர்களின் திருக்கூட்டங்களும்
சிதம்பரத்தலத்தில் எங்கும் பரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்.—௯-று.

வினாவின்வேலை யன்னமாயன் வேதனைய்த வாயிலீற்
கருடனன்ன மங்குணங்கல் களகவெற்பும் வெள்ளிமால்
வலையுமெம் மிடத்தினும் வயங்குமன்றி னிறைவனென்
றருடவத்த சிறைபடைத் தலைந்ததன்மை யொக்குமே.

இ-ள். சபாபதியின் சன்னிதானத்திற்குப் போகவேண்டுமெ
ன்று வாகனதிகளை விட்டிதங்கி அரியயனிநுவருங் கோயிலுட்சென்
று தரிசனதறிற் கெதிர்பார்த் திருக்கும்போது அன்னவளோறிவந்த
பொன்னிறம்போன்ற கருடவாகனமும் வெள்ளியைப்போன்றஅன்
னவாகனமும் அபிமுகவாயலுக்கு வெளியில் தத்தம் தலைவர்களது
வரவை எதிர்க்கோக்கிப்பார்த்து வாட்டமுற்று அசையாமல் பொன்
மயமாகிய மஹாமேருவும், வெள்ளிமயமாகிய கைலையும், சர்வேஸ்வ
ரன் கும்பைவிட்டு நீங்கிச் சிதம்பரத்தில் நடிக்கிறொன்று தெரிந்து
சிறகுகள் பெற்றுவந்து கோபுரவாயிலில் காத்திருந்ததுபோ லிருந்
தன—எ-று. (௫௮)

அருகுவாழ் மங்கைகேய வண்ணலாட லாதாரம்
பெருகுவாரக ளருவிகண்கள் பெருகுஞான வமிதமே
பருகுவார்கள் புளகமெயப் படைத்துளார்கள் பரவசக
துருகுவார்க ளின்பவொள முற்றுளார்க ளெங்கணும்

இ-ள். வாமபாகத்தில் விளங்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி கண்டிமகிழ
அம்பலவாணமூர்த்தியுனந்த நடனம்புரியும் விநோதத்தைத்தரிசன
ஞ்செய்தவர்கள் கண்களில் ஆனந்தவெள்ளம்பெருகச் சிவஞானமெ
ண்ணுந் தேவாமிர்த்ததைப் பானஞ்செய்கிறவர்களுந் தேகத்தில்மயிர்
க்குச் செறிகிறவர்களும் ஆனந்தபரவசத்தான் மனமுருகி நிற்பவர்
களும் பேரானந்தத்தை யடைந்தவர்களும் எங்கும் நிறைந்திருப்பா
ர்கள்—எ-று. (௫௯).

வணங்குவார் வழுத்துவார் மகிழ்ந்துகாண லின்றிசின்
துணங்குவா ரிருந்துதானே யுள்குவா ரிடப்புறத்
தனங்குகாண மன்றுளாடு மாடல்கண்டி யாவரு
மிணங்கொளுத சிவன்முத்தி பெய்தியின்ப மெயதுவார்.

இ-ள். வாமபாகத்தில் விளங்கும் அருட்சத்தியாகிய சிவகாமச
வுந்தரிகாண எப்போது மானந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்
தியைத் தரிசித்தவர்களும் பஞ்சசத்தியோடு மனயிசை யஷ்டாங்க
மாய்ப்பணிபவரும் தோத்திரஞ்செய்பவர்களும் உமது பதாரம்புயங்
களை யிதயத்திலிருத்தித் துதிக்கவல்ல பாக்கியங் கிடைக்கவில்லையே
பென்று வாடி மெய் சோர்ந்திருப்பவர்களும் மறுபடியும் ஆனனகா

ஹதியவத்தைக ளில்லாமம் ஜீவன்முத்தர்களாகிச் சிவானந்தத்தைய டைவார்கள்—எ-று. (௯௦)

இன்னதன்மை யெனவுரைக்க வெய்தொறாத நன்னிழா
நன்னலந்த யங்குதில்லை நகரம்வந் தடைந்துடன்
துன்னுகின்ற பாணராதி சூழலின்ற துன்மதன்
பொன்னினம் பலத்துள்ளன போதுவந்து புக்கனன்.

இ-ள். இன்னவிதமென்று சொல்லுதற்கரிய சகலசம்பிரமணங்
பலத்துடனே நடக்கும் மார்கழிமாதத்திருநாளில் நன்மை மிகுந்த
சிதம்பரதலத்துக்குள்வந்து பாணர் கழைக்கூத்தர்கள் முதலியதூர்
த்தா கூட்டத்துடன் துன்மதனும் கனகசபைக்கெதிரில் வந்துநின்
ருன்—எ-று. (௯௧)

தணிவிலாத கனகமன்னு சபையின்முன்னர் நின்றுனகம்
மணிகளபேரி தாளமா மதங்கமுன் முழங்குவந்
தணியுலாவு காமாவல்லி யசைதல்போ லுருத்திரக்
கணிகைமாதர் பரதநீதி காணவாடல் பேணிநர்.

இ-ள். நெடிய பிரகாசம்பொருங்கிய கனகசபைக்கெதிரிற் சங்
கீத மத்தளதாளமுதலிய வாத்தியங்கள் முழங்கவும் அந்தலயைக்கு
ச்சரியாக வல்லிசாதக்கொடியானது தென்றுலுக்கசைந்தாவெதுபோ
ல் திவ்ய வஸ்திராபரணைங்கிர்தமுஞ் சந்தனபுட்பங்களணிந்த அதி
ரூபலா வணயமான உருத்திர கணிகைமாதர்கள் பரதசூத்திரவிதி
வழுவாது முறைப்படியே அதிகளிருப்பததுடன் நாட்டியஞ் செய
துக்கொண் டிருந்தார்கள்—எ-று. (௯௨)

திருவிருமபு மாதரடல் செய்தல்கண்டி யாவாமுன
மருவுபாட லாடலென்று வடதிசைக்க னைக்கினு
னருள்கூந்து வல்லிகாண வம்பலத்து ளாடுமோ
கருணைவெள்ள நின்றதன்மை கண்கள்கொண்டிகண்டனன்.

இ-ள். இலக்குமிதேவி விருப்பத்துடன் கடாஷிக்கத்தக்கஅழ
குவாய்ந்த நடனமாதர்கள்நாட்டியஞ்செய்யு மதிசயத்தைப்பார்த்து
மகிழ்ந்து இச்சங்கீத மேளவாத்திபங்களுடனே நடக்கும்வேடிக்கை
எந்த ராஜன்முன்பாக நடக்கின்றவவோவென்று வடதிசையை நோ
க்கிப் பார்க்கும்போது திருச்சிறம்பலத்திலே யாவனாயுங் கடைத்
தேறச் செய்யுங் கருணாகரவல்லியான சிவகாமசவுந்தரிகண்டு மகிழ்
ஆனந்தநடனஞ்செய்யு மருட்பெருக்காகிய அம்பலவாணமூர்த்தி
எழந்தருளியிருக்குந் திருவழகை மூற் சன்னங்களிற்செய்த மஹா
புண்ணியவசத்தினால் துன்மதன் இரண்டிகண்களினாலுந் தரிசித
தான்—எ-று. (௯௩)

நித்திலத்தை யொத்தமூர னிலவுவிச முகமதித்
குத்திரத் தனத்துமாதர் கொண்டவாட லங்கறச்
சித்திமுத்தி நல்குகின்ற தில்லையெல்லை தன்னேவிட்
தெதரத் திசைக்கணன்ப ருடன்வினாநது சென்றனன்.

இ-ள். முத்தைக்கிர்த்த பலவரிசையினது புன்கையாகிய நில
வெறிக்கு முகாரவிநதமென்னுஞ் சந்திரபிம்பங்களையும் காமுகர்கள
பார்த்தமாதிரத்தில் மயங்கிவிழத்தக்க மாயாவிநோதத்திற் கிடமா
னதனபாரங்களையுமுடைய குத்திரக்கணிகையர் வேடிக்கையைக்க
ண்டு மகிழ்ந்துபின்பு சகலபாக்கியங்களுங் கைவலலியமானதுபோ
ல் மேலான சிவபதவியையளிகுஞ் சிதம்பரத் தெலிலையைக்காட்டுது
திருவிழாவுக்கு வந்திருநதுபோகருந தன்னுடையசினேகிதா களுடனே
வடதிசையைநோக்கித் துன்மதன் சீக்கிரமாகசென்றான்—எ-று.)

கடலுலாவு புடவியிற் கருத்தினுக் கிசைந்தசெய்
திடைவிடாது திரியுநாளி னெய்துகின்ற நெறியினோர்
படருகின்ற பணைகள்கூழ் பரானாமா மரத்திடைத
தொடருழீழ லதனின்தன்னு தூர்த்தரோ டிருந்தனன்.

இ-ள். சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்தில் தன் மனதுக்கிசை
நத தொழில்களைச்செய்து சகலதேசங்களிலு மலைநது திரியும்போது
ஜர்மார்க்கத்தில் நெடிதா யுபர்நது வளர்ந்து தணிந்த கிளைகளோடு
நதழைத்து விஸ்தாரமாயப்பரவி நீழலைததரும் ஒரு மாமரத்தின்கீழ்
தூர்நடத்தையையுடைய தனது கூட்டங்களுடனே துன்மதன் கூடி
யிருந்தான்—எ-று. (சுரு)

ஐஞ்சேடியாசிரியவிருகதம்.

தெரிகொணாமன்ற யாவையுஞ் சிறந்ததால் பலவும்
விரிக்குநாவின னருக்கனி லொளிவிடு மெய்யன்
பரிக்குநானமுங் கருணையும் படைத்தனன் வினையை
யரிக்குமாதவத் தநதனனொருவனங் கடைந்தான்.

இ-ள். யாவராலு மறியப்படா கமகிமையையுடைய நான்குவே
தங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் படித்துணர்நது பிரசங்கஞ்செய
து போதிப்பதில் வல்லவனும் சூரியனது ஒளியினு மிக்க தேகத்தை
புடையவனும் நன்மைவாயந்த ஞானமும் இரக்கமும் பூததையு மு
டையவனும் பாபங்களைப்போக்கும் புண்ணிய தபோதனனுமாகிய
ஓர் பிராமணன் அவுவிடம் வந்துசேர்ந்தான்—எ-று. (சுரு)

வந்தவநதன னக்குருழீழலின் மதிரு
டநதிவணணனைச சிநதைசெய தமாநதிளைப் பாறிச

துன்மதச்சருக்கம்.

சூக

சந்தமாமறை வாக்கினுற்றுன்மதன் தனைப்பார்த்
தெதநாடுமுன் யாவனீர் யெனவெதிர்வினவ.

இ-ள். அங்கு வந்துசேர்ந்த புண்ணியதீலனாகிய பிராமணேத்
தமன் சந்திரசேகரனை செவ்வானம்போன்ற திருமேனியினையென்
று சிவதுதிசெய்துக்கொண்டு ஆம் மாமாத்நிமிழிலிருந்து இளைப்
பாற்றிக்கொண்டு அங்கிருக்குத் துன்மதனைப்பார்த்து வேதங்களோ
தும் வாக்கினால் நீ முன் எந்ததேசம் நீ யாவன் என்று விசாரணை
செய்தான்—எ-று. (சுஎ)

அழிவில்லாததன் னுடுமந் நாட்டிடை நீதி
யொழிவினாததன் குலனுமக் குலத்திடை யொழுங்கின்
வழிசிலாதவெங் குணங்களும் புரிந்தவன் பாவத்
தொழிலுமந்தனைன் செவிததுணை சுடும்படிச் சொன்னான்.

இ-ள். அழிவில்லாத மதுந்தியையுடைய பாண்டியதேசத்தில்
நன்மைவாய்ந்த வைதீகாசாரமுற்ற உயர்வாகிய பிரம்மகுலத்திலுள்ள
நது வேதத்திற்சொல்லிய விதிப்படி நடவாமல் கார்த்தமாவாகித் தா
ன்செய்த பாபங்களையெல்லாம் அப்பிராமணனது இந்நுசேவியிலுள்
நாராசத்தைக்காய்த்துச் சொருகினதுபோலத் துன்மதன்புகன்றான்.

சொற்றவாய்மைகேட் டுள்ளமு முடலமுந்துளங்கி
யெற்றைநாளிவ னுயவனோவெனமன மிரங்கிக்
துற்றவலதீருந் தொல்வினைத் துன்மதன் தனைப்பார்த்
துற்றவனான னந்தனைனொருமொழி புணர்ப்பான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச்சொல்லிய அவனது சரித்திரங்களைக்கே
ட்ட பிராமணன் உடனே தனது உள்ளமானது பதைப்புறத் தேக
மடுநடுகி மிக வயாவுற்று அந்தோ எக்காலத்தி லிவன் கூடாததேறு
வானோவென்று இரக்கமுண்டாகி மேலாகியகுலத்திற்பிறந்துப் பிறா
பாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்த பாபியாகிய துன்மதனைப்பார்
த்து மனதில் தயவுண்டாகி சன்மமாகித்துக்கேதுவாயிய சில தரும
நீதி வசனங்களைச் சொல்லாததொடங்கினான்—எ-று. (சுசு)

நீடுமவல்வினை புரிகலா னெஞ்சறுவஞ்சம்
வீடி லாதநீ பற்பல விளமாபநுகற்ப
மூடுகாணரு மிருபதேர டோரிருநான்ரு
கோடிமாநீரா யகருழி குளிததனிச சயமே

இ-ள். எண்ணிக்கையில்லாத பாவச்சீலாசெய்ததினாலுமா என
தில் வஞ்சனை நீங்காமல் விளைந்துக்கொண்டிருக்கிறதினாலும் நீ அப்பா

பிரம கற்பங்கள்வரைக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நரகத்தில்கிடந்து
வேதனைப்படுவது தப்பாது விச்சயம் என்று பிராமணன்சொல்லி
னான்—எ-று. (௭0)

கினதுசெய்கையை நினைதொறு நினைதொறுமெனது
மனனிடத்தெழு மச்சமோ டருணமிகவளரும்
வினைகளுள்ளன மாய்ந்திடு நெறிவிளம்புவன
லனையதன்மைந் புரிந்திடுன் வினையுனையடரா.

இ-ள். ஓகோ துன்மதனே உனது நடக்கைகளைக் கேட்டதுமு
தல் நினைத்தபோதெல்லாம் என்மனதில் பயமுண்டாகி இந்த மகா
பாவியை எந்த புண்ணிபத்தினால் கடைத்தேற்றலாமென்னும் இரக்
கம் அதிகப்படுகின்றது ஆகையால் நீசெய்த பாவங்களெல்லாம் தீரத்
தக்கதாக ஒரு நல்லவசனஞ் சொல்லுகிறேன் நான் சொல்லுமுறை
மையாக நீ நடந்துக்கொண்டா லுன்னைப் பாவங்கள் தொடராமற்
போமென்று வேதியன்சொன்னான்—எ-று. (௭௧)

ஆதலால்வினார் திக்கணத் தத்தகை புரிதி
திதுசெயுதுபின் பயந்தது தீர்த்திடுமுயலவோர்க்
கோதலாநெறி யெனபறை யுரைத்தலானீதிப்
போதமுற்றநீ கேட்டியேற் புகல்வனென் றுரைத்தான்.

இ-ள். ஆகையினால் சீக்கிரம் இந்தக்ஷணமே நான்சொன்ன நன்
மார்க்கப்படி நடந்துக்கொள்ளென்றுசொல்லி மேலும் அறிபாமையி
னாற் பாவங்களைச்செய்தபின்பு நரகவாதனைவருமென்றுபயந்து எந்த
விதமாகப் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளலாமென்று பெரியோர்களை
வணங்கிக் கேட்பவர்களுக்கு அப்பாவங்களை நீக்கிக்கொள்ளுகிற முற
மை சொல்லலாமென்று வேதத்திற் சொல்லியிருக்கிறபடியினால் நீ
நீதிநெறியோடு ஞானமுடையவனாய் பாவத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ளு
கிற முறைமை எவ்விதமென்றுகேட்டால் அந்தவிதி சொல்லுவோ
மென்று பிராமணன்போதித்தான்—எ-று. (௭௨)

கற்றகேள்வியா லறிவினாற் கருணையாற்பவத்தைச
செற்றமாதவ வேதியன் றிருமொழிகேளா
வுற்றமாமதத் தொருகைமே லொருகையைகநாககி
வெற்றிமாமுர சிடித்தென வெடிபட நகைத்தான்.

இ-ள். கற்ற கல்விகளினாலும் பெரியோர்களிடத்திற் கேட்ட
கேள்விகளினாலும் ஞானத்தினாலும் கிருபையினாலும் சன்னமாணதி
அவததைகளை ஒழித்த த்போதனனாகிய பிராமணன் இவன் கடைத்
தேறும்பொருட்டாகச் சொல்லிய வசனங்களைக்கேட்டுத் துன்மதன்

மகத்தினால் இரண்டுகைகளையும் ஒன்றோடொன்று பேரிகையடித்த
துபோலத் தட்டிப் பக்கத்திலிருக்கிறவர்களை நிகுக்கிட்டுப் பயப்பட
தக்கதாக நகைத்தான்—எ-று. (௭௩)

கக்கதுன்மத னன்னவற் பார்த்துநான்மறையோய்
தொக்கமாடாஹை நல்வினை சூழநடிகின்றனைகண்
மிக்கவேழைநீன போல்பவா விளங்குவானறித்
தக்கசெயகையென போல்பவர்க் கெனசெயுஞ் சாற்றாய்.

இ-ள். அப்படி நகைத்த துஷ்டனாகிய துன்மகன் அந்த பிராம
ணனைப்பார்க்கு நான்குவேதமும் அழிகுத பெரியவனே வேதங்களி
லேசொல்லும் புண்ணியபாவங்கள் மிதநிலும் எழையாகிய உன்னைப்
போல் பயந்து நடக்கிறவர்களைத் தொடருமேயல்லாமல் என்னைப்
போல துணிந்து நடக்கிறவர்களை என்னசெய்யுஞ் சொல்லென்று
கேட்டான்—எ-று. (௭௪)

தனதுகற்புடை யாவிடைத் தனையரைப்பெறுதற்
கனையகாலத்தி லனைவதே யறமெனறுமயலா
மனைவிபாலனைந் தாற்கொடு வினைபென்றும்வழங்கு
மினையயாவருந் காணீ யிசைக்கவாறொக்கும்.

இ-ள். தன்னுடைய பதிவிரதையாகிய பெண்சாதியினிடத்தில்
குலத்தைவிளங்குசெய்யும் பிள்ளைகளைப்பெறுமபொருட்டு நல்ல மு
கூர்த்தத்தையறிந்து கூடுகிறதே புண்ணியமென்றும் அயலார்பெண்
சாதிகளுடனே கூடுகிறது கொடிய பாவமென்றும் உலகத்திலவழங்
கும் இவைகளை எல்லாம் அறிய நீரொன்ன முறைமையாகப் பாவபு
ண்ணியங்களைக் கண்ணாழ்க்கண்டால் ஒதுக்கொள்ளத் தக்கதாயிருந்
துமென்று துன்மதன்சொன்னான்—எ-று. (௭௫)

இன்னபோல்வன வெண்ணில விகற்பங்கள்கூறி
யன்னவநதணன் தன்னைபு நிகதனையறைந்து
துன்னுண்புடைப் பண்பிலாத் தூர்த்தகனர்களுடனுஞ்
சென்னியர்குழு வொடுநதன நிசசையிற் சென்றான.

இ-ள். இவ்விதமாக அனைகளிகடங்கள்பேசிப் புண்ணியசொ
ருபமாகிய பிராமணனை இகழ்நதுசொல்லி தனது துஷ்டசினேகிதர்
களாகிய விடபுருஷர்களோடும் பாணாக்கூட்டங்களோடும் கூடிக்
கொண்டு தன் மனதுபோனவழியே துன்மதன்போனான்—எ-று. (௭௬)

செஞ்சொலானெறி யரம்பல செப்பியுங்கொடுமை
விஞ்சுதீவினை கீக்குமா நிசைநதிலன்வினைசெய

MAHAMAHOPADHYAYA

BY M. V. RAMANATHA IYER LIBRARY

தன்சல்லவர் நரகன் றியருள் பெறுரென்று
நெஞ்சநொந்துதன் விடத்தகன் றுனருணீங்கான்.

இ-ள். நன்மையாகிய சொற்களினால் அனேகவிதமாக நல்லறிவு
வரும்படி என்னென்ன தருமங்கள்போதித்தும் பொல்லாத கபடத்
தையுங் கொலைத்தொழிலகளையும் துன்மதன் விடாமற்போனான் பாப
த்துக்கஞ்சாத துன்மார்க்கநடத்தை யுண்டாகியவர்கள் என்றைக்கும்
நரகவாதனைக் கரளாவார்களேயல்லாமல் நல்ல சிவசதியை அடைய
மாட்டார்களென்று மனதுநொந்து யிரக்கமுண்டாகிய பிராமணன்
தா னிருக்குந் தலத்துக்குப்போனான்—எ-று. (எ௭)

சத்தியத்திரு மறைமொழிச் சயிமினிமுனிவ
மக்தர்போல்வருந் துன்மதன் மன்றினுணின்ற
நித்தனாடகச் சரணங்க ணோகணடுசீவன்
முத்தனாகிய துணர்ந்திலன் முழுதுணாமறையோன்.

இ-ள். நித்தியமாயிருக்கும் வேதங்களையெல்லாம் கற்றுணர்ந்த
சாயிமினிபகவானே திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும் ஆனந்தநட
னம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாதாவிந்தங்களைச் சுரபான
ஞ்செய்து உடம்பு மறந்தவன்போல வருந் துன்மதன் கனகசபைக்
கெதிராகநின்று தரிசனஞ்செய்தல் சீவன்முத்தனாகியதை அந்த வை
தீக பிராமணனறியான்—எ-று. (எ௮)

அந்தணற்பழித் தகன்மவத் துன்மதனெடுந
ளிநகமானிலத் துலைநதுவிந் தாடவியெய்தி
வந்தவேலைபிற் சிந்தமோர் வல்விடப்பாநதன்
முந்துறக்கடித் தகன்றிட வாவிபொய் முடிநதான்.

இ-ள். பிராமணனை நிரதனைசெய்து அவடம்விட்டுத் துன்மதன்
நெடுநாள்வமாயில் எண்ணிறந்த தேசங்களதிரிநது இந்த ஆரண்யத்
திற்போகின்றபோது ஓநாள் இராத்திரிகாலத்தில் கொடுமைபொரு
ந்திய விஷமுடைய பாம்பானது அந் சிக்கிரத்திற்கடித்து விலகிப்
போக உடனே விஷமானது தலைக்கேறி பூமியிற்சாய்ந்து மாணம
டைந்தான்—எ-று. (எ௯)

வேறு.

எழுசேர்க்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

மடித்தவாயின ரிடித்தசொல்லினர் மருண்டபார்வையர் கொடுந்
தழற், குடித்தஞ்சியா பொடித்தபங்கியர் குறித்தவன்மையர்க தங்
கொளத், துடித்தமேனியர் விடுத்தகாலனடு தூதாவாயுவின் விளைந்
துபோ, மடித்தலத்தினா முடித்தவன்பினர்க ளக்கணத்தி லறித்
தனர்.

இ-ள். கோபாவேசத்தினால் உதட்டைக் கடித்துக்கொண்டு இடியிடித்ததுபோல் பயங்கரமாகிய கொடுஞ் சொற்களைச் சொல்லுகின்றவர்களும் தீப்பொறி சிந்தக் கண்களை யுருட்டிப் பார்க்கின்றவர்களும் அழற் கொழுந்தையும் செவ்வானத்தையும் ஒத்துச் சிவந்து நெறித்திருக்கின்ற தலைமயினை யுடையவர்களும் வேகத்தோடு துடித்துக்கின்ற மேனியையுடையவர்களும் தேகத்திலுள்ள மயிர்க்குச் செறிந்தவர்களும் தத்தம் பராக்ரமங்களைக்காணப்பிப்பவர்களுங் கோபத்தினும் கரசரணுகள் துடிப்பவர்களும் இரக்கமில்லாதவர்களும் மயமதருமராஜ னனுப்பவந்த தூதர்கள் காற்றினுங்கொடிய வேகமாய்க் கணப்போதுக்குள்வந்து துன்மதனைச் சுற்றிக்கொண்டார்கள்—எ-று. (௮௦)

பற்றுமென்பர்சிலர் பற்றிவெங்கொடிய பாவியைத்தனையின் மீதெடுத்த, தெற்றுமென்பர்சிலர் ஞெற்றிவந்தசையை யீருமென்பலர்சிலர்மாற்பிடைக், குத்துமென்பர்சிலர் தண்டியாதொழிதல் குற்றமென்பர்சிலர் முற்றமுற், சுற்றுமென்பர்சிலர் பாசம்வியுடல் குழுமென்று பலர் துன்னினர்.

இ-ள். இவ்விதமாய்வந்த தூதர்களிற்சிலர் இவனைப்பிடியுங்களென்பாருஞ் சிலரிந்தக் கொடியபாவியைத் தூக்கிப்பூயியில் மோதுங்களென்பாருஞ் சிலரிவன் சதையைப்பறியுங்க ளென்பாரும் சிலர் மாற்பிற் குத்துங்களென்பாரும் சிலர்இவனைத் தண்டியாவிடின் குற்றஞ்சம்பவிக்கு மென்பாரும் சிலர் இவனை விட்டகலாமற் சூழ்ந்து வாருங்களென்பாரும் சிலர் பாசக்கயிற்றை விசிப் பிடியுங்க ளென்பாரும் இப்படிப் பலவிதமாகச் சொல்லிக்கொண்டு துன்மதனை நெருங்கினார்கள்—எ-று. (௮௧)

துற்றவக்கொடிய நெடியதண்டதர தூதரெண்ணிலர்க டென்மதன் மற்றடம்புய முரிந்தொசிந்துக வயங்கொள்பாச யிறுகப்பிணித் தெற்றநாளுமெவ ருக்குமிக்கபய மெய்துவிப்பதொரு செய்கையே பற்றுகின்றதம துலகினிற்கடிது படருவானினையும் வேலையின்.

இ-ள். சுற்றிக்கொண்ட கரோமாகிய யமதூதர்கள் அநேகர்துன்மதனது வலிமை யுடையதாய் விசாலம் பொருந்தி யிருக்குந் தோள்களெரிந்தொடியும்படிப் பாசக்கயிற்றினு விழுகக்கட்டிஇவனை வருத்துகின்ற வேதனைகளைப்பார்த்து எந்நாளும் உலகின்க ணுள்ளவரும் பயம் அடையும்படியாய்ச் செய்விப்பதே கலமென்றும் யமபுரத்திற்கு அதிகவினாவாய்க் கொண்டிபோகும்படிநினைக்குஞ்சமயத்தில்எ-று

நாதனாருள் படைத்துயர்ந்தவரு ணந்திதேவரறு ளேவலானார் மாதிரங்களொளி விசுபூகிவிறை வடிவொப்பொடிது முடிவில

திதிலாதகிரி புண்டரத்தர்திரி ஸூலர்ஞ்சடையர் துள்ளும்
போதமிக்கசிவ தூதரெண்ணிலாகப் பொங்கியங்செதிர் பொருந்தினார்.

இ-ள். சந்திரஜடாதர மூர்த்தியாகிய பரமசிவத்தினது திருவருட் சூரந்தோங்கும் நந்திதேவர் உத்திரவிற்படிக்குத் திருமேனி யெங்கும் வெண்ணிறணிந்து கொண்டிருக்கும் பிரகாசமானது திக் குகளெல்லாங் ஜொலிக்கவும் மூவிலைச் சூலங் கையிற்றிரித்துக்கொண் டென் சிவந்த ஜடாமகுடங்களோடும் எக்கரலத்தினு மழியாத தேகத் தையுடைய குற்றமற்ற சிவஞானம்பெற்ற சிவகணங்களநேகர் ஆர் பபரிந்துக்கொண்டிவந்து துன்மதனைத் துன்பப்படுத்தி யழுத்துக் கொண்டிரெல்ல நீனைக்கும் யமதூதர்களுக் கெதிராகவந்து சுற்றிக் கொண்டாகப் —எ-று. (௮௩)

மட்டிலாதயம தூதர்முற்றுமுந் மாறிபோடவவன் வன்புயக் கட்டறுத்தொளிர் விமானமீதுனிது கடிதுவைத்தகில வண்டமு முட்டநின்றவரு ணந்திதேவர்த முகம்பெறக்கறுதி மாதவச் சிட்டர்விட்டகல வரியதண்கயிலை செல்லுவார்கள்சிலா சென்றனர்.

இ-ள். எண்ணிறந்த யமதூதர்களெல்லோரும்புறங்காட்டியோ டத்தந்ததாகத் தூரத்தித் துன்மதனைப் பினகட்டாகக் கட்டியிருந்த பாசக்கயிற்றையவிர்த்துச் சிக்கிரமாகச் சுதத்தைபடையுந் திவ்யவி யானத்தி லேற்றிக்கொண்டு சில சிவகணங்கள் சகல பிரமமாண்டங் களிலு நிறைந்தகருணாநிதியாகிய நந்திதேவரர் சன்னிதானத்துக்கு முன்பாகக் கொண்டிபோய் விடவேண்டுமென்று தபோதனர்களுக் குங் கிடைப்பதற் கரிதாகிய மஹாமகிமைபையுடைய கைலாசத்திற் குப் போகின்றமார்க்கத்தில் அழைத்துக்கொண்டு போனார்கள்-எ-று

தக்கதுத்துமி முழங்காமறை தழங்கவானவர் வணங்கமுன் றெஞ்சுபேரொளி விமானமீதுவரு சுடரலம்பொருவு துன்மதன் செக்கரஞ்சடையு முக்கணிம்பரவு தின்புயங்கொரு நாலுந் தைக்கபாலமு மிலங்குறச்சிவ கனாதிபர்க்கிடை கலந்தனன்.

இ-ள். தேவதுத்துமி முதலிய வநேகவாத்தியங்கள் முழங்க இ ருக்குஞ்சு சரமம்-அதிர்வணமென்னும் நான்குவேதபாராயணங்கள் சப்திக்க தேவர்கள்-மூலிவர்கள்-தபோதனர்கள் முதலிய கணங்களுந் தோத்திரஞ்செய்து வணங்க அதிகபிரகாசமுற்ற திவ்யவிமானத்திற் பாதுகோடி கிரணம்போன்ற தேகமும்செவ்வானநிறம்போற் சிவந்து அழகிய ஜடாமகுடமும் மூன்றுகண்களும் துணிந்து விசாலம்பொரு நதிய நான்குபுயங்களும் கரத்திற் பிரமகபாலமும்பெற்று விளங்கத் தக்கதாகச் சிவகணசேனா பதிசூளுடன் கலந்தான் துன்மதன்—எ-று

காலதூதுவர்கள் கண்டுகொண்டுமுதிர்கதமுமானமு மிருந்திடன், மேலிடாவவனை பெங்கள்பால்விடுமின் விடுமினென்றவர் விரைந்து டென், ஞாலகாலக ராவதாமென வடர்ந்தபோதெதிர் திரும்பினார், சிலஞானசிவ தூதர்நின்றுசிலர் சீறினாவரை தூறினார்.

இ-ள். ஒர்ப்போன கருமிறத்தையுடைய தூதர்கள்திரும்பிஅகிக் கோபமும் ஆனானமுமுண்டாகி நாங்கன்பிடித்ததுன்மதனையெங்கள வாமாண்டிங்கு விடுங்களென்று திருப்பாற்கடலிற்பிறந்தஆல சாலகாலகதூ ஆர்ப்பரித்துக் கொண்டெழும்பிச் சிவபெருமானிடமிருந்து வந்ததுபோல் தொடர்ந்து வருவதைப்பார்த்துச் சிவாராமமுத் சிவஞானமுமுள்ள சில சிவகணங்கள்கின்று காலதூதர்களைக் கோடித்து ஆயுதங்களினும் குத்தியும் வெட்டியும் பெயதுஞ் சின்ன பின்னங்களாகச் செய்தார்கள்—எ-று. (அசு)

தாளினுலன லுயிர்ப்பினுலுயர் தடக்கையானகை முழகவினும் றேளினுவிடியு முட்கமிக்கவதிர் சொல்லினுலடரும் வில்லினால் வாளினுலயில்கொள் வேலினுன்மழு வலத்தினுயன வன்னியாற் கூளிராமகிழ வந்தெதிர்த்தவர் குலைந்துசாய்தர மலைந்தனர்.

இ-ள். காலகளினுலும் அனல்வீசுகின்ற பெரு முச்சுகளினுலும் நீண்டியர்ந்த கைகளினுலும் அட்டகாசஞ்செய்து நகைக்கின்ற ஆர வாரத்தினுலும் இடியும் நடுங்கும்படிப் பேசுகின்ற சொற்களினுலும் வீற்களிறொடுத்தெய்யும் பாணங்களினுலும் கத்திகளினுலும் ஒள்ளிய கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதங்களினுலும் கண்டகோடாவிச வினுலும் நெற்றியிலிருக்கும் அக்கினிக் கண்களினுலும் பேய்களும் பசாசுகளும் கழுக்குளும் தங்களநாவினுக்குரிசையாகிய உணவுகிடைத்ததென்று சந்தோஷிக்கத்தக்கநாக யமதூதர்களது தேகங்களெல்லாம் கண்டதுண்டமாய் விழும்படிச்சிவகணங்களாய்வுத்தஞ்செய்தார்கள்—எ-று. (அசு)

கரமறுத்துமழல் விழிசிதைத்துமழல் காறுணித்துமலை யெனவிழ்ச், சிரமிறுத்துமிரு கன்னதாமொடு செவிதகாத்துமுயிருலையும் றாமொடித்துமுயர் புயமுரித்துமெயி துகவிடித்துமவ ரிடையநீன, வரமிரித்துநதி யுதிரமோடமிடன் மடியமிடுகமரின் முடுகினார்.

இ-ள். கைகளையறுத்துங் கால்களைவெட்டியுந் தோள்களைநிதைத்தும் மலைபோல் பூமியில் உடல்களா சாயநதுவிழத்தலைகளையறுத்துஞ் சிவநக கண்களைப்பிடுங்கியுந் காதினோடிகளினதையுந் தோர்த்துந்நாம உயிர கலங்கத்தக்கதாந மாபிசிலையடித்துமபற்கோபுரிந்ததும் யமதூதர்களது உருவங்களழியவும் இரத்தநீர்வள்ளார ஆட்க

ளீபால் பெருகியோடவுஞ் சிவகணங்கள் யுத்தத்தில் போர்செய்தார்கள்—எ-று. (அஅ)

செக்கர்வானமெரி குஞ்சிதாரகைகள் சிந்துதந்நிரா கொண்டலே தொக்குமேவுமுட லந்தடித்தனைய சொரிதழற்கண்ணிடு கடர்கடா மிக்கவெண்ணில்பல பிறைகளுள்ளவென மேவுபேபொயிறு விரவலா லக்கணத்தியம படர்முடிந்தகள மந்தரத்தைநிக ராகுமால்

இ-ள். போர்க்களத்தில் மடிந்துகிடக்கும் யமதூதர்களது தலை யிலிருக்கின்ற மயிர்கள் செவ்வானம்போலவும் உதிர்ந்துகிடக்கும்ப ற்கள் நட்சத்திரங்களைப் போலவும் கறுத்தநிறங்கொண்ட தேகங்கள் சூற்கொண்ட மேகங்களைப்போலவும் அக்கினியைப்போ லிருக்கும் கண்கள் மின்னல்களைப்போலவும் கோரைப்பற்கள் அநேகமூன்றும் பிறைகளைப்போலவும் பிரகர்சித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த யுத்தக ளம் ஆகாயத்தைப்போல் விளங்கிக்கொண்டிருந்தது—எ-று. (அக)

அரிந்ததுண்டமு மிழந்தகண்களு மழிந்தவாய்களு மலக்கணு முரிந்தமார்பமு மயங்குநெஞ்சமு முடிந்தசென்னியு நெடுங்குடர் சரிந்தவந்தியு மொடிந்தெலும்பொடு தறிந்ததாள்களு முயிர்ப்புறம் பிரிந்தபே ருடலு மன்றிசின்றதொரு பேருமங்ஙனிலே பேசினே.

இ-ள். அவைகளைச் சொல்லுமிடத்தில் மூக்கறுபட்டதுகளும் தோட்களிழந்ததுகளும் வாய்கள்வெட்டுண்டதுகளும் மார்புகள் துன் பத்துக்கிடமாகத் துளைபட்டதுகளும் மனது கலங்கினதுகளும் தலை யொழிந்த முண்டங்களும் நீண்டருடல்கள் சரிந்தவயிறுகளும் ஓடிந் தளலும்புகளும் துண்டமாகிய கால்களும் உயிரகன்ற தேகங்களும்மா கக் கிடந்தவைகளேயல்லாமல் அந்தயுத்தகளத்தில் உயிரோடுங்காய ப்படாமல் இருந்த ஒரு யமதூதனுமில்லை—எ-று. (க௦)

புலகையாடமரி லூனுகார்துமிசை பறவையாடின பதம்பெயர்த் துலகையாடின மகிழ்ந்துபாரிட மடங்கவாடின விழுங்குறைத் தலைகளாடின விரத்தசாகர தாங்கமாடின வரந்தவா வுலகையாடல்கொள வல்லகாலபடி ருற்றுவந்தகள முற்றமே.

இ-ள். உலகங்களிலிருக்குஞ் ஜீவகோடிகளைத் தருமந்தவறு மல்வெற்றிகொள்ளும்வல்லமைபொருந்திய யமபடாள்வாள்—வேல்-க த்திமுதலிய ஆயுதங்களினுல்யுத்தஞ்செய்துயுத்தகளமெங்குமடிந்திரு ந்தவர்களது மாமிசங்களைக் கொத்தித்தின்று ஆகாயமார்க்கத்திலெழு ம்பிப் பட்டிகள் பறக்கின்றவைகளும் வைத்த அடிகளைப் பேர்த்துப் பேர்த்துப் பசாசங்கள் கூத்தாடுகிறவைகளும் பூதங்களாகநோத்து நடிக்கின்றவைகளும் வெட்டிண்டுவிழுந்ததலைகளெழுந்தெழுந்தாடுகி

ன்றவைகளும் இரத்தவெள்ளம் நிறைந்த சமுத்திரம்போலிருப்பினாலு அலைகளையெனநாடுகின்றவைகளையெனருந்தன—எ-று. (௧௧)

சிட்டரானசிவ ஞானமாதவர்கள் சிந்தைநோவலொரு வன்மைசெய்திட்டபாவினாலு நீலகுலைந்ததென வெய்துகாலன்விடு தூதருந் கெட்டொழிந்தபொடி பட்டெனாமொரு கேடிலாதசிவ தூதர்கைப் பட்டபேரொழிய நின்றபேர்யம பதத்தைநாடினர் படர்த்தனர்.

இ-ள். மகிமைபொருந்திய சிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் மனது கலங்கத்தக்கதாக வருத்தஞ்செய்யும் பாவினருடைய குல கோத்திரங்களும் அவர்களது வாழ்வுங் கெட்டழிந்துபோவதுபோல் இயமராஜனனுப்பிப சேனைகளின்தேகங்களானது ஒருகாலத்து மழிவில்லாத சிவகணங்களால் வெட்டுண்டுங் குத்துப்பட்டு மிறந்தவர்க ணைங்க ஓடி வெவரித்திருந்த சிவதூதர்கள் இயமனிருக்குஞ் சையினி பட்டணத்தை நாடி யோடினார்கள்—எ-று. (௧௨)

இன்னதென்னவுரை யாடொனாதபய மெய்தியோடினர்த மிறை வனைந், துன்னியச்சமோ டிறைஞ்சிறின்றுமிகு துன்மதன்மையிற் கொண்டது, மன்னபோதுசிவ தூதர்வந்தது மடாந்ததுந்தம் படைக்கணஞ்சின்னமுற்றதுவு மன்னவற்கொடவர் சென்றதுங்கடிது செப்பினார்.

இ-ள். இன்னவகையென்று சொல்லுவதற்கு பயந்து வேகமா ய்த் தங்களரசனாகிய யமதருமனிடஞ்சென்று பயபத்தியுடனே வணங்கின்று நமது தூதர்கள் துன்மதன் பிராணனைப் பிடித்துக்கொண் டெவருகிறபோது சிவகணங்களடர்த்து யுத்தஞ்செய்து துன்மதனை விடுவித்துக்கொண்டதுமன்றி நமது சேனைகளையெல்லாம் வெட்டியுங் குத்தியும் யுத்தகளத்தில் மடியச்செய்து அன்னவனை விமானத்திலேற்றிக்கொண்டு கைலாயத்திற்குத் துரிதமாய்ச் சென்றார்களென்று சொன்னார்கள்—எ-று. (௧௩)

அதுசேர்க்கழிநெடிலடியாகிரியவிருத்தம்.

தெரிந்த தூதர்சொற் செவித்துணை புகுதலுஞ் சினக்கொடுந் தழன் மேன்மேல், விரிந்தபங்கிகள் பொரிந்தனசெறிந்தவர் வெருக்கொளப் புரூரங்கண், முரிந்தநெற்றியீ தாடினரீடிய மூடியபுகைவிசி,யெரிந்த கண்ணினை சொரிந்தன கொடுத்தழ லிருண்டன திசையெல்லாம்.

இ-ள். அத் தூதர்சொல்லிய சங்கதிகள் இரண்டு செவிகளினாலுங் கேட்டமாத்கிரத்திற் கோபாக்கினி மென்மேலும்வளர்ந்து மன ததுள்ளடங்காமற் சபையிலிருந்து விலகும்படியாக் நெடுங்குத்

தீவகதாத இரண்டுபுருவங்களைப்புகழ்ந்துத் திசைகளெல்லாம் புகை
சூழத் தணகளினின்றும் நெருப்புப்பொறிபறக்கப் பார்த்தவர்கள்
தலைமயிர் எரியத் தக்கதா யமத நமன் கோபித்துப் பார்க்கும்போது
எட்டுத்திசைகளும் பூமி ஆராயமென்கும் அந்தகாரமாப்ப புகைமா
கிய இருக்குமுந்து எண்டது—எ-று. (ச ச)

மண்டிவெங்கதத் கழறிலக்கொண்டென வளர்கூர்சி துளங்கப்பா
ரெண்டி ராமுகம் பொறிபெழந்துணக்கர மெறறிமற்றில்லாக
துண்டவெண்பிறையிறநிடை சிழவெழச சராகி வெருக்கொள்ள
வண்டகோளகை வெடிபடவடிபட வலமரணைச் செயதான.

இ-ள். மூண்டெழுந் கோபர்க்கினியினால் சமந்த தலைமயிர்கள்
துடிக்கப் பூமியிலும் எட்டித்திக்குகளிலும் பொறிபறக்க இரண்டுகர
ங்களையுந் கொட்டிக்கொண்டு மூன்றும்பிறையைப்போன்ற கோரப
ற்கார் வெண்ணிலவெறிக்கத் தக்கதாகவுந் தேவர்களும் அசுரர்களுந்
திடுக்கிட்டு பயப்படவும் பரம்மாண்டகடாகங்களும் வெடித்து இடி-
யத்தக்கதாகவுந் சுழலத்தக்கதாகவும் யமதநமராஜன் நகைசெய்
தான்—எ-று. (சூரு)

செஞ்சேவையும்க் கொட்டிப் பிவாரில சீறினுங்களினீங்கள்
வெஞ்சுமர்த்திறம் விளத்திராவிளைத்தலால் விளைந்தகோவிதுவீவி
ரஞ்சனுவளது பகாமென விடிபென வறைந்தனனவரஞ்சிக்
குஞ்சிதாழ்த்தெம் குறையலவயலவர் குறையெனக்கதமிருகான்

இ-ள். தூதர்களைப்பாராபுகைநாலைநுகிப் பொருந்தவளர்
சகத்திற்குள் உலகஞடையெகத்தெய் பாட்டாபதமாதோ ளு
கள் ஆணவங்கொண்டு ஒருநிநுகொருந் கூடாபாபுபுட்பா
அதனாற்றுகே சிவகணங்காந் சிவையுந் தானி ரா பரதநர
யும் பயப்படாமல் ஆதிபேடநகமாக வுளவளர் செலவாக
னென்று இடியிடித்ததுபோல யமசூரமராதாந் கொட்டிவது தாந
ர்க்கா பயங்கொண்டு வணங் எங்குந் தாந் சூறமலல செயலா
றிக்களே எங்களைபடித்துத் துளமந் விவிவித்துக்கொண்டு கைலா
யத்திற்குப் போயின்றபோது விசொடாந் துமரிபு எங்களை வெ
ட்டியுந் குத்தியும் காணாதித வருந்தருச்செய்தாராகள்—எ-று. (சூக)

கொடர்ந்துவந்தென தூதரைச்சிலரெநிர் தொலைப்பதேதொலைந்
தாரென், நடந்தவாசகங் கெடபதேபாழினு மடு மமகிலங்கள், கட
ந்தவாண்மையு மானமுமென்பெருங் காவலுஞ்செங்கோலு, நடந்த
வாமிக கன்றுகன்றிதுவெனப் பன்முறைநவில்கின்றான்.

இ-ள். கமது தூதர்கள்பிடித்த மஹாபாத்கனாகிய துன்மதனை
விதிவித்துக்கொண்டு கைலாயத்திற்குப் போவதுமல்லாமல் தொடர்

நாவுக்கரைச் சங்கரிக்கல யாம் ரிப்படிக்கொந்த சமசாரமங் கே
 ி ஸாயிற்று இது மிகவுற்புதுமையாயிற்று உகெமெல்லாம் வெற்றி
 கொள்ளும் என் னுண்மையையுஞ் செங்கோலையுந் தேவாதிதேவர்க
 ளும் மீறி நடக்கமாட்டார்களே என்றுநன்றென்று கோபத்துடனே
 பலதரஞ்சொன்னான்—எ-று. (கௌ)

இவைபுரிந்தவர் சிவகணத்தவரெனு மெண்ணாதும் நிறைவற்காக்,
 தவமுயன்றவர் தமைநமதுதுயர் தடுத்தனபோலவன்னாக், சயருநெ
 ன்சின னஞ்சினன் னுன்மத னல்லினைக்கணக்குண்டெ, லவைவிளங்
 கிய சித்திரகுத்தார்நீ ரறைந்திடும் விரைந்தென்றுன்.

இ-ள். இப்படி நம்முடைய தூதர்களைச் சங்கரித்தவர்கார் சிவ
 கணங்களென்று ஆலோசனைசெய்து வினாக்குகந்த தருமங்கள் சிவ
 பூசை சிவவிரதங்கள்செய்த சிவபக்தர்களை நம்முடைய தூதர்கள்
 விசாரியாமற்போய் பிடித்தார்களோவென்று சந்தேகமாகி மனதில்
 பயங்கொண்டு சித்திரகுத்தரைப்பார்த்துத் துன்மதன் வினாக்கள்
 செய்ததுண்டோ இருந்தால் கணக்குப்பார்த்துச் சீக்கிரமாகச்
 சொல்லுமென்று எமதருமராஜன் விசாரித்தான்—எ-று. (கௌ)

கருதினும்பயச் தரும்பெருங் கமிந்தொழிற் காலன்வாய்மொழிகே
 ளா, வெருவியங்கவர் பன்முறைபன்முறை மிகவுமங்காராய்ந்து, தரு
 மகேன்கொடுந் துன்மதனிப்பவந் தனிந்மன மொழியாக்கை, மருவு
 புண்ணிய மணுவளவிலனென வணங்கியின் றெதிர்சொன்னார்.

இ-ள். நினைத்தபோதெல்லாம் அச்சத்தைக்கொடுக்கும் கொடிய
 அதிகாரமுடையவனாகிய எமதருமன் சொற்படிக்கு பயந்து உடனே
 கொடிய துன்மதன் புண்ணியஞ்செய்த கணக்குண்டோவென்று பல
 தரஞ் சோதித்துப் பார்த்துப்பார்த்து தருமராஜனே அவன் இந்த
 ஜனனத்தில் மனதில் நினைத்தாகிலும் வாக்கினும் சொல்லியாகிலும்
 காயத்தாற் செய்தாகிலும் அணுவளவேனும் புண்ணியஞ் செய்ததில்
 லையென்று சித்திரகுத்தர்கள் தொழுதுவின்று விண்ணப்பஞ்செய்த
 தார்கள்—எ-று. (கௌ)

துகடவிரந்ததோர் புண்ணியமில்னெனச் சொற்றலுந் தொலையா
 ப்பா, விகடனக்கொரு துணையிலே செயல்வியப் பெனவெழுந்தேய
 ண்ட, முககிமேல்கொளக் கால்கிளர்கோட்டுமெம் மோட்டுமெம்மற
 மெருப், பகடுமுன் னர வெரினிடைப் புருத்தமைப் பரவைபோல்
 வழிக்கொண்டான்.

இ-ள். சித்திரகுத்தர் கணக்குப்பார்த்து அணுவளவாகிலும் பு
 ண்ணியஞ் செய்ததில்லையென்று சொல்லிய வசனங்கேட்டு மறுபாசு

வி இவன் ஒருவருக்கும் உதவிசெய்ததில்லை இப்பாவிபாகிய தன்ம தனுக்குச் சிவகணங்கள் சகாயமாகவந்தது மெத்தவும் அதிசயமாயி ருக்கிறதென்று சிங்காசனத்திலிருந் தெழுந்துவந்து பிரமாண்டகோ ளகைவரைக்கும் அளாவிய உயர்ந்த கொம்புகளையும் கால்களையுமு டைய கருமைநிறங்கொண்ட மஹமேருகிரிபோல் அலங்காரமாகி வந் துநின்ற எருமைக்கடாவின் முதுகின்மீதிலேறிக்கொண்டு யமதூதக ணங்கள் நீலநிறச் சமுத்திரம்போற் சுற்றிக்கொண்டு வரத்தக்கதாக்க கைலாசத்திற்குப்போகு மார்க்கங்கொண்டு எமதருமராஜன் சென் றான்—எ-று. (௧00)

அதிசயத்துட னிறந்தவரொழிந்துவர் தடைந்த தூதுவர்குமு முதிருமச்சமு மேல்கொளக்கோபமு மூண்டெழுவிராதேகி விதிபரம்பரம் பொருளெனவருளென விளங்கினோர்யாவர்க்குங் கதியளித்திட நன்றருளெம்பரன் கயிலையைக் கண்ணுற்றான்.

இ-ள். சிவகணங்களினால் இறந்ததூதர்கொழிய மன்றைத்தூ தர்கள் சுற்றிக்கொண்டவர மனதில் சிவகணங்கள்செய்த அதிசயமும் போகிறயிடத்தில் என்ன நடக்குமோயென்றே அச்சமும் சிவகணங் கள் விசாரியாமல் இப்படிசெய்யலாமோவென்னுங் கோபமும் மேலு மேலும் அதிகரிக்க அதிவேகமாய்ச்சென்று வேதார்த முடிவில்விளங்கிய பொருளென்றும் கருணைக்கடலென்றும் குறிப்பினாலறிந்த தபோதனர்களுக்கெல்லாம் சிவபதவியைக் கொடுக்கத்தக்கதாக்க பரம சிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலாசகிரியை எமதருமராஜன் இர ண்டு கண்களினாலும் தரிசனஞ்செய்தான்—எ-று. (௧03)

ஆலகாலமுண் டருள்பரானுலயத் தணிக்கடைப் புறத்தங்கோர் சீலமாயனு மயன்முதலோர்தொழுஞ் சிறப்பினும்சிறந்தொன்று ஞாலமேழினே டேழும்வந்தெய்தினு கெவிவிடை வெளிகாட்டுங் கோலமாமணி மண்டபமுளதது கூறலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பாற்கடலிற்பிறந்த ஆலகாலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்து தேவர்களுக்கு அமிர்த்தத்தைக்கொடுத்து உலகங்களையெல்லாம் இரட் சித்த கருணையையுடைய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் அரமணை வாசல் முகப்பில் கவரத்தினங்களிழைத்த ஆசாரமாகிய சபாமண்ட மத்தில் சிவதருமபரானு விஷ்ணுவும் பிரமதேவனும் தேவேந்திரன் முதலிய தேவகூட்டங்களும் எக்காலமும் பிரகாசித்துக்கொண்டிரு க்கும் பூலோகமுதல் பதினாலுலோகங்களிலுமுள்ள யாவர்களும் வந் திருந்தாலும் கெவிவிடைவெளி காண்பிக்கும் விசாலமாகி அலங்கார ம்பெற்றிருக்கும் அந்த ஆசாரமணி மண்டபத்தின் சிங்கார அதிசய ன்களை எவர்களாலுஞ் சொல்லமுடியாது—எ-று. (௧02)

மிக்கபேரொளி யுலகெலாம்விளங்குற விளங்குமண்டபந்தன்னிற்
றிக்குபாலருங் கடவுளர்தொகுதியுஞ் சென்றுமுன்பணிந்தேத்தித்
தக்ககாரியம் புகன்றிடவிஞ்சையர் சாரணர்புகழ்பாடச்
செக்கரஞ்சடை முனிவருஞ்சித்தருந் திரண்டிளின்மெதிர்போற்ற.

இ-ள். அதிக பிரகாசத்தினால் உலகங்களை யெல்லாம் ஒளிரச் செய்
ய்யும் அந்த மண்டபத்தில் இந்நிரன்முதலிய எட்டுத்திக்குப் பாலர்
களும் தேவகூட்டங்களும் வந்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்துதாங்
கள் வந்தகாரியங்களை விண்ணப்பஞ்செய்யவும் வித்தியாதாரர்கள் சா
ரணர்கள் சிவமகிமையைச் சங்கீதமாகப்பாடவும் சிவநதசடாமகுட
முடைய முனிவர்களும் சித்தாகணங்களும் தொழுது எதிரின்றுதுகி
க்கத்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧0௩)

தேடியாரணங் காண்கிலாப்பரம்பரன் றிருவருத்தவந்தன்னு
னீடியாவருந் தொழப்பெறுங்கணுதிபர் நினாதொழப்பன்னாறு
கோடிகாலாவந் தெதிர்ப்பினும்விழுங்கிமுன் நேக்கிடுங்குறட்பூதம்
பாடியாடிமுன் னிறைஞ்சிடவலகைகள் பணிந்தெதிர்பரந்தோங்க.

இ-ள். வேதங்களுந்தேடி அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனை மஹா
தவங்கள்செய்து எப்போதுங்கண்டு தரிசிக்கப்பெற்றும் தேவர்கள்
முதலிய யாவர்களும் வணங்கப்பெற்றும் இருக்கிற சிவகணங்களும்
பிரளையகாலாக்கினி ருத்திரர்முதலிய பிரமதகணுதிபர்களும் நின்று
பணியவும் பல நூறுகோடி காலர்கள்வந்து பேர்செய்தாலும் அவர்
களைக்கூட எடுத்துவிழுங்கி எப்பமிடுங் குறுகியபூதங்கள் முன்னின்
றுபாட்டுகள்பாடிக் கூத்தாடிக்கொண்டு தொழவும் பேர்க்கூட்டங்க
ள் தெண்டனிட்டு முன்னின்று புகழ்த்தக்கதாகவும்—எ-று. (௧0௪)

அந்திவெண்பிறை வேணியுறுதற்கணு மணிப்புயமொருநான்குந்
சுந்தரந்திக முழைமழுப்பிரம்புடன் சுரிகையுந்தடக்கையும்
வந்தசூரிய லொண்ணிலர்புகுந்தன வடிவமுமுநீறு
மெந்தைதந்திடப் பெறுநநிவானவ னிருந்தனனிளிதம்மா.

இ-ள். முன்றும் பிறையணிந்த சடாமகுடமும், நெற்றிக்கண்
ணும், நான்குபுயமும், அழகியமானும், மழுப்படையும், பிரம்பும்,
கண்டகோடாலியும், சூரியும் பிடித்திருக்குங் கரங்களும் அநேகஞ்
சூரியர்கள் ஒருமண்டலத்தில் உதயஞ்செய்ததுபோல் விளங்குந்தி
ருமேனியும் நெற்றிமுதலிய தானங்களில் அணிந்திருக்கும் விபூதிபிர
காசிக்கவும் பரமசிவன் றிருவருள்பெற்ற நகுதிகேஸ்வரர் ஆசாரமண
டபத்தில் நவரத்தின சிங்காதனத்தில் எழுந்தருளியிருந்தார்—எ-று.

இருவாசங்கர ஞானொளநந்தியெம் மிறைவன்வீற்றிருந்தோங்கு, மருவருஞ்சபைச் சேணிடைக்கண்டிதன் வாகனத்திழிந்துள்ளம், வெருவியாடையை யொதுக்கிவாய்ப்புதைத்தருள் வெள்ளமேயனையான் முன், கருகுமுள்ளமும் வடிவமும்படைத்தவெங் காலன்வந் தெதிர் சார்ந்தான்.

இ-ள். பரமசிவம் இரண்டு உருவங்கொண்டதென்று வேதாகமங்கள் சொல்லும் மகிமையையுடைய இரண்டாஞ்சம்புவாகியும் நமது கர்த்தாவாகியுமிருக்கிற நந்திகேஸ்வரர் எழுந்தருளியிருக்குஞ் சபாமண்டபத்தின்பிரகாசம் ஆகாயத்தில் விளக்கமாயிருப்பதைப் பார்த்துத் தரிசித்தவுடன் எருமைக்கடாவை விட்டிற்றங்கி மனதில் அச்சங்கொண்டு மேலேயிருக்கும் வயிரபாசத்தை இடையிலீறுக்கிக் கட்டிக்கொண்டு கையினால் வாயைப்பொத்திக்கொண்டு கருணைக்கடலாகிய நந்திகேஸ்வரர் முன்னாக இருள்போன்ற மனச்சந்தேகம் படைத்த எமதரும ராஜன்வந்து எதிரின்றான்—எ-று. (க0௬)

கண்டிறைஞ்சிமுகக் கால்வலங்கொண்டென் காசினியிடைச்சேர்ந்த தண்டிபோற்படிந் தீரிருகாலருந் தலத்திடைப்பணிந்தேத்திக் கொண்டலாமென நின்றுகால்குவியக்கை குவித்தியாவருங்கேட்ப மண்டிபோரு ணந்திவானவனெதிர் வகுத்துரைசெய்கின்றான்.

இ-ள். வந்து தரிசனஞ்செய்தவுடன் வணங்கி மூன்றுதரம்வலம்வந்து உருக்கத்துடன் பூமியிற்கிடப்பதுபோல் பன்னிரண்டிறம் தெண்டனிட்டெழுந்து கருமேகம்போன்ற கரசரணதிகளைக் குவித்துச் சபையிலுள்ள யாவருங்கேட்க மிகுந்த பெருங்கருணை நிறைந்த நந்திகேஸ்வரர் சன்னிதானத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்யத் தொடங்கினான்—எ-று. (க0௭)

தெண்ணிலாநறுங் கண்ணியஞ்சடாடவித் தெய்வநாயகனெங்கு முண்ணிலாவிய பகவனெம்பரம்பர னுமையவ ளொருபாக னெண்ணிலாவுயிர் புரிந்தவல்லினைபறிந் திதற்கிதென்றுறுந்தண்டம் பன்னுமாமெனக் கனாதிபேபணிக்கயான் பணிவிடைப்படிநின்றேன்

இ-ள். தெய்வங்களுக்கெல்லாம் நாயகனாகிச் சந்திரனையும் வாசனைபொருந்திய கொன்றைமலரையுஞ் சடாமகுடத்தி லணிந்து எங்கும் பரிபூரணமாகியும் பராபரவஸ்துவாகியும் பகவனாகியும் பார்வதியை யிடப்பாகத்தில வைத்துக் கொண்டிருக்கும் பரமசிவன்என்மே லருளவைத்துக் கணக்கிலாமல் நிறைந்திருக்கும் ஜீவபேதங்கள்செய்தபாவங்களை விசாரித்துப் பாவங்களுக்குத் தக்கதாகத் தண்டனை கண்டனை செய்கிக்கச்சொல்லி ஆதிகாலத்தில் கட்டளையிட்டபடி ப

ணிவிடை செய்துக்கொண்டு இன்னேரம்வரைக்கும் நின்றேனென் றான் காலன்—எ-று. (௧௦௮)

இற்றைநாள்வரை யோரிடையூறும்வந் தெய்திடா துலகத்தென், வெற்றியாணையே நடந்ததிப்போதது வியந்ததென்னதிகாரமுற்றும் வேண்டிலன் வேண்டினர்க்கேவதே முறைமையென்றித்தண்டஞ், சு த்றுபாசமங் கெடுத்துமுன்வைத்தனன் சுரர்கணத்தொகைகாண்.

இ-ள். பரமசிவம் கட்டளையிட்டநாள்முதல் இதுவரையில்உல கங்களில் அடியேனுடைய கட்டளையும் செங்கோலுந்தவறாமல்நிறை வேறிவந்தது இப்போது என்னுளையும் ஆக்கினையும் தவறிப்போயி ற்று ஆகையினால் இந்த அதிகாரம் அடியேனுக்கு வேண்டாம்வேண் டிபவர்களுக்குக் கொடுங்கெனென்றுசொல்லிச் சகலதேவர்களுக்காண் நந்திகேஸ்வரர்முன்பாக யாவர்களுங்கொல்லுஞ் செயலுடைய இய மதண்டத்தையும் சுற்றியிழுக்கும் பாசக்கயிறறையும் காலன் வைத் தான்—எ-று. (௧௦௯)

ஆற்றல்சால்யமன் செய்கைகண்டப்படி யாகநின்றதிகார மாற்றிவேறொரு காலனுக்குன்பதம் வழங்குதல்வழக்கால்வெள் ளேற்றுநாயகன் சைவகன்னெறிதனக் கிடரிழையாதனபாற் போற்றலாதநீ யொழிவதேநெறியெனப் பின்னரும்புகல்கின்றான்.

இ-ள். மிகுந்த வல்லமையுடைய யமன் செய்ததை நந்திகேஸ் வரர் பார்த்து நீசொன்னபடியேயாகட்டும் உனது அங்காரத்தைவா ங்கி மற்றொருகாலனுக்குக் கொடுக்கிறதேநீதி வெண்மைபொருந்திய ரிஷபவாகனருடராகிய பரமசிவனது சைவமார்க்கந்தவறாதசிவனடி யார்களை வணங்கி உபசாரஞ்செய்யாமலும் மதத்தினால் விசாரியாம லும் வருத்தஞ்செய்தமையான் உன் அதிகாரத்தை மாற்றிவைப்பதே காரியமென்றுசொல்லி பின்னையுந் திருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று. (1)

தேவர்தேவனுக் கன்பனையானுமெத் தேவருமுனிவோரும் யாவருந்தொழத் தகும்பெரியோன்றனை யிடருமப்பிணிப்பித்த பாவகாரிகீ யென்செய்தாய்சிவனையே பழித்ததன்றோவென்னுத் தாவிவாதவெஞ்சினத்தொடுமருள்செய்தான்சங்கரனருளபெற்றான்.

இ-ள். தேவாதிதேவர்களும் பணித்தேத்துக் தெய்வ நாயகனு கிய பரமசிவனுக்கன்பனை சகலதேவர்களும் தபோதனாகளும் மற்று முள்ள எவாகளும் வணங்கி வாழ்த்துதற்குரிய வண்மையுடைய சிவ பகதனை பாசகயற்றினால் கட்டியிழுத்து வருநதும்படிசெய்வித்தபா வியாகிய நீ என்னகாரியஞ்செய்தாய் இக்குற்றஞ் சிவனைச் செய்தது

போல்லவாவென்று மிகுந்தகோபத்துடனே பரமசிவத்தினை அ
நுக்கிரகத்தை யடைந்த நந்திகேஸ்வரர் திருவாய் மலர்ந்தார்—எ-று.

க ளி வி ரு த் த ம்.

அடுத்திற் கண்திபர்க் கதிபன்கூறலு
மொடுங்கின னுயிர்ப்பில னுடலமுள்ளமு
நடுங்கினன் வேர்த்தன னுவுணங்கினன்
படுங்கொடும் பயமெனும் பரவையாழ்ந்தனன்.

இ-ள். வெற்றிப்பிரதாபமுடைய பிரமதகண்திபர்களுக்கு அர
சனாகிய இரண்டாவது சங்கரன் கோபித்துச் சொல்லியவுடனே தே
கமெல்லாங்குன்றி மூச்சுவிடுவதற்கு மசக்கத்தனாய்த் தேகம் நடுக
குற்று வியர்த்து நாவுலர்ந்து அச்சமென்னுங் கடலில்காலன்மூழ்கிக்
கிடந்தான்—எ-று. (ககஉ)

கற்றுணர் வுற்றநம் கலையுஞானமு
முற்றுணர் பேரருண் முயங்குமாதவ
வற்றைநான் மறவித னச்ச மொப்புறச்
சொற்றிடி லெளிதெனச சொல்லலாகுமோ.

இ-ள். படித்தறிந்த நல்ல சிவசாத்திரங்களும் சிவஞானமும்
பொருந்திய நன்மையைத்தரும் பெருமையுடைய இரக்கத்துடன் த
போமகிமைபெற்ற சயிமினிபகவானே நந்திதேவர் கோபித்துச்சொ
ன்னபோது எமதருமன் அச்சங்கொண்டிருந்ததுபோல் மற்றொருவ
ரிப்படி நடுக்கங்கொண்டிருந்தவர்களில்லை அக்காலன்பட்ட அவதி
யையெவராகளாலும் இவ்வகையென்று சொல்லிமுடியாது—எ-று.()

பயக்கடல் விழுந்தொரு படியினாலெழூர்
தயர்த்தன னறிவுவந் தடையப் பேரரு
ணயப்பிடை விடாவரு ணந்திதேவன்முன்
வயத்திறன் மறவியும் வணங்கிக்கூறுவான்.

இ-ள். அச்சமென்னுஞ் சமுத்திரத்தின்கண் மூழ்கியிருந்தவன்
ஒருவிதத்தினால் யெழுந்து மனநதெளிந்தது ஆலோசித்தது இது நன்
மார்க்கமென்றறிந்து பெரிதாகியகருணையின் கன்மையைவிட்டுநீங்கா
த அருட்கடலாகிய நந்திதேவர் முன்பதாக சகல லோகங்களையுஞ்
ஜெயங்கொள்ளும் வல்லமையுடைய தண்டதரானாகிய யமன் சாஷ்டா
ங்கமாக தெண்டனிட்டு வணங்கிச சொல்லுகின்றான்—எ-று. (ககச)

தலைவரின் னேவலைத் தலையின்மீதுகொண்
டலைவற வென்றொழி லாற்றி னேன்மலைச

தினமகிசசநதகம். என்
உ. வே. சாமிநாதையர் துல நிலை

சிலையவ னன்பனைத்திருநததனை-20.

மிலைதிரு வுளத்தினுக் கிசைந்தசெய்கென.

இ-ள். கர்த்தனே தேவரீர் கட்டளையிட்ட கட்டளையைச் சிரத் தின்மேற்றரித்துக்கொண்டும் யாதும் வசையில்லாமல் என் னதிகா ரம் நடத்திக்கொண்டும்வந்தேன் மஹாமேருவை வில்லாகவளைத் துப் பிடித்த சிவபெருமானது அடியார்களுக்குப் பொல்லாங்கு செயத தில்லை ஆகையினால் தேவரீர் சித்தத்திற்றேன்றியபடி அடியேனுக்கு புத்தி கடாகூறிக்கவேண்டுமென்று காலன் வணக்கத்துடன் விண்ண ப்பஞ்செய்தான்—எ-று. (ககரு)

நண்ணுமிப் பிறப்பிடை நவிலித்துன்மதன்
புண்ணிய மொன்றிலன் புனிதற்கன்பனென்
மெண்ணவுந் தருவனே யெனதுதூதுவ
ரண்ணலே யறியுந் தடர்ப்பரோவென்றான்.

இ-ள். கொடிதாகிய துன்மதன் இந்தஜனனத்தில் வந்தபின்பு ஒருகருமமுஞ் செய்ததில்லை பரமசிவனுக் கன்பனாகியிருந்தால் அவ னை என்னுடைய தூதர்கள் பயமில்லாமற் பிடித் திழுப்பார்களோ வென்று நந்திகேசுவரர் சமூகத்தில் காலன் வினாவினான்—எ-று. ()

என்றலு முகிணகை யினசிலாவென
நன்றிது நன்றென நந்திவானவ
னன்றவற் பார்த்திவ னானுக்கன்பனென்
றென்றுநீ யுணர்நதிலே போலுமுள்ளதால்.

இ-ள். இப்படிக் காலன்கூறினவுடன் நந்திகேசுவரர் சிறுசில வெறிப்பதுபோற் குறுகைக்கொண்டு இது நல்லகாரியநதான் நல்ல தென்று காலனைப்பார்த்து துன்மதன் சிவரூபமாக யிருப்பதைக்கா ட்டி இவன் சிவபக்தி யுணடானவனென்று உன்மனதில் தோன்றிய தில்லை ஒருகாரியமும் நன்றாகவிசாரித்தறிந்த தில்லைபோலிருக்கிறதெ ன்று திருநந்திதேவர் திருவாயமலாநதான்—எ-று. (ககௌ)

வன்பெரு நரகிடை மறுகு வோர்சிவ
னன்பரை யிகழ்பவ ரனறியங்கவா
பொன்பொதி சடாடவிப் புனிதற் கொப்பென
வின்புறு வேர்க்கதிற் கிணைவ ராவரால்.

இ-ள். சிவனடியார்களை நிந்தனைசெய்தவர்கள் பரங்கரமாகிய நரகங்களில் வருத்தப்படுவார்கள் சிவபக்தராகது தங்கநிந்தனைவ

னத்தை பாமசிவனுக்குச் சமானமென்றெண்ணி வணங்கி நடக்கிற
வர்கள் சிவபதவிக் கரசர்களாக விருப்பார்கள்—எ-று. (ககஅ)

நிறையடி யவர்பிழை நீக்கி யாளுமெங்
கறைமலி களரருட் கடன தாதலான்
முறைபுரி நீயறி யாது முற்றிய
வறைபெருங் குறைபொறுத் தருள்வ னஞ்சனீ.

இ-ள். நிறைந்த சிவபக்தியுடைய அடியார்கள்செய்த குற்றத்
தைப்பொறுத் தாண்டு இரகழிப்பது நீலகண்டத்தையுடைய பாம
சிவனது கருணைக் கடையாளமாகவிருக்கும் ஆகையால் நீ யறியா
மல் உன் னதிகாரமுறைமையாகச் செய்வித்தாய் அந்த பெரிதாகிய
குற்றத்தைச் சிவன் பொறுத்து இரட்சிப்பார் நீ பயப்படாதே என்
றார்—எ-று. (ககக)

அற்புதம் கன்பனே யாமித் துன்மதன்
முற்பக னல்வினை முயங்கமுன் னோகாட்
டற்பர மாகிய தமனி யப்பொதுச
சிற்பர நாடகத் தரிசித் தானரோ.

இ-ள். இத்துன்மதன் முற்பிறப்பில் அநேகபுண்ணியங்கள் செ
ய்ததினால் இச்சனனத்தில் ஒருநாள் வேதாந்த மஹா வாக்கியமாகிய
அந்த அற்புதப்பொரு ளருவத்தையுடைய கனகசபையினிடத்தில்
ஞானசொருபனாய் விளங்கும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்
தத் தாண்டவவிரோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தான் ஆகையால் பாம
சிவத்துக்கு அன்பன் என்று நந்திதேவர் காலனுக்கு அறிவுவரத் தக்
கதாக உபதேசித்தார்—எ-று. (ககஉ)

தாவருஞ் சிதம்பரந தன்னி லற்புத
மேவருந் திருநட மேவிக் காணபரேற்
றிவினை மிக்கவர் திருந்து புண்ணியர்
யாவரு முத்தரோ ரைய மில்லையால்.

இ-ள். மஹாமகிமையையுடைய சிதம்பரகலத்தில் அதிசயமாக
ஆனந்தநடனம்புரியும் விரோதத்தை கொடியபாவிக்களாயினும் மே
ன்மைபொருந்திய தவயிழைத்தவராயினும் போய் தரிசிப்பார்களே
யாகில் அவர்களசெய்த பரபங்களெல்லாநதொலைந்து புண்ணியருப
மாகிச் சிவபதவியைபடைவார்கள் இதற்கொரு சந்தேகமும் இல்லை
பென்று எமதருமராஜனுக்குப் போதித்தார்—எ-று. (ககக)

ஆதலி னின்றறி யாது செயதவித்
திதுநீ யன்பனாஞ் செல்கை கொண்டரு

ஹைதனும் பொறுத்தன னடுங்க யாரையும்
வேதனைத் தண்டமும் விளங்கச் செய்தியால்.

இ-ள். ஆகையினால் நன்றாகவிசாரித் தறியாமல் நீ செய்தகும்ற்
த்தைப் பரமசிவன்பொறுத்தார் எதனாலெனின் நீ சிவபக்தியுடை
யவனென்று சித்தத்திற் றேற்றியிருப்பதால் இனிமேலாகிலும் பய
பக்தியுடன் நன்றாகவிசாரித்துச் சிவனடியார்களைப்பணிந்து மற்ற
பாவிக்குரிய தண்டனைகளைப் புரிநதுகொண்டிருக்கச்சொல்லி நந்தி
தேவர் கட்டளையிட்டார்—எ-று. (கஉஉ)

செய்ததீயின்குளரெனின் சிவன்றன் றெண்டர்பா
லெய்துத றவிர்தியே விறைவற் கன்பனீ
கைதவ மிலாதவெங் கால நின்பதி
நொய்தினி லேகென நோககிக் கூறினான்.

இ-ள். சிவனடியார்க ளென்னபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும்
அவர்களிடத்திற்கு நீ போகாமலிருந்தால் நீ சிவனுக்குரிய பக்தனா
வாய் மனதில் கபடில்லாமல் அறிபாமையினுற்செய்த கும்றத்தைப்
பொறுத்தோம் ஆகலின் உனது சைமினிபட்டணத்திற்குச் சீக்கிர
மாகப்போவென்று நந்திகேசுவரர் நமனுக்குக்கட்டளையிட்டார்—எ-று.

அந்தக னதிரயித் தடியர் தீவினைப்
பந்தனை யெய்தினும் படர லென்றனை
யெந்தையெம பரம்பரற் கன்ப ரென்பவர்
தந்தம தொழுககீ சாற்றென் றேத்தினான்.

இ-ள். நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றிய புத்தியைக்கேட்டு எமத
ருமன் மிகவு மதிரயித்துச் சிவபக்தர்கள் எனபாதகஞ்செய்திருந்
தாலும் அவர்களிடத்திற்குப் போகவேண்டாமென்று கட்டளையிட்
டீர்கள் சிவனடியார்கள் இவ்வகை யிருப்பார்களென்றும் அவர்கள்
நடத்தையும் குணங்களும் இவ்வகைப்பட்டதென்றும் தேவரீர் திரு
வுளம்பற்றவேணமென்று காலன்தொழுது தோத்திரஞ்செய்தான்.

அற்றவன் மொழிதல்கேட் டரனுக் கன்பர்தம
முற்றபே ரொழுக்கமே யுணர்த்து வான்புலன்
செற்றெழு முணர்வுடைச் சிலாத ரன்பெறு
நற்றவப் பயனிகர் நந்தி கூறுவான்.

இ-ள். இயமனுரைத்த மொழியைக்கேட்டுச் சிவனடியார்கள்
எப்படியிருப்பார்களென்றால் ஐம்பொறிகளின்வழி உலக விவகாரங்
களில் மனதுசெல்லாமலடக்கி சிவனையும் சிவனடியார்களையும் சிவன

திருவிழாக்களையும் கண்களினால்காணவும் சிவசரித்திரங்க்களையும் சிவ பக்தர்களது கதைக்களையும் செவிக்களாற்கேட்டும் சிவனுக் கற்புதமாகிய சந்தனம் மலர்முதலிய வாசனைத்திரவியங்களை மூக்கினால் அனு பவிக்கவும் சிவப்ரசாதமாகிய அன்னபாணதிகளை நாவினால் சுவைத் தானந்திக்கவும் வேதாசனமசாஸ்திரப்படி தோத்திரஞ்செய்யவும் சிவ சம்பந்தமான சித உஷ்ணமுதலியவைகளை ஸ்பரிசத்தால் அறிபவும் மனதைச் சிவத்திடத்திற்செலுத்தி இக் குணதீசயங்களையுடைய தொண்டர்களின்செயலைப் பஞ்சேந்திரியங்களைவென்று சிவஞான முற்ற தபோதனராகிய சிலாதரரென்பவர் அடைந்த தவப்பயனை யொத்த நந்திதேவர் தருமராஜனுக்கு உபதேசித்தான். (கஉடு)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

முந்தைமறை யாகமநன் னெறியணிபுண் டாராக முழுது நீந் றோர், சிந்தையினன் பிலரேனுஞ் சிவார்ச்சனைகள் செயவிரும்பிச் செய்வோர் திங்கின், பந்தமுன ரேனுமுருத் திரசிவசங் கரவமல பர மவென்று, சந்ததமு முரைப்போர்க ளிவரன்றோ விறைவனுக்குத் தரும்பேரன்பர்.

இ-ள். ஆதிவேதாசனவிதிப்படிக்கு விபூதியை மூன்றுரேகைகளாய் அவையவங்களில் தரித்தவர்களும் சரீரமெல்லாம் அணிந்தவர்களும் மனதில் பக்தியோடும் பக்தியில்லாமலும் சிவபூசைசெய்யு மவர்களும் கொடியபாவங்களைச்செய்தவர்களும் நாவினால் உருத்திரனே சிவசங்கரனே மலமந்லவனே பரமனே என்று சிவநாமகீர்த்தனங்களை எப்போதுஞ் செய்வார்களாயின் இவர்களெல்லாருஞ் சிவனுக்கு உரிமையான பெருமையையுடைய சிவபக்தர்கள்—எ-று. ()

செஞ்சடையோன் நெய்வழிதாச் சேவிப்போ ரங்கவற்குச் செவ்விமாநூ, வஞ்சுவைகூ ரமுதுதக மளித்துளோர் சிவாலயங்க ளகிலம் பேரற்றத், தஞ்சமெனச் செய்வோர்செய் விப்போர்கண் டுளமகிழ் வோர் னைவநீதி, விஞ்சசிவ னன்பர்தமைப் பூசிப்போ ரீசற்கு மிகுந்தநேசர்.

இ-ள். சிவந்த சடாமருடத்தையுடைய பரமசிவனுக்கு திருவிழாக்கள் செய்விப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அவ்விடத்தில் அறுசுவைபதார்த்தவகைகளுடன் அன்னதானங்கள்செய்தவர்களும் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தவர்களும் உலகத்தார் தரிதனஞ்செய்து பூசித்துக் கடைத்தேறத்தக்கதாகச் சிவாலயங்கள் கட்டுகின்றவர்களும் கட்டிவைக்கப்பட்டவர்களும் அவர்களைக்கண்டு சந்தோஷித்துப் புகழுகின்றவர்களும் னைவநெறிதவறாத சிவனடியார்களை வந்தனை வழிபாடி

த்து அவ்வடியார்களுக்கு அன்னவஸ்திரங்கள் பக்தியுடன் கொடுத்தவர்களும் சிவனுக்கு கந்தபக்தர்கள்—எ-று. (கஉஎ)

சிரமீதுங் களமீதுங் கன்னமீதும் புயத்தஞ் செங்கைமீது, முரமீதுங் கண்டிகையைத் தரித்துளோரு பனிடதத்துழ் றோர்வேண்டும், வரமீயத் தக்கசத வருத்திரமந் திரவிலவேர் மறைகட் கெல்லாம், பரமீதென் றுணருமெழுத் தஞ்சமுளைப் போர்கள்சிவ பத்தராவார்.

இ-ள். சிரத்திலும், செவிகளிலும், கண்டத்திலும், தோள்களிலும், மார்பிலும், உருத்திராசனங்களை அணிந்திருக்கிறவர்களும், வேதங்களின் சிரங்களிலும் உபபீடங்களைப் படித்துப் பொருளறிந்தவர்களும் விரும்பின, விரங்களைக்கொடுக்கும் வேதங்களின் ரகசியப்பொருளாகிய ஸ்ரீ ருத்திரமந்திரத்தை நூறு உரு ஜெபிப்பவர்களும் அந்த உருத்திரமந்திரத்தினமீதில் விளங்கியும் வேதமந்திரங்களுக்கெல்லாம் மேலாகி அரசாயினங்கும் பஞ்சாசுரமந்திரத்தை எப்பேரதுஞ் ஜெபஞ்செய்கின்றவர்களும் உத்தம சிவபக்தர்கள்—எ-று. ()

எந்தைபரன் மனைகோக்கி யுய்யானந் திருக்குளங்க ளேற்றகூல, னந்தவனம் பலசெய்வோர் செய்விப்போ ரருட்சைவ டற்றனத்துச் சிந்தைமகிழ் வுடனுறைவோ ருறையோர்க்கு வேண்டுவன செய்வோ ரீச, னந்தமிலா வடிவவர்தம் மேவல்பணி விடை த்தொழிலோ ரானுக் கன்பர்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு உதவியாகத் தோப்புடன் னந்தவனங்கள் திருக்குளங்கள் கிணறுகள் உண்டாக்குகின்றவர்களும் மேற்சொல்லிய சிவகருமங்களைச் செய்விக்கிறவர்களும் சிவசம்மந்தமாகிய சிவாலயங்களில் மனமகிழ்ந்து சிவ பணியிடை செய்துக்கொண்டிருப்பவர்களும் அவர்களுக்கு அவ்வ வஸ்திரமுதலானவைகொடுத்து டடப்பிப்பவர்களும் சிவனடியார்களுக்குப் பணியிடை செய்பவர்களும் சிவனுக்குரிமையான பக்தர்கள்—எ-று. (கஉ௯)

அரியயோ முதலான புத்தேளி ரனைவரினு மழியாவீசன், பெரியனென வுணாந்துளோ ரங்கவன்றன் னுமத்திற் பெரியோர்பேறும், சூரியயருத் திரபரம வமலசிவ சங்கரவென் றுணாக்குமித்தத், தெரிவாரிய திருநாமம் பெரிதென்போர் சிவலோகச் செல்வராவார்.

இ-ள். பிரமன்-விஷ்ணு-தேவேந்திரன் முதலிய தேவர்களினும் பிறப்பிறப்பற்ற பரமசிவனே அதிகமென்றுணர்ந்த பெரியோர்களும் அகஸ்தியர்-அத்திரி-கௌதமர்-பதஞ்சலி - வியாக்ரமபாதர் முதலாகிய சிவபக்தர்களைத் தோத்திரஞ்செய்கின்றவர்களும் அறிதற்கரிதாகிய பரமசிவனே-உருத் திரனே-அமலனே-சிவசங்கரனே என்றும் இந் திரு

நாமங்களைத் தினம் ஒதுதல் மஹாமகிமையைத் தருமென்று உணர்ந்த
வர்களும் சிவலோகத்திற் கதிபராவார்கள்—எ-று. (க௭௦)

அழையுமறைப் பெரும்பற்றப் புலியூரி லன்பினரன் பகன்றோனோ
னு, முறைபவர்க ளங்கவர்க்குத் தூரத்து மணித்திருந்து முதவத்தக்
க, நிறைவுபெறும் பொருள்வோர் சேயதேயத்துறைந்து நிறைந்தசெ
ல்வப், பொறைமலியம் பலங்காணுங் காதலுடை யோரொம்மாற் போ
ற்றுந்தொண்டர்.

இ-ள். வேதங்கெல்லாம் புகழும் மகிமையுடைய சிதம்பரத்தி
ல் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் வாசமாகியிருப்பவர்களும் தூர
தேசங்களிலும் சமீபங்களிலும் இருந்து சிதம்பரதலத்தில் வாசஞ்செ
ய்பவர்களுக்கு வேண்டிய பண்டபதார்த்தவகைகளைக் கொடுப்பவர்க
ளும் தூரதேசங்களிலிருந்து இலட்சமீகரம்நிறைந்து அழகுபொருந்
திய பொன்னம்பலத்தில் சபாபதியைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டுமெ
ன்னும் ஆசைகொண்டிருப்பவர்களும் நாம் புகழத்தக்க மகிமையையு
டைய சிவபக்தர்களென்று நந்திதேவர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. ()

அடுத்தமணியம்பலத்து ளர்னந்தத் தாண்டவஞ்செய் தருளுந்தா
ள்க, னெடுத்தபிறப் பிடையொருகாற் சென்றடைந்து கண்டிளோ ரொ
ன்றுங்கண்டோர், வடுத்தவளித் தலந்தன்னி னன்புளரன் பிலோனு
மாய்ந்துளோர்கள், கடுத்தமை பெறவிளங்குங் கண்டத்தெம் மண்
டர்பிரான் கணத்துளோரால்.

இ-ள். நவரத்தினமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தி லெப்போதும்
ஆனந்தத்தாண்டவம் புரிந்து அநுக்கிரகஞ்செய்கின்ற பாதாரவிந்தங்
களை இச்சனனத்தில் ஒருநாளில்போய்த் தரிசனஞ்செய்தவர்களும்
தினம் தரிசிக்குறவர்களும் பக்தியுடனும் பக்தியில்லாமலும் குற்றம்
நீங்கிய அத்தலத்தில் இறந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள் ஆலகாலவிஷ
த்தால் அலங்காரம்பெற்று விளங்கும் திருநீலகண்டத்தையுடைய
எமது தேவனாகிய பரமசிவத்தின் கணங்களிற் சேர்ந்தவர்களாவார்
கள்—எ-று. (க௭௨)

அருவினைசெய் யாதீச னடியவர்பூ சனைதவறா தரன்றாகன்பாய்த்
திருநடங்கண் டவ்வுருவஞ் சிந்தனைசெய் தருணமஞ் செப்பிச்சைவ
மருவருமர் திரம்போற்றிச் சிவஞானத் துடன்நிலை வைகமாய்ந்தோ
ரொருமைதிக முன்பர்களி னுத்தமரி னுத்தமொன் றுணாக்கற்பாலோர்.

இ-ள். கொடிய பாதகங்களைச்செய்யாமல் சிவனடியார்களை எப்
போதும் தவறாமற் பூசைபுரிந்து சிவபெருமானது பாதாம்புயங்களில்

யத்தியுடையவராகி அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்தத்தாண்டவ சொருபத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ஞானரூபமாகிய சபாபதியையும் சிவசிதம்பரமென்னு மேலாகியதலத்தையும் பஞ்சாட்சர மந்திரத்தை யுஞ் ஜெபஞ்செய்துகொண்டு சிவஞானத்துடன் பூலோககயிலாசமா கிய சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருந்து இறந்தவர்கள் சிவனே தெய்வ மென்று மனதில் துணிவுகொண்ட சிவனடியார்களுக்குள் மேன்மையு ற்ற வரமடைந்தவர்களினும் பெருமையுடையவர்களாவார்கள் அவர்க ள் பெருமையை நம்மாலே சொல்லிமுடியாதென்று நந்திகேஸ்வர் கா லனுக்குபதேசித்தான்—எ-று.

(ககங)

யாமுனாத்தவியுமாழிக்கோ ராயமிலை யையமிலை யாமுன்கூறுந், தோமகன்றையிடையா முடையோரா யடைந்தவர்பாற் றுணுக்கமெ ய்த, வேமமுறத் தண்டங்கள் புரிதலொழி வாயுன்ற னேவற்றாதர், தா முனர வித்தகைமை தனிலொன்றுங் குறையாது சாற்றுவாயால்.

இ-ள். யாம்சொல்லிய இந்தவசனங்களுக்குச் சற்றேனுஞ் சந் தேகமில்லை முன்னுனாத்த குற்றமற்ற அடையாளங்களுள்ள சிவனடி யார்களிடத்திற்கு நீபோகவேண்டாம் அவர்கள் துயிலிடுமிடபடியாய்ப் பிடித்து வருத்தமுறத் தண்டிக்கவேண்டாம் உன்னுடைய தூதர்களு க்கு இவ்வகைகளெல்லாம் ஒன்றுந்தவருமற் றெரியச்சொல்ல இனி அவர்கள் புத்தியுடையவர்களாய் நடந்துகொள்ளும்படி திட்டஞ்செய் பென்று சூரியபுத்திரனாகிய தருமனுக்குச் சிவாதார்புத்திரர் உபதேசி த்தார்—எ-று.

(ககஉ)

பரவுபல சாதிகள்பல் லாச்சிரமத் தோர்மறையைப் பழித்துளோர் கள், விரவருநாய்க் கெடுத்திடுவோர் பதிதரிழி குலத்தர்முதல் வியன் பசுக்க, ளரவுபுழுக் கரங்கருமாப் பாதவஞ்சூர் கொடிபுன்கூ ழாதிதில் லைத், தனாமருவு சராசரந்தி வினையுடைய வெலினுநீ சார்வாயல்லே.

இ-ள். பிராமணர்முதலிய வருணத்தார்கள் பிரமசாரிமுதலிய வாச்சிரமங்களுடையவர்கள் வேதத்தை நிர்த்தனைசெய்தவர்கள் வேட் டைநாய்களுக்குச் சோறிடாதவர்கள் விரதங்களைச் செய்யத்தொடங் கி நடுவில விட்டுவிட்ட பதிதர்கள் சண்டாளர்முதலிய தாழ்குலத்தோ ர்கள் பசுக்கள்-பாம்புகள்-புழுக்கள்-கழுதைகள்-யானைகள் - குதிரைகள்-மரங்கள்-கொடிகள்-பறவைகள்-நெட்கள்முதலிய சரங்களும் அசர ங்களும் இச்சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குளடங்கிய மற்றவைகளும் ள் ன்னபாவஞ் செய்திருந்தாலும் அவர்களிடத்திற்கு நீபோகாதேயென் று இரண்டாஞ்சங்கரனாகிய நந்திகேஸ்வர் தண்டதரனுக்குத் தெரி யச்சொன்னார்—எ-று.

(ககரு)

அத்தகைய தேதென்று வினவுதியேற் றில்லையிடத் தியாரும்பாவு, மெப்த்தகையசிவனுந்ராய் விளங்குவார்கள்பரமனுக்கு மிக்கநேசப், பத்தரிவை கொண்டியானுமரியயரும் விண்ணேரும் பணியத்தக்கோர் மொய்த்தமிடலோயுன்றற் றீண்டரியர் தூதர்க்குமொழிவாயென்றான்.

இ-ள். அத்தன்மையாகிய தென்னகாரணமென்று உன்மனதின் சுந்தேகந்தோன்றி நீகேட்பாயானால் சொல்லுகிறேன்கேள் சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாகவிருக்கும் மாநிடர்முதலிய சாங்கனும் கல் மர முதலிய அசரங்கனும் சிவனுடைய திருவுருவாந்ரகாசிக்கும் அவர்களோ பரமசிவத்திற்குப் பிரியமாகியசிவபக்தன் அதுகொண்டு இரண்டாஞ்சங்கரான ஈரனும் அரிபிரமதி தேவாக்கும் வணங்கி வாழ்ந்துதற் குரிமையானவர்கள் அவர்களை நீ தீண்டுவதற்கு யோக்கியமுடையவனல்லன் ஆதலால் இவ்வசனங்கனையெல்லாம் உன்னுடைய தூதர்களுக்குப் புத்திவரும்படிச் சொல்லென்று சிவபக்தியே திருவுருக்கொண் டெழுந்தொளிரும் ஈந்திதேவர் திணரிந்தபலமுடைய கூற்றனுக்குக் கட்டினையிட்டார்—எ-று. (கடகூ)

அருளுடையா னணிக்கயிலேக் கோயின யகஞ்செய்யு மண்ணல்பாசத், திருளுடையக் கருணைபொழி ஈந்திவா னவன்மொழிகேட் டிதயாந்தன்னின், மருளுடைய வணங்கிடைக்கொண் டங்ஙனதின் றுறையுமையாண் மணைம்போற்றித், தெருளுடைய விற்றன்மறவி தூதரொயிற் தனதுலகஞ் சென்றுசேர்ந்தான்.

இ-ள். கருணையையுடைய கயிலாசராதன் அரண்மனைவாயிலிற் சகல அதிகாரங்களையுஞ் செலுத்தும் தலைமையுடையவரும் அஞ்ஞானமென்னும் இருளையோட்டி ஞானகுரியனாகி விளங்குகின்ற சிலாதாரது புத்திரருமாகிய ஈந்திகேஸ்லரர் உபதேசத்தைக்கேட்டு மனதில் சிவபக்தியுண்டாகி பயபக்தியுடன் இரண்டாஞ்சங்கரர் பாதாரவிந்தங்களுக்குத் தண்டனிட்டிக் கைகுவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு அவணின் று பார்வதியார் பரமசிவ னெழுந்தருளியிருக்கும் திக்குநோக்கித் தண்டனிட்டி அதிகபலன்பெற்ற எமதருமராஜன் தன்சேனைகள் சூழ்ந்துவரும்படிச் சயிமினிபட்டணத்திற்குப் போய்ச் சேர்ந்தான்—எ-று. (கடகூ)

சிந்தைமகி முன்புடைய சயிமினிவ துன்மதன்றன் செய்கைமிக்க மந்தனமீன் கிதுகினக்கு வகுத்துனாத்தோ மாதலான் மன்னுளாடு, மந்தமிலாப் பதங்கண்டோர் சிவசதியை யடைகுலவொன் றறைந்தானென்றுஞ், சந்தநெறி மறைநூலைத் தலைக்கண்டங் குலகனித்த தவத்தோர் சங்கப்.

இ-ள். மனதில் சந்தோஷங்கொண்டு பக்தியையுடைய சயிமினி
புகுவான் துன்மதனுடைய சரித்திரங்களைப்பெல்லாம் சகசியப்பொரு
ளாதிருப்பதை உனக்கு விரிவாகவருத்துச்சொன்னோம் ஆகையினால்
முடிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும்
அம்புலவாணமூர்த்தியினது பாதாரசிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்
கவலைலாம் சிவபதவியை யடைவார்களைன்று வேதங்களைப்பெல்லாம்
வருத்துரைத்து உலகத்திலுள்ளோர் கடைத்தேறும்படிசெய்து தவத்
தேர்த்தருக்கெல்லாம் தலைமையுண்ட வேதவியாசமுறாமுனி சயிமி
னிபகவாதுக்குத் தாழ்ந்த குதபுராணிகர் ஸயிமிசாரண்ணியத்தி
ல் சவுனகாதி முநிவர்களைச் சொன்னார்—எ-று. (கருஅ)

துன்மதச்சருக்கமுற்றும்.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் மூன்றுக்குருவிருத்தம் - உருச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மூன்றுபது

து ச் ச க ச் ச ரு க் க ம்.

கல்விருத்தம்.

பற்றொனாக் கதி பற்றிய துன்மத
னற்றவச் சரித்ததை நவிறினஞ் சொற்ற
திவ்னைத் துச்சகன் முத்தியி
னற்ற வறந் குரைக்கவற்ற மமரோ.

இ-ள். எவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்கரிய சிவபதவியை அடை
ந்து நன்மைபெற்ற துன்மதன் கதையைச் சொன்னோம் இனிமேற்
பொல்லாத பாவியாகிய துச்சகன் சிதம்பரதலத்தில் இறந்துமேலான
சாயுச்சிய பதவியையடைந்த சரித்திரத்தை வேதவியாசர் உபதேசி
த்த விதுபோற் குதபுராணிகர் சவுனகாதி முநிவர்களுக்குச் சொல்லத்
தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சொன்ன பாக்கதை கேட்டுத் துளக்கிய

சென்னி டாதவன் சின்னையிற்பேருரு

உண்ண மோக்கியத் தர்பதர் சேகர

னின்ன மோர்கதை கேளென் நியம்புவான்.

இ-ள். துன்மதன் சரித்திரத்தைக் கேட்டு அதிசயித்துச் சீரம
செத்து முகமலர மனதில் ஆனந்தத்தையடைந்து இன்னஞ் சிதம்
பரத் தலமகிமையைக் கேட்க வேண்டுமென்று ஆவலோடிருக்குஞ்
சியிமினியைப் பார்த்து மற்றுமொரு சரித்திரஞ் சொல்லுகிறோம் கே
ளென்று தபோதனர்கட் கரசராகிய வேதவியாசர் திருவுளம்பற்று
கிறார்—எ-று. (உ)

துன்று ஞானச் சுடருரு வங்கெரு

மன்று ளாபி மலர்ப்பதங் கண்டவ்

ரன்றியுந் தில்லை யம்பல வெல்லையிற்

பொன்றி னோரும் பொருந்துவர் முத்தியே.

இ-ள். ஞானஸ்வ ரூபங்கொண்டி பிரகாசம்பொருந்திய திருச்சி
ற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் சபாபதியின் பாதாவி
ந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்களும் மற்றுஞ் சிதம்பரத்தலத்தின்
ல்லைக்குட் பிறந்திறந்தவர்களும் சிவபதவியை யடைவார்கள்—எ-று.

அறந்தவா நெறி யாயைய மில்லையாற்

றுறந்த பாசச் சுருதிப் பழம்பொருள்

சிறந்து வாழுடைத் தில்லையி னெல்லையா

யிறந்துளோர் முத்தி யெய்தின ரொண்ணிலோர்.

இ-ள். தருமமார்க்கம் தவறாத சயிமினிபகவானே நல்லநெறித்
வறினவராயினும் சிதம்பரதலத் தெல்லையில் இறந்தவர்கள் சிவகதி
யை யடைவார்களென்றுஞ் சொல்லிய மொழிக்குச் சந்தேகமில்லை
மேலும் வேதப்பொருளாகிய அம்பலவாணமூர்த்தி ஆனந்தத்தாண்ட
வஞ்செய்யும் மிகுந்த செல்வமுடைத்தாகிய சிதம்பரத் தெல்லைக்கு
ள்ளாக இறந்தவர்கள் பிறப்பிடுப்பென்னும் பல பாசபந்தம் நீங்கிச்
சிவபதவியை யடைந்த ஜீவராசிகளுக்குக் கணக்கில்லை—எ-று. ()

ஆய்ந்த மாமறை யம்பல வெல்லையின்

மாய்ந்து ளோனொரு வன்மெய்த மாதவ

வேந்தர் போற்ற விளங்குஞ் சிவபதஞ்

சேர்ந்த நற்செயல் செப்புவன் கேட்டியால்.

இ-ள். வேதங்கொல்லாம் புகழும் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள்
ளாக ஒருவன் இறந்துபோய் மஹாதபோதனர்களில் உத்தமராகிய
முனிவர்களுந் தோத்திரஞ்செய்ய மேன்மையுந் நிலங்குஞ் சிவபதவி

யை அடைந்தான்மையாகிய சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோம் சயிமி
னியே கேளென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. ()

தொலைந்திலாத வினையைத் துகள்செயு
முணர் முந்தவத் தோர்களு மும்பருங்
கலைஞரும் புகழ் காவிரி மானதித்
தலை விளங்குந் தனிச்சைய மால்வரை.

இ-ள். திராத பாவனையெல்லாம் தீர்த்து உயர்வாகிய கதியை
க்கொடுக்கும் மகிழ்வையுடையது பூலோகத்தி லுள்ளவர்களும் மு
நிவர்களும் தேவர்களும் சகலகலை யுணர்ந்தவர்களும் புகழ்கின்ற
காவிரிநதியானது தோன்றும் இடமாகிய சையமலையென்பது ஒன்று
ண்டு—எ-று. (க)

கரியை யீரு மரியின் கணங்களு
மெரியு நெஞ்சத் தெரியினர் குழாங்களும்
விரிகதிர்ச் சுழர் மேவருங் கானமுந்
தெரியின் மிகுளு செப்பிய வக்கிரி.

இ-ள். யானைகளின் மத்தகங்களைப்பிளந்து மாமிசாதிகளை யரு
ந்துஞ் சிங்கக்கூட்டங்களும் நெஞ்சத்திற் கோபாக்கினியென்னுங் க
னலை வீசிக்கொண்டிருக்கும் வேடுவகூட்டங்களும் ரூரியனது கிரண
ங்கள் தழைவதற்கு இடமில்லாமல் நெருங்கித்தழைந்து நீழலுண்டா
கியவனங்கள் மிகுதியுமடர்ந்திருக்கும் அந்தச்சையகிரியில்—எ-று.()

அக்கிரிக்க ணமர்ந் துறை வோனெடுங்
தொக்க வல்வினை துச்சக ளிச்சகத்
தெக்கொலைத் தொழி லேனு மியற்றிடத்
தக்க வஞ்சச் சுவரர் குலத்துளோன்.

இ-ள். அந்தச் சையமலையில் வாசஞ் செய்துக்கொண்டிருக்கும்
வேடுவர்குலத்திற் முற்சனனத்திற்செய்த மஹாபாதகத்தினால் துச்ச
கனென்னுமொருவன் பிறந்தான் இப்பூமியில் நானாவித கொலை வஞ்ச
னை குதுகலமுதலிய பாதகங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தான்—எ-று.

செய்த வத்திற னோடறந் தீத்தெழு
வெய்தின் மிக்க வடவை மிகுங்கொலைப்
பெய்தலாவும் பெரும் புயல் விஞ்சிய
கைதவம் பெரு குங்கடல் போன்றுளான்.

இ-ள். பெரியோர்கள் செய்யுந் தவங்களையும் துஷ்டங்களையும் அழித்து வெப்பமிகுந்த வடவாமுகாக்கினியினும் துஷ்டங்களை ஜீவராசிகளைக் கொலைசெய்து புசித்தும் கொடியவனாய் துஷ்டப்பொழிவது போல் அம்புகளைச் சொரிந்து அநேக உயிர்களை வதைத்தும் உண்டாகின்ற பாதகங்களுக்கெல்லா மிருப்பிடமாய் விளங்குவதால் சமுத்திரம்போலத் துச்சகனிருந்தான்—எ-று. (க)

கோல மாய கொடியோன் கொடுமையார்
காலன் மாதவர் போல்வன் கனலினால்
பால நேத்திரன் முன்னம் பருகிய
வால கால மமிர்த நிகர்க்குமால்.

இ-ள். முன்னமிருந்த வாதாபி வில்வலன்போல் துச்சகன் மாயாவிநோதமாகக் கொடுமைசெய்வதனால் இயமனும் நல்லதபோதனை பொப்பான் அழற்கணையுடைய சிவன் முன்னுண்ட விஷத்தினுள் கொடுமைசெய்வதனால் ஆலகாலவிஷமும் தேவாமிர்தத்துக்குச் சமானமாகும்—எ-று. (க0)

உன்னரும் கொடியோர் னுயர்ந்தவன்
தன் னியற்கை தனையித் தராதலத்
தின்ன வாறென யாவர்க்கு மாதவ
முன்ன ரன்னை மொழிந்தன மில்லையால்.

இ-ள். நனைப்பதற்கரிய பாதகங்களைச் செய்வோர்களிலும் மிகக் கொடுமைபொருந்திய துச்சகனது நடக்கையையுடையோர் துப்பூழியில் ஒருவரு மில்லையாகையால் சயிமினிபதவானே முன்னொருவருக்கும் விருப்பமாகச் சொன்னதில்லை என்பது பொய்ச் திருவாய் மலர்ந்தார்—எ-று. (க1)

எல்ல வர்க்கு மியம்பரி தன்றியு
மொல்லே கேட்க வுறாதது கேட்பினுள்
தொல்லே வல்வினைத் துச்சகப் பேரிலு
லல்லன் மல்கிய வச்ச மளித்திடும்.

இ-ள். அவனுடைய துஷ்டநடத்தைகளை எவர்கள் விட்டு சொல்லமுடியாத துவல்லாமலும் அவைகளை ஒருவர் கேட்கத்தக்கவை களுமல்ல அன்றிக் கேட்டாலும் பாவங்கள் சம்பவிக் குமாய் முகாபாபியான துச்சகன்பெயர் கேட்டவுடனையும் மிகுந்த பயத்தைக் கொடுக்கும்—எ-று. (க2)

செல்லுநீனெறி செல்லாநெரியிதென்
சுல்லல்கூறி யருத்தலைபோனிடம்

தெல்லையானவி டத்தவர்கைப்பொரு
ளொல்லுகொண்டங் கொளிகுமியல்பினேன்.

இ-ள். நனமராகதகிற் செல்லுகின்றவர்களைத் தடுத்து அது பயமுடைய வழியென்று சொல்லி யானுந் துணை வருகிறேனென வேறுவழியி லழைத்துக் கொண்டிபோய் நடந்த இளைப்பால் மெய் மறந்திருக்குஞ் சமயம்பார்த்து அவர்களது கைப்பொருள்களை அபகரித்துக் கொண்டு வஞ்சனைசெய்து ஓடிப்போவான்—எ-று. (க௭)

பிணியுளேனெனைப் பேணுமென்றியாவருந்
துணியுமாறு நடித்தனன்சொற்சொலா
வணியர்போல வமர்ந்தணியடைக
டணியவஞ்சந் தனிந்கொண்டகல்வனூல்.

இ-ள். பிணியால்மெலிந்து துன்பப்படுகின்ற என்னைக் காப்பாற்றுவதினால் உங்களுக்கு வெகுபுண்ணியமுண்டென்று பெரியோர்களுக்கு இரக்கம்வரும்படி உறுதி மொழிகளைச்சொல்லி அவர்கள் நம்பிக்கை பெறுமளவிலிருந்து தனித்தவேலைபார்த்து ஆடையாபரணங்களையுந் திரவியங்களையுங் கொள்ளுகொண்டுஓடிப்போவான்—எ-று

கொற்றவாளிகள் கேரதண்டங்கொண்டமூல்
துற்றவெஞ்சுரந் தோற்றித்தனிநெறி
யுறமபோதி னுயிருடன் கைப்பொருள்
செற்றுவாங்கிச் செருக்குநதிறலினேன்.

இ-ள். வில்லும் அம்புங் கைக்கொண்டு எங்குந்தண்ணீர்கிடை யாமல் அக்கினிச்சுவாலையைத்தரும் பாலிவனத்தடங்களில் ஒளித்திருந்து தனித்துப் போகின்றவர்களையும் வருகின்றவர்களையும் பாணத்தினால்எய்து அவர்க ளுயிரைப்போக்கித் திரவியங்களைக் கைக்கொண்டு சந்தோஷமாகத்திரிவான்—எ-று. (க௮)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாகிரியவிருத்தம்.

புரிதுற்சிகையுத் த்ரிசுமுடைப் பொலியமறையோர் வேடங்கொண்டருதுன்மறையோர் பாலதிதி யவரோடடிசி லருந்திவழி வருநீர்மையினு விளைத்தோர்போல் வைகியெல்லின் மனைவனங்க ளொருநீர்மையிற்பார்த்திரவீனெடுத்தொளிக்குங்களவையுரைப்பார்.

இ-ள். பூணதாலும், குடியியும், உத்தரீசமும் விளங்கப் பிராமணனைப்போல வேடந்தரித்து அவ்வேடத்துக்குத்தக்க வார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டு அன்னதானஞ்செய்யும் வைதீகப் பிராமணர்மனைகளில் அதிதிகளாய்வருகின்ற பிராமணர்களுடனேகூடி, போஜன

ஞ்செய்து வழிசுடந்து அலுத்தவன்போற் பகித்திருந்தீ பகற்போதி
ற்றானே அவ்வுளவில் ஆடையாபரணங்கள் திரவியங்களி லிருக்கும்
இடத்தைக் குறிப்பாகப்பாத்திருநது பாதிராதிரியில் எடுத்துக்
கொண்டு மறைந்தோடிப்போகுக திருட்டுத்தனத்தை ஒருவராலுஞ்
சொல்லி முடியாது—எ-று. (கௌ)

அழிந்தவேந்த னொருவன்சே யாகவியம்பிக் கண்கணீர்
வழிந்துசொர டெட்டுயிரதது வாடிமணிந்த ருளர்முன்னங்
கழிந்தசெல்வம் வரும்வந்தா னுட்டோக்கக்கொண டெயப்பொன
மொழிந்துதங்கு மிடத்துள்ள வெடுத்தகளவு முடிவுண்டோர்.

இ-ள். ஒரு தேசத்தையானும் வேந்தனயுத்தத்திற்குப்போய்இ
றந்தகாலையில் அவ்வரசன் புத்திரனைப்போல் வேடங்கொண்டு அத
ற்குத்தக்க சொற்களையுஞ்சொல்லிக் கண்கணீர் பெருகத் தேம்பித்தே
ம்பிபழுது பெருமூச்சுவிட்டு அவாகனூட் பெரிய காரியக்காரர்கள் ம
ளது களைய இனிமையாகிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி இறதவேளையி
லுதவிசெய்து எண்ணர்போய்ச் சேரும்படிசெய்தால் என்வாழவளை
த்து முங்களுக்கேபென்று நம்பிக்கைவருமபடிச் சொல்லியிருநது ச
மையம் பார்த்து அகப்பட்ட திரவியங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஓடி
ப்போகும் மாயா விரோதங்களைச் சொல்லிமுடியாது—எ-று. (கௌ)

முன்னங்கரவின வருமணியும் பணியுமவிந்த முயல்வணிக
ரென்னவனுகிக் கொளவோபோ லுள்ளதெல்லாம் வினவியவர்
தன்னைநட்பி னிடைப்படுததித் தகுதிபாவித தங்குள்ள
பொன்னுமணியுமுள்களவு புரியுஞ்செயலோ தரிதரி..ல்.

இ-ள். முன்னர்செய்த களவினால் சம்பாதித்த ஆடையாபரண
ங்கள் இரத்தினங்கள் பொன்முதலான வைகளை எடுத்துக்கொண்டு
வியாபாரஞ்செய்யும் வணிகர்போல் வேடம்பூண்டு பட்டணங்களில்
பெரிய வர்த்தக ரிடத்திற்குப்போய்ச் கொள்ளுகிறவன்போல் அவர்க
ளிடத்திலிருக்கின்ற திரவியங்களை விலைபேசித் தெரிநதுக் கொண்டு
நவீனபாபாங் கொடுக்கல் வாங்கல்முதலியன செய்தலினால் அவர்களை
புறவாடி தனதாகப் பாவித்திருநது வஞ்சனையினால் அவர்கள்இத்தி
னங்களையும் பொன்னையும் குதுசெய்தெடுத்ததுக்கொண்டு ஓடிப்போ
குத்திருட்டைச் சொல்லுவதற் கரிதாயிருக்கும்—எ-று. (கௌ)

வித்திங்குளவோ வேருளவோ விலைக்குவேந்தர் கொடுக்கோலா
லெய்த்திங்கடைந்தே னின்னஹ ரின்னூர்வகையு ளேனென்று
சித்தங்களைய வேளாளர் திறம்போலொழுதி நண்புண்டயோர்
வைத்தபொருள்க ளெடுத்தொலிக்குங் களவுபுனாக்க வல்லாராபு

இ-ள். எங்கள் தேசத் தரசனுள்வன் நீதிமுற்றமைப்பித் தெண்டமபிடித்துக் கொள்ளுகொண்டுபோனான் அத்துல் இளைத்துவந்தேன் நான் இன்னுகிராமத்தில் இன்னுவழியில் இன்னபெயர்கொண்டவனென்றும் பெரியகிராமத்து நாட்டாமைக்காரர்கள் மனதிற்கு வேளாளர் நடத்தையைப்போற்பேசி விலைக்கு விராதானியமுண்டோவென்றும் உறவுக்குமாண்டோவென்றும் இது நல்லதல்ல வேறேயுண்டோவென்றும் அவர்களைத் தோழமைசெய்துகொண்டு இருந்து அவர்கள் விடுகிறார்களா திரவியங்களைத் திருடிக்கொண்டு இப்போருஞ் சமர்த்தை எவர்களாலுஞ்சொல்லீத் தீராத—எ-று. (1)

அறங்குள்புரியுந் தீவினையோய்க் கஞ்சநெஞ்சத் தருள்கூறு
மறங்கடவிரு மெனமுனிவர் வடிவாலுண்டி தவிர்விரக
முறங்கலின்னி யாற்றியுந்நக துடையமனையிற் பொருள்கவர்த்து
கறங்குபோல விரைந்தகன்ற களவுபுகலிற் கரையுளவோ.

இ-ள். தீவினையாகிய பாவனோய்களுக்கு பயந்து கிருபையோடு கருமங்களைச் செய்வோர்களது வீடுகளில் தபசியைப்போல்வேடமபூண்டு சென்று புண்ணிமஞ்செய்தால் மேலாகிய பதவிபையடையலாம பாபங்களைச்செய்தால் நரகவேதனையை யநுபவிக்கவேண்டுமென்று சில தருமங்களைப் போதித்து யான் இப்போது போஜனமும் நித்தினாயும்நீக்கிய விரதத்தைக் கைக்கொண்டிருக்கும் முகிவனென்று அவர்களுக்கு நம்பிக்கைவர நடந்துகொண்டிருந்தது பின்னர் அவர்கள் வீட்டிலிருக்குந் திரவியங்களைக் களவுசெய்துக்கொண்டு காற்றாடியைப்போல ஓடிப்போய்விடும் மாயானினோதங்களைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் வழியுண்டோவென்றார்—எ-று. (20)

தலமாலிகந்த துறவினர்போற் றண்டமுண்டந் தயங்குகிலம்
வலமாயினநற பதியுளது வணங்கப்பெற்றேன் தீர்த்தத்தின்
குலமாடினனின்கோரொடுக்கங்கொடுத்தாலிருப்பே னெனவுறைத்த
கலமாமனையொ ருறத்தனங்கள் கவருஞ்செயலோ வறைவரிதால்,

இ-ள். மண்-பெண்-பொன் இம் மூவாசைகளையும் ஒழித்த சன்னியாசிகளைப்போல வேடங்கொண்டு தண்டு கமண்டலமேந்தி பூமணடலத்திலுள்ள திவ்வியநதிகளாகிய புண்ணியதீர்த்தங்களில் முழுகி அநேகதலங்களைத் தரிசித்துப் பூமியை வலமவந்தேனென்று அறிவித்து இங்கு எனக்கோமடம்புதுக்கிக்கொடுத்தால் இருக்கிறேனென்று சகலகலைகையுணர்ந்த புண்ணியாகளாகிய பிராமணர்களுக்குச் சொல்லி நீதிகளைப்போதித்து அவர்களிடத்தில் அடைந்த திரவியங்களைச் சொல்ல முடியாதென்றார்—எ-று. (21)

களவோகொலையோ வஞ்சகமோ கருதியுணாக்கி லிவன்புரிந்த
தளவோவில்லை பென்சொல்கே மந்தோவந்தோ நல்வினைக
ளுளவோயாது மிலைக்குறவ ருடையமகளி ரொயிறுநறுங்
தளவோடிகலுஞ் சையகிரி தன்னினின்ன தகையுறைநாள்.

இ-ள். துச்சகன்செய்த களவுகளையும் கொல்லுகிற தொழில்ச
னையும் வஞ்சனை குதுமுதலிய பாதகங்களையும் மற்றுமிவன்செய்த
தீவினைகளையும் நினைத்துச் சொல்லவேண்டு மென்றால் கணக்கில்லை
என்னசொல்லப்போகின்றோ மையோஜ்யோவென்றுகிசைப்பட்டு
இவனிந்த ஜனைத்தில் புண்ணியஞ் செய்ததுண்டோவென்று விசா
ரணைசெய்தால் ஒரு தருமமுஞ்செய்யாத பாவியாகிய துச்சகனுளவ
ன் முல்லையரும்புபோன்ற பல்விசைகளை யுடைய குறப்பெண்களு
டன் லீலாவிநோதங்கள் செய்துகொண்டு சையகிரியிலிருக்கின்ற கா
ளில்—எ-று. (உஉ)

ஏந்தத்தவங்கண் முயன்றாலு மெந்தக்கருமம் புரிந்தாலு
மந்தக்கொடிய தீவினையை யாற்றற்கெளிதோ வாய்த்துணர்ந்து
சிந்தைக்கினியோர் துயரொழிக்குந் திறனேபோல வாங்கவனை
முந்தைத்திகழ்நல் வினைமுயங்க வினைநதசெயகை மொழிகின்றும்.

இ-ள். ஏந்தத்தபசுகள் பண்ணினாலும் ஏந்தப்புண்ணியஞ்செய்
தாலும் துச்சகன்செய்த பாதங்கள்நீங்குமோ கற்றறிந்து சிந்தைநெ
ளிந்தபெரியோர்கள் தங்களுக்குவந்த துன்பங்களை விசாரணைசெய்து
ஒழிப்பதுபோல அவனுக்கு முற்சனனங்களிலசெய்த புண்ணியவச
ததினால் நடந்தகாரியத்தை வாதராயணர் திருவாய்மலாந்தாரா—எ-று

நாகர்த்தருநேர் நந்தனங்க ணரலைவாவி நந்தனங்கண்
மாகமிடைபொண் டானங்கள் வளருந்தரும தானங்கள்
யாகமஸ்தேசர் தந்திரங்க ளிகல்வாள்வேந்தா தந்திரங்களை
மேகமகர மலைநாடு வேலைமருவு மலைநாடு.

இ-ள். தேவர்களுடைய சம்பகவனத்துக்கு ஒப்பாகிய நந்தவன
னாரும் குளிர்ச்சிபொருந்திய தடாகங்கவிலுள்ள சங்குகளும் அன்
டப்பட்டசிகளும் ஆகாயம்வரையில் உயர்ந்த சிவாலையங்களும் ஒங்கி
வளரும் புண்ணியங்களும் சோடச மகாதனங்களும் பிராமணர்கள்
யாகாதிகருமங்களி னிலமையும் வெற்றிபெற்ற ஆயுத பாணிகளாகிய
அரசர்களின் சதுர்விதவுபாயங்களும் மேகங்களும் மகரமச்சங்களுமு
டைய மலைநாடாகிய மேற்குசமுத்திரக் கரையில்விளங்கும் மலையா
ளதேசம்—எ-று. (உச)

அயலார்சோலை முருகவிழா வணியார்வகைகள் முருகவிழாப்
புயலாடுவபொற் கோபுரங்கள் பொன்னுட்டணிபொற் கோபுரங்கள்

விபலார்வயலோ மிகப்பணிலம் விருத்தேவான மிகப்பணில
மியல்பாய்விளங்குங் கலைவேத மில்லாதனவங் கலைவேதம்.

இ-ள். பக்கங்களிலிருக்குந் தோப்புகளில் வாசனைகள் வீசுகிற
தும் அழகுபொருந்திய மலைகளில் சுப்பிரமணியசுவாமியின் திருவி
ழாக்களும் மேகங்கள்வந்தினைப்பாறும் மேலணிமாடங்களை யுடைய
இராஜாக்களிருக்கும் பட்டணங்களும் தெய்வலோகத்துக் கலங்கார
மாகத் தங்கமயமாகிய கோபுரங்களும் புதுமையாக வயலோரங்க
ளில் மேன்மையாகிய சங்கினங்களும் மாதமும்மாரி பெய்யத்தக்க
தாசுப் பெரியோர்களுக்கு எப்போது மன்னதானங்கள்செய்யு மனை
களும் “இலக்கணத்துடன் ப்ரகாசிக்கும் வேதாகமசாஸ்திரங்களும்
விளங்கு மந்த மலையாளத்தில இல்லாததென்னென்றால் பெரியோர்
களுக்குக் குற்றங்குறைகளு மில்லாதிருக்கும்—எ-று (௨௫)

வளையிச்செழும் பொழிகடங்கள் வருமாதங்கம் பொழிகடங்கள்
பரவைத்திருவாழ் மனைமணங்கள் பயிலும்பொழிலவாய் மனைமணங்
விரவிச்சிறந்த வண்டினங்கள் வினையகலா வண்டினங் [கா
ளுரையின்பொலிவோர் மாதிரங்க ளுயர்நாலொலியே மாதிரங்கள்.

இ-ள். மலைகளின்மீதில் தவழ்ந்து மழைபொழியு மேகங்களும்
கபோலங்களில் முததூறாகள் பொழியும் யானைக்கூட்டங்களும் திரு
ப்பாற்கடலில்பிறந்த லட்சுமிதேவி வாசமாயிருக்கும் விடுகடோ
றுஞ் சுபசோபன கலியாணங்களும் தோப்புகளி லெப்போதும் உய
ர்வாகிய பரிமள நிரம்பிய மலர்களை நாடித்திரியும் கால்வகை வண்டி
னங்களும் வீணுச்செலுத்தாம லெப்போதும் சிவபூசை சிவவிரதங்
கள் திழியூசைகள்செய்து நாளகழிக்கிறவர்களும் சததிய வாக்கியத்தி
னாலும் நன்மையாகிய கைகளினாலும் லட்சுமி பொருந்த நடப்பவர்க
ளும் எட்டுததிக்கிலும் மேலாகிய சிவசாதிரங்களை வாசிக்குங் கோ
ஷ்டங்களும் முழங்கி விளங்குஞ் சோதேசத்தில்—எ-று. (௨௬)

அந்தநாட்டுக் கலங்கார மணிமாமணிகே ரலங்காரங்
தந்ததறமே நாடகங்க டழைக்குமருங்கு நாடகங்க
ண்டுங்கொடியின்மர க்கன நணணிநெருங்குமா க்கனம்
விந்தைகலையாண மலைவுஞ்சி விளங்கும்புகழாண் மலைவஞ்சி.

இ-ள். அச் சோதேசத்திற்குச் சிங்காரமாக விருப்ப தெதுவெ
ன்றால ஆபரணங்களில் இரத்தினங்கள் பிரகாசிப்பதுபோல் எழு
த்து-சொல்-பொருள்-யாப்பு அலங்காரமென்னும் ஐந்திலக்கணங்க
ளுங் கொடுக்கிற தருமமேவிளங்கும் மலையாளதேசத்தில் நாடகசாலை
களில் மிகுதியுடைய நாடகமாடுகிறவர்களும் பெருமைபெற்ற கொடிக

ளோடுங்கூடி மிகுந்த வன்ங்கள் அடர்ந்து ஆகாயம்வரைக்கும் வளர்ந்திருப்பவைகளும் தூர்க்கூடியும்-சரஸ்வதியும்-இடைக்குமியும் ஆகிய விவர்களும் வாசமாயிருந்த பிரகாசிப்பதனால் விளங்கும் அந்த மலையாளதேசம்—எ-து. (உஎ)

உணர்செயிர்தப் பதியுறையோ னெளிர்வேளிங்காத் தனியுறையோ னரவுவாரித்த மருங்குடையா னறிநூர்போற்று மருங்குடையான் பரவைமருவு தாலத்தார் பரவற்குரிய தாலத்தார் விரவுதிருவா முகத்தான் விறல்வேண்பை வரகத்தான்.

இ-ள். இவ்விதமாகச் சொல்லப்பட்ட அம்மலையாளத்துக் கரச னுளவன் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிய பட்டணமுடையவன் சத்துருக்களிலலாமைபால் வேலாயுதத்தைக் கெப்போதுப் உறைபோட்டு வைத்திருப்பவன் ஆகியேடனுந் துதிக்கத்தக்கதாகக் கொடுக்கும் ஈகையையுடையவன் கவிவாணர்க ளருகேயிருந்து துதிக்கத்தக்கதாய்க் கொலுவிரிபுப்பவன் சமுத்திராஞ்சுந்த பூமண்டலத்தாரெல் லோரும் தோத்திரஞ்செய்யப் பனைமாலையணிந்து லட்சுமீகரம்பொருத்திய விசாலமுடைய மாபையும் மன்மதனுக்கிணையாகிய திருவழிநீயமுடையவனும்—எ-து. (உஅ)

கலியினிதி வரவேலான் காணர்க்கடிந்த வரவேலோ
னிலவுதுதல்வாழ் பூதியினு னெருங்கிவளரும் பூதியினு
னிலகுலீர வாரணத்தா னெழிலியனை வாரணத்தா
னுலகுமுதவு மம்புயத்தா னுவப்பப்புவியா னம்புயத்தான்.

இ-ள். கோடிநிரலிபம் வருகிறதாயினும் மதுந்திவழி நடவாத வன் சகித்தகொள்ளாத சததுருக்களைச் சங்கரிக்கும் மேன்மை பொருந்திய வேலாயுதத்தைத் தரித்தவன் நிலவெறிப்பதுபோல் நெறுநிலை வெண்மைபாகிய திருநீறணிந்தவன் என்கும்சிறைந்து வளற திடுக்கிணடிருக்கும் பெரிதாகிய செலவமுடையவன் வெற்றிபெற்று வன்வரும் மதயானையையுடையவன் மேகநாஜனைப் பிடித்த வெற்றிச்சங்கமுடையவன் உலகங்களைச் சிருட்டிக்கும் பிரமனுஞ் சந்தோஷிக்கத்தக்க புதுபலபராக்ரமதகினால் துட்டரைக்கொண்டதுஞ் சிட்டரைப் பரிபாலனஞ்செய்தும் பூமியைமாளத்தக்கவன்—எ-து. (உக)

இறைவர்களை வாலிபத்து வியற்றப்பணிகள் யாதுமிலை
இறைவனாவா மன்னரிலை செககோல்செல்லாத் தேயமிலை
சிறையுமனுதா னீதிலினி னிகழ்த்தாநீதி யாவுமிலை
முறையினாசர் தருமத்துன் முறந் காவுமிவற்கிலையா.

இ-ள். சிவாஸ்யங்கள்லுஞ் சிவனடியார் மடங்களிலும் நிறைவேற்றாத திருப்பணிகளுமில்லை கப்பங்கட்டாத அரசர்களுமில்லை ஆணைசெல்லாத தேசங்களமில்லை நிறைந்த மதநீதிமுறைமையில் ஒன்றேனுங் தவறி எடக்கிறதில்லை இராஜதருமங்களில் செய்து முடிக்காததுமில்லை—எ-று. (௩௦)

மண்டலீகர் மகுடசிகர மணியிலொளிக ளகலயிசைச்
சண்டருர கிரணமெனத் தவழுகழற்கார் மணிவேந்தன்
கண்டி கவள நிறணிந்து கருணையமலற் கருளாடைத்த
தெண்ணடாசரண முயாகதிகஞ்சு துணையாநாடு மிணையிஸ்லோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் பாதகாணிக்கைகள் வைத்துத் தெண்டனிடும்போது அவரவர்கள் கிரீடங்களிலுள்ள இரத்தினங்களின் காந்தியானது செந்தாமரை மலர்களின்மேற் சூரியகிரணங்கள் தவழுகிறதுபோல் விளங்கும் விரகண்டாமணியணிந்த பாதாரவிந்தங்களையுடைய ஒப்பற்ற ராஜா இராஜன் வெணமையாகிய விபூதி ருக் திராகூங்க ளலங்கரித்துக்கொண்டு கிருபைக்கடலாகிய பரமசிவன் றிருவருளபெற்ற சிவனடியார்கள் பாததாமரைகளைப் பரலோக சாதனமெனற்றிந்து அச் சிவனடியார்களைப் பூசிக்கும் ஒப்பற்ற சிவபக்தியையுடையவன்—எ-று. (௩௧)

மறையிற்பொலியும் புண்டரிக மலர்மேலுறையு மொருகடவுண்
முறையிற்பயந்த பகிரண்ட முழுதுந்தவள னுண்டிகிலா
லுறைவிப்பினை நிலவுபுக முடை யான்கடலுரு முலகமெலாங்
குறைவற்றிலக வருள்கரக்குங் கோமான்சேரா குலதிபன்.

இ-ள். நான்குவேதங்களும் நான்குமுகங்களில் விளங்கச் செய்தாமரைப்பொருட்டிலிருக்கும் பிரமதேவன் பரமசிவனுததரவின்படிக்குப் படைத்த பிரமாண்டமென்கும் வெள்ளைவன்திரத்தினால் உறையிட்டதீபோற் கோத்தியாகிய நிலவு பிரகாசிக்கு மகிமைவையுடையவன் சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த பூமண்டல மெங்கெங்கும் குறித்துக் குறைகளில்லாமற் ககமாயிருக்கத் தய்வுடன் இராசரிபபரிபாலனஞ் செய்து சேராகுலத்தைப் பிரகாசிக்கச்செய்யும் ஞானவிளக்காகிய மஹாராஜன்—எ-று. (௩௨)

ஐஞ்சேடியாசிரியவிருத்தம்.

வானகாடர்வத் தடிதொழ மன்றிடை வினங்கு
ஞானகாடக வுளத்தின னவில்தொறு மின்ப
மானசைவதான் மொழிப்படி யருச்சனை சைவத்
தான்முடிப்பவ னவன்பெயர் சபாபதிப் பிரியன்.

இ-ள். பதஞ்சலி விபாக்ரமபாதர்முதலிய முனிவர்களும் அரியயன்முதலிய சகலதேவர்களும் தீர்க்கதெண்டனிட்டு தரிசனஞ்செய்யத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் பிரகாசத்துடன் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியை இதயார்விந்தத்தி லெப்போதுந் திபானஞ்செய்துகொண்டிருப்பவன் சபாபதியின் மகிமைகளைத் தோத்திரஞ்செய்கிறபோதெல்லாம் ஆனந்தபரவசத்தையடைந்து வேதாகமவிதிப்படிக்குச் சிவாலையங்களிற் சிவபூசைகள் மிகுந்த பக்தியுடனே நடப்பிக்கிறவன் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயர்பெற்ற சேரமகாராஜன்—எ-று. (க.கூ)

உள்ளமுள்ளன பகைகளு முலகினிற் பகையுந்
தள்ளியேனைய குறைகளுந் தணக்திட வருளின்
வெள்ளமாமென வடகலை தென்கலை விளங்க
வளனியோனியற் சேராத மரபுயய வாழுவோன்.

இ-ள். காமக்குரோதாதி யந்தரங்க சததுருக்களை அறிவினாலும் உலகத்திலுள்ள சத்துருக்களைச் சாம தான தண்ட வுபாயங்களினாலும் வெற்றிகொண்டு மற்றுமுள்ளவுலகத்தார் குற்றங்களையும் குறைகளையுந் தீர்த்துக் கருணைவெள்ளமெனத்தக்க வடமொழியாகிய கிரந்தசாஸ்திரங்களும் வேதாகமபுராணங்களும் தென்மொழியாகிய முத்தமிழ்களும் பிரகாசிக்கத்தக்கதாக ஈதலிரக்க மிகுந்த வளப்பங்களுடையவனாகி சேராகுலங் கடைத்தேறத்தக்கதாகச் சபாபதிப் பிரியனென்னும் பெயரையுடையவனாகி சிவபக்தியுடனே ராச்சியபரிபாலனஞ் செய்துகொண்டிருந்தான் சேரமகாராஜன்—எ-று. (க.சு)

வேந்தர் மந்திரக் கிழவர்கள் விளங்கமன் டபத்திற்
போகது வாளரித் தவிசிடெப் பொலிகதரு ளுமாயரன்
கார்தன்மேவிய கனகமன் றிடைப்புத முாயகத
மார்தர்கூறமிர் தஞ்செவி மாந்தவுண் மகிழ்வோன்.

இ-ள். தேசதேசராஜாக்களும் மந்திரிமுதலாகிய எழுபத்திரண்டு விளியோகத்தார்களுங் கண்டிசேவிக்க நவரத்தினமயமாகிய கொலுமண்டபத்திற்குவருது மணிமயமாய் விளங்குஞ் சிங்காதனத்தில் கொலுவீற்றிருக்கிறபோது வேதாகமங்களுணர்ந்து சிவபக்தி மிகுந்த பெரியோர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் கருணைநிறைந்த சிவகாமசுலத்திகளிக்க ஆனந்த நடனம்புரியுஞ் சபாபதியினுடைய மகிமையை யுஞ் சிதம்பரதல மகிமாதிசயங்களை யுஞ் சொல்லுகின்ற அயிர்த்ததைச் செவியென்னும் வாயினால் பாணஞ்செய்து மனதினால் ஆனந்தத்தை யடைவான் சபாபதிப் பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (க.கூ)

காண்ட லெய்தினர் போகமு முத்தியுங்காண
வாண்ட நாயகன் பொற்பொது வமந்தவானத்தத்
தாண்ட வந்தொழுங் கரதலின் மகமைமீகொள்ள
யீண்டு மந்திரக் கிழவர்க்கு மிசைத்துடனெழுந்து.

இ-ள். தரி: னஞ்செய்கவாகள் போகபாக்கியத்தையும் சிவபத
வியையும் அடையும்பொருட்டாகக் களகசபையினிடத்தில் ஆனந்த
நடனம்புரியும் சபாபதிபங்கண்டு தரிசிக்கவேண்டுமென்று மன
தில் ஆசைமிகுந்தெழுந்ததினால் மந்திரமுதலாகிய பேர்களுடன்
ஆலோசனைசெய்து பிரயாணமாகச் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சே
மகாராஜனைமுந்தான்—எ-று. (௩௬)

முதசமார்த்தெழ வலம்புரிச் சங்கிள முழங்கப்
பரிசுபலலியந் துவததிட வந்திகர் பரவ
நினாசெய்சாமரக் காலபொர வெண்குடை நீழற்ற
வர ரெண்ணிலரீ புடைபொச சிவினமீ துல்லந்தான்.

இ-ள் பேரினக்- மத்தளம்-தாளம்-காகளம் - வலம்புரிச் சங்கிள
கள் முதலிய வேதவாதியங்கள் முழங்க, மாகதாள புசுழ, இரண்டி
பக்கத்திலும் பெண்கள் வெண்சாமராகளால் கிழகாறறுவரும்பாடி
யீசு, முததின் வெண்குடைநீழலில் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சே
மகாராஜன் நவரத்தினமயமாகிய தங்கச்சிவிகையி லேறிக்கொண்டு
இராஜாக்களும், மந்திரிகளும், சேனாபதிகளும், சூதாங்கபலங்களும்
முழநதுவரசு சிதம்பரத்திற்குப்போகப் பிரயாணமாகி நடந்தான். ()

பெறுத்கோபமுந் தழற்கண னுந் திறற்கையுங் கோடும்
பொறுதது மேலியுங் குறுத்தடல் புரிந்நிட நீழலை
வெறுததுலாவரு பேருவும் பலவென வல்லி
யறுததுலாவிய ஊற்றிளமளப்பில் நெருங்க.

இ-ள். மிதந்த கோபங்கொண்டு நெருப்புப்பொறிபறக்குந்
சுவந்த கண்களையும் வலிமையையுடைய துங்கையையும் பிறைபோ
ன்ற கொம்புகளையும் உடையதாய நீலகிந்தகோடுங்கூடி மகமேரு
அநேக உருவங்களைக் கொண்டதையொத்து தன்னிழலை வேற்றானை
யென்று சங்கிலிகளையறுத்துக்கொண்டு பாய்கின்ற உயர்ந்த மதயா
னைக்கூட்டங்கள் அனியனியாக நெருங்கிவர—எ-று. (௩௭)

அருக்கரேறிய தேனொளவளவிலா விரந
நெருக்கமிக்குற ஓழிநீரிடிப வெங்கா
வருப்படைததன தூகதமுலப்பில் சிலாவச்
செருப்பொருப்பென விருதருமாவினா செறிய,
கூ

இ-ள். சூரியரேறிவரும் இரதங்களைப்போல எண்ணிக்கையில்
லாத தேர்களும் பிரளையகாலப்பெருங்காற்றானது உருவத்தைபொ
த்க அளவில்லாத குதினாத்திரள்களும் யுத்தத்தில வெற்றிகொண்டு
விருதுகள்பெற்ற காலாஸ்கூட்டங்களும் பத்திபுத்தியாய நெருங்கிவ
ந்தது—எ-று. (௩௯)

படிமறைத்தன நடவியபதாசினி படியிற்
பொடிமறைத்தன மாதிரப்பொலிவவவான் லிகம்பைப்
கொடிமறைத்தன வாதித்தார்குருசகட ராசர்
முடிமறைத்தன மறைத்தனகடலொலி முரசம்.

இ-ள். பூமிகெரியாமல் மறைத்துக்கொண்டு சதுரங்கசேனைகள்
கடக்கிறபோ தெழுந்ததுளிகள் எண்திசுக்களையுமறைத்தன துகிற்
கூட்டங்களைகாசத்தைமறைத்தன இராஜாக்கள் மீட்டங்களினதுகா
நதி சூரியகிரணங்களைமறைத்தன பேரிகைமுத்திய வேரைகளை கட
லொலியைமறைத்தன—எ-று. (௪௦)

செத்தமிழ்க்கலை வடகலைதெளிந்தவ ரேத்தத்
தந்திரத்திரு மறையவந்தாபதா வாழ்த்த
வந்திரத்திரு விதெனப்பூதல மிசைப்ப
வந்திறுத்தனன் சுந்தரசசையமால் வரைப்பால்.

இ-ள். இயலிசைகாடகமென்னு முத்தமிழ்க் கவிவாணர்களும்
தெலுங்கு கிரகதமுனர்கத புலவர்களும் யாதாதிகருமங்களசெய்யும்
வைதீகப்பிராமணாகளும், முரிவர்களும் வாழ்த்தி யாசீவாதஞ்செய்
யா சபாபதிப்பிரியமென்னும் சேரமகாராஜன் வருகின்ற சிங்காரத
லையப் பூமியிலுள்ளோர்பார்த்து இவதிரபோக மிதுகானேவென்று
அஞ்சிக்கத்தக்கதாக வந்து தென்பாற் காவிரிநதியும் வடபாற் கிரு
ஷணவேணிநதியும் பிறக்குமிடமாகிய சையமலை யடிவாரத்தில் இற
ங்கினன்—எ-று. (௪௧)

குடதிசைக்கட லெழுந்தொரு குலகிரியாற்றிற்
புடவியிற்குண திசைநெறிப்பொலிந்துசெல் வதுபோற்
றடமிலங்கிய சையமால்வரையினை யிகந்து
நடவுகின்றது துன்றியரோடிப னனிகம்.

இ-ள். மேற்குச்சமுத்திரம்பொங்கி எழுந்துவந்து மகமேருளில்
இளைப்பாறிச் சுற்றிக்கொண்டு கிழக்குசமுத்திரத்திற்குப் போகிறது
போல் விசாலமாயவிளங்குஞ் சையகிரிசசாரலி விடங்கியிருந்து அவ
ணின்மேழுந்து சிதம்பரதலத்து மார்க்கமாகச் சபாபதிப்பிரியமென்
னும் சேரமகாராஜனது சேனாசமுத்திரம்நடந்தது—எ-று. (௪௨)

முச்சகங்களு மண்டமுமுறையினிற் பயந்த
கச்சகங்கொளாக் கனமுலைகணவற்கு விடத்தை
வைச்சகந்தரற் கன்புடைமன்னவன் படைக்கட்
டுச்சகன்கள வாசையாற்சோர்வுபார்த் தனைந்தான்.

இ-ள். சுவர்க்கமத்திய பாதாளமென்னு மூன்றுலோகங்களை யும் பெற்றுக் கச்சக்குடைங்காத கனதனங்களைபுடைய சிவகாமசவு ந்தரி ஆலகாலவிடத்தைக் கண்டத்தில் நிறுத்தினதினாலே நீலகண்ட மூர்த்தியென்னும் பெயரையுடைய சிவபெருமானுக் கடிமபூண்ட சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் சேனைக்குள் துழைந்து நி ருடவேண்டுமென் றுசைகொண்டு துச்சகன் சமையம்பார்த்து வந் துசேர்ந்தான்—எ-று. (சுட)

உரியருத்திர னிவனெனவுருக்கொடு வந்த
க்ரியநெஞ்சினன் றனைபடற்காவல னேவல்
புரியுமாக்களோர் பொன்பொதிசுமையுடைத் தேற்றிப்
பெரியகாவலர லிவன்றைப்பேணினர் சென்றார்.

இ-ள். வேளாளர்வேடம் பூண்டிவந்த கபடமனத்தோனாகிய து ச்சகனைச் சூத்திரஜாதியானென்று இராஜனது ஏவற்றொழில்செய்யும் காவற்காரர்களகண்டு பிடித்தடித்துத் தங்க சுமையை யவன் றிலே மீதுவைத்து அநேகங் காவற்காரர் பத்திரமாகப் புடைசூழ்ந்துவர சேனைக்குடனே யழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்—எ-று. (சசு)

அன்னபோதவ னிச்சுமைதறந்துநா மகன்றற்
முன்னுமன்னவர் புடைத்திடுந்துயரமே செய்வர்
பொன்னினிள்சுமை சேர்விடைக்கொணர்ந்துபோ வதுவே
நன்னலத்தென மகிழ்ந்திடநாடி யே வந்தான்.

இ-ள். அக்காலையில் துச்சகனுனவன் நாம் இந்தப் பொன்சுமை யைப் போட்டுவிட்டோடினால் சுற்றிக்கொண்டுவருங் காவற்காரர்பி டித்துக்கொண் டடித்துக் கொன்றுவிடுவார்களென்றுபயநது ஆலோ சித்துப் புண்ணியவசத்திறற் தங்கச்சுமை நமதுவசமாயிருக்கின் றது இச்சுமையை எவ்விதமாயினுங் காவற்காரர் அசந்திருக்கும்வே னைபார்த்து எடுத்துக்கொண்டு போகலாமென்று மனதில் எண்ணிச் சந்தோஷித்துக் களவுசெய்யத் தகுந்தயிடத்தைநாடிச் சென்றான்.)

ஆய்ந்தமெய்ப்பொருண் மாதவரடந்தவெம் புலனைக்
காயநடர்த்தவை செல்வுழிக்காக்குமா போல
வேந்தனேவலர் துச்சகனினினில விடாமற்
போந்துகாவலை மேவினர்விரைந்தனர் போனார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற்சொல்லும் மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தசிவயோகிகளாகிய தபோதனர்கள் தங்கன்மனதை மெய் வாய்-கண்-மூக்குச்-செவி யென்னும் பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியாய்ச் செல்லாமற் காப்பதுபோலச் சேனைபோகின்றபோதும் இறங்கினபோதும் துச்சகன் எண்ணப்படிச்செல்லவொட்டாமல் இராஜாவின் காவற் காரர்கள் உறுதியாய்க் காவற்படுத்திக்கொண்டு சீக்கிரமாய்ச் சென்றார்கள்—எ-று. (சசு)

பராகமண்டகோ ளகையுறப்படைபுடை நெருங்க
வராகமீசனை யன்றிமற்றயலிலா தருள்கூர்
தராதலாதிபன் சராசரஞ்சராசரச் சயிலப்
புராரிதன்வடிவாகியபுரிக்கய லடுத்தான்.

இ-ள். சதுரங்கசேனைகளுஞ்சூழ்ந்து நெருங்கி நடக்கின்றகாலத்தில் எழுந்ததுளி பிரமாண்டகோளகைவரைக்கும் நெருங்க வராகபுராணத்திற்குரிய சிவபெருமானையன்றி மற்ற தெய்வங்கண்மீது விருப்பமில்லாத மகா சிவபக்தனாகிய சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் மேருவை வில்லாகவனைத்து முப்புரத்தை நகைத்தெரித்த பரமசிவன் சொருபமாகித் தாபராஜங்கமாதி ஜீவகோடிகள்விளங்குஞ் சிதம்பரதலத்துக்குப் புறத்தில்வந்திறங்கினான்—எ-று. (சஎ)

பைவனாகவேந் தறிந்தெளிதுரைக்கவும் படுமே
யெய்வனானை வருமதனெரியெழு விழித்த
சைவநாயகன் சதுமறைநாயக னென்னுந்
தெய்வநாயக னடம்புரிதில்லைமா நகரம்.

இ-ள். பஞ்சபாணத்தினால் எய்வேனென்று ஐங்கணையோடும் வந்தெதிர்த்த அனங்கனை நுதல்விழியால் எரித்தவன் சைவசமயத்தலைவன் நான்குவேதங்களுக்கும்நாயகன் தெய்வங்களுக்கெல்லா முதல்வன் ஆனந்தநடனம்புரியும் சிதம்பரதலத்தின் மகிமையை ஆயிரமுகமும் இரண்டாயிரம்நாவுமுள்ள ஆதிசேடனாலும் அறிந்து புகழமுடியாது—எ-று. (சஅ)

புண்டரீகமூந் திசைமுகம்பொலிந்தவா ரணமு
மண்டுபேரொளி யன்னமுமலர்ந்தசொற் கரும்புந்
கண்டபல்பொருட் டோற்றமுங்காட்சியுந் கவினுந்
கொண்டுநான்மறை யவனெனக்குலவுவ பழனம்.

இ-ள். தாமசாமலரும் நான்குமுகங்களிலும் விளங்குகின்ற நான்குவேதங்களும் மிகப் பிரகாசத்தையுடைய அன்னவாகனமும் கரும்பைப்பொத்த மொழிகளையுடைய சரஸ்வதிதேவியும் சகல வனப்பங்களையுண்டாக்குஞ் செயலும் தன்னிடத்தில் எப்பொருளும் கண்

ஞரக்காணவிளங்கும் அழகையுடைய பிரமணப்போல் தாமரைமலர்களும் நான்குதிக்கிலுஞ் சங்கினங்களும் அன்னப்பட்டிகளும் சென்னெற்களும் கரும்புகளுங் கற்கண்டு சற்கரை வெல்லமுதலிய ரசவர்க்கங்களு முண்டாகி வளப்பங்களைக்கொடுக்கின்ற அழகையுடைய வயல்கள் பிரகாசிகடும்—எ-று. (சக)

கோடுதாங்கலா னேமிமேற் குலவலாற்குலப்புள்
 னுடுமேவலா லரியரவத்தினு லும்பர்
 நாடுழிப்பட வோங்கலாற் பசுமைநண்ணுதலா
 னிடுமாலெனப் பொலிவன நெருங்குதண்டலைகள்.

இ-ள். சங்குசக்கரத்தைத்தரித்தும் கருடன்மீதேறியும் தேவேந்திரன் துதிக்கிறதினாலு, வாமனாவதாரங்கொண்டு தெய்வலோகத்திற்கும் மேலாக வளர்ந்துகின்ற பச்சைநிறமாகிய விஷ்ணுவைப்போல் கொம்புகளைத்தாங்கி சக்கரவாகப்பட்டிகள் மேலேயிருக்க வண்டுகளின் ரிங்காரவொலியுங் கூடித் தெய்வலோகத்துக்கு மேலாய்வளர்ந்து பசுமைதங்கிய இலைகள்தழைந்த தோப்புகள் நெருங்கிவிங்கும். (௩௦)

அளியுமேனிறை புளகமு மலர்முகமுங்கட்
 ளெயுமுட்டுக ளின்மையு றீரமுந் துவன்றிப்
 பளிதகுங்குமப் பயோதரி பணியுமெய்ஞ்ஞான
 வெளிநடத்தொழு மன்பரின் விளங்குவபொயகை.

இ-ள். கருணையோடு தேகமெல்லா மயிர்க்குச்செறிதலும் புன்சிரிப்போடுங் கூடியமுகமும் ஆனந்தக்கண்ணீர் சொரிதலும் இரக்கமும் கலைவசசந்தனமணிந்த தனபாரமும் உடைய சிவகாமசவுந்தரி கண்முகமும் ஞானகாசரூபமாகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ்செய்த சிவனடியார்களைப்போல் வண்டுகளும் மலர்ந்த செநதாமரையாகிய முகங்களும் பூத்தேன்றுவியும் தாமரை நீலோற்பலவரும் புகளினினிமையுங் குளிர்ச்சியும்பொருந்திய தடாகங்கள் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௩௧)

ஆளுநாயகன் றில்லையினணிபெறுங் கோளின்
 கெளுலாவுற வளரெழு கிளர்மதிலண்ட
 கோளமீதுறச சோதிகள் குலவியகேமி
 வாளமாலவரை பேழுள வேலைவமாணம்.

இ-ள். அடியேனை யடிமையாகப் படைத்தாண்டு இரட்சிக்குஞ் சிவரூபமாகிய சிதம்பரதலத்திலு அலங்காரமபெற்ற சிவாலையத்தின் பிரகாசம் பாயந்துலாவ ஆதரயம்வரைக்குமளாவிய கோபுரங்களோடு

ங் கூடிய ஏழுமதில்களுக்கு பிரமாண்ட கோளவைவரைக்கு முயர்ந்து
நவக்கிரகங்களின் பிரகாசத்தை யுட்படுத்தி ஏழுதிவுகளையுஞ் சுற்றிக்
கொண்டிருக்குஞ் சக்ரவாளிகிரி ஏழிருக்குமாயின் இணையகூசசொல்
லலாம்—எ-று (௧௨)

எமவெற்பெழு மூழிகோ றலைந்துரு மிறவாக்
காமரித்தலத் துளதெனத் தளர்வறக்கருதித்
தாமரைத்தவி சுறைபவன் பற்பலசமைத்த
சேமமேருவிற் சிறந்தபொற் செறிந்தகோபுரங்கள்.

இ-ள். தங்க நிறத்தையுடைய மகமேருவானது பிரளையகாலங்
களில் ஆலைந்துலைந்து கெடுகிறதென்று கமலாசனத்திலிருக்கும் பிர
மசேவன் ஆலோசனைசெய்து எக்காலத்தினும் இந்த சிதம்பரதல
மழிவில்லாம லிருக்கிறதென்று நிச்சயித்து அநேக மகமேருகளை அ
மைத்துவைத்ததுபோலப் பிரகாசிக்கின்ற கனகமணிக் கோபுரங்கள்
நெருங்கியிருக்கும்—எ-று. (௧௩)

அடர்ந்தவண்டமு டிடைவிடா துணைந்தகோபுரத்தை
றுடங்குதேரொடும் வாயிலினுழைநதுபோ துவன்வான்
நெடர்ந்தனெறி விலகிமுன் சூழ்வனல்லாது
கடந்துபோகவும் வல்லனே வெழுபரிககதிரோன்.

இ-ள். பிரமாண்டம்வரைக்கும் அளவி நெருங்கியிருக்குங் கோ
புரங்களின் மேனிலை வாயல்வழியாகத் துவசங்களினால் அலங்கரித்த
தேருடன் துழைந்துபோயும் விலகியும் மகமேருவை ஆகாயமார்க்க
மாய் வலம்வருகிறதுபோல வருவதேயல்லாமல் சிதம்பர கோபுரங்
களைத் தாண்டிப்போக ஏழுசூழுகளையுடைய ரததையுடைய ஆ
தித்தனுக்கும் வல்லமையுண்டோ—எ-று. (௧௪)

தேறுமாகரு மாம்பையர் தொருதியுஞ்செய்ய
வேறுவேறுதிர் முத்தமுமணிகளும் விரிந்து
மாறுமாறெதிர் விளங்கலால் வயங்குகாரகைப்பே
ராறுபுகலத் துணைந்தமை யனைபவாவணங்கள்.

இ-ள். தெளிந்தஞானமுடைய தேவர்களும் அரம்பை-ஊர்வசி
திலோத்தமைமுதலிய தேவகணிகையர்களும் ஆகாயவீதியில் நிறைநி
னையாக நெருங்கிவின்று தரிசிக்கின்றபோது அவர்களானிருக்கும்
முத்தகளும் இரத்தினங்களும் உகிர்ந்து எதிரெதிரே இரண்டு புறமு
ம் வரிசையாயிருப்பதுபோலவும் ஆகாயத்திற் பிரகாசிக்கும் நட்சத்
ரிசங்கள் பூகறத்திற் சேர்ந்தது போலவும் சிதம்பரபுகலத்துக் கிடைவீ

திக ளிருபுறத்திலும் நவரத்தினராசிகள் குவியலாகக் குவித்துக்கொண்டு வியாபாரஞ்செய்வார்கள்—எ-று. (௫௫)

முத்தியாவது தில்லையம்பலமென முயங்குஞ்
சித்தமேவிய வானவாரசிறப்பினு லுறைந்து
வித்தகத்துடன் றத்தமவிமானங்க ணினாத்து
வைத்தவாமெனப் பொலிவன மாடமாளிகைகள்.

இ-ள். மேலாகிய மோட்சமென்பது சிதம்பரதலம் என்று மன
தில் தெளிந்துகொண்டு தேவர்கள் தத்தம் திவ்யவிமானங்களிலேறி
வந்து சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்க இறங்கி மேன்மைபொருந்
திய விமானங்களைப் பத்திபத்தியாய் நிறைந்திருப்பதுபோலச் சகல
வலங்காரத்துடன் மேனிலை மாடமாளிகைகள் வீதிகளில்விளங்கும்.

துங்கமாளிகை வெண்கதைச் சோதிநாற்றிசையும்
பொங்கிநீதுசூழ்ந் திலகியபொலிவுமான் மழுச்சேர்
செங்கையான்வடி வாகியசிவகங்கை தனைவான்
கங்கைமாநதி வலம்வருங் காட்சியைக்கடுக்கும்.

இ-ள். உயர்வாகிய மேலணிமாடமாளிகைகளின் வெண்மையா
கிய ஓளி நான்குதிக்குகளிலும் பரந்து ஆகாயத்திற் பிராகாசிப்ப தி
யாதுபோலுமெனின் மாணையும் மழுவையும் செங்கையிற்றறித்திருக்
கும் பரமசிவனுருவாகிய தீர்த்தங்கனிற் சிறந்த சிவகங்காதீர்த்தங்கை
வெண்மையையுடைய ஆகாயகங்கை மேலாகப் பிரகட்சணஞ் செய்
துக்கொண்டிருப்பதுபோல் விளங்கும்—எ-று. (௫௬)

மொய்த்தபேரொளிப் பரிதேவர் முயங்கியபரிமேல்
மத்திகைக்குழா மெனப்பொலி மாடவெண்பதாகைப்
பத்திதாக்குத லொழிவறத் தொழில்புரிபாகன்
கைத்தலத்தினுக் குதவிசெய நலத்தினைக்காட்டுமே.

இ-ள். அதிக கார்தியோடுங்கூடிய சூரியனது இரதமான் து சித்
ம்பர பட்டணத்துக்கு மேலாகவரும்போது தேரிறபூட்டியிருக்கும்
ஏழுகுதிகைகளையு மேலணிமாடங்களில் வரிசையாகக்கட்டிய வெண்
மையையுடைய துவசங்கள் காற்றின்பெருக்கினால் எந்நேரமும் ஓய்
விலாமலசைந்து தேர்ப்பாகனாகிய அருணனது கரங்களுக்கு உதவி
செய்வதுபோலுயிருந்தன—எ-று. (௫௭)

அருங்கலைத்துறை வேள்வியோ ரளப்பருமிரதங்
கருங்குளத்திடை விழாவினிற் கதிர்மணிநெடுந்தேர்

மருங்குக்குத்ரு வானவர்விமானங்கண் மறுசி
னெருங்கியிவ்வகைத் திவைபென நினைக்கவுமரிதால்.

இ-ள். அரிதாகிய சூத்திரவிதியின்படி யாகங்கள்செய்யும் அநேகத் தபோதனர்கள் தோகனும் நீலகண்டமுடைய அம்மலவாணமூர்த்தி எழுந்தருவிவரும் நாகரத்தினமணிகளின் பிரகாசம்பொருந்தியுயர்ந்த தேர் திருவிழாவைத் தரிசிக்கப் பக்கங்களில் சூழ்ந்த தேவர்களின் விமானங்ளனும் ஹிதிகளில் வநதிறங்கி நிறைந்திருக்கும் இநதச் சிங்காரங்களை இவ்விதமென்று மனதில் கினைப்பதற்கும அரிதாகிப் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று. (௫௯)

நிலகவாணுத லரிவையர் தேவர்தந்தெருச்சிற
குலவுமாமுடி யுதிமணியலகிடுங் குப்பை
யுலகநாயக னர்பலங் காணியவுவந்து
தலனுறும்பரி தியருடன்மலையக குறுமால்.

இ-ள். நெற்றியிற் நிலகமுதலிய நான்குவகையலங்காரங்களும் பெற்ற வளிதையர்களுடன் தேவர்களும். நெருங்கி வருகிறபோது கிரீடங்களும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுபட்டு உதிர்ந்த நவரத்தினப்பொடிகளைப் பெருக்கிக் கூட்டிவைத்திருக்கின்ற குப்பைகள் உலகநாயகன் ஆனந்த நாட்டியஞ்செய்யும் பொன்னம்பலத்தில் திருவிழாவைத் தரிசிக்கவந்த சூரியர்களைப்போற் பாரப்பவர்களுக்கு மயக்கத்தை யுண்டாக்கும்—எ-று. (௬௦)

ஒன்றிலாதவைம் புலன்வழித் தடைபடா துலகை
வென்றமாதவர் மன்றிடைநடந்தொழ வியைந்து
துன்னுமன்பொடு செல்வழிச்சாரமுடி யிடைவீழ்
மன்றன்மாலையே வழியிடை தடுப்பனமறுகு.

இ-ள். நன்மார்க்கம்பொருந்தாத பஞ்சேந்திரியங்களின் வழியில் மனதைமயக்காமல் மயக்கு முலகநடைபைவென்ற தபோதனர்கள் திருச்சிதம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியினது ஆனந்தநாட்டியத்தைத் தரிசனஞ்செய்துபணிய நிறைந்தபக்தியுடன் விரைவாக நடந்துவருகின்றவர்களைத் தேவர்கள் கிரீடங்களில் அணிந்திருக்கும் எப்போதும் நீங்காத வாசனையையுடைய கற்பக மலர்மாலையாதவறிபூயினை விழுந்து அந்தஹிதியில் தடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது. (௬௧)

நீடுமண்ணன்பர்ன் மலைமகள்செறிந்தமை நிகர்ப்ப
மாடுயரந்தபே ரம்பலசசோதியும் வடபாற்
கேடுகொண்டெழி னிழலுமிழ் குலவிவவடத்தி
ஹிதங்கிய பசுமையுங்கலைக் கூனை ரொளிரும்.

இ-ள். கனகமணிகளாலமைந்த திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசமும் சபைக்கு வடதிசையில் உயர்ந்த கொம்புகளிற்பச்சைநிறமாகிய இலைகள் தழைத்திருக்கும் ஆலமரத்தின் அதிகபிரகாசமுங் கலந்து உயர்வாகிய அகேசஞ் சூரியகாந்தியையுடைய சபாபதியும் மரகதமணிபோன்ற சிவகாமசவுத்தரியுஞ் சேர்ந்து விளங்குவதுபோலப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது—எ-று. (௧௨)

மதியமீதுகீழ் வடத்தருவயங்குற வெறுக்கைப் +
பொதுவெழுஞ்சுட ரண்டமேற்பொலிவதோ திமமுங்
கதுவுகேழலு மாயயன்கண்ணன்முன் மேட
முதிருநீடொளித் தழற்பிழம்பொன்னலா மொழியின்.

இ-ள். ஆகாயத்திற் பூரணசந்திரன் உதயமாகிவிளங்கியுமிடில் ஆலமரத்தின் பச்சைநிறம்விளங்க கனகசபையின்பிரகாசம்பிரமாண்டகடாகம்வனாயிற் பொருந்திநிற்பது வெண்மையையுடைய அன்னவுருவங்கொண்ட பிரமணும் பச்சைநிறத்தையுடைய படைப்பொருந்திய வராக உருவங்கொண்ட விஷ்ணுவும் அடிமுடி காணநின்ற அழற்பிழம்பென்று சொல்லும்படி பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௧௩)

திருநடந்தொழு வோர்சிவமாகிய செயல்போ
லருளிலங்கிய வம்பலத்தாடகத் தொளியா
லிருபெருஞ்சுடர்த் காரகையொழிற்சரா சரங்கண்
மருவியுள்ளன தமனியவடிவமாய வயங்கும்.

இ-ள். அழகிய ஆனந்தத்தாண்டவத்தை தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒப்பற்ற சிவபெருமா னுருவத்தை யடைவதுபோல் சபாபதியினனுக்காகத்துடன் விளங்கியிருக்குந் தங்கமயமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசத்தினால் சூரியன் சந்திரன் முதலியநவக்கிரகங்களும் நட்சத்திரங்களும் தேவர்கள் மனிதர்களமுதலியசரப்பொருள்களும் கல் மரமுதலிய அசரப்பொருள்களும் தங்கநிறமாய்வினங்கும். எ-று.

விழைவுகொண்டனை விண்ணவர்மகுடகோ மூலின்
றழைவுகொண்டெழு கற்பகத்தமனிய மாலே
யிழைவுநெருக்குற விழ்வனபொற்றல மென்பபொன்
மழைமுகிற்குல மொழிவறப்பொழிவன மானும்.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்ய விருப்பமாகிவருந் தேவர்களுடைய கிரீடங்களி லணிந்திருக்குந் தங்கநிறமாகிய கற்பக மலர்மாலைகளும் ஆபரணங்களும் ஒன்றோடொன்றுநெருங்கி நழுவிவிழுவினதனால் சிதம் பரகரர் தெய்வலோகமென்று மேகசுட்டங்கள் திகழ விடாமல் பொன்மாரி, பொழிவதுபோல்விளங்கும்—எ-று. (௧௪)

எண்டலத்துறு கடவுளரிழைத்திடும் யாகத்
துண்டுவேண்டிய வுண்டர்தம்மேனியோ வொளியே
கொண்டலங்கியின் கொழும்புகையண்டகூடத்து
மண்டலாற்றையவ நதியழமாருதி மணக்கும்.

இ-ள். சிதம்பரநகரிலிருக்கும் பூசுரர்கள் யாகங்கள்செய்கிற வி
டங்களில் ஆகுதிவாங்கவருந் தேவர்களது தேக்காந்திஅக்கினிச்சோ
திபோற் பிரகாசிக்க யாகத்தில் உண்டாகின்ற வாசனையோடுங்கூடிய
புகையானது பிரமாண்டமெங்கும் நிறைவதினால் ஆகாய கங்காநதியு
ம் ஆகுதி வாசனைபெற்று விளங்கும்—எ-று. (௬௬)

படைப்புறத்தினை மறைப்பனபணிவங்கள் பழன
மடைப்புறத்தினை மறைப்பனமணிமுத்த மைந்தா
தொடைப்புறத்தினை மறைப்பனதம்பிகண் மறையோர்
கடைப்புறத்தினை மறைப்பனகடவுளா தொகுதி.

இ-ள். வயல்களில் உழுதபடைச்சால் ஓங்குகின்ற சங்கினங்கள்
மறைக்கும் அச சங்கினம்ஈனற முதுதுக்கள் வயல்களின் நீரமடைப்
புறங்களை மறைக்குங் கவரத்தினுபரணங்க ளணிந்தஜனங்களின் பு
டபமாலைகளை வண்டிகள்மொயதது மறைக்கும் வேதிய ரகத்துவாயி
ல்களைத் தேவர்கள் ஆகுதிக்கொள்ளுமகூபாருட்டு நிறைந்தமறைத்து
க் கொள்ளுவார்கள்—எ-று. (௬௭)

நெடியமான்முதற் கடவுளாநிறைதலா லறையும்
முடியிலாமையான் மகத்தொடுதனம்பர வுதலான்
முடியிலாமையா னற்கதிதருதலான் முடியா
வடிகள்வாழ்தலா லாரணமனையதந நகரம்.

இ-ள். அரிபிரமாதிமுதலாகிய தேவர்கள் நிறைந்திருப்பதினாலு
ம் குற்றங்களில்லாச சொற்களும், மகங்களும், தவங்களும், தோத்தி
ரங்களும் இரவி இருப்பதினாலும், முடியிலாமையினாலும், மோட்ச
த்தைத் தருபதினாலும், ஒருவராலுங் கண்டறிய முடியாத சிவபெ
ருமானது இருவடிவாழ்தலாலும் வேதம்போற் சிதம்பரநகரமானது
விளங்கும்—எ-று. (௬௮)

க ளி வி ரு த் த ம்.

நிறையுமமுணர்வுந் நிதியும்மறமும்
மறையும்மகமும் மறகும்மணமும்
பொன்றயுத்தவழங் கொடையுமபுகழும்
மிக்கயம்மயிரும் மெனநின்றில்கும்.

இ-ள். மானமும், ஞானமும், நன்மார்க்கமும், தருமமும், வேதங்களும், யாகங்களும், வீதிகளும், அவ்வீதிகளில் கஷ்டபாணங்களும், பொறுமையும், தபமும், தானமும், நீர்த்தியும், இவைகளெல்லாங் கிவமும் ஜீவனும்தோலக்கலந்து பிரகாசிக்கும்—ஏ-று. (௯௯)

அருளம்பலமீ தடர்பொற்சுடரா
விருள்வெம்பகலென் றிவைகண்டிலமா
வருவும்மருவும் மொருவும்மொருவன்
றருமெய்க்கதியென் பதுமித்தலனே.

இ-ள். அருட்சத்திருபமரகிய திருச்சிற்றம்பலத்தின் பிரகாசம் மேலெழுந்து தங்கமயமாய் விளங்குவதினால் அச் சிதம்பரநகரில் இவ்வென்றும் பகலென்றும் காணக்கூடாமல் விளங்கிக்கொண்டிருக்கும் பிரமன் விஷ்ணுமுதலிய உருவப்பொருள்களையும் ருத்திரன் மஹேஸ்வரன் ஸித்களரூபமான சதாசிவம் ஸித்களசித்து நாதவிந்து முதலிய அருவப்பொருள்களையும் கடந்திருக்கும் பரமசிவமாகிய ஒருவன் பரப்ரம்மசொரூபத்தை அடியாகளுக்குக்கொடுப்பான் என்று சொல்லப் படுவது இந்தச் சிதம்பரதலம்—ஏ-று. (௧௦).

மூவாயிரமா முனியோர்முயலுந்
தாவாதமகந் தனிவூண்டிபொதுத்
தேவாடல்பணிந் தருன்சேர்க்கரத்
தோவாதகளிப பினரும்பொலாம

இ-ள். தில்லைமூவாயிரவர்களும் பிரமரிஷிகளும் செய்யும் யாகங்களில் அவிற்பாகவகையுண்டு கனகசபையில் அம்பலநாண மூர்த்தியின் ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து சிவனருள்பெற்றுச் சந்தோஷமடைவதினால் தேவர்கள் சிதம்பரதலத்தைவிட்டு நீங்காமலிருப்பார்களா—ஏ-று. (௧௧)

எங்கும்மறையெங் கணுமாமமே
மெங்கும்மகமெங் கணுமர்ச்சனையே
பெங்குந்தவமெங் கணுளேறமே
பெங்குந்நிருவென் றுமில்ங்குறுமால்.

இ-ள். எவ்விடங்களிலும் வேதபாராயணங்களும் அகம்சுத்திரங்கள் வாசித்தின்றவர்களும், யாகங்களும், சிவபூசைகளின்றவர்களும், தவஞ்செய்கிறவர்களும், தருமங்கள் செய்யுமிவர்களும், இருக்கிறதனால் இலக்குமி எவ்விடங்களிலும், எங்குவுத்திலும், அகம்சுத்திரம் சிதம்பரநகரத்தில் விளங்கிக்கொண்டிருப்பாள்—ஏ-று. (௧௨)

நீடுந்தவமுந் நீதியும்நீதியிற்
மேடுங்கதியுந் திகழ்மன்றிடைநின்
முடும்பதமென் நறிலைவச்செறியக்
கூடுந்தகையோர் குணனென்றுமிலோர்.

இ-ள். அழிவில்லாத தவங்கனையும் திரவியங்கனையும் வேதாக
மங்களிற்சொல்லு முறைமையாகச்சம்பாதிக்கப்பட்ட மோட்சத்தை
யும் பிரகாசம்பொருங்கிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்
தநடனம்புரியும் பாதாரவிந்தமே கொடுக்குமென்று அறிவுள்ளங்கி
ய பெரியோர்கள் வேறொரு குறைவுமில்லாமற் சந்தோஷித்துக்கொ
ண்டிருப்பார்கள்—எ-று. (எக)

வற்றுவினைசெற் றுயர்மாதவமே
யுற்றருமுறு தொளிரொண்கதிவா
னெற்றுவியமன் நெதிர்பார்வையினிற்
பெற்றூரினியோர் பெறுபேறுமிலார்.

இ-ள். ஒருகாலத்திலுங் குறையாதவினைகளைச்செய்து மேலாகி
யதவத்தையடைந்த பெரியோர்களுக்கும் காணக்கூடாத வொளியை
யுடைய சூரியமண்டலவளையில் காந்தியைவிசுகின்ற திருச்சிற்றம்பல
த்துக் கெதிராகநின்று அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்தவ
ர்களும் இனிமேற் பெறவேண்டியமோட்சம் வேறேயில்லை—எ-று.

கோன்றருயிருண் கொடுவெஞ்சமனை
வேன்றாழியா விரதத்துபர்வோர்
யின்றமுமலர்ப் பதமல்லதுவே
தொன்றதொளிரும் முளமெய்யுரையோர்.

இ-ள். மனுவாக்குக் காயங்களினால் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்
போதும் ஆனந்தத் தாண்டவம்புரியும் பாதாரவிந்த தரிசனஞ்செய்
து தியானமும், தோத்திரமும், வணங்குதலும் உடையவர்கள் உல
கத்தில் உள்ள ஜீவகோடிகளது பிராணனைப்பிடித்து வருத்துகின்ற
எமதருமராஜனைவிவன்று அழிவில்லாத தபோமகிமையைப் பெற்ற
வர்க ளாவார்கள்—எ-று. (எரு)

எய்துந் பெரும் பதமெய்திடை
கொண்டானினைவேர் நுவன்மன்றுறையும்
பாதாழ்வா பரணன்பனியே
கெடுத்தார்வமுந் திகழ்வாழ்வுடையோர்.

இ-ள். வேதாகமங்கள் துதிக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆதி
சேடன்முதலிய நாகங்களை ஆபரணமாக அணிந்துகொண்டு நடம்
புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியின் பாகாரவிதங்களுக்குத் தொண்டு
செய்வோர் மற்றவுலகத்தார் யாகாதி புண்ணியங்கள்செய்து அரிதா
கப்பெறும் சுவர்க்காதி பதீவிகளை அற்பமென்றெண்ணி வெறுத்துப்
பேரின்பவாழ்வை யடைவார்கள்—எ-று. (௭௬)

அறிவாரநிகர லறியாநிறையும்
மறிவாரநுளர லறிவார்பிறிதொன்
றறிவானமையா ரறியாமையிடத்
தறிவாமெனமெய் யறிவூடமைவார்.

இ-ள். தெரிந்துக்கொள்ளத் தக்கவர்கள் விவேகத்தினால் அறித
ற்கரிதாகிய சிவஞானத்தைப் பரிபூரண ஞானமுள்ள ஞானசாரியர்
அதுக்கரகத்தினால் தெளியத் தெரிந்துகொண்டு மற்றொன்றைத் தெரி
ந்துகொள்ள இச்சிபபது அஞ்ஞானமென்று நீக்கி சிவயோகநீட்டை
யிலிருந்து பரமசிவதரிசனத்தை அடைந்த சந்தோஷத்தினால் தத்து
வங்களையும் உலகங்களையும் சிவசொருபமென் றறிந்திருக்கும் உண
மையாகிய சிவஞானத்தையுடைய சிவயோகிகள் சிதம்பரதலத்தில்
எழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௭)

வேதாகமனால் விரிநூல்பலவும்
மோதாவுணரும் முணாவுக்குணர்வின்
நாதாதிசுடந்து நடம்புரியுந்
நாதாகமலச் சரணென்றுணர்வோர்.

இ-ள். வேதாகமங்களின் விரிவாகிய அநேகசாத்திரங்களை படி
த்தறிந்த அறிவுக்கறிவினால் நாதவிந்துகளாதிதமாகி ஆனந்தநடனஞ்
செய்யும் வேதாகமங்களென்னும் பராகங்கள் விளங்கும் பாதாரவிந்
தங்களே இரட்சிக்கும் பொருளென்றுணர்ந்த சிவயோகிகள் அதத
லத்தில் வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (௭௮)

ஆறாறுகடந் தருளாரணமுந்
தேறாதொளிர்தற் பரசிம்கனகத்
தூறாவுணரா வருகாமகிழும்
பேறாவறிற் பெறுவாரிலரே.

இ-ள். முப்பத்தாறு தத்துவங்களுக்கு மேலாகிய வேதத்தின
லும் கிச்சயிக்கப்படாமல் பிரகாசிக்குந் தற்பரப்பெருளாகியது
காசமெனவும் சிதம்பரத்தை அறிவினலறிந்து மனதுருகி ஆனந்தந்

தையடையும் பேறுபெற்றவர்களினும் மேன்மையாகிய பதவியை அடைபவர்கள் இல்லை—எ-று. (எக)

இத்தன்மையரென் றுமிருப்பதுமெய்
வித்தன்னதுமுத் திவிரும்பினர்தஞ்
சித்தங்கனிலா யதுசித் தருவத்
தத்தன்வடிவா கியதந்நகரம்.

இ-ள். இத்தன்மையையுடைய மேன்மையைப் பெற்றவர்கள் எப்போதும் நித்தியஞானப்பொருளாகிய மோகூத்தைத்தானே ஹிரும்பினவர்கள் சித்தங்களிற் பிரகாசிக்கும் ஞானசொருபமாகிய பரமசிவன் வடிவாகிவிளங்கும் அந்தச் சிதம்பரபுரம்—எ-று. (அ0)

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய்விருத்தம்.

முல்லைத்திருநகை வல்லைப்பொருமுலை முடியாவுமைதிரு வடிபேணத், தொல்லைப்பழமறை யெல்லைத்தனிமுத நெல்லையாநலமுறு நிலையங்கண், டல்லைப்பொருவினை வெல்லுத்தமர்சிவ மதுவாநெறியருள் பொதுமேவத், தில்லைத்திருநகர் மல்லற்கனிபொடு சென்றான்மனுநெறி குன்றாதான்.

இ-ள். முல்லையரும்பையொத்த அழகியபற்களின் வரிசையும் சொற்கேட்டான் காய்க்கிணையாகிய தனபாரங்கனையுமுடைய சிவகாமசவுந்தரி பாதாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கவும் ஆகிராணராயிருக்கும் வேதத்தின்முடிவாகி ஒப்புவமையிலலாத முதன்மையாகிய பரமசிவன் நடம்புரியும் அழிவில்லாத நன்மைபொருந்திய சிவாலையத்வதக் கண்டவளவில் தீவினைகளைப்போக்கிச் சிவசொருபமாகிய பதவியைக்கொடுக்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தைச்சேர சிதம்பரபுரத்துக்குள் மறுஜீதிதவறாத சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன் மணங்கனிக்கவந்தான்—எ-று. (அக)

குலவெற்றிமரு ளடையத்திருநகர் குடிபுக்கனவென மதியிற் கோர், புலனுற்றறிவரு ளெனிற்கிளர்திகழ் பொற்கோபுரமவை முற் காணு, விஷகப்பொலனணி பெறுந்சிவிகையி னிழியாவருணெறி வழியாமத், தணுநிறுகள்வடி வுறமிக்கமகிழ் தணியப்பரிவொடு பணிவுற்றான்.

இ-ள். பிரணையகாலங்களிலேயும் கெடாதிருக்கலாமென்று சப்தகுலபருவத்தினும்வந்து சிதம்பரநகரத்தில் குடியாயிருப்பதுபோல இவ்விதப்போதனர்கள் செவிமுதலாகிய பஞ்சேந்திரியங்களை வசப்படுத்திக்கொண்டு அறிவுத்தரிசாகிய சிவசொருபத்தை அறிவினாற் றெ

ரிசிப்பதுபோலவும் நன்மை அமைந்து தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிகுந்
சேபுரதரிசனையாகியவுடன் அழகுபெற்று விளங்குந் தகைப்பல்லக
கொண்டிருந்த விதிமுறைமையாக மனதில் சந்தோஷம்பொருக ஆ
கையோடு பூமியிற் நேகம்படத்தக்கதாக ஐந்துவிசை தண்டம்ப
கொண்டின் சேர்துவாதிபன்—எ-று. (அஉ)

புதுமாமகளிக் ஞாடனாடவர்களு மறைநூலவர்களு மிறைபாதத்,
திடமாகியவறி வுடையாரெவர்களு மியல்வாணருமிசை முால்வாரு
ந, தெரடராதரவுட னடராமிருபுகழ் துதியாரிறைகலை மடிகாணுக,
கடலர்மெனவரு ளடலான்மனுநெறி கண்டான்வரவெதிர கொண
டார்கள்.

இ-ள். சுமங்கலிகளாகிய ஸ்ரீகளும் புருஷர்களும் வேகபாராய
ணஞ்செய்யும் பிராமணர்களும் அமபலவாணமூர்த்தியின பாகரவி
ந்தங்களில் அதிகத்தியுடைய சிவகணங்களும் மறுமுண்டாகிய அடி
யார்களும் கல்வியறிந்தவர்களும் ஹிணமுதலியவைகளை வாரிப்பவர்
களும் பாரக்ரமங்களைப் புகழுகின்றவர்களும் சூழ்ந்துவர சமுத்திரம்
போல்சகலவிததைகளையுங்கற்று தயவும் வெறியுமபடைத்து இரா
ஜாதிவழுவாத சபாபதிபரியென்னும் சேரமகராஜனைச் சிதம்ப
ரதலத்தா ரனைவரும் பூரணசந்திரோதயத்தைக்கண்ட சமுத்திரம்
பொங்கி எழுவதுபோல எதிரொண்டு புரட்சையடைந்தாகள. ()

அளகைக்கதிபதி வரவோவரமிரு மமராபதியிறை வரவோமீய்த,
துளவக்கருமுகில வரவோவரவிது சொல்வாரெனிலெவா வல்லாரெ
ள், றுளனிறையிலகலை யறிவோபுகழ்தர வொழியாதெழுமரு ஞாட
ன்வந்தான, பளகற்றிருவினை யகலப்பரிவொடு பணிவாகதியுறு மணி
விதி.

இ-ள். அளகாபுரிக் கதிபதியாகிய குபேரன் வருகிறானேவென்
றும், அதிகவரம்பெற்ற அமராபதிக் கதிபதியாகிய தேவேந்திரன் வரு
கிறானேவென்றும், மெய்யிற றுளசிமாலையணிந்த கீன்மேனியனாகிய
மகாவிஷ்ணு வருகிறானேவென்றும் இப்படிவருகின்ற வைபவத்தை
தெரிவித்தக்க வல்லவர்கள் யாவரென்றும் கண்ணோ அதிசயிக்க
மனதில்சகலகலைகளும் அறிந்த கவிவாணர்களாலும் புகழ்முடியாத
கிப்துபுரிக் கருணாசன கடைக்கண்களினுற்பொழியச் சேர்துவா
திபன் தகாலமும் நிகராத சஞ்சிதபிராசதவங்களும் இ நுவினைகளும்
நீங்கி வித்தியடையவணங்கித் துதிப்பவர்கள் வாசனாசெய்யும் ஞாட
மரணத்தையுடைய விதியில்வந்தான்—எ-று. (அச)

தலைமகளிரு மரமாமகளிரு கிகழ்மானிடர்களு மிழையேர்ருங்கு
வரவ்வரவா விலகாதுலவிய கனகாசலகீகர் டுணியாடப், லலனாட

கெதிர் பரவாவிடையிடை பணியாவுயர்புய வணிபோலிவ், வுலகா
ளொருகுடை சிழலானருளுட னுற்றானிறையுறை பொற்கோயிலு.

இ-ள். பூலோகத்துப் பெண்களும் தெய்வலோகத்துப் பெண்களும்
மாரிடர்களும் தேவர்களுங் கலந்துநெருங்கி உலாவுகின்ற பொற்
ற்குன்றமென்னும் மகாமேருவைப்பொத்த மேலணிமாடங்கள் என்ன
கும் விதிகடோறும் அடக்கடிபணிந்து கோத்திரங்கள் செய்துகொ
ண்டு வெற்றியை ஆபரணமாகவணிந்து புஜபலபாக்கரமத்தினால் து
ட்டிக்காக சிட்டபரிபாலனஞ்செய்துகொண்டு ஒரு வெண்குடை நீழ
லில் பூமண்டலமெல்லாம் காத்தருளும் கேரளதேசாதிபதி சபாபதி
பெழுந்தருளியிருக்கும் தங்கமயமாகிய சிவாலையத்துக்குள் இரக்கத்
துடன்வந்தான்...எ-று. (அரு)

விதுவாழ்முடியினன் வடிவாமிதுவென விதியாரணமொழி புக்
வாசப். புதுமாமலர்விரி மதுவாலுயரலை பொங்கிப்பொழிசிவ் கங்கை
ப்பான், முதுவாய்மையருட னருகாமகிழ்வுடன் மூழங்கிழங்குநா
யேறிப்பொற், சதுவான்மறைபவா பெறுமாறருளொடு தந்தாணிவ
ன் மிகுந்தானம்.

இ-ள். மூன்றாம்பிறைச் சந்திரன்வாழ்ஞ் சடாடவியையுடைய
பரமசிவத்தினது வடிவிதுவென்று வேதாகமங்கள் துதிக்கும் மகா
மகிழ்மையையுடைய தாமரைமுதலிய மலர்கள்மலாந்து பரிமளம்விசித்
தேன்பொங்கி அலைகளோடு வழிந்தோடுகின்ற சிவகங்காதீர்த்தத்தில்
மறைவிதிப்படிச்சூச சகலசாத்திரங்களும் அறிந்த பெரியோர்களுட
ன் ஆனந்தத்தை யடையத்தக்கதாக ஸ்ராமம்செய்து கரையேறி அழ
கிய நான்குவேதங்களை அறிந்த பிராமணர்களுக்கு மனமகிட்சியோடு
அநேக தானதருமங்களைச்செய்தான்—எ-று. (அரு)

ஏலப்புலனுறு காலத்ததனெறி பெய்தாழுனிவா ரெய்தப்போ
யாலத்தருமீழ்ன் மூலப்பதியிடை யழிபாமுதலென மொழிவேதக்
கோலச்சிகைப்பெழு ஞானத்திரளொரு கோலத்துடனுயர் ஞாலத்தின்
பாலப்புதமது வாகிப்பொலிவது பாராவிழிவரு நீர்வாரா.

இ-ள். ஐம்புலாதிக்களைவென்ற தபோதனர்கள் சூழ்ந்துவரத்
கோயிலுக்குள் வளமாகவந்து ஆலமரத்து நீழலில் ஆதியந்தமினா
தாய் வேதங்களின் சிரமகிய உபநிடதங்களின் முடிவில்விளங்கிச்
வகைகளினாலும் அளவிடப்படாத மகிழ்மையப்பெற்றுக் கேடுமு
கழ் மூடுருவிப் பூமியில் ஞானசொருபமாய் முளைத்தெழுந்த
ஞாலவாகிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தை இருகண்களிலும் ஆனந்த
சிப்பெருகச் சோரகலாதிபன் கண்டுமகிழ்தான்—எ-று. (அரு)

அழுதும்புளக்டொ ளெமங்குருகியு மணியாபடிமிசை பணியாழு
ன், ரொழுதும்பரபத சிவசங்கரவர தொலையாமறையுட னுலகேழு
முழுதந்தருமொரு முதல்வாநிலைபெறு முத்தாவலைவறுசித்தாவெப்,
பொழுதும்பதரினை தரநல்கெனநனி புகழதந்தருளொடு மகிழ்கின்
றான்.

இ-ள். இவையாலும் தரிசனஞ்செய்யாமல் வீணாக நாளிப்
பேர்க்கொண்டேறு துயரங்கொண்டு மயிர்க்குச்செறிந்து மனதுருகி
நவமணிகளை லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியில் அவையாவங்கள் பொருந்த
த தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பராபரவஸ்துவே சங்கரா அரனேரித்திய
மாகிய வேதங்களையும் மாயாசொரூபமாகிய ஷலகங்களையும் விநோத
மாகப்படைத்த ஆதிகர்த்தனே நிலையையாயிருக்கு முத்தனே அசை
வற்ற ஞானசுத்தனே தேவரீரது பாதாரவிரதங்களை எப்போதும் து
யானஞ்செய்து துதிக்கவணங்க அடியேனுக்கு வரநதரவேணடுமென
று மிகுநதவணக்கத்துடன் ஆனந்தம்பெருகச சேரமகாராஜன் பிரா
ர்த்தனை செய்துகொண்டான்—எ-று. (அ-அ)

கோதற்றிடவெழு மாதிக்ருறியெதிர குறுகாவருள்கொடு செறுநா
னா, பேதக்கொடுவினை மோதித்திழவிடை பெற்றாகமமறை கற்றா
ருழ், போதப்பரசிவ போதப்பொலிவொடு பொற்பாலினிதுட னு
றானால், வேதச்சிகைபெழு நாதச்சுடரயால் வெளிவிளநிலகிய வெள்ளி
ர்மன்றம்.

இ-ள். அடியார்கள் கும்மம்நீங்க முளைத்தெழுந்த ஆதிகர்த்தா
வாகிய மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தின் சாஸிகாநத்துக்கெதிரின்று வி
ருப்பத்தோடும் கோததிரஞ்செய்து அற்பயாகிய அநேக தீயவினைக
ளை நாசமாக்கி விளங்குகின்ற சண்டேஸ்வரவைவணங்கி விடைபெற்
றுகொண்டு வேதாசமங்கள் படித்துணர்ந்த சிவபேரிகள் சூழ்ந்து
உபதேசித்த சிவஞானத்தோடு சிதாகாசமாகி ப்ரகாசிக்குநதிருசசிம்
றம்பலத்துக் கெதிராக இனிய வலங்கராததுடனே சபாபதிபிரிய
னென்னும் சேரமகாராஜன் வந்தான்—எ-று. (அக)

இருகுலகுமமுலை யொருபெண்கொடியுட னொருவன்றிரு கடமெ
தீர்க்கண, மருமபுலனெடுமி கரணந்தலைகெட வளரும்புளகமோ டிட
ன்குயித், தருகுஞ்செயலபெற வுளமுஞ்செயலற வுறையுஞ்சிறிதற
வரமுறா, கருணகொண்டருவியி னிருகண்புறற வணசாரணாப்பா
வசமானான்.

இ-ள். இவையாலும் தரிசனஞ்செய்யாமல் வீணாக நாளிப்
பேர்க்கொண்டேறு துயரங்கொண்டு மயிர்க்குச்செறிந்து மனதுருகி
நவமணிகளை லலங்கரிக்கப்பட்ட பூமியில் அவையாவங்கள் பொருந்த
த தீர்க்கதெண்டனிட்டுப் பராபரவஸ்துவே சங்கரா அரனேரித்திய
மாகிய வேதங்களையும் மாயாசொரூபமாகிய ஷலகங்களையும் விநோத
மாகப்படைத்த ஆதிகர்த்தனே நிலையையாயிருக்கு முத்தனே அசை
வற்ற ஞானசுத்தனே தேவரீரது பாதாரவிரதங்களை எப்போதும் து
யானஞ்செய்து துதிக்கவணங்க அடியேனுக்கு வரநதரவேணடுமென
று மிகுநதவணக்கத்துடன் ஆனந்தம்பெருகச சேரமகாராஜன் பிரா
ர்த்தனை செய்துகொண்டான்—எ-று. (அ-அ)

தருடன்ஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிகளஞ்செய்த வுடன் ஐம்புலாதிகளையும் மனம்-புத்தி-சித்தம்-அகங்காரமென்னும் அந் தக்கரண நான்கையும்மறந்து மயிர்க்குச்செறிந்து நடுகுற்றும் மனது ருகி வேறொருசிந்தனையுந் தோன்றாமல் மொழிமுற்றி இடைவிடாத திருவருட்பெற்று இருகண்களினு மானந்தரீ அருவிபோற் பெருக அசைவில்லாத சிவபக்தி பரவசமாயினுன் சபாபதிப்பிரியனென்னும் சேரமகாராஜன்—எ-று. (க0)

ஆறும்பகைபுரி யஞ்சங்கொடுவினையருகாமனமுத் தொருநூலுஞ், சீறும்பெரியவர் தேறும்பரபத சீர்தாமணிநிக றெந்தாய்வேண்ணீறு ம்பகிரதி யாறும்புனைசடை நிமலாகமரு ளமலாவென், றாறும்பரிவு ட னுவுங்குன்றிட வுளமுங்களிகொள வுரைசெய்தான்.

இ-ள். பகையுண்டாகும் காமக்குரோதாதி அந்தரங்கசத்தரு வாக விருக்கிற ஆறையும் தீவினைவழியாக மனதைச்செலுத்தும்ஐம் புலன்களையும் அநேகவிதமாய் நினைக்கும் அந்தக்கரண நான்கினையும் வென்ற தபோதனர்கள தியாறிக்கும் மேன்மைபொருந்திய பதங்க ளும் சிந்தாமணியனைய அடியார்கள வேண்டி பவாங்களைக்கொடுக்கு மென் தந்தையே விபூதியணிந்த திருமேனியையுங் கங்கைசூயயஞ்ச ந்திரனையுஞ் சடையிறறரித்து அனைவரையும் பரிசுத்தமாக்கும் இரு பத்தெட்டாகமங்களையுந் திருவாய்மலாதருளிய நினமலையென் று மிகுந்த பக்தியுடன் நாவானது குழற மனக்களிப்புடன் விண்ண ப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினுன்—எ-று. (க1)

என்பால்வினைகெட நின்பாலருள்பெற விறைவாவருளென வறை யாறின், நன்பான்மிகவுள மகிழ்வானாதன வருளாலொருபுடி விடை கொள்ளாப், பொன்பான்மிளிர்நரு நன்காரொளிர்மனை புக்கானிவனி லுமிக்காருண், டென்பாரிலைபெறு மின்பார்க்குபள விதுபென்றுரை செய யார்வல்லார்.

இ-ள். அடியேனைப்பற்றிய தீவினையகலவும் தேவாந்நடைய ஆ றுக்காகம்பெறவும் கட்டளையிட் டருளவேண்டுங் கர்த்தவியென்று விண்ணப்பஞ்செய்து பக்தியினால் மிகச்சநதோஷித்து அருப்பத்த டன் சிவனருட்பெற்று வணங்கி வாழ்த்திச் சந்திவிடப்பட்ட மன தெழாமல் வெருநேர்மின்று சண்டேஸ்வாரிடம் சென்று இடைபெற்று க்கொண்டி களகமயமாய் மேகமண்டலத்தி னடியவரும்அர ன்மனையிற் சேரமகாராஜன்போய்ச் சேர்ந்தான் எனவியுமிதற்கவா ழ்வும் போகபாக்கியமும் உடையவர்கள் உடையவர்கள் எனவியுமிதற்கவா ள்வ வல்லவர்கள்—எ-று. (க2)

ஐஞ்சேடியாசிரியவிருத்தம்.

தக்கசேரலா மன்னவன்றன்மைபீ திப்பான்
மிக்ககாவல னேவலால்வினாவினர் சூழத்
தொக்கபொற்சுமை யெடுத்தினை துச்சகன் றானுந்
திக்கெலாம்புந் தில்லையம்பதியிடைச சேர்ந்தான்.

இ-ள். மகா சிவபக்திபரனாகிய சபாபதிப்பிரிய சேரமகாராஜன்
சரித்திரம் இப்படியிருக்க அந்த ராஜாவின் ஆக்கினையின்படி க்ரவற்
காரர்கள் பத்திரமாய் சுற்றிக்கொண்டுவந்து திக்குக் கொல்லாநதுதிக்
கும் மகிமையையுடைய சிதம்பராதலத் தெல்லைக்குள்ளாகத் தங்கச்
சுமையோடும் துச்சகனைக்கொண்டுவந்து சேர்த்தார்கள்—எ-று. (1)

படியிலாதவப் பார்த்திபனேவலோர் சுமையைக்
கடிதுவாங்கினர் நற்றவக்கணத்தினப் பதியிற்
கொடியவெப்புநோய் வருநெறிக்கோடலான் வருந்தி
முடிவிலாவினை முடிந்திடவாருயிர் முடிந்தான்.

இ-ள். குற்றமற்ற சேரமகாராஜன் பொக்கிஷக்காலங்கார்த்தங்க
ச்சுமையைச் சீக்கிரத்தில் வாங்கிவந்துக்கொண்டு துச்சகனைக்காவ
லினின்றும் நீக்கிவிட்டமையால் வழிநடையிற் சூரவியாதியினுடைய
வழிப்பட்டு வந்ததினாலும்சிதம்பரப்பட்டணத்தில் ஓரிடத்திற்சேர்ந்து
உடனே தீரவினைகள யாவு மகலத்தக்கதாக நோயமிசூத்து ஆருயி
ரிழந்தான்—எ-று. (கூ)

கற்பகாடக மலம்மழைகடவுளர் பொழியப்
பெற்பராகமோ டரம்பையர்வரம்பிலா பூதழ
விற்பராவிய விமானமேல் விளங்கியங் கலனிற்
சிற்பரானந்த ரடையுமச்சிவபத மடைந்தான்.

இ-ள். கற்பகமுதலாகிய ஐந்தருக்களின் மணர்களை மாரிபோற்
றேவர்களசொறிப் அதிக சவுந்தரியமுடைய அரம்பைஊர்வரிமுதலா
ன அநேகந தேவகணிகையாகள் சங்கீதங்கள்பாடி ஆடல்புரியச் சூரி
யப்பரகாமப்போன்ற திவ்ய விமானத்தில் அழகியவடிவமாய்வுறிக்கொ
ண்டு துச்சகன் ஞானானந்தம்பெற்ற சிவமோகிகள் அடையும் உபா
வாகிய சிவபதவிபைச் சேர்ந்தான்—எ-று. (கூ)

ஆதிநாயக னுடலைக்கண்டி ல் னேனுங்
கோதிலாப்பதி யதனிடைத்துஞ்சலாற் குறியாப்
பாதகம்புரி துச்சகன்முத்தியிற் படர்ந்தா
ளிதுசத்தியஞ் சத்தியமிசைக்குமா நெய்வோ.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய பாரசிவத்தின் ஆனந்த நடனத்தைத் தரிசனஞ் செய்யாமலிருந்தும் பரிசுத்தமாகிய சிதம்பரதலத் தெல்லைக்குள் இறக்கும்படி நேரிட்டமையால் அளவில்லாத பாதகங்களைச் செய்த துச்சகன் மோட்சத்தைச்சேர்ந்தான் இதுசத்தியம்சத்தியம் இந்தத் தலமகிமையை எவர்களாலுஞ் சொல்லமுடியாது—எ-று. ()

அண்ணலாடலைக் கண்டிலராயினு முத்தி
யெண்ணில்கோடிய ரிறந்துடன்பெற்றவர் விண்ணு
மண்ணுநரமு மானுமப்போதும்பரு மெந்தக்
கண்ணுமாய்ந்தவெவ் வுயிருநற்கதியடைந் திடமால்.

இ-ள். அம்பலவாண மூர்த்தியின் ஆனந்தத் தாண்டவத்தைத் தரிசனஞ் செய்யாமலிருந்தாலும் அவ்வெல்லைக்குள் இறந்து சிவகதியை அடைந்தவர்கள் அந்தங்கோடி ஜீவராசிகளுண்டு அத்தலத்துள் ஆகாயத்திலும், பூமியிலும், ஜலத்திலும், மரங்களிலும், புதருகளிலும், மற்று மெந்தவிடங்களிலும், இறந்த எந்த ஜீவராசிகளும் கன்மையுந்துச் சிவபதவியை யடையும்—எ-று. (கூஎ)

பொருவினாவப் புணரியிற்புணரோடு மீனே
ரெருவைமுன்கொணர்ந் தணிதில்லைபெல்லையோர் மரத்தின்
மருவியக்கயல் கொன்றுணமாய்ந்தவவ் வுயிர்போய்க்
கருதரும்பெரு முத்தியைப்பெற்றதக் கணத்தில்.

இ-ள். அலைகளினால்மிருந்த ஒளியுண்டாகிய சமுத்திரத்தில் வாழ்ந்துகொண்டிருந்த ஓர்மீனைப் பருந்து கொத்திக்கொண்டுவந்து அலங்காரம்பெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லையுள் ஓர் மரத்தின்மீதுட்கார்ந்து அம்மீனக்கொத்தித் தின்னுகையில் அவற்றின் உயிரிங்கி யாவருக்குங் விடைப்பதற்கரிய சிவபதவியை உடனே யடைந்தது—எ-று. ()

நதுபோல்விவ் வெல்லையினமலநீர் வானம்
பூதலந்தனி லிறந்துமுன்னற்கதி புருந்தோ
ரோதினெண்ணில ராதலாலாடல்கண் ணுமும்
சுத்தலத்தலத் தெய்தினுமுத்திசத் தியமால்.

இ-ள். இம்மீனைப்போல் தில்லைவனத் தெல்லைக்குள் இருக்கும் மரங்கள் தன்னீர் ஆகாயம் பூமிஇவைகளிலிறந்த ஜீவகோடிகளநன்மையாகிய மோட்சத்தை யடைந்தவைகளைச் சொல்லவேண்டுமென்றால் கணக்கில்லையாகையினால் அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்த நடனதரிசனஞ் செய்தவர்களுக்கு மல்லாமல் தரிசனஞ்செய்யாமல் அத்தலத்தில் இறந்தவர்களுக்கும் மேலாகிய சிவபதவிக்கிடையும் இது சத்தியம்—எ-று. (கூகூ)

பொதுவினாடலைக் காணிலப் புரத்திடைமாயிற்
கதியடைந்திடக் கண்டனங் கடற்றலத்தெந்தப்
பதியினும்பெரி திப்பதி பகர்விராட்புருட
னிதயபங்கய மீதென விருக்கிசைத்தலினால்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாணமூர்த்தியின் திருந
டனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தாலும் அவ்வெல்லேக்குள் இறந்தாலும்
சிவபதவியை யடைக்கண்டோம் இவ்வதிசயங்களினால் கடல்கூழ்
ந்த உலகங்களிலிருக்கும் சகலதலங்களிலும் சிதம்பரதலமெய்திகம்
அதெப்படியென்றால் விராட்புருட னிதயாரவிந்ததலம் சிதம்பரமெ
ன்றும் இருக்குவேதன் சொல்லுகிறபடியினால் அத்தலமே உத்தமத்
திலும் உத்தமம்—எ-று. (௧௦௦)

கவையிகந்தமா மகிட்சியைக் கருத்துயின்மற்றை
யவையவங்களு நின்னல தாயினுமணியா
நவைபடுத்துயர் கருத்துறி னவிலவையவங்க
னெவையுமெவ்வணி யெய்தினு மிலகுமோவிலகா.

இ-ள். கவலையென்னுந் துக்கத்தைப்போக்கி மனதில் மகாசந்
தோஷத்தைப்பொருந்தி மற்ற அவையவாதிகளில் ஆபரணங்களை
அலங்கரித்துக்கொள்ளாவிடினும் அலங்கரித்துக் கொண்டதாகவே
விளங்கும் மனதில் வியாகுலமும் துக்கமும் பொருந்திக் கரகாணாதி
அவையவங்களில் அநேகவாபரணங்க ளணிந்திருந்தாலும் அவைகள்
பிரகாசிக்குமோ பிரகாசிக்கமாட்டாது—எ-று. (௧௦௧)

இன்னதென்னமன் நிறைகொளும் பூரையாலெந்த
நன்னெடும்பதிப் பூரையு நடந்ததேயாகும்
பொன்னினம்பல வாணர்க்குப் பூரையின்றேலப்
பன்னெடும்பதிப் பூசையாற் பயன்கள்வேறென்றே.

இ-ள். இவ்வகையாய்க் கனகசபையில் அம்பலவாணமூர்த்தித்
குப் பூசைநடத்திவந்தால் மற்ற நன்மையாகிய சுகல தலங்களையும்
பூசித்ததேயாகும் பொன்னம்பலத்தில் சிதம்பரேஸ்வரமூர்த்திக்குப்
பூசைநடத்தாமல் இதரதலங்களுக்குப் பூசைநடந்தால் அதனும் பல
னில்லை—எ-று. (௧௦௨)

பொருவினுள்ளமோ டன்றியே கண்முதற்புலங்க
ளுருவமாதிய விடயங்க ளுணருமோவுணரா
கருதுமவ்வுளம் புலத்தொகை கடந்திடாதெனினு
மருவுதுன்பொடின புணர்நா வல்லதேயுறுபோல்.

இ-ள். மனம்பொருத்தாமலிருந்தால் கண்-சூது-நாசி-நா-மெய் முதலிய இந்திரியங்கள் உருவமுதலியவைகளை அறியுமோ அறியமாட்டாது விடையங்களை கடக்காவிடினும் அதனால்தான் இன்பதுன்பங்களை இன்னதென்றறிந்து அதுபவிக்கின்ற சமர்த்து அவ்வுள்ளத் துக்கிருப்பதுபோல்—எ-று. (க0க)

வாணலந்திக மும்பல வாணனைச்சென்று
காணலன்றியெத் தலங்களைக் காணினும்பயனென்
சேணிலங்குமச் சிதம்பரத் திருநடங்கண்டா
லாணவப்பெரும் பகையறுத் தருடைந்நிடலாம்.

இ ள். சகல வளப்பங்களும் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரகலத்திற்குப் போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்யாமல் மற்ற தலங்களுக்கெல்லாம்போய்த் தரிசனஞ்செய்தா லென்னபலன்வரும் ஆகையினால் ஞானகாசசொருபமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்தால் நானென்னும் ஆணவமுதலாகிய பகைவர்களை நாசஞ்செய்து சிவத்தினது திருவருளைப்பெறலாம்—எ-று. (க0ச)

சொற்றதின்னதேற் சுருதிநா யகனிடங்கொண்ட
நற்றலங்களா லாவதென் னென்னினுன்மறைகண்
முற்றுநாடருஞ் சிதம்பர மூர்த்தியைக்கண்டாற்
குற்றவத்தலக் காட்சிக ளேதுவாமுணரில்.

இ-ள். இப்படி சொல்லப்பட்டதனால் வேதங்களுக்குக் கர்த்தனாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் உக்தமமான தலங்களைத் தரிசனங்கள் செய்கதினால் ஆகின்றபலனென்னென்றால் வேதங்கள் முழுதும் அறிவதற்காகிராகிய அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ் செய்வதற்குக் கூடுதல்செயவிக்கு மற்றதலங்களின் தரிசனை சொல்லுமிடத்து—எ-று. (க0ரு)

ஆகியம்புந் காண்டலோ ருந்தலங்காணற்
கெதுவாருமோ விமையவ ரெண்ணிலாமூர்த்தி
பேதமுள்ளன வாணவப் பெரும்பிணக்கறுத்தோர்
போதநாடிய பரசிவப் பொலிவையொப்பாமோ.

இ-ள். ஆகியம்புந் காண்டலோ ருந்தலங்காணற் செய்தால் வேறுரு மேலாகிய தலமிருக்கிறதென்று விவேகத்தினால் எண்ணி அத் தலத்தைத் தரிசிக்கக் காரணமாமோவென்றால் ஆகாது இதேபடியே எனின் ஒரு பரமசிவனை லீலாவிநோதருபமாய் அநேக வடிவங்களில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகளைப்போய்த் தரிசனஞ்

செய்தாலும் ஆணவகாமிய மாயையென்னு மும்மலங்களைபும் வென்றவர்கள் சிவயோசத்தினால் இதயாரவிந்தத்தில் நிஷ்கள பரசிவரூபமாகிய ஞானகாச தரிசனைக்குச் சமரனமாகாது—எ-று. (க0கா)

ஆபபோலருட் சைவந் தலங்களினழியாத்
தூயவிப்பதி தூயது சுருகியாற்றவத்தான்
மேயசெய்கையுள் ளவற்றினில் விளங்கிப்பொதுவி
னேயநாடகங் காண்டற்கு முயல்வதேயியல்பாம்.

இ-ள். அப்படிபோல அடியார்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுக்கும் அநேக சிவஸ்தலங்களுக்குள் எக்காலமும் மிகவும் பரிசுத்தமாகி அழியாதிருக்கும் இந்தச் சிதம்பராதலமேயாதலால வேதங்களினாலும் மகாதபங்களினாலும் நன்மைபொருந்திய உத்தம நடத்தைகளினாலும் பிரகாசித்தின்ற கனகசபையில் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைத் தரிசனஞ்செய்ய ஆசைகொண்டு முயற்சி செய்வதே மாநிடதேக மெடுத்ததற்குப் புலன—எ-று. (க0௪)

எந்தநல்வினைத் தவங்களு மித்தலங்காணும்
பந்தவாயுள முளதெனிற் பயன்பெறுமியிலேயென்
முந்தமப்பய விலையலை புலன்முரணமுருக்குஞ்
சிந்தைமாதவ வின்னமுஞ் செப்புவன்கேண்மோ.

இ-ள். எவ்விதப் புண்ணியங்களைச் செய்தாலும் எவ்வித தவங்களைச் செய்தாலும் சிதம்பரதரிசனங் கிடைக்கவேண்டுமென்று ஆசைகொண்டு செய்தாற்றாள் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகிப் பலனைக்கொடுக்கும் சிதம்பரதரிசனஞ்செய்து ஆசையில்லாவிடில் செய்தபுண்ணியங்களும் தபங்களும் சித்தியாகமாட்டாது பலனுங்கொடாது ஆதலால் ஐம்புலாதிக்களைத் தீவினைவழியாகச் செலுத்தாமற் சிவசம்பந்தமாகச் செலுத்தும் மனதையுடைய சயிபினிபகவானே இன்னஞ் சிதம்பரமகிமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வேதவியாசர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க0அ)

அறுசேர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தும்.

இத்தல மமர்ந்துமன்று ளிரும்பதங் காணமுத்தி
சத்திய மென்னுதையஞ் சார்ந்துவே ரோர்தலத்தின்
மெய்த்தவம் புரிந்துமாய்ந்தோர் விட்டின்ப மெய்தலாகார்
நித்தவம் பலத்துள்ளானை நிந்தைசெய் கையினாலும்;

இ-ள். இந்தச் சிதம்பராதலத்தில் வாசமாயிருந்து இருச்சிற்றம் பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தத்தாண்டவம்புரியும் அம்பலவாணமூர்.

ர்த்தியினது இரண்டு பாதாரவிந்தங்களையும் தரிசனஞ்செய்ததினால் முத்தியாகிய சிவபதவியை யடையலாமென்று வேதாகமங்களில் நிச்சயமாகச் சொல்லக்கேட்டறிந்துச் சந்தேகமாகவேண்ணி மற்றொரு தலங்களுக்குப்போய் வாசமாயிருந்து மேலாகிய புண்ணியங்களும் தபங்களும் செய்துகொண்டிருந்து இறப்பார்களாயின் இன்பவீடாகிய சிவக்கியைப் பெறமாட்டார் அதேனென்றால் சிதம்பரமகிமையைச் சந்தேகமடையவேண்ணி வேறொரு தலத்திற்குப் போயினமையால் நிதம்பமாகிய சிதம்பரேசமூர்த்தியை அநாதைசெய்ததாகும். ()

இருடரு பேரவத்தை யிறுதியி னிதயநதன்னிற்
கருவிக ளொடுங்குமாபோற் கருதிய பதிகள்யாவும்
பொருவரும் புண்டரீக புரத்திடை யொடுங்குமீச
ஹருவமா யிதுவெஞ்ஞான்று மொடுங்குற துண்மையாமால்.

இ-ள். விவேகம் ஒடுங்கி வியாதிமேற்கொண்டு செவிமுதலிய பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களை அழிவதற்கில்லாமல் அஞ்ஞானத்தினால் மயக்கமாகிய இருள்வாதமித்தவேளையில் தத்வாதிக ளெல்லாம் இதயத்திலொடுங்குவதுபோல் நினைக்குந் தலங்கள்யாவும் ஒப்புமைமையில்லாத விராட்புருட னிகயகமலமாகிய சிதம்பரத்தி லொடுக்கமாயிருக்கும் பரமசிவசொருபமாகிய சிதம்பரதலமோ வெக்காலத்தினும் அழிபாமற் பிரகாசிக்கும் இதுசத்தியம்—எ-று. (கக௦)

எப்பதி களிஹுமுள்ள விஹபருண் மூர்த்தியாவுஞ்
செப்பருஞ் சிதம்பரத்துட் டிருவத யாமந்தன்னி
லொப்புற வடைதலானா லுணக்குமெக் காலத்துள்ளு
மப்பெருங் காலசசேவை யதிகவுத் தம்மாமென்றே.

இ-ள். எத்தலங்களிலும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற மூர்த்திகளெ ல்லாம் வேதாகமங்களாற் சொல்லுதற்கரிதாகிய சிதம்பரதலத்தில் இராத்திரி அர்த்தயாமத்தில் வந்தொடுங்குமென்று சகலகலைஞஞ் சொல்லுவதினால் மற்ற புண்ணியகாலங்களில் தரிசனஞ்செய்வதிலும் அர்த்தயாமதரிசனையே சிதம்பரத்தில் மகாவுத்தமம்—எ-று. (கக௧)

ஐவகைத் தொழிலுக்கேற்ற வைவகைக் கடவுளெல்லார்
தெய்வத் வடிவமான சிவபரன் வடிவதரகு
மெய்வளர் தில்லையெல்லை விடாமலங் குறைகின்றானெஞ்
சைவராய்களென்றாலோர் தலங்கண்மற்றதின்வேறுண்டோ.

இ-ள். சிதம்பரத்தி-சங்காரம்-திரோபவம்-அநுக்கமென்னும்
மேயுத்தியுள்ள அநுகாரிகளாகிய பிரமன்-விஷ்ணு-உருத்திரன்-
மற்றோர்வாழ்ந்தாசெய்திருந்தலைய விவர்களுக்குவந்ததப பரசிவரு

பமாய் அதிகமேன்மைபெற்று விளங்கும் சிதம்பரதலத்தில் இறந்
தாலும் தரிசனஞ்செய்தாலும் ஜீவகோடிகளைச் சிவருப ழாக்கும்
பொருட்டாகச் சபாபதி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செய்துகொ
ண்டிருக்கிற படியினால் சிதம்பரதலத்துக்கு வேறே ஒருதலத்தையு
ஞ் சமானமாகச் சொல்லப்படாது—எ..று. (௧௧௨)

மாலயன் முதலாயுள்ள வானவர் குழுவுக்கெல்லா
மேலவன் புராரியென்று விரித்திடுஞ் சுருதியாவுந்
தாலமேற் தலங்களிந்தத் தலத்தினுக் கொவ்வாதென்றென்
றேலிடு மந்தவேத முரைக்கலார் தகைமையென்றால்.

இ-ள் விஷ்ணு பிரமன்முதலிய தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவ
ன் சிவனேயென்று நான்குவேதங்களும் விரிவாகச்சொல்லி முறை
யிடும் அவ்வேதங்கள் பூமண்டலத்திலுண்டாகிய சிவதலங்களுக்கெ
ல்லாம் மேலாகியது இச்சிதம்பரதலமேயென்று நிச்சயமாகச்சொல்
வதினால் இதற்குச் சமானமான தலமில்லை—எ..று. (௧௧௩)

அதிகமொப் பானதேவ ரன்றனக்கில்லைதில்லை
முதுபதி தனக்குமிந்த முறைமைவா னோவைவணி
மதியவற் கொப்பென்றுள்ளு மனத்தோ பதிதொந்தப்
பதியுமிப் பதிக்கொப்பென்னும் பதகரும் பதிதராவார்.

இ-ள். பரமசிவனுக்கு மேலாகியும் ஒப்பாகியுமிருக்கிற தேவர்க
ளில்லை அதுபோல முதுமையான சிதம்பரதலத்துக்கு மேலாகியும்
ஒப்பாகியும் இருக்கிற தலங்களில்லை சந்திரனைச் சூடையிலணிந்த
பரமசிவனுக்கு ஒப்பென்று மனதில் வேறொரு தெய்வங்களை நினைக்
கின்றவனே பாதகன் எந்தத் தலத்தையாகிலும் இந்தச் சிதம்பரதல
த்துக்கிணையாக மனத்திலுன்னினால் அப்பாதகனிலும் மகாபதிதன
வான்—எ..று. (௧௧௪)

ஓதுபன் னெறியுள்வேத வொழுக்கமே யுயர்ச்சிமுத்தி
சாதனம் பலவுட்பூதி சாதனந் தலைமைவெற்பின்
மாதொரு பாகற்கேற்க வழிபடும் பூசைதன்னு
ளாதர மவன்றனன்பர்க் கன்பினி லளிக்கும்பூசை.

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களில்சொல்லும் ஆசாரங்களைவிடவே
தத்திற்சொல்லும் ஆசாரமே உத்தமம் மோட்சசாதகமாகிய அநேக
வித சாதனத்திலும் விபூதியே முதற்காரணமாகிய மோட்சசாதனம்
பர்வதராஜகுமாரியாகிய பார்வதிதேவி வாமபாகத்தில்விளங்கும் பர
மசிவனைச் சகலவுபசாரத்துடன் பூசைசெய்வதிலும் பரமசிவத்தடி
கக்

௩௨௨ சிதம்பராபுராணம்.

யார்கள் சந்தோஷமடையப் பக்தியுடன் பூசிப்பதே உத்தமமான பூசை—எ-று. (ககடு)

வேதமந் திரத்துட்போத மிகுஞ்சத வருத்திரம்பே
ராதிமந் திரத்தினுடு மஞ்செழுத் ததிகமென்று
மேதமி லறங்களாதி யீநதிடும விரதந்தன்னிற்
சேதான் முதலோர்பேணுஞ் சிவார்ச்சனை பெரியதாகும்.

இ-ள். வேதங்களில்சொல்லு மந்திரங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமாகியது உருத்திரமந்திரம் உருத்திரமந்திர நாமங்களுக்குள் நடுநாயகமாகவிளங்கும் பஞ்சாட்சரமே உத்தமமாகியமந்திரம் தானதரும்ங்களினும் பலவிரதங்களினு மேலாகியது விஷ்ணுமுதலிய தேவர்கள யாவரும் ஆவலோடுசெய்யும் சிவபூசை அதைசெய்வதே உத்தமம்—எ-று. (கக௯)

வருணமெண் ணிலவுள்வேத மறையவ ருயர்ந்தோர்நீதி
யருளுமாச சிரமந்தன்னுட் றிறந்தவ ரதிகரன்பு
பெருகிய வரத்திற்கொல்லாப் போறம் பெரிதுநன்றாக
தருபவ ரவருட்டக்க தேசிகா தலைவராவா

இ-ள். அநேக ஜாதிபேதங்களுக்கெல்லாம் வைதீகப் பிராமணனையதிகம் ஆசிரமங்களுக் கெல்லாம் ஞானரீதியையுணருஞ் சன்னியாசமேயதிகம் தருமங்களுக்கெல்லாம் அனபோடும் இராககத்தோடும ஜீவவதை செய்யாமலிருப்பதே யதிகம் நன்மையைததருகிற தருமஞ் செய்கிறவர்களினும் ஞானோபதேசஞ்செய்கின்ற குருவேஅதிகம்—எ-று. (கக௯)

பற்பல ஞானந்தன்னுட் பரசிவ ஞானமேலாம்
பொற்புறு மிவைகளபோலப் புடவிமேற் பதிகடம்முற்
கற்பனையில்லாஞானக் கனமென் றிருக்கோலிட்ட
வற்புதந் கொண்டதில்லை யம்பல மதிகமன்றே.

இ-ள். பற்பலவித ஞானங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபொருந்திய சிவஞானமேயதிகம் பொறுமைதங்கிய விவைகளைப்போல் பூமண்டலத்திலிளங்குந தலங்களுக்குள் வேதங்களெல்லா முறையிடும் மகிமைமைய யுடைய கனகசபையதிகம் அப்பொன்னம்பலத்திலாடும் அம்பலவாணமூர்த்திக்கு விருப்பாகிய சிதம்பரமே யதிகம்—எ-று.

புத்திரமும் புண்டரீக புரத்தினுக் கெந்தஞான்று
புகழி கங்களில்லை நிகரதி கங்குளாகப்

பகர்பல னுடனோர்வார்த்தை பகர்த்தவன் பாவிவேதஞ்
சகலமு முணர்ந்துத்தேறான் நன்றந்தை தனையனல்லன்.

இ-ள். சகலவேதங்களுமும் புகழும் விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திற்கொப்பாகிய தலமும் அதிகமாகிய தலமும்இல்லை அப்படியிருக்க சமமும் அதிகமும் வேறென்றுண்டென்று சொல்லுகின்றவன் மஹாபாவி அப்பாவிபோடி ஓர்வார்த்தை சொன்னவனும் அவனிலும்பாவி அவன் வேதங்களுையெல்லாம் படித்துணர்ந்தாலும் தெளிந்த அறிவில்லாதவனேயாம் அன்றியும் அவன் தந்தைக்குப் பிறந்தவனுமல்ல—எ-று. (சகக)

போகமும் வீடுமன்று புனிதனைக் கண்டாலன்றி
யாகுமோ பதிகளிங்கு னுற்றிய வறங்கனைத்து
மாகமார் புரிசைத்தில்லை மாநகர் நோக்கியன்பா
லேகுதி முனிவமுத்தி யெதிர்த்தவப் போதேயெய்தும்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதியைத் தரிசனஞ் செய்யாவிடின் போகபாக்கியங்களும் மோட்சமும் கிடைக்கமாட்டாது ஆகையினால் மற்ற தலங்களிலசெய்யுந் தவங்களையுந் தானதருமங்களையும் நிறுத்தித் தேவலோகம்வரைக்கும் அளாவிய மேல்நிலைமாடங்கள் விளங்கும் மகாமயிமையையுடைய சிதம்பரபுரத்திற்சென்றுபக்தியுடன் நீபோய்த் தரிசனஞ்செய்தால் உடனே மேலாகிய சிவபுதலிகிடைக்கும் சயிமினிபகவானே இன்னமு மதன்மகிமையைச் சொல்லுகின்றோமென்றார் வேதவியாசா—எ-று. (கஉ௦)

பத்தியு றியமந்தான முயர்ச்சியும் பழுதொன்றின்றி
முத்தியு முத்தில்கு முழுமுத று னுரீங்காச்
சத்தியுந் சிவமுமான தனிச்சுட ராடல்குண்டி
வித்தக வீடுகாண்டி வேறிதம் கையமின்றல.

இ-ள். அன்பும் நன்மையும் ஆசாரமும் ஆதிசீக்கிரமும் ஒருகாலமுங் குறைவிலலாமல் மேலாகிய சிவபதியைக்கொடுக்கும் அந்தபரிபூரண சொருபமாகிய பரமசிவனை எப்போதும் நீங்காமல் ப்ராசத்தியாகிய சிவகரமசுவுநதரி வாமபாகந்நிற் கவந்துவிளங்க ஏகருப்மாய் ஆனந்த நடனம்புரியும் லீலாவிநோதத்தை வேதாந்த ஞானமறிந்த சமர்த்தனாகிய சயிமினிபகவானே நீ தரிசனஞ்செய்து நித்தியமாகிய மோட்சத்தைச்சேர்வாய் வேறே இந்நகுச் சந்தேகமில்லை—எ-று. ()

பேறினை யென்னுதையம் பேதமை தன்னுலுற்றோர்
மாநிலா ரீராயந்தன்னின் மாறவு ர்வத்தைச்சேர்வ

தேறுதி முனிவனென்று செவித்துணை கனிப்பவன்பாற்
கூறினான் புராணம்யாவுங் கூறிய கொள்கைமேலோன்.

இ-ள். இந்தச் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்வதினால் மோட்சச்சகிடை
க்குமென்பதைத் திடமாக நம்பாமல முன்செய்தபாதகத்தினால்அறி
வில்லாமற் சந்தேகமா யெண்ணினவன் மகா பயங்கரமாகிய துன்ப
த்தைச்செய்கின்ற ரவூரவாதிரகத்தில் அழுந்திப்போவான் ஆகையி
னால் சிதம்பரமகிமையைப் பக்தியாகவும் உறுதியாகவும்கொண்டமன
ந்தெளிந்துக் கொள்ளென்று சயிமினிபகவான் இருசெவியென்னும்
வாயினால் சிதம்பரமகிமையென்னுந் தேவாமிர்தத்தை பாணஞ்செய்
துசந்தோஷிக்க அன்புடன் யாவருங் தடைத்தேறும்பொருட்டுப் ப
தினெண்புராணமும் வகுத்துரைத்த வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந்த
ருளினானென்று சூதபுராணிகர் ஓயிமிசாரண்ய வாசிகளாகிய சவுனகா
திமுரிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௧௨௨)

துச்சகச்சருக்க - முற்றிற்று.

பாயிரம் உட்பட சருக்கம் நான்குக்கு திருவிருத்தம் - ௩௫௩.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நான்காவது

நி ய ம ச் ச ரு க் க ம்.

*

அறுசேர்க்கழிநெழிலடியாசிரியவிருத்தம்.

காந்தொழிவிடெபற்ற துச்சகன் சரிதந்தன்னில்
விசயமுன் னறிந்தவாறு விளம்பின மிப்பா லிப்பார்
பரவித் தொல்லைத்தலைப் பதியிடை யுறைவோர்தங்கள்
வாய்க்கு நியமந்தன்னே வகுத்துரை செய்யலுற்றும்.

இ-ள். தேவர்களும் பணியத்தக்கதாகச் சிவபதவியைப்பெற்ற
துச்சகன் சரிதத்தில் நாம் முன் னாராய்ந்தறிந்தமட்டுஞ் சொன்னோம்
இப்பால் இந்த பூமண்டலமெல்லாம் தோத்திரஞ் செய்கின்ற பழை
மைபுத்தி பரகாசிக்கும்சிதம்பரதலத்தில் மிகுந்தவரம்பெற்றுவாசமா

விருப்பவர்கள் நியமத்துடன் நன்மார்க்கமாய் நடந்துக்கொள்ளுகின்ற முறைமை இப்படியென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குத் திருவாய்மலர்ந்தபடிக்குச் சூதபுராணிகர் நயிமிசரண்யவாசிகளாகிய சவுன்காதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சுலமகன் முனிவன்கூறச் சயிமினி யிவைகளெல்லாங்
சுலமறைப் பொருளேநீதி கொண்டதே சிகரன்பெய்தி
நலமிகு மெவையுமென்று நவிறுதல் கடனையானிங்
கலமுற வுரைத்தாயொன்று மடியனேற் கையமின்றால்.

இ-ள். கோபத்தைசெயித்த வாதராயணர்சொல்லச் சயிமினிப கவான்கேட்டுச் சொல்லுகிறார் தேவரீர் திருவுளம்பற்றிய சிதம்பர தரிசனஞ்செய்த துன்மகளும் அத்தலத்தில் இறந்த துச்சகனும் சிவ பதவியைப்பெற்றதும் அத் தலமகிமையையும் தேவரீர் மொழிந்ததி னால் நான்குவேதங்களிற்சொல்லும் பொருளென்றுணர்ந்தேன் நன் மையைத்தரும் இந்தமகிமை அடியேனுக்கு விருப்பமாக உபதேசிக்க வேண்டிய கடமையாதலினால் திருவாய்மலர்ந்து தெளிவாகச்சொன் னமையான் அடியேன் சந்தேகமின்றித் தெளிந்துக்கொண்டேன். ()

ஞானதே சிர்களுண்மை நவின்றிடி லிதனுக்கைய
மானவர் பதிதராத லதிசய மன்றெதில்லை
மானக ருறைந்துவாழு மாசிலா நியமமன்பு
தானுற வருள்செயென்னத் தவமுனி ஷாற்றலுற்றான்.

இ-ள். ஞானகுருவானவர் இரகசியப்பொருளைக் கருணையினால் உபதேசம்செய்தால் அதனை மெய்யென்றெண்ணுமற் சந்தேகப்பட்ட வர்கள் விரதந்தவிர்த பதிதராகின்றது புதுமையல்ல தில்லையம்ப லத்தின்கண் தபோதனர்கள் வாசஞ்செய்யும் நியமத்தினை பக்திமு றைமை இவ்வகையென்று தேவரீர் அடியேனுக்கு அதுநர்கஞ்செய்ய வேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் கேட்கத் தபோதிதியாகிய வேத வியாசர் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று. (ஈ)

யாதொரு தேயந்தன்னி லிருப்பவர் தில்லையெய்துங்
காதல்கூர் நியமங்கொண்டு சிவார்ச்சனைக் கடன்கண்முற்றி
மாதவர் மறையோர்க்கேற்ற வந்தனை புரிந்திறைஞ்சி
யாதர மல்கப்போற்றி யவருள் பெற்றபின்னர்.

இ-ள். எந்தத்தேசத்தி லிருக்கிறவர்களும் சிதம்பரதலத்துக் குப் போகவேண்டுமென்றெண்ணி மகாநியமத்துடன் சிவபூசைகள் முடித்துக்கொண்டு சிவயோகிகளுக்கும் பிராமணர்களுக்கும் சந்தோ

ஷம் வரும்படித் தன் செல்வத்திற்குத்தகுந்த உபசாரங்கள்செய்து பணிந்து துதித்து மிகுந்த ஆவலுடன் அடியேன் சிதம்பரதரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்று கொண்டவிரதம் நிறைவேறத்தக்கதாக நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவர்கள் உத்தராம் பெற்றபின்பு—எ-று. (ச)

கட்டுறு காமமாதி கட்டற விட்டுவட்டைக்
கிட்டிமம் நியாரிடத்துங் கேண்மைகூ ரடிசில்கொள்ளா
தட்டதன் சொன்றியென்று மிசைந் தயலார்தங்கையி
னெட்டுணைப் பொருளுக்கொள்ளா திறைபுகழ் பரவியெய்தி.

இ-ள். பற்றிக்கொண்டிருக்கும் அஞ்ஞானமென்னும் காமக்கு ரோதமுகலாகிய அந்தரங்க சத்துருக்களெவென்று சிதம்பரதலத்துக் குப்போகின்ற மார்க்கஞ்சேர்ந்து பரநிரவியங்களில் வெறுப்புற்றும் அன்னியரிடத்தில் அன்னபானாதிகள்யாவும் எள்ளளவேனும் இச்சி யாமல் தான் றேடியபொருளில் போஜனமும் மற்றசெலவுகளுஞ் செய்துகொண்டு அம்பலவாணமூர்த்தியினது கீர்த்தியைப்புகழ்ந்து துதித்துக்கொண்டுபோவது—எ-று. (ரு)

சென்றுல கத்துண்மிக்க தில்லையம் பதியினெல்லை
துன்றியங் கற்றையுண்டி துறந்து முண் டிதமுமெய்தித்
தன்முனைக் கங்கையாநி சேவிக்குந் தகைமைபுண்ட
பொன்றறு புண்டரீகப் பொய்கையைக் கண்டுபோற்றி

இ-ள். கீயமத்துடன்சென்று உலகங்களுக்குள் முயற்சிபெற்ற சிதம்பரதலத்தெல்லைக்குள் போயினவுடன் அன்றையதினம் ஆகார ங்கொள்ளாமல் உபவாசமாயிருந்து முடிமயிரிறக்கிக் கங்கைமுதலிய மகாதிகளெல்லாம் வந்துபணியும் மகிமையையுடைய தங்கநிறத் தா மணபோல்விளங்குஞ் சிவரூபமாகிப் சிவகங்கையைவணங்கித் தோ த்திரஞ்செய்தபின்பு—எ-று. (சு)

அன்புடன் மூழ்கியேறி யருட்சிவ லோகத்திற்றன்
தென்புகழ்க் கிழவர்வாழச் செய்வன செய்தேயல்கம்
பேரன்புவி கன்னியன்னம் பகத்துகில் புகனறதான
மின்பொலி சடையாற்பேணும் விளங்குவே தியர்ப்பானல்கி.

இ-ள். மிகுந்த பக்தியுடன் சிவதுதி செய்துகொண்டு அச் சிவக ங்கையிற் நீர்த்தமாடிக் களையேறிச் சிவபூசைமுடித்துக் கருணையோ ழிஞ் சிவலோகத்தில் தனது பிதூர்களுக்குச் சிவபதவிகிடைக்கத் தில தற்புண் முதலான தஞ்செய்து மிகுந்த காதலோடும் சொர்ணதானம

பூதானம்-அன்னதானம் - கன்விகாதானம்-கோதானம்-வஸ்திரதானம் இவைமுதலாகிய மகரதானங்களைத் தனக்கியன்றமட்டும் மின்னற்கொடிபோல் அழகுபெற்ற சடையையுடைய பரமசிவனை தியானித்துச் சிவபூசையும் வேதபாராயணமுஞ் செய்யும் வைதிக பிராமணர்களுக்குக்கொடுத்த—எ-று.

(௭)

ஆறுவெம் பகையைதாறி யருடரு மஞ்செழுத்தை
நாறுட னெண்காலன்பா னுவன்றபின் மறைகளின்னுந்
தேறருங் கருணைச்சோதித் திகழ்திரு மூலத்தானத்
தூறிய நேசமேன்மே லுள்ளிடை வளரவெய்தி.

இ-ள். காமாதிவுட்பகை ஆறையும்பேர்க்கிக் கிருபையுண்டாக்கும் பஞ்சாஷ்டரத்தை தூற்றெட்டி உரு பக்தியுடன் ஜெபஞ்செய்து பின்னர் பிரதட்சணம்வந்து வேதங்களாலும் இன்னமும் அதன்மகிமையை அறிதற்கரிதாகிய பாஞ்சோதிமயமாய் பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான சிவலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியானது மனதில் மிகவும்பொருத்தச் சந்திரானத்திற்குப்போய்—எ-று.

(௮)

சந்தி தன்னின்மூக்கால் விதிப்படி தாழ்த்தெழுந்து
பின்னரும் வலஞ்செய்தைங்காற் பெறும்பய னுறப்பணிந்தங்
கின்னபே ருருவஞ்செய்கை யீதென விருக்குமோராப்
பொன்னவிர் கொன்றைவேணிப் புனிதனமேன் மகிழ்வுகூர.

இ-ள். மூலஸ்தான சந்திரானத்தில் மூன்றுவிசை விதிப்படி பணிந்தெழுந்து பின்பு ஐந்துதரம் வலம்வந்து மேலாகிய பாக்கியங்கிடைக்கதக்கதாக வணங்கி அரிபிரமாடிகளாலுங் காணுதற்கரிய பெரிதாகியவடிவமும் நடத்தையும் இவ்வகைப்பட்டதென்று வேறங்களாலு மறிதற்கரிய பொன்னிறமுடைய கொன்றைமாலிகையினால் அலங்காரம்பெற்ற சடாடலியையுடைய மூலலிங்கத்தினிடத்தில் பக்தியும் ஆனந்தமும் உண்டாக—எ-று.

(௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

கரணகாரிய மாகிநிறைந்து கடந்துவிளங்குபெரும்
பூரணஞான சுகோதையநாத புரோசபராதிபநா
லாரணவாரண பேதமவித்த வகண்டிதவண்டருட
ராரணனுமுக னுடரிதாகிய நாதவெண்ப்பாவா.

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரம்- திரௌபவம் - அனுக்கிரகமென்னும் ஐந்தொழிலுக்கும் வித்தாகியும் சகலரூபமாகியும் எங்கும்நிறையும் அதீதப்பட்டும் பிரகாசிக்கும் பெருமையையுடைய அகண்டா

௩௨௮ சிதம்பரபுராணம்.

காரமானவனே சிவஞானமும் பேரின்பமும் அடியார்களுக்குண்டாக
த்தக்கதாக அருட்சரக்குங்கர்த்தனே ஜீவநாயகனே மேலான பரபர
வஸ்துவே நான்குவேதங்களையும் அயிராவதமென்னும் யானையையும்
உடையர்கத்தரித்தவனே அநேக ஜீவபேதங்களையுண்டாக்கிய அலச
விலலாதவனே தேவர்களும் அரிபிரமாதிகளுங் காணுதற்கரிதாகிய
நாதமயமானவனே என்று தோத்திரஞ்செய்து—எ-று. (௧௦)

பூதலமாடைக ளாடைகளோடைகள் பூண்மகுடங்கடவுட்
டாகியர்கேதன முத்தணிசத்திர சாமரமின்னமிர்தந்
தீதறுமாமணி தூபம்விடாதொவிர் தீபமொடின்னன்போ
லோதியயாவைய மேதமறும்படி யுள்ளமகிழ்ந்துதவி.

இ-ள். நன்மையைத்தரும் நெல்-கரும்பு-வாழை முதலியவைக
ளுள்ள சிலங்கள் திரவியங்கள் நல்லவஸ்துநங்கள் தாமரை செங்கழு
ரீர் அலருந் தடாகங்கள், கிரீடமுதலிய ஆபரணங்கள் தேவகணிகை
பர்கள் முத்துக்குடைகள் சாமரைகள் அறுசுவையோடுங்கூடிய பதா
ர்த்தங்கள் பணியாராவகைகளுடன் அன்னராசிகள் ஓசையைத்தரும்
மணிகள் சாம்பிராணிதூபங்கள் எந்நேரமும் பிரகாசிக்குந் கனகமய
மாகிய தீபங்களும் சகல தீவினைகளுந் தொலையத்தக்கதாக மனக்களி
ப்புடன் ஆலயத்துக் கமர்த்திக்கொடுத்து—எ-று. (௧௧)

தண்ணளிகூரிம வானருள்சந்தரி சந்திபிற்பணிவுந்
றெண்ணியவின்னன நல்கியிறைஞ்சுக விங்கிவையில்லையெனிற
கண்ணியவனுவள வாயினுநெஞ்சு களிக்கவளித்தருள்கூ
ரண்ணலையுன்பின் வணங்கினரன்பர லாதவரன்பர்களே.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய கருணையைப்பொழியும் பர்வதரா
ஜகுமாரியாகிய சிவகாமசவுந்தரி சந்திதானத்தில் வணங்கி முற்சொ
ன்ன உபசாரப்பொருள்களை பக்தியுடன் கொடுத்துத் தோத்திரஞ்செ
ய்யக்கடவது இவ்வகையளிக்கச் சக்தியில்லையெல் தனக் கியன்றவனா
ரில் தீவினைத்தூணையேனும் மனக்களிப்போடுங் காணிக்கைக் கொடுத்
துக் கிழவாரசம்பொழியுந் கர்த்தனாகிய சபாபதியைச் சித்தசுத்தி
ப்புடன் விருப்பமாகத் தொழுதவர்களே சிவபக்தர்கள் இந்நடத்தை
பில்லாதவர்கள் சிவனடியார்களல்ல—எ-று. (௧௨)

யாதுமிலர்ரொளி விலைமலராயினு மிட்டுவண்ங்குதலே
நீதியலாநெறி ந்திகொளகைபொரு ணேர்படலொன்றிலரோ
வாதிதனாலே யீதிற்றொடிய கற்றியவன்றியவண்
பேர்தருசென்றை மலாதியெடுத்தயல் போகட ள்மரகடனே.

இ-ள். யாதொருபொருளுங் கையிலில்லையாயின் பத்திரபுட்டங்
களாயினுஞ் சிவசுந்நிதியிற் கொடுத்துப் பணிய வேண்டியதே கருமம்
அதல்லாமலும் நன்மார்க்கத்துடன் தேடியபொருள் சிவனுக்கும் பரி
தியாகையால் அநீதியாய்த் தேடிய திரவியஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமல்
லமேலும் யாதொருபொருளினி லெவ்வளவாயினுந் தன்கையி லில்லாம
ற் சிவாலயத்துக்குப் போகிறது விதியல்ல ஆயினும் இன்னுமொருவி
தஞ் சொல்லுகிறோம் ஆதிகர்த்தாவி னுடைய ஆலயத்திற் பரமசிவன
ணிந்துகழித்த நிர்மாலிய முதலியவைகளையும் மந்தமுள்ள அசுத்தங்
களையும் நீக்கிச் சுத்திசெய்துகொண்டிருப்பது கடமை—எ-று. (க௭)

நாமுயிரொனின் முன்பரிசாரக ரிதையமகிழ்ந்திடநன்
கோதுவணங்கவ லாதுபணிந்தெழ லொழிவதுவேகருமம்
வேதமுயிப்படி நிச்சயமாக விளம்பியதப்படியே
யாதிலெழும்பதி யண்ணல்பதநதொழு மன்பினரன்பர்களால்.

இ-ள். இவ்வகைக்கும் இல்லாமற் போயினும் சிவ சுந்நிதியிற் ப
ணிவிடைகள் செய்துக்கொண்டிருக்கும் அடியார்களதுமனதுசந்தோ
ஷிக்க நன்மையாகிய உபசாரங்கள் சொல்லித் துதித்துப் பணிய வே
ண்டியதே முறைமை அப்படிக்கடவாமல் வினாகப்போய்த்தெண்டனி
ட்டெழுவதை விட்டுவிடுவதே காரியமென்று நான்கு வேதங்களும் உ
ண்மையாகச்சொல்லி யிருப்பதினால் முன்சொல்லிய முறைமையைப்
போல் உயர்ந்த சிவாலயத்துக்குப் போய்ப் பரமசிவத்தினது பாதா
விற்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்துபணியும் அன்பர்களோ பத்தாக்கள
வார்கள்—எ-று. (க௮)

பின்னருமாமகிழ் வால்வலம்வந்து பிறங்கியழுவொருகா
ணன்னிலனாடு பணிந்துயர்சுந்நிதி நன்கினிருந்தருள்கூட
முன்னவர்பேணிய வக்கரமஞ்ச முயங்கியுயிர்க்குயிரா
மின்னமிர்தந்தம துன்னுறாதுடனெட்டுருவேறியபின்.

இ-ள். பின்னையு மிருந்தசுநதோஷத்துடன் பிரசுத்தனங்கள் வந்
து சந்நிதிக்கு முன்பாகப் பரிசுத்தபூமியில் காசரணதி அலையுபவங்
ளொருந்த முன்றுதரந் தீர்க்கதெண்ட னிட்டிச் சந்நிதிக்குக் கொடுத்தபத்
தத்திற் பதுமாசனமாகவிருந்து கிருபையை யளிக்கும் பரமசிவத்தி
க்கு விருப்பமாகிய பஞ்சாட்சரத்தை ஏகமனதோடு பிராணனுக்கு நா
யகனுமியும் தேவாமிர்தம்போன்ற பஞ்சாட்சர ரூபமுமாகிய பரம்பா
னைத்தியானித்து நூற்பெட்டுதரம்ஜெபஞ்செய்தபின்—எ-று. (கரு)

நின்றபணிந்தவ ணின்றுமகன்றரு ணையம்வளர்ந்திடமுன்
னென்றரிதான புலன்கரணங்களு மென்றினருள்ளெள்ளியா
புள

யென்றமரும்பொரு ளென்றமறைக்குல மென்றமுனைத்திடமா
மன்றுடைம்புரி வள்ளன்மலர்ப்பதம் வந்தெதிர்கண்டுதொழா.

இ-ள். இந்தப்பிரகாரம் பஞ்சாட்சரஜெபமும் பிராணாயாமமுஞ்
செய்து சிவானந்தம் பொருந்தினவனாய் எழுந்து சந்திரானத்திற்குமு
ன்பாகநின்று சிவபக்தி பெருசவும் தனக்குக் கைவசப் படாத ஐம்புல
ன்களையும் மனமுதலிய அந்தக்கரண நான்கையும் வசப்படுத்திக்கொ
ண்ட சிவயோகிக ளிதைபார வித்தத்தில் சேர்திஸ்வ ரூபமாயும் நீத்ய
மாயும் மனவாக்குக்கெட்டாத உஸ்தவென்று வேதங்கள் எப்போது
ந் தோத்திரஞ்செய்யு மகாமகிமையை யுடைய திருச்சிற்றம் பலத்தில்
ஆனந்தநுடைஞ்செய்யும் அம்பலவாண மூர்த்தியினது சரணாவிந்தன்
களைத் தரிசனஞ்செய்து பணிந்தபின்—எ-று. (கௌ)

என்னுடலென்னுயிரொன்னுணர்வென்செயலென்பவிகந்தடையேர்
முன்னுணர்வாகிய பேருணர்வென்று முயங்குபுயங்கமணிப்
பொன்னவைமுன்னர் மகிழ்ந்துதிசழ்ந்து புகழ்ந்துலகேழுடையா
யின்னமிர்தேபொரு ளேயருளேயென வின்புறுமன்புமிகா

இ-ள். என்னுடையதேகம், என்பிராணன், என்னறிவு, எந்தொ
ழில் என்னும் மும்மலன்களை யகற்றிய பெரியோர்களுடைய அறிவுக்கு
முதன்மையாகிய 'சிவத் தியானமே நீத்தியமாகிய தென்று எண்ணி நா
காத்தினன்களினதைத் த கனகசபைக்கு முன்பாக ஆனந்தம் கொண்டு ச
கலலோகநாயகனே இனிய தேவாமிர்தமே பராபரவஸ்துவே திருபை
க்கடலே அருளே அரும்பொருளே என்று இன்புற்று பகதிடென்னும்
அன்புபெருக—எ-று. (கௌ)

ஆலமருங்கத நீழலிலேழுல காளுடையானுறையு
மூலனெடும்பதி யெய்தியிறைஞ்சிய முறைகுறையாதவனுஞ்
சீலமுறும்படி உன்னியமத்தொடி சேவைபுரிந்தருளோர்
பாலுடையான்விடை யானடமாடிய பதமலரிதையுரு

இ-ள். ஆலமாத்தின் தென்கீழ்ப் பக்கத்தா நீழலில் புவனங்களு
க்கெல்லாங் கர்த்தனு இழுந்தருளி யிருக்கும் மூலஸ்தான மகாலிங்க
சந்திரானத்திற்குவந்து வந்தனை வழிபாடுடனே முன்சொன்னவிதிப்ப
டி தவறாமல்செய்து திருச்சிற்றம் பலத்திலும் பரிசுத்தத்துடனே ஞா
னமுண்டாக வந்தனை வழிபாடுபுரிந்து சேவித்து அதுக்கிரக சத்தியா
கிய சிவகாம சவுந்தரியை இடப்பாகத்தி லுடையவனும் ரிஷிபவாகன
முடையவனுமாய் ஆனந்தத்தாண்டவஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்
தியினது பாநாரவிந்தன்களை இதயமலத்தில் நிகழையாக வைத்துக்
கொண்டு—எ-று. (கஅ)

நாதபுராதன, ஞானவரோதைய ஞானமும்புரியும்
பாதசிராமய வாதிபசேப பாததத்துவமால்
வேதபராயண சீதராயக வெற்பருள்கம்புமிரு
மாதொருபாலுடை யாயெனநின்று வழத்திவணங்கியபின்.

இ-ள். நாதனே பழமையானவனே, ஆதியத்தமில்லா காயகனே, மலையையான் தபோமகிமையாற்றிந்து பதிவிர்தைகளுக்கெல்லாஞ்சி ரோரத்தினம்போன்ற பார்வதிதேவியை வாமபாகத்திலிருத்தியவனே என்று நின்றுகொண்டு தோத்திரஞ்செய்து பணித்தபின்பு—அ. து. ()

அருள்விடைபெற்றருமாமறைசூழ்திருவாலையவெல்லைகடல்
கொருமைகொடத்தின டங்கன்னுறைந்தொளி கதிருகையத்திலெழுந்
திருவினைசெய்து பங்கபவாவியி னினிதுபடங்கருளான்
மருவிபதான மிசைத்தனமாதவர் மறையவர்பாலருளி.

இ-ள். சிவாதுக்கிரகம்பெற்றுத் தண்டனேஸ்வரனா வணங்கி மே லாகிய வேதங்கள் நிறைந்திருக்குஞ் சிவாலயத்தின்வெளியேவந்து அ ன்மையதனம் ஒருமையாகிய மனோபத்தியுடன் அத்தலத்தி லோரிடத் திற் சபனித்திருந்து சூரியோதயத்திற்குமுன் எழுந்தருள்து நித்தி யாகருமங்களை முடித்துக்கொண்டு பரிசுத்தமாகி கூர்வினை தீவினையென் னும் பாசபந்தத்தை நீக்கிச் சகல போகபாக்கியங்களும் பேரடச்சமுங் கொடுக்குஞ் சிவகங்கையில் நியமத்துடனமுழகிச் சிவபூசை முடித்துக் கொண்டு மனதிரக்கத்துடன் பெரியோர்களுக்கும் பராமணர் களுக் கும் தானதருமங்கள் தன்னு லியன்றமாதத்தாங்கொடுத்து—அ. து. ()

சீதநாடரு மன்றின் மடபரி சேவர்கண்டினே
பூகலவானவர் சைவர்கபோதனர் புத்திகளித்திரிமா
நேரதனநல்கி மகிழ்ந்தபுகழ்த்தரு ஞற்றவரோவல்லு
லேதமில்போனக மேனமொழிண்ட லேயியலபாகுமரோ.

இ-ள். விஷ்ணுவின் உலகத்தி லுள்ளவர் களுங் காணுதற் கரிய திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவம் புரியுஞ் செந்தாமரைமலர் போல் விளங்குகின்ற பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்து முன்சொல்லிய வண்ணம் வந்தனை வழிபாடுகள் செய்து பூலோக தேவர்களாகிய பரா மணர்களுக்குச் சமாராதனையும் சைவமாக்கக் தவறாத சிவனடியாரக ளுக்கும் சிவபோகி களுக்கும் மபேசுர பூசையும் மனது சந்தோஷிகைச் செய்வித்து ஆனந்தத்தையடைந்து தோத்திரங்கள்செய்து அப்பெ ரியோர்கள் கட்டினையின்படி சுத்தபோஜனம் மவுனத்துடன் மந்திரக கிரமமாக பொசித்து விபமத் துணியிருப்பதை முறந்தமை—அ. து. (2-க)

மிக்ககலங்கிழ புண்டரிகத்தட மீதுபடிந்துடனே.
யக்கரமஞ்சையு தாறுடனெட்டுரு வங்நனவிற்றிமதிச்
செக்கரநறுஞ்சடை யானடமாடிய சேவடி கண்டவர்தா
மிக்கொடுவன்பவ மெய்தவிரும்பினு மெய்துவரோனிலையால்.

இ-ள். மிகுதியும் நன்மையைத் தரும் சிவகங்கையில் தீர்த்த
மாடிப் பஞ்சாட்சரத்தை நூற்றெட்டுதாம் அலுத்திற் செபித்துசெக்
கர்வானத்தையொத்த சடாமகுடத்தில் சந்திரனையணிந்த சபாபதி ஆ
னந்தக் தாண்டவம்புரியும் மாதாரவிந்தக்களைத்தரிசனஞ்செய்யப்பே
றுபெற்றவர்கள் பின்பு துன்பத்துக்கிடமாகிய ஜனனம் வேண்டு மெ
ன்று ஆசிந்தாலும் அவர்களுக்கு மறுபடியுஞ் ஜனனமாணம் பொரு
ந்தாது—எ-று. (௨௨)

அருசொக்கழிநெடிஸடிபாசிரியவிருத்தம்.

உற்றவில்கெறி முத்தினமைந்தின மோர்பக்கமோர்நிலங்கண்
மற்றொபாண்டிதம்மாயுளினெலையல் வளநகர்வைகச்சிர்
பெற்றவேதியா மாதவர்க்கொருமுட்டி பிசசையாயினுமன்பா
லெற்றைநாளுமிட் டீண்டலேகெறியலா துண்டலுமியல்பன்றால்.

இ-ள். முன்னொன்ன முறைமையாக மகாநியமர்துடன் சிவகங்
கையில் தீர்த்தமாடிச் சிதம்பரோரனைத் தரிசனஞ் செயது கொண்டு
அந்தச் சிதம்பரநகரத்தில் மூன்று நாளாயினும், ஜகநா ளாயினும்,
பதினேந்து நாளாயினும், ஒருமாதமாயினும் ஒருவருடமாயினும், அல்ல
து, பன்னாயுள்வரைக்கு மாயினும்வாசம் பண்ணுகிறவர்கள்மேன்மை
பெற்ற வைதீகப்பிராமணர் களுக்குஞ் சிவயோகி களுக்கும் ஒருமுட்
டி உபாதான மாகிலும் ஒருகவளம் அன்னிட்சை யாகிலும் அன்புட
னே ஒருதினமேனுங் தவறாமற் கொடுத்துப் போதனஞ் செய்துக்கொ
ண்டு இருக்கவேண்டியமுறைமை இவ்வகையாய் ஒருதினமாயினும்அ
த்தலத்தில் ஒருநிடி உபாதானமாகிலும் ஒருகவளம் அன்னமாகிலும்
பிட்சையிடாமல் போதனஞ்செய்யத்தகாது—எ-று. (௨௩)

இவ்வறத்துட னிருப்பவருத்தமக் கிசைந்தசெய்தருந்தாரோல்
வல்லினைத்தொகை துய்ப்பவா ளிச்சிவமறையெலாம் புகழ்ந்தேத்துந்
தில்லைப்பபதி கல் னெறுபுறைபவர் சிதம்பரநாதன்மன்
மல்லன்மல்கிய சேவடிநாடொழும் வணங்குதல்வழிகாமால்.

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் எப்போதும் இவ்வாழ்க்கையுடன் இரு
க்கின்றவர்களும் தங்களுக்குத்தக்க நன்மார்க்கமாய் நடநதுக்கொ
ண்டிதங்களா ளியன்றமாதீதரம் டெரியோர்களுக்குபசரித்தது உதவி

செய்து போஜனஞ்செய்யாராகில் அநேக பாபபலன்களை யதுபவிப்பதற்குச் சந்தேகமில்லை இதுநிச்சயம் வேதங்க ளெல்லாம் கொண்டாடித் தோத்திரஞ்செய்யும் அச்சிதம்பரதலத்தில் நன்மார்க்கத்துடன் வாசமாயிருக்கிறவர்கள் ஞானாகாசசொருபமாய் ஆனந்தநடனம்புரியும் மகிமையைப்பெற்ற அம்பலவாணரது சிவந்த பாடாரவித்தங்களை விரும்பும் தரிசனஞ்செய்து பணிவதேவிதி—௭-று. (௨௪)

அனகமாதவ சயிமினிமுரிவ கேளும் பெருநியமங்க
ணிநதுசெய்கைகண் கொட்கன ந்யமம் நியமங்கடவறும்
நினமுஞானமு முத்தியுமாகிய சிவபரஞ் கடராடுவ
கனகவமபலத் தாடலைக்கண்டு கண்கருத் தினுங்களிப்பரயால்.

இ-ள். பாரகிதமாகியமநாதபோதனனாகியசயிமினிமுநிவரனே கேள் உனது நன்மையாகிய நடக்கையைப் பார்த்து அரிதாகிய பெருமைபெற்ற சிதம்பர கலவாசஞ் செய்யும் நியமங்களைச் சொன்னோம் நீயும் அந்த நியமந்தவறாமல் எப்போதும் சிவஞானமும் மோட்சமுமாகிய சிவபரஞ்சோதி பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் விநோதத்தைக் கண்ணினுற்கண்டு மனதில்மதித்து ஆனந்தத்தை யடைவாயென்று வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—௭-று. (௨௫)

கலைவாயணி தில்லைப்பதிதனைக் கைதொழச் செல்லோமென்
மேலுமபுலனா கொண்டெழுவற்றையின் வினையெலா மிரிந்தோடு
மாலுமன்புடன் சேறலிந்நாளுள தாமென நியமித்தான்
மாலடைந்தவிப் பவத்தறியாதுசெய் வல்லினை மயங்க்தேகும்.

இ-ள். உகாக்காலத்தி லெழுந்திருந்து சகல அலங்காரமும்பெற்ற சிதம்பரதலத்திற்குப்போய்ச் சபாபதியைத் தரிசனஞ்செய்துபணிய வேண்டிமென்று பயணமாகி எழுந்தவுடன் அதுவரையினுஞ் செய்த பாபங்களுெல்லாம் தொலைத்தோடும் பக்தியோடு சிதம்பரதலம்போய்ச் சேர்ந்தால் அவர்களைச்சபாபதி ஆட்கொள்ளுவார் நியமத்துடன் ஆசைகொண்டு யாவரோனு மத்தலத்திற்குப் போகவேண்டிமென் றுன்னியமாத்திரத்தில் மூயசம்பந்தமாகிய இச்சனனத்தி ல் அறியாமையாற்செய்த மகாபாதகங்களெல்லாம் நிவரணமாய்ப் போம—௭-று. (௨௬)

தொழுதுமென்றெழி லிப்பவத்தறிந்துசெய் தொடரும் வல்லினைக் கூட்ட, முழுதுமாய்க்நறுங் தலைமறையாகம முற்றுமா மெழுத்தஞ்சா, செழுதிமேய்த்தசித் தற்பலத்தெல்லையைக் காணான்முன் னெண்ணி லலாபபழு தகூர்நித்ப் பிடைத்தியாதுபெரி பாவங்கண் மேலாவால்,

இ-ள். அம்பலவாணமூர்த்தியினது பாதார வித்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்து பணியோமென் மெழுக்தவுடன் இந்தஜன்மத்தில் அறிஞ்செய்து தன்னைவிட்டிரீங்காத அநேகத் தீவினைக ளெல்லாம் தொலைந்துபோம் வேதாசும சாத்திரங்களி னுண்மைப் பொருளாகி மந்திரங்களுக்கெல்லாம் ஆலகாரணமாகிய பஞ்சாட்சரத்தைப் பொற் றகட்டி லெழுதி மேய்த்திருக்கின்ற திருச்சிற் றம்பலம் விளங்குஞ் சிதம்பரத் தெல்லையை தரிசனஞ் செய்கவார்களது எண்ணிறந்த பிறப்புகளில் அறியாமையினுஞ்செய்த தீவினைகளெல்லாம் தொடராமற்போம்—௭-று.

பிரிந்தவல்லினை மாதவகொடுமைபிற் பிரங்குமத் தகன்வீழ
வெறிந்தமுவிலைப் பரம்பரன்வடிவமாயிலங்குமப்பித்தினைச்
செறிந்தவாட்க்போ தலகிலாமுன்னைவெந் தீப்பிறப் புகடோறு
மறிந்துசெய்வினை மறிந்துகுந்தவந் ளவோற்றமுவாரறிவென்றோ

இ-ள். புண்ணிய சொருமமாகிய சயிமினியேகேள் பொல்லாங்குசெய்யும் பாபிகளைப் பயங்கரமாகிய தண்டனைகள்செய்துவிளங்கும் காலனை முயிலைச்சூலத்தினுற்குத்திய பரம்பரவஸ்துமாகியபரமசிவன் திருவுருவாகிப் பிரகாசிக்கும் அந்தச்சிதம்பரதலத்தை வந்து சேர்ந்தவுடன் எண்ணிக்கையிலலாத கொடிய பிறவிகடோறும் அறிந்துசெய்த பாபங்களெல்லாம் நீங்கிப்போம் இத்தன்மை யிருக்க இம்மார்க்கத்தை விட்டு வேறே தேகவருத்தமாகிய தபங்களைச்செய்பவர்களதுமதி என்னமதியோ—௭-று, (௨௮)

மங்கயத்தடங் கண்டபோதத்தனங் பதம்பெறலாக் தீண்டிற்
செங்கண்மாலரும் பதத்தினையெளிதினிற் சேரலாக் குடங்கையுட்
டங்குரீர்தம துட்கொளிறுருத்திரன் றக்கவான். பதமெய்தும்
பொங்குமத்தட மூழ்கனுங்மசேசுரன் பொற்பதம் புகலாகும்

இ-ள். தாமரைமலர்த்திருக்கும் உயர்ந்த சிவகங்கா தீர்த்தத்தை தரிசனஞ் செய்தமாத் திரத்தில் பிரமதேவன் வாசமாயிருக்குஞ் சத்திவலோகமாகிய சமனாவதிபென்னும் பட்டணத்தைப் பெறலாம் அந்த தீர்த்தத்தைக் கையினுற்றொடும்படியாகிய பேறுபெற்றவர்கள் மகாவிஷ்ணு வாசமாயிருக்கும் திருப்புகற்கடல்சூழ்ந்த சுயேதத்தினிற் பிரகாசிக்கும் வைகுந்தத்தை எளிதாய்ப்பெறலாம் அந்ததீர்த் தத்தை உள்ளங்கை கொண்ட மட்டும் பானம் பண்ணினால் உருத்திர மூர்த்தி வாசமாயிருக்கும் கயிலாசத்தைப்பெறலாம் அந்ததீர்த்தத்தில் ஸ்காசம் பண்ணினால் மஹேஸ்வரானது பதத்தைப்பெறலாம்—௭-று. (௨௯)

சிந்தையன்புகொ டகிலகாயகன்றனைத் திருமூலத் தானத்துள்
வந்துகண்டவர் சகாசிவபதத்திடை வைகுவர் பொன்மனறத்

பதத்தையப்பிகை காணனின்றாடிய விருபதங் கண்டோர்க
ளந்தமொன்றிலா முத்தியக்கணத்திடை யடைதனிச் சயமாமால்.

இ-ள். மனதில் பத்தியூண்டு சகலலோகராயசனாகிய திருமூலன் தான சிவலிங்கத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் பிரமாண்டங்களுக்கு ப்படாமல் சுத்தவெளியில் ஜோதிமயமாய்ப் பிரகாசிக்கும் பிரமிருக கயிலாசமாகிய சதாசிவபதத்தைப்பெறுவார்கள் பொன்னம்பலத்தில் சிவகாமசுவந்தரி கண்டுமகிழ ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாண மூர்த்தியினது இரண்டு சரணகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஒரு காலத்திலும் அழிவில்லாத பரப்பிரமமாகிய பரமசிவ அபிச்சியத்தை அக்கணமே பெறுவது நிச்சயம்—எ-று. (௩௦)

அழசர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஈசனுக்குப் பிழைத்தகொடும் பாவமுதற்பாவங்க ளிபற்றாதுள்ள,
நேசமுறச்சைவநா லாயந்துணர்ந்து ளிளநிகழ் ளீங்காதென்றும்
பாசவினைப்பகைசாட வடிவுகொடுசிதம்பரத்துட் பதமச்செந்தான்
விசியொரு பொருளாடல் கண்மறைந்தோ ருள்ளபடியிடுசேர்வார்.

இ-ள். சிவத்தரோகமுதலிய மகாபாதகங்களைச் செய்யாமல் புண்ணியஞ்செய்து சித்தத்தில் சிவமக்கிபொருந்திச் சிவசம்பந்தமாகிய வேதாகமசாத்திரங்களிலும் புராணங்களிலுமுள்ளபொருள்களை நன்றாய்க்கற்றறிந்து அவற்றிற்சொல்லிய முறைமைதவறாமல் நடந்து க்கொண்டு மாயாசம்பந்தமாகிய பாசபந்தத் திவினையென்னும் சத்துருவைச் சங்கரிக்கவேண்டி ஞானாகாசருபமாகித் திருச்சிற்றம்பலத்தி ல் என்னாஞ்ஞ் செந்தாமரைமலரைப்போற் பிரகாசிக்குஞ் சிவந்தபாத த்தைவிசி ஆனந்தநடனம்புரியும் வேதாந்தப்பொருளின் விநோதத் தை தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தையடைந்தவர்கள் மெய்மையாகிய மோட்சத்தையடைவார்கள்—எ-று. (௩௧)

அப்பரிசொன்றிலரேனுஞ் சிதம்பரத்துட் சேவடி கண்டவருமந்த,
மெய்ப்பதியி லிருந்துமலர்ச் சேவடிகாணாதவன் லியந்துளேரு,
மெப்பதியோ ரெப்பிறப்போ ரெல்வினையோராயினும் கிறந்துளேரு
ஞ், செப்பரியசாலேக முதன்முத்தி யடைந்தடைவீற் சிவத்தைச் சேர்வார்.

இ-ள். அச்சிதம்பரத்தில் முன்சொன்ன முறைமையாக நடவா மற்போனாலும் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது பாதாவிந்தங்களைத் தரிசனம்செய்தவர்களும் மேன்மையாகிய பத்தி யிலிருந்து சராபதியினது பாதபத்மங்களைத் தரிசனஞ் செய்யாமல் இறந்தவர்களும் எந்ததேசத்தாராகிலும் எச்சாதிபேதங்களாகப் பிற

ந்தவர்களாகிலும் எத்தொழி லுடையவர்களாகிலும் அத்தலத்தில்தவந்
து இறந்தால் அவர்கள் சொல்லுதற்கரிய சிவசாலேஷ சாமீப சாரூப
சாயுச்சிபமென்னும் நான்குபதவிகையுங் கிரமப்படி அடைந்து முடி
வில் பரமசிவத்தைச் சேருவார்கள்—எ-று. (௩௨)

அழிவிலாவப்பதியி லிருந்துகொடி விளைபுரிந்தோ ரடைந்துவிழு,
மொழிவிடா நரகத்தை மொழியுமறெவன்கொலேஷ வுலவாவேத,
வழியினுலுயர்முனிய வென்னுமுரை செவிப்புதலு மயங்கிருநாள்,
விழியினுனெதிர்பணிந்துசயிமினியஞ் சலிசெய்து விளம்புவானால்.

இ-ள். என்னொரு நிக்தியமாயிருக்கும் அந்தச்சிதம்பரத்தில் கு
டியிருந்து பொல்லாங்குவிளையும்பாதகங்களைச்செய்து மகாரவுரவாதி
நரகங்களில் வீழ்ந்து அவதிப்படுகிறவர்களுக்கு விமோசனம் எவ்வி
தம்வந்த வாய்க்குமோதெரியவில்லையென்று இரகத்ததுடன் எப்போ
தும்வலையையிருக்கும் வேதமார்க்கத்தினால் உயர்வுபெற்றசயிமினி
முடிவெனெயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்கவுடன் அவ்வசனங்
களைச் செவிப்புக்கொண்டு நிகைத்து ஞானகண்ணையுடைய வேதனி
யாசரது பாதாரவீர்த்தங்களில் பணிந்து கைகூவித்துச் சயிமினிபகவா
ன் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௩௩)

முடிவிலாவம்பலத்தி னடக்கண்டோர் முத்தொன மொழிந்தாயந்த
ப், படிவிடாதாகம வேதங்களெல்லா மையமறப் பகராரின்ற, செடியமா
தவர்புகழப் பதியிருந்து விளைபுரிந்தோர் நீக்கொணாத, சொடியமாநி
ரையத்தோ றொன்றவுரை மாரன்றோ கூறுங்காலை.

இ-ள். எக்காலத்திலும் அழிவில்லாத திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆ
னந்தநடனஞ்செய்யும் விகோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் ஜீவன்
முத்தர்களாவார்களென்று தேவரீர் திருவுளம்பற்றினீராதலால் அவ்வ
ண்ணமே வேதாகமபுராணங்களிலுஞ் சந்தேகமற நிச்சயமாகச் சொ
ல்லியிருக்க மகாதபோதனர்கள் பணிந்தேத்தும் அச்சிதம்பரதலத்தி
ல் இருந்து பாடுஞ்செய்தவர்கள் மகாரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்ந்து
அஞ்ஞாது அவதிப்படுவார்களென்று சொல்லியவசனம் முன்னொல்லி
வந்த மகிமைக்கு ஒப்பிடுமிடத்தில் மாறுபாடல்லவாவென்று சந்தேக
ந்தீரச் சயிமினிபகவான் வாதராயணரைக்கேட்டார்—எ-று. (௩௪)

ஐயமிகவையமெனக் கடைத்ததுரீ யையமறவருள்செயென்ன, மெ
ய்புணருமுனிவனுநன் றுறைத்தனைமைந் துவெவர்க்கும் விளம்பொ
ணாத, வுய்யுநெறியாயிதனைக் கேட்கவிரும் பினேநேச வுள்ளங்கொண்
டி, செய்யுநெறி யுடையனைக் குள்ளபடிமொழிதுமெனச் செப்புகின்,
றுன்.

இ-ள். வேதவியாசணாப்பார்த்து மிகுதியும் என்மனதில் சந்தேகத்தோன்றி யிருப்பதால் அவைதீரத் தேனாரீர் ஆறுக்கிரகஞ் செய்ய வேண்டுமென்று சபியினிபுகவான் கேட்டவுடன் வேதாந்த ஞானமறிந்த வாதராயணர் சந்தோஷித்து நீ யிப்போதுகாத்தகவை ஊன்மயானவையென்று மெச்சிக்கொண்டு அறிவுடையபிள்ளையே இஃதை அபக்துவார்களுக்குச் சொல்லுகின்றவையல்ல கடைத்தேது மார்க்கமாகிய இப்பொருளைக்கேட்க ஆசைகொண்டாய் சிவபக்தி பூண்டி வேதாகம விதிபடிநடக்கும் உனக்கு உண்மையாகிய விதையைச் சொல்லுகிறேமென்று வாதராயணர் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (உரு)

எங்கள் னுமியாரே னு மியற்றியல் வினைதிமை பிரண்டினுள்ளும்
பொங்குபய னென்றென்றே யழியாதபெரும்பற்றப் புலியூர்தன்னிற்,
றுங்கெற்போரே னு மறிவு னு மறியாமை தொடர்ந்துஞ்செய்த,
தங்குபெரு நள்ளினிதி வினையொஈறுகோடியாய்த் தழைக்கும்ன்தே.

இ-ள். எவ்விடத்தினும் எவர்களாலும்செய்த புண்ணியபாவங்க
ளின் பலன்கள் ஏறாமலும் குறையாமலும் செய்தமட்டி மனுபவிக்கப்
படும் என்னைக்கும் நித்தியமாயிருக்கும் இத்தக்சிதம்பாதலத்தில் நன்
மார்க்கமுடைய பெரியோர்களாயினும் அறிந்தும் அறியாமையினாலும்
நாஸ்தோறுஞ்செய்த புண்ணியபாவபலன்கள் ஒன்று கோடியாய் வள
ரும்—எ-று. (௩௬)

சீதமலர்ப்பொழிற்றில்லை யிருந்து தீவினையுரிந்தோர்தெய்வமன்றுட்
பாதமலர்கண்டுடனே முத்தரா தலினுநும் பகருமன்றே (ய்தம்
ரோதுவினைப்பயனுட்கு வுரலி...)என பதுகொண்டி தண்டஞ்செ
காதிபரம் பரன்காலம் கதிகாரமவ்வளவுக் கமைத்தானல்லன்.

இ-ள். குளிர்ச்சியையுடைய தாதுவிரம்பிய மலர்களைச் சொரியுஞ் சோலைகளா லலங்காரம் பெற்ற சிதம்பர தலத்தி லிருந்து பாபங்களைச் செய்தவர்கள் தெய்வத் தன்மை பொருத்திய திருச்சிற்பம் பலத்தில் அம்பலவாண மூர்த்தியினது பாததாமரைகளைத் தரிசனஞ் செய்தவட ன் மோட்ச அதிகாரிகளாவதுமல்லாமல் முற்சொன்ன தீவினையாளர்க ள் அந்த லாகதன்பத்தை அறுபவிக்கும்படித் தண்டிப்பதற்குக் கால னுக்கும் அசாத்தியமாம் ஏனெனில் ஆதிகர்த்தாவாகிய பரமசிவன் சி தம்பரதலத் தெல்லையுளிருந்தவர்களைத் தண்டிக்கப் படலமென்று அ ந்தகணுக் கதிகாரம் கொடுத்ததில்லை—எ-று. (௩௭)

ஆன்னதனுக் கதிகாரம்பதிபால் வயிசவனுக் களித்தான்காலன்
பன்னரியேரிகுபத் தென்கோடி நதகத்துப்பதுமத்தண்ண

மே

MR. S. SWAMINATHA IYER LIBRAR

தன்னுரிய கற்பமெலாம் புரிதண்ட மவ்வகை நயங்குருகத் (தம்மா
துன்னரிய துனியிடையோர் கணப்போதிற் பழிந்துபருக் கெ வ்வா

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் பாதகஞ் செய்தவர்களைத் தண்ட
னைசெய்யும் அதிகாரம் காவ விரவருக்குப் பரமசிவன் கட்டளை
யிட்டார் அவர்செய்யுந் தண்டனை எவ்வகைப் பட்டதென்றால் எமதரு
மராஜன் விதிக்கும் இருபத்தெட்டுகோடி நாகத்திலும் 'கமலாசனாதி
ய ஒருபிரமகேவன் கற்பகாலம்வரைக்கும் வாதைப்படுத்தும் அவனிக
ளெல்லாம் இக்காலவரகையில் விளங்கும் சூலாயுதத்தின் முனையிலு
ருகணப்போது பழம்படியாகிய வருத்தத்துக்கு இணையாகமாட்டாது
அவ்வாதனையை நினைத்தமாத்நிரத்தில மனநிதிடுக்கும்...எ-று. (௩௮)

அத்தலத்தி னிடைக்கொடிய பாதகங்கள் புரிந்தோரையனைக்கோ
டி, நித்தமுறு கற்பமெலாம் பதிப்பாலன் கரதலத்துணிகரிலாத,
முத்தலையினுனியினருங் கொடியனனைப் பெரும்பயன்களை முடித்து
கீங்கத், துய்த்திமிடையுத்திடுவன் துயக்கும்போ துள்துயரஞ்சொல்
லம்பாற்றே.

இ-ள், அச் சிதம்பரதலத்தில் பொல்லான்கை வினைக்கும் கொடி
ய பாதகங்கள் செய்தவர்களை அநேகஞ்சோ? கற்பகாலம்வரைக்கும் கா
ளவிரவரது கரதலத்திலே தனக்குத்தானே ஒப்பாகவிளங்கும் முவி
லைச்சூல முனையினால் அப்பாதகங்கள் தீர்ப் பெரிதாகிய வாதனை களை
யதுபவிக்கச் செய்வித்து பரிசுத்தராகிக் கடைத்தேறு நிமித்தம்படுத்
தும்வருத்தத்தை உள்ளபடி சொல்லிமுடியாது—எ-று, (௩௯)

பந்தமகற்றியதில்லை நகரடைந்துஞ் சிலகங்கை பறந்துமன்றத், த
ந்தமிலான் றுள்கண்டு மத்தலத்திற்கொடுவினைக் ளந்தோவந்தோ, தந்
தமதுமனனறியப் புரிவதேழுடர்களென் சாற்றுக்கென்பான், சிந்தை
செயுந்தொறுமுடலன் துளவகுமெனதுள துகம்பஞ் சேருமன்றே.

இ-ள். ஜனனமரணங் அபதியைதீர்க்குஞ் சிதம்பரதலத்தில்
வாசஞ்செய்து சிவகங்கையில்முழுகித் திருச்சிறம்பலத்தில் எந்நா
ளும் நித்தியாகுரிய சபாபதியினது பாதாவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செ
ய்யப் பாக்கியங்கடையும் அத்தலத்தில் மனமறியப் பாதகங்களைச்
செய்யு முடர்களின்விவேகத்தை என்னென்று சொல்லப்போகிறே னை
யோஜியோ அவர்களை நினைக்கும்போதெல்லாம் என்னுடையதேகமும்
மனதும் நடுக்கங் கொள்ளுகிற தென்று வேத வியாசர் சிந்தை கொந்
தார்—எ-று. (௪௦)

செல்லாடல் புரிபொழில்சூழ் தில்லைமாநகரிருந்து திங்கு செய்தல்
பொல்லாது பெல்லாது கல்லாதோரறியாரோபுகல்வதென்னே, சொ

ல்லாதிமறைமுனிவ சிதம்பரங்கண் டிமைஞ்சுதற்குத் துளங்காதிவ
னில்லாதுசெல்வாய்க் கணந்தன்னிற்கொடியவினை நீத்துவாழ்வாய்,

இ-ள், மேகங்கள் தவழ்ந் துலாவும் உயர்வைப் பெற்ற தோப்புக்
ள்குழந்த மேன்மையை யுடைய சிதம்பர தலத்தில் அநேகஜனனங்க
ளிற்செப்த புண்ணியவிசேஷத்தினால் வாசஞ்செய்யப் பாக்கியம் பெ
ற்றம ஜனனமாணாது அவதிகளைத் தொலைத்தும் அழிவில்லாத மே
கத்தைப் பெறுதற்கில்லாமல் மூடர்கள் பாதகங்களைச் செய்கிறது மி
கப் பொல்லாதுபொல்லாது ஆகையினால் வேதாசகம் புராணங்களில் அ
த்தலத்தினது மகிமையைச் சொல்லியிருப்பதைப் படித்தாலும் அ
ல்லது பெரியோர்களிடத்திற் கேள்வியுற்றாலும் தெரிந்துக்கொள்ளா
த அறிவேகிகளை யான் என்னென்று சொல்லுவேன் சகல கலைக்கியா
னங்களுக்கு முதன்மை யாகிய வேதங்களின் பொருளை யுணர்ந்த சூ
யினியே இவடதகம் கணப்போகாலும் தாமசமாக விராமல் தில்லை
கனத்துக்குப்போய் ஞானாராதன பாகிய அம்பலவாணமூர்த்தியை
த் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு கன்மர்க்குத்துடன் நியமப்படி வாசமா
யிருந்து பொல்லாங்காகிய தீவினைகளைப்போக்கிச் சுகமாகவாழ்ந் திரு
மென்று வாநராயணர் திருவாய்மலர்ந்தருளினார்—எ-று, (சுக)

சீலமுறநடக்கணடங் கிருந்து மனனறியவினை செய்தோர் தானப்
பாலவயிரவன்காத்துச் சூயமுனிபிடைவானைப் பட்டபிங் ஈர், கோல
முறுமண்ணையர்தம் முபாத்துக்குறுகுவரோ குறகார்வெய்ய, நீலநிழக்
காலனநிற் தண்டமுறா ருடன்சுவத்து ணித்தாவார்-

இ-ள். தரிசிப்பவர்களுக்கு மேலாகிய முத்தியைக் கொடுக்கும்
மகிமையையுடைய திருச்சிற்றம் பலத்தில் ஆளந்த கடனத்தைச் சீ
வைசெய்துகொண் டிருந்து அத்தலகதல் மனமறியப் பாபஞ் செய்த
வர்கள் காளபயிரவரது சூலமுனையினால் மகாவாதனை யதுபவித்துப்
பரிசுத்தராகிய பின்னர் தாயினது கருக்குழியிற்பட்டுப் பிறப்பாகளை
ன் மெண்ணளவென்றாம் அப்படி பிறக்கவேண்டிமென்று ஆவலகொண்
டாலும் பிறவியுமுறுது சீலநிரம்போன்ற எமதருமனை தட்டினையும்
அடராமல் உடனே மேலாகிய சிவபதவியைப் பெற்று முத்த ராவா
கள்—எ-று, (சுக)

பொங்குமறைச் சயிமினிவ நாதனடம் புரிந்தருளப் புரியின்வாழ்
வோர், தங்கண்மணிமறிபாமல் வந்தகொடு வினைதனக்குத் தக்கசாந்தி
கங்கைமுதலாகியநற் றீர்த்தமெலாம் வணங்கு சிவகணையென்னு, ம
ங்கமலத்தடவாவி மூழ்குகலேமூழ்குகலி யறையக்கேட்டி,

இ-ள், விரிந்தோங்கும் வேதாந்தப்பொருளை யுணர்ந்த சபியினி முனிவனே எல்லாராயுங் கடைத்தேற்ற வேண்டிக்கீர்த்தாவாகிய பா மசிவன் எப்போதும் ஆனந்த நடனம் புரிந்தருளும் சிதம்பர தலத்தி ல் வாசமா யிருக்கின்றவர்கள் மனதறியாமல்வந்தபொல்லாதபாதகங்க ளுக்குப் பரிகாரம் எப்படியென்றால் கங்காதிமுதலிய தீர்த்தங்க ளெ ல்லாம்வந்து பணிசுன்ற தாமரைகள் நிறைந்து விசால மாகிய சிவகங் கையென்னும் தீர்த்தத்தில் மூழ்கிறதேவதிஅதிற் றீர்த்த மாடுகிற மு றைமையைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர் வகுத்துரை ப்பார்—எ-று,

(சுஉ)

தன்னிகராகியதில்லைத் தலத்துறைவோர் சிவகங்கை தன்னில் மூழ் கி, னென்ன விராப்போது தனி லடைந்தகொடுவினையாவு நீக்கியுய்வ ரன்னியதேயத்துறைவோ ரன்றடைந்து சிவகங்கை யாடப் பெற்றும் பன்னுமறைமுனிவர்களும் பெறலரியமகேசர்பதம் பற்றியாழ்வார்

இ-ள், தனக்குத் தானெழுப்பாகி விளங்குஞ் சிதம்பர தலத்தில், வாசமாயிருக்கின்றவர்கள் சிவகங்கையில் மூழ்கினால் முந்நாள் அழிப, தூயிழைக்குள் அறியாமற்செய்த பாவங்களெல்லாம் தீரும் மற்றொ ருதேசத்தி லிருந்துவந்து சிவகங் ாரீவ்மூழ்கப் பாக்கியம் பெற்றவர் கள் வேதங்களையுணர்ந்து வேதங் ாப்படி கடக்குந் தபேதனைர் களுக் குங் கிடைப்பதற்கரிய மஹேசரபதவியையடைந்து சுகமா யிருப்பா ர்கள்—எ-று,

(சுச)

திங்கள்சேய்புந்திருந் புக்காரிவாரத்துச் சென்று மூழ்கி, னங்க டைவினெவ்நீரணடு மூன்றுநான்கைத்தாமென் றறைந்தநாளிற், றுங் கவினையறுமருக்க வாரத்துச்சுடரருக்கன் றேன்றுமுன்னம், பொங் குமலர்ச்சிவகங்கை படியிலெழுநாள்வினைகள் போகுமன்றே,

இ-ள், திங்கள்-செவ்வாய்-புதன் - வியாழம் - வெள்ளி-சனி இத்தி னங்களில் அத்தீர்த்தத்தில்மூழ்கினால் கிழமைகளின் வரிசைப் படிக்கு ஓருதினம், இரண்டுதினம், மூன்றுதினம், நான்குதினம், ஐந்துதினம், ஆறு தினங்களினுஞ்செய்த பாதகங்களெல்லாம் தீருகி ஆதிவாரதின ன்ஞ் சூர்ய உதயத்திற்கு முன்பாக தாமரைக ளலர்ந்துவயங்கும் சிவக ங்கையில்மூழ்கினால் இவ் வேழுாட்செய்த பாதகங்க ளெல்லாம் போ ம்—எ-று,

(சுரு)

ஏருலவுவளர்மதியின் முதற்பக்கத்தனக் கொருநா ளிரண்டாம்பக்க மொரிருநாள்முற்பக்க முந்நான்மற்றையபக்க மொழியினிவ்வா, ரு ருநிறைபவாணையி னளவறிக குறைமதியி னந்தநாளிற், சீருலவுசில கங்கையாடினொருதினங்கள்வினை தீருமன்றே

இ-ள். அழகுலாவிய மூன்றும்பிறைப்பக்கத்து பாட்டியமி - நந்தை-திதியை -பத்திரை-திரிசை-சகைய-சவுத்தி இருக்கை-பஞ்சமி பூரணையென்றும் பேர்கொண்ட நந்தைமுதலிய வைந்துக்கடினது சிறிய பட்சம்இவ்விதமாகவே சந்திரமும், ஏகாதசியும், நந்தையும், சப்தமியும், துவாதசியும், பத்திரை-பஷ்டமியும், திரையோகசியும், சகைய-நவமியும், சதூர்த்தசியும், மிருத்தை - தசமியும்,பவானையும்,பூரணையிந்தலிகமாகவே அமரபட்சத்திற்கும்வரும் இதில் இருந் சிற்பட்சத்தில் முகற்பட்சம் நந்தையாகிய பிரகதமையிலும் இரண்டாம் பக்கத்துப் பத்திரையாகிய சப்தமியிலும் மூன்றும்பட்சம் சடையாகிய திரையோகசியிலும் இவ்வகைபே அமரபட்சத்திலுஞ் சிறப்போங்குஞ் சிவகவகையில் முழுகனல் ஒருமாதம்வனாயிற் செய்தபாவங்கள் தீரும்—எ-று.

(சக)

வியன்மசியங்குறைபக்கத் தட்டமிக்குச்சதூர்த்தசிக் கு விதிபாதத்துக், சூர்த்திகட்பிறப்புஞ்சு காதிராநாட்கொவ்வொன்றுக் கோரோராமாத, மிபல்புமமைப்பசிமாதப் புருதிக்குமுத்திக்க ளெழிற்றையாடி, யயனியவைக்காறுது திவதளருவினையகலு மநீராடல்.

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திப சந்திரன் தேய்பிறைபக்கத் தட்டமி-சதூர்த்தசிக்-பிறைபாத மாதப்பிரவேசங்களில் மாதமாதம்வரும் திருவாதிரைகள தீத்தினங்களில் ஒவ்வொருதினமும் மூழ்கினல் ஒருமாதஞ்செய்த பாவங்கள் தீரும் ஐப்பசிமாத முதலில்மூழ்கினல் மூன்றாமாதஞ்செய்த பாவத்தீரும் உத்தராயணமாகிய மாதமுதலில் மூழ்கினல் ஆறுமாதஞ்செய்த பாவத்தீரும் தெகண்ணையனமாகிய ஆடிமாதமுதலில்மூழ்கினல் அந்த ஆறுமாதஞ்செய்த பாவங்கள் தீரும்—எ-று.

சித்திநாதிங்கட்புருதி மார்கழியாதிரைமாதித் திருமகத்தின்,மெய்த் தடத்தின்மூழ்கினு லொவ்வொன்றுக் கோரணாடின வினைகளிற்குந், தத்தமநெஞ்சரியாது செய்வினைக்குச்சார்க்கியவை தவத்தோய்த்ததஞ், சித்தமறி வல்வினைக்கு வயிரவன்மூவிலைதுவியிற் சேர்வாரன்மே.

இ-ள். சித்திநாமாதப் பூரண மார்கழியிற் திருவாதிரை-மாசி-மகம் இம் மூன்றுதினங்களினும ஒவ்வொருநாள மேன்மைபொருந்திய சிவகங்கையிலமூழ்கினல் ஒருவருட மனமறியாமற்செய்த பாவங்கள் தீரும் சிதம்பரதலத்தல் அறியாமற்செய்த பாவங்களுக்குச் சிவகங்கையில் மூழ்கிறதே பரிசாரவிதியாம் தபோநிதிபாகிய சயிமினியே மனமறிந்துசெய்த பாவங்களுக்கெல்லாம் காவையிரவரது சூலமுனையினல் அவதிப்படுகிறதே சாந்தி—எ-று,

(சஅ)

செதம்பர்ச் சிவசங்கை சிவனுடைய பெண்ணோடார் தெண்ணீரென்னும்
டாதகர்நாண்முக்கன்வாழ்வு எளவுகிணையக்குழியிற் படிவாநிதை
போதினர்கள் சிவநிகை யுரைத்தவரோபூசனை நூவந்துசெய்த
லாதிதனைப்பூசித்த லாமுண்ணம்மயழைநாமயா மந்வான்மிககோய்.

இ-ள். குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலர்கள்வடங்கும் சிவசங்
கைபைப் பரமசிவருடையென்று எண்ணுமற் றண்ணீரென்று எண்ணி
யபாதகர்நாண்முக்கன்வாழ்வுபரமதேவனது ஆயுளுள்ளவகைக்கும் மகா
ரவுரவாதிராகத்தில் வாதினைப்படுவார்கள்கைகையை நித்தனைசெய்தா
ல் சிவனை நித்தித்தனைவரோபூசனும் அக் கைகையைப் பக்தியுடன்
பூசுகொய்தால் ஆகை தகவாகிப் பரமசிவனைப் பூசுசெய்ததற்கும்
உனக்கு நான் முன்சொல்லிப் பணிமைமெல்லாமரிச்சயமெனமும் மிகு
ந்த ஞானமுண்டாகிப் சயியினிழுவியனுக்கு விபாசபகவா னருளிச்
செய்தார்—எ-று. (சக)

உடலிடைவெம்பினிபகலக் கல்லியொடுசெல்லமெலா முறச்சிறந்த
மடமகளி புணர்ச்சிபெற யாவருந்தன்வயதகாக மனங்கொண்டநதத்
தடமதனின்புழ்கினு லவைவெய்துங்காவுடிற றுங்கியனபா
னடைமருவினொரடிக்கோர் பரிமேதமகப்பயனை லண்ணிவாழ்வார்.

இ-ள். தேகத்திலுள்ள கொடிய வியாதிகள் தீரவும் வித்தைகள்
செல்வங்கள் போகபாக்கியங்கள் அடையவும் ஆழகிய மனகயரின்போ
கமும் சகலசனங்களுக் தன்வசமாகவேண்டுமென்றும் எண்ணி மனவு
றுதியோடும் அச் சிவசங்கையில்முழுகினால் வாயுந் சித்தியாகும் சிவ
கலகாதீர்த்தத்தைப் பக்தியோடுங் காவடகட்டி பெடுத்துக்கொண்டு
கடந்தால் ஓரடிக்கு ஒரு அஸ்வமேதமாக புலன்பெற்று சுகமாயிருப்
பார்கள்—எ-று. (௫௦)

படிபுகழ்ச்சிவசங்கைப் பானீயத்தனைப்பானம் பண்ணிச்செல்வோ
ரிதமுரசக்கொடியபடைச் சமர்க்களத்திலுந் தலிவோவெல்லவர்
கொடியவிலவகிராககார்பெய் பாரிடகமுகங்கழையா குறிக்கிலாயு
முடியினியற்பதிகொண்டதத் நீர்பருகினமகோபத முத்திரோவார்,

இ-ள். உலகமெல்லாக் துதிக்கு மகிழ்வுபெற்ற சிவசங்கை
ர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்து இடிபோவப் பேரிகைசகத முழங்குந்
சுதரங்கலத்தினால் பயங்கரமாகிய ரணராகத்துக்குப் போயினுந்
வெயம்பெற்று வருவார்கள கொடுமைபொருதிய சிங்கம்-புலி-காடி
ய்தவிய மிருகங்களின் உபாகியும் பூகபேதபசாகஇராக்கத ருபாகியு
முடியுடாது புயனத்தில் தீமைகளை நினைக்கவொட்டாது வேறொருகி
ராமங்களில் பட்டணங்களில் இழுப்பவர்கள் அந்தியகாலங்களில சிவ

கங்காதீர்த்த மெடுத்தப்போட்டக்கொண்டால் மஹேஸ்வர பதவியாகிய மொகூம்பெறுவார்கள்—எ-று. (௧௧)

அன்னதலத்தாலயற் பதிபாதலிருந்தானை யங்கீர்த்தன்னன், மன்னியபூசனையோருக் கீர்பதமத்தோய மஞ்சனத்தாரம், மன்னிகராஞ்சிவார்ச்சனையை காடோறும்புரிவாரம் றுவகனசெய்த, வின்னலுமபராத மென்னவெல்லாம்பொறுப்ப னிமையோர்நாதன்.

இ-ள், கீதம்பரகலத்தில் வாசமாயிருப்பவர்களும் மற்றவர்களில் பட்டணங்களில் இரப்பவர்களும் சிவகங்காதீர்த்தத்தினால் பக்தியுடன் சிவபூசையெதால் சம்பவகால காலம் அன்றியும் அப்பரிசுத்தமாகிய தீர்த்தத்தினால் நினங்கீர்த்த ம சிவனுக்கப்பிஷேகஞ்செய்தால் சிவத்துக்கென்ன அபசாரஞ்செய்த ரூதாலும் அக்குற்றங்களை யும் குறைகளையும் பரமசிவன் பொறுத்தாட்கொள்வான்—எ-று. (1)

தென்புலத்தார்தமைநோக்கி யங்கீர்த்தாருப்பணங்கள் செய்கானுகிற், னன்பெரியமூவகையிற் சுற்றமெல்லாங்கடையிற் சார்த்தவாழ்வாரின் பமுறப்பொருள்வேண்டி யாடினாலங்கவைக ளெய்துமென்று, மம்புலியீதிச்செயுற மூழ்கினான்மகேசாபதம் வாய்க்குமன்றே,

இ-ள், சிவகங்காதீர்த்தத்தில் பிதூர்தேவதைகளைக் குறித்துத் தர்ப்பணங்கள் செய்தால் தாபவமிசத்தார தந்தகாரின் வமிசத்தார பெண்சாதிவமிசத்தார இம்மூன்று வமிசத்தாரும் மற்ற பக்துணைகளும் மேலாகிய பதவிபைப்பெற்று வாழ்வார்கள் சுகமும் பொருளும் வேண்டித் தீர்த்தகாடினால் அக்காரியங்களுஞ் சித்திகளும் இப்பூயிபில் ஒருகாரியங்களையும் ஆசிக்கால் சிவனுத்செய்துக்கொண்டு மூழ்கினால், மஹேஸ்வரபதம் கிடைக்கும்—எ-று, (௧௨)

எங்குமிடையறநிறைந்த பரம்பரனோர் தீர்த்தவடிவெய்தினின்ற, பொங்குபுணர்சிவகங்கையதன்பெருமையாவரோ புகலப்பாலார், திங்கள்வளர்பக்கத்திற் சதூர்த்தசெய்தசனிவாரஞ் சேரின்மூழ்கிற், மங்கன்மனநினைத்தவெல்லாவ கூடியவரும்பெருநினையுக் தணத்தீங்கும்,

இ-ள், எங்கும் பரிபூரணமாய் நிறைந்திருக்கும் பரமசிவனே தீர்த்தசெருபமாகையால் அவைகளுடன் பிரசாசிகளுஞ் சிவகங்கையின் மகிமாதிசயத்தை யாவராலுஞ் சொல்லமுடியாத வளர்ப்பிறைபக்கத்துச் சதூர்த்தசெயுஞ் சனிவாரமூலகூடின புண்ணியதினத்தில் மூழ்கினால் அவர்கள்மனதில் கினைத்தகாரியங்களெல்லாம் கைகூடிக் கெடியமாபாதங்களெல்லாம் தொலைந்துபோம்—எ-று, (௧௩)

திங்கள் குருமங்கலவா ரங்களிவைகலைமதியர் தேயும்பக்கத், தங்க ண்முடிவரும்பருவம் கூடிநாளிந்திரவி யாவதுங்கிப், பொங்குதன மிக்கதினச் சித்திரத்துப் புண்டரிகப் பொய்கையுடிகம், நங்குகெடும் பெருவினைக ளுள்ளவெலா மொழிந்துதவத் தலைவாவார்,

இ-ள், திங்கள் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் தேய்பிறைபக்கத் தமா வாசையாயினும் அல்லது வளர்பிறைப்பக்கத்துப் பூரணையாயினுங் கூடிய தினங்களிலும் சந்திரகிரகண சூரியகிரகண சித்திராபவ்ணமிதி புண்டணியகாலங்களிலும் சிவகங்கையிற் றீர்த்தமாடினூல் நிலைமையா யிருக்குங் கொடியபாதகங்க ளெல்லாந்தொலைத்து தபேதனர்களாலவா ர்கள்—எ-று, (௩௩)

வந்துபடிந்தோர்விதேத வினைகளறக்கங்கைமுதன் மாதிர்த்தங்க, டந்தமதுசுருதியுளர் சிவகங்கைதினம்படிந்து சார்த்துநின்ற, வந்தமி லாரண்குடவு மாசிமகத்தத்திர்த்த மனைத்தும்வந்த, முந்துநெறி தமக் குரிய சத்திமுழுதுடன்முழகி முதன்மையெய்தும்,

இ-ள், வந்து நோய்த்தவர்களது வினைகளையேற்று அவ்வினைக ளைத் தீர்த்துக் கொள்ளும்பொருட்டு கங்கைமுதலாகிய தீர்த்தங்களை ல்லாம் செய்வப்பெண்களுருவாகிச் சிவகங்கையில் முழகிப் பரிசுத்த ராகும் நிமித்தம் நாள்கடோறு முழுகுவார்கள் கித்தியமாகிய நன்மை யைத்தரும் மாசிமகத்தில் சகல தீர்த்தங்களைல்லாம் வந்து பிபமத்து டன் சத்திசெழுமாய்க் முழகிப் பாபபரிகாரஞ்செய்துக்கொண்டு மே ன்மையைப்பெறும்—எ-று, (௩௪)

இவ்வண்ணமுறுமாசி மகத்தரியசிவகங்கை யெய்திமுழங்கின், மை வண்ணவினையீங்கிச் சிவத்தடைவார்மன்றுடையான் மகிழ்சேஷைக்கு ட், பொய்வண்ணமொழித்ததிரு வத்தயாமம்போலப் புகல்காலத்து ண், மெய்வண்ணமுறுமாசி மகத்தந்தீராடன் மிககதம்மா,

இ-ள், இத்தன்மையாய் மாசிமகத்தில் அரிதாகிய சிவகங்கையி ல் வந்துமுழங்கினல் அந்தகார உருவமாகிய மகாபாதகங்களைல்லாந்தீ ர்த்து சிவரூபமாவார்கள் திருச்சிறறம்பலத்திற் சபாபதியை ஆறுகா லத்திலும் தரிசனஞ்செய்தால் சன்னமாணதிகள் நீங்கும் மேலும் இ றவில் அர்த்தஜாமசேவை செய்வதினால் எவ்வகையுத்தமமோ அவ்வி தம் மேன்மையுற்ற மாசிமகத்திற் சிவகங்கையில் முழுகுதல் மிகுதியு ம் உத்தமம்—எ-று, (௩௫)

யாரோனூர்தங்கண்மன னறியாமற்செய்தவினை பெல்லாமல்லற், பா ரேழென்புண்டுகிது சிவகங்கையாடினும் பற்றற்றேகுஞ், சிவோசயி

மினிவ வுரைத்தவைககோனாயமிலை தெரிதி பென்றான், காரேறுகண் டத்தான் பெருமையெலாம்புராணத்தாற் காட்டுமேலோன்.

இ-ள். ஏழுதிவினிலுள்ள யாவரோனும் மனதறிபாமற்செய்த பா வங்களெல்லாம் தாமரைநிறைந்த சிவகங்கையில் மூழ்கினவுடன் பற்ற ற்கலும் சிறப்போங்கிய சபியினி முகிலனே யாம் சொல்லிய சிவகங் கைமகிமை முதலியவெல்லாம் உண்மையானபொருள் இதில் ஒருசந் தேகமுயிலலை நன்றாகத் தெளிந்துகொள்ளென்றும் சிவபுராணம் பத் தினுள்ளும் மற்ற எட்டுப்புராணத்தினுள்ளும் நிலகண்ட முடைய பா மசிவன் மகிமைகளெல்லாந்தெரியச்சொன்னேனென்றும் வேதவியாச ர்திருவாய்மலர்ந்தருளினானென்று சூகபுராணிகர் கபிமிசாரணியவாசிக ளாகிய சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குத் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (௫௮)

நியமச்சருக்முற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஐந்துக்குத் திருவிருத்தம்—சகச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஐந்தாவது

சோமநாதச்சருக்கம்.

அறுசீர்க்கழி செடிவடி யாசிரிய விருத்தம்,

சயமிருத்தமெய்த் தவருறைநில்லையந் தலத்திடை புறையோர்தந், நியமமுமுள்ளன கூறினமரிலா நெடுவரைச் சிலைதாங்கும், புயமுயங் கிய புராரியெம்பராபரன் பொருள்கவர்ந்தெடுத்தோர்தம், பயமிருத்த வெங் கொடுகினைப்பெருமையின் பரிசினைப்பகர்கின்றும்.

இ-ள். காமாதி அந்தரங்க சத்துருக்களாறையுஞ் ஜெயித்த மகா தபோதனர்கள்வாழும் சிதம்பரதல வாசஞ்செய் கின்றவர்கள் நடந்து கொள்ளும் நியமத்தைச்சொன்னோம் இனிமேல் எப்போதும் அழியா த பொன்மலையாகிய மகமேருவைச் சிலையாக வளைத்து முப்புரத்தை வென்ற பரமசிவனுடைய நிகழினத் திருடினவர்கள் அறுபவிக்கும் ப யங்கரமாகிய எமதண்டனையும் பின்னுமவர்கள் பூலோகத்திலிருந்து

னனமெடுத்து வாதனைப்படுவன்தயுஞ் சயிமினி பகவானுக்கு வியாசம
காரிவி சொல்லுமுறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகா திமுரிவர்க
ளுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

சஞ்சிதத்துடன்வரு வினைகழிந்திஞ் சயிமினிகர்கூப்பி
யஞ்சலித்துளங் குழைவுரப்புகமோ டமர்ந்துதேசிகனுண்மை
செஞ்சமுற்றிட விருந்துழியருந்தவ நிருபனுயிவன்றன்மேல்
விஞ்சுமற்புதநெஞ்சம்வைத்தின்னமு மெய்க் கொறிவிரிக்கின்றான்.

இ-ள். பழைமையாய் அநேகஞ் சனனத்திற் செய்த சஞ்சித வி
னைகளும் முற்ஜனனத்திற் செய்த பிராரத்வ வினைகளும் இப்பிறப்பிற்
செய்யும் பாவமாகிய ஆகாமிபவினைகளும் தொலைந்து புண்ணியசொ
ருபமாகிய சயிமினி முரிவன் கைகுவித்து அஞ்சலி செய்துகொண்டு
மனமுருகி மயிர்க்குச்செறுத்து ஞானகுருவாகிய வேதவியாசரீடபதே
சித்தபொருளை மனதில் தரிக்கச்செய்துகொண் டிருக்கின்றபோது த
போதனர்களுக்கு அரசனாகிய வாதநாயணருஞ் சயிமினிமுரிவன்மே
ல் அதிகைத்தோஷத்துடன் விருப்பங்கொண்டு பின்னும் மேன்மையா
கிய சிவாகசியப்பொருளை விரித்துச்சொல்லுகின்றார்—எ-று. (உ)

அத்தலத்தறி யாதுசெய்வினையறு மங்கொறியுரைத்தோமுன்
வைத்தவற்றினு நீக்கரிதாகிய வல்வினையாதென்னி
னித்தவானவர் வேதியர்பொருள்கடல் நெஞ்சறியார்கொண்டு
துய்த்தகள்வர்வல் வினையதுசாந்தியாற் றொலைக்கரிதாமன்றே

இ-ள். சிதம்பரதலத்தில் மனதறியாமற்செய்த பாவங்களைத் தீர்
த்துக்கொள்ளு முறைமையை முன்னமே சொன்னோம் மகாதவங்கள்
செய்தாலும் நீக்குவதற்கரிய பாதகமேதென்றால் நித்தியமாயிருக்குங்
கடவுளினது திரவியங்களுடும் வைதீகப்பிராமணர்கள் பொருள்களையு
ம் மனதறியாமற் கைக்கொண்டதுபவித்த திருடர்களுடைய கொடிய
பாதகங்கள் ஜெபதப ஓமாதிரிசாந்திகளினால்தீருவது அருமை—எ-று,

கோதில்வேதியர் பொருளறியாமையாற் காலினிற் கொணர்ந்தோர்
கள், போதநொத்திற் பதின்கூறுக்கதனொடு பொருள்கொடுத்தறிவி
ல்லேன், நீதுநீர்பொறு மெனவணங்கலுமவர் சிந்தையிற்களிகூர்த்திப்
பாதகம்பொறுத் தோமெனிலவ்வினை படர்ந்திடாதிடைத்தோடும்.

இ-ள். குற்றமற்ற பிராமணர்களது திரவியங்களை மனதறியாமற்
நிருபிகொண்டவர்கள் தெரியாமல் எடுத்துக் கொண்டோமென்று பி
ன்பு துயரப்பட்டுத் தானபகரித்துக் கொண்ட பொருளுக்குப் பதின்
மூடங்கதிகமாக வதனுடன் சேர்த்துக் கொடுத்து நான் மனதறியாமற்

செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று அவர்கள்மனமிர
க்கப்பணர் துபசாரஞ்செய்வதினால் அவர்கள் ி செய்தகுற்றத்தைப்
பொறுத்தோமென்று சொல்லி மனமகழ்வராயின் அந்தக் கொடியபா
தக் தொடராமலோடிப்போம்—எ-று (ச)

அல்லதவ்வினை யாற்றவோரறிலை யறிவிலாரறித்தக்க
மல்லல்வேதியர் பொருள்கவர்தாரொளில் வருமருவினையிட்ட
மொல்லையந்தனர் மகிழ்தரக்கடவுள ருவப்புறப்பலபூசைத்
தொல்லையாகம முதலியபுரிபினும் தொலையுமோதொலையாவாம்.

இ-ள். அகல்லாமல்பிராமணர்களுடையபொருளை எடுத்துக்கொ
ண்ட பாவம் தீரத் துக்கொள்ள வேறேவழியில்லை ஆகையினால் விவே
கமில்லாஸதவர்கள் மனமறிந்து வல்லமையினால் அந்த பிராமணர்க
ளுக்கும் தெய்வங்களுக்கும் மனங்களிக்க எவ்விதமாகப் பூசித்
தாலும் யாகாதி கிருத்தியங்கள் செய்தாலும் அந்தபாதகம் தீருமோ
தீராதா—எ-று. (டு)

பொறைபுஞானமும் புலப்பகைசாடலும் புனிதன்மே ஸன்புக்கொ
ண், டறையுமேன்மைய ராபினுங்கரவினி லணுவளவறியாமல், குறை
விலாவிவடக் கடவுடன்பொருடனைக் கொண்டவல்லினை தீர்க்கு, மு
றைமையென்றமுன் டாகுமோரகிடை மூழ்குதன்முறையாமால்.

இ-ள். பொறுமையும் அயிலும் உடையவராய் காமக்குறோதாதி
முதலிய அந்தரங்க சத்துருக்களை வெல்லும் உபாயமும் அடைந்து
பரமசிவனிடத்திற் பிரிமயாகிய பக்தியோடு சிவனாமக்களைத் துதிசெ
ய்யும்பெரிபோர்க ளாயினும் எங்கும்விபாசபகவானுகிவிளங்கும்வெள்
விடைபோனாகிய பரமசிவனது திரவியங்களில் மனமறியாமல் அணு
வளவாகிலும் திருடிக்கொண்டால் அச்சிவத்துரோகம் கொடியபாதக்
த்துக் கெப்போதும் பரிகாரமில்லை ரவுரவாதி ரகங்களில் கிடந்துவா
தனைப்படுவதே வித—எ-று. (சு)

அளவிலாச்சிவ பரம்பரன்பொருளினி லணுவளவறியாமல்
களவுசெய்தவர் மட்டலவன்னது காண்பவர்தாமுடபோ
யுளகெக்குறு ரகிடைமூழ்குத லுண்மையேயிதுதன்னில
வளமிகுந்ததோ ரருங்கதைகளேன வகுத்துணாசெய்கின்றன.

இ-ள். இவ்வளவென்றெண்ணப்படாத மகிமையையுடைய பரா
பரவஸ்துவென்னும் சிவபெருமானது திரவியக்களை மனமறியாமல்
அணுவளவேனுங் திருடனவர்களுக்கு மாத்நிரமல்ல அதைப் பாரத்
துக்கொண்டிருந்தவர்களும் மனங்கிலும்படியாகிய பயகரத்தையு
டைய ரகங்களில்மூழ்கி வாதினைப் படுவார்கள இதுச்சயம் இவ்வா

ஹக்ஷத்த கதைகளில் மிகுதியும் வளமையுள்ளகதை யொன் றுண்டு அவ்விதாகிய கதையைக்கேளென்று விபாசபகவான் வகுத்துச் சொ ஸ்தத்தொடங்கினார்—எ-று. (௭)

சிததுண்டுளித் தரங்கமேலத்திசைச் செழுங்கடற்றீர்த்து
மாதவம்வெரி யோரிமையோர்க்கிள வழுத்தரும்பாளுனச்
சோதிநாயக னிடைவிடாதுறைதருஞ் சோமநாதப்பேரார்
பூதலந்தனிற் சிவபதியுளதெனும் பொற்றதியுளதம்மா.

இ-ள். பூமண்டலத்தில் குளிற்சியைத்தருங் கிவலைகளைத்தாவுகி
ன்ற அலைகளையுடையமேலைச்சமுத்திரக்கரையில் மகாதபோதனர் கரு
ம் பெரியோர்களும் தேவகூட்டங்களும் துதிப்பதற்கிரிதாகி விளங்கு
ம் ஞானச்சுடராகிய பரமசிவன் எப்போதும்பிரசன்னமாகிச்சோமநா
தனென்னும் பெயரை உடையவராய் வாசமாயிருக்கும் ஒப்பற்ற பொ
ன்மயமாகிய சிவஸ்தலம் ஒன்று உண்டென்று வாதராயணர் சொல்லி
யாச்சரியமுற்றார்—எ-று. (௮)

அந்திவான்மதி மிடைச்செயரம்பர னணிவிழாவொலிவாச
மந்தமாகுதம் வந்தசைபந்தரின் மாளிகைமணத்தோதை
சந்தனசல முலையவர்கடமிடுஞ் சரணநாபுரவோசை
சிந்துவார்தினை வுரிதியாவமுஞ் சிறிதெனச்சேனோங்கும்

இ-ள். செவ்வானம்போன்ற சடாமகுடத்தில் மூன்றும்பிறையை
த்தரித்த சோமநாத சுவாமியினது அலங்காரம் பெற்ற திருவிழாவில்
ஐந்துவித வாத்தியங்க ளினோசையும் பரிமளத்தோடு வீசுந் தென்றற்
காற்றினால் அசையும் மலர் மாலை களினால் அலங்காரம் பெற்ற பந்தர்
கள்தோட்ட மேலணி மண்டபங்கள் பொருந்திய மனைகளிற் செய்கி
ன்ற கலியாணவோசையும் சந்தனமலைக் கிணையாகிய தனபாரங்களை
யுடைய கணிகையர்கள் நாட்டியஞ் செய்யும்போது தண்டை மாதச
ரமுதலிய ஆபரணங்களின் ஓசையும்கூடி அலைகளைவிசுஞ் சமுத்
திரத்தின் ஓசையைச் சிறிதாகவடிக்கி ஆகாயவனாயில் மிகுந்த எ
ழும்—எ-று. (௯)

மறைகளுள்ளன வாதலாலயன்பத மாகமம்வளர்நீதித்
துறைகளின்புற விளங்கலாற்றுவக்கினைச் சிவபதமெனத்தோற்று
நறைமலர்த்திரு வாழ்தலானான னற்பதம்போலாகு
நிறையவானவர் செறிதலாற்றறக்கமு நிகர்க்குமப்புரமன்னோ

இ-ள். நான்குவேத பாராயணங்களும் வேதவிதிப்படி யாகாதி
களும் வளர்த்தலினால் சத்தியலோகம் போலவும் சிவாகமவிதிப்படிச் சி

வதருமம் சிவரூபனைகள் மென்மேலும் விளங்குதலினால் ஒப்பில்லாத கயிலாசம்போலவும் சகலசெல்வங்களும் நிறைந்து இலட்சுமிபொருத் தியிருத்தலான் மேன்மை பொருந்திய வைகுந்தம்போலவும் தேவர்க ளிடைவிடாமல் நிறைந்து வாசமாயிருப்பதினால் அமராவதி புரம்போ லவும் அந்த சோமநாதபுரம் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும—எ-று. ()

அறந்தயங்கலி நிலைபொறுமலைமக ளனையதுபுனைசெல்வத் திறந்தயங்கலிற் றிருமகள்புனாவது திழ்தருகலைன்னு னிறந்தயங்கலி னளவறுகலைமக ணிகர்ப்பதுபொழையுந்தன் புறந்தயங்கலிற் புவிமகளன்னதப் புரத்தையார்புகழ்கிற்பார்.

* இ-ள். மூப்பத்திரண்டு தருமங்களும்- கூடப்பதினால் மலையாசன் மகளாகிய பார்வதி தேவியைப் போலவும் நிலைமையாகியும் அலங்கார மும் அயில்வரியமும் விளங்குதலால் இலக்குமிதேவியைப்போலவும் எப்போதுஞ் சகல சாத்திரங் களும் பிரகாசிப்பதால் சரஸ்வதிதேவி யைப்போலவும் பொறுமைமுதலிய நன்மைவிளங்குதலால் பூமிதேவி யைப்போலவும் பிரகாசிக்கும் அந்தச்சோமநாதபுரத்தை யாவராலும் புகழமுடியாது—எ-று. (கக)

பல்வளங்களும் படைத்தலாண்டமந்நிகழ் பங்கயாசனம்போலுஞ் செல்வமல்குவத் துபிர்பலவளர்க்கலாம் தருகெயிலேழ்கும், வல்வி னைத்தொகை மாய்த்தருள்வழங்கலான் மழுவலான்றனையொக்கு, மெ ல்வளர்த்தெழு மாடமாளிகைகளா விலகியபுரமம்மா,

இ-ள். பற்பலவித வளப்பங்களை யுடையதா யிருத்தலினால்தி தழுவிரிந்துபிரகாசிக்குங் கமலாசனனாகிய பிரமதேவனைப் போலவும் அ யில்வரியங்களைக்கொடுத்துச் சகலஜீவான்மாத் களையும் இரட்சிப்பதி னால் விட்டுணுவைப் போலவும் தீராதவஸ்வினைகளைத்திர்த்துஆட்கொ ள்வதினால் கரத்தினில்விளங்கும் மழுவாயுதத்தைத் தரித்திருக்கும் உ ருத்திரனைப் போலவும் சூரியமண்டல மளாவிப் பிரகாசிக்கும் மாடமா ளிகைகள் விளங்குஞ் சோமநாதபுரம்—எ-று. (கஉ)

பிருகுமாமுனி சபித்தலினைடைந்தவெம் பிறப்புக்களோர்பக்தின் றிருவிளங்கிய விதுகுலத்திடைவசு தேவன்பாலுதயஞ்செய தருளுமாயவன் புதல்வரோடத்தலத் தடைத்துறவிர்ந்தின்ப மருவுதன்பெரும் பதம்புருந்தானெனில் வழுத்தலாம்படித்தன்றால்

இ-ள். பிருகுமாமுனி சாபத்தினால் விட்டுணுபத்து அவதாரமெ டத்ததில் இலக்குமிகளும் பொருந்திய யாதவகுலத்தில் வசுதேவன்மக னாகப்பிறந்த கிருஷ்ணதேவன் அநேகம்பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகளு டன் அத் தலத்துக்குவந்து சோமநாதனைப்பூசித்து மாநிடவடிவாகி

௩௩ சிதம்பர புராணம்.

த் தம்முடையபதவ்யாகிய மகிமையைப்பெற்ற வைகுந்தஞ்சேர்தா
னென்றால் அத்தலத்தின்மகிமாதியத்ததைத்துத்தம்முடையது—எ-று.

அளந்துகாணவு காவினும்பகரவு மறிஞர்க்குமரிதான
வளம்பெருஞ்சவு ராட்டதேயததிடை மன்றெகச்சிவநீதி
தளக்கெனான்றிலுப் பொற்பிரகாசமாஞ் சோமநாதத்தன்னில்
விளங்குகார்த்திகைத் திவகளிற்கார்த்திகை விழாநடத்தவவன்றே,

இ-ள். இவ்வளவென்று அளவு படுததிக்காணவும் வாக்கினும்சொ
ல்லவும் மகா விவேகிகளாகிய தபோகனான்களுக்கும் அரிதாக ஸட்சமி
கரம்பொருந்திய சவுராஷ்டதேசத்தில் யேதமார்க்கமுஞ் சிவாக்ஷமு
றைமையுந் தவறாமல் அழகுடன் பொன்மயமாக விளங்குஞ் சோமநா
ததலத்திற் பிரகாசிக்குமபடித் கார்த்திகை மாதத்திற் றிருக்கார்த்திகை
விழா நடக்கும்பொது—எ-று. (கசு)

நவ்விதங்கிய செங்கையோன நச்சனை நயந்துமுப்போதுஞ்செய்
செவ்வியோன்சிவ சன்மனென்பவன்சிவ சித்தையந்தவர்கோமா
னெவ்விதாவினு நவ்விதாவிது பவன வேத்துகார்த்திகைத்திவக
ளவ்விதாவனி யிறைஞசுவான்பராபர னன்பரோடணைவுற்றான்

இ-ள் மாண செந்தாமரைபோன்ற கரத்தினிற்றரித்து விளங்கு
ம் பரமசிவனை வைதிகப்பிராமணர்களில் அவதரித்து மூன்றுகாலங்க
ளிலும் பூசைசெய்யும் சிவநருமசாலியாகிய சிவசன்ம னென்னும் ஓர்
உத்தமன் சிவத்திபான மறவாதவன் எத்திருவிழவினும் இக்கார்த்திகை
த்திருவிழாவே உத்தமமானசென்று புராணங்களிலெல்லாம் தோத்தி
ரஞ்செய்யத்தக்காகிய கார்த்திகைநீப ஆறாணையைத்தரிசனஞ்செய்
யும்பொருட்டாய்ச் சிவபக்தர்கள் கூட்டத்துடன் அச்சோமநாசதலத்
திற்ருவந்தான்—எ-று, (கரு)

குடகிசைக்கடற் படித்தருட்டானங்கள் கொடுததுமையொருபாகக்
கடவுடன்பதஞ் சோமனாதத்திடைக் கருத்தறப் பணிந்தேத்தி, விட
ரும்பரி வுடன்மகிழ்ந்துறைபவன் விளங்குகார்த்திகை நன்னுட், டொ
டருமந்தியிற் தீபகாலத்தணி துற்றவாலயஞ்சேர்தான்,

இ-ள், மேலைச்சமுக்கிரத்தில் விதிமுறைமையாகக் தீர்த்தமாடி
ச் சிவாச்சனைமுடித்துக்கொண்டு இரக்சத்துடன் தானகருமங்கள் செ
ய்து வாமபாகத்திற் பார்வதிதேவியினங்கும் பரமசிவனது பாதா வி
ந்தங்களில் பக்தியோடு தெண்டனிட்டுத் துதித்துவீங்காத அன்புடன்
சந்தோஷகரமாகி யிருக்கின்ற சிவசன்மன்பரமசிவனுக் குரிமையாகிய
திருக்கார்த்திகையின் அநதி தீபாராணைவேளையில் அலங்காரம்பெற்ற
சிவாலயத்துக்குள்வந்தான்—எ-று, (கசு)

சென்றுசுந்தி சிறிதணித்தாகமுன் சேர்த்தவன்பர்கள் கூட
நின்றிறைஞ்சுபவ வெல்லையிலிங்கிவ் னிசற்பதோர்சிவற்கன்பன்
தன்றுணைக்கலைச் சோமசன்மப்பெயர் தரித்தருணைறிபென்றுக்
துன்றுவேதிய னொருவன்வெல்லையிற் றொழுநருகுநடுநின்றான்.

இ-ள். ஆலயத்துட்சென்ற சிவசன்மன் ஒருங்கிய சந்தடியிற்
போய்ச் சிவசன்னிதானத்தின்சமீபத்தில் அடியார்கள்கூட்டத்துடன்
ன்று தரிசனம்செய்யும்போது சிவசன்மனுக்கிணையகிப சிவபக்த்தன்
சகலசாஸ்திரர்களிலும் தனக் கிணையில்லாதவன் சைவமார்க்கமும்இர
க்கமுமுடைய சோமசன்மனென்னும் ஓர் வைதீகப்பிராமணன் அவ
னெழுந்தருளியிருக்குஞ் சோமநாதனைப் பணிந்து சிவசன்மனது ப
க்கத்தில்கூந்துநின்றான்—எ-று. (௧௭)

வருநெருக்கினச் சோமசன்மன்றிகழ் வடிவுபட்டெ ரிகின்ற
திருவெளக்குறெய் யகலொடுவிழ்ந்தது தெரிந்து கண்டிலனன்றோ
ளருளுகண்டிற் குஞ்சிவசன்மனென் றதைந்தென்றிருநாளு
மொருவலிங்கிவர் தத்தமக்குரியன வுறையுடந்தனையும்நூர்.

இ-ள். வெகுஜனநெருக்கத்தினுற் சோமசன்மனது அலங்காரம்
பொருந்திய தேகம்பட்டு எரியுந் திருவிளக்கு றெய்யுடன் சீழேவிழுந்
தது அவற்றைச் சோமசன்மன் திரும்பிப்பார்த்ததரியான் பக்கத்திலிரு
க்குஞ்சிவசன்மன்கண்டு சோமசன்மனுடனே சொல்லவழியில்லை பார்த்
தவனுகிலும் விழுந்தவிளக்கையெடுத்த ஏற்றவழியில்லை அப்போது கா
ர்த்திகைத்திருவிழாவும் சிறைவேரிவிட்டது பன்னர் அவர்கள்வாசமா
யிருக்கும் தலம்போய்ச்சேர்த்தார்கள்—எ-று. (௧௮)

சிறிதுநாட்கழித் துடன்சிவசன்மனுந் திருவிளக்கதனெய்பார்
மறியவிழ்த்திய சோமசன்மனும்பொறை மாய்க்கனார்மாய்த்தந்தோ
செறியின்வானவ ராயினுந்தீய்த்தெழுந் தீச்சுரமென்றியாரு
மறிவுலைந்தவிந் தாடவியிடத்தடைந் தலகையாயினரன்றோ.

இ-ள். சிலகாலஞ்சென்றபின்பு திருவிளக்கை றெய்யுடனே பூமியில்
விழ்த்திய சோமசன்மனும் அவ்விளக்கு விழக்கண்ட பெருமை
பெற்ற சிவசன்மனும் இறந்துபோயினார்கள் அவர்களிறத்தவுடன் எம
தண்டனை யறுபவித்துநீராமல்லையோ தெய்வலோகத்தாரையும்கொ
டியவெப்பஞ்செய்யும் பாலேநிலமென்னும் ஆரண்ணியத்தில் அவர்க
ளிரண்டிபேரும் பயங்கரமாகிய பசாசு உருவங்கொண்டு அலைந்துதிரி
ந்தார்கள்—எ-று. (௧௯)

திருவிளக்குறெய் யகலொடுவிழ்த்திய சோமசன்மனுஞ்சேர்த்த
வுரிவினென்பது வாயிலிற்சீவிழ வுடன்புழுக்குடைந்துந்த

பருவுந்ந்மமுன்றியேசனைநாற்றிசைவளர்த்திடவூடல்வாடப்
பெருகுநீருந்தாசமும்பசியுமேற் பிறங்கவஞ்சுகின்றான்.

இ-ள், தேகம்பட்டுத் திருவிளக்குவெய்யை விழச்செய்த சோம
சன்மன் பயங்கரமாகிய பசாசுஉருவங்கொண்டும்உடலிற் புழுக்கள்கு
டைந்தும் ஒன்பதுதுவாரங்களினுஞ் சீயுயிரத்தமும் பெருகத் துற்க
ந்தஞ் சுற்றலும் மூன்றுயோசனை தூரம்விச உடலஞ்சோர்த்துபோகத்
தூண்டித்தண்ணிரென்று தாகத்தினாலும் பசியினாலும் அந்த அடவியி
ந்துன்பப்படுகின்றான்—எ-று. (௨௦)

கண்டுநின்றவச் சிவசருமனுமிடக் கருதருளுளாகிக்
கொண்டவெம்பசி மேல்கொளநாக்குமுக் கூப்பிடுவளர்த்தத்தோ
மண்டிகண்களு மலையெனத்தளர்த்தன வளருநாவிழியூனைத்
துண்டவெம்பற னைக்குலமெறும்புணத் துயராடைந்தலமந்தான்.

இ-ள், திருவிளக்குவிழுக்கண்டு நின்ற சிவசன்மன் நினைப்பதற்க
ரிய பசாசுஉருவங்கொண்டு மிகுதியும் பசியுண்டாகி நாக்கும் மூக்கு
ம் கூப்பிடுந்தூரம் நீண்டுவளர்த்தன இரண்டிகண்களும் மலையோல்
ஊன்தள்ளி வளர்த்தன அந்தநாக்கையுங் கண்களையும் அலகைப்போன்
ந்மூக்கையும் காக்கைகள் கழுகுமுதலாகிய பட்சிகள்கொத்தித்தின்ன
எறம்பு களாயான்முதலியவைக ளரிக்க வேதனைபொறுக்க மாட்டாம
ல் ஒவ்வன்றலறிக்கொண்டு துன்புறும் அபுதியை ஐயோ என்னென்று
சொல்வேன்—எ-று, (௨௧)

கலிவிருத்தம்,

காணரிய விண்ணவர் கருத்தலை சுரத்தே
சேணிலரு சைவமுத தெய்வ வடிவென்ன
வாணவ மழித்ததன தாண்மை நிகரான
மாணவர்க ளெண்ணிலர் மறுங்குற நெருங்க

இ-ள், காணுதற்கரிய தேவர்கள் மனது நடுக்கங்கொள்ளத் தக்
கதாய் பயங்கரமாகிய பாலைவனத்தில் ஆகாயமார்க்கத்திற் பிரகா சிக
கும் சிவசம்பந்தமாகிய தெய்வமே ஒருநிநு உருக்கொண்டு எழுந்தது
போல் நானென்னும் ஆணவமுதலிய மும்மலங்களையும்வென்ற தபோ
மகிமையோடு தனக்கிணையப் சிவபக்தி வளப்பமும்பெற்ற சீடர்கள்
அநேகர் புடைகுழ்த்து நெருங்கிவா—எ-று, (௨௨)

மாலினை படர்த்தவரு மாணவர்கள் பேணு
மூலமறை யாகம மொழிந்த புடைகுற
வாலநிழ னீகீழமெனை யானுடைய நாதன்
செழுனி யோர்கொளி சேர்வதலை மன்ன,

இ-ள். மயக்கத்திர்ந்த பெருமைபெற்ற சீடர்களாகிய முனிவர்கள் விரும்பி ஆதிகாரணமாகிய வேதாகமங்களை யோதிக்கொண்டு சூழ்ந்தவா வராமதேய ரொழுந்தருளியது ஆலமரத்துநிலவில் ஏழுந்தருளி என்னையாட்கொள்ளும் தகைனுமூர்த்தி சிவஞானமுள்ள ஜனகாதி முனிவர்களுடன் எழுந்தருளி வந்ததுபோலிருந்தது—எ-று, (1)

வித்துருப வெம்பையொளிர் வெண்முகில் வளைந்தா
லொத்துவடி விற்பவளவொன்பொடிவயங்க
வத்தட வரைக்கணுத யாதப நிகர்ப்பத்
தத்துகதிர் வீசிய சடாமுடி தயங்க,

இ-ள். பவழமலையின்மீது பிரகாசம்பொருந்திய வெண்முகங்கள் படர்ந்ததுபோற் சிவந்துவிளங்கும் திருமேனியில் திருநீறு பிரகாசிக்க அப்பவழமலையேற் சூரியன் உதயமாகி யதுபோற் காந்தியைச் சிந்தஞ் சடாமகுடம் விளங்க—எ-று, (உச)

தண்டளர வாளரு விதள்பவள வெற்பின்
வண்டவட நூலுமணி மார்பமும் வயங்கத்
துண்டமதி தாமரை தொடர்ந்துறைவ தென்னப்
புண்டர முகத்திடை பொலிந்தொளி விளங்க.

இ-ள். பவழமலையி னின்றும் சூரிச்சிபொருந்திய முத்துக்களைக் கொழித்தருவி யாறு இறங்குவதென்ன வெண்மை பொருந்திய னுணநூல் மார்பிலசைந்த பிரகாசிக்கச் செந்தாமராமலரில் இளஞ்செந்திரனேர்ந்த தரவாய் விளங்குவதுபோல முகத்தில் விபூதி திரிபுரண்டரம் ஒளியுற்றுப் பிரகாசிக்க—எ-று, (உடு)

விண்டலமு மாதிரமு மேதினியு மாகல்
கொண்டதொரு சோதியது கொணடுகிறை வெய்தத்
கண்டிகை பலங்கிய் கலங்களி னிலங்க
வண்டிகைய பட்டுடையின் வந்தலை வயங்க.

இ-ள். ஆகாசமும் பூமியுந் திக்குகளும்நிறைந்த பாஞ்சோதி சொருபந் திருமேனிகொண்டதுபோல் விளங்குந்தேகத்தில் பிரகாசிக்கும் இரத்தினபாணங்களும் உருத்திராக்க ஆபாணங்களும்விளங்க இடையில் பட்டுடைபோல மரவுரிதுலங்க—எ-று, (உசு)

ஆவிரக ரண்ணலை யகத்தினி லிருத்தி
நாவினிறை வற்குரிய மந்திர நவீர்பி
மேவவரு பாசவினை வீசியுயர் வரம
தேவனெனு மன்புடைய தெய்வமுனி வந்தான்,
உரு

இ-ள் - பிராணனுக்கொப்பாகிப் பரமசிவனை இதயாவிந்தத்தில் தியானஞ்செய்துகொண்டு சிவனுக்குரித்தாகிய பஞ்சாட்சரத்தை விரிவு லுச்சரித்துக்கொண்டு அடியார்களது பாசபந்தங்களையும் தீராக வடிவின்களையுந்தீர்த்துக்கொள்ளு மகா மகிமையைப்பெற்ற வரம தேவமகாமுரிபெ ண்ணும் பெயரையுடைய சிவபக்த சிரோமணியாகிய தேவரிஷி அந்தவிந்தா ரணியத்திற்குவந்தார்—எ-று, (உ௭)

அன்னவன் வரத்தினை வனத்தலகை யாகி
யன்னலுறு வேர்களிரு வேருமெதிர் கண்டார்
முன்னிறை வனர்ச்சனை புரிந்தவருண் மெய்ம்பர
னன்னிமல னன்பனில னன்றென நினைந்தார்,

இ-ள். அந்த வரமதேவரிஷி எழுந்தருளியிருவதை அவ்வனத்திற் பசாசுடருவமாய் அவதிபட்டிக் கொண்டலையும் சோமசன்மனும் சிவசன்மனும்பார்த்து பூர்வஜன்மத்திற்செய்த சிவபூசையினது புண்ணிய பலத்தினால் இந்த சிவபக்தசிரோமணியாகிய வரமதேவமுநியை வணங்கி வாழ்த்துவதே நமக்குத்தக்க பணிவிடையென்று இருவர்களு ம் நினைந்தார்கள்—எ-று, (உ௮)

சென்றனர் பணிந்தனர்கள் சேவடி மருங்கே
நின்றன ரிறைஞ்சியவர் நின்றநிலை காணு
வன்றருள் சுரந்துமுனி யங்கவர்க ளிரதத்
துன்றுருவ மெய்தவரு தொல்வினை நினைந்தான்.

இ-ள்:-எதிர்கொடுண்போய் அவர் பாதாவிநதங்களில் சாஷ்டாங்கமாக தெண்டனிட்டெழுந்து பக்தியினின்று தீதாத்திரஞ் செய்து கொண்டிருக்கும் இருவரும விகாரரூபங் கொண்டிருப்பதை வரமதேவமுரி கருணாசம்விரம்பிய திருக்கண்களினால் பார்த்து இரக்கமுண்டாகி இவர்களுக் கிந்த பொல்லாத அவதிக்கிடமாகிய தேகம் வந்த காரணம் என்னவென்று அவர்கள் முன்செய்த புண்ணிய பாவங்களை தீர்த்து ஞானக்கண்ணினால் பார்த்தார்—எ-று, (உ௯)

அண்ணலிரு தான்மலர கத்துணெடு நேர
நண்ணரிய நன்னினைவி னண்ணியருண் ஞானக்
கண்ணிலிவர் முன்னினைவினை கண்டவரை நோக்கி
பெண்ணரிய செய்தவ மிசைந்தவ னிசைப்பான்,

இ-ள், பரமசிவனுடைய இரண்டி சரணகமலங்களையும் நிரமலமாகிய இதயாவிநதத்தில் கொடும்போது தியானஞ்செய்து கிட்டிவதற்கரிய சிவனருட்பெற்று ஞானக்கண்ணினால் அவர்கள் முன்செய்த தீவினைகள் இன்னதென்று சோதித்தறிந்து அளவுபடாததபோலனை

யுடைப வாமதேவமகாமுநி அவ் விருவர்களையும் நோக்கிச் சொல்லத்
தொடங்கினார்—எ-று, (௩௦)

பேதமையடைத்துலவு பேயுருவி னின்றீர்
வேதியர் கணீர்முனருள் விடனைப சோம
நாதனகர் கார்த்திகை விழா லலனி னண்ணிக்
கோதில் பாமற்கெழு கொடும்பிழை புரிந்தீர்,

இ-ள், அஞ்ஞானம் பொருந்திப் பசாக உருவமாய் அலையும் சிங்
கள் முஷ்ஜன்மம் பிராமணர்களாகப்பிறந்து சிவபதனியை அளிக்குங்
கயிலாசத்திற் கிணையாகிய சோமநாதபுரமென்னு மகாசிவஸ்தலத்தி
ல் கார்த்திகைத் திருவிழா விசேஷத்தைத் தரிசனஞ் செய்பப்போய்
கூற்றமற்ற பரமசிவனுக்கு ஸ்பொல்லாத கூற்றஞ்செய்தோக ளென்
றார்—எ-று, (௩௧)

ஏதெனி னெருக்குற மீயிடத்துட லினானீ
சோதிக்கொள் விளக்கொடு துறைத்தெய் கவிழ்த்தா
யோதாமென னீபுமவ னூற்றுமது கண்டு
மாதென வொன்றுமுகா யாதபலி னின்றாய்,

இ-ள், அக்குற்றம் என்னவென்றால் சிவசுலீதானத்தில் ஒருக்
கமாகிய சந்தடியிம்போய்ச் சிவதரிசனஞ் செய்கின்றபோது சோமா
ன்மனாகிய உந்தேகமடப்டி ளரிநின்ற தெய்விளக்குக் கவிழ்த்து விழ
ந்தது அதைச் சிவசன்மனாகிய நீ கண்ணாக்கண்மம் அவன் கண்டத்
தேறும் விதிக்கு மறுபடியும் அவ்விளக்கை ஏற்றசொல்லாமல் நீயா
கிலும் எடுத்தேறிந்நையாமல் சும்மாய்ப் பக்கத்தில் நின்றிருந்தா யல்
ல சீவாவென்று வாமதேவரிவி திருவுளமபற்றினார்—எ-று, (௩௨)

மெய்ப்பட விளக்கொடுதெய் வீழுவதுதாழா
தெய்தரிப தீயவினை யெய்திட லினானீ
மொய்ப்படா புழுக்குடைய முற்றமுடல் சேய
பெய்திழிய வெபதுடைய பெய்துற வடைந்தாய்

இ-ள், உன்னுடைய தேகம்பட்டிச் சிவசுலீதானத்தில் தெய்வி
ளக்குக் கவிழ்த்த அம்மகா பாதகத்தால் கொடிதாகிப் தீவினையெதிர
உந்தேகமெல்லாம் புழுக்களாகுடைந்து சேபிரகதமுஞ்சொரிய தூர்க்
கத்தமகி மகாவாதனைக்கிடமாய் பபங்கரமாகிய பசாசு உருவங் கொ
ண்டாய் என்றார்—எ-று, (௩௩)

வாய்ப்பவிது கண்டுமொரு வார்த்தை புதலாத
நீப்பரிய தீவினையை நீப்பரிய பு

மேற்பறவை யுண்ணநெடு வெற்றைய கண்மூக்
கூப்பிடுவளர்த்தநெடு நாக்கடிது கொண்டாய்,

இ-ள். திருவிளக்கு வீழ்த்ததைக் கண்ணினுற்கண்டும் அவற்றை
ச் சொல்லாமலிருந்த நீ பீப்பதற்கரிய தீவினையைத்தீர்த்துக்கொள்ளா
மையினால் மலையைப்போல் கண்களில் ஊன் தள்ளியிருப்பதைப் பட்
சிகள் கொத்தித்தின்னவும் கூப்பிடுக்தூரம் நாவுவளர்ந் திருப்பதைப்
பறவை ஏறம்புமுதலியவைகள் எரிக்கப் பசாசுருபங் கொண்டா யெ
ன்றார்—எ-று. (௩௪)

உழைக்கதி ரயிற் றா சுடைக்கடவு ளுக்குப்
பிழைத்தவர் தமக்கொரு பிழைக்குநெற் யுண்டோ
தழைத்த துயரத்தொடு தனித்தளவில் கற்ப
பிழைத்த நாக்குழி பிடத்தலை ரன்றே.

இ-ள். மானும் சூரியனொளியைப்போன்ற மழுவும் தரித்த கா
கமலங்களை யுடைய பரமசிவனுக்குக் குற்றஞ் செய்தவர்கள் கடைத்
தேறத்தக்க வழியும் உண்டோ மிகுந்த துக்கத்துடன் மகாரவுரவாநி
நரகங்களில் வீழ்ந்து அழேக கற்பகாலம்வரையில் வாதனைப்பட்டலை
வார்கள்—எ-று. (௩௫)

முற்பகலி னீவிராருண் முக்கணிம லன்றாள்
பற்பல வணங்கிவரு பத்தியது தன்னு
னிற்பரிய விவ்வுடிவி னின்றயினை துய்த்துக்
கற்பமொ ரிரண்டிடை கடந்துகதி சேர்வீர்

இ-ள். முற்பட்ட ஜன்மத்தில் நீங்கள் அருளுடைய முக்கண்ண
னாகிய பரமசிவனது பாதாரச் சிந்தங்களை அழேகநாள் பூசித்த சிவபக்
தர்களானபடியினால் இப்போது வெகுதுன்பத்துக் கிடமாகிய இத்தே
கத்துடனே இரண்டு கற்பகாலம்வரையில் பேயுருவாய் வாதனைப்பட்ட
஁பின்பு சிவகதியடைவீர்கள்—எ-று. (௩௬)

நம்மையெதிர் கண்டிதொழ நாடரு நலத்தா
லிம்மைசிவ சிந்தனை யிசைந்திடுவீர் பேயாய்
வம்முருவ மாறிபருண் மன்னுமென யாமடி
ரம்முதன்மை யெம்முதல்வ னன்றியெவர் வல்லார்,

இ-ள். சிவபக்தியையுடைய எங்களை தரிசனஞ் செய்து பணிந்த
பாக்கியவசத்தினால் இம்மையில் உன்னுபதற்கரிதாயிருக்குஞ் சிவசிந்
தனையை மறவாமலிருந்து இப்பசாசு உருவம் நீங்கிச் சிவனருட்பெ
றுவீர்கள் அடியார்கள் செய்தபிழைகளைப் பொறுத்தாட் கொள்ளுங்க

டன் பரமசிவத்துக்கேயல்லாமல் மற்றவர்களுக் கந்தவல்லமை புன் டேரவென்றார்—எ-று, (௩)

அந்தமில ரற்கொர்பிழையஞ்சலர் புரிந்தோர்
பந்தமுறு திவினைகள் பற்றற நீனைக்கி
லெந்தையிகற வல்லனிம வான்மகளு நேய
மைந்தரிரு லோருமது வல்லரென் லாமோ

இ-ள். ஆதியத்தக்கடந்த ஜகதீசனாகிய சிவபெரு மானுக்கு ஓர்
சூற்றத்தை பயமில்லாமற்செய்த அபசாரத்தினால்வருங் கொடியபாவ
ங்களை யகற்றினைக்கில் எமதுகடவுளாகிய பரமசிவனன்றி பாவதராஜ
குமாரியாகிய பார்வதிதேவியும்பிள்ளைகளாகிய கணபதி சுப்பிரமணிய
ன் இவ்விருவர்களும் அச்சிவத்துரோகத்தைத் தீர்க்க வல்லவரென்று
சொல்லலாமோ—எ-று, (௩அ)

அன்னபெரு வெமபிழைய நூற்றவ னகற்ற
னென்னுமது மந்தவிழை யேயறவ னன்றி
யுன்னரிய வப்பிழையி னோர்க்கருள் செய்யானெம்
முன்னவ னெனத்தவர் மொழிந்தனர்க ளன்றே,

இ-ள். அப்படிக்கொத்த மகாபாதகத்தைப் பரமசிவன் அகற்று
வான் அகற்றமாட்டான் என்பதும் அப்பரமசிவத்துக்கேதெரியும் அத
ல்லாமலும மனதில் நினைக்கவும்கூடாத அந்தரிவத்துரோகத்தைச்செ
ய்த பாவிசனாகியவர்க்கிப் பரமசிவன் இப்பாதகத்தைத் தீர்த்துப் பரி
சுத்தமாக்கினென்று சிவபக்தர்களாகிய தபோதவர்கள் சொன்னா
கள்—எ-று, (௩ஆ)

இவ்வுரைபொய் மெய்மையென லெங்குரிநற வெய்து
மவ்விமல நேயறிவ னஞ்சியெவ ரோனும்
வெவ்வலகை யாகியுழல் னீர்வினையை நாடித்
தெய்வமுதல் வர்க்கொர்பிழை செய்யவறி யாரால்,

இ-ள், இந்தவாக்கியம் பொய்யென்பதும் மெய்யென்பதும் எங்
கும் பரிபூரணமாய் கிறைந்திருக்கும் அக்காத்தனே யறிவானாகையி
னால் பேயுருவாய் அவதாரப்படுமலும் உகைகள் தீவினையைப்பார்த்து
அச்சுக்கொண்ட எவர்களும் தேவர்களுக்கு ஆதிகையாகிய பரமசி
வனுக்கு ஓர் பொல்லாங்கும் வராதவிதமற்றது நடந்துகொள்ளுவார்
கள்—எ-று, (௪௦)

ஒதுமிரு கற்பமுடி வாதபொலி சோம
நாதமுய ரன்பரொம் நன்னிமு னிறைஞ்சி

௩௫௮ சிதம்பரபுராணம்.

யேதமற முத்திதனை யெய்தவது தீர்வா
லாநியிரு பாதமற வாமலிரு மென்றான்,

இ-ள், முன்சொன்ன இரண்டு கற்பகாலம் வரையிலும் இப்பசா
சு உருவமாகவேயிருந்து பின்பு சகலவைபவங்களு மிகந்த சோம
நாதமகாலிங்தை அகிபத்தியுடன் தரிசனஞ் செய்துபணிந்து தோ
த்திரித்துக் குற்றமற்ற சிவபகவியைபடைவீரர்கள் இது நிச்சயமாக
யினால் நீங்கள் பரமசிவனுடைய உபைய பாதாரவிந்தங்களை மனதில்
மறவாம லெப்போதுத் தியானஞ்செய்துகொண்டிருக்கின்றீர் வாம
தேவமகாமுநி திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (சுக)

என்றுமுரி கூறுதலு மென்றமொழி யாமம்
கன்றும்மினை தீர்வதொரு காலமுள தென்று.
வன்றவ ரறிந்தனர் பணிந்தனர் ளாடா
நின்றனர் மகிழ்தனர் நிகழ்த்துவதை யென்றே.

இ-ள், இவ்விதமாக வாமதேவமகாமுநிவர் திருவாய்மலர்ந்தவுட்
ன் ஒருகாலும் தீராதவல்வினை இரண்டு கற்பகாலத்தில் தீருமென்று
சொன்னவைகளைக்கேட்டு அப்பசாசு உருவங்கொண்டு நின்ற சோமசு
ன்மனும்சிவசன்மனும் அத்தபோதனைப்பணிந்தானந்தத்துடன் கூ
த்தாடினார்கள் அவர்கள் சந்தோஷத்தை இன்னதென்று சொல்லிமுடி
யாத—எ-று. (சஉ)

ஐஞ்சேடியாகிரிபவிருத்தம்.

காமவெம்பகை கடந்தருட்கடலிடத் தழுந்துக்
தோமகன்றகாற் சுருதியாகமகெறி துளகை
வாமதேவனு மருங்கின்மாணுக்கரை கேக்கி
யாமுரைப்பன கேளுமென்றியம்பன்மே யினனால்,

இ-ள், காமக்குறேதாதி வெம்பகைகளைவென்று கிருபாசமுத்தி
ரத்தில்முழுகிக் குற்றமற்ற நான்குவேதங்களையும் இருபத்தெட்டுசிவா
கமங்களையும் முறைமையாகக்கற்றுப் பிரகாசிக்கும் வாமதேவரிஷி த
ன்னைச்சூழ்த்திருக்கும் தம்முடைய சேஷர்களைப் பார்த்து காமொன்று
சொல்லுகிறோம் கேளுங்களென்றுகூறத்தொடங்கினார்—எ-று. (சகஉ)

என்னகூறுகோ மீதொரப்புதந்தனை யந்தோ
முன்னரின்னவர் முப்பொழுதருச்சனை முயன்று
சென்னிவான்மதி மிஸ்சியகெய்வநா யகன்று
டன்னையல்லதோர் சார்விஸாத்கமையோ சோர்நான்

இ-ள், என்னென்று சொல்லப்போகிறோம் இவ்வதிசயத்தை ஐயாவென்று விதனப்பட்டு இவ்விரண்டுபேரும் முன்னுண்மத்தில் மூன்றுகாலங்களிலுஞ் சிவபூசைதவறாமற் செய்துகொண்டு சந்திரனைச் சமாமகுடத்திலணிந்த பரமசிவன் பாதாரவிந்தக்களைச்சுவிர வேறுக இயிலையென்று உம்பியருந்தவர்கள் ஓர்நாளில்—எ-று. (சச)

தோத்திரங்காரம் சுரப்புசுழ்சோமநா தத்திற்
கார்த்திகைத்திரு நாளினையகழித் தவனிவன்முன்
பார்த்துநின்றவ ரிவனிவர்பண்ணிய திதுவே
கூர்த்தவெம்பகைப பேயு நக்கொண்டமை பாரீர்.

-ள். தேவர்களால் தோத்திரஞ்செய்யப்பட்ட மகாமகிமைபையுடைய சோமநாததலத்தில் கார்த்திகைத்திருவிழாவில் சந்திரியிலிருக்கும்பெய்விளக்கில் தேகம்பட்டுகின்றவிழுவந்தவிழ்ச்செய்த இச்சோமசன்மனம் அகைக்கண்டு சொல்லாமலிருந்த இச்சி சன்மனம் பாகிய இவர்களால் சிவனுக்குநேரிட்ட துரோகம் இதுவே இப்படிபத்தினால் இவர்கள் பசாசு உருவங்கொண்ட மகாநாதனைப்பட்டவைகைப் பாருங்கென்று வாமதேவரிஷி சிஷர்களைப்பார்த்துச்சொல்லினார்—எ-று.

செய்திகல்லறமென்றுளோசெய்தமோ வன்று
னெய்தினுற்றவா யென்பவனெய்தினின் முடித்தோ
னெய்திமுற்றினோம் கெழிற்றுணையாயுள்ளா னன்பு
பெயதுகாத்துளோ ரைவர்க்கும்பெரும்பய நெகடும்.

இ-ள், இது நல்லதருமமெய்யென்று சொல்லுகிறவனும் தருமஞ் செய்கின்றவனெருவனுடன் இத்தருமஞ்செய்யலாமாவென்றால் அதற்கவன் இதுகிடைப்பது அரிது மகாநன்மையாகிய தென்று திடப்படுத்தி உறுதிபண்ணுகிறவனும் அக் தருமத்தைச்செய்து முடித்தவனும் அதற்குத்துணையாயுதவிசெய்தவனும் அதை பத்தியுடன்காத்தப பரிபாலனம் பண்ணினவனும் ஆகிய இவ்வகைநது பேருக்கும் அதற்குமத்தின் பலன் சமனாகச்சித்திக்கும்—எ-று. (சச)

அரியகல்லற முற்றினோன்றன்னிலு மதனைப்
புரிதபென்பவன் காப்பவன்புகலிரு கர்க்கும்
பெரிதுமப்பயன் பதின்மடங்குகென்றனர் பெருநூற்
குரியமாந்தாக டவ்வனைவழிக்குமீ தொக்கும்.

-ள். மேலாகிய தருமஞ்செய்தவனிலும் அத் தருமத்தைச்செய்யவருகின்றவனிலும் தெரியச்சொன்னவனுக்கு அத் தருமத்தைக்காதாது உறுதிப்பவனிலும் பதின்மடங்குதிமையிய புண்ணியஞ் சித்திக் தருவன்று வேதாகமங்களுணர்ந்த பெரியோர்கள் சொல்லுவார்கள் இ

வ்விதமாகவே பாவத்தைசெய்கிறவனுக்கு செய்யலாமென்று துணிவுசொல்லுகிறவனும் அதற்குச் சகாயமாயிருக்கிறவனும் செய்யென்கிறவனும் அததீவினைபை வளறச்செய்கிறவனும் ஆகிய இவ்வைவரது பேருக்கும் பாவஞ் சமனாகப்பொருந்தும் இதல்லாமலும் பாபஞ்செய்தவனிலும் அகைசெய்யச் சொன்னவனுக்கும் அதைப் பேர்க்காமல் பினனும் வளரக்கின்றவனுக்கும் பதின் மடங்கதிகமாகிய பாபம் லபிக்குமென்று தப்போதனர்கள் சொன்னார்கள்—௭-று. (சௌ)

அல்லலுலாங்களைத் தண்ணறன்பொருள்சுவர்ந்தோனை வல்லனாகல்லங் கவன்றலைதுண்ப்பதே ழுழகரா லொல்லேகோறலுஞ் சோன்முனையோனின்வன் றன்னை கொல்லன்னின்வன் முத்தியிற்கூடனிச சயபே.

இ-ள். மைபார்த்த கண்டத்தினையுடைய பரமசிவனது பொருள்களில் ஏதாகிலுமொன்றைத் திருடினவனைக் கண்ட சிவபகதன் தனக்குக்கடியவல்லமையினால் அச்சுவததுரோகியைச் சிரச்சேதஞ், செய்வதே நீதி அவ்வகை சிரசேதப்பட்ட பாபியைச்சேர்ந்தவர்களவந்து இச்சிவபகதனைக் கண்டித்தபோதினும் இச்சிவபகதனுக்கு சிவபதனிசித்திக்கும இதுசத்தியமென்றுணர்த்தா வாமதேவரி—ஐ-று, (1)

கோறலுக்குறா தென்னிலக்கொடியவ னிருப்பிற்
பேறுசேரினு மிகந்துடன்பெயர்வதே சரும
மாறணிந்தவாக கனபரேலப்பொருள் கவாவோர்க்
கூறல்லுனாபோதித்துமாற்றத லுயர்வால்

இ-ள், சிவசொத்தை எடுத்தவனைத் தன்னால் சொல்லக்கூடாமற் போனாலும் அக் கொடியமாவிய யிருக்குமிடத்தில்தனக்கு அளவற்றபொருள் கிடைப்பதாயினும் அதைக் குற்றமென்று நீக்கி அவ்விடம்விட்டுேகுபதே நீதி சிவசொத்தை யபகரித்தவன் கங்கைவேணியனுக் கன்புள்ளவனாக யிருந்தாலும் அவன்மனம் தெளியும்படியாய் நன்மாரக்கவனைப் போதித்துச் சிவத்துரோக பரிகாரம்பண்ணிவைப்பதே உத்தமம்—௭-று, (சகூ)

இத்தகைக்கொரு கருத்திலராகி வீசற்குப்
பத்தியானெறி யான்மிகும் பரிசினனே
மத்தனைப்பிழைத் தோர்களேற் பொருளகவர்ந்தெடுத்த
நித்தவஞ்சைப் பார்ப்பரோ நீனகதிக்குரியோர்.

இ-ள். இவ்வகையாய் போதித்தும் நன்மையாகிய புத்தியையடையாதவர்கள் பரமசிவனுக்குப் பத்தியாக நன்மாரக்கத் துடன்

எவ்வளவு டொருங்களை யுதவிசெய்கின்றவர்களாக விருந்தாலும் அ
வர்கள் சிவத்தரோகிகளேயாம் சிவசொத்தையபுகரித்துக் கொண்ட
திருநயாளராகிய வஞ்சகரை எப்போதுங் கண்ணினாலும் காண்பா
ர்த்தினா மேன்மைபொருந்திய சிவபதவிக் குரிமைபை யுடையவர்
கள்—எ-று, (௫௦)

கரணமாரினு மப்பொருள கவாவரோ வறித்தோ
ராணமுன்மெரி பூட்டினோ னுலையத் திடையோர்
திரணமீசற்கு வேண்டல தாயினுஞ் சிந்தை
முரணுறக்கொண்டு ளோரிரு ணினாய முழுகுவரால்

இ-ள். அறிந்தோர் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் அ
ந்தக்கரணங்கள் கலங்கிய சமயத்திலும் சிவசொத்தை யெடர்களு ந
னையால் முப்பூர்த்தை எரித்த பரமசிவன் ஆலயத்தில் கிடக்கும் ஓர்
துறும்பாகிலும் சிவனுக்கு தனியில்லாமலிருந்தாலும் கெடுபுத்தியினால்
எடுத்துக்கொண்டவர்கள் இருண்மூடிய மகாரவரவாதிநாகங்களில் அ
ழைத்திப்போவார்கள்—எ-று, (௫௧)

சிலமாதவ ரிடைவிடாச் சிவாலையத் தனக்கென்
தேலனோக்கிய கூறுமல ரிலேமுத வியவப்
பாலநேத்திரங் கொடும் தன்பட விழித்தநீர்
ளாலமுண்டவற் கன்றியே யாவற்கு மாகா.

இ-ள். சிவாச்சாரமுடைய சிவபோகிகள் நிறைந்திருக்கும் சிவா
லயத்திற்கென்று நியமித்துப் பரிபாலித்து வரும் கந்தவனங்கள் தோ
ய்ப்புகள் நஞ்சை புஞ்சை தோட்டங்கல் முதலியவைகளிலுண்டாகிய
இலை மலர் கூய்களரி யாவும் நெற்றிக்கண்ணினால் மன்மதனை யெரித்து
ஆனனலவிஷத்தைப் பானஞ்செய்து லோகாலோகங்களை யெல்லாம்
இராய்சிக்குஞ் சிவனுக்கு யோக்கியமேயல்லாமல் மற்ற எவர்களுக்கு
ம் அக்கேரிகத்த தக்கதல்ல—எ-று, (௫௨)

கன்னிபாகமெய்ப் பரன்பொருட் காவலுக் குரியோர்
மன்னராயினும் பாவலோ யாயினு மதியா
ரன்னவான்பொருள் கவரிலீ ரைம்பது மடங்கு
துன்னுவல்லினை செறவார்முன் சொற்றவர் தம்பில்

இ-ள். பார்வதியை வாமபாகத்திலுடையவனாகிய சிவபெருமா
ன் டொருங்களைக்காத்து இரட்சிப்பதற்குரிய சிவகணங்களும் ம
காச்சாரிகளும் மற்ற எவர்களும் சிவகாரியத்தில் குறைவறமடந்தா
வராமல் னமாமிகிலு மெண்ணுது அச்சிவசொத்தை யாசித் தெடுத்தால்

முன்சொன்ன சிவத்தரோகிகளிலும் நூறுபங்கதிகமாகிய வாத
படுவார்கள்—எ-று.

அதசீர்க்கழிகெழியாசிரியவிருத்தம்.

அலைபுனல் வேணியண்ண வலயங் தள்ளினென்றங்
தலைமயி ரிறக்கிக்கோட மருக்கின்மெய்ப் பிடித்துக்கோட
குலதில தயிலம்வாரத்துக் கோடலா பத்துறுமன்
மலசல நீக்கலுதும் வாகனத் தேறச்சேறல்

இ-ள். அலைபுனைய கங்காதியைச் சடையிலணித்துப் பரம்
சிவனுலயத்தில் எப்போதும் முடிமயிரிறக்கிக் கொள்ளுகலும் அதத்தி
னாலொருவரைக்கொண்டு உடம்புபிடித்துக்கொள்ளுகலும் என்னென்
யமுதலிவை தேய்த்துக்கொள்ளுகலும் ஜலமலாதகளபோக்குதலும்
சுதத்தின்மேலேறிக்கொண்டுபோதலும்—எ-று, (இச)

அதசீனீ ரடைக்காயாதி யானவை தய்த்தறுப்பல்
கெடியகா மாதியாதர் கூட்டங்கள் கொழிக்கோள்பொருளும்
கடியபொலலிமைகூறல் கம்பளா தியினிருத்த
கெடியபோர்ச் சதாங்காதி குதிவை நிகழ்த்தியாடல்,

இ-ள். அன்னம் நீர் பாக்கு வெற்றிலைமுதலியவைகளைத் தின்று
தலும் எச்சில் தப்புதலும் ஒன்றையாசித்தலும் கோபத்தும் கொணி
தலும் பெண்களுடன் சரச்சல்லாபநகள் செயதலும் கொழிப்பொரு
ளும் கொள்சொல்லுதலும் பொய்சொல்லுதலும் பொல்லாங்கு
விளைத்தலும் கம்பளிமுதலிய வாசனங்களிலிருத்தலும் மிகுதியும்
போர்செய்தலும் சதாங்கஞ் சொர்க்கேட்டான்முதலிய குத ஆட்டங்
களை ஆடுதலும்—எ-று. (இச)

சொற்றின் மாலியத்தைச் சோமருத் திரத்தைத்தாபி
கற்றந் நிழலைக்கண்டு நடந்துமுன் கடந்துபோதல்
கற்றவார் சடையானுகுங் கதிரப்பலி பீடத்துக்கு
முற்றநன் னடுவேசேற லொழிந்தவ ருயர்ந்தோரன்றே

இ-ள். சொல்லும் சிவன் நின்மாலியத்தையும் சிவனுக்காக
மாகிய தீர்த்தம்போன்ற சோமருத்திரத்தையும் கெற்புதலும்
மேலிருக்கும் விமானங்களின் கிரத்தினது நிழலையும் ப
ண்டிப்போதலும் சிவலிங்கத்திற்கும் பலிபீடத்திற்கு நடு
தலும் ஆகிய இவைகளெல்லா மிகுதியுங் குற்றமென்றறிந்தவா
க்கமாய் நடக்கிறவர்களே பெரியோர்கள்—எ-று.

ஆதியா ஸயத்துக்கவல்லாதியா தியதீர்த்தத்தைத்
திருப்போய்ப் புரிதலந்தச் சிறப்புறுஞ் சிவதீர்த்தத்திற்
கோதுறு மசுத்தத்தோடு மூழ்குதல் குற்றமென்றே
யோதிய வாகமங்க ளுபனிட தங்களென்றே.

இ-ள். ஆதிகர்த்தாவாகிய சிவபெருமானது ஆஸயங்களிலிருக்
கும் கிணறு தட்டாகமுதலிய தீர்த்தங்களில் அனுகூலஞ்செய்தலும் சி
றப்புற்றிருக்கும் சிவதீர்த்தங்களில் ஆசாரமில்லாமல் மூழ்குதலும்
மகாபாகங்கள் என்று வேதங்களில் சிரசாகிய உபூரிதங்களிலும் சி
வாகமங்களிலுஞ் சொல்லும்—எ-று. (௩௭)

ஈங்கிவர் துயரம்பாசி ஒன்றுமா ணுக்கர்கோடு
யோங்குமஞ் செழுக்கைநர்வி னுச்சரிக் துளத்தினுள்
பூங்கழல் வைத்துத்தன்மன் பொருவினாச் சிரமமபுக்கான்
நீங்ககல் வாமதேவத் தெய்வமா முனிவனம்மா.

இ-ள். சிவத்தரோகம்பண்ணின இத்தச்சோமசன்மனம் —
ன்மனம் பசாசுஉருவங்கொண்டு துண்டிப்படுகின்றதைப் பாருங்களே
ன்று தம்முடைய சீடர்களுக்குக் காண்பித்துச்சொல்லி மந்திரங்களு
க்கரசாகிய பஞ்சாட்சரத்தைநாவினாலுச்சரித்துக்கொண்டும் இதயா
னிர்த்தத்தில் பரமசிவனது சாரணமலங்களைத் திபானஞ்செய்து கொ
ண்டும் அடியார்களது தீயினை நீர்க்குத் தெய்வதன்மை பெற்ற
வாமதேவ மகாமுனிவர் தமது ஒப்பு டையில்லாத ஆச்சிரமத்திற்கு
ச்சென்றார்—எ-று. (௩௮)

தந்திர வேதநீதிச் சரியினி முனிவகேட்டி
யந்தணர் பொருளிலீச னரும்பெரும் பொருளினுண்டா
முந்திய வியல்புகாண்ட மொழிந்தவஞ் ஞானந்தன்னால்
வந்ததீய் ககலவின்னு வகுத்ததீதார் வழியுண்டனமே.

இ-ள். வேதாகமங்களின் முறைமையாக நடக்குஞ் சரியினியே
கேளும் சிவபக்தியெய்யும் வைதிகப்பிராமணர்களினது பொருள்களை
யும் பரமசிவனுக்குரிய பொருள்களையும் மனதறிபாமற் றொட்டதால்
வந்த பொருட்டேதத்தாலும் அவற்றைப் பார்க்கி ருத்தினால்வந்த தீ
யினைவினாவையும் முன்சொன்ன சிவசன்மன் சோமசன்மன் இவ்விர
வர்களாலும் அறிந்தகொள்ளென்றும் பின்னையும் அறியவகத்தினார்
வந்ததீயினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளுவதற்கோ கண்மாரக உமுண்டெ
ன்றும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றலா—எ-று. (௩௯)

புண்டரீகப் புரத்துப் பொருத்திப் வினையைநீக்கி
மண்டிய பபுனைல்க வல்லதீர்த்தங்களோற்பத.

துண்டென வுரைத்தான்றால் முய்த்திடக் கருணைபோதக்
கொண்டரு மழைகளெல்லாம் விளக்கிய குணக்குறையினான்.

இ-ள், சிதம்பரதலத்தில் இருந்து அறியாமையினும் செய்த பாவ
ங்களைப்போக்கி மிகுதியும் புண்ணியபலன்களைக்கொடுக்கும் மகிமை
யையுடைய பத்துத்தீர்த்தங்களுண்டென்று உலகங்களெல்லாங்கடை
த்தேறும்பொருட்டாகக் கிருபையோடு பரமஞானத்தால் அரிதாகிய
வேதங்களைப் பகுத்துச்சொல்லிய மலைபோன்ற பொற்புவாய்க்க வே
தவியாசரருளினாரென்று சூகபுராணிகர் ஸ்விமிசாரணியத்தில் சவுனகா
திமுசிவர்களுக்கு அருளிச்செய்தா—எ-று, (௬௦)

சோமநாதச்சுருக்கமுற்றும்.

பாயிரம் உடம்பச் சுருக்கம் ஆருக்குத் திருவிருத்தம்—சஎச.

திருச்சிற்றம்பலம்.

XX
XX
XX
XX

வ.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆருவது

தீர்த்தச்சுருக்கம்.

அறசீர்க்கழி செழிலடி யாசிரிய விருத்தம்,

அரவுட னிதழிகுடி மண்ணறன் பொருளைவஞ்சக்
காவினிற் கொண்டேரெயதுங் கடுங்கொடும் வினையொருத்தப்
பரவினம் பரவுத்தில்லைப் பதியிடைக் கதிகணல்கு
முரறுறு தீர்த்தமீனார் துள்ளவை புரைக்கலுற்றும்

இ-ள் பாம்பையுங் கொன்றை மாலையையு மணிந்த பரமசிவனு
டைய நிரவிதங்களைக் களவுசெய்தவர்கள் அதுபவிக்கப் பட்ட மிகவு
ம் பொல்லாங்காகிய பாவத்தைச் சுருக்கமாகச் சொன்னோம் இனிமே
ல் அரியபன்முதலிய தேவர்களால் தேர்த்திரஞ்செய்யத்தக்க மகாமகி
மையையுடைய சிதம்பரதலத்திற் சலபோக பாக்கியங்களையுஞ் சில
பதவியையுங் கொடுக்கும் வல்லமைபொருந்திய பதகுச் சிவதீர்த்தங்
கள இருக்கின்றது அத்தீர்த்தத்தின் மகிமைப்பைச் சொல்லு கிறோம்
கேளுங்களென்று வேதவியாசா ஸ்விமினிபுகவானையுந் தன்னையுட்பார்

த்துச்சொன்னதாய்ச் சூதபுராணிகர் நயிமிசாரணியத்தில் சவுனாதி முகிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (க)

பராசரன் மனையன்பாதஞ் சயிமினி பணிந்து போற்றித்
தாதல மெண்ணுந்தில்லைத் தலத்தினீ னாத்துதீர்த்தம்
புராதன வுளவொன்றாயப் புனிதமாகிய தீர்த்தங்கள்
விராவித தானப்பேர்கள் விளங்குற விளம்புகென்றான்

இ-ள். பராசரன் புதல்வனாகிய வியாசபகவானுடைய பாதாளி
ந்தங்களில் தெண்டனிட்டுத் தோத்திரஞ்செய்து பூரண்டலத்துக்கி
ன்ற சிதம்பரதலத்தில் பண்டைநாண்முதல் பத்தத் தீர்த்தங்களுண்
டென்று திருவுளம் பற்றி நீர் அம் மேன்மைபொருந்திய தீர்த்துகளி
ருக்குமிடமும் அவைகளின் பெயருந் தெரியச் சொல்ல வேண்டு மெ
ன்று சயிமினிபகவான் கேட்க வாதராயணர் சொல்லத் தொடங்கி
னார்—எ-று, (உ)

பாரிட மெண்ணுந்தில்லைப் பதியினி லெங்குந்தங்கு
நீலொளர் தீர்த்தமாத நிச்சய மதனுண்முன்னவ்
காநுறு கண்டன்கண்டங் காதலிற் பயந்துயர்ந்த
வாரியைக் குவமுய்ய வருளினு லுள்செய்தானால்,

இ-ள். பூரண்டலத்தின்கண் உத்தமமாகிய சிதம்பரதலத் தெல்
லைக்குள் இருக்கும் நதிகள்-ஒடைகள்-ஏரிகள்-குளங்கள் - கிணறுகள்
ஊற்றுக்கள் ஆகிய இவைக ளெல்லாம் புண்ணிய தீர்த்தங்களே யாகிய
இதற்குச் சந்தேகமில்லை அதனிலும் நீலகண்டராகிய பரமசிவன் மு
ன் லீலாவிநோதமாகப்பரமான்டங்களனைத்தையும் ஆவலோடும்பெற்
ற உத்தமியாகிய பார்வதிதேவியிக்கு உலகங்களுள்ளாங் கடைத்தேறும்
டொருட்டாகக் கருணையினால் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று, (ங)

பொற்கிரி புண்டரீக புரத்தினிற் தீர்த்தத்துண்மை
யெற்கிது தெரிவகல்லால் யாவரு முணரமாட்டார்
முற்கிரி வளைத்தெடுத்த முதல்வனுக் கன்புபூண்டி
நிற்குநீ கேட்கலாகு மெனமுனி கிழத்ததுகின்றான்,

இ-ள். பொன்மலையாகிய சிதம்பரதலத்தி லிருக்கும் தீர்த்தக்க
ளின் மகிமையைச் சந்திரசுடாதர மூர்த்தியினதமுள்ள என்னொருவ
னுக்குத்தெரியுமேயல்லாமல் மற்றைத் தேவான முதலிய யாவருக்கு
ந் தெரியமாட்டாது முன்னர் மகமேருவை எடுத்து வல்லாகவளைத்த
பரமசிவன் பாதாளித்தத்தில் நனியன்புகொண்டிருக்கும்நீகேட்கத்த
கூதாமென்று வாதராயணர் சயிமினிக்குச் சொல்லுகின்றார்—எ-று, (

சிதம்பர வசித்ததீர்தோர் தெளிந்தபொன் மன்றஞ்சேர
உத்தரத் துள்ளதென்று முயர்ந்ததீர்க் கத்தயர்ந்த
தெத்திசை யோரும்போற்று மெழிற்சிவ கங்கையார்க்கு
முத்தியை யூலகுதீர்த்த முதலருட் டீர்த்தமாகும்,

இ-ள். அஞ்ஞானம் நீங்கிய சிவஞானிகள் ஞானசொருப மென்
றுணரும் மகிமையையுடைய பொன்மயமாகிய நிருச்சிற்றம் பலத்திற்
கு அந்தத் தோவட்கங் லீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் உத்தமோக் தமமா
கியவர்களுக்குத்தோத்திரஞ்செய்யத்தக்கமகிமையை யுடையசிவங்
கையம்மூர்த்தீர்த்தமுண்டு அத்தீர்த்தம் பரமசிவன் நிருவருளுரு
மாகியாவற்கும் பதவிபைக்கொடுக்கும் தீர்த்தங் களுக்கெல்லா முத
ன்மைபாய் எல்லாநாம் பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௩)

நடமிறை பிரியாதோள்து நற்றில்லை நார்தனக்கு
வடகிழக் கிடையோர்தீர்த்த மறிகட லதுவாங்கொன்றைத்
தொடையவ னன்றியாரு முணர்கிலாத் கொன்மைதன்னு
விடாடர் குப்பதீர்த்த மெனப்பெயரெய்திற்றாமல்,

இ-ள் பரமசிவன்எப்போதும் நீங்காமல் ஆனந்த ஈடனம்புரிபும்
நன்மைபொருந்திய சிதம்பரதலத்துக்கு ஈசானியங்க்கில் அலைகளைபு
டைய சமுத்திரமே ஓர்தீர்த்தமாயிருக்கிறது அத்தீர்த்தத்தி னுண்மை
கொன்மைமையானிந்த பரமசிவனுக்கே தெரியுமல்லாமல் மற்றொரு
வருக்குஞ்சொரியாது ஆகையினால் அகற்குத் துன்பங்களை தீர்க்குங் கு
ப்பதீர்த்தமென்றுபெயர்—எ-று. (௪)

இதையிறை விக்குக்கூற விறைவிகத் தங்கியம்ப
வுறைப்பற் கநதனனபாற் சனற்குமா ரற்க்குரைப்ப
முறைமையினவன்பாற்பெற்றுநீனிவர் தேவர்க்கின சத்த
னறையும் குப்பதீர்த்தப் பெருமையா ரறியவல்லார்,

இ-ள். பரமசிவன் பார்வதிகேனிக் குபதேசஞ்செய்யப் பாவதி
சுப்பிரமணியருக் கருளிச்செய்யக் கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதக்
தைக் காத்கில்வைத்திருக்கும் சுப்பிரமணியர் கருணையுடன் சனற்கு
மாறருக்குத் திருவுளம்பற்ற அந்தச் சனற்குமாரைப் பணிந்து முறை
மையாக பத்தியுடன் உபதேசம்பெற்றதை முகிவர்களுக்குத் தேவர்க
ளுக்கும் சொன்னேன் இக்கன்மைவாய்க் குப்பதீர்த்தத்தின் பெரு
மைமையையாவராஸநியக்கடுமென்று விபாச சபியினி பகவானுக்கு
ரைத்தார்—எ-று. (௫)

தினாக்கட செனுமத்தீர்த்தஞ் செப்பிழற் நிசைகடோறு
முனாத்த யோசனையினெல்லு புனாத்ததென் வி-ந்துளோரும்

வரைக்கரும் பவங்களைக் கொண்டு மகத்துமும்
னரைக்கர வசைத்தனப் வருட்பதம் பெறுதல்நீண்டும்.

இ-ள். அலைகளேயும் கூடிய சமுத்திரமென்றுசொல்லும் அந்த
க்குய்யதீர்த்தத்தில் தெற்குவடக்கு கிழக்குமேற்கு இன்னன்கொலை
யின் பசுதுரழிகை தூரம்வடையி லுள்ளவர்களும் மந்தெங்குள்ள
வர்களும் பாசிககூட்சத்திரத்தில் வந்துமூழ்கினால் அளவிடத்தக்கரிய
ஒன்னமரணுதியவத்தகளைவிடிக் இடையில்பாம்பைக் கச்சாகவாணி
ந்தபரமசிவத்தினது பாதபலித்தங்களைப் பெறுவார்கள் இது நிச்ச
யம்—எ-று. (அ)

கொலைத்தொழில் வடிவோபொய்க்குத் கொள்கலக் தானோவெல்லை
தொலைத்தொழில் களவவந்து தேய்ந்தயவிடனே ஓயோர்
மலைச்சதி வினைகளவாமும் காழ்க்கைகோர் வென்மைமாறா
நிலைத்தனி நிரையமெல்லா மிசைபெற வருமோர்நீசன்.

இ-ள். உயிர்களைக் கொள்ளுகொள்ளுங் கொலைத்தொழிலே ஒரு
ருவங்கொண்டு வந்ததோ அத்தியமென்னுஞ் சரக்குகளை ஏற்றுங்கட்டி
பலே அளவில்லாத் திருட்டுகெல்லாம்வந்து நெருக்கம் இடமோகொ
டும்பாவிதள்சொய்யு மகாராககங்கெல்லாம் வளர்த்திருக்குர்விடே
என்னத்தக்கதாக மகாரவுரவாதி நரகங்களை நிலைமைபாக அனுபவிக்க
வந்த ஓர்சன்டாளனுண்ம—எ-று. (க)

மூசுமாமகத்துச்சொற்ற வரைபறை யிலாந்தமை
நீசனங் கவனுருங்கு நினைந்திடா தைனின்முழிகித்
தேசுறு முத்திரேசர்த்தாள் செப்புவ தென்னோவென்று
மேசுவ தில்லாத்திரத்த மீதிரண்டாயதென்க.

இ-ள், முன்சொல்லிய கொடியபாதகனாகிய சண்டாளன் மூசுமா
தத்தில் அந்தக்குய்யதீர்த்தத்தில் மூழ்கவேண்டுமென்றுகன்மையாகிய
மனதோடும்வந்து மூழ்காமல் வினையாட்டாக மூழ்கினமாதிரத்தில்
கிடைப்பதக்கரிய சிவபதவியை யடைந்தானென்றால் அதின்மகிமை
யைச் சொல்லிமுடியுமோ ஆதலால் குற்றமற்ற அந்தக் குய்யதீர்த்தம்
புரண்டாத்திரத்தம்—எ-று, (க)

தேவர்குழ் மன்றினுக்குத் தென்றிசை நீசராகி
யாவருஞ் சிலகங்கைப்பா லெய்திடப் பெறுர்களென்று
தாவிலாச் சிரமத்திலோர் சாதுபேதத் தோர்மூழ்க
முனிவை ஹனியாவிசன் முயன்றுசெய் தீர்த்தமுண்டால்

இ-ள். தேவர்களெல்லாம் பணிந்து வலஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம் பலத்தற்குத் தென்றிகையில் சண்டாளர்முதலிய யிழிகுலத்தோர்முதலியவர்கள் வந்து முதற்றீர்த்தமாகிய சிவகங்கையில்முதக யோர்க்கியா ல்லரென்றும் சாதிபதமாகியவர்களுந் குற்றமுற்ற ஆச்சிரமங்களிலி ருப்பவர்களும் மூழ்கிக்கடைக்கேறும் பொருட்டும் பாமசிவன் கைச் சூழமுனையிலு லுண்டாக்கிய ஒர்தீர்த்தமுண்டு—எ-று. (கக)

ஆகிரை மதிதேய்பக்கத் தட்டமி மாகத்தோற்ற
மிதுறு மருக்கவாரம் விதிபாதத் சூருவாரங்க
டோதிபபறுவமுன்று தினமுறு மோர்நாண்மூழ்கி
மாதவர்க் கிசைந்த தானம் வழங்கினோர் முத்தராவர்.

இ-ள். திருவாதினை நட்சத்திரத்திலும் தேய்பிறைபக்கத்தட்டமி யிலும் மாதப்பிறப்புகளிலும் மேன்மையாகிய ஆதிவாரத்திலும் எதி பாதயோகமும் வியாழக்கிழமையும் கூடிய சுபதினத்திலும் தற்பணம் மண்ணத்தக்குந் புண்ணியகாலமாகிய மூன்றுபருவங்களில் எந்ததின ன்களிலாகிலும்ஜார்நாள்மூழ்கித் தபோதனர்களுக்குத் தன்னு லியன்ற மட்டித் தருமஞ்செய்தார் சிவபதவியையடைவார்கள்—எ-று, (கஉ)

எப்பரி சோர்க்குத்திமை விரித்திட விநைவன்செய்யு
மப்பெருந் தீர்த்தமுந்ந ளாகமந் தன்னுள்வேங்கை
மெய்ப்பதந் காணலாலே வியன்புலி மடுவென்றுள்ள
தொப்பிலத் தீர்த்தமுன்றூந் தீர்த்தமா யுரைத்ததீர்த்தம்.

இ-ள். எவ்வகைப்பட்ட வினையாளர்களுடைய பாவங்களைத்தீற் றும்பொருட்டாகப் பாமசிவனுண்டாக்கிய சூலதீர்த்தம் வெகுகாலமா ய்த் தூர்த்திருந்தபடியினால் அதை விபாக்கிரமபாதர் அதைத் திருத்தி ய் பிரபலமாகச்செய்தமையால் புலிமடுவென்னும் பெயருடையதாய் ஒப்பிலலாத மூன்றூர்தீர்த்தமென்று பெயருடையதாயிற்று—எ-று. (க)

குழைபொலி ஞானச்செந்தேன் குனிக்குமம் பலத்துமேல்பான்
மழமுனி பூசைசெய்யும் வளர்புலிச் சாத்துமுண்ணர்
விதைவறு வுளததன்பேர் வியாக்கிரம பாததீர்த்த.
மழகுற வதனைவாரோ சேவைசெய் தகலாரென்றும்.

இ-ள். அன்பர்களது பக்திக்குக் கனிந்தொழுகுஞ் சிவந்தஞான த்தேனாகிய சிவானந்தனம்புரியும் திருச்சிற்றம்பலத்திற்குமேற்பா ல் விபாக்கிரமபாதர் பூசைசெய்த மேன்மையையுடைய புலிச்சரலிங்க சந்நிதானத்திற்கு முன்னர் அதியாவலோடும் மெய்யன்போடும் வியாக் கிரமபாத முனிபுண்டாக்கிய தீர்த்தத்தில் அழகுபெறத்தக்கதாகதேவ

ர்களெல்லாம் வந்துமூழ்கிச் சேவித் தெப்போதும் நீங்காமலிருப்பார்
கள்—எ-று, (கசு)

வெய்யவன் சிறந்தவாரம் விதிபாத யோகத்துத்திப்
பையராத் திங்கடன்னைப் வருதியை விழுங்குங்கால
மொய்யல ரத்தீர்த்தத்தின் மூழ்கித்தம்வகைக்கிடான
செய்பதா என்கள்செய்தோர் தீவினை முழுதுத்தீர்வர்.

இ-ள். சூரியசம்பந்தமாகிய ஆதிவாரம் எதிபாதயோகத்திலும்
மொழிகள்விளங்கும் மடங்களையுடைய இராகுகேதுக்கள் ஈந்திரசூரி
யர்களைத் தொடுகின்றகிரகண புண்ணிபகாலங்களிலும் நீலோற்பலாதி
மலர்கள் மொய்த்துக்கொண்டிருக்கும் தடாகமாகிய வியாக்கிரமபாத
தீர்த்தத்தில் மூழ்கிப் பிதுர்தேவதைகளுக்குப் பீர்தியாகத் தன் செல்
வத்துக்குத்தக்க தருமங்களைச்செய்தால் அவர்கள்முன் செய்திருந்த
பாவங்களெல்லாந்தீரும்—எ-று, (கடு)

கன்னிஞா யிற்றின்வானக் கறைமதி குறைபக்கத்து
மன்னுமட் டமியின்மூழ்கித் தானமும் வழங்கியவன்
முன்னவர் பணியினோய்க ணனாதினா மூப்பகாலம்
துன்னிறப் பொழியுநாலாஞ் சொற்றகுந் தீர்த்தமீதால்.

இ-ள். புரட்டாசிமாதம் ஆதிவாரங்களிலும் ஆகாசத்தில் வருங்
களங்கமுடைய தேய்பிறைபக்கத்து நிலைமைபெற்ற அட்டமிதிதியிலு
ம்அந்த வியாக்கிரமபாததீர்த்தத்தில் மூழ்கித்தன் செல்வத்துக்குத்த
க்க தருமங்களைச்செய்து அத் தீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலி லிருக்கும் வி
யாக்கிரமபாத ஈஸ்வரனைப்பணிந்து பூசித்தவர்களுக்கு வியாதிகள் ஈ
னாதினா மூப்புச்சாக்காடும் அணுகாது முன் திருநீலகண்டரும் அவர்
தேவியாரும்மூழ்கி இருவரும் மூப்புநீங்கி எவ்வனராகியதால் அந்
த நான்காதீர்த்தத்துக்கு இளமனாதீர்த்த மென்றும் பெயர்வாய்ந்
தது—எ-று, (கசு)

சிதம்பரத் தனக்குமேல்பாற் நிகழுவோர் மடமுஞ்செய்து
பதஞ்சலி யிருந்துபூசை பண்ணலா லவன்பேரேற்ற
விதத்திக முனத்தீசத்த முன்னோ விண்ணோர்குழம்
புதம்பெறச் சேவைசெய்யும் பொலிவுளதனத்தீர்த்தம்.

இ-ள். சிதாகாசமாகிய திருச்சிற்றம்பலத் திற்கு மேற்பாலில் ப
தஞ்சலிபகவான் பிரகாசிக்கும்படி ஓர்மடம்புதுக்கிக் கொண்டு அதில்
வாசமாயிருந்து வேதகாமவிதிவிளங்க பூசை பண்ணிபடியினால் அ
னந்தில்வரவென்று பெயர்பெற்ற சிவலிங்க சந்திரதானத்துக்கு முன்னர்

சகலதேவர்களும் அதிசயமாகவந்து மூழ்கித் தானதருமங்கள்செய்து
பூசிக்கும் மேன்மையைபடைத்து பொலிவுள்ளதாயிருக்கும் அனந்த
தீர்த்தம்—௭-௮. (௧௭)

பருதிவா ரங்கடோறும் பருவங்க டோருந்திற்கு
வெருவவா திரையினன்னுள் விதிபாத யோகம்பாந்த
ளிஞ்சுடர் விழுங்குதாஸ மனுவாதி யித்தீர்த்தத்தி
னருளைநா டினனோன்முத்த ரனாபிலீ தஞ்சாந்தீர்த்தம்.

இ-ள். ஆதிவரங்களிலும் அமாவாசைமுதலிய புண்ணியகாலங்
களிலும் தீவினைகளையகற்றுந் திருவாதிரைகட்சத்திரங்களிலும் விதிபா
தயோகங்களிலுஞ் சந்திரக்கிரகண சூரியக்கிரணங்களிலும் மழவாதி
யிலும் இரத்ததீர்த்தத்தில் உள்ளன்புடன் மூழ்கினவர்கள் சிவபதவி
யடைவார்க ளாதலால் இவ் வனந்ததீர்த்தம் ஐந்தாந்தீர்த்தம்—௭-௮.

பெருமைகூ ரனந்தீசத்து மேற்றிசைப் பிலத்துணின்றும்
வருபதஞ் சலிமுன்னன்பால் வந்துதோன் றியதோடுல்ல
பொருவரு நன்மைநல்கும் புண்ணிய நன்னுந்தீர்த்த
மருவினை யெவையுபேக்கு மதன்பெயர் நாகசேரி.

இ-ள், பெருமைநிறைந்த அனந்திஸ்வர சந்திரானத்திற்கு மேற்
தாலில் பாதாளலோகத்திலிருந்து ஆதிசேடனே பதஞ்சலிமாமுநியா
கிச் சிதம்பரத்திற்குவந்த பிலத்துவாரமாகிப் புண்ணியசொரூபமாய்
இனையிலலாதமகிமையையுடையதீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களுக்கு எ
ண்ணிய காரியங்களெல்லாங்கைகூடி நன்மையைத்தந்து மகாபாதகங்
களை எல்லார்க்கும் பெற்றியையுடையநாகச்சேரியெனனும் பெயர்பெ
ற்றதீர்த்தம்—௭-௮, (௧௯)

அருளுடன் கன்னிமாதத் தைம்பறு வங்களாதன்
மருவுமா யிலியம்வெய்யோன் வாரததி னுதலந்தக்
ருருமலர்த் தீர்த்தமூழ்கிக் கூடிய தானஞ்செய்தோ
ரொருவுவர் வினையையாராந் தீர்த்தமீ துணர்வான்மிகேய.

இ-ள். புரட்டாசிமாதத்தில் அமாவாசைபுரணை முதலியஐந்து
பருவகாலங்களிலும் ஆயிலிய நட்சத்திரங்கூடிய ஆகித்தவரத்திலு
ம் நன்னிறம்பொருந்தியமலர்களையுடைய நாகச்சேரிதீர்த்தத்தில்பக்தி
யுடன்பூழ்கித் தனக் கியன்மமாத்திரா தானதருமங்கள் செய்தாற்கொ
டியபாவங்கள் பெல்லாமகற்றும்மகிமையையுடையநாகச்சேரி என்று
ம்ஆறுந்தீர்த்தம் மிகுஞானமுடையசயிமினியே கேளென்று வியாச
பகவான் திருவுளம்பற்றினார்—௭-௮. (௨௦)

மட்டிலான் மன்றினுக்கு வடகுட கிசையின்வானே
ரிட்டமாம் பிரமதீர்த்தத் தெழிற்றையுன் மதிதேயங்கத்த
தட்டிய மனுவினாதி யுகாதியி லன்பான்மூழ்கிச்
சிட்டர்பார் றுனஞ்செய்தோர் சிவகதி சென்றுசேர்வார்.

இ-ள், அளவிலாப்புகழ்படைத்த திருச்சிற்றம்பலத்துக்குவாயு
திக்கில் தேவர்களுக்கு விருப்பமாகிய பிரமதேவன்பூசுத்த பிரமலிங்
கத்திற்கு முன்னர் பிரமதீர்த்தம்விளங்கும் அத்தீர்த்தத்தில் அழகிய
தைமாதல் தேய்பிறைபக்கத்து அஷ்டயிதிதியிலும் மனுவாகிய காதிக
ளிலும் பத்தியுடன்மூழ்கிப் பெரியோர்களுக்குத் தானதருமங்களைச்
செய்தவர்கள் மகா பாவங்ளெல்லாம் கீங்கிச் சிவகதியையடைவார்
கள்—எறு, (௨௧)

சிறத்தவித்தீர்த்தவாவித் தூத்திற் பூசையோம
நிரந்தமம் திரவிற்பி நிகழ்த்தினென் மனநதமங்
னுறைந்தலீ சனைப்பணிந்த லுன்னிய தெய்துமன்றா
லறைந்தவிப் பெரியதீர்த்த மதனையே தூவதென்ற .

இ-ள், சிறப்போங்கிய அப் பிரமதீர்த்தத்தில்மூழ்கியும் அவற்ற
ற்சிவபூசை ஜெபதப ஓமங்கள்செய்தால் ஒவ்வொன்று அனைகலன்
கொங்கும் அவனெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமலிங்கத்தைப் பூசித்து
ப் பிராத்தனை செய்து கொண்டால் அவர்கள் எண்ணிய வெண்ணங்க
ளும்தக்கவாங்களும் சித்திக்குமென்று பரமசிவன் உபதேசித்தது
இத் தன்மையையுடைய பிரமதீர்த்தம் ஏழாவதுதீர்த்தம்—எறு.

மதாசல முரித்தோன்வையு மன்றத்து வடபாடன்னிற்
பிதாமகன் பிரிவாய்வையு பிரமசா முண்டமுன்னர்
சுதாசனர் புகழோர்தீர்த்தத் தோயந்தவர் தம்பாலீசன்
சுதாமகிழ் தாலானாமத் தான்சிவப் பரியையாமால்.

இ-ள். கஜமுகா நூனை யுரித்துப் போர்வைகத தரித்துக்கொ
ண்ட அம்பலவாணமூர்த்தி எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யுந் தி
ருச்சிற்றம்பலத்திற்கு வடபாலில் பிரமதேவ னெருகூறுகப் பிரமசா
முண்டி யென்னுஞ் சத்திரபமாகி மேற்றிசைநோக்கிய சந்திரானமாய்
எழுந்தருளி யிருக்குநதிலையம்மனுக்கு முன்னர் ஒரு தீர்த்தமுண்டு
அத்தீர்த்தம் அயிர்தபானஞ்செய்யுந் தேவர்களுந் துதிக்கத்தக்க மகி
மையைப்பெற்றது அதில் முழுகினவர்களிடத்தில் பரமசிவன்எப்போ
துஞ் சந்தோஷிக்குந் தன்மையினால் சிவப்பிரியை என்னும பெயரை
யுடையது—எறு. (௨௨)

மாதங்க டன்னிற்செய்யோன் வாரங்க டோழமுழிகி
 னாதங்க டந்தஞான நாடக னளவிலாத
 வேதங்க டந்தநம்பன் வீட்டின்மன் தருவன்சேர்த்தோ
 ரோதங்க டங்காதிர்த்த மெட்டாவ தெண்ணுங்காலே

இ-ள். மாதமாதங்கடோழம்வருஞ் செவ்வாய்க்கிழமைகளில் அச் சிவப்பிரியை என்னுந் தீர்த்தத்தில்முழிகிப் பிரமசக்தி யாகிய தில்லை யம்மனைத் தரிசனஞ்செய்து சபாபதியைச்சேவித்தால் நாதாந்தமாகிய ஞானானந்தநாட்டியஞ்செய்து அநேக வேதங் களையும் படைத்தருளிய பரமசிவன் சிவானந்தத்தையருளுவன் மூழ்கினவர்களது பாவங் களைப்போக்கிப் பரிசுத்தராக்கும் இச் சிவப்பிரியை எட்டாவது தீர்த்தம்—எ-று. (௨௪)

விளங்குமிக் கதற்குத்தென்பால் வியாக்கிர பாதனல்கு
 முளம்பர மங்களித்த வுபமன்னி யற்குச்சென்னி
 யினம்பிறை வணைத்தோன்றந்த திலகபாற் கடலென்றெங்கும்
 வளம்பெறப் புகழுத்தீர்த்த மதனையார் வழுத்தற்பாலார்,

இ-ள். மிகப் பிரகாசம் பொருந்திய சிவப்பிரியைஎன்னுந் தீர்த்தத்திற்குத் தென்றிசையில் விபாக்கிரமபாதர் புகல்வாகிய உபமன்னி யபகவான் தன் நிதயாரவித்தத்தில் சபாபதியை எப்போதும் நிலைமையாக நிறுத்திக்கொண்டு மகிக்குப்பால் வேண்டிமென்றழைப்போது மூன்றாம்பிறையைத்தரித்த சடாமகுடத்தினையுடைய பரமசிவன் நிருப்பாற்கடலை வருவித்துக்கொடுத்த தீர்த்தம் அத் தீர்த்தத்தின் மகிமை திசையங்களை யாவராலுந்துதித்து முடியாது—எ-று. (௨௫)

ஒதரும் பரமஞானத் துயர்த்துப மன்னியன்றான்
 மாதவர் வானோர்காண வரம்பிலா மகங்கடாய்ந்து
 சீதரன் கண்ணன்வாக தேவன்றன் சென்னிதன்னிற்
 பாதம்வைத் தருளினானப் பாற்கட லாடியன்றே,

இ-ள். திருப்பாற்கடலாகிய வத்தீர்த்தத்தில் உபமன்னியபகவான் மூழ்கியும் பானமுஞ்செய்த மகிமையினால் சொல்லுதற்கரியமேலாகிய சிவஞானியிருந்த தபோதனர்களாலும் தேவர்களாலும் அறிதற்கரிதாகிய அநேக சிவாகமங்களை ஆராய்ந்து வசுதேவன்றனையனாகிய உருக்குமணிமனோகரானாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணதேவன் சிவதிட்சை யில்லாமற் சிவபூசைசெய்வதைப்பார்த்து இப்பூசையைச்சிவன் ஆட்கொள்ளாரென்று வேதாகமங்களைப்போதித்து சிவதிட்சைசெய்து அவர்சிரசில்பாதாவித்தங்களைச் சூட்டிப் பின்னர் சகலமுநிவர் களுக்குஞ் சிவஞான போதனைசெய்ய மகிமையைப்பெற்றார்—எ-று. (௨௬)

மேற்கூட வுளர்கள்போற்ற வியன்முனியுண்மொழ்கும்
பாற்கடற் தீர்த்தஞ்சென்று படிந்தவர் பயன்களெல்லா
மாற்கூட வளையுரித்தோன் வழங்குறப் பெறுவாரிது
தூர்கடன் முறையாலொன்ப தாவதா துவலம்பாற்றே

௧௨
௧௩

இ-ள். மேன்மை பொருந்திய தேவர்கள் பணிந்து தோற்கிஞ்
சய்யும் உபமன்னியமகவான்மூழ்கிப் பானஞ்செய்த பிரசாதமாகிய
ருப்பாற்கடற் தீர்த்தத்தில் மூழ்கினவர்களையும் மனதில்கினைத்தவர்க
ளையும் கரியுரிபோர்த்தவனாகிய பரமசிவன் வேண்டியவைகளைக்கொடு
கப் பெறுவார்கள் இது சாத்திரத்தின்முறைமையில் ஒன்பதாத்தீர்த்
மாகிய விதன்பெருமையைச்சொல்ல வெளிதோவென்றார்—௪-௮.

ஆனந்த சைபக்குக்கீழ்பா லானந்த வடிவமான
வானந்தை கூவலானு ளதனைமுன் பார்த்துப்பார்த்தே
யானந்த நிருத்தஞ்செய்பா நின்றன சழிவிலாத
வானந்த பரமானந்த கூவமென் றதற்குநாமம்

இ-ள், சச்சிகானந்தமயமாகிய நிருச்சிற்றம் பலத்திற்குக் கீழ்த்
திசையில் ஆனந்தசொருபமாகிய சிவாகாமசவுத்தரியே ஆனந்தக் கிண
றுருவாய்ப் பிரகாசிக்கும் அந்த விநோதக்கைப் பார்த்துப்பார்த்த ஆ
னந்தநடன மெப்போதுஞ் செய்துகொண்டு பரமசிவன் ஆனந்தமய
மாயிருப்பதினால் அத்தீர்த்தத்திற்கு ஒருகாலததிலும்அழிவில்லாதஆ
னந்தத்தில் மேலாகியவானந்தத்தை தருவதால் பரமானந்தக் கூவமெ
ன்று பெயர்பெற்றது—௪-௮,
(2௮)

கொடியிடை பரமானந்த கூவமென் றருக்கோ டீர்த்தம்
படியிடை நவதீர்த்தங்கள் பற்பல தீர்த்தமற்று
மடியிசை வந்துதாழ்த்திக் கலகுறு மென்றாலந்த
நெடியவான் தீர்த்தம்போல நனைத்தடி ளிகழ்த்தல்யாதோ.

இ-ள். மின்னற்கொடிபோல்விளங்கும் இடையினை யுடைய சிவ
ாகாமசவுத்தரியே சாஸனந்த கூபமாகிக் திருவுருக்கொண்ட அப் ப
ரமானந்தத்தீர்த்தம் நமம்பாதலத்தி லுண்டாகிய மற்ற ஒன்பது
தீர்த்தங்களும் பார்முதற் பதினெனு லோகங்களிலுள்ள கங்கை நரும
தை முதலிய நதிகளும் காசி ளூனவாவிமுதலிய தீர்த்தங்களும்வந்து
பணிந்து வலஞ்செய்ய மகிமையைப் பெற்றதென்றால் அத்தீர்த்தத்தி
ற் கிணையாகினைக்கில் வேறே தீர்த்தமில்லை—௪-௮,
(௨௯)

நவயிழிற் புக்ரவாரத்தி னங்கூட ரிரண்டைப்பார்த்தன்
கவாதரு ளாளினமூழ்கிற் சுடுக்கொடி ளினைகணிங்கும்

புலமதி வளர்பக்கத்துப் புகர்வாரத் தன்னிலொவ்வொன்
றவையுறு ளாளின்மூழ்கி னெய்தொணு ளலங்களெயதும்,

இ-ள், ளவமிதிதி வெள்ளிக்கிழமை சந்திரகிரகணம் சூரியகிரக
ணங்களிலும் அத் தீர்த்தத்தைமொண்டு ஸ்நானஞ்செய்தால் கொடி.
யமா பாதகங்களெல்லாந்தீரும் அமாவாசையினும் வளர்பிறைச் சக்தி
ரவரத்தினும் மூழ்கினுல்கிடைப்பதற்கரியபோகபாக்கியங்க ளெல்லா
ஞ் சித்திக்கும்—எ-று. (௩௦)

பொருவினைப் பசிமாதத்துப் புதுமதி வளர்பக்கத்து
வருகுவ மியினின்மூழ்கி வருங்கவி கல்வியெய்து
மொருதின மிடைவிடாம லோராண்டோ ருமுத்தினெல்லை
வருடரு மன்றிருட்கொண் டவர்கவிக் கரசராவர்

இ-ள், ஒப்பற்ற ஐப்பசிமாதத்தில் வளர்பிறைபக்கத்தில்வரும்
புதிதியில் அப்பரமானந்த கூபதீர்த்தத்தில் மூழ்கினால் நாதனமா
கப் பஞ்சலட்சணக்கல்வி யுணர்ந்தவர்களாவார்கள் அல்லாமலும் அத்
தீர்த்தத்தை ஒரு வருஷம்வரையில் ஒருவரையினு மிடைவிடாது பக்
தியோடும் அகங்கைபிரமாண முட்கொண்டு வருவராயின் அவர்கள் ச
கலவித்தைகளுக்கும் ஆசிரியராய்க் கவிவாணர்களாவார்கள்—எ-று.()

சுரர்குரு முனனோராண்டு தூநிய மத்தநாளும்
வரனரு ள்நீர்கொண்டே வாக்கிற்கு மன்னனுனான்
நீர்மிது மலடியன்பாற் றிருந்தவோ ராண்டேகொண்டா
லரனருட் கன்பனுஞ்சே யலைவறப் பெறுவளவ்மே

இ-ள், மூங்காலத்தில் தேவகுருவாகிய விபாதபகவான் ஒருவரு
டும்வரையில் மிகுதியமத்துடன் நடராஜ னனுக்காகத்தினால் அப்பர
மானந்ததீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தமையால் சகலகலை யோதம்
ர்க்குத் தானுதிபதி யாயினான் அதுபோற் பிள்ளை யில்லாமல் ஏக்கங்
காண்டு மலடியாயிருப்பவன் மிகுந்த அன்போடும் ஒருவருடம்வரை
யில் அத்தீர்த்தத்தைப்பானஞ்செய்து வருவளாயின் பாசிவத்துக் கன்
னாகவும் ஞானசாரமயாவும் வாய்ந்தபிள்ளையப்பெறுவான்—எ-று.

பாவையுங் காயியாம லியல்பினுட் கொண்டோர்யிதி
மேவுவர் மாசிதன்னின் வெண்மதி வளர்பக்கத்துத்
தாவினா விளக்கங்கொண்ட சதுர்த்தசி மூழ்கிற்றீர்த்த
ராவீர் னாந்தரத்தீர்த்த மாமிஃக றையினம்மா,

இ-ள், எந்த போகபாக்கியங்களையும் விரும்பாமல் நிர்த்தமும் நி
யமத்துடன் அத்தீர்த்தத்தைப் பானஞ்செய்தவர்கள் மேட்சனிடடை

யடைவார்கள் அதல்லாமலும் அமாவாசையிலும் எங்கும் வெண்மை
உடப்பிரகாசிக்கும் வளர்பிறைபக்கத்துச் சதர்த்தசித்தியிலும் மூழ்கி
னால் சிவகதியைப்பெறுவார்கள் இந்தப் பரமானந்த கூபமானது பத்
தாவது தீர்த்தமென்று சொல்லப்படும்—எ-று. (உ௩)

ஐந்திரன் டாமித்தீர்த்தம் தாடினோர் முத்தரன்றிச்
சிந்தைசெய் தைமாதத்திற் றேய்மதிக்கிறதிநாளின்
வந்திவை யடைவின்மூழ்கின் மறைமுடி விதுவென்றோறு
மநதமில் லாதமுத்தி யடைவதற் கையமின்றால்.

இ-ள். இப்பத்துத்தீர்த்தங்களிலு முழுகினவர்கள் மேலாகியக
தியைப் பெறுவார்கள் இதுவுமல்லாமல் துதிக்கப்படுகின்ற தைமாத
அமாவாசையில் சிவகங்கைமுதற்கொண்டு இப்பத்துத் தீர்த்தங்களி
லும் வரிசையாய்மூழ்கினவர்கள் எக்காலத்திலும் கெடுதல்லல்லாத வே
தாந்தமுடிவாகிய பரமசிவனிடத்தில் அபிகியமாவார்கள் இதற்குச்
சந்தேகமில்லை—எ-று, (௩௪)

இன்னன தீர்த்தத்துண்மை யுமையலங் கெமையனையன்
முன்னரு னெறியேயானு மொழிந்தனன் மூவாதிட்டை
நன்னக ருறையோடொங்க ணம்பணைப் பிழைத்ததன்றிப்
பின்னறி யாதுசெய்த பிழையிவை மூழ்கிற்போமால்.

இ-ள், இவ்வண்ண மகிமையைப்பெற்ற இப்பத்துத் தீர்த்தங்
ளின் பெருமையை எம்மையாட்கொள்ளும் பரமசிவன் பாவதிதே
விக்கு முன்னுபதேசஞ்செய்ய முறைமையாகச் சயிமினிபகவானே
யானுனக் குபதேசித்தேன் மேனமைபொருந்திய சிதம்பரதலத்தில்
வாசஞ்செய்கின்றவர்கள்சிவனுக்கபராதஞ்செய்தபர்வங்களும் அறியா
மற்செய்தகுற்றங்களும்இத்தீர்த்தங்களில்மூழ்கினுற்றீர்த்துபோம்—எ-று,

சுராசுரர் முனிவராதி சொல்லுமெல் லோருமன்பா
னிராமயன் பரமானந்த நிருத்தமுன் னுறு கத்தித்த
பராபா லிங்கத்திலைப் பதியினுண் டாக்கிப்போற்றித்
தராதலத் துயர்த்தாரன்ன சாற்றுவன் றொகுத்துக்கேட்டி.

இ-ள். தேவர்கள் அசுரர்கள் முனிவர்கள் முதலியயாவரும் பத்தி
யுடன் சிதம்பரத்தில் நிஷ்களரூபமாகி ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம
லவாணமூர்த்தியின் ஆதிகாரணரூபமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகள்
செய்து பூசித்தப் பூமண்டலத்தி லுயர்வுபெற்ற மகாமகிமையை
டைந்தார்கள் ஆகலால் அந்நிலையைத் தொகுத்துச்சொல்லுகிறேன்
கேளென்று வேதவியாசர் சயிமினிபகவானுக்குரைத்தான்—எ-று, ()

MAHAKRISHNA IV
DR. P. V. SWAMINATHA IYER
1955

பொதுவினில் கீழ்பான்மாயோன்போற்றிமுன் கண்டெல்லோற்குக்
மதிமாயினனத்தான மரீச்சுர மதற்குத்தென்சார்
பதுமையா எவ்ணன்கு படைத்தவக் கமலேசத்தை
விதியினிற் பணிந்தோர்சிந்தை விரும்பிப் தெய்திவாழ்வார்.

இ-ள், திருச்சிற்றம்பலத்திற்குக் கீழ்த்திங்கிள் மகாலிஷ்ணு சிவ
லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்க மேன்மையினால் சகலதேவ களு
க்கும் முதன்மையாகிய மகிமையைப்பெற்றார் அந்த அரீச்சுரமென்
தும் பேர்பெற்ற சிவலிங்கத்திற்கு அறித்ததென்றிசையில் இலக்குமி
தேவி சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து சகலசெல்வங்களுக்கும் அதிகா
ரியாயினான் அக் கமலேசலிங்கத்தை விதிப்படிபூசிக்கவர்கள் மனதில்
நினைத்தசெல்வங்களை எல்லாம்பெற்று வாழ்வார்கள்—எ-று, (௩௭)

மற்றதன் நென்பாலன்பால் வலாரிமுன் கண்டிதீங்கு
செற்றவித் திரீசமீதிற் நெக்கணந் தன்னில்வன்னி
முற்றகக் கண்டவக்கி னீச்சுர முயங்கியேத்தப்
பெற்றவர் நினைத்தவெல்லாம் பெறுவாங் கதற்குத்தென்னர்.

இ-ள், அக் கமலேசலிங்கத்திற்குக் தென்பாலில் தேவேந்திரன்
பக்தியுடன் இலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து குற்றங்கள் தீர்த்து தேவர்க
ளுக் களிப்பதியாயினான் இத்திரீசலிங்கத்திற்குத் தென்மேற்கில் அக்கி
னிதேவன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்த அந்த அக்கினிச்சுரலிங்கத்
தை விருப்பமாகப் பூசிக்கவர்கள் நினைத்தவரங்களெல்லாம் பெறுவா
ர்கள் மேலும் அந்தலிங்கத்திற்குக் தென்றிசையில்—எ-று, (௩௮)

அருக்கன்முன் கண்டிறைஞ்சு மருக்கேசம் பணியிலெந்நோய்
வருக்கமும் டோமதற்கு வடகிழக் கிடைநாவல்லி
பிரகட்கெடக் கண்டவோங்கா ரேசத்தை கேசித்தோர்நூற்
பெருக்கிடை முற்கியாக்கும் பெறுவாங் கதற்குத்தென்சார்.

இ-ள், சூரியன் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்க அருக்
கேசலிங்கத்தைப் பக்தியோடும் பணிந்தவர்களுக்குச் சகலவிபாதிக
ளுந்தீரும் அந்தலிங்கத்திற்கு வடகிழக்கில் சாஸவதிதேவி அஞ்ஞா
னவ்ருணீங்கிச் சிவலிங்கத்தைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்கவள் அ
ந்தலிங்கத்திற்கு ஒங்காயீசுரொன்று பெறுப்பெற்ற அதனைப்பூசிக்க
வர்கள் சகலகல்விப் பெருக்கமும்பெற்று வாழ்வார்கள் அந்த ஒங்கா
ரேசலிங்கத்திற்குத் தென்றிசையில்—எ-று, (௩௯)

வருணன்முன் பிரமகத்தி மாற்றுவான் கண்டிறைஞ்சு
மருள்வரு ணேசமுன்ன ரறையரீச் சுரத்துக்கீழ்பார்,

நிருவளர் நந்தியெம்மான் செய்தநந் தீசஞ்செம்பொன்
ஹருமலி பெர்துவிற்பென்பா னுள்ளன வுரைப்பக்கேண்மோ

இ-ள். முற்காலத்தில் வருணதேவன் பிரமஹத்திபாதகம் தீர்த்துக்கொள்ளும்பொருட்டு பக்தியுடன் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைசெய்து பரிசுத்தனாயினான் அந்தலிங்கத்திற்கு வருணைசொன்னுபெயர் முன் சொல்லிய திருமால்பூசித்த ஆர்ச்சரலிங்கத்திற்குக் கீழ்த்திசையில் எம்முடைய கந்தரவாகிய நந்திகேஸ்வரர் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டை செய்தார் அந்தலிங்கத்திற்கு நந்தீச்சரலிங்கமென்றுபெயர் இனிச்செம்பொன்னுருவமாகிய திருச்சிற்றம்பலத்திற்குத் தென்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகிறோம் கேளென்று வாதராயணர்சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

(சு0)

கந்தன்மா முகன்வசிட்டன் வாமனன் கபிலன்கழக
னிந்திர சித்துவாலி தானையோ டெமன்சாமுண்டி
சந்தர வாலகில்லி யலக்கிரி சுவேதகேசன்
சந்தமார் குறிகள்கண்டோ ரிவைநிற்கச் சைபக்குமேல்பால்.

இ-ள். சுப்பிரமணியன் - விகாயகன் - வசிட்டன் - வாமனன் - கபிலன் - கழகி - இந்திரசித்தன் - வாலி - அவன் மேலியாகிய தானையோ - தூர்க்கை - அழகிய வாலகில்லியன் - வக்கிரி - சுவேதகேசன்முதலிய தேவர்கள் - தபோதனர்கள் - இராக்கதர்கள் - வானர்கள் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசித்தார்கள் இவைக ளிப்படியிருக்கத் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு மேற்றிசையிலுள்ள சிவலிங்கங்களைச் சொல்லுகின்றோம்கேள்—எ-று.

(சுக)

அகத்தியன் கடவுட்டச்சய னனந்தன்பா ரத்துவாசன்
மித்தக்கழ் கமடன்வாயு வியாக்கிர பாதன்வேதா
மசுத்தொழிற் குண்டினன்சாத் திகன்வற்சன் வாட்களன்றீங்
குக்கத்தின் கவுசிகன்வா லிகனுருப் பசியென்றுள்ளோர்.

இ-ள். அகஸ்தியன் விஸ்வகருமன் ஆக்சேடனாகிய பதஞ்சலி நன்மாக்கமுடைய பரத்வாசன் கூர்மாவதாராகிய விஷ்ணுவாயுதேவன் விபரக்கிரமபாதரிஷி பிரமதேவன் யாகாதிகன்செய்யுங் குண்டினன் - சாத்திகன் - வற்சமுசிவன் இவர்களுமல்லாமல் குகத்திகன்-விஸ்வாமித்திரன் - வாஸ்கன் - உருப்பசி என்னும் பெயர்களைப்பெற்றவர்களும்—எ-று.

(சஉ)

சித்துருக் கோசங்கண்டு சிறந்தவர் வடபாறன்னி
லத்திரி வாமதேவ னளகையோன் பிருமாமணி

பத்திர னளன்வியாதன் பத்திரா கவனுல்வேதக்
கொத்துணர் கணமன்மெய்வச் சதானந்தன் குறிகள்செய்தோர்

இ-ள். முன்சொல்லிய விவர்கள் ஞானசொருபமாகிய சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைகள்செய்து மகிமையை யடைந்தார்கள் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கு உடதிசையில் அத்திரிமகாமுநி-வாமதேவன்-சுபேரன்-சிறுமாமுநி-மணிபத்திரன்-நளன்-விபாசனாகிய யானும் ஸ்ரீராமன் நான்கு வேதத்தினது நாட்பங்களை யுணர்ந்த கணமன் உன்மையாகிய புண்ணியங்களைச் செய்துந் தெய்வத்தன்மைபெற்ற சதானந்தமகாமுநி முதலியவர்கள் சிவலிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்தார்கள்—எ-று (சு.௩)

எண்டரு மியர்களன்றி யளனிலோ ரின்னசெய்தோர்
கண்டவர் பேராலுணமைக் கஞ்சிய லிங்ககாம
மண்டலத் திடைவழங்கு மாதவம் புழிர்ணி
முண்டத னாலெலலோக்கு முறுதிமற் பதில்வென்றுண்டோ

இ-ள். எண்ணுவதற்கரிய இவர்களுடல்லாமல் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டை செய்தவர்கள் அளவிறந்தவர்களு் அவர்கள்பெருநுடன் ஈசரொன்னும் நாமங்கூடி அரிபூசித்த சிவலிங்கத்திற்கு அரீசகரொன்றுமெயர் விளங்கியதுபோல் பூமண்டலத்திற் பிரகாசிக்கும் இப்படி லிங்கப் பிரதிஷ்டைசெய்வதினால் மகாபாதகங்கள் நீங்கி மிகுந்த புண்ணியமும் கீர்த்தியுமாகிய இரண்டையும்பெற்று இவ்வுலகத்தில சகலபோகபாக்கியங்களும் நினைத்தவர்களும் முடிவிய சிவபகவதியையும் அடைதலேவிட யாவர்களுக்கும் மேன்மையாகிய உறுதிவேதேயில்லை—எ-று.

பெருமை யுணர்ந்த ஞானம் பிறங்கிய முனிவவஞ்சக்
கருநெறி மாற்றவெண்ணுங் காதலோ செய்தவெல்லா
மொருவழி தொகுத்துரைத்தே னுரைக்குமிச் சைவலிங்கத்
திருவுருக் கண்டிமைஞ்சிற் சிவகதி யடைதறிண்ணம்.

இ-ள். பெருமைபெற்ற வேதங்களின் பொருளை யுணர்ந்த சிவ ஞானம்பிரகாசிக்கு மனைதயுடைய சயிமினிபகவானேமாய்சொருபமாகிய ஜனனமாணதியவத்தைகள் தீர்த்த நித்தியானந்தம் பொருத்தவேண்டிமென்று ஆசைகொண்டவர்களுள்ளாம் சிவபிரதிஷ்டைசெய்ததை ஒருவாறு கருக்கமாய்ச்சொன்னோம் வேதாசுவங்களுள்ளாந்து திக்குஞ் சிவனுக் காதிகாரனசொருபமாகிய இந்தச் சிவலிங்கப்பிரதிஷ்டைகளைத் தரிசனஞ்செய்து பூசித்தவர்கள் சிவகதியடைவார்கள் இதுவிச்சயம்—எ-று. (சு.௫)

அன்றியுத் திஸ்ஸைன்னி னுறைத்தறி யாதுசெய்ய
அன்றிய வினைகளித்தச் சுடற்சிவ லிங்ககோச

மென்றிய நருத்தாற்கண்டங் கிறைஞ்சினே ரொழிவர்க்கெம்பொன்
மன்றுடையார்ப்பிழைத்த லுய்த்தன்றி மாறுதன்றே.

இ-ள். இதுவுமல்லாமல்மகாமகிமைபொருந்திய சிவலிங்கங்களை
ஒருதன்மையினும் மிகுந்த பக்தியுடன்பூசித்துத் தரிசனஞ்செய்தால்
சிதம்பரதலத்தில் வசுமாயிருந்து மனதறிபாமற்செய்த பாவங்ளெஸ்
லாந்தீரும் செம்பொன் னம்பலவாணருக்குச்செய்த குற்றங்களாகிய
சிவத்துரோகங்கள் அதுபயியாமற்நீராது—எ-று, (சுசு)

புனிதற்கும் பிழைத்தாற்கோடி புண்ணியஞ் செய்துக்க
மனிதரோ வரனோய்யரோ வல்லவ ரில்லையிந்த
நனிதரு மிலிங்கத்துக்கு னைந்திதம் பரம்போலெங்கு
மினியனி னைந்துதீர்த்தத் திலகமுச் செயவக்கங்கை.

இ-ள். தேவர்கள் மாகிடர்கள் அகோகங்கோடி நன்மையாகிய த
ருமங்களைச்செய்தாலும் சிவத்துரோகபாதகங்களைத்தவ்களவல்லமை
யினால் தீர்த்துக்கொள்ள வல்லவர்களல்லர் மிகுந்த பகைகளைக்கொடி
க்கும எல்லாச்சிவலிங்கங்களிலும் சிதம்பரலிங்க மெப்படி உத்தமோ
த்தமோ அதுபோல் சிதம்பரதலத்திலிருந்தும் பத்துத் தீர்த்தங்களில்
மகிமைபொருந்திய சிவகங்கையே உத்தமோத்தமம்—எ-று, (சுஎ)

பத்தராயுள்ளாரதீர்த்தப் பரிசுகேட் டாடவென்னுஞ்
சிக்கமா நீரவிசன் சிவகங்கை வடிவாயின்று
*னெக்ககை பென்கோலீய முலககி லெத்தீர்த்தத்து
முத்தம தீர்த்தமீது சதநிய வுனாயாமன்றே.

இ-ள். பதினாலகங்கனிலுள்ள தீர்த்தங்களின் மகிழையை விட
ரித்து முழுக வேண்டிமென்னுஞ் சிவபத்தர்களது மயககந்தீரும்பொ
ருட்டாகப் பரமசிவன்சிவகங்கையாயத் திருவுருக்கொண் டெழுந்த
ருளியிருக்குறூர் இம்மகிமை எவ்விதத்திற் பொருந்திய தென்றால்பா
சிவமே இச் சிவகங்கை உருவங்கொண் டிருக்கின்றபடியினால் பதின
ாலகங் கனிலுள்ள தீர்த்தங்களும் இச்சிவகங்கைக்குச்சமானமல்லஇ
து சத்தியவசனமென்று வேதவியாசர் சயமினிபகவானுக் குபதேசி
த்தாரா—எ-று. (சுஅ)

ஊபதி யவற்றுட்டில்லைநாபெரி திமையோர்தம்முட்
பொற்பொது நாதன்மிக்வேன் புலனத்துட் டுரத்தத்தம்முண்
முற்பட வுயர்ந்ததியான்முன் பொழிசிவ கங்கையென்ற
மற்புத்த திவற்றுளொவ்வொன் றனைவர்க்கு மளிக்ருமுத்தி

இ-ள். சகலதலங்களிலும் ஊன்மபொருந்திய இச் சிதம்பரதல
மேயதிகம் அரிபரமாதி தேவாகளுக்கெல்லாம் தங்கமபமாகியதிருத்

நாய சிதம்பரபுரணம்.

சிற்றம்பலத்தில்கூட ஐஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியே அதிகம் உலகங்களிலுள்ள சகலதீர்த்தங்களிலும் காணும் செல்லிய மகிமையை யுடைய சிவகங்காதீர்த்தமேயெனின் இவ்வகையாகிய விச்சிதம்பரதலமும் அம்பலவாணமூர்த்தியும் சிவகங்காதீர்த்தமும் மூன்றில் ஒவ்வொன்றே பாவர்க்கும் முத்தியைக் கொடுக்கும் மகிமைபெய்யுடையது—எ-று.

இத்தகை மூன்றுமேர்ப்பா லியைந்தென் றுலடைந்தோர்
முத்தியிற் புகுவொன்று மொழிந்திட வேண்டிமோனும்
மைத்தகெம் பிறபொழிப்போர் வருந்தியு மன்றுளென்று
முத்தம் னுதித்திலை யுதவதே யுதவியாகும்.

இ-ள் இப்படி மகாமகிமையைப்பெற்ற தலவிசேடமும் மூர்த்தவிசேடமும் தீர்த்தவிசேடமுமாகிய இம்மூன்றும் ஒரிடத்திற் பொருத்தியிருத்தலினால் சிதம்பரதலத்திற்கு வந்த எவர்களும் முத்தியைப் பெறுவாரென்று நான் சொல்ல வேண்டிமோ இவ்வகைத்தில் மகாதவங்கள் செய்து ஜனமாரணத்தினை அவந்தைகளைப்போக்கி நித்தியாகந்தம் பொருத்தவேண்டிமென்று கருப்பமுடையவர்கள் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் பாம்பிவன் ஆனந்தகூடனஞ்செய்யுஞ் சிதம்பரதலத்திக்கு எத்தனைகருத்தப்பட்டாலும் வந்துசேருவன்றதே துணிவாகிய காரியமாகும்—எ-று. (௫௦)

மடலவிழ் பொழிக்குழந்திலை மானக ருள்ளதீர்த்தம்
படவொளிச் சைவகடிகாசப் பரிசிவற் றண்மையுன்ற
னிடமுறு காதல்கண்டன் கிடைந்தன மென்றான் ஞானச்
சுடவொரு வடிவமான சுகன்முனைப் பவந்ததுபோன்.

இ-ள். இதழ்விரிந்து தேன்களைச்சொரியும் புட்பங்களாலும் கணிகளாலும் அலங்காரம்பெற்ற சேலைகள் குழந்தசிதம்பரதலத்திலும் உள்ள பத்துத்தீர்த்தங்களின் மகிமையையும் அரிபிரமதி தேவர்கள் முகிலங்கள் முதலிய எவர்களும் பிரகாசமாகப் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கங்களின் மகிமையையும் ஓய் சயிமினி பகவானே மீ மிகுதியும் பத்தியுடன்கேட்கும் விசுவாசத்தை அறிந்து சொன்னோ மென்று ஞானச் சுடவே ஒருருவமாகிய சுகப்பிரமரிஷியின் பிராவாகிப் பரிசுத்தராய்வினக்கும் வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினுரென்று குருதமகாமுனி ஷயிசரணியத்தில் சவுகவாதமுரிவர்களுக்கு உபதேசித்தார்—எ-று. (௫௧)

தீர்த்தச்சுருக்கமுற்றும்.

பாயிரம் உட்படச் சருக்கம் ஏழுக்குத் திருவிருத்தம்—௫௨அ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏழாவது

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்.

—0*0—

ஐஞ்சேடி யாசிரிய விருத்தம்,

தேடரும்பலம் தரும்பெருந்தீர்த்தத்தின் பேருமை
கூடமஹாதத் தனமுனிக்குறிகளி நான
வாடகஞ்செறித் திலவருசிற்றம்பலத் துண்மை
நீடுமாதரம் பெருகுநங்குத்தலும் றுடையால்

இ-ள். கிடைத்தற்கரிய தவங்கள்செய்தாலும் அடைதற்கரிய ம
காபலனகளைக்கொடுக்கும் சிவகங்கைமுதற் பத்துத் தீர்த்தங்கள் அப்
பயனை நீ, பெறுமவிதமாகச்சொன்னோம் இனிமேல் மனதினால்நைத்
தற்கரியதாய்த் தங்கமயமாய்ப்பிரகாசிக்குத் திருச்சிற்றம்பலத்தின்நாக
சிவப்பொருளினுண்மையை, ஆவாரீமன்மேலும் வளரச்சொல்லுகிறோ
மென்று வேதனியாசர் சயிமினிபகவானுக்கும் தனக்கும் போதித்தவ
ண்ணம் குடபுராண்கர் நயிமிசாரணியத்தில சவுனகாநிமுலிவர் களுக்
குச் சொல்லத்தொடங்கினா—எ-று (க)

வாதராயணன் புகன்றிடமகிழ்துமெய்ஞ்ஞானப்
பேரதமாகவச் சயிமினிபுளகமெய் பேரர்ப்பத்
தாதுலானிய தாடரைத்தடவானீர் பொழிய
மீதுகைத்தலவ குவித்தொருவிலுவுகா செய்தான்.

இ-ள். இலந்தைவனாசியாகிய வியாசபகவான் சொன்னவுடன்
ஆனந்தம்பெருஞ்சி சிவஞானபேரதத்தைப் பெற்ற டாகா தபேரணஞ
கிய சயிமினிமுரிவன் ஆனந்தபரவசத்தினால் மயிற்ருச்செறிநீது டாகா
கங்களினால் அலங்கரிசம்பெற்ற செங்கமலம்பேரன்ற கண்ணில ஆனந்
தநீர்சொரிய சிவமிசை இரணநிகைத்தகலகனையும் குறித்துக்கொண்டி
ஒரு விண்ணப்பஞ் செய்யத்தொடங்கினா—எ-று, (உ)

நாரணன்கம லாசனன்முதலியர் நாமும்
வாரணங்குற வளர்முலைமலைக ஞாடனென்
காரணன்கயி லைக்கரிபுளனெனக் கழறு
மாரணங்களு மாகமபேதமு மனைத்தும்,

இ-ள். மகாலிஷ்ணு கமலாசனனாகிய பிராமதேவன் முதலிய தே
வர்களும் தரிசனஞ் செய்யும்படி கச்சுக்குளடங்காந் கனதனகலகங்க

௩௮௨ சிதம்பரபுராணம்.

னைப்படைத்த பார்வதிதேவியுடன் ஆதிகாசன கர்த்தனாகிய பரமசிவன் கொலுயிலெழுந்தருளி லீலாவிளையாடும் பெப்போதும் கயிலாசத்தில் வீற்றிருக்கிறாரென்று நான்குவேதங்களும் திருபத்தெட்டுச்சிவாகமங்களும் பதினெண்புராணங்களும் இதிராசமாகிய பாரதமுதலியவைகளும் சொல்லுகின்றன—எ-று. (உ)

சொற்றதினனவை புன்றியுஞ் சராதிபர்முனிவர்
மற்றுமுள்ளவர் பாவருங்கண்டெதிர் வணங்கப்
பெற்றுமீடாக் கண்டன மெண்டருபெரியோ
பெற்றைநாளிலு முளததிற் கில்லையாமையம்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகலுபதல்லாமலும் தேவாதிதேவர்கள் தபோதனாகத் தெய்வத்தன்மைபெற்ற மற்றவர்களெல்லாரும் கயிலாயத்தில் பரமசிவனைத் தரிசனஞ்செய்து தெண்டனிடப்பெற்றும் வருகிறவர்களது ஒப்புவகையிலலாத வைபவங்களைக் கண்ணாக்ககண்டோம் முனிவர்களில் எண்ணத்தக்க மேன்மையைப்படைத்த பெருமையைபுடையவனே எக்காலத்தினும் உண்டாகிய இக்கயிலாய வைபவத்திற்குச் சந்தேகமில்லை—எ-று. (ச)

அன்றியுஞ்சிவ பரம்பா னனவாதமுட்பொன்
மன்றினீட்டுள் வடிவமாய் மலைமகன்காணத்
தன்மனிச்சையிற் றழைத்தவா னந்ததாண்டவமே
பென்மெய்ப்பறப் புரிவனென்றினி திகைத்தாய்,

இ-ள். கயிலாயத்தில் பரமசிவன் பிரசன்னமாகி எழுந்தருளியிருப்பதமல்லாமல் எப்போதும் பாவதராஜ குமாரிபாகிய சிவகாமசவுந்தரிகண்டத்சயிக்கத் தங்கையமாகிய நருச்சிற்றம் பலத்தில் பஞ்சகிருத்தியங்களும் நடக்கும்பொருட்டு மிகுந்த கருணையோடு ஞானரூபமாகித் தனக்குத்தானே விருப்பங்கொண்டும் ஆனந்தத்தாண்டவமே உலகத்திற்கிகிதவாக ஒப்புவகையிலலாமல் எல்லாஞ்செய்துகொண்டிருக்கிறாரென்று இனிமைபாகத் தேவீர்திருவுளம்பற்றினீர்—எ-று. (ரு)

தன்மபோரு ஞடையதீ துகளறபபுகன்ற
தென்றுமுன்மையே பாரிண முணர்ச்சியின்மையினு
லின்மெனக்கைப மிவ்வுரை யித்தமைதீர்
வுன்றனித்திரு வாககினு லுறையெனவுரைத்தான்.

இ-ள். அடங்காத கருணையையுடைய தேசிகனே தேவீர்களங் நகமற உபகேசித்தது எப்போதும் மெய்யையா யிருக்காலும் என் புத்தியிப்பொருத்தயில்லை இவ்வார்த்தையிலேயே சந்தேககதோன்றியிரு

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௮௩

ப்பதால் அவை நன்றாய்த் தெளியத்தக்கதாகத் தேவரீர் திருவாய் மலர்ந்தருளிச் செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபகவான் பிரார்த்தித்தாக் கொண்டார்—எ-று. (௬)

மதியினாலுயர் சயிமினி வரசுகங் கேளா
வநிசயத்துட னருளொடு மகமிகமிழந்து
விதிவிடாமறை செறியெலாம் விளம்பியவாக்கான்
முதிருமாதவ னிறைதிரு வருட்கடன்முயங்க.

இ-ள். புத்தியினாலுயர்ந்த உத்கம்னுகிய சயிமினி வசனத்தைக் கேட்டவுடன் ஆச்சரியமாகி மிகக்கூறையோடுளமகிழ்ந்து சகலதரும முறைகளையுஞ் சொல்லப்பட்ட நான்குவேதங்களையும் பருத்துச்சொல்லிய திருவாக்கினும் தபோதனராகிய வியாசபகவான் பரமசிவனது அழகிய கருணாமுத்திரத்தில் கலந்தவதாயினார்—எ-று. (௭)

மூலகாரண மாகியமுதல்வனை முன்ன
மாலரீளினைப் பாயலோ னன்பினுல்லினுப
தேலுமிய்வுரை உந்துரீ கேட்டனைமெழில்சுர்
சீலமாதவ கேளெனச் செப்பன்மேயினனாள்.

இ-ள். பூர்வம் ஆநிலையிற்றுயின்றோனாகிய வீஷ்ணுவானவர் ஸ்ரீ கயிலாயத்தில் ஆதிகாரணசொருபனாகிய பரமசிவனைப் பத்தியுடன் வணங்கிக்கேட்ட உத்தரத்தைம்போல நீ இப்போ தென்னை அந்த நன்மையாகியவசனஞ் சொல்லச்சொம்லிக் கேட்டாய் அழகுபொருந்திய ஞானதபோதனனாகிய சயிமினியே கேளென்று பரமசாரியச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று, (௮)

தெரிவரும்பெரு மறையெலாந் திரண்டதோவுயர்க்தோர்
புரியுல்லற வடிவமோ பொலிவுறமமுதல்
கிரிபுருப்படைத் தெழுந்ததோ கினக்குமாறென்றோ
வரியயற்கரி யானுறை யணிக்கயிலாயம்,

இ-ள். காண்பதற்கரிதாகிய வேதங்களெல்லாந் திரண்டு திருவுருக்கொண்டதோ பெரியோர்கள்செய்யும் நன்மார்க்கங்களாகிய தருமங்களெல்லாஞ் சொருபக்கொண்டெழுந்ததோ பணிக்கூட்டங்களெல்லாங்கூடி யோருருக்கொண்டெழுந்ததோ அரிபிரமாதி தேவாகளாலுங் காண்பதற்கரியவனாகிய பரமசிவன் எழுந்தருளியிருக்கும் கயிலாயத்தின் லிபவத்தை நான் என்னென்று புதறவேன் எனனும்றுதித்து முடியுமோவென்று விவாசபகவான் அஞ்சய்த்தார்—எ-று, (௯)

படியிலக்கிரி விசைத்தறப் பணிந்துசொல்லீழையோர்
முடிதயங்குபொற் றோடையிடு வீழ்ந்தனமுயங்கு
கெடியகோடரப் பாதவ நிறைமலர்ப்பூத்த
கடிவிளங்கிய கழிக்கையங் கானமேயனைய.

இ-ள், சுத்தஞான செருபமங்கிய கயிலாய கிரியைக் கண்டுசெக்கி
ரமாகப்பூயிசில் ஆசாரமுறைப்படி தெண்டனிட்டுப் போகின்றதேவர்
களினது கரீடங்களில் அணித்திருத்தும்பொன்னிற மாகிய டடதாரடர
லோன நழுவி வரிசையா யெங்கும்விழுந்து உராமாகிய கொம்புகளை
யுடைய மரங்கள் நிறையைப்பூத்துவாசனைதங்கி விளங்கும் கொன்றை
காடுகிபாற் பிரசுசிக்கும்—எ-று. (௧௦)

முருகத்தாக்கதன் செவித்துணை முறைமுறையன்பாற்
பநகுமாவெதிர் பாடிக் பாட்டிசைதன்னுற்
பெருவில்வெள்ளியந் குவடுகள் புளகமோடிளகி
யுருகியோடலபோன் மருவுவெள் ளநுவிசுளுளவால்.

இ-ள் சும்பிரமணியர் பிராவாகிய பாரசிவன் தனது அழகிய
செவிள்ளினற் இசையாகிய ரசத்தைப் பாணம்பண்ணத் தம்புருநா
தர் கின்னரர் கிம்பருடா முதலியவர்கள்சுந்திதானத்திற் கெதிரினின்ற
பகதியுடன ஈரிசையா யவரவர்கள் பாடும்பாடலின் இராகத்திற்குஒப்
பற்ற வெள்ளிமலையின் சிகரங்க ளானந்தமடைந்து பூரித்திளங்கி க
ளித்து உருகி ஒழுகுதலுபோல் வெண்மையாகிய அருவியாறுகள் வி
ளங்கும்—எ-று. (௧௧)

கங்கையாபிர முகத்தினுற் கண்ணுதற்கலந்த
பொங்குப்பேருகா பொறுவெனப் பொலிந்தகாளிந்தி
நவகைபொண்ணிளா முகத்தினு ளன்னலேபோலுந்
துங்கமாமதத் திசைதொழும் பெருகியசூழல்.

இ-ள், பாரசிவன் நிருவாக்கினுள் பிறந்த யேதங்களின் பெரு
ள்போல் கங்காநதி ஆபிரமுகங் கொண்டு சிவனுமி லலந்திருப்பதை
எழிலோனாகும் யமுனாநதிகண்டு மனம்பொறுமல் எண்ணிக்கைப்படா
த முகங்கொண்டு சிவபெருமானைக் கலந்ததுபோலக் கஸ்தூரி படித்து
திசையெங்கும் வாசனைவிசி விளங்கும்—எ-று. (௧௨)

கடிகோணெய்தல்செங் காலங்க கனினாநிராகலந்த
கெடியலாங்களை யுகையிசை நிகர்த்திடும்புகளக்
கொடிபடர்த்தவெண் சிகரிபிற்துதிக்கொள்போருவி
யடிகள்வேணியுங் கங்கையு மனையசில்லிடங்கள.

தஞ்சை நகரப் பஞ்சாயத்து. ௭௮௬

இ. ஸ். வாசனாபொருத்திய சீலோம் லுங்களுக்கு செங்கமலங்க
ளும் நிகாநிகாய்யம்மாந்த காத்தியாடு விளங்கும் கயிலாயத்திலு
ள்ள சுவர்கள் இத்திராசீலாணி நிறத்தையுடைய பார்வதிதேவியுள் செ
வ்வாணமேயான சிவனுக்கலத்த திருமணியாகிய அர்த்தநாரீஸ்வரர்
பேரலவும் பளக்கொடி படர்ந்திருக்கும் வெண்மைபாகிய அருவிகள்
ஒப்பற்ற பரமசிவனுடைய சடாமருடத்தில் கங்காநதி குடியாய்க்கல
ந்திருப்பதுபோலவும் சிலசில இடங்களில் பிரகாசிக்கும்—௭-து. (1)

பாகசாதனன் கடவுளர் பணியுமக்கயிலை
நாகமீதகல் வெள்ளிகட லுண்ணிகண்ணரிய
மாகமுநே வளங்கரி திகிரிபாற்கடல்வாய்
மேகசாலங்க ளாநாபி விபப்பிணையக்கும்.

இ. ஸ். இத்திராதிதகவர்களும் லுணங்கித் தெண்ட னிடுள் கயிலா
யகிரியின்மேல் ஆகாபம்வகையிலுமுயர்ந்த வளர்த்த சஞ்சரிக்கின்ற
யானைகள் எஞ்சுயிட மில்லாமற் சூழ்த்து நெருங்குவருவது திருப்பாற்
கா. லில் முகிற்கூட்டங்கள் படித்ததிரிவதுபேரற் புதுமைகளை விளை
விக்கும்—௭-து. (கச)

விஞ்சுவெண்புளிக் ககலிகை வி நம்பரம்பையர்செம்
பஞ்சுதேய்பதச் சுவரிசெம் பதுமமென்றபலஞ்
முஞ்சுனைக்கண ரஸரோழித் தனிகண்மொயப்பனபார்த்
திஞ்சொலன்னவர் குறுகை உளமுதமொருசார.

இ. ஸ். அதிகவிசாலமும் வெண்மையுமுடைய பனிக் குக்கர்களி
னிடையில் அரமபைமாதர்களுது செம்பஞ்சுட்டின அடிச்சுவடுகள்
பொருத்தி இருக்கப் பக்கங்களிற் சுளைகளிலுள்ள மலர்களின் தேனைப்
பருகும் வண்டுகளகள் அம்மலர்களைவிட் டெழுத்து ஸ்ரிகளினது அடி
ச்சுவடுகளைச் செத்தாமலாமலொன்று மொய்க்கும்விதேகதத்தை இனி
யதேவையிர் கழிபோன்ற வசனங்களைபுடைய தெய்வகணிகையர் கோ
க்கிச் சிரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள் சில இடங்களில்—௭-து. (கடு)

இதுகிரிச்சலம் நெழுத்திரி பெழுத்தவெண்கா மேற்
குறுகிரிச்செழும் விண்ணவர் விமானகோகடா
முதற்குமுழுகொம்பெருங்கடல் முழிபுமுதித்து
முதுவிசைதவ ரிதரமேல வயங்குவபோலும்.

இ. ஸ். பிறப்பிறப் பிஸ்ஸாத கயிலாசநாயகனைச் சேவைசெய்யும்

பொருட்டு அதிகவெண்மைபொருத்திய கயிலாசகிரிக்கு வந்துபோகி
ன்ற விமானங்களிலுள்ள தேவர்களெழிற்காசத்தி னெழுக்கூறு மொன்

றாய்ப் பொங்கிப்பெருகிச் சக்தியலோகத்தடியில் அலையடித்துக் கொ-
ல்லெருகுகின்றபோது தேவர்கள் விமானம்விட்டிழங்கு முழங்கும் எழு-
ந்தங் குற்றமற்றவர்களாய் விமானத்தின்மீதேறிப் பிரகாசிப்பவா சனை
ப்போல் விளங்குவார்கள்—எ-று. (௧௪)

வயங்குமண்டமே ஸங்கிரி யெளியெழன்மார்பிற்
புயங்கனமபிகைக் கண்டபுசெய் வதுடெழுறளவேணி
யிடங்குகந்கையாள் பறந்தகத் தெழு கல்பேண்மும்புன்
முயங்குதாரகை யந்தகீ மொக்குளையொகும்.

இ-ள் அக்கயிலாச கிரியின் வெண்மைபாகிய பிரகாசம் ஆகாச
மெங்கும் பரவியிருப்ப செப்படியிருந்த தென்றால் டாடாகத் தரவாப
ரணமணிந்த சங்கரன மலைமகளாகிய உமாபேதியக் கிடங்கொடுத்து
உபசரிக்கும் லீலாவிளோ கததைச் சடாமகுடகதி வீழ்கும கங்கை
பார்த்து மனம்பொறாமல் தான்உற்பனிக்கஇல்லாமாகய ஆகாயத்திற்
குப் போவதுபோலவும் அவனமயிலங்கு நட்சத்திரங்கள் அந்தாகு
மிழிபோலவும் விளங்கும்—எ-று, (௧௫)

வீழ் ரப்பெருங் கடவுளா விமானமொன்றோடொன்
றுதிதாக்கிய முழக்கமு மொடுங்கமேல்கிளருங்
கோடுகட்டிய முகனிகர் குஞ்சாழுழக் ரு
தேதமேற்கரி யானுரை திருமலைச்சூதல,

இ-ள், வாராகவு நவமெடுத்துத் தேடியதிருமலும் அறிதற் கரிய
வனாகிய பாமசிவனெழுந்தருளியிருக்குங் கயிலாசகிரிச் சூழலில் புற
வாப் பெருமை பெற்ற தேவேந்திராதி தேவர்களின் விமான கோடுக
ணெருங்கி ஒன்றோடொன்றுதாக்கும்ஓசையும் அங்கும்படி பூமியை
க் கொம்பினுவெடுத்திச் சமுத்திரத்தின்கீழ் பிரகாசிக்கும் படியாய்
வைத்த வெண்மை பெருந்திய ஆதிவராதத்தைப்போல் முகத்தையு
டைய ஐராவதமுதலிய லானைகள் வீழ்நும் ஓசைகள் முழங்கிக் சொண்
டிருக்கும்—எ-று, (௧௬)

விடையுயர்த்தவத்தவற் றெழுவெழு வின்னவாமகுடத்
தொடையுமாலய ரூர்தியிற் றுதைத்துதிரிசிறகுங்
கடவுளீ றனார் குஞ்சாக் சளிமகச்சவரி
மிடைவிடாதன வங்கிரி யெழில்வழியெலலாம்

இ-ள். இடங்கொடியை யுகடய பாமசிவனுக்குத் தெண்டனி
ட்டெழுந்த தேவர்களின் கிரீடங்களிலணிந்த மந்தார மாலைகளும் வி
ஷ்டுனொ பரமதேவன் வாகனங்களாகியகருடனிடத்தினினறுமஅன்
னத்தினிடத்திருந்தும உதிர்த்த இறகுகளும் தேவர்களுக் காராகிய

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௩௮௭

தேவேந்திரன் ஏறும் ஐராவதத்தின் மததாரைக ளொழுக்கிடக்குஞ்
சேமுகனும் அக்கபிவாசகிரியெங்கும் இடைவெளி யில்லாமல் நிகைந்
து பிரகாசிக்கும்—௭-து. (௧௯)

அ டர்நாயகம் பணிதரக் காலமென்றணைந்து
கண்டபேர்புகன் மொழியருங் கடவுளர்செங்கை
முண்டகங்கக்கு முகவன சங்கட்டு * முமதி
கொண்டபேரொளி யிரஷியோ குவிந்தலர்த்தனவால்.

இ-ள், கெய்வங் களுக்கெல்லாங் கர்த்தனாகிய பரமசிவனது சம
யமற்றது தரிசித்துவரு பவாகள் உற்றசமயமென்று சொன்ன வுடனே
நத்திகேஸ்வரர் உத்தாரப்படி சிவசந்திதானத்திற்கு வருகிறபோதுசா
ம்பசிவனது இடக்கண்ணாகிய சந்திர கிரணத்தினால் தேவர்களின் கா
ங்களாகியசந்தாமரைகள்சிரமிசைகுவித்தன வலக்கண்ணாகிய அதிக
கபிரக சம்பெற்ற குரியகிரணத்தால் அத்தேவர்கள்முகங்களாகிய தா
மரைகள் மலர்ந்தன—௭-து. (௨௦)

அடியிறைஞ்சிமீன் கடவுள ரமலனின்றெம்பான்
முடி தளக்கினன் பாரகனன் முகமலர்த்தனனோர்,
படியிலாமொழி பகர்த்தனன் மகிழ்கணனென்னு
கெடியபேரொளி மறைபொலி சிறிதெனகிரியும்.

இ-ள், சிவபெருமானது வைபவங்களைத் தேவர்கள் கச்சினஞ்
செய்து தெ டுடனிட்டி சிற்றபோது பரமசிவன் என்னிடத்திற் திரு
வுளம்வைத்து இன்றையதினஞ் சிரமசைத்தா ளென்றும், என்னைக க
ருணரசுத்து ன் கோத்தினு ளென்றும், என்னைப் பார்த்துக் குறுகைக
கொண்டா ளென்றும், என்னோகாங்கித் திருவாய்மலர்த்தவெருவசனம்
வசுளித்தா ளென்றும், என்மேல் மிகச்சந்தோஷ மாயினு ளென்றும் தே
வர்கள் கத்தம் தானங்களுக்குப் போகின்றபோது தபோபல பாக்யா
தி சயத்தினால் கிடைக்கென்று கொண்டாடிக்கொண்டு செல்லும் ஓ
யிரனது தே சங்களிதோசையைச் சிறிதாகச்செய்யும்—௭-து. (௨௧)

கருதுவாரத ராகியர் கானயாழிசையுஞ்
சுருகியோசையு மங்கர துந் நிழழக்கு
முருகுமெயக்கவக் கடியவா சிவாகமகவொலியு
மகுவுமேழ்கட லோதைதின் வளர்த்தெழுநாளும,

இ-ள், எப்போதும் தம்புருகாரதாசியர்கள் வினைவாசிக் கின்ற
ஓசையும் வேத கோஷ டங்களுந் ஆகாரக் கற் கேவதந் துநி மழக

கழும் மெய்த்தவமுடைய சிவபக்தர்கள் பக்திரசத்தினுடன் மனமுரு
கிச் சிவாகமங்களைத் தோத்திரஞ் செய்ய மொலியும் இவ் வேசைசக
ளெல்லாங்கூடி எழுசமுத்திரங்களின் ஆரவாரத்தையடக்கி ஒங்கி வ
ளரும்—எ-று, (௨௨)

உலகினுள்ளன் வொளியெலா மோரிடத்தெய்தி
பிலகுதோபுர மண்டபக் தெற்றிகளெயில்க
ளலகின்மாளினை சூரிதை யாயினவெண்ணக்
ருலகின்றதக் கிரியினெம் பரம்பரண்கோயில்,

இ-ள், உலகங்களிலுண்டாகிய சூரியன் சத்திரன் நகரத்திரம் ந
வக்கிரகமுதலிய ப்ரகாசங்களெல்லாங்கூடி யோரிடத்திற் சேர்ந்து கயி
லாசகிரியில் விளங்குங் கோபுரங்கள் -மண்டபங்கள்-மதிகள்-வகற்ப
க்கிரகங்கள்-சிகரங்கள்-வீதிகளில் மேலணிமாடங்கள் மு லியவைக
ளாகி மது கர்த்தனாகிய பரமசிவனுடைய அரண்மனைகளில் அதிக
ஒளிபாய்ப் பிரகாசிக்கும்—எ-று, (௨௩)

அண்டகோளதைப் பரப்பெலா மலர்கதிர்பார்ப்புஞ்
சண்டசூரிய ரளவிலார் சாரினங்கவர்முன்
கண்டதாரரைக் கணமெனவொளிகெடச்சோதி
கொண்டமண்டப மொன்றதக் கோயிலினுளதால்.

இ-ள், பரமசிவன் அரண்மனைநடுவில் விளங்குங் கொலுமண்ட
பம் பிரமாண்டங்களை எல்லாம் விளக்கஞ்செய்யுங் கிரணங்களையுடைய
அநேகசூரியர்கள் ஒரிடத்தெலாருமிக்க உதயமானாலும் அவைகளி
னெனிகளிபாவு சூரியனுக்குமுன் நகரத்திரங்கள் ஒளிமழுங்கி யிருப்
பதுபோல மழுங்க அதிக ப்ரகாசங்கொண்டிருக்கும்—எ-று: (௨௪)

இன்னவேரொளி யின்னதொப் பெனவிசைக்கரிய
வன்னமண்டப மன்பர்தம் முள்ளமோவேகச்
சென்னியோவறி யோமதிற் நிகழரிண்ணமேற்
மண்ணேருமை யுடனகும் டிலவன்விற்பிருந்தான்,

இ-ள். இவ்வகைப்பட்ட பிரகாசத்தோடு கூடித் தனக்குத் தா
னே ஒப்பாகிவிளங்குங் கொலுமண்டபத்தி னடுவில் அடியாகவாகிய
சிவயோகிகளின் இதயகமலமோ வேதங்களின் சிரமங்கு உபநிடதங்
களின்முடியோ எனப் பகுத்தறிவதற்கரிய பூவரத்தின மயமாகி ஞான
சொருபமாகப் ப்ரகாசிக்குஞ் சிங்காதனதநன்மேல் ஒப்புமையின்
லாத சுவத்திரிபஞ் சிவஞான வடிவகொண்ட பார்வதிதேவியுடன் கொ
லுவினெழுந்தருளி யிருந்தார்—எ-று, (௨௫)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௩௮/௯

அ - ர்ந்தாலவட் டங்களுமொலியலு மசையத்
தோடர்த்தவீசணி கோலெழச் சுடாமுடிக்கவகைத்
தடந்திரைக்கொழுந் தெழுந்தவீள் தகையெனப்பாசங்
கடந்தொண்டர்கண் மருங்குறக கவரிமேல்பட்ட.

இ-ள். உவரத்தினன்களெருங்கிய விசிரிகளும் வெட்டிவேர்விசிறிகளும் தேவரம்பையாகியுள்ள இவ்வருள் அகாற்றன்றாப் பரமசிவனது பிரகாசம்பொருந்திய சடாமகுடத்தின்கருகும் விசாலமாகிய கவகையின அலைகள் புரண்டெழுந்தபிழுவதுபோல் பாயாபாசங்களையறுத்துச் சிவபத்தியிருந்த சிவகணவகை பக்கவகளிலின்று வெண்ணைமலைகள் மேலாகவிசவும்—எ-று, (௨௮)

தோடலர்த்தபொன் னிதழிபந் தொங்கலுத்திகட்
தோடலர்த்தவெண் சோதியுந் கொடும்பணிச்சுடகை
மோடலர்த்தமெம் மணிகளுந் கங்கையும்பவளக்
கோடலர்த்தெனச் சுடாடவித் திராதிசைவிளங்க,

இ-ள். இச்சுழ்கள் விரித்து தவாநிறத்தை யுடைய கொன்றை மாலைகளும் மூன்றாம் பிறையினது வெண்ணிலவி னொளியும், சடைகளேக்கட்டி முடிந்தருக்கின்ற பாம்புள்ளி படக்களி கொளிரும் நாகரத்தினன் களினது சிவகர்த்தியுர, கங்கையுதினை வெண்ணை கீழமுடி, சடைகளாகிய பவளக்கட்டில் உலந்து திராதிசைப் பிரகாசிக்கச் செய்யும்—எ-று, (௨௯)

மீதுசாத்திய விளம்பிறை விளங்கிய நவளச்
சோதிதாக்கிய தெனதுதற் புண்டரஞ்சுடர
மோதுபார்த்துள மங்குநா வயங்குசெங்கனிவாய்ப்
போதுபூசுதபுன் முதுகலுஞ் செவ்வியம்பொலிய.

இ-ள் சடாமகுடத்திலணிக்க இளம் பிறையினது வெண்மைமடைய பிரகாசம் பாய்ந்தருப்பதெனப் புழகியகெழ்ந்தல்முறையோகையாய் விழுவதினன்கவும் உலையரசன்மகளைய அம்பிகைபார்த்த நான்ந்தம்பெருகப் பிரகாசிக்குவ கோவைக்கணிக்கவேண்டிய வயினிடத்தின் முல்லைப் புட்பங்கள் பூத்ததுபோற் குழலகை அகாண்ட முகத்தினிற் றிருவழகுவளரவும்—எ-று, (௩௦)

செழுநகதிர்க்கருந் கொடியெனப்புருங்கி முகமு
பொழிந்தேரொளி சீடைவிடாதையுமுச் சுடர்வந்
பெழுந்தலர்த்தசெந் தாமரையெனவரு வெவர்த்தும்
பொழி தடுத்தி நயனமும்தனைப் பொலய

இ-ள், சிவந்த சூரியனிடத்தில் லீலக்கோடி படர்ந்ததுபோல் புருவங்கள் விளங்கவும் பிரகாசங்களுக்கெல்லாம் இடமாகிய சூரியன் சந்திரன் அக்கினி இவைகள் முக்கண்களாகப் பொருந்தி அலர்ந்த செதாமரைபோன்ற முகமும் எலர்களுக்குக் கருணாசம்பொழியுந்திருபவனங்களும் விளங்கவும்—எ-று. (உ-ச)

பேதியாவொளிப் பரிதியாபன்னிரு பெயரு
மேதிலுற்பவிப தரிவற்றன்னிமென் றிசைக்குஞ்
சோதிவீசிய க திதடக்கு ஸ்டலச் சுடாக
ளாதிவாண்முகத் தாமவாக்கபவொளி பெறிப்ப.

இ-ள். ஆயிரம் கிரணங்களோடுங்கூடிய மண் நிரண்டு சூரியர்களும் இக் குண்டலங்களிற் பிறந்தார்களேயன்ற வேறெங்கே பிறந்தார்களென்று சொல்லும்படி குண்டலமாயிருக்கின்ற அகராஜர்களுடைய சிரோரத்தினங்கள் மிகுந்த கார்த்தியேடு ஆகிராணனாகிய பரமசிவன் முகாரணித்தத்தற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும் விளங்குகண்டிசைகலையும் பிரகாசிக்கச்செய்யும்—எ-று. (உ-ஓ)

அண்டம்யாவவயு மளிக்ருள்கண்டமு மணிகள்
மண்மீமேருவுஞ் சிறிதெனவளர்ப்பு நான்கு
துண்டவெண்பிறை நுதற்றிருத்தனைமுலைச்சுவதி
கெண்டசாந்தணி மாரபமுமாரபுக குவ.

இ-ள், பிரமாண்டங்களைப்பெல்லாம் காத்தாட்சிக்கும் லீலகண்டமும வரணிகளுக் கொழிக்கருவினாயும் பொருடல்லாகிய மேருவும் சிறியதென்துசொல்லுமபடித் துணர்ந்து பிரகாசியாகின்ற நான்குபயங்களும் ஒள்ளிய பிறைபோன்ற நுதலும் பார்வதிகேவியின் இருகண்களுந்தோயுஞ் சூதன்களாகளால அலவகரமபெற்ற மாரபகத்தில் வரத்தன மாலைகளுட புட்ப மாலைகளுஞ் சிரமாலைகளும் வயங்கு—எ-று, (உ-க)

வரகமுந்திக முபயமுட்வயங்குமத் தயங்கும்
பாசுமானுடன் பங்கபச்செவ்கைமீ கொளிர
விசுவபேரொளித் தமனியுவடைமேல் விளவக
விரவியெண்ணில ரிநுப்பெனச்சேவடி பிளவக.

இ-ள். அடியார்கள் நினைத்த வரங்களைவெல்லாக்கொடுக்கும் அபயஸ்தமும் தொண்டர்கள் காலன்முதலிய யாவர்களும் அஞ்சாமலிருக்கும்படி விளங்கும் மழையும் மாறும் பிரகாசம் பொருந்திய பிரதம்பரமும் அளவிடத்த சூரியர்கள் தங்கியிருப்பதுபாஸுபதம்புபங்களுந்துலங்கு—எ-று, (உ-உ)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௯௯

வாட்டிமுந்துமாற் கரும்பணிவடிவமு மாற்றி
நாட்டமுந்தருக் களிற்றணர்வுதன்நா யகனுக்
தோட்டருந்துழாம் வராகமித்துநில மெடுத்த
கோட்டைமுன்பறித் தருளியிற்குமானுஞ் சூழ்.

இ-ள். மகாதேவியின் சாபகாரணத்தினால் சூருட்டுப்பாம்பாய்த்
தயார்ப்படும் விஷ்ணுயின் சாபத்தைநீக்கிக் கண்டுகொடுத்த ஆனைமுக
னுக் தளசிமாலையணிந்த மாதவன் வராகரூபமாய்ப் பூமியை எடுத்து
நிலைநிறத்திப்போது அந்த வராகத்தின் கொம்பையொடித்துச் சிவன
னரித்துக்கொள்ளக் கொடுத்த பேவராயுநக்கடவுளாகியசுப்பிரமணியனு
ம் இருபக்கத்திலுஞ் சிங்காதனத்திலுந் துவிளங்க—எ-று. (௩௩)

மிடைந்தவைம்பொறி வென்றருளவினவினு லுருநி
யுடைந்தவுள்ளமும் விழிசொரிவெள்ளமு முன்குங்
கடந்தசெய்கையுங் கமபமுட்டிளகமுநீறு
மடைந்தமேனியு முடையமெய்யடியவர் மகிழ்.

இ-ள். இடையிற் சேர்ந்த சய்த ஸ்பரிசு ரூப ரசு க்கத்தமென்னு
மைம்பொறிகளையும்வென்று அதுக்கிரக சத்தியருளினால் உருகிக்கனி
த்த மனதங் கண்டளில் ஆனந்தபெள்ளைம பொழிவும ப்ரபஞ்சவாழ்க்
கையைத்திறந்தசெயலும் தேக வுதிச்சமும் மயிற்சுச் செறிவும் விபூதி
யினு லலங்கார மும்பெற்ற திருமணியையுடைய அடியார்கள் சங்கரா
ஷிக்க—எ-று, (௩௪)

சடைவிளங்கிய மவுஸ்யுந்தமபுய நான்கும்
விடமிலங்கிய கண்டமும்விழிப்பொரு மூன்று
முடையாயக னுவந்துறையுள்ளமும் படைத்துத்
தொடருமன்புற கணுதிபாநொருதிகள் விளங்க.

இ-ள். பிரகாசிக்குஞ் சடாமகுடமும் விசாலம்பொருந்தியநான்
குப்புங்களுப் விளங்கும். நிலகண்டமும் மூன்று வானங்களும் பரமசி
வன் பரிபூரணமா எழுந்தருளியிருக்கும் இயைகமலமும் பொருந்திய
வாகுளாகிய சிவகணுபதிர் கூட்டங்கள்சூழ—எ-று. (௩௫)

கடமலர்ப்பதத் தருள்பெறுகந்தியெம் பெருமான்
கடர்மலர்க்கரம ப்ரம்பிணுச்சுரர்களைத் தொகுதி
யிடைநெருங்குப் நீக்கிநின்றிலகுகோ புரத்துக்
கடையினிப்பவர் பெய்தொதர்கைகுவித் தியம்ப.

இ-ள், ஆனந்தபெருஞ்செய்யும் பாதாவித்தத்தினது அதுக்கிரக
ம்பெற்ற மும்முடையகர்த்தாவாகிய நடதிசேஸ்வரர் மலர்க்கரத்தி லிருக்

கும் உவர்த்தினங்க ளிதழத்த பொற் பிரம்பினால் சிவதீக்விதானத்திற் த
ரிசனஞ் செய்யவேண்டுமென்னும் அவாவிலுன்னெருங்கிய தேவர்களை
அடித்தொதுக்கியும் பிரகாசித்துங் கோபுரவாயலில் காத்துக்கொண்ட
ருக்குத் தேவர்கள் முரிவர்கள் முதலானவர்களு பெயரைக் கைகுவி
த்துச் சிவசமுதத்தில் எச்சரிக்கவும்—எ-று. (௩௬)

படைத்தவின்னன படைப்பதாய்நினைவின் னனை
யடைதவறித்தொழிற் சாகனவ நனாக யளியார்
விடைத்தனிக்கொடி யாயெனவிழுநொழும் திறைஞ்சா
உடைத்திகழ்க்கமா மறைகொண்டொன்முகன் பாவ,

இ-ள். இயைகளை இவ் விவ்வகையாய்ச் சிந்தி பண்ணினேன்
இதை இவ் விவ்வகைச் செய்ப நினைக்கேன் தேவரீர் கற்பிக்கா ளியசி
ந்தியதகாரத்திற் று க்கவேண்டியமுறைமை இப்படியென்று புத்
திகளை யிடவேண்டிமெனப் பிரமதேவன் தெண்டனிட்டுமூர்து ஒரு
காலத்து விழிபாக ஈஷரத்துவசமாயடைத்த பரமசிவமே பென்று சந
லகவிதிகளும் விரித்துநாக்கும் வேதப்பொருளால் தோத்திரஞ் செய்
தான்—எ-று, (௩௭)

அரக்காற்றலுத் தயித்திராற்றலு முலகிற்
மரக்கமற்றலுன் னனவெலாந்துரந்துநின் னுளம்
புரக்குமாறலாம் புரத்திடநின்றன னுளம்
கரக்குநாதவென் றச்சுதன்கைகுவித் திசைப்ப,

இ-ள். இராக்கதர்களின் பலபரக்கிர மங்கனும் தயித்திரர்களி
ன் வீரமும் உலகத்தில் மற்றுள துட்டர்களினது வலிபுமடங்கித் தே
வரீர் அதுக்கிரகஞ்செய்தபடிக்கு உலகங்களை நீதியாகக் காப்பாற்றிக்
கொண்டி வருகிறேன் சகல பிரமாண்டங்களை எல்லாஞ் சங்கரிக்குங்
கர்த்தனேயென்று பெடியவனாகிய விஷ்ணு காங்குவித்துப் புரண்
றன்—எ-று. (௩௮)

முற்றமாகிய திருவுருமுழுகையும் பாராக்
கொற்றவெற்பினிற் சிறகினைக்குறைத்துவாய் மடித
லற்றவச்சிரன் மலர்பொழித்தாயிற் கண்கள்
பெற்றபேரெலாம் பெற்றுமுன்பணித்தன்பு பெருக.

இ-ள். சகல அலங்காரமுமுடைய புவிப்பைச் சுமக்காளின்ற ம்
லைகளின் சிறகுனைவெட்டியும் முன்மழுங்காத வச்சிராயுதமேந்திப்
தேவேந்திரன் ஆயிரங்கண்களைப் படைத்தவையகளுக்குப் பலன் இப்
பேரது கிடைத்ததென்று சர்வாலிங்கிதமுடைய பரமசிவனது அழகு

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்: ஈகூங்

ய திருமேனியை) ஆயிரங்கண் களினுலங் தரிசித்துக் கற்பக மலர்களி
ன ஸம்சனெய்து பக்திமிசுத்து வணங்கி வாழ்த்தினான்—எ-று, ()

தணிவிலச்சமோ டந்தகனிமைஞ்சிடச் சலதி
மணிகடுவினன் வருணன்முன்வணங்குற மார்பி
னணிபிறழ்ந்தன திருத்தரின்றளகையர் கோனும்
பணியமற்றைப் கால்வருந்தாழ்ந்தனர் பரவ

இ-ள். அளவுபடாத பயங்கரத்தோடும் எமதருமன் தெண்டனி
ட்டுக் தோத்திரஞ்செய்யச் சமுத்திரவாசியாகிய வருணன் நவரத்தின
வகளினு ஸம்சித்துவணங்கப் பரமசிவன் மார்பினி லணிந்திருக்கும் ஆ
பரண வ்களைத்திருத்திக்கொண்டு குபேரன் பணிந்துபோற்ற மற்ற அ
க்கினி-நிருதி-வாயு-சசானன்-இந்நால்வரும் தொழுதறிகவும்—எ-று.

அந்தமொன்றுமில் லாதவனணிந்தவெண் ணீறஞ்
சுந்தரங்களுக் குறையுளந்துகளிவா வடிவுக்
தந்தபேரொளிப் பெருமையாற்றம்மொளிமழுங்கு
மிந்துசூரிய ரிருமருங்கிறைஞ்சிரின் றேத்த

இ-ள். முடிவில்லாத சிவபெருமானணிந்த விபூதியினது மிகுந்
த வெண்மையினும் சந்திரன் ஒளிமழுங்கியும் அழகுவிமைந்திருக்குங்
குற்றமற்ற சிவன் திருமேனியி லுண்டாகிய கார்தியினில் சூரியன் ஒ
ளிமழுங்கியும் இருபக்கங்களிலும் பணிந்து நின்று தோத்திரஞ் செய்
யவும்—எ-று. (சக)

பெருத்தவெம்பவப் பிணிக்கொருமருந்தெனப் பேணி
மருத்துவாதிப ரிருவரும்வணங்கினர் பரவ
வருத்திகூருமென் லசுக்களுமகங்குழைந் தேத்த
வுருத்திராதிபர் பதினொருவருமிருந் திறைஞ்ச

இ-ள். தெய்வ வயித்தியர்களாகிய அஸ்வனிதேவர்க ளிருவரும்
ஜனனமரணமென்னு மகா விபாதிகளுக்குப் பக்தியாகிய மருந் தருள
வேண்டுமென்று வணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய அஷ்ட வசுக்களுஞ் ச
ந்திரானத்தில் தரிசனஞ்செய்து ஆனந்தத்தை யடைந்து மனதுருகித்
துதிக்கப் பதினொரு உருத்திரர்களுந்தொழுதுகொண்டிருக்க—எ-று.

கின்னராதிபர் தொழுதெழக்கிம்புரு டேசர்
சென்னிதாழ்த்திட மாதவாசித்தர்கன் போற்றப்
பன்னகாதிபர் பணிந்தெழச்சாரணர் பரவ
வின்னபோற்றி நினைக்கணத்தேனைய ரிறைஞ்சு

இ-ள். கின்னராதிபர்கள் கெண்டனிட் டெழுந்து கீழ்க் கிம்புரு
டாகளுக்குக் கதிபதிகளவணங்க யேலாகிய தபோதனா களுக்குச் சித்தாக
ஞாதுதிகை நாசாஜாகுகள தொழுதெழுந்தூறிகச் சாரணவாகள சிவ
மகிமையையப்புகழப் பதிகெண்டியணகச் சிவகணகதளின்கூட்டமும் சி
வனகுட்டுப் பற்றவாகளெல்லாம் வணங்கவாழ்த்தவும்—எ-று, (௪௩)

இலங்குமேழிசை யாமெழித்தியாவரு முருகத்
னலங்குராரதா துமபுருமுதலியா பாட
வலங்கண்மாமணி யணித வணனிட்டுப் பொம் கொடிபோ
னலங்கொளபூண்முலை யரம்பையாபாடகம் புரிய,

இ-ள். ஏழு கரம்புகளோடுகூடிய டீனாகளை எடுத்துச் சதஸ்ரு
மனமுருகும்படி நானா துப்புருவர்காபாட யிலையிலாக நவரகதி
னாபரணங்களணிந்து தங்கக்கொடி போல துவளு மிடையுந் தனகலச
களுக்குள் குலங்க வரமபை ஊரவசு திலோத்தமமுதலிய தேவகா
கையர்கள் நாட்டியஞ்செய்யவும்—எ-று, (௪௪)

முகத்தபாடலை யாடலைமுழவின தொலியாத
திகழ்துவந்துமங் கவாபெறத்திருமுக மலந்து
மிகத்தனானமா தவர்க்கருளெழின்மறைப் பயன்கள்
பகர்த்துமாமலை மடந்தையப்பள்ளுறை மராத்தும்.

இ-ள். இயக்கம் தாளமுதலியவை தவறாமல் அடியுத்துடன்பா
டி நாடக காடும விசித்திரத்தைத் திருநேர்க்கினுற பார்த்து உவர்க்கா
மகிட்சிபெறக் குறுகைக்கொண்டும் அதிக தபோதனர்களாகிய ஏவ
னாணமுடைய ஜனகாதிமுரிவர்களுக்குக் கருணையுடன் அழகிய வேத
ங்களின்பொருள் இன்னதென்று திருவாய்மலர் தருளியும் மலையரச
ன்மகளாகிய பார்வதிதேவியின் திருவழகையுங் குணசிசயங் களையும்
அடிக்கடிநோக்கியும்—எ-று, (௪௫)

இலகுவானவர் முனிவரரிவர்முதறகணங்க
ளலகிலாதவ ரவரவர்விருப்பின வளித்து
மலருளாரனெடு மான்மகவானவா வினவ
வுலகவாழ்க்கைக்கு வேண்டெவவுவந்தருள் செய்தும்,

இ-ள். பிரகாசம்பொருந்திய தேவர்கள் முனிவர்கள் சிவகணங்
கள்முதலிய குற்றமற்றவர்களுக்கு வேண்டியவாங்களைக்கொடுத்தும் பி
ரமன மால் இஹாள் தங்கள்தங்கள் அதிகாரகாரியங்களை எச்சரிக்க
அவர்களுக்கு பிரபஞ்சநாடககு வேண்டியவரங்களைச் சந்தோஷத்து
டன் அதுக்கிரகஞ்செய்தும்—எ-று, (௪௬)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௩௯௫

அருகிழந்தருண் முருகவேளமுதுகு மழலைத்
திருமொழிக்குட மகிழ்வுறத்திருச்செவி தாழ்த்துத்
தருணவாதபத் தண்டையந்தான்படத் திருமெய்
புருகியும்புயல் தழுவிபுமுவுப்புட ளகைத்தும்.

இ-ள். சிங்காதனத்தினருகி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவசுப்பிரமணியஸ்வாமி தேவாயிர்தஞ்சொரிவதுபோற் பேசுமழலைச் சொற்களுக்கு மனதுருகித் திருச்செவிகளைத் தாழ்த்தியும் உதயசூரியனைப் போல் சிவந்து தண்டைகள் அணிந்திருக்கும் பதாம்புயல்கள் படத்திருமேனியின்கிப் புளகமாகியும் ஈன்கு கோள்களினாலும் கடப்பமாலையணிந்த பன்னிருபுயத்தனை ஆவிக்கனஞ்செயது ஆனந்தங்கொண்டே—எ-று. (சௌ)

தன்முபேரருட் கடலிருந்தருளிய தோற்ற
மென்றனாவின லுரைத்திடற்கரியதல் வெவலை
நின்றமாதவ னிருந்த நுனிமலனை யிறைஞ்சி
யொன்றுணர்த்துவ துனதெனவுரைத்தன்மே யினனால்

இ-ள். நிறைந்த கருணாமுத்திரமாகிய பரமசிவன் சபாமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்கும் மகாபவபவத்தை என்னுடையவாக்கினுற் சொல்லிமுடியாது இப்படிக்கொலுமண்டபத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்திலீநின்றிருந்த திருமாலானவர் கயிலாசநாதருடைய பாதாவிந்தங்களில் பணிந்தெழுந்து புகழ்ந்து ஒருவிண்ணப்பங்கேட்கவேண்டி யிருக்கிறதென்று சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று. (சுஅ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியா சிரியவிருத்தம்.

ஆண்டமளவற்றனவு மவ்வண்டத்தெல்லையில வனுவுமோங்கச், கொண்டதிரு வருள்கரந்து கோமளவல்லியுபுய் குலவாரின்ற, வெண்டகைய கயிலைவரை யென்றுமினிதுறைகன்று யென்றுகாதச, சண்டமறைடலகோடி யெண்ணரியசிவாகமமுஞ் சாற்றுகிற்கும்,

இ-ள், எண்ணிறந்த பிரமாண்டங்களிலும் அப் பிரமாண்டங் களில் நிறைந்திருக்கும் அனுமுதலியவ்வளிலும் நிறைந்தோங்குங்கருணைகொண்டு கோமளரூபமாகிய பாவதிதேவியும் தேவாரும் நிறைந்தமாத மேன்மைபெற்ற கயிலாசகிரியில் எப்போதும் வாசமாயிருக்கிறீர்களென்றும் அறிவைத்தரும் அநாதவேதங்களு எண்ணிக்கையில்லாத சிவாஷ்டங்களுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்—எ-று.()

பொன்மயமாகியசுடலப் புளிதபரம்பரானன்றிப் புகலொணாத, சின்மயவம்பரமாகித் திகழ்தில்லைப்பலத்துச் சிந்தைக்கெய்தா, நிம்மய

மிக்நானந்த நிருத்தமனவாதமுநீ நீங்கியென்னுந், தன்மையதுதெரி யும்வகையடியேற்குப்பேரருளாத் சாற்றுகென்றான்.

இ-ள். தங்கநிறத்தையொத்த சடாடவியையுடைய பரிசுத்தரா கினிளங்கும் பராபாவஸ்துவாகிய தேவரீர் இங் கெழுந்தருளியிருப்ப துமல்லாமல் வாக்குக்கெட்டா ஞானசொருபமாகிய ஆகாசவுருவாக ப் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தில் திருச்சிற்றம் பலத்தில் நனைத் தற்கரிய நின்சொருப பரிபூரணகலைகளோடும் ஆனந்தத்தாண்டவ மெ ப்போதஞ் செய்துகொணடிருக்கிறேனென்று புகலியின்ற இரகசிபப் பெருநனை அடியேனுக்கு கன்றாப்பெரிய மிதூக்க கருணாரசத்தான் உபதேசிக்கவேண்டிமென்று திருமாலப்ராத்தனைசெய்தார்—எ-று.)

வேதநான்முகன்றிகழும் விரிஞ்சனுதவிபவெழிலான் மிதூத்தவன் ட, காதனாகியதிருமா லுனாசெய்கமொழிகேளா ஞானனந்த, பேரந னாய்ப்பவையாதி விருப்பறிவுதொழிலாயிப் புவனம்பெற்றான், காதனா யகனுள்ள மகிழ்ந்துதிருவாப்மலர்ந்தான் கருணைகூட

இ-ள். நான்குமுதத்தினு நான்குமேகங்கள் விளங்கும் பிரமனை அழகிய உந்திக்கமலத்திற்படைத்தத் தேவர்களுந் கெல்லாந் தலைவ னாகிய மகாவிஷ்ணு மொழிந்த வசனங்களைக்கேட்டிச் சிதானந்தபோ தனாகி பராசத்தி இச்சாசத்தி ஞானசுத்தசொருபமாகி ஐந்துதொழில் களைபுருத்தி உலகங்களைப்பெற்ற பார்வதிதேவியிக்குக் காதலரையகனா கியபரமசிவன்மனங்கனிந்து அருளோடுதிருவுளம்பற்றுகிறார்—எ-று,

கேட்டவுரையிக்குப்ப நார்பொருளுமடைவுபெறக் கேட்டுளோந ம், வேட்டதுவுமில்லாமு முனாத்கதுவுமில்லெவர்க்கும் விளம்பொ ணது, நாட்டமலரளித்தென்பா லன்புதடயார்களிலுன்னினுட்டயாவ ிர், தோட்டலார்குழ்துழாய்முகிலே யாதவினுலதுவினக்குச் சொல்ல லாகும்.

இ-ள். நீ வினவிப்பொருளின் நிலைமையோ அதிக ரகசியம் சரி தை-கிரியை-யோகம-ஞானம் இர நார்பொருள்களின்விளக்க உபதே சத்தைக்கேட்ட ஁னகாதியாகனும் இவ் வுண்மையை விருமடக்கேட் டதில்லை நாமும் ஒருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை மஃதற மொருநா ளுக்குஞ் சொல்லத்தக்கதல்ல ஆயினும் உன்னப்போல் எவர்கள் வெ ண்டாமனாயோடுந் நயனமாகிய செந்தாமனையை அறிந்தவர்கள் ஆ தலாற் சிவபக்தர்களி லுத்தமனுந் துளபமாலையணிந்த நிலமேகமே ளியினே உனக்கு அச்சிதம்பர ரகசியத்தைச் சொல்லத்தகுமென்றுப ரமசிவன் திரு வாய்மலர்ந்தார்—எ-று, (102-

திருசிற்றம்பலச்சருக்கம். ௪௯௭

அறையளவிஷ்ணுவகையா ருயிர்க்கெல்லாமாருபிரா யகண்டமாகித்,
குறைவகலவெங்கண்ணு மெஞ்ஞான் நிறைந்திபல்பாய்க் குலவாரின்
றே' மறைமொழியாகமம்புகன்ற வெல்லையிலாப்பகிராண்ட. வருக்கந்த
ன்னு, ளிறையுமெமையன்றியொரு பொருளுயிலையினுண்மை யிசைக்
குங்காலை,

இ-ள். சொல்லுமிடத்து எண்ணிக்கையில்லாத மூன்றாவத ஜீ
வகோடிகளுக்கெல்லாம் பிராணாதாரமாய் முடிவில்லாத வகேசருபமா
ய் வளர்ச்சிபெற்று எவ்விடத்தும் எப்போதும் பரிபூரணமாய்க்கூடி
அச் சீவராசிகளின் இலட்சணம்பொருந்திக் கலந்து லீலாவிநோதமா
யிருக்கிறோம் வேதாகமங்களில் விளம்பாநின்ற அளவில்லாத சதஸபி
ரமான்ட கூட்டங்களிலும் எள்ளளவேனும் நம்மையன்றி யேவேறவ
ஸ்துவில்லை சொல்லுங்காலையில் இது நிச்சயமாகிய ரகசியப்பொருள்
என்றார்—எ-று. (௫௩)

உலகமெலாம்விளக்கமுற வுலகமெலாம்புகழ்ந்தேத்து முதயபானு,
குலவுபெருங்கிரணங்கள் பரம்பியிகநிறைந்திலங்குங் கொள்கையோ
ல, வலமுறவெங்கணுமாக நிறைந்திருப்பமாயிடுனு மண்டத்தன்னுட்,
சிலபொருளின்மிகவிளங்கிச் சிலபொருளிச்சிந்திலங்கிச் சிறந்துநிற்
போம்.

இ-ள். உலகங்களெல்லாம் பிரகாசமடைய உலகங்களெல்லாம்
வணங்கி வாழ்ந்தித்துதிக்கும் உதபகிரியில் உதயமாகிய சூரியன் ஒளி
பெற்ற ஆயிரங்கிரணங்களை யு மெங்குநிரப்பிப் பரிபூரணமாய்ப் பிரகா
சித்து முறை நமபோல் அசைவற்ற எவ்வெவ் விடங்களிலும் கலந்து
டரிபூரணமாயிருந்தாலும் பிரமாண்டத்தில் சிலவஸதுக்களில் மிகுதி
யும் பிரகாசித்தும் சிலவற்றிற் சிறிதாகப் பிரகாசித்துக்கொண்டு ளிள
ங்கியிருப்போம்—எ-று. (௫௪)

ஆதபன்றங்கடவொங்கு நிறைந்தாலுங்கானத்திலரிதுகாண்டி, கோ
துமுயர்பாதவங்க டன்னில்விளக்கந்திகழு முறைக்குமந்தப், பாதவன்
கடன்னிலுநம் மருப்பணத்திலொளிதழைக்கும் பகராவின்ற, கோதி
மருப்பணந்த லினும் படிசத்திலுருவின்கிக் குலவுஞ்சோதி.

இ-ள். சூரியனுடைய கிரணங்கள் எங்கும் நிறைந்திருந்தாலும்
ஆகாயத்திற் பிரகாசங்காணுவதருமை குற்றமற்ற உயர்ந்த மரங்கள்
நீசர்முதலிய அசரங்களில் பிரகாசமதிகமாயிருக்கும் அம்மரங்களிலு
மதிகமாகக் கண்ணாடியிற் காந்தியுண்டாயிருக்குஞ் சொல்லாநின்ற ரு
ற்றமற்ற கண்ணாடியிலும் படிசக்கல்லில் மிகுதியுங் கிரணம் உருவி
குட்பாப்பித்து பிரகாசிக்கும்—எ-று. (௫௫)

ஒளிநுழைபலத்தனிலும் மருதிகார்த்தத்தன்னி லுவலம்பில்லாத், தெளிவுதிசுழ்குருச்சுடரும் வெம்மைபுமுண்டாகுமலர்ச் செந்தேன்காலு, மளிமருவுதழையலங்கற் கேசவரம்பேருருவு மதுவேபோல, விளிவு மகிழ்விக்கத்துறைபு நெறிபறியில்லவகல விளங்குவாயாள்.

இ-ள். விளக்கமாகிய பழக்கக்கல்லினும் அதிகமாய்ச் சூரியகாந்தக் கல்லில் ஒப்புமைபற்ற தெளிவும் பிரகாசமுஞ் சுநிகின்றகுணமும் வெண்மைபு முண்டாயிருக்கும் மலர்களின் தேனையுண்டி வண்டினங்கள் சப்திக்கின்ற துளவமாலைமணிந்தநெயிரமாலே நம்முடைய தூலதேசமும் அச்சூரியகிரணத்தைப்போலேயாம் இப்போதுசொன்ன உபமானவுபமேயவகளைப்போல் சுருதுக்கங்கள் கடந்து விளங்குவோம் இவ்விதமாய்ப் புத்திசஞ்சலப்படாமல் விவேகத்தினுற்றெரிந்துகொள்ளுண்டு பரமசிவன் அதுக்கிரகஞ்செய்தார்—எ-று. (109)

எங்குநிறைந்திருத்தாலு மெமையொருவரீதென்ன வெண்ணமாட்டா, ரங்கிதவேயியல்பென்று மாயிழனுநிலமாக்க ளன்பாற்செய்த, தங்குவிலங்கத்தி னெமைக்காணலாகுமது தன்னைப்பற்றத், தங்குகெறித்தவர்கண்ட சிவகோசத்தனின்மிகவுஞ் சுடராநிற்போம்.

இ-ள், சகல உலகங்களிலும் சகல ஜீவராசிகளிலும் உள்ளும் புறம்பும் பரிபூரணமாயிருந்தாலும் நம்மை எவர்களும் இப்படிப்பிருக்க ளோன்ற மனதினுஸரியமாட்டார்கள் அவ்வகையிருப்பதே லட்சணமாயிருந்தாலும் பூலோகத்தில் மரசிடர்களாற் செய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தினிடத்தில் விருப்பமாகப் பூசித்தால் நம்மைக் கண்டுகொள்ளலாம் ஆம்மாநிடர்களாற் பிரதிஷ்டைசெய்த சிவலிங்கத்திற்கும் அதிகமாகத் தபோதனர்கள் தேவர்கள் இவர்களாற்செய்த இலங்கத்தில் மிகுதியும் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம்—எ-று. (110)

செறியுநெறித்தவர்கண்ட வருட்சிவகோசத்தனிலுந் திகழ்சயம்புக் குறியினிடமிசெவிளக்கல் கொண்டிருப்பமச்சயம்புக் குறியிற்பார்செய், பொறிமருவுதிருமார்ப புண்டரிகபுரப்பொதுவிற் போதத்தன்னு ஷ்றிவரியபரவினக்க முடனுறைதுமறையுமிதந் கையமின்றால்

இ-ள். நிறைந்த தவப்பேறுபெற்ற முவிவர்களாலுந் தேவர்களாலும் பிரதிஷ்டைசெய்யப்பட்ட சிவலிங்கத்தைவிட ஒவ்வொருகாரணத்தினாலுண்டாகிய சுயம்புலிங்கத்தில் மிகுதியும் பிரகாசிக்கொண்டிருப்போம் அச்சுயம்புலிங்கத்தினு மதிகமாக விராட்புருடனிடையகமலமாகிய சிதம்பரமென்னுந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் அறிவினாலும் அறிவதற் பிரதிஷ்டைய ஞானபிரகாசமாய் எப்போதும் ஆனந்தகூடனஞ் செய்து கொண்டு இருப்போம் சூகூடையால் இயற்குயினைய மார்சிற்றறித்த திருமா

திருச்சிற்றம்பலச்சங்கீதம். - ௭௯௯

வே இவ்வுரைக்குச் சந்தேகமில்லையென்று - பரமசிவன் திருவாய்மலர்தாள்—எ-று. (௫௮)

சொற்பயிலுமொழியுண்மை யுண்மைபருளுருவாகித் துகளொன்றில்லாப், பொற்படருமானந்தப் பொதுவிடத்தின் மிகவிளங்கும் பொலிவுமன்றி, பம்புதமாமானந்த மெமக்குண்டாமாதலின ஸச்சபைக்குச், சிற்பூவானந்ததிசை யெனுமாமெஞ்ஞான்றத் திகழாரிற்கும்.

இ-ள். வேதாகமங்களிற் புகலாரின்ற யாம்சொல்லிய இவ்வாசகம் உண்மை உண்மை ஆகலால் அதுக்கிரகசொருபமாகி ஒருகுற்றமுமில்லாமல் நிறைந்த அழகினையுடைய ஆனந்த சபையினிடத்தில் அகிரகாசமுண்டாகும் வளப்பமு ஸ்லாமல் ஜயம்பொரு்திய சந்தேகமும் எமக்குண்டாகுமாணகயினால் அக்கனகசபைக்கு ஒரு பரமானந்த சபையென்றும்பெயர் அச்சபை எக்காலத்திலு மழிவிஸலாமல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும்—எ-று, (௫௯)

தனதெனதுதவிர்த்தருளே சார்துதையோருளக்கமலத் தன்னினிங்காக், கனகசபைபோலெமக்கு விளக்கமுடனுனந்தத் ததிக்கல்லக, நினதெனவேறோரிடமு மிலையதனுலற்புதத்தோ டிசைந்துகூற, வனவரதமானந்தத் தாண்டவமேபுரித்தந், வ மராரின்றோம்,

இ-ள். தனது எனது என்னும் ஆனவாதி மும்மலங்கீனையும்வென்ற சிவயோகிகளது இதயாரசித்தத்தில் இடைவிடாமற் பொன்னம்பலத்தைப்போல் பிரகாசித்துக்கொண்டிருப்போம் அதிக பிரியத்தை புங்கொடுப்பது இதுபோல வேறேதலமுமில்லை ஆகையினால் அதிசயமும் அவாவுக்கொண்டு எப்போது மாணந்தகூடனம் புரிந்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௬௦)

செங்கதிரிபேரொளிக்குத் திவாகரகார்த்தங்களஞ் சேர்தலின்றிப், பொங்குதலாலுறக்காத்தி பெழுளியுமாறுதவியது போலவுண்மை, கங்குபொதுவானந்த வடிவானதன்மையாற் றன்பாற்றங்கு, மெங்குநிறைபெயக்குமிகு விளக்கமுடனுனந்த மென்றுவல்லும்.

இ-ள். கிஷ்களங்க ரகிதமாயிருக்குஞ் சூரியகாந்தச் சிலையினிடத்தில் செஞ்சுடர்கிரகணமாய் சூரியன் ஒளிபானது தோய்த்தவுடன் காந்திபெருகிப் பிரகாசம் அதிகமாய் வளர்ச்சியைக்கொடுக்கும் தன்மையோல் திருச்சிற்றம்பலஞ் சிதம்பரமந்திர ரகசியப்பொரு ணினினைமையாயிருக்கும் மேன்மைபெற்ற சிதானந்தமய மாகையினால் தன்னிடத்தின்பொருத்தம் கமக்குளங்கும் பரிபூரணமாயிருப்பதிலும் அகிரகாசத்துடன் சூரியமும் வளர்ச்சியுள் கொடுத்தக்கொண்டிருக்கும் அந்தஞ்ஞானசபை—எ-று. (௬௧)

சத்தியமாய்ச்சிவத்துருவாய்ப் பேரொளிபாபருக்ஷவடிவாய்த் தன் னேரின்றி, சித்தமுமாம்பொதுவுண்ணம யின்னுக்கேட்டியேனிகரொ ன்றில்லா, மித்திரகாந்தமுயித்து காந்தமும்வெங்கதிரியங்குவெய்யோ ன்றிற்க, டத்தமநங்கிரணமுறத் தீரேங்குண்டான தன்மைபோல

இ-ள். உண்மையாகிய ஞானசொருபமாய் அறுக்கிரக சத்திய மாகிய பாஞ்சோதிபாகி ஒப்புமையில்லாமலும் அழிவில்லாமலும் நிலைமையாயிருக்குத் திருச்சிற்றம்பலத்தினுடைய மகிமையுற்ற இரக சிபப்பொருளை மனக்கெளியக்கேட்கவேண்டுமாயின் இன்னுஞ்சொ லவற்றோடுகேள் தனக்குத்தானே ஒப்பாகிவிளங்குஞ் சூரியகாந்தச் சிலையில் பருதியின்கிரணம் பற்றியவுடன் அக்கினி வுண்டாகிறது போலவுஞ் சந்திரகாந்தச்சிலையில் சங்கிரணதுகிரணந் தோய்த்தவுடன் தண்ணீருண்டாகின்றதுபோலவும் சச்சிதானந்தமயமாய்த் திருச்சிற்ற ம்பலத்தில் ஈம் நிலைமைகொண் டிருப்பதான் ஆனந்தரச மிகுதியும் பெருகும்—எ-று. (சுட)

அறுசோக்கழிகெடிவடிவாசிரியவிருத்தம்.

மன்றகம்பர மானந்த வடிவமே யந்தமஹத்
தொன்றுநாம்பர மானந்த வுருவமேயதனுலென்று
நின்றருட்பர மானந்த நிருத்தமே புரிதுமெங்குந்
துன்றிகின் றிடினுமங்ஙன் றோற்றதும் விளக்கமோங்க.

இ-ள், திருச்சிற்றம்பலம் ஆனந்தசொருபமேயாம் அவ்வானந்த சபையில் டொருந்திய யாமும்மேலாகிய வானந்தசொருப மாகினோம் ஆகையினால் எப்போதும் ஐந்தொழிலை டடாத்தும் பொருட்டாகக் கி ருபையோடும் நின்று பாமானந்த டடனஞ்செய்துகொண் டிருக்கின்றோ ம் மற்றெங்கும் ஈம் நிறைந்திருந்தாலும் அத்திருச் சிற்றம் பலத்தில் மாத்திரம் அதிக பிரகாசம் ஆனந்தமும்பெருக எழுந்தருளி யிரு ப்போம்—எ-று, (சுட)

எங்கணு மிதுபோலில்லை பெண்ணருங் கிரிகடம்முட்
புங்கவ வானவெள்ளிப் பொருப்பகந் தன்னின்மன்னித்
தங்கும் பிரிவினென்று தமனியப் பொதுவினென்றுந்
துக்கமோ டகண்டமாகியுறைகின்றோஞ் சுருதியோற்ற

இ-ள், எவ்விடத்தும் இத் திருச்சிற் றம்பலத்தைப் போல் சச்சி தானந்தமயமாகிய தலம்வேறில்லை அத்தலத்தின்பெருமை சொல்லு கின்றோம் ஈமதுக்கிரகருபமாவெழுந்தருளி யிருக்கும் மேன்மை பெற்ற கயிலாசகிரியிலும் அங்கமாய்த் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானாகாசருப மாய் நிறைந்த ஆயிரங்கணிகளில் ஒர்கலைபிரித்துஇக்கயிலாசகிரி முதலி

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். உாக

ய வெங்கும்பிஷ்டு)ந்து பொன்னம்பலத்திற் பூரணபாய் வேதாகமங்கள்
துதிக்கத்தக்கதாக எப்போதுமெழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று, (1)

படைத்தலே உாதியாய வைந்தொழிற் பரிசுமென்று
நடத்துவா னினைந்திவ்வெள்ளி நகத்துறை தலினுற்செவ்வி
மடற்றுழைய் மாலைபாய்நீ வாசுவன் முதலியோர்தம்
மிடத்துறு தொழிலுக்கேற்ற தியாவும் கின்றோமென்றும்.

இ-ள். திருட்டி-திதி-சங்காரம் - திதொளப்பவம் அதுர்க்காமாகி
ய இவ்வைந்து தொழில்களையும் எப்போதும் நடத்துப்பொருட்டுச்
சித்தத்துள் நினைத்து இக்கயிலாசத்தில் நாமெழுந்தருளியிருக்கின்ற
தினூல் அழகியதுளவமாலையணிந்த முகுந்தனே நீயும் மற்ற இந்திரா
திதேவர்களும் தத்தம் தொழிலுக்கேற்றபடி நம்மிடத்தில் நினைத்த
வைபாவும் கொடுத்துக்கொண்டிருப்போம் போமென்று பரமசிவன்
திருவுளம்பற்றினார்—எ-று: (சுடு)

மொற்புறு புண்டரீக புரத்திடைப் பரமானந்தத்
தம்புத வெள்ளந்தன்னி னகமநிழ்ந் தினிதிருப்பஞ்
சொற்படர் முத்திவேண்டிஞ் சுராதிபர் சேவைசெய்து
நீற்பொந் நாளுமெம்மை நினைவிட நீங்கிடார்கள்,

இ-ள். அழகிய விராட்புருட னிதயகமலமாகிய சிதம்பரத்திலு
ள்ள சச்சிதானந்தமயமாம் விளங்கும் திருச்சிற்றம்பலத்திற் பரமான
ந்தப் பெருக்கில்மூழ்கி லீலாவிநோதமாகவிரும்போம் வேதாந்த சி
த்தாந்தமுடிவாகிய பரசிவ ஐக்கியம்பெற்றவேண்டிமென்று விருப்பம்
ற தேவர்களுமுதலியவராரும் அம்பலவாசனமூர்த்தியினது பாதாவிந்த
வ்களைப்பணிந்து பணியிடைசெய்தும் திபாணித்தும் நீங்காமலிருப்
பார்கள்—எ-று, (சுசு)

அம்பிகை கலையினென்றவ் வணிக்கயி லைப்பானிம்பச்
செம்பொனம் பலத்துளென்றுந் திருந்துபூ ரணமாய்சிற்ப
தும்பிமா முகத்துமைந்தன் சுடரயிற் கந்தனந்தி
பம்புறு கணங்களன்பர் பகருயிப் பரிசேசிற்பர்

இ-ள், சிவகாமசவுத்தரியினுடைய ஆயிரங்கலைகளில் ஒருகலை இ
வ் வலங்காரம்பெற்ற கயிலாசகிரியிற் பரவதிதேவிரும்பாய் மது பு
க்கத்திலிருக்கப் பொன்னம்பலத்திற் பரிபூரணகலைகளுடன் சிவகாம
சவுத்தரி எம்போதும் எழுந்தருளியிருப்பாள் மது புதல்வர்களாகிய
யானைமுகப்படைத்த விராயகனும் ஒள்ளிய வேலாபுதபாணியாகியசு
ப்பிரமணியனும் கந்திகேஸ்வரர் முதலிய அநந்தகோடி சிவகணங்களு

ம் நம்போலுஞ் சிவகாமசவுந்தரியைப்போலும் பரிபூரணகலைகளுட்
ன் எப்போது மங்கு வாசமாயிருப்பார்கள்—எ-று, (௭௭)

அளவிலாப் பரமானந்த வம்பலந் தன்னிலென்று
முளமகிழ்ந் திச்சையாக வுறைதனிச் சயமேவாசத்
துளவமா முகிலோயின்னுஞ் சுராதிபர் தராதலத்தோர்
வளமுறப்போற்றவெம்மான்மகிழ்ந்துசெய்தலங்களுண்டால்,

இ-ள். ஒப்புவமையில்லாத பரமானந்தசொருபமாகிய ஆனந்தச
ையில் நா மெப்போதும் மனக்களிப்புடன் விருப்பமாக ஆனந்தநட
னஞ் செய்துகொண்டிருப்பது சத்தியம் கீலமேகம்போன்ற திருமே
னியில் வாசனைபொருந்திய துளவமாலையணிந்தவனே இன்னுஞ் சு
ராதிபர்களும் தராதலத்தோராகிய பூலோகவாசிகளும் தோத்திரஞ்
செய்த நன்மையடைவதற்குச் சிவபெருமான் மகிழ்வோடி இலிங்க
வடிவா யெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்கலுண்டு—எ-று, (௭௮)

முழுவது முறைத்தமென்னின் முற்றமோ முற்றதேனுஞ்
செழுநில னிடத்தனந்தந் திகழ்பதி பாதலாலே
விழுமிய பதியவற்றுள் விளம்புதுஞ் சிலவென்றன்பூல்
வழுவையினதன்மெய்போர்த்த வள்ளல்கருள்செய்கின்றான்

இ-ள். சிவதலங்கள்முழுதையுஞ் சொல்லவெண்டுமென்றால் ஸ்ரீ
மியினிடத் தனந்த புண்ணியகேசுத்திரங்களாகையால் நம்மாற்சொல்
விழுமியது அவற்றுள்சிறந்த சில புண்ணியகேசுத்திரங்களினது மகி
மைகளை விருப்பத்தோடுஞ் சொல்லுகிறோமென்று கரியுரிபோர்த்தவ
னாகிய பரமசிவன் கருணையுடன் மகாவிஷ்ணுவுக்குச் சொல்லத்தொ
டங்கினான்—எ-று. (௭௯)

எண்ணிக்கழிநெடிவடி யாசிரியவிருத்தம்

இடருந்நவருக் கிடாற்றிடவும் யிமையோர்முதலோர் தொழுதயந்
திடவுந், தொடரொப்புவனன் களுநன்னெறியே ருழும்படியாம் வாழும்
கிரிபா, வடர்பொய்ப்பிறவிக் கடன்முழுகினர்சென் றுறும்படிவந் தே
றுக்காமெய்க், கடவுட்கிரியென் பனவுட்புகலுந் கடவுட்கிரியிக்கவி
லைக்கிரியே.

இ-ள். துன்பங்களையடைந்து அவதிப்படுகின்றவர்களது துன்ப
ங்களைத்தீர்க்கவும் தேவர்களுந் தபோதனர்களும் பணிந்து கடைத்
தேறவும் அவற்றோடு மெய்வுலகத்தாரும் பத்தியுடன் நன்மார்க்கமாய்
வலஞ்செய்துதொழுவும் சன்னமரண சமுத்திரத்திலுமுந் தி அவதிப்
படுகிறவர்கள் களையேறுவதற்கும் காரணமாகி மகாமேருமுதலிய ம

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௮௩

லைகளெல்லாம் துணங்கிப்போற்றும் தெய்வத்தன்மையையுடையதாய் நாம் எழுந்தருளியிருக்கும் இக்கயிலாசகிரி முகர வைபவத்துடன் விளங்கும்—எ-று, (௭0)

பூதாதிபடைத் தவரீமுதலோர் புகழும்புகழிற் பொலிவெய்தியவக் கேதாரமெனுந் தலனிழ்களிகூர் கேதாரமெனப் பெயர்பெற்றவரும், வேதாகமநா நெறிமாமுனியன் மிகுமன்புடனே தருவத்தனெய், தாதாரமெனக் கருதிப்பணியு மவனுக்கருள்செய்தமர்கின்றனமால்,

இ-ள், பூமிமுதற் பஞ்சபூதங்களைப்படைத்த பிரமதேவனும் நீ முதலிய தேவர்களுந்திசெய்து புகழ்வதினால் மேன்மைபெற்ற அக் கேதாரமென்னுந் தலத்திற் சந்தோஷங்கொண்டு வேதாகமசாத்திரங் களுணர்ந்து கேதாரனென்னும் பெயர்பெற்ற தபோதனன் மிகுந்தப க்தியுடன் வேதவிதிப்படிப் பூசைசெய்து நின்னையன்றி வேறேகதிரில் லையென்று மனோவாக்காதி களொருமித்து நம்மைத் தொழுதமை யா ன் அம்முரிவனுக் கருக்கிரகஞ்செய்து இமயமலைச்சாரலாகிய கேதார தலத்தில் இலிங்கவடிவா பெழுந்தருளியிருக்கின்றோம் —எ-று (௭௧)

தலனென்பிருகத் தவமாமுனிதன்சாபத்தொடர்வால் வதிதேவன னிக், குலகந்தனான பிரப்பிடையுன் குலமைந்தருடன் முடிவெய்தி மிகும், பொலிவென்றியநின் பதமெய்திடமுன்பொற்பாலுதவும், பொ லிவுந்நெறியும், ஸலனும்புகழும் பெருகுஞ்சோம நாதந்க்கமுன் ட ருணன்னகரம்.

இ-ள். உலகமனைத்தும்புகழும் மகிமையையுடைய பிரகுமாமு னிவன் சாபத்தினால் நீ வசுதேவனது அழகியகுலத்தில் பின்னையாகப் பலராமரும் கிருஷ்ணனுமாக வவதரித்து உன்னுடைய சந்ததிகளுட் ன் நீயும்பூசித்து வரங்களைப்பெற்று அக்குலத்தில் இறந்தவுடன் மிக வும் பஞ்சேந்திரியங்களும் சந்தோஷிக்கத்தக்க அழகிய வைகுந்த பதியையே முன்பெறச்செய்து மேன்மையும் முத்திக்குவழியும் நன் மையும் மகிமையுமிருந்தோங்குகின்ற சோமநாதனென்னும் பெயரை ப்படைத்து மேற்சமுத்திரக்களையிற் பிரகாசம் பொருந்திய ஓர் நகர முண்டி—எ-று, (௭௨)

ஆசிர்பயிலும் பூசப்புலனற் றந்தக்மரணப் பந்தங்கெடுவோர், மாச ற்றதையும் பாமுத்தியவன் மாணப்பெறுவோர் பெறுமாறருளப், பா சத்தனைதீர் நேசத்துலகம் பழியாமறைநூல் வழியாலெமைநீ, பூசித்தி டிமெய்க் காசிப்பதியிற் புவனாதிபனென் றமர்கின்றனமால்

இ-ள், குற்றவழியிற்செல்லும் பஞ்சேந்திரியங்களை வென்று ம னம் புத்தி சித்தம்-அகங்காரமென்னும் அந்தக்கரணங்களை உலகநடை

யிற்செலுத்தாமல் சன்னமாணங்களைப் பற்றத்துக் களங்கமற்ற மோட்சம் பெறும்பொருட்டாகக் கங்காநதிக்கு மேற்க்கையில் வருணநதிக்குஞ் சிந்துநதிக்கும் நேரில் ஆனந்தகரண பஞ்சகோசத்திலிறங்குஞ் ஜீவராசிகளினது வலதுசெவியில் மந்திரார்த்தமாகிய பிரணவத்தை நா முபதேசஞ்செய்து நம்முடைய சாரூபபதவியைத் தருகிறோமாதலால் சன்னமாணங்கள் தீர்த்துக்கொள்ளும் விருப்பத்துடன் உலகங்கள் நம்மைப் புகழ்த்தக்கதாக வேதாநமலிதிப்பாடிக்கு நீ, பூசைசெய்து கொண்டிருக்கும் நன்மையாகிய காசிமாநகரில் விஸ்வநாத இலிங்கவடிவாய் எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (௭௩)

மேலேச்சலதிப் பாலத்திடையெம் விண்கோகாபோ லெண்கோகரணத், தேலத்திகழவர் னவராயுளர்வத் தெமைவந்தனைசெய் திடாயமுறையுந், தாலக்கிரியும் பெரிதென்பதுவுந் தனையேவினைவாங்னைசாதிவதும், பாலொத்தமொழிப் பரையாமுரையும் பதியுந்திருத்திப் பருப்பதமே,

இ-ள். மேற்சமுத்திரக்களையில் இந்திரன்வாழும் அமராவதிக்கொப்பென் றன்னம்படியாகிய கோகரணத்தில் இராவணன் பனமுருகிக் காக்களினம்பிடித்திழுக்கப் பசுயினகாதுபோல் நெகிழ்த்தமையால் கோகரணமென்றும் மகாபெலலிங்கமென்றும் பெயருற்ற நம்மைத் தேவர்களெல்லாம்பூசைசெய்ய அக் கோகரணத்தினும் எழுந்தருளியிருக்கின்றோம் மேலும் பூமண்டலத்தாற் மலைகளுக்கெல்லாம்பெரிதாகிய அதை நினைந்தவர்களது மகாபாதகங்களைத்தீர்க்கும் வல்லமையையுடைய பரிசுயிலத்தில் தேவாமிர்தம்போல் வசனிகளும் பரமராமபிஷ்டபுடன் நாமெழுந்தருளியிருக்கும் வளமைபொருந்திய மல்கிசுந்தனமென்னும் பெயருடைய மலை மகா மகிமைபுடன்னினைஞம்—எ-று, (௭௪)

தேனாருவித் தாளத்திரன்சேர் திருவேங்கடமென் றுயரோக்களினின், றாளுநெருக ருபிவாஸைமையென்பால்வழிபட் டென்பூடுருகதா தானுனெனுமா நிகழ்வோர்புகழ்த் தருபொன்முகலிற் களாயிற் பொழிவீற், காணாத்தருதென் கயிலைக்கிரியென் காளத்தியெமக் காள்வொற்பதியே.

இ-ள், தேனருவியாகிய ஆறுகளில் முத்துகள் நிராரினையாய்க் கொழிக்கும் வளப்பமுற்று உயர்ந்த திருவேங்கடமலையின்மீது நீ நின்ற நன்மாக்கமாய்ப் பக்தியும் பரமஞானமும்பெற்று தியானஞ்செய்து மனங்குழைந்து என்புருகித் தொழுதுகொண்டிருக்கத் தானென்னும் ஆணவமகற்றிய வதிபுடா முத்தலிவர்கள். பூசித்துவணங்கிப்

திருச்சிற்றம்பலச்சருககம். ௨௩௩

பொன்முகலிநதியின் கீழ்க்கரையில் தட்சண கயிலாசகிரியின்மேற் புறத்தடிவாரத்தில் கல்விச்சிமாரீழலில் மேற்குமுகமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் நம்மைச் சிலந்தியாணை அரவுபத்தி யுடனேபூசிக்க அலைகளுக்கு முத்தியளித்து ஐந்தலைநாகம் படம்ளித்திருப்பது போல் உருக்கொண்டு காளத்திலிங்கமென்றும் வாயுலிங்கமென்றும் பெயர்பெற்று நாம் வசிக்கத்தகுந்ததாயிருக்கின்றது திருக்காளத்திநகரம்—௭-று.()

காலங்களறிந்து நமைப்பரவித் கடவிட்டாரளோ பெரத்திகிரிப், பாஸன்புடனின் ஞர்வங்கொடுநீ பணியப்படியிற் படர்கோடாமா, மூலந்தனிலெவ் வுலகும்முயிரும் முழுதன்கருவா டொழுதர்ச்சனையா, லேனுந், தவமும் பயனும்பெறயா மிச்சித்துறையுந் கச்சிப்பதியே.

இ-ள், காலமறிந்து தேவர்கள் கூட்டத்துடன் வந்து பணியவும் பூசைசெய்யவும் நமக்குநீர் கீழ்த்திசையிலுள்ள உயர்வாகிய யானைமலையின்மீதில் மேற்றிசைமுகமாக வரதாராஜனென்னும் பெயர்பெற்று நீ, சேவித்துக்கொண்டிருக்கும் காஞ்சிபுரத்தில் நாம் விருப்பத்துடன் பிருதிவிஸித்தமாய்மாமாத தாரீழலில் நம்மையேவண்டியநாமாட்சிதேவியினது தபோமகிமையைவிடேற்றி எழுந்தருளியிருப்போம்—௭-று,

மலையாளுடனே நருவாயுறையும் மகிடாகரனு முயர்தானவருந், தொலையாவரமும் முரமுந்தலையுந் தோளுங்கதலுந் தாளுந்துணிபுட், டிலையாவொழிபக் கலையான்மகித்தந் துடையாப்புனையுந் தொடைவாகைபெறு, மலையாமறைநந் கலைமாதவர்பே ரருணாடருள்காரணசுலமே.

இ-ள், பர்வதாராஜ குமாரியாகிய உண்ணாமலை நமது இடப்பாகத்தில்வாழ வெழுந்தருளியிருப்போம் அவ்வமிகையின் கலையாகிய தூர்க்கையானவள் மகிடாகரன்முதலிய வசரகூட்டங்களையும் அவர்கள் தபோமகிமைகளையும் வலிமைகளையும் காசாணதிகளையும் மாய்த்து ஜெயமடைந்து பிரமதேவன்சந்தோஷிக்க வழகுபெற்றசோணசைலத்தடிவாரமாகிய பவளக்குன்றின்மேல் எழுந்தருளி அவன்வெற்றிமாலையெறவும் ஓர்காலத்தினுமழியாத வேதாகமங்க ளுணர்ந்த சிவமக்தியையும் மிகுந்த தவத்தையுமுடைய கௌதமர்முகலிய தபோதனர்களுக்கு மேன்மையாகிய அதுக்கிரகஞ்செய்யவும் நீயும் பிரமனும் அடிமுடி காண வரிதாய்விளங்கித் தேயுலிங்கமாய் எழுந்தருளி யிருக்கின்றோம், திருவண்ணாமலையில்—௭-று. (எஎ)

உறுகாதலினுலககந்தொழயா முறைகின்றதுவெம்புலநீள்வழியே ம்றுகாநெறிமெய்ச் சிவபோதமிகும் மாசற்றவர்தாடி நசிப்பதுவாந், சிறுகாவுடனே யதுகாந், பாடுவது சிதப்பொழிவா மோதத்தொகைந்

ன். சூறுகாவிமைபோர் மகிழக்கமழுங் கொற்றந்திகழுங் கோவற்ப
தமே,

இ ள். பொருந்திய விருப்பத்துடன் உலகிலுள்ளவர்க ளெல்லா
ஞ் சேவிக்க ஈரம் வாசமாயிருப்போம் அத்தலத்திற் பொல்லாங்கைவி
ளைக்கும் பஞ்சேந்திரிகளின் வழியிற் சித்தத்தைச் "செலுத்தாமல் ந
ன்மைகிய சிவானுபேசமிஞ்ந்த சிவயோகிகள் வாசஞ்செய்ய விரு
ம்புகின்ற தென்றற்காற்றுடன் வண்டிகளுலவுங் குளிரச்சிபொருந்திய
சேலைகளில் மலர்களின் வாசனைமிகுத்துத் தெய்வலோகம் லாரைக்கு
ம் விசுவதால் சகலதேவர்களுஞ் சந்தோஷித்து வசிக்கின்ற வெற்றியி
ளங்குங்கோபருவதத்தில்—எ-று (எஅ)

வழுவித்துவினைப் புகைசாய்தாவும் மாயைக்கலைபா வழியெய்திட
வுந், தழுவுங்கருமா மலமற்றிடவுந் தற்போதமரச் சிற்போதமிஞ்,
தொழுகும்படியும் பெற்றினிக்கிதுபோ லுள்தோவினையென் றுயர்மாம
றையின், முழுதுந்தெரிமா தவாதாமகலா முதுகுன்றமுகம் பதியெ
ன்றுணரோ.

இ-ள். இரவுரவாதி நரகங்களில் வீழ்த்துகின்ற மகாபாககங்க
ளென்னுஞ் சத்துருக்கள் கொலைத்துபோகவும் அஞ்ஞானத்திலழந்
தச்செய்யு மகாமாயைகளீங்கவும் நீங்காச்சனனமரணத்திற் கேதவா
கிய ஆணவாதி மும்மலங்க ளற்றுப்போகவும் உலக வாழ்க்கையிலுஞ்
சிற்றறிவழிந்து சிவஞானம்பொங்கி வழிபவும் மற்றொருதலங்களிலி
ருந்தாலும் பிரணவருபமாப் விளங்கும் இத்தலம்போல் வேறில்லை
என்ற மகிமைபுற்ற வேதங்கள் யாவுமுணர்ந்த தபோதனங்கள் நீங்
காதிருக்கும் விருத்தாசலமானது நமது பட்டணமென்றறிந்துகொ
ள்—எ-று. (எசு)

விந்ஸ்டராணியென் புதழ்விடணனின் மேலன்புடனே பூசித்துணை
யுங், கொன்ஸ்டராகல்போ தினினுவனிழற் குறைவொன்றறியா முறை
கின்றகலன், கன்ஸ்டாதரவா லப்பொற்பதியைக் கடவாதயனின் நியல்
பாலெமைசீ, தன்ஸ்டாமதாயா ஞுடனேபணியுந் தகைமைப்பதியத் த
ந்திப்பொழிலே

இ-ள், தெய்வலோகமும் பூலோகமுத்துதிக்கச் சிவபக்தியிலும்
விஷ்ணுபக்தியிலு மிகுந்த விபிஷணனுக்கு ஸ்ரீராமர் குலதெய்வமா
யிருக்கும் ஸ்ரீரங்கராயகனாகிய உன்னை வரமாக அளிக்கப் பெற்றும்
அவன் மிகுபக்தியுடன் பூசித்து இலங்கைக் கெழுந்தருள் பண்ணிக்
கொண்டு போகின்றபோது வெண்ணுவன் மரத்தடியில் குற்ற மின்றி

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௮௭

வேதவசனப்படி, அப்புலிங்கருபமாய்நாமெழுந்தருளியிருக்கும் ஆண்மையை நீ ஆசையோடு தரிசனஞ்செய்தவுடன் அழகிய வத்தலத்தின் எல்லையைக்கடக்க மனமில்லாமல் நமதுபக்கத்தில் வாய்பாகத்திற் குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்கும் இலங்குமி தேவியுடன் மிகுந்த பக்தியாய்ப்பணிந்தெப்போதும் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருக்குமேன்பாடுடையதலத்திருவானைக்காவல்—எ-று. (௮௦)

கருத்திற்கலனென் றிலர்நின்றிலகும் கதிய்தெனநூல் விதியானனை பூர், துருத்திப்பதியும் பிறவிக்கடலின் றுணையிங்கடலும் புனையென்ற நிலைத், திருத்தித்தொளியித் தளிகூர்முதியோர் சேருந்திருநல் லாரும்பணியோ, ரருத்தித்துபாற்ற வலஞ்சுழிபு மகிழ்வாலுறைந் திகழ்மாநகரம்.

இ-ள். மனோவாக் காதிகளாற் குற்றமின்றிச் சிவாறுபோதமாக மனத்தைச்செலுத்திய அப்பர்சுவாமியின் முதலியதேவான்களிருந்து பிரகாசித்த மோட்சஸ்தலமீடுதென்று வேதாகமங்களிற் சொல்லுந் திரும்பூந்துருத்தியிலுஞ் சனனமாணமாகியபவசாகர த்தினின்றேற மனதை நன்மார்க்கத்திற் செலுத்தி யானந்தத்தையடையும் பெரியோர்கள் வாசமாயிருக்குந் திருநல் லாரிலுங் சேவைசெய்யப் பட்டவர்கள் பிறப்பாகிய சுழலில் வருத்தப்படாமலிருக்கச் சுகத்தைக் கொடுக்கும் திருவலஞ்சுழியிலும் நாம் சந்தோஷமாய் எழுந்தருளியிருப்போம் அவைகள் அழகுறொருந்திய நம்முடைய பட்டணங்கள்—எ-று. (௮௧)

வடந்தாள்முலையாண் மணி மார்க்க வந்தித்தெமையே சிந்தித்ததிருக், குடந்தாபுரிபுங் கடல்குழநிலனிற் குலவுஞ்சிவலோ கமிதென்றருளைத் தொடந்தார்பணியும் புகழ்வுந்திசுழ்வுந் தொலையாவிடைமாமருந்துத்தருமத், திடந்தானிகரா வுதிதண்மிறையு மெப்போது நமக் கியல்பாமிடமே,

இ-ள். முத்துமாலையணிந்த தனகலசங்கையுடைய இலங்குமி தேவியை மார்பிலணித்திருக்கும் மாயவனை நீ எப்போதும் மனமுருகிச் சேவித்துக்கொண்டிருக்கும் ரும்புகோணமும் கடல்குழந்த புலனத்தில் விளங்கியிருக்கும் சிவாறுக்கிரகம்பெற்றவர்கள் கயிலாசமீது வென்று வணங்குமகிமையும் பிரகாசமும்பெருகி அழிவில்லாத திருவிடைமருதாரும் புண்ணியங்களுக்கிடமாகிய தருமபுரமும் தனக்குந்தானே ஒப்புலமையாகிய திருஆடுதிறையும் எப்போதும் நாம்வாசமாயிருக்கும் இடங்கள்—எ-று, (௮௨)

பயிலாவிமைபோர் பணிகம்பதியே பணியிற்றணியப் பாவைத்திலையிற், றுயிலாவுயிரும் புலனத்திராளுஞ் சுருதித்தொகையும் பொரு

தத்தருஞ், சயிலாதிபமான் மயிலாயெமையே தனிவந்தனைசெய் ந
னிகொண்டதுமா, மயிலாலவியும் புபல்போலதிரும் மயிலாடுதுறைத்
திருமாநகரம்.

இ-ள், தேவர்களெல்லாம்வந்து வலஞ்செய்து தொழும்படியாகி
ய நன்மையிருந்த ஓர்கலமுண்டி அகத்தலத்தைத் தரிசனஞ்செய்து வ
ணங்கினவுடன் ஓய்நிலல்லாத சனனமரணமாகிய சாகரத்தினின்றும்
கடையேற்றி மோட்சத்தைக்கொடுக்கும் அன்றியும் சகலஜீவகோடிக
ளையும் சகல லோகங்களின் வளப்பங்களையும் அநந்த வேதங்களையு
ம் அவைகளின் பொருள்களையு முண்டாக்கிய மலையாசன் மகளாகிய
நமதுதேவி மயிலுருவாகி நம்மைநனிபத்தியோடும் பூசித்துத் துதி
த்து ஆனந்தத்தினால் நடிக்குஞ் சத்தங்கள் மேககர்ச்சனைபோல் மு
ழங்குந் கெளரிமபூரமும் நம்வசிக்கும் அழகுபொருத்திய பட்
டணம்—எ-று. (அ௩)

முநகார்தருமா யிரமாமலரான் முன்னாள்வழி பட் னேந்தரவால்,
வருகாளொருநாள் மலர்முன்மறையக் குறையாவகையுன் மனகண்ம
லரா, ஸருளாலெமையாற் சனைசெய்திடயாமடனேயிநமசிழந் துடனே
யுதவுந், திருவார்பெருவிண் ணிழிமானமெனுந் திருவீழியுந் திகழ்
மாநகரம்,

இ-ள். முங்காலத்தில் மதுக்கண்ணிறைத் தொளிராகின்ற ஆயிரம்
வெண்டாமலாமலர்களினால் நம்மைத் தினந்தோறும் பத்தியுடன் பூ
சைசெய்துகொண்டுவருகிறபோது உனது பத்தியைச் சேர்திக்கும்
பொருட்டி அவற்றிலோர்மலரையாம் ஒளித்தவுடன் நீ உள்ளன்பினால்
ஆயிரமருஞ் சரியாக அன்றலரந்த செநதாமலாமலர்போல் விளவரு
ம் கண்ணிப்பெயர்த்து ஆயிரஞ்சிவநாமமும் நிறைவேறும்படி அர்ச்
சித்தவுடன் உனக்குக் கமலக்கண்ணென்னும் பெயரைக்கொடுத்து
வெற்றியையுடைய ஆயிரஞ்சூரியர்களைப்போன்ற சுகரிசமென்னுஞ்
சக்ராயுதத்தைச் சந்தோஷமாவளித்தோம் தெய்வலோகத்துக் கற்ப
கவனமானது பூலோகத்திற் றங்கியதுபோன்ற வளப்பமிருந்தோலை
கங்குழந்த திருவீழியிழைபென்னும் தலமும் நாம்வசிக்கும் அழகிய
பட்டணம்—எ-று. (அ௪)

தள்ளற்கரிதாம் வினைசாடியெழுந் சம்பாதிசடாயு வெனும்பெரு
மைப், புன்னுக்கரசா னவொம்மைபருட் பொற்பூட்டணையா முற்பூச
னை செய், துள்ளக்களிமேல் கொள்ளப்படுவிமே லுண்டாமெவருந் கொ
ண்டாசுதனோய், வெள்ளத்துலையா துமருத்துவனும் மேவும்திபுய்
வேளுந்நகரம்,

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம் டாகு

இ-ன். திராதவல்வினைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளும் பொருட்டிச் சம்பாதி சடாயுவென்றும் பெயரையுடையபட்சிகளுக்கெல்லா மாசா யிருந்த இருவருந் பத்திபுடன் அழகுபொருந்த முற்காலத்தில் நம் மைப்பூசைசெய்து சங்கோலித்து வினைகளொழிந்து வரங்களும்பெ ருருக்களாதலால் பூலோகத்திலிருக்கின்றவர்களும் நம்மைப்பூசித்தவு டன் கடல்போன்ற சன்னமரணமென்றும் விபாதிபாகிய அவர்களது வினையைத்தீர்க்கவேண்டி வயித்தயநாதனு பெழுந்தருளி விளங்கும் பள்ளிபருக்கும் வேறொன்று நடமுடையதலம்—எ-று. (அடு)

மடனான்மலரான் முதலாயிறையோர் வந்தித்திலவ வரமெய்திட நம் மிடனாகவா விடமாயுறையும் மிமையந்தருசி ருமைமங்கையுட ன் மடனானிலமே முதலாமுலகஞ் சாயும்படிவந் தெழுமேரிமதிந், க டனான்மறைசூழ் கலமேலுறையுந் கதிப்பொற்புரிசைக் காழிப்பதியே,

இ-ன். ஆபிரமிதழ்விரிநத வுனது உந்திக்கமலத்திலும்பவித்த பி சம்பதேவ னாதிகடவுளர்கள் நம்மைப் பூசித்துப் பணிந்து நிலைமையாகி யிருக்களைப்பொ நமது வாமபாகத்தில் மலைகளாகிய அம்பிகை ப த்திபுடனிருக்க பூவுலகங்கள் முழுதிப்போம்படி ஏழுசமுத்திரமும் பெருங்குடின்ற பிரளயகாலத்தில் வேதங்களெல்லா மிதநது சூழ்ந்து பெருண்டிருக்குந் தோணிபுரமாகிய கப்பலின்மேல் வசிக்கின்ற பிர ளாமபெற்ற கோபுரபிரகாரங்களோடுங் கூடியது நமது சீர்காழித்த லம்—எ-று. (அசு)

அறுசீர்க்கழிவெழுலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொதியின்மலைத்திருமுனிவன் பொன்னிபடிந் தெமைப்பூசை புரி னான்னனி, விதிமுறையத்தலத்தனுந் நினனைப்போன் மூக்கோடி மிதநன்னான், மதிபுனையுமகத்தியாகா பணிங்கெனச் சரீரயிலு மா னதோற்ற, வதிகயித்தெயதினனதனும் திருக்கோடிக்காவனத்து நக தானம்.

இ-ன். பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்திபமுனிவன் நம்மைப் பூ சைவேண்டிக் காவேரியில் ஸ்ரானஞ்செய்து சிபமத்துடன் தன்னைப் பெருகெனவர்கள் பூசைசெய்ய வல்லவர்களென்று மனத்தில் ஆணவங் கொண்ட அக்கணமே நமது தேவமாகிய சிவலிங்கத்தில் முன்னர் னனைப்போன்ற அயிலுண்டயோர்கள் மூன்றுகோடி அகத்தியர்களவந் தேவதேகமவிதிப்படி பூசைசெய்து பேறபெற்றார்களென்று அவர்க ளோக்கண்ணித்தவுடன் அகத்தியன் ஆச்சரியமடைந்தான் ஆதலா லத் தலத்திற்குத் திருக்கோடிக்காவனமென்று பெயருண்டாயிற்று ஓர்கா லத்திலும் அறிவில்லாத வத்தலமும் நம்முடையதலம்—எ-று, (அள)

விஞ்சைதாலவர்புகழத் திருமுகங்கலக்குடியும் வெய்யதண்ட, வஞ்சனாரடையாத மகிழ்ச்சிதருமாத்தறையு மயங்குமஞ்சு, மஞ்சநூநினரகலா வக்கினேசப்பெயரோ டடர்ந்தியாமோங்குங், கஞ்சநாரும்பணிஸக் சருமுகிலேகம்பதியாக் கருதுவாயே.

இ-ள். வித்தியாதாரமுதலிய புலவர்கள் துதிக்கும்வனப்பமுடைய திருமங்கலக்குடி கொடிய தண்டனைகுட் படுத்தும் இயமனுடைய சயிமினிபுரத்தை அனுசுவொட்டாமற் சந்தோஷத் தோடுஞ் சிவபக்தியைக்கொடுக்கும் திருமாநதறையும் மேகங்கள்தவழுஞ் சோலைகளும் கோபுரங்களும்வயங்கு மேன்மையுற்றப் பஞ்சேந்திரியங்களைபும் வென்ற தபோதனர்கள் எங்காளும் வாசமாயிருந்து ரோவைசெய்ய அக்கினி யீசலிங்கமாய் கா மெழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கஞ்சனாரும் பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கமுடைய நீலமேக மேனிபனே நம் முடைய தலமென்று நினைப்பாய்—எ-று, (அஅ)

முத்திநெற்ப்பயனுதவு முக்குளங்கள்செறிந்தா முயங்குளோலை, வித்தருமக்கொடிகடலிற் செங்கதிரின்கிரணமென விர்பெண்காடிக், தத்ததினைக்கடற்றரள நிலவெறிக்கவழுகெறிக்குஞ் சாய்க்காடென்னு, முத்தமகற்றலமு மிலகிமையமருளுமைபுடனா முறைபுத்தானம்.

இ-ள், மோக்ஷவழியைத் தருஞ்செய்யுண்டாகிய மூன்றுருளங்களும் மேகங்களசஞ்சரிகுஞ் சோலைகளும் சூரியனுதய மாகியது போற் பவளக்கொடிகள்படர்ந்து விளங்கியசமுத்திரமும் பிரகாசிக்கின்ற திருவெண்காடும் கடற்றினா நினைநினாயா பொதுக்குகின்ற முத்துகளின்கார்தியானது வெண்மையாகிய பூரணச் சந்திரோதயம் போல் அலங்காரம்பெற்ற சாயாவனமும் நன்மை மேன்மைபெற்று விளங்கும் இமாசலபுத்திரியாகிய பார்வதிதேவியோடும் நாம் வாசமா யிருக்குத்தலம்—எ-று. (அக)

பொருவரியநெடுஞ்சையப் பொருப்பெழுந்தகடல புணர்ந்த பொன்னியாற்றுணா, மருவுமணலடுத்தகா மணலிவைகணங்குறியே வளங்களோங்குந், திருத்தியினிருபாலு மொருகாலுமகலாத தெய்வத்தானங், கருதிவனேகங்களுள வங்கவற்றுட்சிலவுனக்குக் கழறினோமால்

இ-ள். ஒப்புமைமயில்லாத கீட்சியு முயர்வுமுடைய சையகிரியிற் பிறந்த சமுத்திரராஜனைச்சேர்ந்த காவேரித்தியிலுள்ள மணல்களும், மிக்ககாடளிபிருக்கும் மணல்களும் கூடது இலிங்கசொருபமே அன்றியும் வெண்டியாலாக் களை மென்மேலும்பாடிக்கும் அழகியகதியி னிருக்காகளிலும் கடமில்லாத விடயில்லை ஆதலால் மகிமைபுற்ற என்

திருச்சிற்றம்பலச்சங்கம்.உரையக

ணிபுத்த கலங்களுண்டு அவற்றிற் சிலதலங்களை யுனக கெடுத்துச்
செல்லவேண்டுக—எ-று, (கூ0)

ஆற்றியதினைக ஞானவேனு பிலவேனு மங்கன்வந்து- தேற்றமு
யிரானவெலா நுத்தமிகுமுத்திபெறத் துளங்காதீயும், போற்றமுயா
னாடபுரு மன்றனருளிலகாதி புண்டரீகத், தேற்றதனிபாலயமார் திக
ழாரூர்மறைவனம்மா மிருக்குமெல்லே,

இ-ள், தீராத தினைகளைச் செய்திருந்தாலும் செப்பாம விரும்ந்த
வருஞ் செய்காட்சி அவ்வெல்லையவருது பற்றந்தவுடன் அவர்களின்
தினைகளைப்போகாது நுகாலத மலுமழிவில்லாக மோட்சத்தைக்கொ
டுக்கும துறுக்கு மமேனமைப்பபுடைய பிரமாண்ட உருவமான வ
ராட்புரு-னது அறுபத்தாறாயிரதும் மூலாதாரமலமே நமக்குந்
புவனமயில்லாத கமலாலயமென்றும் திருவாரூரும் வேதாரண்யமென்
னுந் திருமதுபுத்தகமும் நாமிருக்குந்தலங்கள்—எ-று. (கூக)

கத்தமலாட்சனைவருந்த வண்ணைநனைப் புணர்ந்தபெருங் காதலோ
ங்கத், தன்னைதனை கொலைசெய்து தொலைவியபாதங்கக் டாங்குகொ
ந்த, சிதைப்புடன்வருநனைந்த வந்தவன்மா முத்துயினைச் சேரலரு.
மிந்தொழிபடொன்மதிலுந் தென்மலையையமகசினிய தெந்தொ
ன்றும்,

இ-ள். கத்தமுலாவும் (மல்லே-உசோகு - நீலோற்பலம்-மாட்டி,
தாமனாமல) களென்றும் உலகனைகளையுடைய மன்மதனது பாணுக
கினியா மெலிந்து அழியுழிந்து பெற்ற தாயைப்புணர்ந்து அவனயி
த்கொண்ட ரெடியாகதலால் தகப்பனை வதஞ்செய்து அந்நால் பரம
முறத்தி மகாபாதகங்கொடாந்து வேருனைப்பட்டு மனவகலங்கி எத்தல
வகளினுந் தீராமல அவன்வந்தசேர்த்த பாககனைய அத்தனைது தீ
ராத மகாபாதகத்தைத்தீர்த்துச் சிவபதவிகொழித்து அநேக மகமை
களையுடைய அறுபத்துரானு திருவினையாடல்சேரச் செய்த கனகம
தில்களாகுமுது கோபுரங்களைமலமுபெற்ற தென்மதுராபுரி மட்டண
மானது நாம விருப்பமா யெப்போதும் இருக்குந்தலம்—எ-று. (கூஉ)

வினங்கரியதவப்பிருகு முனிபுராபாள்மாலிகளப் மிக்கம்மன்மே
ல், வலந்திகழும் தசரதன்றன மைந்தனிரசவனெனநீ வந்துதேன்றி,
யிலங்கையயாயன்றலைப் புறத்தலாற்பிரமகத்தி யெய்ததெஞ்சன், த
லங்கிலமைக்கண்டாசித்துயர்த்தவிராமீசுவர் காதன்முதூர்

இ-ள். அழிவில்லாத மகா தபோதனனாகிய பிருகுமுனிவனதுசா
பகாரணத்தினால் மேன்மைபொருந்திய பூமண்டலத்தில வெற்றியின்

மிருத்த தசரதமகாராஜனது பிள்ளையாய்ப்பிறந்த நீ இராமனென நான் பெயரையுடையவனாகி இலங்கைக்கரசனாகிய இராவணனென நான் அயுனனது பத்துத்தலைகளையும் துணித்தமையால் பிரமஹத்திநாடா அதனாக்கலாகி நம்மைப் பிரதிஷ்டைசெய்து பூசிக்கவுடன் நான் பிரமஹத்திபைத்தீர்த்த உத்தமமாகிய இராமீசுவரமும் நாம் இருபடமாய் வாசக்கொண்டிருக்கும் பழைமையாகிய ஊர்—எ-று. (௧௩)

என்னருமப்பதியவற்றுட் சதாசிவமேவடிவாகிய யிருப்போமந்தப, புண்டரிகபுரமெனது பேருருவமபுலனமுதற் புகன்யாவும், விண்ணு பரமானந்த வருவமாக்கினிதுறைது மிகுமல்வெல்லை, கண்டதுகண் மணங்க்கா னங்குமிநீருள்ளசிவ கங்கையாமால்.

இ-ள். கணிதமிவெதற்கரிய அத்தலங்களினெல்லாம் அதாசிவ மூர்த்திருபமாய் எழுந்தருளியிருப்போம், அந்த விராட்புருடனிதலக மலமாகிய சிதம்பரதலத்தில் நமது பரிபூரணகலையுடன்னிளங்கிக்கொ ண்டிருப்போம் பூயிமுதல்சராசரங்களாகிய ஜீவகோடிகளெல்லாம் தீ வினைகள்தீர்ந்து பரமானந்தசொருபமாய் அங்கனம் விருப்புற்றிருக் கும் அன்றியும் அவ்வெல்லைக்குட் காணப்படுங் தூசுமணஸ்கந்தாகங் கங்கள் முதலியவெல்லாஞ் சிவலிங்கவடிவமாகும் தண்ணீர் வெள்ளாஞ் சிவலிங்காதீர்த்தமேயாகும்—எ-று, (௧௪)

தடமருவுநலமுறமத் தனித்திலைநகர்நாப்பன் டன்னின்மன்னு ம்,புடவிமுதலோனாந்து மகத்துவமாங்காரமெனப் புகலுமேனோ, மு டைவுதிகழாவாணப் பிரமாணமூலத்துக் கப்பாலுஞ்சென் றுண்டவ டிபடைத்தளவி லெளளிகளரக்களர்ச்சியில மொன்றுண்டன்றே,

இ-ள். விசாலமாகி நன்மைமிருத்திருக்கும் ஒப்புலமையல்லா அச் சிதம்பரதலத்தில் நடுவில் எப்போதும் நிலையாகவிருக்கும் பூ யிமுதற் திருச்சுதூதங்களும் மகத்துவமாங்காரமென்னும் ஏழுவகை ஆவாரணமாகிளங்கும் பிரமாண்டத்தின் அடிக்கப்பாலுமசென்ற மு ண்னுண்டாகி முடிவில்லாப் பிரகாசமிருந்து முளைத்திருக்கும் ஒளியை யுண்டு—எ-று. (௧௫)

அங்கிரியின்வடபாலுங் தென்நாலுங்குடபாலு மாகித்தோற்றமுடைய ய்ந்தகக் கொடிமுடிமுன் றுட்புவிபான் மறைத்தவைகள் விளங்கித் தேவரு, தக்கவடபாற்சிகரநீ தளங்களாயிரம்படைத்த சலசந்தன் னை, பொக்குமதனடிப்பொருட் மொத்திலிங்கவுருவங்கொடி நாமுறை கின்றேமால்.

இ-ள். அம்மலைக்கு வடதிசையிலுந் தென்றிநாட்டிலுந் மேற்றி னையிலுமாகத் தங்கமயமாகிய முன்றுசிகரங்களுண்டு அம்முன்றுசிக

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உாயந்

ரங்கனும் பூமிக்குண்மறைந் திருப்பதினால் பிரகாசத்தோன்றாது அநி
ன் மேன்மைபாங்கிய வடபாற்சிகரம் ஆயிரமிதழ்க்கமலஉருவமாகவிரு
க்கும் அத்தாமனாயி னெப்பொருட்டிப்போல் நாம்சிவலிங்கரூபமாக
எழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (ககூ)

அச்சிகாச்சலசலித ழாயிரநேரிடங்கடொறு மமர்ந்துதோன்று, மெ
ச்சிவலிங்கம்புகலி னீனாளுநும எவளவிச் சின்னோரன்டா, லிச்சை
பெருவருச்சிற்றப்பர்மானிடர்கண் டறிந்தறைஞ்சி யேத்சவெ தா, கிச்ச
யமாநடுவெழு மிக்கசிவக்குறிதனையாம் நீங்கோபென் மம்.

இ-ள். அந்த சிகரமாகிய கமலத்தின் ஆயிரமிதழ்க்கரினும் மறை
ந்திருக்கும் மெய்ம்மையாகிய ஆயிரந் சிவலிங்கங்களுக்கும் அச்சிவ
லிங்கங்களை எண்ணிற்றந்த தேவ, கள் பக்தியுடன் வரங்களைவேண்டித்
ரிசனஞ்செய்து பூசிப்பார்கள் பூர்வாகத்தார்பாண்பதற்கும் பூசித்துவ
ணங்குவதற்கும் அரிதாகியும் மெய்ம்மையாகியுமிருப்பொருட்டில்வசி
க்கும் மேலாகிய சிவலிங்கத்தைவிட்டு நீங்காமல் நாமெப்போதும் எ-
ழுந்தருளியிருப்போம்—எ-று. (ககூ)

அருளுருவக்குறியெவைக்கும் பற்றியோராலினுக்கல் கடுக்கதென்
சார், மருவுமுயிப்பிர பாண்ட மூலத்திற்கெழுந்து மரபினாலே, பொரு
ளினுக்குமூலமாய்க் காரணமாய்விளங்கலாற் புலனங்காக்குர், திருமுது
மார்பகராமம் திருமூலத்தானமெனத் திகழாநிற்கும்,

இ-ள். அதுக்கிரகரூபமாகிய அச்சிவலிங்கம் எல்லா வற்றிற்கும்
பிடிப்பாய் ஓர் ஆலமரத்துக்குத் தென்னைப்பக்கமாகிய அக்கினிமூலை
யிற் பிரமாண்டத்துக்கு மூலமாயிருப்பதினாலும் எப்பொருட்டும் ஆ
தியாகவும் வித்தாகவும் பிரகாசித்துக்கொண் டிருப்பதாலும் திருமூல
த்தானமென்று பெயர்விளங்கியிருக்கும் உலகங்களை இட்டிக்கும்
அதிகாரமுடையவனாகி இலக்குமிதேவியை மார்பிற் றாத்திருக்குங்
சேசவனே அறிந்துகொள்ளென்று சிவபெருமான் அதுக்கிரகஞ் செய்
தார்—எ-று. (ககூ)

தானவர்விஞ்சையர்சித்தர் சாரணர்-பாரிடமலகைதாபதேசர், வான
வர்க்குருவிராக் கதரியக்கர்கிம்புருடர் வானவாசி, யானவர்கின்னார்
கெட்டு நரகத்தாரகைபோகத் தவனியோரு, மேனையமானிடர்பாரும்
பூமிக்குடத்துவால் விலங்கத்தன்னை,

சாரர்-வித்தியாதார்-சித்தர்-சாரணர்-பசாசர்-பூதகணங்
கவர்கள்-கத்தருவர்-யட்சர்-கிம்புருடர்-தெய்வலோக
னார்-கருடர் - நாகலோகத்தார்-கைத்திரபதவி பெ
ருமூலக்குடிலுள்ள ஜீவராசிகள்-மார்தர்கள் யாவரும்அம்மு

ஸஸ்தான மகாலிங்கத்தைப் பூசித்துத் துதித்து வரங்கள் பெறவாள்
கள்—எ-று, (கௌ)

விற்பொலிதென்பாற்சிகரங் கனகசபைபெனுமுண்மை விளம்புந்
கேட்டி, கற்பனைகளிகத்துயர்ந்த தற் பரசைதன்னி யத்தைக் கலைவதை
ங்கள், பொற்புடையகனகவெளி கொப்பென்றுபுகன்றன பொற்புடைய
துவமாறு, வற்புடையபேருருவே யாதலாற்சின்மயமே பையயின்ருள்.

இ-ள். அம்புலந்தன்னலிங்கத்துக்குத் தென்றிரையில இருதி
யும் பிரகாசம்பொருந்திப் சிகரங் கனகசபையென்று மெய்மைபுகச்
சொல்லப்பட்டது அந்ன் இரகசியப்பொருளைச் சொல்லுகிறோம் கே
ளும் மரபசம்பந்தங்களைக்கே ஆதிக்கமுடைய வேதாந்த மகாவாக்கி
யப்பொருளின் சமரச வபிக்கியத்தோட்கலந்த வேதாகமத்தையுடைய
தங்கறும்பிபான் நிருப்பதினால ஞானசபையென்று பெயர் பெற்றது
இதற்குச்சந்தேகமில்லை—எ-று. (கௌ)

அன்னதுகொண்டதுகனக சபையெனவும்மாலுறந்த தமவோயிக்
க, பொன்னிலகுசிகரத்திற் பொலிதலாற்பொற்பொதுவாய்ப் புகன்று
சென்ற, மன்னுதமனிபத்தானம் மனுவெழுதிவாணவர்கள் வருத்தலு
வே, தன்னிகர்பொன்னம்பலமென் றறந்துரைத்தார்தராதலமேற் தங்
குமாக்கள்.

இ-ள். அந்தசொற்கொண்டு பொன்னம்பலமென்றுமமாற்சொ
ல்லப்பட்டது தநுமலோகிப தபோதனாகள் தங்கமயமாகப் பிரகாசி
க்குஞ் சிகரத்தில் ஈமவிளங்குவதினால திருசிற்றம்பல மென்றஞ்
சொல்லுவார்கள் தேவர்களைப்போதும் பொற்றகட்டில் பஞ்சாட்சர
மத்திரமென்னுஞ் சிதம்பராகக்காதை எழுதிப் பூசித்துவணங்கித்
தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு வருவதினல் பூசலாகத்திருக்கு மானி
டர்கள் ஒப்பற்ற கனகசபையென்று சொல்லுவார்கள்—எ-று. (கௌ)

ஆராதனாதபர சித்தானந்தத்தருவ மாமக்குப, பேரானந்தநா
ரா ண்னந்தசபையெனப்பேர் பெற்றநியார்க்குத், தோராதற்சின்மயபுர
ங் விளங்கலாற்றிருச்சிற்றம் பலமென்றுள்ள, தோராழிநெடுமையேய
கனுண்மை விரித்தெளிதி னுரைக்கற்பாற்றோ.

இ-ள், எக்காலத்தினு மழிவில்லாத நாதபாசித்தானம் மாமக்
மக்கு மிகுதியுஞ் சந்தோஷத்தையுண்டாக்குவதினால மாமக்
பென்றும் பெயர்பெற்றது எவர்களுக்கும் கண்ணிடைக்காது
பெயலினும் ஞானமயமாய்ப் பிரகாசிப்பதினாலும்
பலமென்றுபெயர்பெற்றுவிளங்கும் ஆதலால் சுதரிசனமென்று

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம்.உரையரு

காத்தையுடைய மாதவனை அதனுண்மையை எளிதாய்விரித்துச்சொல்லமுடியாது—எ-று, (௧௦௨)

மற்றுமுளதல்களினங் கலைதங்கவெமக்குடைய வடிவந்தில்லை, நம் மனத்தினிதினுறைத் தெஞ்ஞான்றுமிகவிளக்கண்ணுநிற்போஞ், சொற்றிடுமங்கவற்றிந்த விளக்கமில்லையாட்புருடத் தொல்லோனுள்ளப், பெற்றளவாரீசமீ தாதலாய்வாவயினும் பொலிவுண்டாகும்,

இ-ள். மற்றும் பூலோகத்திலுள்ள தல்களில் நமது கலைதங்கியிருக்க லாம்பரிபூரணகலையுடன் பகாபுபங்கோன்றி உண்மையிருந்த சிதம்பரதலத்தில மகிழ்வுடன் எப்போதும் பிரகாசம்பொருத்தியிருப்போம் அன்றியும் வேதங்களிற் றதிக்கத்தக்க இக்கயிலாசத்திலும் அப்பிரகாசம் நமக்கில்லை அதேனென்றால் பிரமாண்டரூபமரீகிய விராட்புருடனுடைய தங்கிறமரீகிய இதயகமலமாதலால் எத்தலங்க கனிநும் இச்சிதம்பரதலம் நமக்குப்பிரகாசத்தையும் நனிமகிழ்வையு முண்டாக்கும்—எ-று, (௧௦௩)

உரைக்குமதுவிச்சயம்புண்டரீகபுரமுமது னாடேயிந்தத், தரைக் குண்மறைநதிலகுசுடற் பொற்சிகரப்பெய்கிரியுஞ் சாற்றுகின்ற, வரைக்கரியபகிரண்ட ரண்டங்களிற்றுதிபெற மருவுநாளும், விரைக்கமல மலர்மருவு திருமாரபவழியாமல் விளங்குமன்றே.

இ-ள், சொல்லுகின்ற வந்த உண்மையாகிய புண்டரீகபுரமென்னுஞ் சிதம்பரதலமும் அதனடுவிற் பூயிக்குள்மறைந்து பிரகாசிக்கும் பொன்னம்பலமென்னும் மூன்றுசிகரங்கலையுடைய பொன்மலையு ம் சொல்லுவதற்கரிய அண்டபகிரண் டங்களும் அழியும்புழிமகாபிர னையகாலங்கள் வந்தபோதும் வாசனைபொருந்திய செந்தூரமாமல ரிவிரூக்கும் இலக்குமிதேவியை மார்பிலணிந்த மாயவனை அழிவில்லாமல் நிலைமையாகவிருந்துவிளங்கும்—எ-று. (௧௦௪)

செப்பரியமம்முருவப்பொற்பநிரம்மருளுருவஞ் சிதைபாதென்று, மப்பதியுமப்பதிசேர் பரமானந்தக்கூவற் கடுத்தமேல்பா, சொப்பரிய சிவகங்கைத் தென்பாளின்றன்பாலிவ் வுமைகண்டேத்தெம். மெய்ப் பரமானந்தநட மங்கொருகாற்கண்டவனே வீடுசேர்வார்.

இ-ள். வேதாகமங்களிலுஞ் சொல்லுதற்கரிதாகிய மகிமையை புண்டரீகைகளைப் நமது திருவுருவம் சிதம்பரதலமானது அதுக்கி ரக்கத்தியருவம் துதலால் இவ்விரண்டும் எப்போதும் அழியில்லாமலிருக்கும் பரமரீகிந்த கூபதீர்த்தத்திற்கு மேற்பாலாகவும் ஒப்பற் றொளிருஞ் சிவகங்கைதீர்த்தத்திற்குத் தென்பாலாகவுந் திருச்சிற்றம்ப

உாயகா சிம்தபாபுராணம்.

பலத்தில் இப் பார்வதிதேவி சிவகாமசுவர்தரி ரூபமாய் அன்புடன் கண்டிதுதித்த மகிழ்வெய்தும் மெய்மையாகிய ஈமது பரமானந்த நாட்டியத்தை அங்ஙன மொருதரங்கண்டு தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மோக்ஷமென்னுமுத்தவீட்டைப்பெறுவார்கள்—எ-று. (400)

குடநிசையிற்கொடுமுடிப்பா லெமைக்கருதிக்கந்திருவர் குலவும் வானே, ரடன்முனிவாரசித்தர்முத லிருப்பொனமருள்செய்தானருளா லண்டந், தொடர்புடையசராசரமாய்த் தொல்லுபிராய்ப்பல்லுயிர்க்கு ந் துணைபாய்நாதம் படம்முறையாய்மறைமுடிவாய் முடியாதபாபா மாம் பரமானந்தன்.

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலத்துக்கு மேற்றிசையிலிருக்கும் சிகரத் திற்கந்திருவர் பிரகாசம்பொருந்திய தேவகூட்டங்கள் காமாதி அந் தரங்க சத்தருக்களைவென்ற முனிவர்கள் சித்தர்கள்முதலிய தெய்வ த்தன்மை பெற்றவர்களெல்லாம் வரசமாயிருந்து திருச்சிற்றம்பலத் தில் நாம் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய் துகொண்டு எப்போது மிருப்பார்களென்று கருணாசவிநோதத்தினுற் பிரமாண்டங்களிலுள்ள தாபரசங்கமங்களுமாய் அவைகளின் சிவரூ பமாய் பிராணகோடிகளுக்குத் துணையாய்ச் சத்திருபமாகிய வேதங்க ளாய் வேதமுடிவாயும் ஒருகாலத்திலு மழிவில்லாத பராபரவஸ்தவா ய் விளங்கும் பாமானந்தன் திருமாலுக்குபதேசஞ்செய்தார்—எ-று,

ஆதிமறைத்திருவாக்கா லருள்செய்தவுரைகளா வன்புமிக்கோள், மாதவனுமிறைவபரம் பரவமஸபகவமிகவயங்கும்வெள்ளிப், பூதகா தாமொழித்த புனிதசித்தம்பரவென்று போற்றிசெய்ய, பாதமலர்த்து ணைபலகூற்ற பணிந்தெழுந்துகேசமுடன் பகருகின்றான்.

இ-ள், ஆதிபாகிய வேதகமங்களைமொழித்த திருவாக்கினால் உ மதேசித்த வுரையைக்கேட்டி மாதவன் பக்தியிருந்து கர்க்கனை பரம் பரனை அமலனை பகவனை பிரகாசம்பொருந்திப் வெள்ளி மலையிலிரு க்கும் லோகநாயகனை காமனை யெரித்த கண்ணனை புரிதனை சிதம்பர னை என்று அலோகதோத்திரங்கள்செய்து பரமசிவத்தினது பாதாவி ந்தங்களில் பலதாரத்தெண்டனிட்டெழுந்து ஆசையுடன் விண்ணப் பஞ்செய்கிறார்—எ-று.

நின்னுடையகருணையினு னினக்குரியபதிதோறு நின் ன்னிஹயுந்தனனிர்தப் புண்டரிகபூத்திடைநான் நன்முடிப் பொன்னவையினின்றி மானந்தத்தாண்டவம்யான் முன்னிமகிழ்ந்திறைஞ்நிபுகறத் திடுமாறென்சிந்தைமா முயங்கு ன்றே,

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்.உாயள

இ-ள். தேவரீருடைய அதுக்கிரகத்தினால் தாங்க னெழுந்தருளியிருக்கத் தலங்கள்தோறும் நான் உம்மை பக்தியுடன் பூசைசெய்து நிலைமையாகியிருந்தேன் இந்தப் புண்டரீகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்திலே வேதங்கள் சூழத்தக்கதாய்ப் பொன்னம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும் ஆனந்தத்தாண்டவத்தை நான் கண்களினுற்றரிசனஞ் செய்துபணி தேத்திமுகிழ்வெய்தி எப்போது மிருக்கவேண்டுமென்று என்மனதில் ஆசையிருந்துலவுகின்றது—எ-று (க௦அ)

வானவராயகவினது திருவுள்ளத் தருளிலான மனிதர்வானோ, நேயையாவருமந்தத் தலமிதையந்தன்னாலு மெண்ணமாட்டார், பாணனது திருவருளுக் குரியேனின் கருணையினுலெய்தற்கெய்தா, ஞானமணியம்பலத்தி னுடகங்கண்டிமைஞ்செநறி நல்காயென்றான்

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாம் நாயகனே தேவரீருடைய திருவுளத் ததுக்கிரகம் பெறுமற்போயினால் மாரிடர்கள் தேவர்கள் மற்றள வெவர்களும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தை மனதினுலேயும் நினைக்கமாட்டார்கள் ஆகையினால் அடியேன் தேவரீரது பாதாரவிந்தங்களுக்கு உரித்தாகிய பக்தனென்று திருவுளத்தில் அருள்சூர்து யாவர்க்குமரிய சின்மயமாய் நவரத்தினங்களினு லலங்காரம்பெற்ற பொன்னம்பலத்தில் ஆனந்தாந்நெய்யும் விஹோதத்தை அடியேன் தாமரைக்கண்ணென்னும் பெயர்ப்படைத்ததற்குப் பயனடையத்தக்கதாகக் கண்டு தரிசனஞ்செய்து பூசிக்கும் நன்மாரக்கத்தை அருள்செய்யவேண்டுமென்று மாதவன் பிரார்த்தனைசெய்தான்—எ-று, (க௦க)

ஆபவாகைட்டருளி நெடுமாலேநமக்குரிய வன்மர்மனமை, நேயமுடனினேந்தரிய நாமமுடனங்கதையே நிகழ்த்திக்கேட்டு, ஞாயைவினைப்பகைதாறி யானந்தக்கடன்முழகி வாழாநின்ற, தூயவறிவுடனிருப்ப ஞஞ்ஞான்றுமாசையிடைத் தொடர்புகொள்ளார்.

இ-ள். இவ்வகையாய் மாதவன் வரங்கேட்டதற்குக் கருணைகொண்டு மாயவனே நமக்கு விருப்பமாகிய பக்தர்கள் நம்மை அந்தரங்கங்கதியுடன் தியானஞ்செய்து சிவநாமங்களையும் மகிமைகளையும் பெரியோர்களாற்சொல்லக்கேட்டு மாயாசம்பந்தமான சத்துருக்களைத்தொலைத்து ஆனந்தக்கடலுண்முழகி வாழ்த்து பரிசுத்தஞானத்துடனேளப்போதுமிருப்பார்கள் மாயாசம்பந்தமென்னும் பாசக்கடலுட்சேரர்கள்—எ-று, (க௦௦)

உரியமெக்கவர்தம்மி லுயர்த்தேகனொத்தோர்வே றுணைக்கவுண்டோ, வரியதிதுவெனவவருக் கெஞ்ஞாயும்பாதுமிலை யளவிலாத, உஅ

உரையு சிதம்பரபுராணம்

விரிவுமுப்புவனத்து மில்லாதபொருளேனும் விரும்புவாரேம், பெரிதுமகிழ்ந்தருளுவதே யெம்முடையநன்னியமம் பேசுங்காலே

இ-ள். நமக்கு விருப்பமாகிய வத்தலவாசிகளிலும் உயர்வானவர்களும் சமமானவர்களும் வேறே சொல்லுவதற்கில்லை அவர்களுக்கெப்போதும் கிடைப்பதற்கரிதாகிய பொருள்களொன்றுமில்லை அளவுக்கெட்டாத விரிவாகிய மூன்றுபுவனங்களிலும் இல்லாதகாரியங்களை யவர்கள் இச்சித்தாலும் அக்காரியத்தை மிகச்சந்தோஷத்துடனே உண்டாக்கிக்கொடுப்பதே எமக்குரிய நன்னிதியென்றுசொல்லப்படுமெ—எ-று. (ககக)

புரந்தாளுமெமக்குரிய வன்பருக்குளுத்தமனீ டோற்றிற்கேட்ட, வரந்தாழ்வொன் றறத்தத்தோ மாதவர்வானவர்முதலோர் மயக்குமாயை, புரந்தாழ்வக்கிரியிற் பச்சிமப்பொற் சிகரத்தி லுறைகின்றார்கள, பரந்தாமவங்கவர்தம் முடனிறைஞ்சிமன்றினடம் பார்த்துவாழ்வாய்,

இ-ள். நாம் தடுத்தாட்கொண்டு இரட்சிக்க விருப்பமுற்ற பத்தர்களுக்குள் மேன்மையாகிய நீவணங்கி வாழ்த்திக்கேட்டவரத்தை ஒருகுறைவுமின்றிக் கொடுத்தோம் ஆதலான் மகாதபோதனர்களையும் தேவர்களையும் மற்ற யாவர்களையுமயங்கச்செய்யு மகாமாயையின் வலிமைகுறைய அத் தங்கமலைக்கு மேற்றிசையிலிருக்கும் கனகமயக்கொடுமுடியில் முகிலர்களுந் தேவர்களும் ஞானசொருபம் படைத்திருக்கின்றார்கள் பரந்தாமனே நீ அங்கு அவர்களுடனேகூடித் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனஞ் செய்துகொண்டு வாழ்வாயென்று பரமசிவனதுக்கிரகித்தார்—எ-று, (ககஉ)

வடிவுவடிவிறுதிபிலா வின்பவருவாயுலக வாழ்க்கையென்றோ, நெடியநமதுன்மைதனை நினைந்துநினைந்தனவரத நிதையானந்தப், படிவமணியம்பலத்துட் பரமானந்தப்பாவை படிந்துமூழ்கி, வடிமுடிவுகாணாத வானந்தத்தாண்டவரின் ரூபாரின்றோம்,

இ-ள், மாயாசம்பந்தமான தேகமாகி முடிவில்லாத பிரபஞ்சவாழ்க்கையுட் புருவதென்கொல் அஃதுணராமல் பெரிதாகிய நமதுன்மையென்னும் இரகசியப்பொருளை இடைவிடாமற் நியானஞ்செய்துகொண்டிருக்க எப்போதும் பரிபூரணானந்தம்பமே திருவுருக்கொண்ட இரத்தினத்தினொளிபோன்ற ஞானசபையிலே பரமானந்தக்கடலுள்ளதோய்த்த ஆதியந்தங்காண வரிதாகிய பரமானந்தநடன மெப்போதும் செய்துகொண்டிருக்கின்றோம்—எ-று. (ககஉ)

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம்.உாயக

எல்லையிலானந்தநட மின்புறக்கண்மருகியினி திருத்தியந்தத், தில்
லைகரிடத்துறைவோர் மனஞலக்கவினை உயரோய்த, எல்லன்மி
கவருமச்ச மன்னவராலிகலக மரிகள்கோழல், வல்லபுரியாதிபல வ
ருபவங்கண்மருகினுநீ மாற்றுவாபாஸ்.

இ-ள். முழுவில்லாத வானந்தநடனத்தை மகிழ்வோடுதரிசனஞ்
செய்து மனமுருகி எப்போதுஞ் சிதம்பரத்தில் சுகமா யிருந்துகொ
ண்டு அத் தலவாசிகளின் மனக்கவலையையும் பொல்லாங்காகிய பாவ
வினைகளையும் தீராதவியாதிகளையும் மிகு துன்பங்களுக்கிடமாய்வரும்
பஞ்சகாலங்களையும் அரசர்களால்வருந் கலகங்களையுஞ் சத்துருக்கள்
பயங்களையும் கொடிய சிங்கம் புலி காடிமுதலிய மிருகங்களால்வரும்
பயங்களையும்கண்டித்து அன்னவரை இரட்சித்துவருவாய்—எ-று (1)
கண்டிகைநீறணிந்துமே தியல்பாடியெம்மையே கருதியேற்ற, தொ

வ்வுபுரிதொண்டருக்கோ ரிடைபூ மண்டானாலுந் துயரேயவ்' கொ
ண்டதனைபொழித்தத்தத் தலம்புரக்குமியல்புனக்குக் கொடுத்தோமெ
ன்ற, னண்டமெலாமுன்னுளி னன்னவனேபுரந்தளிக்க வருளுமண்
னல்.

இ-ள், விபூதி உருத்திராக்க மணிந்து உம்முடைய மகிமைபைத்
தோத்திரங்கள்செய்து நம்மை மனதில் தியானித்துப்புகழும்அநுமை
த்திறமுண்டாகிய சிவபக்தர்களுக்குள் ஒரு இடர்கள்வந்தால் மிகுதி
யும் விருப்பத்துடன் அவர்கள் துன்பத்தைத்தீர்த்து அத்தலத்தை இ
ரட்சிக்கச்சொல்லிக் கட்டளையிட்டார் அண்டரண்டங்களையெல்லாமு
ந்நாளிழையுதத்தளித்த கிருபாசீதியாகிய சிவபெருமான்—எ-று, (1)

கலிவிருத்தம்,

அளவைக் கரியா னுள்ளசெய் திடமால்
வளரம் பொரும வலம்வந் துளமேன்
முளரிப் பதம்வைத் தெதிர்பன் முறைவெம்
பளகற் றிமோறு பணிந்துதொழா

இ-ள். வேதாகமசாத்திரங்களினாலு மளவிடப்பட்டாத பரமசிவ
ன்னைக்கு அதிகாரங்கொடுத்தவுடனே மாதவன் மிகுதியுமானந்தித்
தெதிரின்று அனேகதோத்திரமும் பக்தியும்பெருக உயர்வாகிய கயி
லாசகிரியை மூன்றுதரம் பிரதட்சணஞ்செய்து பரமசிவனது பாதா
வித்தங்களைத் தன் னிதயகமலத்திலிருத்தி யெதிரின்று சந்தேஷத்
துடன் அனந்ததேண்டனிடீடு வணங்கினான்—எ-று, (ககக)

விழியிற் பொழிதீர் வியன்மார் டகலம்
வழியப் புளகம் மருவச் செயலு

மழியக் களிவங் தடையத் தளர்நா
மொழிபெற் றருளகூர் மொழியான் மெழிவான்.

இ-ள். கண்களிலே ஆனந்தாசம்பெருகி விசாலம் பொருந்திய
மார்பிடமாய்வழிந்தோட மயிர்க்குச்செறிந்து நடைகந்தமொறிச் சந்
தோஷமிகுதியினால் நாவகுமுறிக்கொண்டு மாதவன் பத்தியோடுமொ
ருவசனஞ் சொல்லத்தொடங்கினான்—எ-று. (௧௧௭)

முன்னே புவனம் முழுதும் புரவென்
முன்னே ரருளா லுசைசெய் துலகிற்
முன்னே நவைசூழ் தலனுங் குலவும்
பொன்னே ரனையாய் புரவென் முனையால்.

இ-ள், முந்நாளில் உலகங்களையெல்லா மிரட்சிக்க அதிகாரங்க
ளைக்கொடுத்த தேவரீர்என்னிடத்தில் மிகுதியுங்கிருப்பவைத்துபு
வனத்தின்கண் தனக்குத்தானே ஒப்புபவமையான ஞானசபையைச்சூழ்
ந்திருக்குஞ் சிதம்பரபுரத்தையும் இரட்சிக்கச்சொல்லி ப்ரகாசம்பொ
ருத்திய தங்கரிமம்போன்ற திருமேனியி னழகிளையுடைய தேவரீர்
மேன்மையான வதிகாரத்தை யருட்செய்திவென்று முருத்தன் ஆனந்
தமுற்றான்—எ-று: (௧௧௮)

மலையஞ் சிகரங் தொளிர்மன் றிடையுன்
னிலபங் தணிகண் டடிநின் றனனித்
தலமெண் ணருமத் தலனங்க தெலா
மலவொன் றறவெற் கருள்செய் தனையால்,

இ-ள், சிதம்பரத்தின் கடுமியில் மறைந்திருக்கும் தங்கமலையி
ன் சிகரங்களும் அதனெவிற் ப்ரகாசிக்கும் ஞானசபையில் தேவரீர்
ஞானனந்த நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை அடியேன் தரிசனஞ்
செய்யும்விதமும் தாங்க ளொவ்வொருகாரணங்களினால் ஒவ்வொருப
க்தர்களுக்கும் சேவைதந்த அநேகதலங்களின்மகிமாதியங்களையுஞ்
சந்தேகந்தீர அடியேனுக்குத் திருவுளம்பற்றினீர்வென்று தீலமேனிய
ன் விண்ணப்பஞ்செய்தான்—எ-று, (௧௧௯)

உள்போல வெணக் குடையர் ரெவரோ
வென்போல வுனக் கினியா ரெவரோ
துன்போட விளங்கிய தொண்டரு ணின்
னன்றோ கையொடென் னிலடைத்தவர் யார்.

இ-ள், வின்னப்போல வெணக்கு வேறே நாயக னுண்டோ என்
னப்போலுந் தேவரீருக்கு விருப்பமான பக்தனுண்டோ துயரைப்

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௨௧

போக்கி விளங்கச்செய்த நின்னடியவர்க்குள் அன்பும் ஆனந்தமுள்ள
ன்போல் தேவரீரதுக்கிரசம்பெற்றவர்கள் வேழதயில்லைமென்று அச்சு
தன ஆச்சரியமடைந்தான்—எ-று, (௧௨௦)

என்ன வுரையா விருளாய் வெளியா
முன்னாய் கடுவாய் முடிவா யடியா
ருன்ன வுணாவா முடையா னியலமா
நன்ன மகவீற் றகயத் தன்னால்

இ-ள். இவ்விதமாய் அடியேன் காணினும்சொல்லும் வசனமாய்
இருளாய் வெளியாய் ஆதியாய் கடுவாய் அனந்தமாய்சிவபேரகிகளின
து வினைவினாவறியத்தக்க ஞானமயமாய் காத்தனாகிய தேவரீ ருடைய
அதுக்கிரசத்தினால் தம்முடைய மகிமைபைத்துதிக்க விரும்பினனெ
ன்று காராயணம் மகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (௧௨௧)

வேதா திபர்தத் தேவே சரண
மூவா மலையான் முதல்வா சரண
மேவா தவர்பான் மேவாய் சரணம்
பூவா ளியமும் புனிதா சரணம்.

இ ள். தேவாதிதேவர்களுக்கெல்லாக் தேவனேசரணம் திரீழர்
த்திவ்வருபமாயும் பர்வதராஜகுமாரியாகிய சிவநாமசவுந்தரியின் கா
யகனே சரணம் அன்பிலலாதவர்களிடத் தனுக்காதவனே சரணம்மன்
மதனே நெற்றிக்கண்ணாலெளித்த விமலனேசரணஞ்சரணம்—எ-று. ()

கருவே யுலகின் கண்ணே சரண
மருவே யுருவே யறிவா ரறிவின்
மருவே சடைமேன் மதியா யிமையோர்
திருவே மறையின் மெளிலே சரணம்.

இ-ள். உலகங்கள் தோன்றும் இடமாகியவனே சரணம் அவ்வுல
கங்களுக்கு கேத்திர மானவனே சரணம் திட்களமானவனே சரணம்
சுகளரூபனே சரணம் பக்தியுடனேதியானிக்குஞ் சிவயோகிகள்கினை
வினிமைந்தவனே சரணம் சடாமகுடத்திற் சந்திரனை யணிந்தவனே
சரணம் தேவர்கள் செவ்வனே சரணம் அழகிய வேதத்தின்மெளிலே
சரணம் சரணம்—எ-று. (௧௨௨)

எந்தாய் புரமூன் மெரிசெய் தருளத்
தந்தாய் சரணத் தலைவா சரண
கந்தா பரமா னந்தாசரணஞ்
சிந்தா மணியே சிவனே சரணம்.

இ-ள், என் தந்தையே முன்னர் திரிபுரங்களை எரித்து எம்மை இரட்சித்தவனே சரணம் என்க னாய்கனே சரணம் ஒருகாலத்தினு மழிசில்லாத ஆனந்தமயனே சரணம் அடியார்கள் வேண்டிய வரங்களைக்கொடுக்கும் தெய்வமணியே சரணம் பாரசிவனே சரணஞ் சரணம்—எ-று, (கஉச)

அத்தா வனைவர்க் குமகிழ் தநுள்குர்
சித்தா சரணஞ் சிவசம் புவெனு
முத்தா சரணம் முதல்வா சரணம்
வித்தாய் வினாவாய் விரிவாய் சரணம்.

இ-ள், அத்தனே சகலமானவர்களுக்குஞ் சந்தோஷித்து அதுக்கிரகஞ்செய்யு மனதையுடையவனே சரணம் சிவசம்பு வென்னும் பெயரையுடைய முத்திக்குராய்கனே சரணம் ஆதிகாரணனே சரணம் விதைபாயும் அவ்விதைபின் பலனாயும் உலகத்தில் நிறைந்தவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று (கஉரு)

புதலம் றுணர்பொம் பொதுவென் றுணர்சீழ்
ககனத் துறைமா ககனச் சு-ரா
மிகலம் றநடத திறைவா சரண
நிகரம் றிலகு நிமலா சரணம்.

இ-ள், வாக்குக்கெட்டாது சிவயோகத்தினு லறியத் தக்கவாகிய பொன்னம்பலமென்னுஞ் ஞானாகாசத்தின் மகாதகராகாச பரஞ்சே தியாய் வினங்கி மாறுபாடில்லாத ஞானன்த நடனஞ்செய்யும் கர்த்தனே சரணம் ஒப்புமை யில்லாமற் பிரகாசிக்கும்விமலனேசரணஞ் சரணம்—எ-று. (கஉசு)

ஆரூர் சடையா யமலா சரண
மீரூப் முதலா யெளிதா யரிதாய்
வேரூ யுடனாய் விரிவாய் சரணங்
தேரூ வுணர்வார் செயலே சரணம்.

இ-ள், கங்கையையணிந்த வேணியையுடைய நிற்பலனே சரணம் அத்தமாய் ஆதியாய் எளிகாய் அருமைபாய் வேற்றமையாகிக் கூடியிருந்ததாய் நிறைந்தவனே சரணம் தெளிந்த வுள்ளமுடையவர்கள் நிமிற் பொருந்துஞ் செயலையுடையவனே சரணஞ்சரணம்—எ-று. (கஉசு)

ஞாவா பழையாய் குழகா சரணம்.
நாவா தியந்தம் படிதே சரண

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். உஉங்

மரா பரண வாயே நேயுதீ
புரவா வடியென் றனைமுன் புகழா,

இ-ள். குருவே புராண குழகர் சரணம் புறச்சமயவாதியர்களுக் கு ஒளிப்பானவனே சரணம் நாகாபரணனே அடிமையான் வெண் னையும் கீ இரட்சியு ம் இரட்சியுமென்று சங்கிதானத்தினின்று காராய னைன தோத்திரங்கள் செய்தான்—எ-று, (உஉஅ)

என்றின்ன பன்னி யிறைஞ்சுதலுங்
துன்றுஞ்சுடர் மன்றறு தூயநடஞ்
சென்றன்பொடு காணுதி சேர்தியைன
வன்றன்புறு மாறருள செய்தனனால்,

இ-ள், இவ்வகையாய் மாதவன் துதித்துப்பணிந்தவுடன் பரஞ் சோதி சொருமமாய் திருச்சிற்றம் பலத்திலே ஞானானந்த நடனஞ் செய்யும் விநோதத்தை கீபோய் அங்கு தரிசனஞ்செய்து கொல்லி இருவென்று பரமசிவன் மாயவனுக்கு மிகவுமன்போடு கட்டளைபிட் டருளினார்—எ-று. (உஉச)

விடையா னருளால் விடைபெற் றுவனாப்
புடையா யறவோர் புக்தேளிர் லம்
படையா வரவந் தணிபைந்துளவத்
தொடையா னெழினன் னெறிதுன் னினனால்,

இ-ள், கந்திவாகனான பரமசிவன் அறுக்கிரகத்தினால் உத்தர ம்பெற்று கயிலாசகிரியைச் சூழ்ந்திருக்கும்புண்ணியஸ்வரூபமானவர் களிபத்தம் தேவர்களிடத்தும் உண்மைபெற விடைபெற்றுக்கொண்டு அனந்தசயனான துளவமாலையணிந் திருமால் அழகிய சிதம்பரக் துமார்க்கமாய் கருடவாகனத்தின் மீதேறிச்சென்றான்—எ-று. (உஉஉ)

தனதன் பொருநற்றலமுங் கடையும்
வனமுங் கிரியும் மகிழ்வா லொருவிச்
கனகந் திகழ்மன் றறுகண் ணகர்வா
யனகம் பெறுமா றுனைகின் றனனால்,

இ-ள் சிவபக்தியுடன் நன்மையைத்தரும் புண்ணிய தலங்களை யும் நதிகளையும் தீர்த்தங்களையும் வனங்களையும் மகிழ்வோடு தரிசன ன்செய்து கீங்கித் தங்கமயமான திருச்சிற்றம்பலம் பொருந்திய சித் தம்பரபுரத்தெல்லையில் புண்ணியஸ்வரூபான மாயவன் வந்துசேர்ந் தான்—எ-று. (உஉக)

அடிநாடியவா னமரா திபரு
முடியா மறைதேர் முனிலோர் கீளையுங்
கடியார் துளவத் தொடைசேர் கலுழக்
கொடியான் வறவங் தெதிர்கொ டனரால்

இ-ள். ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் பாகாரவித்தங்களைத் தரிசன
ஞ்செய்துகொண்டு தலவாசமாயிருக்கும் தேவர்களுக் கதிபர்களும்
வேதாகமவழி யாவுமுணர்ந்த முரிவர்கூட்டங்களும் வாசனைபொருந்
தியதுளவமாலையணிந்த கருடத்துவசனாகிய காராயணன் வருகிறபேர்
து எதிர்கொண்டு வந்தார்கள்—எ-று. (௧௩௨)

* பலரும் புனையிற் பயிலச் செயலா
ஹகன் றுயிரென் றுயிருக் குயிரீரீ!
குலவும் பொதுவின் றுகுனித் திடுமென்
ழிலகும் பதியெஸ் லையிறைஞ் சினனூல்

இ-ள். தேவர்கள் முரிவர்கள் முதலியபயாவரும் பக்கத்தில் சூழ்
ந்துவாச் சுகமாக உலகவிவகாரங்களை நடத்திவைக்குஞ் ஜீவகோடி.
களின் பிராணனுக்குப் பிராணரூபமாய் நின் றுலவச்செய்ய ஆற்றும்
நாயக னின்றானந்த நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலம் விளங்குஞ் சி
தம்பரதலத்தெல்லையைத் தரிசனஞ்செய்தவுடனே வாகனம்விட்டிறங்
கிக் கோவித்தன் தெண்டனிட்டிரின்று தோத்திரஞ்செய்தான்—எ-று

சீலத் தவர்கூழ் சிவகங் கைபடித்
தாலத்தருளீ ழுலமர்ச் துறையு
மூலப் பதிமுன் னவன்முன் னர்மகிழ்
தேலப் பணிவுந் மெழிலோ டகலா.

இ-ள். சிவபூசைசெய்யும் அடியார்கணிதைந்த சிவகங்காதிர்க்க
த்தின்மூழ்கி ஆலமரத்து நீழலிலெழுந்தருளியிருக்கும் மூலஸ்தான
சிவலிங்கத்தைப்பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து வலமாகவந்து அழகிய
வ் திருச்சிற்றம்பலத்திற்கெதிராகத் திருமால்வந்தான்—எ-று. (௧௩௪)

மண்டா வியமான் மறைமா முடிவொன்
றுண்டா மெனவோ நியவோ ரொளிவா
னண்டா திபர்கு முவைநின் றிலகக்
கண்டா னெதிர்கண்கள் களித்தனனூல்.

இ-ள். மகாமகிமைபெற்ற வேதமுடிவாகிய ஓர் பொருளுண்டெ
ன்று சுருதிகளிற்கொல்லாரின்ற பாஞ்சோதி பூமியில் சிதாகாசரூப
மாகப் பிரகாசிக்கின்ற, திருச்சிற்றம்பல வாயனைச் சுட்கூட்டத்துட

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௨௫

புனை மாதவன் எதிராகக்கண்டு யர்ம் கண்களைப் படைத்தவைகளுக்கு
ப பலன் இன்றுகிடைத்ததென்று மகிழ்தான்—எ-று, (௧௬௫)

கண்குர னருளின் கடன்மா கடமுட்
கொண்டான் மனமும் விழியுங் குளிரத்
தண்டர வருளே தலைவா நீலை
ரண்டா திபவென் மெதிரின் மறையா.

இ-ள் கருணை சமுத்திரத்தினுடைய ஆனந்தநடனத்தை தரிசு
னஞ்செய்து மனதிலேதியாறித்துக் கண்களுக்கு கருத்துமகிழ அம்ப
லவாணமூத்தியை பக்தர்களுக்கு வேண்டியவரங்களைத் தடையின்று
கருணைசெய்யுமாறாகவே ஆதியந்தமில்லா மகாதேவனே என்று தேய
த்திரஞ்செய்தான்—எ-று.

அன்பா லுருகா வவசம் பெருகா
வென்றா லருணல் கிளையென்று தொழா
முன்பா ரிமையோர் முனிவோ ருடன்மா
மென்பா லெதிரின்று திளைக்கத னால்

இ-ள். பக்திரசத்தினால் மனங்கரைந்து ஆனந்த பரவசமிருந்து
அடியேனிடத்திற் கருணைசெய்தீரேயென்று துதித்துவணங்கி முன்
தரிசனஞ்செய்த தேவர்கள் தபசிகளுடனே சபைக்கெதிராகத் தென்
நிசையில்லின்று கேசவன் மகிழ்வடைந்தான்—எ-று. (௧௬௬)

கலையா லுறைவன் கதிர்கு முலகி
னிலையா யுபரம் பலனீன் பதிவா
யுலையா தொளிர்நன் னுருகா லுறைவ
னிலையாழி விடா தமர்மா யவனே

இ-ள். திருப்பாற்கடலி லெப்போதுஞ் சயனித் திருக்கும் மாத
வனாவ்று சாத்திரங்களாலு மறிவதற்கரிய குரியன பிரகாசிக்கின்
றும்புடலத்தில் நித்தியமானதிருச்சிற்றம்பலம்விளங்கும் விசாலமாகி
ய் நிதம்பரதலத்தில் அழிவில்லாமற் பிரகாசமாய்த் தில்லை கோவித்
தரஞ்ஞெனப் பெயாபெற்று அமரர்கூட்டத்துடன் வாசமாயிரு
தான்—எ-று. (௧௬௭)

இதுமுன் னெருவர்க் குயிசைத் திலகின்
முதிரன் பதாகணங் கொழிந் தனமா
லதிகக் திகழவே தமளப் பிலவுட்
பொதிகின் ததருட் பெருகும பொருளே
உக

இ-ள். சயிமினியே இத் திருச்சிற்றம்பலத்தின் இரகசியப் பொருளை முன் நெருவருக்குஞ் சொன்னதில்லை உன்னுடைய பக்தியைப் பார்த்து உனக்குச்சொன்னேம் அவற்றின்மகிமை யேதென்றால் உத்தமமாய்வினங்கும் அனந்தவேதங்களின் முடிவில் அமாந்திருக்குங் கருணைநிறந்த பரபரவஸ்துவின் உண்மையாய்வினங்கும்—1-ம். (1)

ஐயஞ் சிறிதில்லை யறைத்தனவுட்
கையிங் கதுவே கதியெய்த மகிழ்ந்
தாய்பும் பொழுதென்ன வுரைத்தன னான்
மொய்யன் பருளகூர் முனிபுங் கவனே.

இ-ள். நாம்சொன்ன சிதம்பர ரகசியப்பொருளில் எவ்வளவே னுஞ் சந்தேகமில்லை ஆகையினால் மோட்ச கைவல்யமாகும்பொருட் டெச் சயிமினியே நீ இப்போதே சிதம்பரதலநதுக்குப் பேய்க் கடைத்தேறென்று நிறைந்த விவபக்தியிருந்த வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந் தாரொன்று சுகபுராணிகர் நயிமிசாரணணிபத்திலே சவுனகாதிமுநிவர் களுக்குரைத்தார்—1-ம், (கூ0)

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கமுந் து ம்.

பாயிரம் உட்படச் சுருக்கம் எட்டுக்குத் திருவிருத்தம்—சு.சுரு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

எட்டாவது

சுமரதிச்சுருக்கம்.

—0*0—

எண்ணிக்கழிநெடிலடி யாசிரியனிருத்தம்

மாவுலாவிமராபனகமகிழத்திகழ்கபிலை மலையிருந்து, தேவர்தே வுள்ளெய்த திருச்சிற்றம்பலத்துண்மை செப்பவென்றால், யாவரே வலலாதி லறிந்தவாடுதொகுத்துமொழிந் தபபால்வேத, மேவுநாவிபா தனட நனைந்துபரவசமடைந்த விபப்புஞ்சொல்வாம்.

இ-ள் இலக்குமிதேவியை மார்பிலவிளங்காத தரித்திருக்கும்பா ராயணன் மனஞ் சத்தோஷிக்கப் பிரகாசம்பொருந்திய கயிலாசமலை

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௨௭

விடிலமுந்தருளியிருக்கும் பரமசிவன் திருவுளம்பற்றிய திருச்சிறப்பம் படித்தின் மகிமாநிரயத்தைச் சொல்லவேண்டு மென்றால் எவரகார டுஞ் சொல்லரிது ஆகையினால் யாம் அறிந்தமட்டுஞ் சுருக்கமாகச் சொன்னோம் என்று வேதங்களைப்போதுத்துச்சொல்லிய திருநாவினையுடைய விபாசமகாமுரிகன் பரமசிவனுடைய ஆனந்தநகனத்தைத் திரவானஞ்செய்து பரவசமடைந்த அந்சயத்தைச் சொல்லுகிறோமென்று சூதபுராணிகா நயிமிசாரண்ணியதநல் சவுனகாதி முரிவர்களுக்கு னாதார—எ-று. (க)

இன்னவகையியினிமா முனிவனுக்கங்கருள்புரியு மிந்துவேணி, முன்னவனநருளுடைய பராசரன்மாதவமுனைய முனிவர்கேமான், மன்னிகாரம்புண்டரிக புரப்பெருமைநீனைந்துள்ளந தழையாரிந்து, நன்னெடுநேயந்தன்னு லாராமையிக்குள்ள நயிற்றுகின்றான்.

இங் இவ்விதமாகச் சயிமினிபகவானுக்கு அறுக்கிரகஞ்செய்த சந்திரனைச் சடாமகுடத்திலணிந்த முதல்வனாகிய பரமசிவன் அருள்பெற்ற பராசருடைய தபேரபலமே ஐர் பின்னையாய்ப்பிறந்த வியாசமகாமுரிகர் தனக்குடப்பில்லாத புண்டரிகபுரமாகிய சிதம்பரதலத்தின் மகாமகிமையைநீனைந்து மனதிலிறைந்தநன்மையுடனே நெடுங்கா தல்பெருகிய படங்காமற்பொங்கிச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று, (உ)

அற்புதமற்புதமந்தோ வந்தோவென் சொல்கேனில் வகிலத்துள் னோர். விற்பொலியும்வினக்கதனைக் கைப்பிடித்தாழ்கவளிலே பிழ்வராணம், சொற்பொலியுஞ்சுருதிசுவா கம்பாபாணங்கணம் துதிக்கக் கேட்டும், பொற்பொதுவி னியல்பறியா மூடரவர் விலங்கினத்தைப் போல்வரன்மே.

இ-ள். அநிசயம் அநிசயம் ஐயையோ இவ்வநிசயத்தை பென் னென்று சொல்லப்போகிறேன் இப் பூமண்டலத்தி லிருப்பவர்கள் பிரகாசம்பொருந்திய விளக்கைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு ஆழத்தி னன்றில் லுழவாகளையாகில் மகாவாக்கியங்கள் நிறைந்த வேதாகமபுராணங்கள் சிதம்பர சகசியப்பொருளைத் தரிசனஞ் செய்வதையும் விளக்கமாகத் தோத்திரஞ்செய்வதையும் பெரியோர்கள் சொல்லக் கூடுது னுந் கேட்டும் பொன்னம்பலத்தினது பெருமையைத் தெரிந்துகொள் ளாத மூடரானவர்கள் மிருகஜாதிகளுக் கொப்பாவார்கள்—எ-று. (உ)

மரங்காஞ் நகரமலி பொட்டாகமாடிகுகண்டு மண்ணோர்தில்லைப், பரங்கருணையருவாகிச் சிம்பரானந்தமம் பயிலாரின்ற, புரங்கதியின் பெருட்டாக நீனைந்தடைந்துகேட்டுருகப் புண்மைகண்டிங், கிரங்கி டி டென்னுள் மித்த மாநிடர்களைவவண்ண முய்யவொன்ே .

உஉஅ சிதம்பரபுராணம்.

இ-ள். மரங்கள், கழுதைகள் மன்றிகள், நாய்கள், ஒட்டகங்கள் முதலியவைகளைப்பார்த்து என்மனதில் துயர்கொள்ளவில்லைபரமசிவம் அருளுருவாகி ஞானமயமாய் மேலான ஆனந்தநடனஞ் செய்து கொண்டிருக்குஞ் சிதம்பரதலத்தை உலகத்தார் மோட்சமபையும் பொருட்டித் தியானித்தும் வந்து தரிசனஞ்செய்தும் மகிமைபெய்க் கேட்டும் மனதுருகாத விவேகமற்ற மாநிடபைப்பார்த்து ஐந்தறிவுடைய நரஜன்மம்படைத்தும் வினாகின்றார்க ளிவர்க ளெந்தனிதக் கடைத்தேறப்போகின்றார்களென்று என்மனங் குழைகின்றது—எ-று, (ச)

சாத்திரமெண்ணிலபயில்வர் மகங்களளவிலபுரிவர் தவங்கள்செய்வர், தீர்த்தமவையடைந்துகுடைந் திவிர்களிந்நெறிதவறுச் செய்கை பூண்டு, தேத்திரமூன்றுடையபிரான் பொன்றவுமன்றாட ழீங்காதோங்கு, மாத்தலனிற் பெருமையறி லாரங்க லஞ்ஞானம் வரம்புண்டாமே

இ-ள். அநேக சாத்திரங்களைப்படிப்பார்கள் எண்ணிறந்த யுகாதிகள்செய்வார்கள், தவங்களைச்செய்வார்கள், தீர்த்தயாத்திரங்கள் செய்து சகலதீர்த்தங்களினு மூழ்குவார்கள், இவ்வகையாகிய நன்னடைக ளானந்தயிருந்தாலும் மூன்றுகண்களைபுடைய பரமசிவன் தீங்கமும் விரும்பிப்புகழ்கின்ற பொன்னம்பலத்திலே ஆனந்தநடன மேப்போதுஞ்செய்யு மகாமகிமையைப்பெற்ற சிதம்பரதலத்தின் மேன்மைபை அறியாதவர்களுடைய அஞ்ஞானத்திற்கு அளவுண்டோவென்று வாதராயனர் மனதளகினார்—எ-று. (ரு)

பசையகன்றஞ்சராய் வஞ்சராய்ப் பழறராய்ப் பறித்துநாயின், நசையநூந்தித்திரிவோர்க ளளவாகப்பொற்பொதுவிற் றயங்காறின்ற, விசைபுரிந்தநிலபத்தாள் கண்டனதோல்விபிறுதன் மேயயேயந்தோ, திசையடைந்தவகவிடத்தோ நீதறிபாரிதற்கினியாஞ் செய்வதென்னோ.

இ-ள், இரக்கமற்ற மனமுடையவர்களாய் வஞ்சனையாளாய்ஜீவவதைசெய்து நாயின்மாயிசமுதலான வைகளைத்தின்று திரிபு மகாபானிகளாயினும் தங்கமயமான திருச்சிறம்பலத்தில் நிலைமையாய்வின்று விசையுட னானந்தநடனஞ்செய்யும்அம்பலவாண மூர்த்தியினது பாதாஸவித்தங்களைத் தரிசிப்பார்களாயின் மோட்சமெய்துவார்கள் இவ்வகை யறியாதவர்களுடைய தீவினையோடார்ச்சிக்கு இனி யாதினன்ன செய்யப்போகின்றேனென்று சிந்தைமெலிந்தார்—எ-று. (சு)

குழுவுடையகடவுள்கோன் புடவீமுதலுதவுமலர்க் கோயில்கொண்டோன், நழுவுதிருமதமார்ப னிவர்செல்வந்தனிற்சிறிதுஞ் சாரா, துள்ளம்; வழுதையுரிபோர்த்தாடு மன்றுடையான்மில்லையிழ்புன் மல

திருச்சிற்றம்பலச்சுருக்கம். ௨௨௬

த்திற்கேன்றும், புழுவுதமப்பெருஞ்செல்வம் பேராசைப்பெருவெள்ளம்புலராதன்றே

இ-ள். மூப்பத்துமக்கோடி தேவர்களுக் கதிபதியான தேவேந்திரன்புமிமுதற் சகலமும்படைத்த கமலாசனனுன பிரமதேவன் இலக்குமிதேவியை மார்பிற் குடியாய்வைத்திருக்குங் கேசவன் முதலியவர்கள் வாழ்மிடத்தில் என்மன தெவ்வளவேனுஞ் செல்லாது பற்றெங்ஙனஞ் செல்லுமெனில் கரியுற்போத்து நடனஞ்செய்யுங் கனகசபாபதிவாழ்ந் சிதம்பராதல்தில் உற்பவிக்ஃப் பாக்கியத்தைப்படைத்த ஜீவராசிகளுக் குளளாகானமான மலத்திலுதிக்கும் புழுவுக்குக்கிடைக்கும் பெரிதான வாழ்விலே மிகுந்த ஆசையாக் கடப்பெருக்கினின்று தணிவாது விருப்புற்றிருக்கிறதென்று வாநராயணருரைத்தாரா—எ-று. (௭)

தருமமிகுமொழுங்குபொறை தவத்தானங்குணஞ்சிலஞ் சவுக்யக் கூர்மை, யருள்விரதங்கல்விதன மாசாரம்விச்சைதுறை யாடற்சாதிப், பெருமைமகபூசையிகப் படைத்தோர்ளானாலும் பெண்ணோர் பாகக் கருணைநெடுங்கடலாடல் காணுதோற்பயன வற்றாற்காண்டதென்னே,

இ-ள், மிகுந்த புண்ணியம் வணக்கம் பொறுமை தவம் மகாதானங்கள் நன்மையாகியகுணம் நன்னடத்தை பரிசுத்தமாயிருததல் மிகுந்தபுகி இரக்கம் விரதங்கள் வித்தை செல்வம் ஆசாரம் சகலகலைஞானம் தீர்த்தயாத்திகா மேலானஜாதி அதிதி தேவபூசைகள் இவை முதலிய நன்மார்க்கமுடையவராயினும் சிவக மசவுந்தரி வாமபாகத்தில் விளங்குங் கருணைநிறந்த கடலான அம்பலவாண மூர்த்தியினது ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசனம்செய்யப் பாக்கியம்படையாதவர்கள் முன்புகன்ற எத்தனை நன்மைகளிருந்தாலும் என்னபலன் பெறுவார்களென்று வியாசமகாமுரிவர் தயரமுற்றார்—எ-று. (௮)

பண்டிதருங் கவிஞர்களும் பாக்கியரு முனிவர்களும் பாரின்மேன்மை, கொண்டவரும் பரமனரு ஞடையோரு மகிலாண்டக்குழுவைப்பெற்ற, துண்டமகிழுகல்காண வனவாத்நிருத்தமிடு துனைத்தாடன்னைக், கண்டவகோணுதோர் யாராயென்பாதுபென் கருதுங்காலே.

இ-ள். சகல சாத்திரங்களுணர்ந்தவர்களும் புலவர்களும் செல்வமுடையவர்களும் முனிவர்களும் பூமண்டலத்தின்மேல் மகாமகிமையைப் பெற்றவர்களும் சகல பிரமாண்டங்களையு மின்ற பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய சிவகாமசவுந்தரி கண்மேகிழ வெப்போதும் ஆனந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாவிந்தவக

னைத் தரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியஞ்செய்தவர்களே புரமசிவனுடைய அங்குகளாகமடைந்தவர்களாவார்கள் அம்பலவண்ணமூர்த்தியின் சாண கமலவாளைத் தரிசனஞ்செய்யாதவர்கள் மேற்சொல்லியவர்களில் யாவராயிருந்தென்னென்னமேன்மைபெற்றாலு மென்னபலன் விளைத்தாலோசனை பண்ணுமிடத்தில்—எ-று. (க9)

மோகமுறுவிதடயாபிகப் பொல்லாதென்றறிந்தமதின முயங்குமா பேர, லாகமவேதங்களுடன் புராணமிருதிகளபுகழ்த்து மழ்வாள்மிக் கோர், மாகடுநங்கடவுளர்கள் வந்தபூசனைபுரிந்தும் வயங்குமிந்து, சேகரன்றன்பொற்பொதுவி னிடல்பற்றுகுமடைத்துய்ப்பார சிதம்போர ன்தோ

இ-ள். ஆசையைத்தரும் வஸ்துக்களின்மீது இச்சாணவப்பது மிகப்பொல்லாதென்றுணர்ந்து அவற்றில் விருப்பங்கொண்மீழல் வதுபோல வேதாகமபுராண ஸ்மிருதிகள் சொல்லக்கேட்டு அதிகஞா னமுடையவர்களும் தெய்வலோகத்திலுள்ள தேவர்களும்வந்து பூசித் து மேன்மைபெறப் பிரகாசிக்குஞ் சந்திரமவுலி நடனஞ்செய்யுந் திருச்சிற்றம்பலத்தின் மகிமாதிசயத்தைப் படித்துங் கேட்டும் வந்துத ற்சித்தும் கடைத்தேறுதவர்களை நான் என்னென்று சொல்லப்போகி ன்மேன் அறிவினோர் ஐயோ—எ-று. (க10)

தலங்கடனிலுத்தம்மும் தீர்த்தத்தினுத்தமும் தகைமைநாளு மிலங்குகடவுளர்தமக்கு னாத்கமமுமேரிடதரி லிசைதல்கண்ணிங் கலங்குமறியினராய்மெய்க் கதிவிரும்பிவேறுகலங் கருதியாபவார் புலங்கடனைவென்றசயி மினிவவவாஞ்ஞானம் புகலம்பாற்றே.

இ-ள். புண்ணியதலங்களிலுத்தமமும் தீர்த்தங்களிலுத்தமமும் எப்போதும் மேன்மைபெற்றுள்ளதும் தெய்வங்களில் உத்தமமும் ஓரிடத்திற் பொருந்தியிருக்கின்றதைப்பார்த்தும் அறிவுமயங்கிமேலா கிய மோட்சம்பெறலாமென்று ஆசைகொண்ட சிதம்பரதலத்தைத் தவிர மற்றொருதலத்தை நினைத்துப்போய் அவதிப்படுகின்றவர்களது புத்தியினத்தைச் சொல்லிமுடியாதென்று ஐம்புலன்களையும்வென்ற சயிமினிகவாணைப்பார்த்து வாதாபணா திருவாய்மலந்தார்—எ-று.

பொன்னிவளந்தருநாடே நாடித்தப்புவனத்துட் புகலநாடு தன்னிலருந்தவநானம் யாகமிவும்பபனைத தருவவேகச் சென்னியுறைபராணந்தத் திருவுருவத்தொருகடவுடென்பானுக்கி மின்னனையகன்னியுடன் பென்னவையினின்றால்விளங்குலாலே

இ-ள். காவிரிநதி அனந்தமுகமாய்ப்பெருகிச் சகல வளமுடிக் கு முண்டாக்குகின்றபடியினால் கோழிநேசமே உத்தமநேசம்

திருச்சிற்றம்பலச்சருக்கம். ௨௩௧

மண்டலத்தி மேன்மைபெற்ற அச்சோழமண்டலத்தில் மிகுதியும் அரிதாகியதவழும் மகாதானம் யாசுரதலைய் அதிக பலனைக்கொடுக்க வேதமுடியினில் விளங்கும் பரமனைத்தமே திருவுருக்கொண்டு பொன்னம்பலத்தில் மின்னங்கொடிபோன்ற சிவகாமசுவுந்தரியுடனே தென்முகமாய்கூடனஞ்செய்யும் சபாபதியினுடைய கருணாகடாரும் பொருந்திவிளங்கியிருத்தலாலே—எ-று, (4௨)

எங்குநிறைபரசிவனைப் புகலுமிடத்தவனையொழிந் தியாவுக்கூறிப் பொங்குமறையவற்றுள்ள படிபகாவறியாது பெரலியமுண்மை தங்குபரானந்தவறி வாயின்பச் சலபொய்த் தயங்குநூன மங்குலருட் டருவடிவத் தலமகனைச்சருதிகளால் வழுத்தலாமோ.

இ-ள், எங்கும் பரிபூரணமாயிருக்கும் பரமசிவனைச் சொல்லுமிடத்து அச்சிவனையன்றி மற்றதெய்வங்களை வளர்ச்சிபெற்ற வேதவிதிப்படிசொல்ல வறியாகாம மிகுதியும் வேதியாக்குள்ள முறைமை இஃதுநிச்சயம் நித்தியானந்தவறிவாய் சுதக்கடலாய் விளங்கும் ஞானமே ஏகமானபரமசிவனது கருணையின்வடிவாகிய இச்சிதம்பரதலத்தின் மகிமாதிசயத்தை வேதவகனிஞ்ஞாய் துதித்துமுடியுமோ—எ-று.()

தருவாதிபசுவாதி மாஸிடர்களத்தலத்திற் றங்கிவாழ்வோர், பெருவாழ்வையென்னென்கே னப்பெரியகற்றலத்திற் பிரியாதோர்கள், மருவாக்சமகமல வாஷிபடிகின்றோர்கள் வானோர்க்கெத்தா, திருவாளன்மனறினிடங் காண்போர் தாட்டுணைத்துக்கொள் சிரத்தின்மீதால்

இ-ள், மரங்களமுதலிய தாபரங்கம் ஜீவான்மாக்கண் முதலிய மாஷிடர்களும் அச்சிதம்பரதலத்தில் வாசமாயிருக்கப் பேறபெற்றவர்களின் பெரிதானசெல்வத்தை யென்னென்றசொல்லப்போகின்றேன் அம் மகானன்மைபொருந்திய தலத்தின்கணிங்காமலிருப்பவர்கள் கந்தமுலாவி மேன்மையுற்ற தாமசைகள்விளங்குஞ் சிவகங்கையில் முழுகித் தேவர்களுக்குக் கிடைப்பதற்கரிய அம்பலவாணமூர்த்தி திருச்சிற்றம்பலத்தில் கடிக்கும் பாதகமலங்களைத் தரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கும் புண்ணியசாலிகளின் உபய பாதாம்புயங்களின் தூளி என் சிரத்தினம் திருக்கக்கடவதென்று விபரசமகமுழிவர் புகழ்ந்தார்—எ-று. (4௩)

கண்படைத்தும்படைத்திலர்கள் கனகசபைக்கட வுர்புதங் காணுதோர்கள், பண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தகற்கணங்கள் படைத்தோனிப்பார், விண்படைத்தமலரடனைத் திருமாலைப்படைத்தருளால் விளங்குகின்ற, பெண்படைத்தவொருபாக னருள்படைத்தகடங்கண்டு பேணலாமே.

இ-ள். பொன்னம்பல மூர்தியினுடைய சாஸ்திரவிர்தங்களைத் தரிசனஞ் செய்பரதவர்கள்முகத்தில் இரண்டு கண்களுண்டாயிருந்து கண்ணில்லாதவர்களுக் கொப்பாவார் பூமி ஆகாசம் பிரமன் நாரண முத்தலிய யாவையுட்படைத்துக் கருணைநிறைந்த சிவகாமசவுந்தரியை வாமபாகத்தில் விளங்கச்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபாபதியின் திருவருள்பெற்று ஆனந்தநடனத்தை தரிசனஞ்செய்து பூசித்தபடியினால் இராகங்களோடுங்கூடிய வேதவிதியையுணர்ந்த பதஞ்சலிபகவானே உன்மையானகண்களைப் படைத்தவன்—எ-று. (கரு)

கைப்படைத்தோர்தாங்கமெறி கருங்கடனேர்பெரும்பிறப்பிற் கணக்கில்லாத, மெய்படை-க்தோரென்னபயன் பெற்றனரக்தோமன்றின் மின்போனின்ற, பொய்படைத்தமருங்குமைமுன் னடித்தப்தத்தொழும் பணியப் புணர்தலாலே, பைபடைத்தபொற்கடிகைப் பதஞ்சலிகை மெய்படைத்த பயன்பெற்றானே.

இ-ள். அலைகளைவிசாரின்று நீலநிறச்சமுத்திரம்போன்ற எண்ணிறந்த ஜனனமாணங்களிலே சுழன்றலையும் மாநிடதேகம்படைத்து உலகத்தார் என்னபலன்பெற்றார்கள் அய்யோ வினாப்படுகின்றார்களே என்சொல்லுகேன் மின்னற்கொடிபோற்றோன்றம்! இடையினையுடைய சிவகாமசவுந்தரி இடதுபாகத்தில்விளங்க முன்னர் நடனஞ்செய்துகொண்டிருக்குஞ் சபாபதியினுடைய சாணகமலங்களைப்பூசித்து வணங்கும் பாக்கியம்படைத்தவனாரொன்றால் பொறிகளவயங்கும்படத்தையுடைய பதஞ்சலிபகவானே கைகளை மெய்யையும்பெற்றவைக்குப் பிலனுற்றவன்—எ-று. (கரு)

செந்தநிலகங்களுக்குட் செந்தோரிற்சிறந்தேனாக் திசைநீர்வைப்பிற், சிறத்தபிறப்புதவுபயன் பெற்றோனுமபதஞ்சலியெம் பெருமானன்றே, யந்தநருவாளொருபானின் நாமகிதமன்றி மாடல்காண, மறந்தவர்புண்பிறப்பினைத்துங் களர்விலத்துவித்தின்முனை மானுமன்றே

இ-ள். புகழோங்கிய உலகங்களுக்குள் மேன்மையுற்றவர்களினும் மிகுதியானவர்கள் கடற்குழ்புலியுள் பெற்றதேகத்தினால் கடைத்தேறம்பலன் வாய்த்தவர்கள் எம்முடையகர்த்தாவாகிய பதஞ்சலிபகவானே தருமங்களைவளர்க்குஞ் சிவகாமசவுந்தரி இடதுபாகத்திலிருந்து தரிசனஞ்செய்து மணங்களிக்தத் திருச்சிறம்பலத்தில் ஆனந்த நடனம்புரியும் விரோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்து கடைத்தேற எண்ணமுறாதவர்கள் விரைவே ஜனித்திறப்பது களர்விலத்தில் வினைத்ததை முனைத்துப் பலன்கொடாததுபோலம—எ-று. (கரு)

புகழமுதனற்றவங்கள் வேதனாசாராயும் விளக்கமோங்கப், பரவையன் படைத்தோனு மறைவறியின்றவப்பொருளின் பரிசோத்தேந்திய

ரமருவதிருவருளான் மெஞ்ஞானமுற்றேனு முன்மைநல்கும், வரம்
லகுருபரன்ற னருளோனு முன்னின்ற மாசிலாதோன்.

இ-ள். விரதங்களுடனே தவங்கள் யாகங்கள்செய்து வேதாக
மங்களை ஆராய்ந்த தெளிவைப்பெற்று மென்மேலும் அதிகபலனை அ
டைந்தவனும் வேதத்தின் முறைமையாய்நடந்து அவ்வேதாந்தப்பொ
ருளினது அநுபவமறிந்து சிவாநுக்கிரகத்தினால் மெய்மையான சிவ
ஞானம் பொருந்தினவனும் மெய்ப்பொரு ளுபதேசிக்கு மேன்மை
விளங்கும் பரம்பர னதுக்கிரகம் பெற்றவனும் யாரொனின் முற்கூறி
ய குற்றமற்ற பதஞ்சலிபகவானே—எ-று. (கஅ)

மறைபனும்பரனருளு முமையருளும் பெருநலனும் வரம்புகாணு,
நிறையருளு முடையவனப் பதஞ்சலியேயென்னென்று நினைந்தாயா
கி, லிறைவன்மணிமன்றாட லெவ்வுலகத்தெவ்வுயிரு மெய்திக்கண்டு,
குறைவகலமுத்திபெற வாங்கொண்டா னவன்பெருமை குறிக்கற்
பாற்றே.

இ-ள். வேதத்தின் அநுக்கிரகமும் பரமசிவனதுகருணையும் சிவ
காம சவுந்தரியின் கிருபையும் பெரிதான நன்மையும் அளவிலலாப்
பரிபூரணமான திருவருளும் உடையவ னப்பதஞ்சலிபகவானே அஃ
தெப்படியென் றுன்னுவாயாகில் சயிமினியே சொல்லுகிறோம் இரக்
தினமணிமயமான திருச்சிற்றம்பலத்திலே சபாபதி ஞானகாச சொ
ருபமாய் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் இரகசியத்தை எங்குற்ற ஜீவகோ
டிகளும்வந்து தரிசனஞ்செய்து குறைவில்லாத பேரின்பம் பெற்றுப்
யச் சிவபெருமானிடத்தில் வரம்பெற்றவன் அவனுடையமகிமையை
யெண்ணி முடியுமோவென்று வேதவிபாசர் கொண்டாடினார்—எ-று

தொடர்வரிய தவம்புரிந்து கடவுளர்களுடனிடையத் தொழும்புணர்
ந்து, விடலரிய பரன்பொதுவி னின்றாடல்கண்டுகந்த விளக்கமன்றி
ப், படருநெறிதருமந்தத்தலமதனிப்பதஞ்சலியெம்பகவன்முன்னார்,
வடமொழியினிலக்கணமாம்வியாகரணம்விரித்தறிநூர்மன்னனானான்.

இ-ள். மற்றொருவரார் கிட்டப்படாத மாதவங்களைச் செய்த
தேவர்களுடைய இதயகமலங்களிலும் ஜீவகோடிகளின் இதயாவி
ந்தங்களிலும் நீங்காமல் வரசமாயிருக்கும் பரமசிவன் திருச்சிற்றம்ப
லத்தில் நின்று நடனஞ்செய்யும் அதிசயத்தைத் தரிசனஞ்செய்து ம
கிழ்ந்து பிரகாசிக்கின்றதுமல்லாமல் சிவபதவியைக்கரும் அச்சிதம்
பாதலத்தில் வடநூற்கிலக்கணமான வியாகரணங்களைச் சிவானுக்கி
ரகத்தினால் முன்னர் விவிரகச்செய்த புலவர்களுக்கெல்லாம் அரஃ
யினான் பதஞ்சலிபகவான்—எ-று. (உஉ)

என்னென்றிங் குணசெய்கேன் சயிமினிவந்தோவெவ் வுலகத்து ள்ளஞ், சொன்னின்ற பேரிவற்குட் புலிப்பதனே மிதப்பெரியோன் சுருதியேத்தும், பொன்னின்ற சிதம்பரமன் னவன்பெயரார் பெரும் பற்றப்புலியூரென்று, மன்னின்றதென்றாலங் கவனெனது தேசிகனும் வாழ்வுமாவான்.

இ-ள். இப்புதுமையை என்னென்று சொல்லுவேன் சயிமினி யே ஐயோ எந்தலோகங்களினும் மகாமகிமையைப்பெற்ற மேலோர் களில் வியாக்கிரம மகாமுநியே மிகுந்த மகிமையைப் பெற்றவன் அ தெப்படியென்றால் வேதங்களெல்லாம்புகழும் மேன்மையும் இலட் சுமீகாரமும் பொருந்திய சிதம்பரம் அவன்பெயர்பெற்றுப் பெரும்ப ற்றப் புலியூரென்று எந்நாளும் விளங்கச் செய்ததனாலே அவ்வியாக் கிரமபாதமுமியே என்குருவும் என்செல்வமும் ஆவான்—எ-று. ()

மற்றையமைந்தர்ப்பேறு மொருபேறுபீங்கிவனை வயிற்றின் வாப் ப்த, பொற்றொடி யாடானன்றோ நற்புதல்வர்ப்பேறுமற்றாள் புகல்வ தென்யா, னற்றவமாதவன்பாதத் துகனெனதுதலைமீதே நயநதுகேச ந், துற்றவடன் றிருத்தாளென் கருத்தாலங் கரத்தாலங் தொழுகின் றேனல்.

இ-ள். அன்னவனையன்றி இதரமான பிள்ளைகளினுடைய பெரு மையை ஒருபெருமையென்று சொல்லலாமோ இங்ஙனமிவனை வயி ற்றி ஐடங்கொடுத்த புண்ணியவதியாகிய மத்யந்தமகாரிஷியின் பாரி யாளாகிய பாக்கியவதியல்லவோ சுபுத்திரபாக்கியப் பேறடைந்தவ ள் அந்த அம்மனுடைய தவப்பலனை என் சொல்லுவேன்பான் ஆத லால் அஃ வியாக்கிரமபாதா பிதாவாகிய மாதவத்தோனது சரணா விர்தத்தூளி என் சிரமிசையணிந்து நனிகாதலோடு அவ்வன்னையினு டைய பாததாமரைகளை என்மனதினாலும் காங்களினாலும் பணிதல் செய்வேன்—எ-று. (உஉ)

பிள்ளையாவதுமவனே யாமனைப்பெறுதற்குப் பெருகுகாதல், வ ள்னைவார்குழையன்னை யெத்துணைமாதவஞ்செய்து வருந்தினுளோ, கொள்ளைமாதவப்பேற்றி லெந்தமாதவப்பேறுகோத்ததோவான், வெ ள்னைவாண்மதிவேணி யமலனுயர்திருவருளோ விரிக்கற்பாற்றே.

இ-ள். பிள்ளையென்றால் அந்த வியாக்கிரமபாதரோபிள்ளை அந்த ப்பிள்ளையைப்பெறுதற்கு மிகுந்தவாசைகொண்டு வள்ளைத்தண்டிக் கிணையாகிய காடில் குண்டலங்களை யணிந்ததாய், எவ்வெவ்விதங்க ளாகிய பெரியவிரதங்கள் தவங்கள்செய்து வருத்த முற்றானோ செ ய்த அநேகங்கொடி மகாதவங்களில் எம்மாதவத்தின்பலன் இவரைப் பிள்ளையாய்க்கொடுத்ததோ ஆகாசத்தில்விளங்கும் வெண்மையாகிய சந்திரனைச் சடாமகுடத்திலணிந்த பாமசிவனுடைய அதுக்கிரகமோ

யாதோ இன்னவென்று சொல்லிமுடியுமோ வென்று வாதராயணர் அதிசயித்தார்—எ-று. (உரு)

திருவருணர்ந்தறிவரிய பரமசிவனணிமன்றி னிடத்து வெற்பின், நிருமகிழ்நடிக்குநட முன்கண்ணாற் கண்டருளின் செல்வத்தோங்கிப், பொருவரிய பயனடைந்த வியாக்கிரபாதன்றன்னைப் போலவண்டத், தொருவருள றொன்றுணாக்க வெவருளரோ மாதவத்தா லுயர்வுபெற்றேய்.

இ-ள். அரிபிரமார்களாலும் தெரிதற்கரிதாகிய மகாதேவனது சகலஅலங்காரமும்பெற்ற கனகசபையில் மலையனாயன்மகளாகிய சிவகாமசுவந்தரிகண்டு ஆனந்தம்பெற நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தைப் பிரசன்னமாக ஞானக்கண்ணினாலும் இரண்டு நயனங்களினாலுந்தரிசனஞ்செய்து சிவாநுக்கிரகமென்னு மோலானவாழ்வுபெற்றுத் தன்னேரில்லாத பலனைப்பெற்ற விபாக்கிரமபாத மகா முகவனைப்போல மகிமைபெற்றவர் பிரமாண்டத்துக் குள்ளாக வேறொருவ ருண்டென்று சொல்லக்கிடையாதென்று மகாதவங்களினால் மேன்மைபெற்ற சயிமினியைப்பார்த்து வியாசர்புகழ்ந்தார்—எ-று. (உச)

ஆற்றரியதவம்புரிந்தத் தலந்தன்னிற்புலிப்பாதத் தனகன்மன்றிற் றோற்றருநட கங்கண்டு வாழ்ந்துதனதொல்குலத்தைத் தூயமுத்தி பேற்றின்னங்கதவன்றிக் திருமூலத்தானதது ளிமையேர்ந்தாதன் போற்றரியதிருவருளாலொருபுகழ்வன் றனையுலகம்புகழ்ப்பெற்றான்

இ-ள். அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் எவர்களாலும் செப்தற்கரிய மகாதவங்கள்செய்த புண்ணியமூர்த்தியாகிய வியாக்கிரமபாத மகா முகவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எவர்களாலும் காணுதற்கரிய ஞானந்த நடனத்தைத் தரிசனஞ்செய்து மேன்மைபொருந்திய செல்வத்தையுற்றுத் தன்குலத்தி லுண்டானவர்களை யெல்லாம்பரிசுத்தமான சிவபதவியிற் சேர்த்ததுமல்லாமல் திருமூலஸ்தானத்தில் தேவர்களுக்கு நாயகனான மகாலிங்கத்தை அரிய பூசைசெய்து அவர் கருணையினால் உலகங்களெல்லாம் துதிக்கும்படியாகிய ஒருபிள்ளையைப் பெற்றான்—எ-று. (உரு)

அந்நெறியின்வருபுகழ்வன் பெயருபமன்னியனென்ன வறையோ மன்னே, னின்னமுத நிகர்சுவைப்பால் வேண்டியெதிர் நின்றமுலுமி லங்குஞ்செய்ய, பின்னல்புற மசையமணி மன்றிவிடையென்றுநடம் பேணுமீசன், பன்னரியதிருவருளாற் பாற்கடலங் கவன்மகிழ்ச்சி படைக்கவிர்தான்.

இ-ள். அந் நிலையிலவதரித்த பிள்ளைக்கு உபமன்னிய னென்று பெயரிட அப்பிள்ளையானவன் தேவாமிர்த்தத்துக்குச் சமானமான இ

னியபால்வேண்டி எதிரின் தழுதபோது பிரகாசம்பொருந்தியமேன்
மையான சடைகள் முதுகினிலசைய இரத்தினமணிமயமான திருச்சி
ற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்த நடனஞ்செய்யும் அம்பலவாண
மூர்த்தி சொல்லற்கரிய கருணையால் திருப்பாற்கடலைவரவழைத்து உ
பமன்னியபகவான் பானஞ்செய்து மகிட்சிபெறக்கொடுத்தார்—எ-று

வந்ததிருப்பாற்கடலை யுண்டிகளித்தானந்த மகிழ்ச்சியெய்தி, விந்து
விலன்றிங்கிவன்பாற் றேற்றியதாமெனவறிஞர் வியப்படுமெய்க, வ
ந்தமிலாவாகமங்க ளளவிலாவேதங்க ளனைத்துந்தாய, சிந்தைதெளி
வுறவாய்ந்து பெருங்கல்விக் கடலென்னுஞ் சிறப்பான்மிக்காள்.

இ ள். சிவகடாக்ஷத்தினால் வந்த திரும்பாற்கடலைப் பானஞ்செ
ய்து சிவானந்த மகிட்சிபெற்றுப் பரமசிவனது சடாமகுடத்தொளி
ரும் மூன்றும்பிறையாகிய சந்திரனிடத்திலல்ல இந்த உபமன்னியமு
நிவனிடத்தில் வேதாகமங்கள் பிறந்ததென்று பெரியோர்கள் அதிச
யிக்க முடிவில்லா வாகமங்களையும் வேதங்களையும்பரிசுத்தமாய்மன
ந்தெளியச்சேலித்து நெடிய கல்விச்சமுத்திரமென்று அதிக புகழ்ப
டைத்தான்—எ-று. (உஎ)

எதுமாபிலுதித்துலக குருவாகித்துவனாகர்க் கிறைவனாகு
மதுவிரியும்பசந்துளவ வாசிதேவன்கண்ணன் வணங்கியேத்தப்
பதுமமலரச்சிரத்து வைத்தவற்குச்சைவநெறிப் பரிசுநல்கி
விதுமவுலியிறையருளாற் புவனதேசிகனென்ன விளங்காநின்றான்.

இ-ள். எதுகுலத்தில் தேவகிதேவிக்கும் வசுதேவனுக்கும் பிள்
ளையாக வலதரித்துச் சகலதருமங்களையு முணர்ந்து தருமராஜனுக்
கு அறவிலையுபதேசித்து உலகத்தை இரட்சிக்குமேன்மையை அ
டைந்து துவாரகாபுரிக்கரசனாகித் தேனவிழும் பசுமைதங்கியதுளவ
மாலையணிந்த செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய கிருட்டினன் பணிந்து
போற்ற அவன்சிரத்தின்மீது தாமரைக்கமலம்போன்ற பாதாவிந்த
ந்தனைவைத்து அவனுக்கு சிவதீட்சையருளிப் பஞ்சாட்சரத்தை யுப
தேசித்துச் சந்திரசடாதா மூர்த்தியினருளால் உலகங்களுக் கெல்லா
ங் காரணகுருவாகி உபமன்னியபகவான் பிரகாசித்தான்—எ-று ()

பற்றிக்ந்தபரம்பரனைப் பற்றுமுபமன்னியன்மன் பரிசையெம்மா
ற், சொற்றிடவென்றாலெளிதோ லீங்கிதுபோன்முன்னையினைத் தொ
டனாயெல்லா, முற்றியபுண்டரிகபத முனிகுலத்துனிபாவோருமுனி
வாரூர், மற்றவாதங் குலதெய்வ மாயினன்பொற் பொதுவுறையும
ங்கைபாகன்.

இ-ள். மாயைகளுக்கீதனாகிய சிவபெருமானைப் பக்தியினாலே
வைசப்படுத்திக் கொண்ட உபமன்னியபகவானுடைய மகிமாநிசய

த்தை நம்மாற் சொல்லவெளிதோ அன்றியும் இங்ஙன மிவரைப்போ
ல் பிராரத்வத்தொடக்கையகற்றி விபாக்ரமபாத மகாமுநிவன் குலத்
திலுள்ளவர்களெல்லாம் மகா தபோதனர்களானார்கள் தங்கமயமான
திருச்சிற்றம்பலத்தில் சிவகாமசவுந்தரி வரமபாகத்திலுள்ளங்க நட
னஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தி அவர் தெய்வமாகிவிளங்கினார்.()

புவனங்கடமக்குளிரு வோரழியத்திருவருளோர் புகலுமன்றோர்,
தவமொன்றுபதஞ்சலியுந் திகழ்வேங்கைத் தாளுடைய தலைமையோ
னு, மிவர்கின்றதமனிதல்பே ரம்பலத்துன்றைபார்வை யெய்தப்பெற்
று, ரவரன்றேலப்பார்வை யார்பெற்றாவர்க்குவமை யவையம்மா.

இ-ள். உலகங்களுக்கெல்லாம் மேன்மைபெற்ற மகாதவங்கள்
செய்து பிரகாசிக்கும் பதஞ்சலி வியாக்கிரமபாதர் இவ் விருவர்கள்
ன்றி மற்றவர்களைக்காமற் சிவனருள்பெற்றவர்கள் இஃதன்றியும்
அவ்விருவரும் பொன்மயமாய்வினங்குந் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆன
ந்தநடனஞ்செய்யும் அம்பலவாணமூர்த்தியினது திருநோக்கி னருட்
பார்வைபெற்ற பாக்கியமுற்றவர்களாதலால் இவ்விருவர்களுக்கும்
இணையானவர்கள் ஒருவருமில்லை—எ-று. (உ0)

இருவர்தவப்பெருமையினை யாருணாக்கவல்லார்க ளிவயேன்றி
யருமறைதேர்நான்முகனுங் கலைமகளுமடலாழி யங்கையோனுங்
திருமகளுந் தில்லைமூ வாயிரமாமுனிவோருந் தேவர்தம்முட்
பெருகுதவமுடையோருமன்றினடங்கண்டெயர்ந்தபெருமையோர்கள்

இ-ள். இவ்விருவருடைய தபோபலப்பெருமையை எவர்களா
லுஞ் சொல்லமுடியாது இவர்களுமேயல்லாமல் அரிய வேதங்களையு
ணர்ந்த பிரமதேவனும் சாஸ்வதிதேவியும் வெற்றிபெற்ற சக்ராயுத
பாணியுஞ் சிதேவியுந் தில்லை மூவாயிரமகாமுநிவர்களும் தேவர்களு
ண் மகாதவங்களைச்செய்து பெருமைவாயத்தவர்களும் ஆகிய இவர்
களே திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஆனந்தநடனத்தைத் தரிசுநஞ்செய்து
மகிமையைப்பெற்றவர்கள்—எ-று. (உக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடிபாசிரியவிருத்தம்.

முன்னவன்றிகழ் சிதம்பரமடைகின்ற முயற்சியுமவ்வெல்லை
தன்னினேசமும் பெற்றனையொப்பிலாச் சயிமினிமுனிவாரீ
யென்னயாதவ முன்னரேசெய்தனை யிரெழுபுவனத்து
நின்னையொப்பவரயாவரோநின்செய னிகழ்த்தலாம்படித்தன்றால்.

இ-ள். முதல்வனுள் உலகநாதன் பிரகாசிக்குஞ் சிதம்பரதலத்
துக்குப்போகின்ற றிபமமும் அத்தலவாசஞ்செய்யு முறைமையும்
முன்னமே கேள்வியுற்ற இணையிலாத சயிமினிபகவானே பண்டு

என்னமாதவஞ்செய்தனையோ பதினான்கு உலகங்களிலும் உனக்கொப்பாகிய மகிமைப்பெற்றவர்கள் எவர்கள் ஆகையினஞ் உன் பெருமையைச்சொல்லி முடியாதென்று வாதராயணர்கூறினார்—எ-று.

என்றுகிட்டுமோ சிவகங்கைமூழ்கியு மீசனையநீரார்
அன்றுமஞ்சனஞ் செய்துமூலத்தலச் சுடரினைத்தொழுதுயந்துஞ்
சென்றுகண்டவா னவரமுதற்பல்லுயிர் திகழ்த்தமுத்தியிலெய்த
மன்றினின்றசெஞ்சரோருகந்தொழுதுள மகிழ்ச்சிகூர்தருமந்நார்

இ-ள். என்றைக்குக்கிடைக்குமோ சிவகங்கையில்மூழ்கவும் அத் தீர்த்தத்தினும் சிவனுக்கு திருமஞ்சனமாட்டவும் பக்தியாகப் பூசை செய்து பிரகாசிக்கும் மூலஸ்தான மகாலிங்கத்தைப்பணிந்து கடைத்தேறவும் வந்து தரிசனஞ்செய்யுந் தேவர்கண்முதற் சகலஜீவராசிகளும் ஒப்புமையில்லாமல் விளங்கும் சிவபதமடையும்பொருட்டுத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனம்புரியுஞ் செந்தாமரைப்பாதங்களைப்பணிந்து மனக்களிப்போ டானந்திக்கின்ற அந்த நாள்—எ-று. (கூஉ)

ஒருபாம்பொருண் மன்றிடைத்தோன்றிய வருவமுமொருபாலிற்
கருவிழிக்கலை மதிமுகக்கடியனார் வடிவமுங்காண்பேனே
விருவாச்செய்கையுஞ் செவ்வியங்கண்டுநா னிறைஞ்சினேனுமாகின்
மருவுபாசம்விட் டகலமெய்ப்பாரனந்த வாரிதியாவேனல்.

இ-ள். ஒரு பராபரவஸ்துவாகிய பாரசிவன் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானசொருபமாய்விளங்கும் உருவத்தையும் அவ்வருவத்தின் இடப்பாகத்திலுற்ற நீலோற்பலம்போன்ற கண்களும் பூரணசக்தி ரோதயம்போன்ற வதனமும்படைத்துவிளங்கும் வல்லிக்கொடியை நிகர்த்த சிவகாமசவுந்தரியையும் தரிசனஞ்செய்வேனே அவ்விருவர்க ளினது நடத்தையையுந் திருவழகையுங்கண்டு தரிசித்தால் என்னைப் பற்றிய பண்பாசங்கணிங்கி மெய்ம்மையாகிய ஞானுனந்தக்கடலாவே னென்று விபாசமகாமுநிவர்நினைத்தார்—எ-று. (கூச)

ஒருவராலுமற் றரும்பிறப்பிறப்பெனு முரகவாய்ப்படத்தந்தோ
வெருவுகாமவெவ் விடத்தழலான்மிக வெந்தவேதனைதீரக்
கருணையாமு தம்பொழிதிருக்கடைக் கண்களாற்பார்த்தன்பு
தருவனையரு ளம்பலமேவிய சங்கரனெனக்கண்பால்.

இ-ள். எவர்களாலு மாற்றப்பட்டாத ஜனனமாணமென்னும் பாம்பின்வாழ்கைப்பட்டு ஐயோ பயங்கரமாகிய காமரோயென்னுங் கொடிய விஷாக்கினியிற்சிக்கி மிகவும்வெந்து அவதிப்பட்ட வேதனைந் து அம்பலவாணமூர்த்தியினது அருளென்னும் அயிர்த்தாராயைப்

பொழியும் அழகிய கடைக்கண்பார்வையினால் குளிர்ச்சிபெறப்பார்
த்து விருப்புத்துடன் எனக்கு அருளென்னுந் திருச்சிறம்பலத்தில்
வாழ்ஞ் சங்கரன் பத்தி என்னுமருந்தை அன்பினால்கொடுப்பானே
என்று வியாசர்நினைந்து மகிழ்வடைந்தார்—எ-று. (உரு)

கோடிசூரியர் காலவந்துதித்தெனக் குலவியபெருஞ்சோதி
நீடியெய்தினர் வெம்பிறப்பிறப்பெனு நீங்கருந்தாபங்கள்
சாடியிந்துவின் குழுவெழுநிலவெனத் தட்பயிக்கொண்மன்று [ள்,
ளாடியூன்றிநின்றெடுத்தசெஞ்சரணநா னனைந்துகாண்குவதெநநா

இ-ள். கோடிசூரியர்களொருமிற்று ஏககாலத்தி லுதயமானது
போல் விளங்கும் பாஞ்சோதியான அம்பலவாணமூர்த்தியைத்தேடி
வந்து தரிசனஞ்செய்தவர்களது சன்னமரணமென்னுந் தீராத தாப
த்ரயங்களின் வெப்பத்தைப்போக்க அனேகங்கோடி பூரணச்சந்திர
ர்கள்கூடி ஒருமித்து உதயமாகி எறிக்கும் நிலவைப்போற் குளிர்ச்சி
பெருகத் திருச்சிறம்பலத்தில் முயலகன் முதுகிலுன்றித்தாங்கி
விளங்குகின்ற திருவடிகளாகிய செந்தாமரைகளை நான்கோந்து தரி
சிப்பது எந்நாளோவென்று வேதவியாசர் மனமுருகினார்—எ-று. ()

முடிவிலாதவன் புலியதள்சீர்த்திமேல் முளைப்பிறையெயிற்றாலச்
சுடிகைவாளர வணிந்துவெம்பவக்கட லம்பிபோற்சுவர்வானும்
படியுமின்மவண்மனத்தெழுமகிழ்ச்சியாய்ப்படியிலாவழகெல்லங்
குடிபுகுந்தன கடி தடங்கணடுகான் குலவுநாளெநநாளோ.

இ-ள். ஆதியந்தயிலானகி கொடுமைபொருந்திய வேங்கையின்
தோலையுடுத்தி மூன்றாம் பிறையெகிர்த்த விடம்பொருந்திய பற்க
ளும் பிரகாசம்பெற்ற சிரோரத்தினங்களையுமுடைய பாம்பை இடை
யில் கச்சாகவணிந்து பொல்லாங்கைவிளைக்குஞ் சன்னமரணமென்
னுஞ் சமுத்திரத்துக்குத் தோணிபோற் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற
அம்பலவாணமூர்த்தியையும் ஆகாச பூமிமுதலான உலகங்களைப்
யெற்றுச் சித்தத்தில் ஆனந்தம்பெருகக் குவலைத்தலில்லாச் சவுந்த
ரியங்களெல்லாம் வாசமாயிருப்பதுபோல் விளங்குஞ் சிவகாமசுவத்
தரியையுங்ங்ண்டு தரிசித்துமகிழும் நா ளெந்நாளோவென்று வியாச
ரதியித்தார்—எ-று. (உரு)

தக்கநீற்றணி நிலவெழுவெம்பணித் தலைவராபரணத்திற்
செக்கர்மாமணி வெயிலெழச்சிறந்தமர் சோதிமாலிகையோங்கத்
தொக்கவெண்புரி நூலுமாரங்களுந் துதைவுபெற்றவருக்கு
மிக்கநாயகன்விளங்கியமார்பமென்விழிகள் காண்டருக்கொல்லோ

இ-ள். மேன்மைபெற்ற விபூதிரேகைகள் வெண்ணிலவெறிக்க
அபரணங்களாய்விளங்கும் கொடுவிடம்பொருந்திய ஆதிசேடன்பு

தலிய நாகராஜாக்களின் சிரோமணிகள் சூரியருதித்தனபோற் பிரகா
சிக்கச் சிவனுக்குத் தாங்கள் நிகரல்லவென்று காண்பிக்கும் நாரசிங்
கன்-பிரமன் இவர்களது சிரமாலிகையும் வெண்மையாகிய பூணுதா
லும் ஆரங்களும் ஒன்றோடொன்றுரைந்து பிரகாசிக்கத் தேவர்களுக்
கெல்லா மேலான கர்த்தாவினுடைய ஒளிபெற்றமார்பை என் கண்
களினுற் றரிசனஞ்செய்யப் பாக்கியங் கிட்டிமோ கிட்டாதோவென்று
விபாசர் மனமெலிரதார்—எ-று. (௩௮)

ஒருகர்த்துடி பொலியெழுவெரியப் லொருகரமுதயாரும்
வருதவென்போ லொருகரம்விசிய வனப்புமமாறாத
வருள்கார்த்தொரு கரம்பையந்தர வணித்திரட்புமோங்கத்,
கருணையங்கட னின்றவங் கிலையையான் காணவென்றுளதாமோ.

இ-ள். ஒருகையில் அட்சரமயமான சகலகலைகளையும் ஒலியினு
லறிவிக்கும் தமருகமும் ஒருகையில் அக்கினிசசோதிவிளங்கயாவரு
ம் வாருங்கென்று வழைப்பதுபோல் ஒருகைவிசி யமுதுபெற்றங்கா
க்கருணையுண்டாகி இனி உலகங்களுக்குச் சன்னமான மில்லி பென்
று ஒருகையால் பத்தஜனங்களுக்குத் துணிபுகாட்ட ஆபரணங்கள்
ணிந்து நான்குபுயங்களு மோங்குந்தயர்சமுத்திரமான அம்பலவாண
மூர்த்திவின்றிடுநதிருக்கோலத்தைநான்எனதைக்குத்தரிசனஞ்செய்ய
ப் பாக்கியங்கிடைக்குமோ வென்று வாதாராயணா இரக்கமுற்றா ()

ஆளகண்டசங் கரபுரமெரிதர வாடகச்சிலைதாங்குங் -
தோளகண்டனி வேடனைமாயத்திடத் தொடர்ந்தகா லனைச்சாடுங்
தாளகண்டரு மெரெனவிமையவர் சரணெனக்கறுப்பேறுங்
காளதண்டமுந் தாளமாலிகைகளுங் கண்டொள்களிப்பேனோ.

இ-ள். தேவர்கன்முதலிய யாவர்களையும் அடிமைகொண்டாளு
ம் பரிபூரணனே சங்கரர் ரூப்புரத்தைபெரிக்கப் பொன்மலையை வில்
லாகப்படைத்தபுயனே ஒப்பற்ற வெற்றியையுடைய மன்மதனையெ
றித்த நெற்றிக்கண்ணனே அடிமையாகிய மார்க்கண்டனைப்பற்றவந்த
அத்தகையுதைத்துக்கொன்ற அரவித்தபதனே யாவரையுந் தகிக்க
வெழுந்த ஆலகாலவிடத்துக்கஞ்சிய தேவர்கள் சரணஞ்சரண மென்
றபோது அவர்களை இரட்சிக்கும்பொருட்டி அவ்விடத்தைப் பாணஞ்
செய்ததினாலே நீலகண்டத்தையும் அதிலணிந்திருக்கு முத்துமாலை
களையுந் தரிசனஞ்செய்து நான் ஆனந்தமடைவேனென்று விபா
சர் உன்னினார்—எ-று. (௪0)

அண்டயின்றவன் மேல்வைத்தபார்வையு மணிபணிக் குழைக்கா
றுந், துண்டமுங்குனி புருவமுதுதற்கணுந் தொடர்ந்துசென்றண்டத்

தேவநேர், சுண்டசெங்கனி வாயும்வெண்முறுவலு முத்தமனுமை
யாருண், கண்டசோருண் மதுமுகவனசமு மகிழ்ந்துகாண்குவதெ
நீர்நா.

இ-ள். சகல பிரமாண்டங்களையும்பெற்ற சிவகாமசவுந்தரியின் திருவழகைகோக்கும் இருகண்களையும், சம்பளன் சுவதானென்னும் இரண்டு நாகராஜாக்களைக் குண்டலமாகவணிந்த விரண்டுசெவிகளையுந், சண்பகமலர்போன்ற திருமூக்கையும், இந்திரதனுசைப் போன்ற புருவங்களையுந், சிந்தூரத்திலதந் தீட்டியதுபோல் விளங்கும் நெற்றிக்கண்ணையும், அபையமபையமென்றோடிவருந் தேவர்களைத்தொடர்ந்துவந்த ஆலகாலவிடத்தைப் புனஞ்செய்த கொவ்வைக்கணிபோன்ற திருவாயையும், வெண்ணிலவெறிக்குஞ் சிறுகையை யும், உமையவளது கண்களாகிய வண்டுகள்ளிழுக்கின்ற அழகிய வதனமகிய செந்தாமரையையும், யான்மகிழ்ந்து காண்ப தெந்தராளென்றுவியாசர்விரும்பினார்—எ.று. (சுக)

செழும்புத் தட்பப்பவளக்கிரிமேனியிற் சிறப்புறுஞ்செஞ்சோதிக்கொழந்தெழுந்தசாய்ந்ததவெனப்புறந்திகழ்ஞளர்ச்சடைமுடிமீதே விழுந்தெழுந்திரா கங்கைவெண்பிறையணி விளக்கமுங்கண்டங்கே யழகுநெசமோடு நுகிரான்மகிழ்தர வணையுநாளையாவோ.

இ-ன். செழுமைபொருந்திய பவளமலைபோன்ற திருமேனியில்
சிவந்த சோதிப்பிரகாசக்கொழுந்தெழுந்து பின்புறஞ்சாய்ந்து விளங்
குவதுபோல் முதுகிற்சரிந்த குளிர்ச்சியையுடைய சடாமகுடத்தில்
அலைநீசுந் கங்காநதியையும், அமுதமயமான மூன்றும்பிறையையும்,
அலங்கரித்திருக்கும் பிரகாசத்தைத் தரிசனஞ்செய்து அழந்திய ஆசை
யோடு யான் ஆனந்தம்பெறச் சேருகிறாள் கிட்டாதோவென்றார்—
என்றவாறு. (சஉ)

ஆதிகாத்துட னிப்படிபன்முறை யறைந்தறைந்தழியாத
சேரிகாடக வுண்மையின றிவுபோய்த் தோயவுமாயத்தம்
பேய்மம்ற்றொளிர் சிற்சிவபோதமாய்ப் பொலிவுகூரானந்தச்
சேகர மூழ்கிவேறந்திலன் னெய்தேசிகனம்மா.

அன்புடனே இவ்விதமாகப் பலதரம்புகழ்ந்து அழிவில்
லாத வாய் சாதிமயன் ஆனந்தநடன் ரகசியப்பெயர்நீர் கிச்சயத்
தின்னவன் வெகழுழ்கியவுடன் மாயாசம்பந்தமான வகைகாரநீர்
சிப் பிறந்ததும் ஞானத்தின் பரிபாகமான சிவக்கியானமாய் வளர்
ச்சிவொரு சிவானந்தமென்னுங் குளிர்ச்சிபொருந்திய கடவிலேப
ய்க்குது கருவிகு மற்றொன்றுத்தெரியாமற் நேகாதி பிரபஞ்சங்களை
யெழுது தெருவாகிய வேதவியாசர் கிடையி லெழுந்தருளியிரு

தார் அதிசயமாகவென்று புராணீகர் சவுனகாதிமுரிவர்களுக் குறித்தார்—எ-று.

கலாதிநீங்கினை குணங்களுமிரிந்தன காணங்கடனிச்சாய்ந்த புலாதிமாறின மொழிமுதலாயின புறங்கொடுத்தனவப்பா னிலாவுகேவல மொருவியதிருவரு ணெறிதரப்பரமாகிக் குலாவுபூணத் தொன்றியொன்றாததோர் குறிக்கருநிலையானான்.

இ-ள். கலாதிமுதலிய தத்துவங்களும் நீங்கிற்று முக்குணங்க ளுந்தொலைந்தன அந்த காணங்களைச்சார்ந்த ஞானேந்திரியங்களைந் தும் புறப்பட்டது வசனாதி கர்மேந்திரியங்களைந்தும் முதுகிட்டோ டியது பின்புவிளங்குங் கேவலாவத்தையொழிந்தது சிவாநுக்ரந்தகிலை யைப் பெற்றதினாலே மேன்மைபொருந்திய பரிபூரணவஸ்துவில்சே ர்ந்து ஒன்றினும் ஸ்திரிப்படாத கற்பகப்பொருளைக் கலந்துகின்றார் வேதவியாசர்—எ-று.

பொறிபுலாநிய தத்துவக்குறும்புகள் புறங்கொடுத்திரிந்தோட நெறிதருஞ்சிவ ஞானவேயத்திடை வேயமொடணந்தென்றுங் குறிகுணம்பெறு வளவிலாவானந்தக் கோயில்கொண்டலைவின்நி யறிவுவிற்பிறுந் திடவிறுந்தான்றனை யதசயத்தொடுங்கண்டான்.

இ-ள். பஞ்சேந்திரியங்கள் சத்தாதிவிடயங்களென்னும் தத்து வச்சத்தருக்கள முதுகுகாட்டி முறிந்தோடச் சன்மார்க்கத்திற்குக் கொடுக்கும் ஞானமாகிய வேயத்தில் விருப்பத்துடன்சேர்ந்து எப் போதும் அடையாளமாகிய செயலைப்பொருங்கி அளவற்ற சிவஞானத் தமென்னும் ஆலயத்தைப்பெற்று அசைவில்லாமற் சிவஞான மெழு ந்தருளியிருக்கத் தக்கதாக அற்புதமாகத் தன்னையுணர்ந்த வேதவி யாசமகாமூரீவான் றலைவனைக்கலந்து பரமசுகத்தி லெழுந்தருளியிரு க்கின்ற கிச்சயத்தைச் சயிமினிபகவான் தரிசனஞ்செய்தார்—எ-று.

கண்டகண்களு நெஞ்சமுங்கனித்திடக் கைகுவித்தெதிரவேயங் கொண்டுதேசிகன்மொழிபெறுமாசையாற்குறித்தொருமெய்குற தெண்டரத்தரு முகுர்த்தமொன்றகன்றபி ணெழிற்சிவமொன்றன் தண்டலில்குர வன்றனைப்பெற்றினன் சயிமினியெனுமொன்றான்.

இ-ள். இவ்வகையாய் சிவபேரகரிட்டையிலிருக்கும் இவ்வியா சமகாமூரீவான் தரிசனஞ்செய்த இரண்டிகண்களும் சிவகுரு சந் தோஷித்து இரங்கலாய்க்குவித்து அஞ்சலிசெய்துகொண்ட ஞான தேசிகரின் நிருவருட்பெறவேண்டுமென் றுசைகொண்டார் திரு னாயமார்த்தலைக் கேட்கவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினைவிட்டிட னிறுக்குங் கோலத்தைப்பார்த்து மவுனமாகிருந்து இரண்டிகை ரிய தற்பொழுதான இரண்டொழிகைசென்றபின்பு இவ்வியாசமகாமூரீவான் தரிசனஞ்செய்தார்—எ-று.

சொருபமாகி மாயையினம் றடைபடாத சிவஞானசாரியரை உத்தம ஞான சிவஞானபகவான் தோத்திரஞ்செய்தார்—எ-று. (சசு)

எழுதுசித்திரத் தீபமொக்கிருந்தவ நிலகுமாமுனிபோற்றும்
வழுவினோசையால் விழித்துலக்ச்செயல் வநதுமுணர்வோடு
தழுதழுத்தெழு மொழியினம்புளகமுந் தாழ்தடங்கண்ணீருந்
தொழுதியற்றியகையுமெய்க்கம்பமுந்தோன்றமுன்னுணர்செய்வான்

இ-ள். சித்திரத்திலெழுதிய விளக்கைப்போ லசைவற்றுச் சிவ
யோகசமாதியிலிருந்த பராசரியர் முன்னின்றுவிளங்குஞ் சயிமினிப
கவான் வழுவுதலில்லாமற் றுதிக்குஞ் சத்தத்தினால் கண்மலர்ந்து உ.
லகவிகாரங்களிர்சேர்ந்த கீளைவுடன் தடைபட்டெழுந்து குழறுஞ்
சொல்லினுன் மயிர்க்குச்செறிதலும் ஆனந்தாசங்களொழியவும் இ
ரண்டி கரகமலங்களையுஞ் சிரமேற்குயித்துக்கொண்டி தேகநடுக்கமு
ண்டாகி சயிமினியைப்பார்த்துத் திருவுளம்பற்றுகின்றார்—எ-று.()

கற்குதானெறி மாதவவுணர்வருங் கலைமறைப்பொருணின்பா
னிமகவோதினஞ் சிதம்பரங்கண்டவர் முத்தியினெறியோரார்
சிம்கனந்திக மும்பலவாணனைச் சிறநந்நேயங்கூர
முற்கடுந்துயர் சடிந்துகண்டிலகிமெய்க் முத்திபெற்றினிதுய்வாய்

இ-ள். வேதாகமங்களைப் படித்துணர்ந்து அவ்விதியின்படி நட
க்குஞ் சயிமினியே அறிதற்கரிதான வேதாந்த சித்தாந்த முடிவின்
பொருளை உன்மனதிறுநரிக்கத்தக்கதாக கின்னிடத்தில் விருப்பங்
கொண்டிசொன்னேம் ஞானாகாசமாகிய சிதம்பரதரிசனஞ்செய்தவர்
கள் மோட்சமார்க்கம் பெற்றவர்களாகையினால் கருணாசங்கொண்டு
ஞானவிவேக சொருபமாகப் பிரகாசிகுஞ் சபாபதியைத்தியானஞ்
செய்து அன்புபொருந்தி இனிமேல்வருங் கொடிய துன்பங்களைப்
பேர்க்கித் தரிசனஞ்செய்து நித்தியமான மோட்சத்தைச்சோதது
பேரின்பமூற்று வாழ்வாயென்று வேதவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தரு
ளினார்—எ-று. (சஅ)

கருகிராயக னிடத்தெனதன்பிவண் டோற்றுமிச்சருக்கத்தைக்
கருதியோதினர் சிதம்பரத்துறைபவர் கருதரும்பயன்சேர்வர்
பொருவிலம்பலங் காண்குதுமாதரம் புணர்ப்பவர்க்கிடையூறு
மொருவிமாதங் கண்டுகண்களித்துகள் குறுவரிவ்வுரையுணமை.

இ-ள். வேதநாயகனுன அம்பலவாணமூத்தியிலுடைய பாதா
ரவித்தங்கனிலே எனக்குப் பத்தியையுண்டாக்கு மிச்சருக்கத்தை வி
ருப்பமாகவினைத்துப் படித்தவர்களும் சிதம்பரதலவாசஞ் செய்தவர்
களும் மேன்மையாகிய பேறுபெறுவார்கள் ஒப்புலமையில்லாத திரு
வாய்மலத்தைத் தரிசனஞ்செய்யவேண்டுமென்று பரிவுகொண்ட
வாழ்க்குமற்றும் வருத்தமும் நீங்கி மகாமகிமைபெற்ற உனந்தரு

(५३६)

(50)

அருமனைய துவென வதுவெனவலைவுற வயலொளிபரகனது
திருநடவடிவின் நீனைதரமருவிப் திருமுனிபரவசமுன்
கருநருகிலைநி துனாசெய்துமிருகொலை களவுறுமொருபு
நிர்ருவினைபெறிபவர் மருவிபசுவகதி யிடைபுடைசெறிபுகல்வம்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசரு

இ ள் அரிய நான்குவேதங்களும் இதுவென்றும் அதவென்று உபாசிவது இது நிலைமையை அறியாமல் மயங்கித்திரிய வேதமுடியில்லிளங்குஞ் சிதாகாசமயமாய ஆனந்தநடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்த்தியைச் சிந்தைசெய்து பரவசமாகிய வேதவியாசர் சிவயோகசமாதி யி லிருந்தவிகத்தை வகைபெறச்சொன்னேனும் இனிமேல் லீவவதைகளினுமிருத்துச் சோரகுணமுமுடைய ஒருவேடனானவன் இருவினைகளையுங்கடந்த தபோதனர்கள் சேருகின்ற மேன்மையான சிவபதவியை யாசாரந்த துற்றெரிசன சரித்திரத்தைச் சொல்லுகிறோமென்று வாதராயணர் சயிமினிதகுரைக்க முறைமையாகச் சூதபுராணிகர் சவுனகாதிமுனிவர்களுக்குச் சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

பொருபுலன்விடகிய வறிடனிலகிய புகழ்முனிபுகலுகலும், வருமிருவினைபெறி நெறிநிகழ்திருவருண் மருவியசயிமினியுங், குருபரவருள்வடி வுடனுலகினிலெழு குணநெடுவரையனையா, பொருமை கொடுனதுரையமுதுகொடறிவினி லுறுகுறை பொருவினனல்.

இ-ள். மாறுபாடாகப் போராடும் ஐம்புலன்களையுந் தீவினைகளிற்செல்லாமல் சிவசம்பந்த மாகக்கொண்டு சிவஞானத்துடன் பிரகாசிக்கும் மஹிமையையுடைய வாதராயணர் திருவாய மலர்ந்தவுடன் வரும் நல்வினை தீவினைகளிவென்று நன்மார்த்தத்துடன் விளங்கச் சிவாநுச்சிரசம்பெற்ற சயிமினிபகவான் பராசரியைப்பார்த்து உகந்த மனான தேசிகனே கருணையுருவாகி ஐந்தத்தில் ஓங்குகருணங்களால் உயர்வுபெற்ற மலையைப் போன்றவனை தேவரீர் நிச்சயமாகத் திருவாய்மலர்க்கு தேவாமிதகூரைச் செவியென்னும் வாயினும் பாணஞ் செய்ததினால் என்மனத்திற்சகலசந்தேகங்களுந் தீர்த்தனென்றார்(1)

மதுவிரியிதழிய மதிமுநந்தியமும் வளாசடை முகன்முனீவன்
முதுமுயலகனுடன் முரிதராமிடு முடிவறுமுயர்கனகப்
பொதுவினிளிலகிய பெருமைகளளவில புகலவுமெனதிறைய
மதிசயமுடனமை கிலதினமருளை வருண்முனியருள்புரிவான்.

இ-ள். தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலையையும் அமுதமபொழியுஞ் சந்திரனையுந் திவலைகள் தூவுங் கங்காநதியையுமணிகது வளருஞ் சடாமகுடத்தினையுடைய ஆதிகார்த்தன் நெடியமுயலகன் உடல்கெரியும்படி ஆனந்தநடனம்புரியும் அந்தமில்லாத உயர்வுபெற்ற ஞானகாச ரூபமான திருச்சிற்றம்பலத்திற் பிரகாசிக்குஞ் சொற்கெட்டாத மகிமாதீசயங்களைத் தேவரீர் திருவுளம்பற்றியும் அவ் வற்புதங்களை இன்னங் கேட்கவேண்டுமென்னும் ஆசைபகலவிலலை ஆதலால் அருள்சூர்த்து இன்னும் அப்பெருமைபைத் திருவுளம் பற்றவேண்டுமென்று சயிமினிகேட்டபோது வியாசர்கருணையுடனே சொல்லத்தொடங்கினார்—எ-று.

மறுபுவிமருவினர் மய ஸுறைபவர்மல மிருவினையிருளறவே
தெறுதருதமனிய மிலகியபொதுமலி திருநகரிடை மூணுநீய்
ரறுபகைக்கடிகவ முனிவாருறைகர வணிமனைமடம்வனையா
வுறுகுறைசிறிதற வுதவினர்சிவபத முவகையொடுறுவர்களால்.

இ-ள். அன்னியதேசத்தி லிருப்பவர்களும் சமீப கிராமங்கள் அ
ல்லது நகரங்களிலிருப்பவர்களும் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் நல்
வினை தீவினைபென்னும் இருள்களையும் ஓட்டித் தங்கமயமாய்ப் பிர
காசிக்குந் திருச்சிறற்றம்பல முடைய சிதம்பரபுரத்தில் வைதீகப்பிரா
மணர்களுக்கு அமுருடைய அக்கிராரங்களுங் சாமாதி உட்பகையை
வென்ற தபோதளர்களுக்கு மடங்களுங்கட்டியவற்றில் தனதாந்நியா
தி சகல வளப்பங்களையும் குறைவில்லாம னிறைத்துவைத்துக்கொடு
க்கும் புண்ணியசாலிகளும் சிதம்பரதலத்திலே யிருக்கும் பெரியோ
ர்களுக்கு தவிசெய்தவர்களும் மேலான சிவபதவியடைந்து ஆனந்தத்
தை அதுபவிப்பார்கள்—எ-று. (ச)

வித்தகமுனிவர சத்தியமிதிலொரு மெயக்கதைபுனததுகேண்
மைத்தினாவிடமென விப்புனியிடைவரு மற்றொருவிடமனையான்
சித்திரவதையி லளப்பிலவுயிர்பல செற்றதில்வருபொருளே
துபத்துழலறிவிசி-பற்றருளிவிபெயர் துற்றெரிசனனவனே.

இ-ள். பக்தி ஞானவயிரார்கியத்திற் சிறந்த உத்தமமான சயிமி
னியே சிதம்பரதலவாசிகளாகிய பெரியோர்களுக்கு உதவிசெய்தவர்
கள் மேன்மையாகிய சிவகதியைப் பெறுவார்களென்று முன்சொன்
வைக்கியம் நிசயம் இங்ஙனம் ஓர் உண்மையாகிய சரித்திரம்உண்
டு அவற்றைச் சொல்லுகின்றேன் கேளும் சமுத்திரத்தி லுற்பவித்த
கரிய நிறம்போன்ற ஆலகாலவிடத்தினு மதிகமாகி புனியிற்பிறந்த வி
டம்போன்றவன் அநேகவித கபடவிசித்திரமாக மானிடவர் முதற்ஜீ
வராசிகளை வதஞ்செய்து அபகரித்த திரவியங்களைச் சாப்பிடும் கி
ஞ்சித்தேனு மிரக்கமில்லாத மனத்தனய் பெருமுடனாய் துற்றெரி
சன னென்னுமோர் துஷ்டனிருந்தான்—எ-று. (ரு)

வனசார்தங்குல னிடைவருவஞ்சகன் வடவனலுங்கதிரிற்
றினகாணும்பய முறமிருசெத்தழல் சினவியவிர்தவனத்
தனவ்ரதங்கொலை வழிபறிவன்கள வவையின்மகிழ்ந் துயர்வோன்
றனைநிகருங்கொடு வினைவடிவங்கொடு தலனிடைந்தனையோன்,

இ-ள். வேடர் குலத்திற்றோன்றி வஞ்சமனத்தைபுடையவனாய்
வடவைத்தீயும் ஆயிரவகாணங்கனையுடைய சூரியனும் அஞ்சத்தக்க
தாகத் தீக்கொண்டெரியும்விநகாரணியத்தில் எப்போதுஞ்ஜீவவன்த
களைச்செய்வதிலும் வருத்தப்போக்கா யிருக்கின்றவர்களைக் கொள்

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசள

ஐ. அவர்களது சொத்துக்களை யபகரிப்பதிலும் ஆகிய கொலைத்தொழிலிலும் ஈடுபட்டுத் தொழிலிலும் வல்லமையாகச் சந்தோஷங் கொண்டு வளருகின்றவன் இணையில்லாக் கொடுவியே யோருருவங் கொண்டு பூமண்டலத்திற் றிரிவதுபோலத் திரிந்து கொண்டிருந்தான்—எ.று. (கூ)

இடைநெறிவந்திவ் னெதிர்பவருண்டு கொலெனவிவனின் றனன்மு குடையுமிருந்தினை நரையுமுயங்கிய குனிவெரினுளகிதரு [ன் முடையுமவிந்தலை சிகையுமவிந்நிட ருறுமிகனென்றுலையு நடையுமடைந்திடும் வயதினோர்தன னடவைநடந்தனனூல்.

இ-ள். அவ்வேடன் இம்மார்க்கத்தில் யாவோனும் வரமாட்டார்களோவென்று தேடித்திரியும்வேளையில் அவன்முன் குடையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு நரைத்தமயிர்களும் தளர்ந்த தேகமுங் கூள்வளர்ந்தமுதுகும் உடையவனாப் நடப்பதற்குச் சக்தியற்று உறித்திக்கொண்டிருக்குந் சோமனுமநபுவ குமியின்முடி நெகிழ்ந்தலைய நெட்டியினுற்செய்த பாவையைப்போல் காற்றுக்கசைந்து தளர்ந்த நடையினனாய் வயதின்முதுந்ந்த ஓர் பிராமணன் அந்தக்காட்டு வழியிலே தள்ளாடிக் கொண்டிவந்தான்—எ.று. (எ)

வட்டையெதிர்த்த விருத்திகவந்தணன் மட்டிலகங்கதுவச் கட்டழல்சிறந வெருட்டுகொடுங்கர கட்கமிலங்கியெழத் தொட்டகதங்கது வக்கதவந்தன சொற்கொடெதிர்த்துடனே வெட்டுவனென்றெதிர் கிட்டினன்வெந்நிதன்மிக்ககொடுஞ்சுவன்.

இ-ள். மார்க்கத்தி லெதிர்ப்பட்ட வக்கிழப்பிராமணன் பெருநடுக்கங்கொள்ளத் தக்கதாகக் கொடியபார்வையினுற் றீப்பறக்க விழித்துப்பார்த்து உருவியகத்தியைக் கையிற்பிடித்துப் பளபளவென்று பிரகாசிக்கும்படியா யசைத்து மிருந்த கோபாக்வினிமுள இரக்கமில்லாத கொடிய வசனங்களைச்சொல்லி இவ்வாறினுல்வெட்டுகிறேனென்று சமீபத்தில்வந்தான் வெற்றியின்மிசுந்த கொடுமபாவிபாகிய துற்றெரிசனன்—எ.று. (அ)

அந்தணனின்கிவன் வந்ததுகண்டன னஞ்சினன்விந்நிவனம் வந்தனனந்தக னந்தமதந்தமும் வந்ததுவந்ததென நொந்திருகண்புனல் சிந்திடவெங்ககி துங்கினனென்றிடவேர் சிந்தவுடம்பு நடுக்கிவிழுந்துயர் சிந்தைகலங்கினனூல்.

இ-ள். பிராமணன் வேடன்வருவதைப் பார்த்துப் பயந்துஇவ் வனத்தில் யமன்வந்தான் நமக்கும் முடிவுகாலம் நேரிட்டதென்றம னநொந்து இரண்டுகண்களினுங் கண்ணீர்சொரிய வெவ்விய விடத் தையுண்டவன்போல் வியர்வைசிறந்த உடலம்நடுக்கும்று மன்மிசை யிழந்து உயர்நிலைதொழிச் சித்தங்கலங்கினான்—எ.று. (கூ)

தேவர்கடேவ னிமாசலமேல்வரு தேனெருபாலுடையாய்
மூவருமாய்முத லாய்முடிவாய்முடி யாமுதலாமுதலின்
காவுதியேர்வென வாய்வெருவாவினு காலமுமீதுகொலோ
வாவவெனவுரை யாவுலையாவெழு மாகுலமுழ்கினனல்.

இ-ள். தேவர்களுக்கெல்லாம் தேவனே இமாசலவனாயிற்றிறத்
ததேனாகிய பார்வதிகேவியை அமரபாகத்தி லணிகதவனே ஆரியபனு
ருத்திரசொருபங் ளாகியும் ஆதிகாரணனாகியும் வேதங்களின் முடி
வான பொருளாகியும் ஒருகாலத்தினும் அழிவில்லாதமுதல்வனேன
ன்க்காதது இரட்சித் தருளுவையோவென்று வாயகுமுற்கொண்
டுமுடிவுகால மிக்கோவென்றும் ஆஆவென்று வாயிறந்து அதிகப
யத்தினால் மகாதுயரக்கடலி லமுத்தினன்—எ-று. (க0)

ஆருமிலேனினி வேடாகுலாதிப வானியைநீதருவா
யோர்வறவாள் கொடு மோதுதல்காதுதலோகொடிதோகொடிதாம்
பாரிதுகாசிது தூர்ச்சைவையோரு பாரமிலேனருளக்
கூரிவைகொடு போதமியேனையார் கோலிழைபாடொழிவாய்.

இ-ள். ஓ வேடர் குலத்தரசனே வேறே யொருதுணையுமில்லா
தவனதுலான் என்பிராணனை நீ எனக்குத் தானாகத்தருவாய் அன்
றியும் பிரமஹத்தி மகாபாதகம் வருமென்று நிதானியாமல் நினைது க
ரத்திலொளிர்நுக் கததியிலுல்வெட்டுதல் கோபிததல்முதலிய குற்றங்
களாகிய வருத்தஞ் செய்வேண்டாம் என்றிடத்திலிருக்கு மிககா
சும் சோமன முதலியவைகளைக் கைக்கொள்ளும் வேறே யாதுமொ
ளிக்கவில்லை நான் எனியவன் என்னிடத்திற்குநனைவைத்து யாதுஞ்
செய்யாமல் விட்டுப்போவாயென்று பிராமணன் பரதவித்துச் சொ
ல்லுவதைக்கேட்டான் துற்றெரிசனன்—எ-று. (கக)

பழியினுதன்றல வருளருளென்றிரு பதமிசைசென்றுவிழா
விழிபுனல்சிர்திட மொழிகளடர்ந்திட வெயர்வுமிசுத்திடநொங்
தழிதருநெஞ்சமொ டுந்தருமத்தண னையர்வதுகண்மிவிடா
திழிபுபெருங்கொலை வனசரர்தம்பதி யிடர்கள்முந்நிலுனல்

இ-ள். பிரமஹத்தி தோஷஞ்செய்கின்றது உனக்கு நன்மையல்
லஎன்பேரில் தயவுசுவ பென்றுசொல்லி வேடன்காலிலவிழுந்து க
ண்ணீர்சோனிடத்து வாய்குமுறி தேகமெல்லாம்வியர்த்து மிகுதியும
னநொத்துருகி அலைத்துகொண்டு திரியும்பிராமணன் துயரத்தைப்பா
ர்த்துக்கொல்லு மெண்ணீர்தைவிடுத்து வேறேகுற்றங்களுஞ்செய்யா
மல் வேடுவர்க்கரசனாகிய துற்றெரிசனன் மன மிரக்கங்கொண்டிருந்
தான்—எ-று. (கஉ)

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உசுக்

முன்னியற்றிய நன்னர்வினைத்தொகை முன்னறித்திடலுந்
தன்னிடத்திற்றருண் மன்னிவனசசரர் தம்மரபிற்கொடியோ
ஹன்னைவருத்தில ஹன்னைமுடித்திட வுன்னிலனச்சமொழிந்
தின்னறவித்திட நின்னதுகைப்பொரு ளென்வயினுய்த்தியென.

இ-ள். மும்சனனத்திற்செய்த நன்மையான புண்ணியங்கள் இ
ச்சனனத்தில்வந் துதவியதுபோற் குற்றமிகுந்த வேடர்களினுங்
கொடிய துற்றெரிசனன் கருணைகூர்ந்து பரதனித்துக்கொண்டிருக்கு
ம் பிராமணனைப்பார்த்து யான் உன்னைக்கொல்லவுமில்லை வேறே து
ன்பப்படுத்தவுமில்லை ஷிட்டுவிடுகின்றேன் நீ பயப்படாமல் உன்வச
த்திலிருக்கிரபொருளை யென்முன்னிவைத்து விடென்றுசொன்ன
ன்—எ-று. (கங)

வேடனினாத்சொ லாமுகத்தாயிர் வீடுதலற்றுடனே
யாடைமுகதபொருள் யாவையுமற்றவ னுரைத்தனித்தருள்வான்
கோடிமெனப்பரி வோடுகொடுக்கொரு கோவணமுற்புனையா
நாடுமகிழ்ச்சியி னுனவனுக்கெதிர் நாகுழிப்புதல்வான்.

இ-ள். வேடுவனாகிய துற்றெரிசனன்சொல்லியதை தேவாயிர்த
பானம் பண்ணியதுபோற் செவியிற்கேட்டவுடனே தேகநடுக்கத்திற்
ந் திராமணன் உடுத்திக்கொண்டிருக்கும் சோமன்முதலிய பொ
ருளெல்லாம் முன்னே வைத்துக் கட்டினகோவணத்துடன் வேடுவ
னெதிரின்று நானோ தரித்திரன் உனது இச்சையைத்தணிக்கவென்
ஸிடத்தில் இதையன்றி வேறே யாதாமில்லை என்னுந் கொடுக்கப்பட்
டவையைச் சந்தோஷமா யெடுத்துக்கொள்ளென்று விருப்பத்துட
ன் எவுகுமுறும் படியாய்ப் பிராமணன் உபராசவார்த்தையாகச்சொ
ன்னான்—எ-று. (கச)

மாதிரமுற்றிய பூகலளிற்றவ வாழ்வுபெறத்திரிவே
ஹதவன்னிடொளிர் காயநொட்டென தாகமிளைத்துலவா
வேதனைமிக்கும லாவகைவெற்றிகொள் வே டர்குலத்தலைவா
காதலணிக்குடை யீதியெனப்பல காலும்வழுத்தினனல்.

இ-ள். அண்டிசையுஞ்சூழ்ந்த பூமண்டலத்திலுள்ள புண்ணிய
தலங்களைச் சேவைசெய்து கொண்டுவரும் நியமமுடையபிராமணன்
சூரியபிரணத்தின் னொப்பத்தினுந் மேகமெலிந்து பூமியை வலமாகச்
சஞ்சரித்துக் கொண்டுவரும் யான் மிகுதியும் வாதனைப்படாமல் ஆ
சையுடனே சிதலுக்குப் பிடித்துக்கொண்டுதிரியும் இக்கொடையை
எனக்குந் தானமாகக்கொடுவென்று வெற்றிப்பிரதாபம் பொருந்திய
வனசரர் குலநாயகனெயென்று பூரிதமாக அநேகநதரம் மறையவன்
றுதித்தான்—எ-று. (கரு)

வேதியனின்றரை யாடிவணங்கிட வேடர்கடந்தலைவ
ஹதபமும்பெரி கோர்துணைகண்டில மாகமெலிந்தையும
உஉ

பேதறவஞ்சிய பூசாரனென்றருள் பேணியருங்குடைதன்
போதநெகிழ்ந்துத வாநகைதந்திடர் போலவகன்றனான்.

இ-ள். பிராமணன்வென்று உபசாரவார்த்தைகள் சொல்லிப்பணி
ந்தபோது வேடுவர்கோனான துற்றெரிசனன் மனமிரங்கி வெய்யில்
கொடிதாக விருப்பதால் இப் பிராமணனுக்கு வேதேதுணையுமில்லை
தேகமெல்லாந்தளர்ந்து மெலிந்திருக்கின்றது இத் தீட்சணியம்
பொறுதென்றெண்ணியும் ஏழைப்பிராமணனென்றும் பூததயவுகொ
ண்டு குடையைப்பெற்றுக் கொள்ளாமல் அவ் வந்தணனைப் போகச்
சொல்லி விலகிப்போனான்—எ-று

(க38)

போனவரும்பொருண் மீளவும்வந்தது போலினைந்துலையும்
தீனரகம்பயில் வொர்க்களிந்துயர் தேவர்பதம்புகுவா
னானசிறந்தவி மானமனைந்தன ராமெனநெஞ்சமகிழ்ந்
துனமிலந்தனன் வாரிநெடுமபுவி யூடுதிரிந்தனனான்.

இ-ள். காணாமற்போன அரும்பொருளைக் கண்டெடுத்தவன்
போலவும் நினைந்து மஹா ரவுரவாதி நரகங்களின்மூழ்கி அவதிப்படு
கின்றவர்களுக்குத் தெய்வாதீனமாய் விண்ணுலகிலிருந்து தெய்வக
ணிகையர்க ளாடல்பாடலுடன் விமானத்தி லேறிப் போகின்றவர்க
ளைப்போலவுங் குற்றமற்ற வைதீகப்பிராமணன் மனதில்மகிழ்வுசொ
ண்டு கடல்குழந்த விசாலமான புவனத்திற் தீர்த்தயாத்திரை செய்
தான்—எ-று.

(க39)

அள்ளல்வயங்கிய வெள்ளநெடுங்கட ல்க்கியவம்புவிமே
வெள்ளன்மிருந்துயர் வெல்லவுடன்றிரி யெவ்வமிலங்குணனுந்
தள்ளருமிந்திய வல்வினைவென்றருள் சைவநெடுந்தவர்தம்
முள்ளமிலங்கிய தில்லைவனந்தனை யொல்லையடைந்தனனான்.

இ-ள். சேறுநிரம்பிய நதிகளின்பெருக்கெல்லாம் வந்துசேருஞ்
சமுத்திரத்தோழ்ந்த பூமண்டலத்திலே நிர்த்தனைக்குரிய துயர்களைமாற்
றும்பொருட்டிப் புண்ணியநதிகளிலும் அத்தலங்களிலும் தீர்த்தங்க
ளிலும் மூழ்கிச் சிவஸ்தலங்களைச் சேவித்துக்கொண்டு பிராமணர்க
ளுள் உத்தமன்ரீத்தற்கரிய பஞ்சேந்திரியங்களையும் தீவினையையும்வெ
ன்ற சிவபக்தர்களான சிவயோகிகளது இதயாரவிந்தங்களிற் பிரகா
சிக்குஞ் சிதம்பரதலத்தெல்லேக்குட் சிக்கிரமாய்ச் சேர்ந்தான்—எ-று

ஐஞ்சேடியாசிரியவிருத்தம்.

வந்தவேலையின் முன்னரேவயங்குகண்டிகைசேர்
சந்தமாலைய னிற்றணிதழைத்தொளிர்மெய்ய
னிந்தியங்களை வென்றவனிழைவனுக்கன்பு
தந்தசிந்தையன் சைவசற்றபேரிதிபொருவன்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருக

தம்பரதலத் தெல்லைக்குள்ளாக விருத்தைப்பிராமண
அவனுக்குமுன்னர் உருத்திராட்ச மாலிகர்பரண
காசத்தினாலவிளங்குந் தேகமும் ஐம்புலாதினை
செலுத்தியும் பரமசிவபக்திநிறைந்த மனமும்
செவ்வெண்ணைசைவதபோதனன் ஒருவன்வந்தான்—எ-று

தன் வருபவன்செங்கதிர்க்கடவுள்
ததி காயமும்பசியுமேற் கதுவப்
போயசெவ்விகொ ளானமைபுலர்ச்சிகூரெஞ்சு
மாயநன்னிழ நேடிவெவ்வேடைகொண்டணைநதான்

இ-ள். தூரதேசத்திலிருந்து அச் சிவபக்தன் வருகின்றபோது
செஞ்சுடர்க்கிரணாகிய சூரியனது வெப்பத்தால் தேகம்வியர்த்துவ
ருத்தமுற்றுமிகுதியுந் தாகமும்பசியு மேற்கொள்ள முகம்வாடி நெ
ஞ்சமும் நாவும வறட்சிகொண்டு எங்கு நிழல் விடைக்குமோ வென்
துதேடிக்கொண்டு கோடைகாலம் வெப்பத்தினுற் றுன்புற்று வந்து
சேருநான்—எ-று (20)

திருநகர்க்கெல்லா தலைமையாந்தில்லையெல்லையினில்
வருகபோதனன் வருகதமுன்கண்டருமறையோன்
சருதிவநதெநீர் வணங்கினன்கானவன்கொடுத்த
விருமைவன்குடை யெடுத்தவனிழல்பெறவிட்டான்.

இ-ள். அழகிய தலங்களுக்கெல்லா முதன்மையாகிய சிதம்பர
தலத் தெல்லைக்குள்ளாகவருஞ்சிவபக்தியையுடைய தபோதனன்வெ
ய்யிலினால் இளைப்புற்று வருகின்றதைப்பார்த்த துணாக அபிராமணன்
முன்சென்று பணிந்து வேடுவனற் கொடுக்கப்பட்ட துணைகூடுப்ப
மாகியகுடையை அச் சிவபக்த னுக்குப் பிடித்துக்கொள்ளக் கொடுத்த
ன்—எ-று. (21)

வேதவேதிய னிட்டகைக்குட ிழல்விளந்
மாதம்பெரி போன்மனமகிழ்ந்துசென்னொளியாய்ப
பாதகங்கெட முழுகினர்மகேசாதம்பதஞ்சேர்
சிதசீகரம் பயிலசிவகங்கைபசசேர்ந்தான்.

இ-ள். நான்கு வேதங்களைமுணர்ந்த அந்தணன்கொடுத்த கு
டையைக் கையிற்பிடித்துக்கொண்டு வெய்யிலினால் உற்றவருத்தம்நீ
றுத்தபோதனன் மனமகிட்டுக்கொண்டு சிவாலயத்துட் சென்று
வைவர்களது தொலையாக்கன்மங்களைப் போக்கி சிவபதவியைக்
க்குங்குளர்ச்சிபொருந்தியதிவலைகள் தெறிக்கு மலைகையுடைய
வகையைச்சேர்ந்தான்—எ-று. (22)

உருஉ சிதம்பரபுராணம்.

சிறிதுகாலஞ் செல வனசரன்முடிந்துதில்லையென
லறிவினாலுயர் மாதவற்கந்தணன்நன்பாற்
பெறுமருங்குடை நிறுந்நியநல்வினைப்பெறுதல்
லுறுமருந்துய ரறச்சிவபதத்துடனுந்நான்

இ-ள். சிறிதுகாலஞ் சென்றபின்பு பிராமணன் தன்முடிந்தகின்
றகுடையைப் பிடுங்கிக்கொண்டு மறுபடியுங்கொண்டான். அவ்வேடனு
க்கு முடிவுகாலநேரிட் டிறந்தவுடனே சிவபதவினைக்கொந்தான்எப்
புண்ணியத்தா லப்பதகனுக்கு முத்திகிடைத்தனவென்றால் முனந்த
வேடன் கொடுத்தகுடையைப் பிராமணன் சிதம்பரதலததில் அரிய
தபோதனனுக்கு நல்கினமையால் அப் புண்ணியபலனைது வேட
னார் செய்யப்பட்ட சொடியபாதகங்க ளெல்லாமகன்று சிவகதிய
டைந்தான்—எ-று (உ௬)

பொன்னின்வாசடைப் புனிதனெபொருளெனகருதித்
தன்னிலாநெறி யறிவுடைச்சயிமினிமுனிவ
வன்னலேடுவன் சிவபதத்தானெனவறைந்த
வின்னவாசக முண்மையாமுண்மையாமென்று.

இ-ள். தங்கக்கம்பியைப்போல் நீண்ட சடாமகுடத்தினையுடை
ய பரமசிவனே வேதாகமங்களின் முடிவில்விளங்கும் பொருளென்
று மனதி லுறுதிகொண்டு தன்னையுந் தலைவனையுமறிந்த நன்மார்க்க
முடைய சயிமினியே மும்சொன்னவேடன் சிவபதிவியையடைந்து
பரிசுத்தானானென்று யானுரைத்தமொழிச்சிவம்சிச்சியமென்றுவே
தனியாசர் திருவுளம்பற்றினார்—எ-று. (உ௭)

சுலோகோமகன் முன்கொடுஞ்சலதியேயனைய
னுண்மையொன்றத் தீவினைபுரியுமாலுடையோன்
சிவனரும்புக ழறமொழிசெவித்துண்புகாதோ
வாழ்நியநிதிர்ப் பாவங்களகிலத்திலுளவோ

இ-ள். வேடர்குலாதிபனால் முன்செய்த ஜீவவதைமுதலியகொ
டியபாதகங்களையெல்லாம் எண்ணிப்பார்க்கிற சமுத்திரம்போல் இ
ன்னதில்லாத மகா பாதகங்களைச்செய்ய மிகுதியுங்காதல்கொண்டவ
ன் அன்றியும் சிவத்தின்மகிமைகளையும் சிவதருமங்களையும் காதின
லுங்கேட்டறியாதவன் அவனார்செய்யப்படாத துன்பங்களும் பாத
கங்களும் இப்புலனத்தினுமுண்டோ—எ-று. (உ௮)

கவந்தநன்குடை மனன்நியா துகைகொடுப்ப
வுவந்தவந்தனன் நிலையம்பதியினிலுண்மை
நிலந்தமாதவ னெருவற்குமீழ்நியபயனார்
புலந்தனந்திட வவன்சிவபதத்தினையடைந்தான்.

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருந

அபகரித்துக்கொண்ட ரூடையை மறுபடியும் பிரித்துக்கொடுத்தமையால் அவ்வேதியன் மனமகிழ்ச்சிக்கொண்டிருந்தான். அதில் மெய்மையையுடைய சிவபக்தியுடனே தவறாமல் இருந்து நிழிலக்கொடுக்க உதவினமையால் அபகரிக்கப்பட்டிருந்த நனது பாவங்களையெல்லாம் தொலைத்துக்கொடுத்தான். —எ-று. (உசு)

மேலும் அவர் வம்பலகினைந்திலன்குறித்தோ
சொதுமாறுகேட. வெந்திலனுரைத்திலனகனான்
மாபுகண்களி கொண்டிடமன்றினிள் றும
போதுகண்டில னென்றீபுகலவேண்டாவரல.

இ-ள். சகல தீவினைகளையுநதீற்கும் திருச்சிறம்பலத்தை மனதிலினைப்பாதவன சிதம்பரதலமகிமையைப் பெரியோர்களால் சொல்லக்கூடாதோஷமாகக் கேட்டுமறியாதவன் நானினாலுஞ்சொல்லாதவன் ஆயினும் சிவகாமசுருதரி கண்களிககக் கணக்கப்பையில் நடனஞ்செய்யும் விநோதத்தை ஒருகாலத்தினுந் தரிசனஞ்செய்யாதவனென்று நீ யின் வாக்கினுஞ்சொல்லவேண்டாம்—எ-று. (உஎ)

தந்தபேரருட் சிதம்பரத்தலவிசேடத்தா
லந்தமில்பத மன்னதுற்றெரிசனனடைநதான்
சிறந்தசெய்வதும் புகழுவதுஞ்சிரத்தினுலென்றும்
வந்தசெய்வது மநநகரன்றிமற்றுளவோ.

இ-ள். தரிசனஞ்செய்தாலும் அத்தலத்திற் பிறப்பிப்பற்றாலும் அவன வசிப்பவர்களுக்கிடமானது துற்றெரிசனன்பிடுமியகுடையை மறுபடியுங்கொடுத்த புண்ணியவசத்தினால் எக்கனைய மழிவிடலாத சிவபதவியைப்பெற்றான் ஆதலால் சிவபதவியைத்தக்கது துதிககத்தக்கதுஞ் சிரத்தினால் வணங்கத்தக்கது. சிதம்பரத்தலமயல்லாமல் மற்றொருதலங்க ளிவ்வாறு மகிமைப்பெற்றதில்லை—எ-று. (உஅ)

அறந்தயங்குமத் தலத்துமண்செங்கல்களவற்றார்
சிறந்தவேதியாக் கெழின்மனைசிவனொழிந்தெவையுந்
துறந்தநற்றவர்க் குறைமடந்தொடாநதவனபதன
ளிறம்பெறச்செயது னோர்ப்பவனிகழததுதற்கரிதால்.

-ள். தருமங்கள்விளங்கும் அந்தச் சிதம்பரதலத்தில் மன்னனுஞ் செங்கல்லினாலயினும் சிறப்புடைய வைதீகபிராமண அழகுபெறவமைத்த வீடும் சிவனைப்பன்றி மற்றதெய்வங்களை வாதவகலிங்க லிஷ்டாபராரண உத்தமதபோதனர்களுக்கு மட

முங்கட்டிவைத்து சிறைத்த பக்தியுடனே சகலவனப்
த்துக்கொடுப்பவர்களது புண்ணியத்தை அளவிட்டு
யாது—எ-று.

அப்பெரும்பயன் மாலயரறிவோ
ரொப்பிகந்தருள் பரம்பரனுமைகரிவ
செபபுறுந்திமல வேளிவரறிவரோதெ
தெப்பயன்களு மிதுதனக்கெயுமோவே

இ-ள். அப் பெருமபொருந்திய புண்ணியத்தின்மீதுமேயக்
கமலக்கண்ணனாகிய விஷ்ணுவும், கமலாசனனாகிய பிரமனும், அறிவ
ரோ அறிபமாட்டார்கள் அன்றியும் இணையில்லாத வறுக்கருசெய்
யும் பரமசிவன் பார்வதிதேவி ஆனைமுகனரோபகன் சொல்லுதற்கரிய
வேலைத்தாங்கிய அறுமுகக்கடவுளும் அறிவாகனோ அறிபமாட்டார்
களாதலால் எத்தவங்களுந் எவ்விதநானங்களுந் அக்கலத்தலே
மனைமடங்கட்டிக்கொடுக்கும் புண்ணியத்துக்குச் சமானமாகா—(1)

குலபாணிபா லன் டுடச்சுருதிபோர்தமக்கும்
ஞாலமாபயை நீக்கிபந்நவாதமக்குந
கோலமாமனை மடமன்புகூடலரேனுஞ்
சாலுமத்தலத தமைத்தவாபெறுமபயன்சாற்றில.

இ-ள். குலாயுத்தையுடைய பரமசிவன்மீது மிகுந்த பக்தியை
யுடைய வேதபிராமணருக்கு அருகிய வீடுகளையும் பூமணடலத்தின்
கண் மரையின் சம்பந்தமான கேகாதி பிரபஞ்சமனைத்தும் பொய்
யென்றுணராத நன்மைபெறுஞ் சிவனடியாரகளுக்கு மடங்களையும்
பக்தியுடையாரகிலும் பக்தியிலாமலாயினுங் கட்டிக்கொடுத்தவர்
ள்—(2)

யல்லுபுணமணறுகனொன்றுக்
வபகத்தாயிரங்கற்ப
முன்பாற்றிட விற்பினிதிருப்பரிமமுறைமே
யினையறப்பய னேற்றுவினைசக்குமாறெனனே.

இ-ள். அன்னவர்க்களித்த மனைகள் மடங்கள் இவை
ளாக இருக்கும் மணற்கள் தூளிகள் ஓவ்வொன்றுக்கு ஓரளவு
பகாலங்கணக்காகத் தருமங்களைச்செய்தவர்களைத் தபோத
துதிக்கத்தக்கதாக வெண்ணியவெண்ணம்போற் கயிலாசத்தி
தருளியிருப்பார்கள் இவ்வகைப்பட்ட மகானன்மையான பல
த்துச் சொல்லுகின்ற சமர்த்துண்டானவனெவனோ தெரியவ
தேன்லம்புதார்ச் செஞ்சடைத்தேவர்தேவுறைந்த
னானமாளில மாகியசிதம்பரநகர்க்க

துற்றெரிசனச்சருக்கம். உருரு

ஊன்வன்பிணு பன்ரெலாதாயினுமன்ன
தூண்கூயப்பவா சிதம்பரஞ்சராதல்சததியமால்.

இ-ள். தேனலிழுங் கொன்றைமாலையைச் சூடிச் சிவந்த சடாம
சூட்க்கிணியுடைய தேவதேவனுன மகாதேவன வாசமாய நடனம்பு
ரிந்துகொண்டிருக்கும் ஞானகாசநப்பான சிதம்பரதலத்தில் இகப
ரத்துக்கேதுவான பந்தியுடனாயிற்றுப் பகதியிலலாமலாயினும் முறகூ
றிய பிராமணர்களுக்கு யிம சிவனடியார்களுக்கு மடமுங் கட்டிக்
கொடுக்கின்றவாகன சிவபதவியையடைவது நிசசயம் இறுசததியம். -

அங்கிதங்கிய செந்நகர்பானடியினைமலாமேம்
பொங்குமன்புடைந் தவநெறிபபூசுரனெருவன
றுங்கமானிலத நிருநகாத்ரபதீதகங்க
னெங்குநாடியு மிறைஞ்சுபுட்படிநதுமினபுதுவோன்.

இ-ள். அழல்வாசமாயிருச் சூஞ் சிவந்த கரங்களைபுடைய சிவபெ
ருமானது பாதாரவந்தங் ஸரிலே பகதிவளருந் தவநிலையையுடைய
ஓர் பிராமணன் உத்கமபூமியிலேயிருக்குஞ் சிவஸ்தலங்களைத் தரிச
னஞ்செய்தும் பணிநதும் புண்ணிய தீர்த்தங்களின்மூழ்டியும் ஆனநத
முற்றவன்—எறு. (ருசு)

வேதநாயகன் வெளியினிள் ஈடுமெநகாக்கட்
காதலகூரவந் தடுததனன்சனகமாமுகிற்
பாஸதவந்ததோ ரிளைப்பிறும்பளிங் ஸைலிழைத்த
போதிவேதிகை யனைநது நன்வசமநததுயினுள்ள.

இ-ள். வேதங்களுக்கிறைவனாகிய பரசிவன்- ஞானகாசமான
சபையிலே நடனம்புரியுஞ் சிதம்பரதலத்தில் பக்திவிருப்பத்தோடு
சேர்ந்த தங்கமயமான மாடமூளிகைகா நெருங்கியவிதியில் வழிந
டநது வந்த வருத்தந்தீரப் பிரகாசம்பொருந்தப் பணிநுக்கற்களின
லமைத்த ஓர் திண்ணையிற்படுத்துகனொள்ள அக்கல்லில் ஸுவிர்சசிந
ங்கியிருப்பதாற் பூசுரன் நன்னைமநதது நித்தினாசெய்தான்—எறு. (1)

தோகைமாமயி னடமிஞ்சுடர்மனைபொன்றிற்
காகமொன்றுசென் நன்னத்தைக்கவந்ததுடன்வினைந்து
போகுமெல்லையின் மிருததுயிரபூசுரனாவிற்
பாகமுற்றுமோ ரோதனப்பருக்கைவிழந்ததுவால்.

இ-ள். மேகங்கள் தவழுவதைக்கண்டு தோகையைவிரித்து மயி
ரெங்கள் நடனம் புரிந்துகொண்டிருக்கும் பிரகாசம்பொருந்திய
வீட்டில் ஒரு காக்கையானதுபுகுந்து அங்குற்ற அன்னத்தை
பிடிக்கவந்துகொண்டு விரைவுட னெழுமபிவருகையில் அங்கு நித்

உருக் சிதம்பாபுரணம்.

திரையினால் வாயைத்திறந்துகொண்டு துயிலும் பூசுரனதுநாவில் நனிபாகத்தோடுக்கூடிய வச்சாதத்தில் ஓர் பருக்கைவிழ்ந்தது—எ-று.

அன்னம்விழுகலு மருந்துயில்வசத்தினுலறிபான்
மின்னுதுனெறி வேதியன்விழுங்கினனம்ம
வென்னசொல்லுகோ மீதறிபாதுசெய்காகம்
பன்னுமிப்பய னுற்சிவபதமடைந்ததுவால்.

இ-ள். அவ்வகையாய்விழுந்த அன்னத்தை மிகுதியும் நித்தினையினுலறியாமல் பிரகாசம்பொருந்திய நான்முறையாவுமுணர்ந்த வத்தபோதனனாகிய வேதிபன் விழுங்கினமையால் யாம் என்சொல்லப்போகின்றோம் இவை இன்னதென்றறியாத காகமானது இப்பண்ணியபலத்தினால் துதிக்கத்தக்க சிவபதவிபைச்சேர்ந்தது இந்த வச்சரியத்தை என்னென்றுசொல்லுவோம்—எ-று. (நா.)

முடிவிலாமறை முதல்வனையுணர்ந்துகொண்டவனுக்
கடிமையெய்திய தவத்தினர்க்கறுசுவையடிசிற்படியில்லாசரீர்
மகிழ்ச்சியாற்பரிவினையந்தோர்
நெடியுந்பய னறிவனோவறிகிலாமிமலன்.

இ-ள். முடிவில்லாத வேதமுதல்வனாகிய பரமசிவத்துனது மகிமையையுணர்ந்தவர்களுக்கு அடிமைத்தொழில்செய்யுந் தவப்பலனைப்பெற்றவர்கள் மகிழும்படியாய் அறுசுவைபகார்த்தங்களுடனே அன்னமும் அளவில்லாத பரிமளத்தைக்கொடுக்குங் குளிர்ச்சிபொருத்திய நீரும் மனமகிழ்வோடு அளித்தவர்கள் அடையும் பெரிதாகிய புண்ணியங்களைப் பரமசிவனுமஅறியத்தக்கவனோ அறியமாட்டான்.

ஆயிரம்பெயர்க் கறுசுவையடிசிலங்கனித்த
செய்செல்வர்தம் பயனிலுமிடியுடையொருத்த
பெயவாறொரு பிடியவிழ்தரும்பயனெய்துந்
நாயதெப்பது யினுமுளதிதுவென்பர்தூயோர்.

இ-ள். எத்தலங்களிலாயினும் ஆயிரம்பெரியோர்களுக்கு அறுசுவைபதார்த்த வகைகளோடும் அன்னமளித்தநிறைந்த செல்வத்தினையுடைய ஒருவன் அடைந்தபலனிலும் ஓர்தரித்திரன் பக்தியுடையொருகவன் மன்னங்கொடுத்தவே உத்தமம் இஃது எத்தலத்தினால் உண்டென்று சொல்லுவார்கள் பரிசுத்தர்கள்—எ-று. (நா.)

ஞானமங்குநின் றாடியதில்லைமார்க்கக்
ஞானசெல்வனோர் பிடியவிழனித்தற்குமற்றைத்
தானம்தொரு பிடியனெண்ணிலபலதான
முனமொன்றறக் கொடுத்தலங்கொக்குமோவோவ்வா

துற்றெறிசனச்சருக்கம். உருள

இ-ள். சிவஞானவருள்பொழியும் ஏகநாயகனுன அம்பலவாண மூர்த்தி ஆனந்தநடனம்புரியுந் தில்லைமாநகரத்தில் அதிக அயிஸ்வரிய முடையவன் ஒருகவள வன்னங் கொடுத்த பலனுக்கு வேறொருதலங்களில் ஓர் தரித்திரன் தேகத்தைவருத்தி நியமத்தோடுஞ் சமபாதிதத பொருளைக்கொண்டு எண்ணில்லாத மகாதானங்கள் குறைவில்லாமற்கொடுத்த புண்ணியஞ் சமனமோ—எ-று. (சு0)

மாடையெள்ளிகள் னிகைநிலமாங்குரிப்பரிதே
ராதையெள்ளுநெல் லகம்பசக்குடைசெருப்பாதி
யோடைமுழ்புலி யூரிடகதுத்தமற்கருதும்
வேடையநதனாக் குதவினோர்விபன்சிவபதத்தோர்.

இ-ள். தாமரை-நீலோற்பலஞ்-செங்கழுநீர்விளங்கும் ஓடைகள் சூழ்ந்த சிதம்பரதலத்திலே புண்ணியசொருபரான தபோதனாகருக்கும், வைதீசப் பிராமணர்களுக்கும், அவர்கள் விருமபியபோது பொன்-வெள்ளி-கண்ணிகை-பூமி-தோட்டம்- யானை-குதிரை-இரதம்-வஸ்திரம்-என்-நெல்-வீடு-பசு குடை - பாதாட்சை இவைமுதலிய தானங்களை விருப்பத்துடனேகொடுத்தவாகள பிரகாசம்பொருளிய சிவபதவியைசரார்வாகள்—எ-று. (சுக)

புவியளித்தலும் போனகழீதலுங்காத்து
நவியினோற்கெழு மகிழ்ச்சியானற்றலநதன்னிற்
கவினிலங்குநல் லடிசிலைக்கண்ணுதற்கருத்தி
யவியுமித்தியாக களிப்புவரவாசிவமாவார்

இ-ள். பூதானம் - அனனதானமுதலியவைகளையெய்வநிலுங்கரத்திற் கண்டகோடாலியைப்பிடித்திருக்கும் பரமசிவன் மகிழ்வெய்துஞ் சிதம்பரதலத்தில் அழகுநிறைந்த செஞ்சாலியன்னத்தை நெற்றிக்கண்ணையுடைய சபாபதியைத் தியானஞ்செய்து ஞானேந்திரிய கர்மமேந்திரியங்களின்வழியில் மனதைச்செலுத்தாமல் சிவசம்பந்தமாகச் சித்தத்தைச்செலுத்துஞ் சிவனடியார்களுக்குக்கொடுக்கும் புண்ணியசரவிகள் சிவசொருபமாவார்கள்—எ-று. (சுஉ)

தண்டிகுண்டிகை யாடைநீர்ச்சத்தனமலர்கள்
கண்டிகைத்தொடைகுடைசெருப்பரைக்குநாண்கலைத்தோல்
விண்டிலத்துமா றுறந்தருண்மெய்த்தவாக்கள்பு
கொண்டுவற்றினென் மருள்பயள்சிவபதங்கொடுக்கும்.

இ-ள். பரமசிவ னனுக்கிரகம்பெற்ற மெய்மையான தபோதன னுக்கு தன்ம-கமண்டலம்-வஸ்திரம்-உதகம்-கந்தப்புட்பங்கள், உரு திராக்கமால்கள், குடைகள், பாதாட்சைகள், அணிகலன்கள், மாள

உருஅ சிதம்பரப்ராணம்.

ரோல்கள் இவை முதலியவைகளிலொன்றேனும் பக்தியுடனே கொடுப்பார்களாயின் இவற்றில் ஒருதானத்தின்பயன் சிவபதவியைத்தரும்—எ-று. (சக)

மோதகங்களும் பூவமுமுதலியசுவைப்பா
லோதனத்துடன் விரும்பியவுண்டியுந்தந்தக்
கோதுநீக்கிட மண்ணுறக்கொம்பொடுமணனு
மீதன்மேயினர் சிவபதமெய்திவற்றிருப்பார்.

இ-ள். சிவனடியார்களுக்கு மோதங்கனையும், பணியாவகைகளையும், அறுசுவைபதார்த்தங்களையும், ருசிகரம்பொருந்திய பகவின் பால்-செய்-தயிர்களுடனே அவர் களிப்படையும்படியாய் சரப்பாடு கொடுத்தவர்களும், குற்றமற்ற கன்னிகாதானம், பூமிதான முதலியவைகளையும், மனவிரும்பத்துடன் கொடுக்கும் புண்ணியவான்களும், மகாவைபவத்துடன் கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருப்பார்கள்—எ-று.

சாதகஸ்கிய புனிதனீற்றருளுடைச்சைவ
விரதமெய்த்தவர்க் கன்பினுதவியமேலோர்
பிரமகத்தியே முதலியவினையெலாம்பெயர்ந்து
கார்பணிநதிடு முத்திதஞ்சூழலாகுவரால்.

இ-ள். சாதமென்னு மேகங்கள் பொழியுஞ் சுத்தஜலத்தை இரக்கத்துடன் சிவசம்பந்தமான சிவார்ச்சனைகள்செய்யும் சிவனடியார்களுக்கும், பூசனைமுதலிய விசுவங்களுள்ள மெய்மையான தபோதனர்களுக்கும் பக்தியுடனுதவி மேன்மைபெற்றவர்கள் முன்பின் பிரமஹத்தியாகி மகாபாதகங்கள் செய்திருந்தாலும் அப்பாதகங்களெல்லாம் தீர்ந்து பரிசுத்தராய் தேவர்கள் தொழத்தக்க மோகஸூரிடையவர்கள்—எ-று. (சரு)

சைவதான்முறை பெழுதினர்தக்கவாதிரைநாட்
மெய்வராயகர்க் கன்புசெய்தெய்வமாதவர்தங்
குவழங்கினர் காண்முடியிருவருங்காணு
மெய்வரவான்சிவ பூரணமேவனிச்சயமால்.

இ-ள். சிவசம்பந்தமான சாஸ்திரங்களையும், புராணங்களையும், எல்லாநூல்களிலும், உத்தமமான திருவாதிரைநாட்சத்திரத்தில் எழுதினவர்களும், அம்பலவாணமூர்த்தியினுடைய பாதாரவிந்தங்களுக்குப் பக்திசெய்யுஞ் சிவபோகிகளுக்குக் கொடுத்தவர்களும், அரிபிரமாதிகளாலும் காணுதற்கரிய ஞானரூபமான திருமேனியையுடைய பரமசிவனது புரிபூரணத்திற்கலந்து பேரின்பத்தைப்பெறுவர்களை நிச்சயம்—எ-று. (சக)

ஆற்றெரிசுனச்சருக்கம். ௨௫௯

அறஜர்க்கழிநெடிநடியாசிரியவிருத்தம்.

அருளுருவன்சைவநா லெழுதுமாறலேகயினி தளித்தனன்ன
ருதலெழுத்தாணியெழு தினர்க்குநிதியுசவுதலஞ்சனந்தான்பெய்த
றிருமுறைபங்கவைவைத்துக்கொடுத்தல்கலகந்தனாக்குச்சேமத்தீதல்
பொருவருமிங்கிவற்றொன்றுபுரிபவர்கள்சிவபதத்துப்புகுவரன்றே.

இ ள். கருணைவடிவாய் சிவசம்பந்தமான புராணசாத்திரங்கள்
எழுதிக்கொள்ளும்படி ஏட்டுப்புத்தகங்களை விருப்பமாய்க்கொடுத்த
வார்களுந் திருமுறைக்கு நன்மையானகயிறு திரித்துக்கொடுத்தவர்க
ளும், அவற்றை எழுத எழுத்தாணிகொடுத்தவர்களும், எழுதுபவர்
களுக்குப் பொருளுதவினவர்களும், அவைகளுக்கு மைக்காப்புச்சா
த்தினவர்களும், புத்தகத்தைப் பதனமாகவைத்திருந்து கொடுத்தவ
ர்களும், கலக்கங்களினும், பத்திரப்படுத்தித் காப்பாற்றிக்கொடுத்தவ
ர்களும், இவ்வினையிலாத் தருமங்களி லொன்றேனுந் செய்வார்களா
யின் கயிலாசபதவியைச்சேர்ந்து சுகமாயிருப்பார்கள்—எ-று. (சௌ)

சிவசிந்தைமறையவர்பாற் சிவலிங்கமாதானஞ் செலுத்தினோர்க
ணவழுந்துபரசிவத்தை நண்ணுவார்கள்சிவார்ச்சனையெந்நாளும்பேணு
தவமன்புபெறுமன்பர்க் கங்கதற்குவேண்டிவன தருககாலீந்தோ [ந
ரவரன்றோவிமையவரு மடைவரிபசிவபதத்துக் கதிபராவார்.

இ ள். சிவத்தியானமுள்ள வேதியாகளுக்குச் சிவலிங்க முகாதா
னங்கொடுத்தவர்கள் குற்றமற்ற பரசிவ அழிக்கியம் பெறுவார்களா
சதாகாலஞ் சிவபூசைசெய்யும் விரதமும் பகதியுமுடைய சிவனடியா
ர்களுக்கு சிவபணிக்குவேண்டிய பண்டபதார்த்தங்கள் மனமகிழ்
வோடுங் கொடுத்தவர்கள் தேவர்களுக்குங் கிடைப்பதற்குரிய சிவபத
விக்ருபிராவார்—எ-று. (சஅ)

கருதியவர்பெறுமாறு துவாரகாசக்கிரமும் தூயசெம்பொற்
குருமலியுந்திகழ்சாஸக் கிராமயிவையன்பினற் கொடுத்துனோர்கள்
மருவிரியுத்தூயலங்கற் செந்திருமால்பதமனுநி வாழ்ந்துநூனத்
திருவளரும்பொருவரிப சிவலோகமடைவீனிற்போய்ச்சேர்வான்றே

இ-ள். சிதம்பரதலவாசிகளாகிய வேதியர்கள் பெற்றுக்கொள்
ளும்படியாய் துவாரகாசக்கரத்தையும் மாற்றுயர்த்த செம்பொன்னி
றம்போன்ற மீச்சங்கள் பிரகாசிகுஞ் சாஸக்கிராமங்களையும் விருப்
பத்தோடுங் கொடுப்பவர்கள் வுாசனைகமழ் துளவமாலையணிந்து
இலக்குமிதேவியை மார்பிலினிங்கச் செயதுகொண்டிருக்கும் நெடு
நூல் பதவிபான வைகுந்தத்திலே போகபாக்கியங்களை அதுபவித்
துக்கொண்டிருந்து பின்பு சிவானுக்நிரகம்பெற்று வரிசையாக சிகரி
ல்லாத கயிலாசபதவியையும் பொருந்தீவார்கள்—எ-று. (சக)

எம்பரமன்றைக்கன்பா மறையவர்க்குச்சிவனுபி யீய்ந்துளோர்க ளம்பிகைதன்பதம்பெறுவரேதேனும்பரனடியார்க்கணுமட்டியந்தோ நம்பரிசிலுரைக்குமதென் னைதனிலொருபரமானு நலத்துக்காவிச் செம்பதுமன்கற்பத்தி லொருகற்பஞ்சிவபதத்திற் சிறந்துவாழ்வாரா.

இ-ள். எமது கர்த்தாவாகிய சிவனிடத்தில் புக்தியுண்டாகி வை திகப்பிராமணர்களுக்குச் சாளுக்கிராமநதியிலே பிறந்த சிவருபமான சிவரூபத்தைக்கொடுத்தவர்கள் சிவகாமசவுந்தரியினுடைய பாதாப விந்தம்பெறுவார்கள் சிவபக்தர்களுக் குதவியாகத்தக்க எப்பொருள் களாயினும் அனுவளவேனுங் கொடுத்தவர்கள்பெறும் மகாபலனைச் சொல்லவேண்டுமாயின் அவர்களுக்குக்கொடுத்த பதார்த்தங்களில் ஒரு அனுவளவிற பதினாறுபங்கி லோர்பங்காகிய பரமானுவின்நன் மைக்குச் செந்தாமரையில் உற்பவித்த முதல்வனுன பிரமனது கற் பகாலங்களில் ஒரு கற்பகாலவரையில் சயிலாசத்திலே பேரகபாக்கி யங்களை யறுபவித்துக்கொண்டு பிரகாசிப்பார்கள்—எ-று. (௫௦)

பொங்கியவன்பிலரேனு முளரேனும்புண்ணியகன் மங்கட்கேற்ற வங்கமுளதேனுமில் தேனுமியற்றுவராகி லந்தக்கன்மந தங்குருமையிக்குவிறை பூரணமாமவைமற்றைத் தலத்துண்டாகா தங்கமலிதவமுனிவ வெத்தலமுமிதற்கொவவா சொல்லுங்காலே.

இ-ள். பெருகிய அன்பில்லாதவராயினும், அன்புடையவராயி னும், தருமஞ்செய்வதற்குத் தக்க இலட்சணம்பொருந்தியிருந்தாலு ம், தன்னுள் இயன்றமாதிரிப் புண்ணியங்களைச்செய்தால் அவை கு னைவில்லாமல் பரிபூரணமாகவிறைவேறும் இம் மகிமையைப்போல வேறொரு தலங்களிலேயும், பூரணமாகவிறைவேறாது ஆதலால் உயர் தலத்தின் மிகுந்த சயிமினியே சொல்லுமிடத்து எத்தலங்களையுமித ற்கிணையாகச் சொல்லப்படாது—எ-று. (௫௧)

மன்றெழுவிரத்தலந்தன்னி லோமங்கள்விரதங்கண் மந்திரங்கு நின்றிடுநீர்ச்சிவார்ச்சனைகண் முதலானவியற்றிவருந் தூபமாந்தாக் கொன்றனந்தமையமிலை தென்புலர்க்காயறவோருக் குண்டியிந்தான் முன்றகையமுமகையிற்குற்றமும்போய்ச்சிவபதத்தின்முதல்வராவாரா

இ-ள். திருச்சிற்றம்பலம் பிரகாசிக்கும் அச் சிதம்பர தலத்தில் ஓமங்கள், யாகங்கள், விரதங்கள், மந்திரங்கள், வேதாகமவிதியின்ப டி சிவபூசைகள்முதலான சிவபுண்ணியங்கள் செய்தாவரும் புண்ணி யர்களுக்கு அளவிறந்த பலனைக்கொடுக்கும்இம்மகிமைக்குச் சந்தேக மில்லி பிறாதேவதைகளுக்குத் திருப்பதியாகத்தருமபுருடானபிராம ணர்களுக்கும், சிவபோகிதனுக்கும், அன்னங்கொடுத்தால் தாய்விசி

'துற்றெரிசனச்சுருக்கம். உசுக

த்தார், கந்தையின்வமிசத்தார், பெண்சாதியின்வமிசத்தார் இம்மு வசையுள்ளோரும் கயிலாச பதவியைச்சார்ந்து ஆதிக்கமாகயிருப்பார் கள்—எ-று. (டுஉ)

மற்றொருதேயந்தன்னின் மரணமடைந் தோர்தமக்கீம் மன்றுரு முப், பெற்றதலத் திடையடைந்து பிண்டவுதகக்கிரிகை பேணிலிநத ப், பெற்றதலத்தி லிறந்தவர்தம் பயனுதன்னிய தலத்துப் பொன் றினோனென், புற்றருள்கொண் டத்தலத்திற் புதைக்கில்வினை கெடமு த்தி யறுவாரன்றே.

இ-ள். மற்றொருதேசங்களில் இறந்தவர்களுக்கு இக்கனகசபை பைச்சூழ்ந்து மகிமைபெற்ற புண்டரீகபூர்த்திலவந்துதிலகற்பணமு தலிய கிரியைகளைச் செய்வாராயின் அழகுபொருந்திய அசுசிதம்பர தலத்தில் இறந்தவர்கள் பெறும்பேறு சித்திக்கும் அன்றியும் அன்னி யதலங்களில் இறந்தவர்களது என்னை விருப்பமாகக் கொண்டுவந்து இத்தலத் தெல்லைக்குள்ளாகப் புதைத்தால் அவர்களினுத்க பாதக னக ளெல்லாமகன்று மோட்சத்துக் கேதுவான சிவபதவியைச்சேரு வார்கள்—எ-று. (டுஉ)

எத்தலத்திலிறந்தாலு மிறந்தவர்க்காயனலீட்டி யிபைந்தவாகொண் டத்தலத்திற்புரிந்தக்கா லவர்கள்பரமுத்தியினை யடைவரமுத்த நத்துலவுஞ்சிவகங்கை மூழ்குங்கான்மந்திரங்க ணலிற்துங்கான்மன் றுத்தமனைக்காணுங்கா லெவனாகினைந்தாலுமவ ருறுவரமுத்தி.

இ-ள். எத்தத்தலங்களி லிறந்தாலும் இறந்தவர்களுக்குக்கருமக் கிரியை முதலியவைகளை யெவர்களைக் கொண்டேனும் அச் சிதம்பர தலத்தில்செய்தால் அவர்கள் மேலான சிவகதியைப்பெற்றமுத்தர வர்கள் சங்கினங்களுலவுஞ் சிவகங்கையில் ஸ்காநஞ் செங்கின்றவே னையிலும் பஞ்சாஷ்டாமநதிரங்களை ஜெபிக்கின்றவேனையிலும் கனகச பையில் சபாபதியைக் தரிசிக்கின்ற வேனையிலும் யாவனையெனும் நினைத்தா லந்நவரும் சிவபதவியைச் சேர்வார்கள்—எ-று. (டுச)

பற்பலனன்னுக்கொண்டு பலகாலம்புகலினும்ப் படியினுள்ளு, ன்ற பெருமைதொலையுமோ வானுலஞ்சுருக்கமா நவிறுதுகின்றேம், னென்ற பொதுவிறச்செங்கமலப்பொற்பாதங்கண்டோரப் புரியின்மாயத்தே, ரம்புதமுத்திக்குரியர் மற்றொருந்நதலத்திலையறிவான்மிக்கோய்.

இ-ள். பற்பல நல்லராவுகளைக்கொண்டு அநேகந்தாஞ்சொன்ன லும்அந்தச்சிதம்பரதலத்திலுண்டாகிய நன்மையைத்தரும்அதிசயத் தைச் சொல்லிமுடியாது ஆயினுஞ் சுருக்கமாகச் சொல்லுகின்றேம் டென்னம்மபலத்தின்கண் ஆனந்த நடனம்புரியும் அம்பலவாணமூர்

த்கியினது அழகிய செந்தாமரைப் பாதங்களைத் தரிசனஞ்செய்தவர், களும் அத்தலத்திலிறத்தவர்களும் மேட்சம்பெறுகின்ற புதுமையை ப்போல மற்ற எத்தலங்களினுமகிட்டாது ஞானத்தினுள் மிகுத்தச யிமினியெயென்று வேதவிபாசர் திருவாய்மலர்ந்தார்—எ-று. (௫௫)

ஒருவருக்கு முனாத்ததில்லை யத்தலத்திற் பெருமைவே றுணர்ந் தோரில்லை, யருமறையின்முடிவினுள் தத்தமறைமொழியறிபு மகளை ஞானத், திருவுருவிலொருபாகம் பெண்ணுருவம் படைத்துடைய தேவதேவ, னுளுபுரிய வழித்துயர்ந்தேன் வேறென்றான் முனிவா யா-னறிந்தே னல்லேன்.

இ-ள். அத்தலத்தின் மகிமையை யாம் ஒருவருக்குஞ்சொன்ன தில்லை அன்றியும் என்னைத்தவிர மற்றொருவருக்குந் தெரியமாட்டா து அரியவேதங்களின் சிரமான் உபசிடத மகாவாக்கியங்களில் சொ ல்லும்பொருள்களை ஞான சொருபத்தினால் பாவதியை இடப்பாகத் திற் படைத்த தேவாகிதேவன் என்னிடத்திற் கருணைவைத்து உப தேசஞ் செய்த பாக்கியவசத்தினால் தெரிந்து கடைத்தேறினன் மற் றொரு வித்தாலறிந்தல்ல முசிவரனேயென்று வாதராயணர் வகுத னுடைத்தார்—எ-று. (௫௬)

. போதநெறிதரு சுருதிப்புராணநெறி வல்லவர்க்குட் பொலிவுயிக் கோன், சூதமுனிவரமெனக்கு மிறைவனுக்கு மன்புடைய தூபமை கொண்டோ, னாதலினு லவறகுரைத்தோ முள்ளபடியாங்கவன்போ லறியாரில்லை, நீதவறுவன்புடையை யாதலினு னினக்குமிது நிகழ்த்தி னேமால்.

இ-ள். ஞானமார்க்கத்தைக் கொடுக்கும் வேதபுராணங்களின்வி தியையுணர்ந்த வல்லவர்களுள் அதிகமேன்மைபெற்ற சூதபுராணிக ளான இத்தப்பாதனன் மெக்கும்பரமசிவத்துக்கும் விருப்பவகொள ளத்தக்க புரிசுத்தனாதலால் அச்சூதபுராணிகளும் அறியச்சொன்னோ ம் அன்றியும் அவனைப்போல் சிபமத்தின்படி அறிபத்தக்கவர்கள் மற் றொருவருமில்லை சயிமினியே என்னிடத்தினுஞ் சிவனிடத்தினும் த வறகுநிலாத பத்தியையுடையவனாதலின் அந்தரகசியப்பொருளைத் தெரிந்துகொள்ளச் சொன்னோமென்று பராசரிபர் திருவுளம் பற்றி னார்—எ-று. (௫௭)

ஆதாரமாறினுக்கு மயனின்றபொருண்மன்னு ளாடாரின்ற,பாதா ரவிதமலர் கண்டவர்க்கண் முத்தரியான் பகர்ந்தவெல்லா, ராதாகிக டந்தபா னருளிலோர்க்குருததனு னண்ணியன்னோர்க், கோதநிமு தல்வன்மே லன்புடையோர் தமக்கென்று மனாத்ததன்செய்வாய.

இ-ள். ஆறுதரமுதலிய கமலங்களுக்கு மேலாயிருக்கும் பரா பாவஸ்துவாய் திருச்சிற்றம்புலத்தில், ஆனந்தடினம்புரியுஞ் சபாபதி

ஞாற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௬௩

யினுடைய காரணமலங்காரைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் முத்தியைப் பெற்றவர்கள் நாமுரைத்தவையெல்லாம் நாதனீந்துகனாதிகளுரைபா மசிவன் றிருவருள் பெறாதவர்களுக்குத் தரிசனங்கிட்டாது சிவமகி மையைக் கேட்கவும் போக்கியமல்லாதவ ராகையால் அன்னவர்களுக் குபதேசஞ் செய்வேண்டிவநிலை சிவனிடத்தில் பக்தியையுடையவர்களுக்கு எப்போதும் இந்தர் சிவமகிமையைச்சொல்லக்கடவை யென்று வாதராயணர் உபதேசித்தருளினான்—எ-று. (௫௮)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்.

ஈட்டிமவல்லினைத் தொகுதிபாலந்தரா யெழிற்சிதம்பசத்தனமை காட்டுமாமறை யாகமபுராணங்கள் கண்டுமனனதுகாணற் கேட்டுமங்குது கேட்கிலர்மாயையின் யளர்பெருவசத்தானன் னாட்டமற்றவர் மயக்குறுமயக்கையா நவிறறலரம்படித்தன்றால்.

இ-ள். பூர்வஜனனங்களிற்செய்த மகாபாதகக் கூட்டங்களின்வ றுமையினால் கொடுமை பொருந்திப் பதிகொண்டிருக்கும் பாககருக் கு அழகியனாகாசொருபமான சிதம்பர ரகசியப்பொருளின்நிலை மையை வேதாகமபுராணங்களி லெடுத்துச் சொன்னாலுங்கேளாதவ ர்போலிருப்பார்கள் அஃது யாதுகாரணமெனில் மகாமாயையினது பெருக்கத்தின் கொள்கையினாலே நன்மையாகிய ஞானக்கண்ணில் லாமையான் அவர்களை மயக்கச்செய்யும் அம்மாயையின் மயக்கத்தி ன் வறுமையை நம்மாற்சொல்லி முடியத்தக்கதல்ல—எ-று. (௫௯)

மக்கடந்தையர் தாய்தமர்மனைவிபொன் மனைதரையிடைச் சிந்தை புக்கமுந்தின றென்னுரைகொள்வரோ புகன்றபல்பவந்தன்னிற் றக்கமாமறை மிருதியாகமநெறி சரித்திராயிருதான்மேன் மிக்கவன்பின ரிருசெவிக்கிவ்வுரை விளம்பருமயிர்தாமால்.

இ-ள். மாதா-பிதா-மனைவி-மக்கள்-பந்தஜனங்கள்-பூமி- வீடு- பொன் இவைகளி லாசைகொண்டு அஞ்ஞானத்தில் முழுகிவிடுவர்கள் என்வசமாகிய வேதாகமபுராணத்தி னுண்மையை அங்கேகிறார்கள் மற்ற எவர்கள் அங்கேகிறப்பொனின்நவிலத்தக்க நன்மையைச்சார்ந்த அநேகஜனனங்களில் மேன்மையான மகிமையையுடைய வேதபுரா ணங்களின் விதிப்படிக்கு ஆசாரமாகடந்து சிவனுடைய உபயபதா ம்புயங்களில் மிகுந்தபக்தியையுடையவர்கள் இருசெவியினும் இம்ம கிமாதிசயத்தைத் தேவாயிர்தமாகக்கொண்டு ஆனந்தமடைவார்கள்()

சொல்லுமாறினி'யென்னையெண்ணிலாச் சுருதிகட்கணியான தில்லையம்பலப் பெருமையையல்லவர் தெளிவுறவுரைத்தோம்யா மில்லையாயினு மறைமொழியுணர்ந்தவ ரிதைநிருவருடன்னு னல்லவாமென வினிதினிலநிந்தரு னண்ணுவராமன்றே.

இ-ள். இனிமேற் சொல்லவேண்டிய முறைமையென்கொல்கே
ட்கவேண்டிய துண்டானும் சொல்லும் எண்ணிறந்தவேதங்களுக்கும்
ஆபரணரூபமாய் வயங்குந் திருசசிற்றம்பலத்தில் பரமசிவனுந்
கிரகத்தினும் சிதம்பரதலமகிமையைச் சமர்த்துள்ளவராயிற் றெளி
வாகச்சொன்னோம் யாம்சொல்லிய வசனங்களில் நன்னையில்லாமலி
ருந்தாலும் வேதமொழியை யுணர்ந்தவாகள பரமசிவனுக்கிரகத்தி
னால் நன்மையுள்ளதென்று இனிமைபாகக்கேட்டுச் சிவனருட் பெறு
வார்களென்று வாதராயணர் மொழிந்தா—எ-று. (சூக)

யானுநான்முகத் தொருவனுந்திருவினுக்கிறவனுமிமையோர்தங்
கோனுந்தெய்வமா முனிவருமுலகருந் கொடியிடையொருபாகன்
முறும்வகெகிர் சாற்றியுமுணர்வரோ தகவிலார்மணமுஞ்செந்
தேனும் விசிபபொழின்மலிதில்லைபிற் றிகழ்பெருமைபயமமா.

இ-ள். சுகந்த பரிமளத்தையுந் தேனையுந் சொரிந்துகொண்டிரு
க்கும் தோப்புகள்கூழ்த்த அலங்காரத்தையுடைய சிதம்பரதலகதின
மகிமாதிசயத்தை வேதவியாசனென்னும் யானும், நான்முகத்தோனா
கிய பிரமதேவனும், செத்திருவிந் நாயகனாகிய மகாவிஷ்ணுவும், தே
வர்களுக் கிறைவனான தேவேந்திரனும், கடவுட்டன்மைபெற்ற மகா
முரிவர்களும், உலகங்களைத்தையுமின்ற சிவகாமசவுந்தரியைவாமபா
கத்திலணிந்த பரமசிவனும் பிரசன்னமாக எதிரேநன்று உபதேசஞ்
செய்தாலும் அவிவேகிக ளறிபமாட்டார்கள்—எ-று. (சூஉ)

கேட்டுங்கதி ரம்பலத்தின்பமெய்ச் சின்மயவிஜயாமத்தி
னாடல்கண்டவர் முத்தரேயென்றியா ளறைந்ததுகிறவேதப்
பாடன்றாதவ மறைமுடிவுளதுவெம் பாசம்விசினர்வாசத்
தாடருமபர மன்றிருவாகினும் சாற்றியதாமன்றே.

இ-ள். வேதங்களைப் பூரணமாயுணர்ந்த சயிமினியே அளவிடப்
படாததோந்தியையுடைய பொன்னம்பலத்தில் ஆளந்தரூபமாய் ஞா
னவந்தியாய் பரமசிவத்தின் நடனவிநோதத்தைத் தரிசனஞ்செய்தவ
ர்கள் முத்தியைப்பெறுவார்களென்று நாமசொல்லியது வேதமுடிவி
துண்டானபொருளாம் இதன்படி பாசபந்தங்களையறுத்த பக்தஜன
ங்கள் சுகம்பெறுவதற்குப் பாதாரவித்தங்களைக் கொடுக்கும் பராபர
வஸ்துவான பரமசிவன் தமது திருவாக்கினால் மொழிந்ததென்றுவே
தவியாசர் திருவாய்மலர்ந்தா—எ-று. (சூரு)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியனிருத்தம்.

முன்னவனைக்கிரதபுகஞ் சித்தித்தியர்க்குங் முயன்றும்வேதஞ்
சொன்னவெறிதாதுபுகத் தரிதென் றுமகர்தவங்க ளருளாற்செய்து

ஆற்றெரிசனச்சருக்கம்.. உசுரு

விண்ணநெறிமுடிபரமம் றுவாபரத்திலருச்சனைக ளிசைந்துமுன்னந்
துன்னுமருவினையொழிந்து வீட்டைவரொணச்சிருதிசொல்லுமன்றே.

இ-ள். ஆதிகாரணனாகிய பரமசிவனைக் கிரோதாயுகத்திலேவேத
விதியின்படி தியானித்தும் யாகங்கள்முடித்தும் திரோதாயுகத்திலே
முன்சொல்லிய நிலைபோன் முடிப்பதரிதென்று யாகங்களுந்தவங்களு
ஞ்செய்தும் இவ்வகை நடப்பது பிராயாசைபென்று அதினும் எளி
தாகக் துவாபராயுகத்திலே அருச்சனைமுதலிய சோடசவுபசாரங்கள்
செய்து பிராரத்வ வினைகளைத்தொலைத்து, மோட்சவிடாகிய சிவபத
விபைச் சேர்வார்களென்று வேதங்களிற் சொல்லுகிறதென்று வாத
ராயணர் திருவாய்மலர்தார்—எ-று. (கசு)

மலினவினையாவுக்கு முறைவிடமாய்நெறிமீதி மாயத்தோற்றுங்,க
லியுகமாகியகரலத் தியாவோருங்காமாதிக்கடலின்வீழ்ந்து, மெலியு
முணர்வினராகிப் பொல்லாதவாழ்க்கையினை விட்டுவிடுங்கியொலிகொ
ணமறைபுகன்முத்தி யுறுதலரிதெனவுரைப்ப ருயர்ந்துளோர்கள்.

இ-ள். அஞ்ஞானமயமான வினைகளெல்லாமிருக்குந் தானமாய்
நன்மார்க்கமும் நீதியுங்கெடத்தக்கதாகிய கலியுகத்திலே காமாதி அந்
தரங்க சத்துருக்களென்னுங் கடலுட்டோய்ந்து அறிவழிந்தவர்களா
ய் ஒருகாலமும் நீங்காதகொடுமையைத் தொலைக்கவன்முசப்திக்கும்
வேதங்களிற்புகலும் முத்திபைச்சாருவ தருமையென்று பெரியோரு
ரைப்பார்கள்—எ-று. (கசு)

இயம்புநெறியெவ்வுகத்து மியற்றினோரியற்றோர் யாவன
மயங்குகொடும் பிறப்பிகந்து மாமுத்திபெறுமாறு மன்றுவின்ற
புயங்கநடவடிவமுமத் தலவடிவுமாய்சின்றுன் புகர்மாமாய்த்த
யயம்புணிரிந்திங்கண்முடிச்சங்கரன்பொங்காவணியும்வோடோர்நடவன்

இ-ள். கிரோதாயுகமுதலிய யுகங்களிலே நடக்கும்முறைமையு
முன்சொல்லிய நியமப்படிக்கு நடந்தவர்களாயினும் நடவாதவர்களு
யினும் மாயானிகாரத்தினால் மதியங்கிக் குற்றமாகிய ஜனனங்களில்
உழல்வதைநீங்கி மேன்மைபொருந்திய மோகசுத்தைப் பெறும்வித
மெப்படியென்றால் புள்ளிபொருந்திய மத்தக்கதையுடையம்தயானை
யையுரித்துப் போர்த்துக்கொண்டும் வெற்றியினும் சந்திரனைச்சிரோ
மணியாகவணிந்து அடியார்களுக்கு ஜன்மையைத் தருபவனாகியும்
கோபத்தினும் கொதித்தெழும் நாகங்களை ஆபரணமாகஅலங்கரித்து
க்கொண்டும் விளங்கும் தெய்வபிரானாகிய பரபசிவன் திருச்சிறம்ப
லத்தில் நன்னாகம் படம்விரித்தாடுவதுபோன் மெல்ல வசைந்தாடும்

அந்த நடராஜமூர்த்தி சொருபமாகவும் சிதம்பரதலசொருபமாகவும் இவ்விரு திருமேனிகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறார்—எ-று. (௬௬)

முத்தொழிலுமுயன்றிவொன் முக்குணத்தான் மூவடிவமுயங்கி யோங்கியத்தகையதொழிற்கயலாய் ஞானானந்தத்திரட்சியாயெவர்க் கு, மெத்தகையபதியாகி யருள்கூடவினங்கிவிறை விமலன்கண்டோ ர், சத்தியமுத்தியினடையமன்றிநடம்புரிந்தென்றுந்தயங்காரிள்ளான்

இ-ள். சிருட்டி-திதி-சங்காரமென்னு மூன்று அதிகாரமுஞ்செய்து உலகங்களை இரட்சிக்கும் பொருட்டாக இராசதகுணத்தி னியற்கையார் பிரமதேவனாகியும் அந்தரங்கத்திற் றுமதமுஞ் சத்துவமுங் கொண்ட நாராயணனாகவும் சத்துவத்தின்மேற் றுமதங்கொண்ட உருத்திரமூர்த்தியாகவும் இம்மூன்று திருமேனியான் முததொழினடாத்தி வளரும் அம்மேன்மையுற்று மூன்றதிகாரங்களுக்கும் புறம்பாய ஞானானந்தவுருக்கொண்டு விட்டுணுவாதியாவரும் பசுவாகவும்தான பதியாகவும் அதுக்கிரகசத்தியானிவகாமசவுநதரியுடனே பரஞ்சோ தியமமாய் எழுந்தருளியிருக்கும் அம்பலவாண மூர்த்தியாகித் தம்மைத் தரிசனஞ்செய்தவர்கள் மெய்மையான மோகூத்தைப்பெறும் பொருட்டாகத் திருச்சிறம்பலத்தில் எப்போதும் ஆனந்தநடனஞ் செயதுகொண்டு விளங்குகின்றார்—எ-று. (௬௭)

ஆருயிரின்பொருட்டன்றித் தொழிலுளவோ வாதிதனக்கருளானந்தப், பேருருவம் படைத்துடைய பேராட்டி யொலிபாலிற் பிரிபாதோங்கப், பாருருவாத் தனதுருவாம் பதியிலதிசயங்கொண்டுபழந ல்வேத, மோருருவமென்புகல வொளிபெற்றகளி நடங்கண் யொவாயன்றே.

இ-ள். ஜீவாத்மாக்களைக் கடைத்தேற்றும் பொருட்டே யன்றி ஆதிசாயகனுக்கு வேறு தொழிலுளவோ பேரின்பவ துக்கிரகத் திருமேனிகொண்டு லோகநாயகி வரம்பாகத்தைவிட்டு நீங்காமல் வயங்க புண்ணியதலங்களுக்கெல்லாம் உத்தமமான சிதம்பரதலமே தன்னுடைய தேகமாயவிளங்குந் தில்லைநகரிலே புதுமைபூண்டு ஆதிவேதப ராபரவஸ்துவான ஏகமூர்த்தியென்று மொழியத்தக்க பிரகாசங்கொண்ட ஆனந்தத்தாண்டவத்தைத் தரிசித்துக் கடைத்தேறுவாய் சயி மினியே யென்றுவாதராயணர் திருவாய்மலர்தார்—எ-று. (௬௮)

செஞ்சடையும்பிறையுமின முறுவல்வதனமுங்குறியுந் திகழ்கண் மூன்று, நஞ்சுணிகண்ட முத்தோன மார்புமெரியகறுடிக்கை நலனும

துற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௬௭

விசி, யஞ்சல்புரிகரமுமரை யும்புலியினதனுமெடுத் தாண்டதாளுங்,
குஞ்சிதமுமுபலகன்மேற் றிருத்தாளுமுழுநீறுங் குலவியோங்க

இ-ள். சிவந்த சடாமருடமும், இளம்பிறையும், குறுகையால் அலங்காரம்பெற்றமுகமும், நாககுண்டலமும், பிரகாசிக்குஞ்சோதி மயமான மூன்றுநேத்திரங்களும், ஆலகாலவிடத்தினால் விளங்கும்நீ ல்குண்டமும், நான்குபுயங்களும், சிரமாலிகாபாணமும், முப்புரிநால் விளக்கமும், ஒருகரத்தில் மழவும், ஒருகரத்தில் தமருகமும், இடை யிற் இபுலித்தோலும், டதுபாதத்தைத்தூக்கி வலதுபாதப்பெருவிர லை முயலகன்முதுகிலுன்றி நிற்குகங்கோலமும், விபூகிதூளனமும், திரிபுண்டரமாக வணிநதிருக்கும் அழகு ஓங்கவும்—எ-று. (௬௯)

எப்போதும்யாவர்க்கு மெவ்வரமுந்நிதிவா னிறைவனின்ற, பொ ப்போதவரிதாமத் திருவுருவங்கண்டுளமு முயிருமுணு, மப்போதே யுருகுபர வசப்பேரானந்தத்தி லரிதோமுத்தி, கைப்போதுங்கட்போ றுந் திகழவிறைஞ்சிக்கண்டு களிப்பாயன்றே.

இ-ள். எந்தவேளையினும் அவரவர்கள் நினைதத வரங்களைக்கொ டிக்கும்பொருட்டாக நமது கர்த்தனாகிய பரசிவனெழுந்தருளியிருக் கு மகிமையையும் ஒப்புவமை சொல்வதற்கரிய ஞானசொருபத்தை த நரிசனஞ்செயது சித்துஞ்சடமுஞ் சீவனு மொருங்குபட்டுருகித் தன்னைமறந்து பேரின்பம் பெறுவதைவிட்டு மோட்சம்பெருமையை ப்பெற்றதல்ல ஆகையினால் கரங்களாகிய தாமரையினால் விளங்கப்பூ சித்துத் தொழுது கண்களாகியகமலங்களினுற்றரிசித்து ஆனந்திப்பா யசயிமினியேயென்று வேதவியாசர் திருவுளம்பற்றினா—எ-று. (1)

எந்தபுகமானாலு மெவவினையோரானாலும் யாவரோனா
தந்தமதுவினையீ னகிச் சிதம்பரங்கண்டவர்முத்தித் தலைவராவர்
வந்தவருநீனமற்றி மற்றுள்ளபுகங்களிலெவ் வழியினாலு
மந்தமிலாவிடடைதற் கெளிதரிதுகலியுகத்தி னறிவா ன்மிக்கோய்.

இ-ள். எந்தபுகத்திலாயினும் எத்திவினை யுடையோராயினும் யாவராயினும் ஞானாகாசசொருபமான அமபலவாணமுடையதை நரிசிப்பவர்களாயின தத்தம்வினை யாவும்கன்று மோட்சத்துக்கடிகாரி களாவார்கள் மற்றபுகங்களிலே மனவாக்காங்களை யொருங்குபடுதது உறுதிபாய் வியுத்தித் தியவினைகளைப்போகக் கன்மார்க்கத்தில்ஒருகா லுமழியில்லாத முக்தியைப்பெற எளிதாயிருக்கும் அதமமாயிவா கலி யுகத்தில் மனமாடி உறுதிப்படுத்தாதபொருதகயினால் முத்தியபாடு

உசுஅ சிதம்பராயிரணம்.

மதல் அருமையாகவிரும்பும் புத்தியின்மிருத்த சமீமினியேயென் ட வாதராயனர் அருளிச்செய்தார்—எ-று. (எக)

கொடியவினைக்கிருப்பிடமாய் மிக்கபயங்கரமாகிகூடறங்கொண்ணுக் கடியவலியுதத்துதிப்போ ருய்யுறேறிவேறுளவோ கணக்கிலாத கொடியவினைகடந்திடவு மரிதுசிதம்பரத்தன்னை நீங்காதாதி மூடிவொருவுபதங்கண்டான் மூடியாதவினைமுடித்துமுத்திசேர்வா

இ-ள். பொல்லாங்காகிய மகாபாதகங்கள் உறையுக்கனமாய்மி ருதியும் அச்சத்தைக்கொடுக்குங் காமாதிஅந்தரங்க சத்துருக்களின விகாரச்செயலினால் நீன்மார்ச்சுக்கீங்கிக் கடையாகிய கலியுதத்திற்பிறப் பவர்கள் ஈடேறும்விதம் வேறேயுண்டோ அளவிறத்தமகாபாதகங்க ளையகற்றல் அருமையாதலால்நூனகாசம்யமான சிதம்பரதலத்தை விட்டு நீங்காமல் ஆதியந்தங்கடந்த அம்பலவாண மூர்த்தியினதுபா தாரவிந்தங்களைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டிருந்தால் ஒருகாலத்தினு ல்கெடாத வினைகளைப்போக்கி மோகத்ததைப்பெறுவார்களா—எ-று

சதுமறைகளிலெகலை தெரித்தமறையவன்மற்றைத் தலங்கடன்னிற் புதுமைபெறப்பரிமேதம் புரிபயனும்புண்டரிசு புரமென்றோதப் பறியிடத்துப்பிறத்தனிய தொருபாலன்றுயில்பயனும் பார்க்கிலீதி லுதிசூழறுபயன்பாலன் றுயில்பயனேயதலமே யடைதன்னுறல்.

இ-ள். காங்குவேறம் ஆறுசான்றிரம் பதினெண் புராணமுதல் யசகலாதனையும் படிதனுணர்ந்த ஓர்வைதீகப்பிராமணன் இதரமா கிய தலங்களில் அதிசயமாக அசுவமேதயாகஞ் செய்யும்பலனையும் சி தம்பரதலத்தில் அக்கணமே பிறந்தொரு சிறுகுழவி நித்தினைசெய்யும் பலனையும் யோசிக்குமிடத்து இவ்விரண்டிற் சிறுகுழவி அப் புண டரிசுபுரத்தில் ஓர் காணித்திரைசெய்த புண்ணியமே உத்தமமாகை னால் அப்பெரும்பற்றப் புலியூரைப்போய்ச் சேருவதே மிகுதியு ளன்மை—எ-று (எக)

புண்ணியபொதுபாகன் நிருவுருவாம்புண்டரிசு புரத்துள்ளவகி, வகிவிந்ததெனினே னறியாதுபுரிந்தாலு மன் தீத்தங்க, ஞானமறிப்பட் றித்தாலு மப்பிதிக்காதென்று மூறைவெரரலிங், வளர்கொடியவினை ப்பயனா யகடையர்கள் சிவத்தடைவர் மதிபான்மிக்கோய்,

இ-ள். பூரித்திருத்தலங்கடக்களையுடைய சிவகாமசவுந்தர் வாய்பாக்கின் சிவகாமயாமிருந்து மட்டுமிதயில்லாத புரதங்களைப ணத்தியாமா செய்திருந்தாலும்பிரக்காசியமலத்தத்தம்மனமறிந்த செய்தாலும் அப்புண்டரிசுபுரத்திலுளப்போது நீங்காமல்வாசுமாய்

ஆற்றொச்சைச்சருக்கம், ௨௬௯

நுந்தேயாகில் மகாபாதகங்கலினில் வரும் அவதிகள் பொருந்தாமற் பரசிவ அயிச்சியம்பெறுவார்கள் புத்தியிலுயர்ந்த சயிமினியேயென்று புகன்றா—எ-று. (எச)

ஆனந்தத்திருவுருவா மக்கங்கைதனைப்பார்த்தங் கமர்ந்துமிக்க ஞானங்கொள்பதஞ்சலிமுன் வியாகரணமபுகலவரு ணல்கிக்கொன் தனநதுசடையண லானநதநடங்கண்டு சிவத்திற்பேதந் [றை ஞன் றிவிளங்குபறை யுறைதிலைவனம்பிரியார் தகுதிமேலோர்.

இ-ள். சச்சிதானந்தரூபமாகித் தீர்த்தங்களுக்கெல்லாம் அசா சிவங்கையைநோக்கி மேற்றிசையிலெழுந்தருளியிருந்து மிகு சிவ ஞானம்பெற்ற பதஞ்சலிபகவான் ஆதிகாலத்தில் வியாகரணஞ் சொ லத்தக்கதாக அதுக்காகஞ்செய்துங் கொன்றைமாலையைச்சூடி சடா வியிணையுடைய சபாபதியின் ஆனந்தநடனத்தைச் சாட்சியாகத் தரிசித்துப் பரசிவத்திடத்திற்குள் வேற்றுமையில்லாமல் ஏகரூபமீர பிரகாசிக்கும் சிவகாமசவுந்தரி நிலைமையாக எழுந்தருளியிருக்கும் சிதம்பரதலத்தை உத்தமராகி மேன்மையைப்பெற்றவர்கள் விட்டு ங்கார்கள்—எ-று. (ஓதி)

மந்திரமும்புகல்சகல வித்தைகளுந்தனதுதிரு வடிவமான வந்தமிலாவகவடா னிறைவுபெறவிடைவிடா தமார்துஞானந் தருளியுறைகின்ற வப்பதியிலப்பதிதும் தக்கதேயத் தெத்தவழியாலுமவருந்தியுமடைந்தோர்முத்திதனக்கிறைவராவோர்.

இ-ள். மந்திரங்களும் யாவராலும் துதிக்கப்படுகின்ற சகலகலை களுந் தம்முடைய நிசரூ மாசப்படைத்து ஒருகாலத்தினு மழிவில் ளாத அச் சிவகாமசவுந்தரியே பரிபூரணகலையோடுஞ் சற்றுகிலும் ங்காம லெழுந்தருளி அடியார்களுக் கெப்போதும் வெஞானமளித் துக்கொண்டிருக்கும் அச் சிதம்பரதலத்திலேயாகிலும் அதைச்சூழ் ந்த தேசத்திலாகிலும் அல்லது தூரதேயத்திலிருப்பவாள் எத்தொ ழுனிமித்தமாயினும் எக்காயங்களைப் பூண்டாயினும் பிரவாசப்பட்டு அத்தலமடைந்தவர்கள் மேரட்சத்துக்குடையராவா—எ-று. (ஓதி)

ஆதிநெறிமந்திரமே தனதுவடிவாய்மனறத் தமர்ந்துஞானந் சோதித்தமுழிவையோடனவரத்தாண்டவஞ்செய் துணைத்தாடன்னை யோதுறமெவ்வுயிரேனாங் கண்டபொழுதேமுத்தி யுறுவதென்று னீதிமறைத்திரு முனிவ வேறுதவம்புரிவதற்கு நிலைவதென்னே.

இ-ள். முதன்மையாய் நன்முடிக்கமாவிய மந்திரங்களைத் தமது திருவடிவாகப் படைத்துத் திருச்சிற்றம்பலத்தில் ஞானப்பிரகாசரூப

உளய

சிதம்பரபுராணம்.

மாபெழுந்தருளி அநுக்ரகவடிவாய் விளங்குஞ் சிவகாமசுவந்தரியுடன் எப்போதும் பரமானந்த நடனஞ்செய்யும் உபையசரண கமலங்களை எண்பத்துநான்குலட்சம் பேதமாகச் சொல்லாவின்ற எந்த லீவராசாளாயினும் தரிசனஞ்செய்தவுடன் மேலானமோட்சத்தைப் பொருந்துமென்றால் வேதவிதியாய் நடக்கும் உயர் தபோதனனாய் சயிமினியே இவ்வகை எளிதாக முத்திகிடைக்கும் ஏதுவிருக்கையில் நானுவித வருத்தமடைந்து தவங்கள்செய்து திரிபவர்க்குளளமதிரை தோ வழியேனென்று வாதராயணருரைத்தார்—எ-று. (1)

க லி வி ரு த்த ம்.

பமி

மிக்கநற்பய னின்னவிளம்பலு
மக்கணத்தி லடிக்கொழுகன்பினும்
செக்கராஞ்சடைத் தேசுகன் றன்னெதிர்
தக்கஞானச் சயிமினிகூறுவான்.

இ-ள். மிகுநன்மையாகிய பலனைத்தரும் மதிமாதியும் இன்றி தென்று வேதவியாசமகாமுரிவர் உபதேசிக்க அக்கணமே ஞானநாயகரது பாததாமரைகளிற் பணிந்து கனிபக்தியோடும் செக்கர்வாகம் போன்ற சடாமகுடத்தினையுடைய குருளின் சந்திநானத்தின் முன்னர் நின்று ஒப்பற்ற ஞானத்தினையுடைய சயிமினிபகவான் விண்ணப் பஞ்செய்கின்றான்—எ-று. (ரஅ)

அடிகளேழுடி வாதிடறிவரும்
படியிலாத பராபரமானவெண்
பொடிநிலாவிட புண்ணியமுந் திதன்
வடிவமந்திர மென்றனைவாக்கினுள்

இ-ள். ஆதியந்தம் அறிநிற்கரிதாகி நிலையில்லாது எங்கும் வியாபகனான பராபரவஸ்துவாகிய வெண்ணீற்றின் நிலவுலவும் புண்ணிய சொரூபனான பரமசிவன் திருமேனியே மந்திரமென்று திருவாய்மலர்ந்திவன்று சயிமினிகூறுவான்—எ-று (ரக)

மந்திரந்தனு வானவழிகளு
மந்தமந்திரமு மந்தமந்திர
மந்தமேய்திப் பரன்பொலியுன்றது
மெந்தைமேயரு ளாலின்றியம்புவாய

இ-ள். மந்திரங்கள் திருமேனியைச் சார்ந்த மார்க்கமும் அவற்றின் வயணங்களும் அம்மந்திரங்களின் எழுதிச்சொகுத்திகளை அனாவயவங்களாய் அம்பலவாணமுந் தி வரித்துக்கொண்டிருந்திவன்று

துற்றெரிசனச்சருக்கம். ௨௭௧

தயே அடியேனிடத்திற் கிருபைவைத்து இக்கணமே உபதேசிப்
ரயென்று கூறுவான்—எ-று. (௮௦)

ஏற்றபக்குவ மேபதினனுகினீ
சாற்றுவாயெனத் தாழ்த்தவன்சாற்றிய
கூற்றைநோக்கிக் குறிக்கருமாதவத்
தாற்றல்சான்முனி யங்ஙனறைகுவான்.

இ-ள். அப்படியே சிதம்பர ரகசியப்பொருளைக் கேட்கத்தக்க
குவனென்று தேவரீர்சித்தத்திற் நேர்த்தகனால் அந்தரகசியத்தை
முன்செய்யவேண்டுமென்று சயிமினிபணிந்து அஞ்சலிசெய்துகொ
ளடிருக்கும் வணக்கத்தைக்கண்டு அளவிடப்படாத தபத்தினையு
டைய வேதவியாசர் சொல்லுகின்றார்—எ-று. (௮௧)

எந்தைபாற்பெற் றிறைவிமுன்னீர்தனை
கந்தனுக்கவன் கட்டுரைத்தானெனீ
தந்தவாய்மைச் சனற்குமாரங்கெனக்
கந்தமில்லவ னன்பாலருவினன்.

இ-ள். எந்தையாகிய பரமசிவனிடத்திற் பார்வதிதேவி உபதே
சம்பிபற்று முன்னஞ் சுப்பிரமணியனுக் குபதேசித்தாள் அவற்றை
ஆழ்முகக்கடவுள் சனற்குமாரனுக் குபதேசஞ்செய்தார் அம்முசிவ
ரர் அடியேனிடத்திலே அன்புவைத்து உபதேசஞ்செய்தாரென்று
வாதிராயனர் சயிமினிக்கருவினர்—எ-று. (௮௨)

காட்டுமங்கிர மேனியுநன்குமக்
கோட்டியநதிரக் கொள்கையுங்கொள்கையைக்
காட்டுமங்கதிற் காட்சியுமாட்சியால்
வாட்டமொன்றிலா மந்தணமாகுமால்.

இ-ள். எழுதப்பட்ட மந்திரசொருபமும் நன்மைபெற்ற அவ்
விகளினியந்திரத்தின் லட்சணமும் அந்தந்த விகளைப்படுத்தி
பிஜாட்சரங்களை எழுதிக்காட்டும் அழகார்த்த அப்பிரகாசத்தின் தரி
சனமகிமைபினால் ஒரு குறைவில்லாம லோங்குமென்று சயிமினிக்
குரைத்தார்—எ-று. (௮௩)

சுந்ததேசிக வீங்கிதுசேவைசெய்
தாய்ந்தனால்க ளறைந்தகுணத்தராய்
வாய்ந்தமாணவர் கற்கன்றிமாசிடத்
கோய்ந்தபேர்க்கென்றுஞ் சொல்லலையன்றியும்.

இ-ள். இப்படி சிதம்பர ரக்சியப்பொருளை புத்தேசஞ்செய்
ஞானகுருவாகிய வேதவிபாசர் சயிமினிக்கு புத்தி கட்டளையிட்
படி பணிசெய்துகொண்டு சகலசாஸ்திரங்களுமுடைய நான்கு வைதிகப்
பாமணராய் பூததயாவும் இரக்கமுமுடைய சனமார்க்கம்பொருந்தி
ஜீவருக்கேயலலாமல் ஆனவாதி மும்மலங்கொண்டிருக்கும் ஜீவந்
ருக் கெப்போது மிதனை உபதேசஞ்செய்யவேண்டாமென்று நினை
யுறு கூறுவாரா—எ-று. (2)

அறைக்கதிப்பொருண் மாசறவாகம
மறைந்தவீசன தானையதாமிது
சிறந்தநூயர் கடவார்திகழ்வுறப்
பிறந்தநற்பயன பெற்றுடைமோர்கடாம

இ-ள். யாவருக்கும் காட்டப்படாமற் நினைமறைவாக யிற்
கும் மந்திராக்சியப்பொருளை இருபத்தெட்டாகவகளையுங் களங்க
மறத் திருவாயமலர்ந்த பரமசிவனுடைய ஆக்கினையே இப்போதுநா
த்த விதனை அரிதான மாவிடஜனனமெடுத்த பரிபாடி அதிலு மகபா
க்கியம் பெற்றவர்கள் எவர்களாவு மீறி நடக்கக்கூடாமற் பிரகசித்
கும் இப் பரமசிவனுடைய ஆக்கினையைந தார்விரடவாராகர்—எ-று.

உற்றபக்குவம் கோதாநுபக்குவ
மற்றவற்கு ளன்பாலுணர்ச்சியைச்
சொற்றதேசிகர் தோயுங்கலைமறி
முறறுமாய முடிவதுகிணனமால்.

இ-ள். என்ன என்னதவஞ்செய்தேற்ற என்னுசிரியராயிப் பூ
ற்ற சனற்குமாரமகாமுரிவா என்னை யருடசன் னுற்பார்த்து நல்ல
பக்குவ ஆத்திரவாகிய உன்னிமித்தம் உபதேசஞ்செய்த திடுகென்று
முன் விருப்பத்துடனே கட்டளையிட்ட மொழியின் வண்ணம்—எ-று

என்னனைலத் தென்மன்குரவனாற்
தன்னிகர்க்குஞ் சனற்குமாரன்பரிசு
துன்னைவேண்டி யுரைத்ததிதுவென
முன்னரானபின் மொழிந்தமொழியினால்.

இ-ள். என்ன நன்மையினாலேயோ என்குருவாகிய இணையில்
லாச் சனற்குமாரமகாமுரிவர் பிரியத்தோடும் உன்னிமித்தம் இம் மகா
வாக்கியத்தை உபதேசித்தோமென்று விருப்பத்துடன் கட்டளையு
ந்த மொழியினால்—எ-று. (அ) மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்.

